

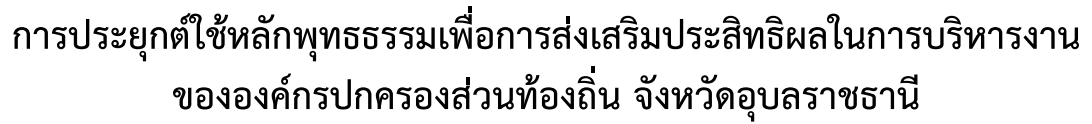

การประยุกต์ใช้หลักพุทธธรรมเพื่อการส่งเสริมประสิทธิผลในการบริหารงาน
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี
AN APPLICATION OF BUDDHADHAMMA FOR PROMOTING
ADMINISTRATIVE EFFECTIVENESS IN LOCAL ADMINISTRATIVE
ORGANIZATIONS IN UBOLRACHATANI PROVINCE

นายณัฏ ไชยพันธ์

ดุขฉินิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาพุทธศาสตรดุขฉินิพนธ์
สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
พุทธศักราช ๒๕๖๐

ดุษฎีนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
 ตามหลักสูตรปริญญาพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต
 สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

(ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย)

An Application of Buddhhadhamma for Promoting Administrative
Effectiveness in Local Administrative Organizations in
Ubolrachatani Province.

Mr. Thanad Chaiyaphan

A Dissertation Submitted in Partial Fulfillment of
the Requirements for the Degree of
Doctor of Philosophy
(Public Administration)

Graduate School
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
C.E.2017

(Copyright by Mahachulalongkornrajavidyalaya University)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อนุมัติให้นับคณิพนธ์
เรื่อง “การประยุกต์ใช้หลักพุทธธรรมเพื่อการส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี” เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาพุทธ
ศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

(พระมหาสมบุรณ์ วุฑฒิกโร, ดร.)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการตรวจสอบคณิพนธ์

ประธานกรรมการ

(ศ.ดร.บุญทัน ดอกไธสง)

กรรมการ

(ผศ.ว่าที่ พ.ต.ดร. สวัสดิ์ จิรัฏฐิติกาล)

กรรมการ

(ผศ.ดร.พิเชฐ ทังโต)

กรรมการ

(ศ.ดร.จำนงค์ อติวัฒน์สิทธิ์)

กรรมการ

(รศ.ดร.สุรินทร์ นิยมางกูร)

คณะกรรมการควบคุมคณิพนธ์

ผศ.ดร.พิเชฐ ทังโต

ประธานกรรมการ

รศ.ดร.สุรินทร์ นิยมางกูร

กรรมการ

ศ.ดร.จำนงค์ อติวัฒน์สิทธิ์

กรรมการ

ชื่อผู้วิจัย

นายณัด ไชยพันธ์

- ชื่อคุณูปนิพนธ์** : การประยุกต์ใช้หลักพุทธธรรมเพื่อการส่งเสริมประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี
- ผู้วิจัย** : นายถนัด ไชยพันธ์
- ปริญญา** : พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต (รัฐประศาสนศาสตร์)
- คณะกรรมการควบคุมคุณูปนิพนธ์**
- : ผศ.ดร.พิเชฐ ทังโต, พธ.บ. (บริหารการศึกษา), M.A. (Public Administration), Ph.D. (Public Administration)
 - : รศ.ดร.สุรินทร์ นิยมางกูร, วท.บ. (วิทยาศาสตร์ทั่วไป), วท.ม. (สถิติประยุกต์), M.S. (Statistics), Ph.D. (Development Administration)
 - : ศ.ดร.จำนงค์ อติวัฒนสิทธิ์, พธ.บ.(สังคมวิทยา), M.A. (English), M.A. (Sociology), Ph.D. (Sociology)
- วันสำเร็จการศึกษา** : ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๑

บทคัดย่อ

งานวิจัยฉบับนี้ วัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้ ๑) เพื่อศึกษาประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี ๒) เพื่อศึกษาหลักพุทธธรรมที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี และ ๓) เพื่อเสนอการพัฒนาการส่งเสริมประสิทธิผลในการบริหารงานตามหลักพุทธธรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี ระหว่างการวิจัยเชิงคุณภาพและการวิจัยเชิงปริมาณ โดยเก็บข้อมูลสัมภาษณ์รายบุคคล จำนวน ๑๘ รูป/คน และจากแบบสอบถามจำนวน ๓๖๓ คน/ชุด

ผลการวิจัย พบว่า

๑. ประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดอุบลราชธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๖๙$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ลำดับที่หนึ่ง คือ ด้านการปฏิบัติราชการ ($\bar{X} = ๓.๗๔$) ลำดับที่สอง คือ ด้านการพัฒนางองค์กร ($\bar{X} = ๓.๗๔$) ลำดับที่สาม คือ ด้านคุณภาพการให้บริการ ($\bar{X} = ๓.๖๗$) และลำดับสุดท้าย คือ ด้านแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ($\bar{X} = ๓.๖๐$)

๒. หลักพุทธธรรมที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า หลักสัปปริสธรรม ๗ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๖๑$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละด้านโดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดได้แก่หลักอหังการ (รู้ตน รู้ว่าตนเองมีคุณสมบัติ มีความรู้อย่างไร) ($\bar{X} = ๓.๗๐$) และหลักมัตตัญญูตา (รู้จักประมาณ รู้จักความพอดี) ($\bar{X} = ๓.๗๐$) รองลงมา หลักอหังการ (รู้จักประมาณ รู้ความมุ่งหมาย

รู้จักผล) ($\bar{X} = 3.68$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ หลักปรีชาญาณ (รู้ชุมชน รู้สังคม สามารถ แก้ปัญหาต่างๆได้) ($\bar{X} = 3.35$) และหลักพละ ๔ ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.43$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ลำดับที่หนึ่ง คือ ด้านสังคหพละ (กำลังเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจคน) ($\bar{X} = 3.55$) ลำดับที่สอง คือ ด้านวิริยะพละ (กำลังความขยันหมั่นเพียร) ($\bar{X} = 3.52$) ลำดับที่สาม คือ ด้านอนวัชพละ (กำลังความซื่อสัตย์สุจริต) ($\bar{X} = 3.36$) และลำดับสุดท้าย คือ ด้านปัญญาพละ มีค่าเฉลี่ยระดับมาก ($\bar{X} = 3.30$)

๓. การพัฒนาการส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารงานตามหลักพุทธธรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สามารถนำหลักสัปปริสธรรม ๗ และพละ ๔ มาประยุกต์ใช้ในการบริหารงาน จะส่งผลและก่อให้เกิดหลักการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพ คือ ในการทำงานของบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น จะมีหลักการ กฎเกณฑ์ในการทำงาน รู้ถึงสถานภาพความรู้ ความถนัด ความสามารถ ทั้งของตนเองและบุคคลอื่น ตลอดจนในการสั่งการหรือมอบหมายงานหรือการบริหารงานต่าง ๆ จะมีความเหมาะสมและสมกับงานนั้น ๆ ตลอดจนมีความคุ้มค่า พอประมาณ และสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนเพื่อให้การปฏิบัติงานนั้นก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด

ทั้งนี้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใด นำหลักการเหล่านี้ไปเป็นแนวทางการพัฒนาการส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารงานตามหลักพุทธธรรม จะทำให้การบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีประสิทธิภาพและเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาสิ่งต่าง ๆ ดังนั้น จึงจำเป็นที่จะสร้างคนให้มีความรู้ มีความสามารถ มีทักษะพื้นฐานที่จำเป็น มีลักษณะนิสัยจิตใจที่ดีงาม มีความพร้อมที่จะต่อสู้เพื่อตนเองและสังคม มีความพร้อมที่จะประกอบการทำงานอาชีพและสร้างความเจริญก้าวหน้าให้กับชีวิตของประชาชนอีกด้วย

Dissertation Title : An Application of Buddhadhamma for Promoting Administrative Effectiveness in Local Administrative Organizations in Ubolrachatani Province.

Researcher : Mr. Thanad Chaiyaphan

Degree : Doctor of Philosophy (Public Administration)

Dissertation Supervisory Committee

- : Assist.Prof.Dr.Phichet Thangto, B.A. (Educationnal Administration), M.A. (Public Administration), Ph.D. (Public Administration)
- : Assoc.Prof.Dr. Surin Niyamangkoon, B.S. (General Sciences), M.S. (Statistics), M.S. (Applied Statistics), Ph.D. (Development Administration)
- : Prof. Dr.Chamnong Adivadhanasit, B.A. (Sociology), M.A. (English), M.A. (Sociology), Ph.D. (Sociology)

Date of Graduation : March 22, 2018

Abstract

The purposes of this research were 1) to study the administrative effectiveness promotion of Local Administrative Organizations in Ubolrachatani Province, 2) to examine the Buddhist principles affecting the administrative effectiveness of the local administrative organizations in Ubolrachatani Province, and 3) to propose the development fo administrative effectiveness promotion according to the Buddhist principles at Local Administrative Organizations in Ubolrachatani Province. This study is a mixed methodology research between qualitative research and quantitative research. The quantitative research method collecting data from 363 voting eligible samples form 18 constituencies in Ubolrachatani Province.

Findings were as follows:

1. Effectiveness of Local Administrative Organizations in Ubon Ratchathani Province, as a whole, was at a high level ($\bar{X} = 3.69$). When considering each aspect, it the first one was the government ($\bar{X} = 3.74$). The second was the organizational development ($\bar{X} = 3.74$). The third was the quality of service ($\bar{X} = 3.67$) and the last was the development plan of the local government organizations ($\bar{X} = 3.60$).

2. Buddhist principles affecting the administrative effectiveness promotion of local government organizations in Ubon Ratchathni Province were *Sappurisa - dhamma* 7 which affected the effectiveness promotion of the management of the local governments, as a whole, at a high level ($\bar{X} = 3.61$). When considering each aspect based on the mean scores from high to low, the highest mean scores were *Attannuta* (knowing how they are qualified) ($\bar{X} = 3.70$) and *Mattannuta* (knowing the moderation) ($\bar{X} = 3.70$), followed by *Atthannuta* (knowing goals and results) ($\bar{X} = 3.68$). The lowest mean scores were *Parisannuta* (knowing communities and solutions) ($\bar{X} = 3.35$). In addition, *Bala* 4 (The Four Powers) also affected the administrative effectiveness promotion of the local administrations in Ubon Ratchathani Province, as a whole, at a high level ($\bar{X} = 3.43$). When considering each aspect, the first one was *Sangaha Bala* (power of solidarity) ($\bar{X} = 3.55$). The second was *Viriya Bala* (power of diligence) ($\bar{X} = 3.52$). The third was *Anavajja Bala* (power of faultlessness) ($\bar{X} = 3.36$), and the last one was *Panna Bala* (power of wisdom) ($\bar{X} = 3.30$).

3. The administration guidelines of local administrative organizations using *Sappurisa-dhamma* 7 and *Bala* 4 in the management would result in effective administration. The local administrative organization employees would have rules of work, knowledge status, aptitude, ability of both themselves and others, as well as the assignment of work or assignments, which would be appropriate for certain tasks. Moreover, their work performance would be worth, moderate, and in accordance with the public in order to maximize public benefits.

If local governments adopt these principles as a guideline to promote the administrative effectiveness according to Buddhism, the administration will be effective and become a crucial factor for development. As a result, it is important to develop people to have knowledge, skills, necessary basic skills, good temperament, readiness to fight for themselves and the society, as well as to engage in a career and develop the lives of the people.

กิตติกรรมประกาศ

ดุชนิพนธ์เรื่อง “การประยุกต์ใช้หลักพุทธธรรมเพื่อการส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี” ฉบับนี้จัดทำขึ้นตามหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ซึ่งดุชนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดีเพราะได้รับความเมตตาและการช่วยเหลือแนะนำอย่างดียิ่งจากอาจารย์ที่ปรึกษาดุชนิพนธ์ คือ ผศ.ดร. พิเชฐ ทั้งโต รศ.ดร.สุรินทร์ นิยมามูร และ ศ.ดร.จำนงค์ อติวัฒน์สิทธิ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำ ตลอดจนช่วยตรวจสอบความถูกต้องทั้งด้านภาษา เนื้อหาสาระ ความครบถ้วนถูกต้องตามหลักวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และวิธีการเขียนงานวิจัยเป็นอย่างดี

ขอกราบขอบพระคุณผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) เพื่อการเก็บรวบรวมข้อมูล ตลอดจนผู้เชี่ยวชาญที่ได้เข้าร่วมสนทนากลุ่มเฉพาะ (Focus Group Discussion) ทุกท่าน ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์มาร่วมแสดงความคิดเห็นพร้อมข้อเสนอแนะในการสนทนา และชี้แนะแนวทางการปรับปรุงแก้ไขให้ผลงานวิจัยครั้งนี้ให้ดียิ่งขึ้นไป

ขอขอบคุณคุณอาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทความรู้ ช่วยแนะนำและจุดประกายแนวคิดตามหลักโยนิโสมนสิการในการศึกษาระดับดุชนิพนธ์ครั้งนี้ ที่สำคัญที่สุดคือกำลังใจจากพ่อแม่ และญาติพี่น้อง และผู้บริหารสำนักเรียนพระปริยัติธรรมวัดบ่อชะเนงที่ให้การสนับสนุนเสมอมา และขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยทุกรูป ทุกท่าน ที่กรุณาให้คำแนะนำและอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอน การจัดกิจกรรม การประชุมสัมมนาวิชาการ และการอำนวยความสะดวกติดต่อภายในสำนักงาน ตลอดจนกัลยาณมิตรร่วมรุ่นที่ ๓ และกัลยาณมิตรต่างรุ่น ผู้เป็นแบบอย่างด้านการทำดุชนิพนธ์และเป็นมิตรที่เต็มใจ ในการค้นคว้า เรียบเรียงดุชนิพนธ์

หวังได้โดยมั่นใจว่า ดุชนิพนธ์ฉบับนี้ จะอำนวยประโยชน์แก่ผู้สนใจใฝ่ศึกษาค้นคว้า ได้เป็นอย่างดี คุณประโยชน์อันจะพึงบังเกิดมีจากการทำดุชนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอน้อมถวาย เป็นพุทธบูชา ธรรมบูชา สังฆบูชา และน้อมบูชาตเวทิตาคุณแด่บิดามารดา บุพการี และบูรพาจารย์ ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้แก่ศิษย์ได้เกิดสติปัญญา และเป็นแรงบันดาลใจให้มีกำลังใจในการศึกษาด้วยความรักและเมตตาตั้งแต่ต้นจนถึงปัจจุบัน และได้วางพื้นฐานทางการศึกษาแก่ผู้วิจัยจนได้รับความสำเร็จในการศึกษาในที่สุด สมดังมโนรถที่จะศึกษาทั้งฝ่ายพุทธจักรและอาณาจักรและที่ร่วมกันสรรค์สร้างงานวิจัยฉบับนี้ให้แก่ผู้วิจัยจนประสบผลสำเร็จจุลลงไปได้ด้วยดีทุกประการ

นายณัด ไชยพันธ์

๒๒ มีนาคม ๒๕๖๑

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	(ก)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	(ค)
กิตติกรรมประกาศ	(จ)
สารบัญ	(ฉ)
สารบัญตาราง	(ซ)
สารบัญแผนภาพ	(ฐ)
อธิบายสัญลักษณ์และคำย่อ	(ฑ)
บทที่ ๑ บทนำ	
๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๑
๑.๒ คำถามการวิจัย	๓
๑.๓ วัตถุประสงค์ของการวิจัย	๔
๑.๔ ขอบเขตการวิจัย	๔
๑.๕ สมมุติฐานการวิจัย	๕
๑.๖ นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย	๖
๑.๗ ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	๗
บทที่ ๒ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
๒.๑ แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหาร	๘
๒.๒ แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิผลการบริหารงาน	๑๓
๒.๓ แนวคิดเกี่ยวกับหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา	๑๙
๒.๔ แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่น	๓๑
๒.๕ บริบทที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย	๔๑
๒.๖ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๔๗
๒.๗ กรอบแนวคิดในการวิจัย	๕๙
บทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย	
๓.๑ รูปแบบการวิจัย	๖๐
๓.๒ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	๖๐
๓.๓ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	๖๒
๓.๔ การเก็บรวบรวมข้อมูล	๖๗
๓.๕ การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้	๖๘

บทที่ ๔	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
๔.๑	สรุปผลการวิเคราะห์เชิงปริมาณ	๗๑
๔.๒	สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ	๑๑๔
๔.๓	ผลการสนทนากลุ่มเฉพาะ	๑๗๔
๔.๔	องค์ความรู้ที่ได้รับจากการวิจัย	๑๗๖
บทที่ ๕	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
๕.๑	สรุปผลการวิจัย	๑๘๐
๕.๒	อภิปรายผลการวิจัย	๑๘๖
๕.๓	ข้อเสนอแนะ	๑๙๘
บรรณานุกรม		๑๙๙
ภาคผนวก ก.	แบบสอบถามการวิจัยและแบบสัมภาษณ์เชิงลึก	๒๐๗
ภาคผนวก ข.	หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตรวจแก้ไขเครื่องมือในการวิจัย และผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)	๒๒๑
ภาคผนวก ค.	หนังสือขอความอนุเคราะห์การทดลองเก็บข้อมูล และผลการหาความ เชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability)	๒๓๓
ภาคผนวก ง.	หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการสัมภาษณ์เชิงลึก	๒๔๒
ภาคผนวก จ.	หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญด้านการสนทนากลุ่ม	๒๖๑
ภาคผนวก ฉ.	ภาพการลงพื้นที่เก็บข้อมูลการวิจัย	๒๗๕
ภาคผนวก ช.	ภาพการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)	๒๗๙
ประวัติผู้วิจัย		๒๘๑

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
๒.๑	แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหาร	๑๒
๒.๒	แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิผลการบริหารงาน	๑๗
๒.๓	แนวคิดเกี่ยวกับหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา	๒๙
๒.๔	แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่น	๓๘
๒.๕	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพุทธธรรม	๔๙
๒.๖	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๕๓
๒.๗	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผล	๕๖
๔.๑	จำนวนร้อยละของบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดอุบลราชธานี จำแนกตามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	๗๑
๔.๒	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดอุบลราชธานี โดยภาพรวม	๗๔
๔.๓	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดอุบลราชธานี ด้านแผนพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๗๕
๔.๔	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดอุบลราชธานี ด้านคุณภาพการให้บริการ	๗๖
๔.๕	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดอุบลราชธานี ด้านการปฏิบัติราชการ	๗๗
๔.๖	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดอุบลราชธานี ด้านการพัฒนาองค์กร	๗๘

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
๔.๗	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และหลักสัปบุริสธรรม ๗ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี โดยภาพรวม	๗๙
๔.๘	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และหลักสัปบุริสธรรม ๗ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี หลักอัมมัญญา (รู้หลักการรู้จักเหตุ รู้งาน รู้หน้าที่)	๘๐
๔.๙	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และหลักสัปบุริสธรรม ๗ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี หลักอตัณญา (รู้จุดหมาย รู้ความมุ่งหมาย รู้จักผล)	๘๑
๔.๑๐	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และหลักสัปบุริสธรรม ๗ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี หลักอตัณญา (รู้ตน รู้ว่าตนมีคุณสมบัติ มีความรู้อย่างไร)	๘๒
๔.๑๑	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และหลักสัปบุริสธรรม ๗ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี หลักมัตตัญญา (รู้จักประมาณ รู้จักความพอดี)	๘๓
๔.๑๒	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และหลักสัปบุริสธรรม ๗ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี หลักกาลัญญา (รู้จักเวลา รู้จักคุณค่าเวลา รู้จักบริหารเวลา)	๘๔
๔.๑๓	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และหลักสัปบุริสธรรม ๗ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี หลักปริสัญญญา (รู้จักชุมชน รู้สังคม สามารถแก้ปัญหาต่างๆได้)	๘๕
๔.๑๔	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และหลักสัปบุริสธรรม ๗ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี หลักปุคคลัญญา (รู้จักบุคคล รู้จักประเภทของบุคคลที่ร่วมงานด้วยกัน)	๘๖
๔.๑๕	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และหลักพละ ๔ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี โดยภาพรวม	๘๗
๔.๑๖	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และหลักพละ ๔ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี ด้านปัญญาพละ (กำลังความรู้ความสามารถ)	๘๘

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
๔.๑๗	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และหลักพละ ๔ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี หลักวิริยะพละ (กำลังความขยันหมั่นเพียร)	๘๙
๔.๑๘	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และหลักพละ ๔ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี หลักอนวัชชพละ (กำลังความซื่อสัตย์สุจริต)	๙๐
๔.๑๙	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และหลักพละ ๔ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี หลักสังคหพละ (มีกำลังของเครื่องยึดเหนี่ยวใจคน)	๙๑
๔.๒๐	การเปรียบเทียบความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดอุบลราชธานี จำแนกตามเพศ	๙๒
๔.๒๑	การเปรียบเทียบความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดอุบลราชธานี จำแนกตามอายุ	๙๓
๔.๒๒	การเปรียบเทียบความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดอุบลราชธานี จำแนกตามวุฒิการศึกษา	๙๔
๔.๒๓	การเปรียบเทียบความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดอุบลราชธานี จำแนกตามความเกี่ยวข้องกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๙๕
๔.๒๔	การเปรียบเทียบความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดอุบลราชธานี จำแนกตามองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สังกัดอยู่	๙๖
๔.๒๕	การเปรียบเทียบความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดอุบลราชธานี จำแนกตามรายได้ต่อเดือน	๙๗
๔.๒๖	การเปรียบเทียบความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดอุบลราชธานี จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน	๙๘
๔.๒๗	ค่าประสิทธิสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (r) และ p-value ระหว่างการปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี โดยภาพรวม	๙๙

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
๔.๓๖	ค่าประสิทธิสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (r) และ p-value ระหว่างการปฏิบัติตามหลักพละ ๔ ด้านปัญญาพละ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี	๑๐๘
๔.๓๗	ค่าประสิทธิสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (r) และ p-value ระหว่างการปฏิบัติตามหลักพละ ๔ ด้านจริยะพละ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี	๑๐๙
๔.๓๘	ค่าประสิทธิสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (r) และ p-value ระหว่างการปฏิบัติตามหลักพละ ๔ ด้านอนวัชพละ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี	๑๑๐
๔.๓๙	ค่าประสิทธิสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (r) และ p-value ระหว่างการปฏิบัติตามหลักพละ ๔ ด้านสังคหพละ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี	๑๑๑

สารบัญแผนภาพ

แผนภาพที่	หน้า
๒.๑ กรอบแนวคิดในการวิจัย	๕๙
๔.๑ ประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กร	๑๓๔
๔.๒ หลักสัปปุริสธรรม ๗ ที่ส่งผลต่อการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๕๓
๔.๓ หลักพระ ๔ ที่ส่งผลต่อการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๖๙
๔.๔ การพัฒนาการส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารงานตามหลักพุทธธรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๗๒
๔.๕ การพัฒนาการส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๗๗

คำอธิบายสัญลักษณ์และคำย่อ

คำย่อเกี่ยวกับพระไตรปิฎก

ดัชนีนิพนธ์ฉบับนี้ใช้พระไตรปิฎกภาษาบาลี ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย และพระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในการอ้างอิง โดยจะระบุที่ เล่ม/ข้อ/หน้า หลัง คำย่อ ชื่อคัมภีร์ ตัวอย่าง เช่น ที.สี.(บาลี) ๙/๓/๓๖ หมายถึง สุตตันตปิฎก ทีฆนิกาย สีลขนวคค พระไตรปิฎกภาษาบาลี เล่มที่ ๙ ข้อที่ ๓ หน้า ๓๖, ที.สี.(ไทย) ๙/๑๗๐/๕๖ หมายถึง สุตตันตปิฎก ทีฆนิกาย สีลขันธวรรค พระไตรปิฎกภาษาไทย เล่มที่ ๙ ข้อที่ ๑๗๐ หน้า ๕๖

การอ้างอิงพระไตรปิฎกฉบับภาษาบาลี ใช้ระบุชื่อคัมภีร์และระบุ เล่ม/ข้อ/หน้า ตามลำดับ เช่น ที.สี. (ไทย) ๙/๑๙๘/๑๖๑ หมายถึง ทีฆนิกาย สีลขันธวรรคปาลี (บาลี) เล่มที่ ๙ ข้อ ๑๙๘ หน้า ๑๖๑ ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ที.ปา.(ไทย) ๑๑/๑๐๘/๑๓๙. หมายถึง สุตตันตปิฎก ทีฆนิกาย ปาฏิหารค ภาษาไทย เล่มที่ ๑๑ ข้อ ๑๐๘ หน้า ๑๓๙ และ ที.ปา.(ไทย) ๑๑/๒๒๕-๓๖๓/๒๒๔-๒๘๖.หมายถึง สุตตันตปิฎก ทีฆนิกาย ปาฏิหารค ภาษาไทย เล่มที่ ๑๑ ข้อ ๒๒๕-๓๖๓ หน้า ๒๒๔-๒๘๖ ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ๒๕๓๙.

พระสุตตันตปิฎก

ที.ปา.	(ไทย)	=	สุตตันตปิฎก ทีฆนิกาย ปาฏิหารค	(ภาษาไทย)
อง.นวก.	(ไทย)	=	สุตตันตปิฎก อังคุตตรนิกาย นวกนิบาต	(ภาษาไทย)
อง.สตก.	(ไทย)	=	สุตตันตปิฎก อังคุตตรนิกาย สัตตกนิบาต	(ภาษาไทย)
อง.อฏฐก.	(ไทย)	=	สุตตันตปิฎก อังคุตตรนิกาย อฏฐกนิบาต	(ภาษาไทย)
ขุ.อิติ.	(ไทย)	=	สุตตันตปิฎก ขุททกนิกาย จัตตาฬีสนิบาตชาดก	(ภาษาไทย)

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันประเทศไทยได้ดำเนินการปฏิรูปภาครัฐ ด้วยการ ลดขนาดของรัฐบาล ในส่วนกลาง การกระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่นและชุมชน เพื่อให้ประชาสังคมมีความเข้มแข็งขึ้น การลด ลำดับชั้นบังคับบัญชาที่ยุงยากเพื่อให้บริการประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพและยืดหยุ่น เป็นการเพิ่ม ประสิทธิภาพของการให้บริการภาครัฐ ซึ่งรูปแบบดังกล่าวเป็นไปตามแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการที่ดี และการจัดการภาครัฐแนวใหม่^๑ โดยเชื่อว่าการดำเนินงานภาครัฐสามารถตอบสนองความต้องการของ ประชาชนได้ แต่อย่างไรก็ตาม การทุจริตคอร์รัปชันในระบบราชการยังคงมีอยู่อย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะ อย่างยิ่งการทุจริตคอร์รัปชันในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งในช่วงที่ผ่านมาประเทศไทยได้ผลักดันให้ เกิดกระแสความสนใจการปฏิรูปด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการปฏิรูประบบราชการ การปรับบทบาท ภาครัฐ การกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น โดยเฉพาะเมื่อทรัพยากรมีจำนวนจำกัด ความสนใจจึงพุ่งเป้าไป ที่การใช้จ่ายงบประมาณ การดูแลทรัพยากรของท้องถิ่น ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันทั้งในวงราชการ การเมืองและระดับท้องถิ่น จึงกลายเป็นประเด็นที่คนให้ความสนใจ เพราะเป็นสาเหตุหนึ่งที่นำพา ประเทศเข้าสู่ภาวะวิกฤติ รัฐบาลได้ปรับบทบาทของทุกภาคส่วน ทั้งภาคราชการ รัฐวิสาหกิจและ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้น^๒ สามารถตรวจสอบความ โปร่งใสในการบริหารงานของภาครัฐ รวมถึงมีองค์กรอิสระที่คอยกำกับตรวจสอบการบริหารงาน เพื่อให้การบริหารงานภาครัฐเป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ซึ่งให้ความสำคัญในเรื่องธรรมาภิบาล (Good Governance) อย่างมาก โดยมี กรอบความคิดหลักที่ต้องการบริหารงบประมาณ ให้เป็นไปอย่างเปิดเผยโปร่งใส เป็นธรรม และตรวจสอบได้^๓

แต่ในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมาการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ปรากฏข่าวสาร สื่อมวลชนทั้งหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์และสื่ออื่นๆ ว่ามีการทุจริตคอร์รัปชันหลาย รูปแบบในองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น ดังที่นักวิชาการได้วิเคราะห์พัฒนาการของการปกครองท้องถิ่นไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ – ๒๕๕๐ เริ่มตั้งแต่สมัยรัชการที่ ๕ การเปลี่ยนแปลงแต่ละครั้งมักเกิดจากคำสั่งและความต้องการจาก เบื้องบนลงมา (Top-down approach) ประชาชนในท้องถิ่นไม่ได้มีส่วนร่วมผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลง

^๑Budhya Bowomwathana, Country Report Governance Reform in Thailand : Questionable Assumptions, (Uncertain Outcomes, 2545), p. 190.

^๒โกวิท พวงงาม และอลงกรณ์ อรรคแสง, คู่มือ มิติใหม่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มาจากการเลือกตั้ง โดยตรงของประชาชน, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์สมาธรรม ๒๕๔๗), หน้า ๓๒.

^๓ราชกิจจานุเบกษา, รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐, เล่มที่ ๑๒๔, ตอนที่ ๔๗ ก, (๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๐), หน้า ๒๓ - ๒๔.

ดังนั้น ผู้รับผลประโยชน์ที่เกิดจากโครงการต่างๆ จึงกลายเป็นของกำนัล ผู้ใหญ่บ้าน และญาติมิตร^๔ เกิดเป็นวิกฤติกับการปกครองส่วนท้องถิ่น ผลลัพธ์ก็คือ หน่วยงานแต่ละหน่วยงานและบุคคลแต่ละบุคคลต่างก็มุ่งทำงานเฉพาะส่วนของตนไม่ได้มุ่งเน้นให้มีการประสานงานและบูรณาการกับหน่วยงานหรือบุคคลอื่นๆ จึงทำให้การบริหารไม่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเท่าที่ควร

กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นได้ตั้งคณะทำงาน (core Team) ในการตรวจนิเทศติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติราชการขององค์กรท้องถิ่นที่ผ่านมา เพื่อพิจารณาคัดเลือกองค์กรส่วนท้องถิ่นรับเงินอุดหนุนสำหรับเป็นรางวัลสูงใจ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการปฏิบัติหน้าที่ ก็พบว่าองค์กรบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลการบริหารอยู่ในระดับต่ำถึงปานกลาง^๕ นอกจากนี้ผลการศึกษาก็เกี่ยวกับประสิทธิผลของการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลพบว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหาร การวางแผนเชิงกลยุทธ์ การให้ความสำคัญต่อประชาชนในท้องถิ่น การจัดระบบสารสนเทศการสร้างควมพึงพอใจให้แก่เจ้าหน้าที่และลูกจ้างประชาชนผู้รับบริการ กระบวนการบริหารจัดการ รวมทั้งบรรยากาศขององค์กรเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลขององค์กร^๖

จังหวัดอุบลราชธานี มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีฐานะเป็นนิติบุคคล มีอิสระในการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชน มีความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบาย การปกครอง การบริหาร การบริหารงานบุคคล การเงิน การคลังและงบประมาณ บริหารงานให้เป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนโดยวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล (Good Governance) โดยการใช้ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการจัดการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๒^๗ ซึ่งประกอบด้วย หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใสตรวจสอบได้ หลักความรับผิดชอบ หลักความคุ้มค่า และประชาชนมีส่วนร่วม โดยมุ่งสร้างองค์กรให้เป็นไปตามหลักประสิทธิภาพและประสิทธิผล มีประชาชนเป็นเป้าหมายสูงสุดในการให้บริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๓/๑ วรรคแรก ได้กำหนดให้ส่วนราชการต้องใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี จึงได้มีการตราพระราชกฤษฎีกา ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ ขึ้นมาบังคับใช้แทน ซึ่งเป็นการปฏิรูประบบราชการเพื่อให้การปฏิบัติงานของส่วนราชการตอบสนองต่อการพัฒนาประเทศและให้บริการแก่ประชาชนได้อย่างมี

^๔ ธเนศวร์ เจริญเมือง, ๑๐๐ ปีการปกครองท้องถิ่นไทย, (กรุงเทพมหานคร : พี.เพรส., ๒๕๔๔), หน้า ๖๐.

^๕ โกวิทย์ พวงงาม, การทุจริตคอร์รัปชันในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : มาตรการและกลไกการป้องกัน, วารสารสถาบันพระปกเกล้า, ปีที่ ๕ ฉบับที่ ๓ (กันยายน – ธันวาคม ๒๕๕๐), หน้า ๑๕

^๖ ชัยมพร ชูสีลัง, ตัวแบบการวัดผลสัมฤทธิ์ในการทำงานของเทศบาล : การศึกษาเปรียบเทียบระหว่างเทศบาล ๓ ขนาด, วารสารรัฐประศาสนศาสตร์, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, ปีที่ ๔๗ ฉบับที่ ๒/๒๕๕๐, หน้า ๑๑๓ - ๑๔๖.

^๗ ราชกิจจานุเบกษา, ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๒, เล่มที่ ๑๑๖, ตอนที่ ๖๓ ง, (๑๐ สิงหาคม ๒๕๔๒), หน้า ๒๔.

^๘ ราชกิจจานุเบกษา, พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕, เล่มที่ ๑๑๙, ตอนที่ ๙๙ ก, (๒ ตุลาคม ๒๕๔๕), หน้า ๑ - ๒.

ประสิทธิภาพยิ่งขึ้นในการบริหารราชการและการปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการนั้นต้องใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีและการนำแนวคิดในการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ หรือ New Public management : NPM มาปรับใช้ ซึ่งให้ความสำคัญต่อการรับผิดชอบต่อผลงาน การควบคุมผลสัมฤทธิ์ การเชื่อมโยงให้เข้ากับการจัดสรรทรัพยากรและการให้รางวัล การปรับโครงสร้างองค์กรให้เหมาะสมต่อการปฏิบัติงาน เพื่อให้การปฏิบัติงานสามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชน เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจภาครัฐ เกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ ลดขั้นตอนการปฏิบัติงานที่เกินจำเป็น ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและการตอบสนองความต้องการ รวมทั้งมีการติดตามประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ^๙ ตลอดจนต้องปรับเปลี่ยนวิธีการคิดให้มุ่งเน้นประชาชนเป็นศูนย์กลางและวิธีการทำงาน เพื่อมุ่งไปสู่การเป็นองค์กรสมัยใหม่ทำงานเชิงรุกแบบบูรณาการ คล่องตัวรวดเร็ว มีขีดสมรรถนะสูง และสามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงได้ในการปฏิบัติงานด้านต่างๆ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน การที่จะบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพนั้นจะต้องตอบสนองความต้องการของประชาชนโดยยึดหลักพุทธธรรม นับเป็นสิ่งที่ทำทนายเพราะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานที่มีความใกล้ชิดกับประชาชน และมีภารกิจสำคัญในการพัฒนาท้องถิ่นและให้บริการประชาชนในระดับท้องถิ่น ดังนั้นการนำหลักธรรมมาใช้ในการบริหารจึงถือว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะสามารถทำให้การตรวจสอบเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นระบบที่เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารอย่างแท้จริง

ผู้วิจัยจึงได้นำหลักพุทธธรรม ที่เป็นหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาเป็นเครื่องกำกับในการบริหารงานทุกด้านย่อมเป็นการประสานความเชื่อ แนวคิดในเชิงจริยธรรมของสังคม เข้ากับการปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งเหมาะสมอย่างยิ่งในการประยุกต์ใช้ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดอุบลราชธานี เพราะการบริหารงานใดก็ตามจะประสบผลสำเร็จนั้นต้องใช้ความรู้คู่คุณธรรม ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาวิเคราะห์และสังเคราะห์ สร้างองค์ความรู้และนำเสนอการประยุกต์ใช้หลักพุทธธรรมเพื่อการส่งเสริมประสิทธิผลการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานีต่อไป

๑.๒ คำถามในการวิจัย

๑.๒.๑ สภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานีเป็นอย่างไร

๑.๒.๒ หลักพุทธธรรมที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี มีอะไรบ้าง

๑.๒.๓ การพัฒนาการส่งเสริมประสิทธิผลในการบริหารงานตามหลักพุทธธรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี ควรเป็นอย่างไร

^๙ราชกิจจานุเบกษา, พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖, เล่มที่ ๑๒๐, ตอนที่ ๑๐๐ ก, (๙ ตุลาคม ๒๕๔๖), หน้า ๑๖.

๑.๓ วัตถุประสงค์การวิจัย

๑.๓.๑ เพื่อศึกษาประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี

๑.๓.๒ เพื่อศึกษาหลักพุทธธรรมที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี

๑.๓.๓ เพื่อเสนอการพัฒนาการประยุกต์ใช้หลักพุทธธรรมในการส่งเสริมประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี

๑.๔ ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาวิจัย เรื่อง การประยุกต์ใช้หลักพุทธธรรมเพื่อการส่งเสริมประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี ผู้วิจัยจึงได้กำหนดขอบเขตการศึกษาวิจัยดังนี้

๔.๑ ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยได้กำหนดเนื้อหาของการวิจัย ประกอบด้วย แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

๑) ตัวแปรต้น คือ

(๑) สถานภาพส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ความเกี่ยวข้องกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ลักษณะงานที่รับผิดชอบ รายได้ต่อเดือน และประสบการณ์ในการทำงาน

(๒) หลักสัปปุริสธรรม ๗ ได้แก่

อัมมัญญตา รู้หลักหรือรู้จักเหตุ

อัตถัญญตา รู้ความมุ่งหมายหรือรู้จักผล

อัตตัญญตา รู้จักตน

มัตตัญญตา รู้จักประมาณ

กาลัญญตา รู้จักกาล

ปริสสัญญตา รู้จักชุมชน

ปุคคลัญญตา รู้จักบุคคล

(๓) หลักพละ ๔ ได้แก่

ปัญญาพละ กำลังความรู้ความสามารถ

วิริยพละ กำลังความขยันหมั่นเพียร

อนวัชพละ กำลังความซื่อสัตย์สุจริต

สังคหพละ กำลังของเครื่องยึดเหนี่ยวใจคน

๒) ตัวแปรตาม คือ ประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ ด้านแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านคุณภาพการให้บริการ ด้านการปฏิบัติราชการ และด้านการพัฒนาองค์กร

๔.๒ ขอบเขตด้านประชากรและผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ประชากร (Population) ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ

๑. ผู้ให้ข้อมูลสำคัญด้านการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth interview) เป็นบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญและมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ บุคคลสำคัญในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานีที่เกี่ยวข้องกับการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการวิจัยครั้งนี้จะทำการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน ๑๘ คน ดังนี้

- ๑) ผู้เชี่ยวชาญด้านพระพุทธศาสนา จำนวน ๔ รูป
- ๒) ผู้เชี่ยวชาญด้านการปกครองท้องถิ่น จำนวน ๔ คน
- ๓) ผู้บริหารท้องถิ่น พนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๗ คน
- ๔) ผู้นำชุมชน จำนวน ๓ คน

๒. ผู้ให้ข้อมูลเชิงปริมาณ คือ บุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดอุบลราชธานี การกำหนดขนาดตัวอย่างคำนวณจากสูตร ทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน ๓๖๓ คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย

๓. ผู้ให้ข้อมูลสำคัญด้านการสนทนากลุ่มเฉพาะ (Focus Group Discussion) เป็นบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญและมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ บุคคลสำคัญในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานีที่เกี่ยวข้องกับการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับหลักพุทธธรรม ในการวิจัยครั้งนี้จะทำการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน ๘ รูป/คน

๔.๓ ขอบเขตด้านพื้นที่

ผู้วิจัยได้กำหนดพื้นที่ในการวิจัย คือ พื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งเป็นจังหวัดที่ประกาศตามพระราชกฤษฎีกาของคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ. ศ. ๒๕๕๒

๔.๔ ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย ตั้งแต่เดือน ตุลาคม ๒๕๕๙ ถึงเดือน กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ รวมเป็นระยะเวลา ๑๗ เดือน

๑.๕ สมมติฐานการวิจัย

๑.๕.๑ พนักงานที่มีสถานภาพส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี แตกต่างกัน

๑.๕.๒ การปฏิบัติตามหลักสัปปริสธรรม ๗ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี

๑.๕.๓ การปฏิบัติตามหลักพละ ๔ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี

๑.๖ นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

เพื่อให้เข้าใจความหมายที่ตรงกัน ผู้วิจัยจึงได้กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะในการวิจัยเชิงปฏิบัติการในครั้งนี้ไว้ดังนี้

๑.๖.๑ การประยุกต์ใช้หลักพุทธธรรม หมายถึง การนำความรู้ในหลักพุทธธรรม ประกอบด้วย หลักสัปปุริสธรรม ๗ และหลักพละ ๔ ทั้งความรู้เชิงทฤษฎีที่มีอยู่มาปรับใช้ในการบริหารจัดการในการปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑.๖.๒ หลักพุทธธรรม หมายถึง หลักธรรมที่มีความสำคัญและมีความเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของทุกคน ซึ่งเป็นธรรมคำสั่งสอนที่เราจะต้องประพฤติดี ปฏิบัติชอบและสามารถนำหลักธรรมมาประยุกต์ใช้เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุดในการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้เกิดประสิทธิผลในการบริหารงานของท้องถิ่น ซึ่งประกอบไปด้วยหลักสัปปุริสธรรม ๗ และตามหลักพละ ๔

หลักสัปปุริสธรรม ๗ ธรรมที่ทำให้คนเป็นสัตว์บุรุษ ประกอบด้วย ๑) อัมมัญญตา หมายถึง รู้หลักหรือรู้จักเหตุ ๒) อัตถัญญตา หมายถึง รู้ความมุ่งหมายหรือรู้จักผล ๓) อัตตัญญตา หมายถึง รู้จักตน ๔) มัตตัญญตา หมายถึง รู้จักประมาณ ๕) กาลัญญตา หมายถึง รู้จักกาล รู้คุณค่าเวลา ๖) ปริสสัญญตา หมายถึง รู้จักชุมชน รู้สังคม ๗) ปุคคลัญญตา หมายถึง รู้จักบุคคล

หลักพละ ๔ ธรรมอันเป็นกำลัง ประกอบด้วย ๑) ปัญญาพละ หมายถึง กำลังความรู้ความสามารถ มีความรู้ ๒) วิริยพละ หมายถึง กำลังความขยันหมั่นเพียร ๓) อนวัชชพละ หมายถึง กำลังความซื่อสัตย์สุจริต ๔) สังคหพละ หมายถึง กำลังของเครื่องยึดเหนี่ยวใจคน

๑.๖.๓ ประสิทธิภาพในการบริหารงาน หมายถึง ความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบรรลุตามวัตถุประสงค์หรือมาตรฐานขององค์กรที่คาดหวังไว้เป็นหลัก ประกอบด้วย ๔ ด้าน ดังนี้ ๑) ด้านแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๒) ด้านคุณภาพการให้บริการ ๓) ด้านการปฏิบัติราชการ ๔) ด้านการพัฒนาองค์กร

๑.๖.๔ การบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง การบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้บรรลุตามภารกิจของผู้บริหาร เจ้าหน้าที่ บุคลากร รวมทั้งชุมชนท้องถิ่น ได้ร่วมกันดำเนินการตามวัตถุประสงค์ตามเป้าหมายที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เกิดประสิทธิผลสูงสุด

๑.๖.๕ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง พื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งเป็นจังหวัดที่ประกาศตามพระราชกฤษฎีกาของคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ. ศ. ๒๕๕๒ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งประกอบไปด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาลนคร เทศบาลเมือง เทศบาลตำบล องค์การบริหารส่วนตำบล

๑.๗ ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

๑.๗.๑ ทำให้ทราบประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี

๑.๗.๒ ทำให้ทราบหลักพุทธธรรมที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี

๑.๗.๓ ได้นำเสนอการพัฒนาการส่งเสริมประสิทธิผลในการบริหารงานตามหลักพุทธธรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี

๑.๗.๔ ผลการวิจัยครั้งนี้ สามารถนำมาประกอบการพิจารณาเพื่อกำหนดแนวทางการส่งเสริมให้ผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไปประยุกต์ใช้หรือเป็นเกณฑ์ในการนำหลักพุทธธรรมเพื่อการส่งเสริมประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานีให้เจริญรุ่งเรืองสืบไป

บทที่ ๒

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและหลักพุทธธรรมเพื่อการส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี ดังต่อไปนี้

- ๒.๑ แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหาร
- ๒.๒ แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผลการบริหารงาน
- ๒.๓ แนวคิดเกี่ยวกับหลักธรรม
- ๒.๔ แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่น
- ๒.๕ บริบทที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย
- ๒.๖ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- ๒.๗ กรอบแนวคิดในการวิจัย

๒.๑ แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหาร

การบริหาร หมายถึง กระบวนการของการวางแผน การจัดการองค์การการนำและการบังคับบัญชาและควบคุมทรัพยากรต่างๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ซึ่งมีแนวคิดและทฤษฎีดังต่อไปนี้

๒.๑.๑ ทฤษฎีการบริหาร

จากการศึกษาทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง จากเอกสารทางวิชาการ พบว่ามีผู้กล่าวถึงทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหาร ไว้หลายท่าน ดังนี้คือการบริหารเป็นวิธีการทำให้งานสำเร็จโดยอาศัยผู้อื่น (Getting things done through other people) และกล่าวว่าหน้าที่ของผู้บริหารเป็นกรอบในการพิจารณาของผู้บริหารให้สำเร็จมี ๕ ประการตามคำย่อภาษาอังกฤษว่า “POSDC” ดังนี้ คือ^๑

- ๑) P คือ planning หมายถึง การวางแผนเป็นการกำหนดแนวทางการดำเนินงานเพื่อความสำเร็จที่จะตามมาในอนาคตผู้บริหารที่ดีต้องมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลเพื่อกำหนดทิศทางขององค์กร
- ๒) O คือ Organizing หมายถึง คือการจัดองค์กรเป็นการกำหนดโครงสร้างความสัมพันธ์ของสมาชิก และสายบังคับ ภายในองค์กรมีการแบ่งงานกันทำ และการกระจายอำนาจ
- ๓) S คือ Staffing หมายถึง งานบุคลากรเป็นการสรรหาบุคลากรใหม่การพัฒนาบุคลากรและการใช้คนให้เหมาะสมกับงาน
- ๔) D คือ Directing หมายถึง การอำนวยการเป็นการสื่อสารเพื่อให้เกิดการดำเนินการตามแผนผู้บริหารต้องมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี และต้องมีภาวะผู้นำ

^๑พระธรรมโกศาจารย์ (ประยูร ธมฺมจิตฺโต), *พุทธวิธีการบริหาร*, พิมพ์ครั้งที่ ๔, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๙), หน้า ๓-๕.

๕) C คือ Controlling หมายถึง การกำกับดูแลเป็นการควบคุมคุณภาพของการปฏิบัติงานภายในองค์กรรวมทั้งกระบวนการแก้ปัญหาภายในองค์กรทฤษฎีการบริหารของเฮนรีฟาโย (Henry Fayol) ได้เสนอทฤษฎีการบริหารโดยมีความเชื่อว่าเป็นไปได้ที่จะหาทางศึกษาถึงศาสตร์ที่เกี่ยวกับการบริหาร (Administrative) ซึ่งสามารถใช้ได้กับการบริหารทุกชนิดไม่ว่าจะเป็นการบริหารอุตสาหกรรมหรืองานรัฐบาลโดยมีสาระสำคัญเกี่ยวกับการบริหาร (Management Functions) ซึ่งประกอบด้วยหน้าที่ทางการบริหาร ๕ ประการ คือ^๒

๑. การวางแผน (Planning) หมายถึง ภาระหน้าที่ของผู้บริหารที่จะต้องทำการคาดการณ์ล่วงหน้าถึงเหตุการณ์ต่างๆ ที่จะมีผลกระทบต่อธุรกิจและกำหนดขึ้นเป็นแผนปฏิบัติงานหรือวิธีทางที่จะปฏิบัติเอาไว้เพื่อเป็นแนวทางของการทำงานในอนาคต

๒. การจัดองค์การ (Organizing) หมายถึง ภาระหน้าที่ที่ผู้บริหารจะต้องจัดให้มีโครงสร้างของงานต่างๆ และอำนาจหน้าที่ทั้งนี้เพื่อให้เครื่องจักรสิ่งของและตัวคนอยู่ในส่วนประกอบที่เหมาะสมในอันที่จะช่วยให้งานขององค์การบรรลุผลสำเร็จได้

๓. การบังคับบัญชาสั่งการ (Commanding) หมายถึง หน้าที่ในการสั่งการงานต่างๆ ของผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาซึ่งจะกระทำให้ผลสำเร็จด้วยดีโดยที่ผู้บริหารจะต้องกระทำตนเป็นตัวอย่างที่ดีจะต้องเข้าใจคนงานของตนจะต้องเข้าใจถึงข้อตกลงในการทำงานของคนงาน และองค์การที่มีอยู่รวมถึงจะต้องมีการติดต่อสื่อสารกับผู้ใต้บังคับบัญชา อย่างใกล้ชิดทั้งขึ้น และนอกจากนี้ยังต้องทำการประเมินโครงสร้างขององค์การ และผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาของตนเป็นประจำอีกด้วยหากโครงสร้างขององค์การที่เป็นอยู่ไม่เหมาะสม ก็จำเป็นต้องปรับปรุงเช่นเดียวกันถ้าผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาคนใดหย่อนประสิทธิภาพการปล่อยออกเพื่อปรับปรุงกำลังคนที่มีอยู่ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ก็เป็นสิ่งจำเป็นต้องทำ

๔. การประสานงาน (Co-ordinating) หมายถึง ภาระหน้าที่ที่จะต้องเชื่อมโยงงานของทุกคนให้เข้ากันได้และกำกับให้ไปสู่จุดมุ่งหมายเดียวกัน

๕. การควบคุม (Controlling) หมายถึง ภาระหน้าที่ในการที่จะต้องกำกับให้สามารถประกันได้ว่ากิจกรรมต่างๆ ที่ทำไปนั้นสามารถเข้ากันได้กับแผนที่ได้วางไว้แล้ว

๒.๑.๒ หลักในการบริหารจัดการ

เฮนรีฟาโย (Henry Fayol) ได้กำหนดหลักการในการบริหารจัดการขึ้น ๑๔ ประการ เป็นส่วนประกอบสำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพของกระบวนการบริหารจัดการ ดังนี้^๓

๑) การแบ่งงานกันทำ (Division of Labor) ฟาโยได้เสนอว่า คนงานควรจะได้รับมอบหมายหน้าที่ให้ปฏิบัติมากขึ้นหรือได้รับการกระตุ้นให้มีความรับผิดชอบในผลลัพธ์ของงานมากขึ้น ซึ่งหลักการนี้จะสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในองค์การยุคปัจจุบันได้

๒) อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ (Authority and Responsibility) เวเบอร์และฟาโยได้ให้ความสำคัญของอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบอำนาจหน้าที่แบบเป็นทางการของ

^๒Price, Alan, Human Resource Management, In a Business Context, edition 2, (London: Thomson Learning, 2004), p. 110.

^๓ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ, ทฤษฎีองค์การ : ฉบับมาตรฐาน, (กรุงเทพมหานคร : ธรรมสาร, ๒๕๔๕), หน้า ๖๘-๖๙.

เวเบอร์จะได้มาจากตำแหน่งหน้าที่ ของผู้บริหารในสายการบังคับบัญชาส่วนอำนาจหน้าที่แบบไม่เป็นทางการจะได้รับความชำนาญงานของบุคคล (Expertise) ความรู้ทางด้านเทคนิค (Technical Knowledge) ความมีคุณค่าทางศีลธรรม (Moral Worth) และความสามารถในการนำ (Leading) และสร้างความผูกพันกับผู้ที่บังคับบัญชาตลอดจนเน้นว่าอำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบควรอยู่คู่กัน

๓) การมีผู้บังคับบัญชาคนเดียว (Unity of Command) ฟาโยได้กล่าวว่า คำสั่งสองคำสั่ง (Dual Command) อาจก่อให้เกิดปัญหาในการทำงานเช่นการรายงานจะมีความเกี่ยวข้องในเมื่อผู้ควบคุมสองคนได้ให้คำสั่งกับผู้บังคับบัญชาเพียงคนเดียวทำให้เกิดการสับสนในบางสถานการณ์คำสั่งสองคำสั่งนี้ทำให้เกิดความยุ่งยากแก่ผู้บังคับบัญชาและทำให้เกิดการสับสนในลำดับชั้นของอำนาจหน้าที่แบบเป็นทางการ (Formal Hierarchy of Authority) การประเมินอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของผู้บริหารในระบบผู้บังคับบัญชาสองคนจะเป็นการยากและผู้บริหารจะไม่สนใจในความรู้สึของผู้บังคับบัญชา ผู้บังคับบัญชามักจะโกรธและอาจไม่ให้ความร่วมมือในอนาคต ถ้าผู้บังคับบัญชาไม่เชื่อฟัง

๔) สายการบังคับบัญชาตามอำนาจหน้าที่ (Line of Authority) เป็นสายการบังคับบัญชาจากผู้บริหารในระดับบนสู่ผู้ปฏิบัติงานในระดับล่างขององค์การความสัมพันธ์ของการจำกัดความยาวของสายการบังคับบัญชา โดยการควบคุมจำนวนของระดับในลำดับชั้นของการบริหารจัดการจำนวนที่ดีที่สุดในการบังคับบัญชา (Hierarchy) คือความยาวของการติดต่อสื่อสารระหว่างผู้บริหารระดับสูงและพนักงานระดับล่าง รวมถึงความล่าช้าในการวางแผน (Planning) และการจัดการ (Organizing) ซึ่งการจำกัดจำนวนของระดับชั้นการบังคับบัญชาให้น้อยลงจะทำให้ปัญหาในการติดต่อสื่อสารลดลงและองค์การจะมีการปฏิบัติงานที่รวดเร็วและมีความยืดหยุ่นมากขึ้น ภายในองค์การได้มีการแบ่งแยกแผนกต่างๆ ซึ่งแต่ละแผนกจะมีระดับชั้นการบังคับบัญชาโดยผู้บริหารในระดับกลางและระดับต้นของสายการบังคับบัญชา แต่ละแผนกต้องมีปฏิสัมพันธ์กับผู้จัดการในระดับเดียวกันในแผนกอื่นๆ ซึ่งปฏิสัมพันธ์นี้ช่วยในการตัดสินใจให้เร็วขึ้น เนื่องจากผู้บริหารจะรู้จักบุคคลอื่นและรู้วิธีการในการแก้ปัญหาเพิ่มมากขึ้น สำหรับการทำงานข้ามแผนกหรือการทำงานข้ามสายนั้นเป็นการสร้างทีมงานข้ามสายซึ่งสามารถควบคุมโดยผู้นำของแต่ละทีม

๕) การรวมอำนาจ (Centralization) เป็นการรวมอำนาจของการบังคับบัญชาไว้ที่ผู้บริหารระดับสูงขององค์การซึ่งอำนาจหน้าที่ จะไม่ได้รวมไว้ที่ผู้บริหารระดับสูงของสายการบังคับบัญชาแต่เป็นการกำหนดว่า ควรมีการรวมอำนาจไว้ที่ผู้บริหารระดับสูงเท่าไร อย่างไร และมีการกระจายอำนาจให้กับผู้บังคับบัญชาและคนงานในระดับล่างอย่างไร สิ่งนี้ถือว่ามีความสำคัญเนื่องจากว่าจะมีผลกระทบต่อพฤติกรรมของพนักงานในทุกๆระดับขององค์การ

๖) การมีเป้าหมายเดียวกัน (Unity of Direction) เป็นการออกแบบหรือกำหนดแผนในการปฏิบัติงานของผู้บริหาร และคนงานที่ใช้ทรัพยากรขององค์การ องค์การใดที่ไม่มีแผนจะทำให้ขาดประสิทธิภาพและขาดประสิทธิผล ซึ่งจะไม่มีการมุ่งไปสู่กิจกรรมของกลุ่มหรือกิจกรรมของบุคคลแต่การวางแผนจะเริ่มที่ผู้บริหารระดับสูงทำงานเป็นทีมร่วมกับกลยุทธ์ขององค์การ ซึ่งจะต้องมีการติดต่อกับผู้บริหารในระดับกลางที่มีส่วนในการตัดสินใจว่าจะใช้ทรัพยากรขององค์การอย่างไร เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามกลยุทธ์ หลักการในข้อนี้ยึดหลักว่ากิจกรรมของแต่ละกลุ่มต้องมีจุดหมาย และแผนเดียวกัน

๗) หลักความเสมอภาค (Equity) ความเสมอภาคคือความเป็นธรรม (Justice) ความยุติธรรม (Impartiality) และความเหมาะสม (Fairness) สำหรับสมาชิกทุกคนภายในองค์การซึ่งในปัจจุบันพนักงานมีความต้องการความเสมอภาคมากขึ้น เป็นการจัดการที่ใช้หลักความเท่าเทียมกัน

๘) การออกคำสั่ง (Order) วิธีการจัดการซึ่งอยู่ในตำแหน่งนั้น ในการจัดหาเพื่อให้องค์การได้รับประโยชน์สูงสุดและเป็นการจัดหางานให้แก่พนักงานโดยใช้ผังองค์การ (Organization Chart) เพื่อแสดงให้เห็นถึงตำแหน่งและหน้าที่ของพนักงานแต่ละคนและเป็นการชี้ชัดว่าตำแหน่งของพนักงานแต่ละคนอาจจะมีการเลื่อนขั้นได้ในอนาคตการวางแผนเกี่ยวกับอาชีพได้รับความสนใจมากขึ้นในองค์การยุคปัจจุบันเนื่องจากทรัพยากรมนุษย์ถือว่า มีความจำเป็นที่จะต้องให้การฝึกอบรม (Training) และการพัฒนากำลังแรงงาน (Developing) โดยองค์การจะกำหนดตำแหน่งหน้าที่สำหรับคนทุกคน และทุกคนจะเข้าใจตำแหน่งหน้าที่ของตน

๙) ความคิดริเริ่ม (Initiative) เป็นความสามารถของบุคคลในการกระทำสิ่งต่างๆ โดยปราศจากการสั่งการจากผู้บังคับบัญชาผู้บริหารจะต้องกระตุ้นให้พนักงานมีความคิดริเริ่ม ซึ่งความคิดริเริ่มนี้นับถือว่าเป็นจุดแข็งขององค์การ เนื่องจากจะสามารถสร้างนวัตกรรมใหม่ๆ ได้ ผู้บริหารมีความต้องการทักษะ (Skill) และไหวพริบ (Tact) เพื่อให้เกิดความสมดุลระหว่างองค์การและความต้องการของพนักงานและความสามารถ (Ability) จะทำให้เกิดความสมดุลซึ่งเป็นสิ่งที่ชี้ชัดผู้บริหารระดับสูงในการพัฒนาและการบริหารงาน

๑๐) ความมีระเบียบวินัย (Discipline) เป็นการมุ่งให้ความสำคัญเกี่ยวกับเรื่องการเชื่อฟัง (Obedience) อำนาจ (Energy) คำขอร้อง (Application) และลักษณะของการแสดงความนับถือออกมาสำหรับอำนาจของผู้บังคับบัญชาความมีระเบียบวินัยเป็นบุคลิกลักษณะที่เกี่ยวข้องกับผู้บริหารหลายๆคนที่สามารถสร้างความน่าเชื่อถือให้กับผู้ปฏิบัติงานทั้งหมดและทำงานอย่างเข้มแข็งเพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์การ ความมีระเบียบวินัยจะเป็นความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกภายในองค์การกับคุณสมบัติของผู้ภายในองค์การและเป็นความสามารถของผู้บริหารในการที่จะปฏิบัติตามอย่างยุติธรรมอีกด้วย

๑๑) ค่าตอบแทน (Remuneration of Personnel) การให้รางวัลประกอบด้วยโบนัสและแผนการแบ่งกำไรเป็นการช่วยกระตุ้นการทำงานของพนักงานได้ การให้หรือการจ่ายค่าตอบแทนให้แก่พนักงานมีความสำคัญอย่างมากต่อความสำเร็จขององค์การ ระบบรางวัลที่มีประสิทธิภาพสามารถให้ความยุติธรรมทั้งพนักงานและองค์การ รวมทั้งสามารถกระตุ้นผลผลิตเพิ่มโดยการให้รางวัลเพื่อเป็นการสนับสนุนให้มีผลผลิตเพิ่มขึ้น โดยยึดหลักว่าการจ่ายค่าตอบแทนควรยุติธรรมและตอบสนองความพึงพอใจสูงสุดทั้งนายจ้างและลูกจ้างเท่าที่จะทำได้

๑๒) ความมั่นคงในงาน (Stability of Tenure of Personnel) ความมั่นคงในงานมีความสำคัญต่อการจ้างงานระยะยาวเมื่อพนักงานอยู่ในองค์การซึ่งมีแนวโน้มจะทำงานเป็นทีมเป็นระยะเวลานานโดยพยายามพัฒนาทักษะและปรับปรุงความสามารถในการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรขององค์การการจ้างงานระยะยาวเป็นปัจจัยสำคัญที่ใช้อธิบายการประสบความสำเร็จ ของบริษัทขนาดใหญ่ในญี่ปุ่น

๑๓) ผลประโยชน์ส่วนตัวมีความสำคัญน้อยกว่า ผลประโยชน์ขององค์การ (Subordination of individual interests to the common interest) ผลประโยชน์ขององค์การถือว่าเป็นประโยชน์

ของทุกๆ คนหรือของทุกกลุ่มในองค์การในขณะที่ยังดำเนินการอยู่จะต้องมีการกำหนดผลประโยชน์ เพื่อให้เกิดความยุติธรรมระหว่างองค์การและสมาชิกภายในองค์การ

๑๔) ความสามัคคี (Sprit de corps) เป็นความรู้สึกร่วมกันของสมาชิกภายในองค์การ ที่ช่วยสนับสนุนการทำงานของสมาชิกในกลุ่มในการออกแบบประยุกต์ของอำนาจหน้าที่ ตามลำดับชั้นภายในองค์การและสิทธิในการสั่งการหรือการบริโภคและความร่วมมือกัน ถือว่าเป็นส่วนประกอบสำคัญในการที่ทำให้องค์การบรรลุผลสำเร็จ และมีการพัฒนาความสามัคคีจะสามารถบรรลุผลสำเร็จได้ หากมีการติดต่อกันระหว่างผู้บริหารและคนงานโดยการติดต่อเพื่อแก้ไขปัญหาในสถานการณ์ที่สำคัญ เพราะความสามัคคีคือพลังเมื่อสมาชิกมีความสามัคคีกันสูง ก็จะทำให้องค์การมีความแข็งแกร่ง

สรุป ได้ว่าการบริหารทั้งหน่วยงานราชการและภาคเอกชน ต้องมีแบบแผนตามหลักวิชาการ ผู้บริหารมีความจำเป็นที่ต้องใช้ทั้งศาสตร์และศิลป์บริหารงานให้บรรลุตามเป้าหมาย ลงทุนน้อยแต่ได้กำไรมาก ต้องมีการวางแผนเป็นการกำหนดแนวทางการดำเนินงานเพื่อความสำเร็จที่จะตามมา มีการจัดองค์กรเป็นการกำหนดโครงสร้างความสัมพันธ์ภายในองค์กร มีงานบุคลากรเป็นการสรรหาบุคลากรใหม่การพัฒนาบุคลากรและการใช้คนให้เหมาะสมกับงานและ มีการอำนวยการเป็นการสื่อสารเพื่อให้เกิดการดำเนินการตามแผนผู้บริหารต้องมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี และต้องมีภาวะผู้นำ

จากแนวความคิดเกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหาร สามารถสรุปได้ตามตารางที่ ๒.๑ ดังต่อไปนี้

ตารางที่ ๒.๑ แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหาร

นักวิชาการหรือแหล่งข้อมูล	แนวคิดหลัก
พระธรรมโกศาจารย์ (ประยูร ธมฺมจิตฺโต), (๒๕๔๙, หน้า ๓-๕).	การบริหารเป็นวิธีการทำให้งานสำเร็จโดยอาศัยผู้อื่น (Getting things done through other people) และกล่าวว่าหน้าที่ของผู้บริหารเป็นกรอบในการพิจารณาของผู้บริหารให้สำเร็จมี ๕ ประการตามคำย่อภาษาอังกฤษว่า “POSDC”
Price, Alan, (2004, p. 110).	การกำกับดูแลเป็นการควบคุมคุณภาพของการปฏิบัติ งานภายในองค์กรรวมทั้งกระบวนการแก้ปัญหาภายในองค์กร การบริหารทุกชนิดไม่ว่าจะเป็นการบริหารอุตสาหกรรมหรืองานรัฐบาลโดยมีสาระสำคัญเกี่ยวกับการบริหาร (Management Functions) ประกอบด้วย การวางแผน การจัดองค์การ การบังคับบัญชาสั่งการ การประสานงานกิจกรรมต่างๆ ให้เข้ากับแผนการควบคุม

นักวิชาการหรือแหล่งข้อมูล	แนวคิดหลัก
ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ, (๒๕๕๕, หน้า ๖๘-๖๙).	การเพิ่มประสิทธิภาพของกระบวนการบริหารจัดการ ประกอบด้วย ๑) การแบ่งงานกันทำ ๒) อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ ๓) การมีผู้บังคับบัญชาคนเดียว ๔) สายการบังคับบัญชาตามอำนาจหน้าที่ ๕) การรวมอำนาจ ๖) การมีเป้าหมายเดียวกัน ๗) หลักความเสมอภาค ๘) การออกคำสั่ง ๙) ความคิดริเริ่ม ๑๐) ความมีระเบียบวินัย ๑๑) ค่าตอบแทน ๑๒) ความมั่นคงในงาน ๑๓) ผลประโยชน์ส่วนตัวมีความสำคัญน้อยกว่าผลประโยชน์ขององค์กร ๑๔) ความสามัคคี

๒.๒ แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิผลการบริหารงาน

๒.๒.๑ ความหมายของประสิทธิผลการบริหารงาน

ประสิทธิผล (Effectiveness) หมายถึง ความสำเร็จในการที่สามารถดำเนินกิจการก้าวหน้าไปและสามารถบรรลุเป้าหมายต่างๆ ที่องค์การตั้งไว้ได้ ประสิทธิภาพ (Efficiency) หมายถึง การเปรียบเทียบทรัพยากรที่ใช้ในการทำงานตามเป้าหมายขององค์การ โดยหลักการแล้วองค์การควรจะมีทั้งประสิทธิผลและประสิทธิภาพควบคู่กัน^๕

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๕๔ ได้ให้ความหมายของคำว่า ประสิทธิผล หมายถึง ผลสำเร็จ หรือผลที่เกิดขึ้น^๕ ความหมายของประสิทธิผลทั้งระดับบุคคลและระดับองค์การมีความหมายครอบคลุมทั้งผลการดำเนินงานที่สนองวัตถุประสงค์ได้ผลดีทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพและยังครอบคลุมถึงกระบวนการดำเนินงานที่ใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและใช้วิธีการปฏิบัติที่เหมาะสมซึ่งก็คือรวมถึงประสิทธิภาพนั่นเอง^๖

ประสิทธิผล หมายถึง ตัวการที่เป็นเครื่องตัดสินใจขั้นสุดท้ายของการบริหารงานหรือการจัดการว่าประสบผลสำเร็จเพียงใด^๗

ประสิทธิผลมีความสัมพันธ์กับผลงานที่องค์กรพึงประสงค์ หมายถึงความสำเร็จของการ

^๕ รัชชัย สันติวงษ์, กลยุทธ์และนโยบายธุรกิจ : การศึกษานโยบายและกลยุทธ์การบริหารขององค์กร, (กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๔๘), หน้า ๖.

^๖ ราชบัณฑิตยสถาน, พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๕๔, (กรุงเทพมหานคร : นานมีบุ๊คส์พับลิเคชันส์, ๒๕๕๖), หน้า ๖๖๗.

^๗ สมใจลักษณะ, การพัฒนาประสิทธิภาพในการทำงาน, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์เพิ่มทรัพย์การพิมพ์, ๒๕๕๒), หน้า ๕-๖.

^๘ ภรณ์ กীরติบุตร, การพัฒนาประสิทธิผลขององค์กร, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, ๒๕๕๙), หน้า ๒-๓.

ปฏิบัติที่เป็นไปหรือบรรลุตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ขององค์กร ดังนั้นประสิทธิผลจึงหมายถึง ผลที่เกิดขึ้นของงานนั้นจะต้องสนองตอบ หรือบรรลุตามวัตถุประสงค์ขององค์กร^{๔๔}

ประสิทธิผล หมายถึง การทำกิจกรรมการดำเนินงานขององค์กรสามารถสร้างผลงานได้ สอดรับกับเป้าหมาย/วัตถุประสงค์ ที่กำหนดไว้ล่วงหน้า ทั้งในส่วนของผลผลิตและผลลัพธ์ เป็นกระบวนการเปรียบเทียบผลงานจริงกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ ก่อให้เกิดผลผลิต ผลลัพธ์ ที่ตรงตามความคาดหวัง ที่กำหนดล่วงหน้าไว้มากน้อยเพียงใดการมีประสิทธิผลจึงมีความเกี่ยวข้องกับผลผลิต และผลลัพธ์การดำเนินงานเป็นกระบวนการวัดผลงานที่เน้นด้านปัจจัยนำออก^{๔๕}

ประสิทธิผล หมายถึงความสามารถขององค์กรที่จะดำเนินการให้บรรลุเป้าหมาย ๔ ประการ คือความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในองค์กร (Integration) การปรับตัวขององค์กรให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม (Adaptability) การปรับตัวขององค์กรให้สอดคล้องกับสังคม (Social relevance) และผลผลิตขององค์กร (Productivity)^{๔๖}

๒.๒.๒ แนวคิดและทฤษฎีประสิทธิผล

ประสิทธิผลนอกจากความสามารถในการบรรลุเป้าหมายอันเป็นความมีประสิทธิภาพ โดยทั่วไปแล้วการประเมินประสิทธิผลอาจพิจารณาได้จากคุณภาพของผลผลิตหรือบริการพื้นฐานขององค์กรหรือความสามารถในการผลิตสินค้าหรือบริการขององค์กร ความพร้อมหรือความเป็นไปได้ในการปฏิบัติงานที่เฉพาะเจาะจงเมื่อถูกขอร้องให้ทำผลตอบแทนหรือผลกำไรที่ได้รับจากการผลิตสินค้าและบริการ เป็นต้น ดังนั้นกิจกรรมขององค์กรที่เป็นเครื่องตัดสินการปฏิบัติงานขององค์กรว่ามีประสิทธิผลหรือไม่จึงประกอบไปด้วยกิจกรรมต่อไปนี้คือ การได้มาซึ่งทรัพยากรที่ต้องใช้ในการปฏิบัติงานการใช้ปัจจัยนำเข้าอย่างมีประสิทธิภาพเมื่อเทียบกับผลผลิตความสามารถในการผลิตสินค้าหรือบริการของ องค์กรการปฏิบัติงานด้านเทคนิควิชาการและด้านการบริหารอย่างมีประสิทธิภาพ การลงทุน ในองค์กรการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์กับพฤติกรรมในองค์กรและการตอบสนองความต้องการและความสนใจที่แตกต่างกันของบุคคลและของกลุ่ม^{๔๗}

Balanced Scorecard ประกอบด้วยมุมมอง (Perspectives) ๔ ด้าน คือ

๑. มุมมองด้านการเงิน (Financial Perspective)
๒. มุมมองด้านลูกค้า (Customer Perspective)
๓. มุมมองด้านกระบวนการภายใน (Internal Process Perspective)
๔. และมุมมองด้านการเรียนรู้และการพัฒนา (Learning and Growth Perspective)

^{๔๔} รุ่งแก้วแดง และชัยณรงค์สุวรรณสาร, แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผลและประสิทธิภาพองค์กร, แนวการศึกษาชุดวิชาทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการบริหารการศึกษา (หน่วยที่๑๑), (นนทบุรี:สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมาธิราช, ๒๕๔๖), หน้า ๑๕๙.

^{๔๕} สุพจน์ ทรายแก้ว, การวัดผลการปฏิบัติงาน,เอกสารประกอบการสัมมนาเชิงปฏิบัติการจัดทำแผนกลยุทธ์และการบริหารงานมุ่งผลงาน,(เชียงใหม่: สำนักพิมพ์สถาบันราชภัฏเชียงใหม่, ๒๕๔๕), หน้า ๑๓๗-๑๓๘.

^{๔๖} อรุณ รักธรรม, ทฤษฎีองค์การสมัยใหม่ : การบริหารองค์กร, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๒๕), หน้า ๒๕๗.

^{๔๗} จินดา สักขณวัฒน์สินธุ์, การบริหารและการพัฒนาองค์กร, เอกสารประกอบการสอนชุดวิชาการบริหารและพัฒนาองค์กร (หน่วยที่๒), (นนทบุรี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, ๒๕๓๐), หน้า ๒๔๓.

ประสิทธิผลด้านการเงิน (Financial Perspective) หมายถึง ความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารงบประมาณและทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ ประหยัด โปร่งใส สามารถบริหารจัดการทรัพยากรอย่างคุ้มค่าทั้งในการแสวงหางบประมาณและทรัพยากรในรูปแบบต่างๆ สอดคล้องกับเป้าหมายทั้งในระยะสั้นและระยะยาวขององค์กร

ประสิทธิผลด้านผู้รับบริการ (Customer Perspective) หมายถึงความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการสร้างความพึงพอใจแก่ผู้เกี่ยวข้องในการดำเนินการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามความคิดเห็นของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียความคิดเห็นของผู้นำชุมชน ผู้นำท้องที่ เป็นต้น

ประสิทธิผลด้านกระบวนการภายใน (Internal – Process Perspective) หมายถึงความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการดำเนินการเกี่ยวข้องกับการบริหารภายในตั้งแต่การวิเคราะห์ การกำหนดทรัพยากรที่ต้องการในการบริหาร เป็นต้น

ประสิทธิผลด้านการเรียนรู้และพัฒนา (Learning and Growth Perspective) หมายถึง ความสามารถของสถานศึกษาในระยะยาวในการดำเนินงานเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากร การส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรภายในองค์กรเกิดการเรียนรู้และพัฒนาศักยภาพของตนเองเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ที่รับผิดชอบได้อย่างดีและสร้างความเจริญก้าวหน้าให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอนาคต^{๑๒}

ปัจจุบันพบว่าจุดอ่อนที่สำคัญของผู้บริหารส่วนใหญ่ไม่ได้อยู่ที่การวางแผน หรือการจัดทำกลยุทธ์แต่อยู่ที่ความสามารถในการนำกลยุทธ์ที่ได้กำหนดขึ้นไปสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ดังเช่น นิตยสาร Fortune ซึ่งเป็นวารสารชั้นนำด้านธุรกิจได้ระบุว่าจากการสำรวจผู้บริหารทั่วโลกเกี่ยวกับความล้มเหลวในการนำกลยุทธ์ที่วางไว้ไปปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลของบริษัทที่ปรึกษาด้านการจัดการชื่อ Renaissance ร่วมกับนิตยสาร CFO นั้น คือ

๑. วิสัยทัศน์ขององค์กรไม่ได้รับการถ่ายทอดสู่สิ่งที่เข้าใจและปฏิบัติได้ร้อยละ ๔๐ ของผู้บริหารระดับกลางและร้อยละ ๕ ของผู้บริหารระดับล่างเท่านั้นที่เข้าใจในวิสัยทัศน์ขององค์กร

๒. เป้าหมายในการทำงานและผลตอบแทนของผู้บริหารและพนักงานไม่ได้มีส่วนสัมพันธ์กับกลยุทธ์ขององค์กร เพียงร้อยละ ๕๐ ของผู้บริหารระดับสูง ร้อยละ ๒๐ ของผู้บริหารระดับกลาง และน้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ของพนักงานทั่วไปของบริษัทที่สำรวจมีเป้าหมายในการทำงานและผลตอบแทนมีความสัมพันธ์กับกลยุทธ์ขององค์กร

๓. การจัดสรรทรัพยากรหรือการจัดทำงบประมาณขององค์กรมีความสอดคล้องกับกลยุทธ์เพียงร้อยละ ๔๓ ของบริษัทที่สำรวจ

Balanced Scorecard จะช่วยให้มีการนำกลยุทธ์ขององค์กรไปสู่การปฏิบัติที่เป็นรูปธรรมเนื่องจาก การจัดทำ Balanced Scorecard ต้องเริ่มต้นด้วยกระบวนการด้านกลยุทธ์ก่อน คือ การวิเคราะห์ด้านกลยุทธ์ และการจัดทำกลยุทธ์ขององค์กร เพื่อให้ได้กลยุทธ์หลักขององค์กร

^{๑๒} สมจิตร พึ่งหรรษพร, การวิเคราะห์ปัจจัยเชิงระบบในการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาเครือข่ายคาทอลิกสังกัดสังฆมณฑลจันทบุรี, วิทยานิพนธ์ดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการศึกษา, (กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๕๒), หน้า ๑๕๗-๑๕๘.

(Strategic Themes) การจัดทำแผนที่ทางกลยุทธ์ (Strategy Map) ซึ่งจะเป็นแผนที่ที่แสดงความสัมพันธ์ในเชิงเหตุและผลของวัตถุประสงค์ต่างๆ ภายใต้มุมมองของ Balanced Scorecard ทั้ง ๔ ด้าน (มุมมองด้านการเงิน มุมมองด้านลูกค้า มุมมองด้านกระบวนการภายใน และมุมมองด้านการเรียนรู้และการพัฒนา) โดยวัตถุประสงค์เหล่านี้ต้องสอดคล้องและสนับสนุนต่อวิสัยทัศน์และกลยุทธ์หลักขององค์กร จากนั้นจึงกำหนดตัวชี้วัด เป้าหมาย และ แผนงานโครงการ กิจกรรม ของ วัตถุประสงค์แต่ละประการ จึงจะถือว่าเสร็จสิ้นกระบวนการในการพัฒนา Balanced Scorecard ในระดับองค์กร (Corporate Scorecard)

๒.๒.๓ หลักในการบริหารงานให้เกิดประสิทธิผล

การบริหารงานให้เกิดประสิทธิผลขององค์การเป็นการทำงานที่มุ่งความสำเร็จให้ลุถึงตามวัตถุประสงค์ หรือความคาดหวังไว้ ลักษณะการปฏิบัติงานที่ก่อให้เกิดประสิทธิผลแก่องค์การ มีเกณฑ์ในการวินิจฉัยประสิทธิผลขององค์การ คือ การร่วมมือช่วยกันทำงานโดยมุ่งสู่จุดหมายและความรู้สึกเป็นอิสระในการเสนอข้อคิดเห็นจากความรู้สึกของตนในการแก้ไขปัญหา การแก้ไขปัญหา นั้นจะเป็นการปฏิบัติที่มุ่งต่อผลอย่างแท้จริง และบรรยากาศการทำงานเป็นแบบให้ความร่วมมือช่วยเหลือเกื้อกูลกันเป็นไปอย่างอิสระ เต็มใจ และไม่ถูกบังคับ ซึ่งประสิทธิผลของงานซึ่งเป็นเป้าหมายหลักในการบริหาร ได้แก่^{๓๓}

๑. ประสิทธิภาพด้านการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย

- การจัดทำแผนพัฒนา ๓ ปี ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- ความสำเร็จในการบรรลุเป้าหมายตามแผนพัฒนา ๓ ปี ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- การแต่งตั้งคณะกรรมการติดตามประเมินผลแผนพัฒนา ๓ ปี
- การรายงานผลและเสนอความคิดเห็นจากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ๓ ปี
- โครงการหรือกิจกรรมที่บูรณาการร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น
- โครงการหรือกิจกรรมซึ่งเป็นการริเริ่มที่เป็นประโยชน์ต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชน

๒. ประสิทธิภาพด้านคุณภาพการให้บริการ ประกอบด้วย

- ความพึงพอใจของผู้รับบริการ
- โครงการบริการประชาชนในวันหยุดราชการหรือนอกเวลาราชการ
- การเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาระบบราชการ
- การดำเนินการตามมาตรการการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๓. ประสิทธิภาพด้านการปฏิบัตินิติราชการ ประกอบด้วย

- การบริหารงบประมาณ

^{๓๓} กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, การให้บริการต่อประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น, (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น, ๒๕๔๙), หน้า ๔๘.

- การประหยัดพลังงาน
- ความประหยัดและความคุ้มค่าในการบริหารจัดการโครงการหรืองานประจำ
- ประสิทธิภาพการปฏิบัติราชการ

๔. ประสิทธิภาพด้านการพัฒนาองค์กร ประกอบด้วย

- การพัฒนาบุคลากร
- การจัดการสารสนเทศ
- การพัฒนากฎหมาย
- การลดขั้นตอนการทำงาน

สรุปว่า เป้าหมายหลักในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีประสิทธิผลนั้น ได้แก่ ประสิทธิภาพด้านแผนพัฒนา ประสิทธิภาพด้านคุณภาพการให้บริการ ประสิทธิภาพด้านการปฏิบัติราชการ และประสิทธิภาพด้านการพัฒนาองค์กร องค์กรที่มีประสิทธิผลเหล่านี้ นับได้ว่าเป็นองค์กรที่มีความมั่นคง มีประสิทธิภาพและมีความเจริญงอกงาม สามารถสร้างท้องถิ่นและชุมชนให้เข้มแข็งได้ และที่สำคัญที่จะทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีประสิทธิผลที่สำคัญคือ องค์กรนั้นๆ จะต้องมีผู้นำที่มีความสามารถในการใช้ภาวะผู้นำ บริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพตามเป้าหมายที่วางไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากแนวความคิดเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารงาน สามารถสรุปได้ตามตารางที่ ๒.๒ ดังต่อไปนี้

ตารางที่ ๒.๒ แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารงาน

นักวิชาการหรือแหล่งข้อมูล	แนวคิดหลัก
ธงชัย สันติวงษ์, (๒๕๔๘, หน้า ๖).	ความสำเร็จในการที่สามารถดำเนินกิจกรรมก้าวหน้าไป และสามารถบรรลุเป้าหมายต่างๆ ที่องค์กรตั้งไว้ได้ ประสิทธิภาพ (Efficiency) หมายถึง การเปรียบเทียบทรัพยากรที่ใช้ในการทำงานตามเป้าหมายขององค์กร โดยหลักการแล้วองค์กรควรมีทั้ง ประสิทธิภาพและประสิทธิภาพควบคู่กัน
ราชบัณฑิตยสถาน, (๒๕๔๖, หน้า ๖๖๗).	ผลสำเร็จ หรือผลที่เกิดขึ้น ความหมายของประสิทธิภาพทั้งระดับบุคคลและระดับองค์กรมีความหมายครอบคลุมทั้งผลการดำเนินงานที่สนองวัตถุประสงค์ได้ผลดีทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ
สมใจ ลักษณะ, (๒๕๕๒, หน้า ๕-๖).	กระบวนการดำเนินงานที่ใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า และใช้วิธีการปฏิบัติที่เหมาะสมซึ่งก็คือรวมถึงประสิทธิภาพนั่นเอง

นักวิชาการหรือแหล่งข้อมูล	แนวคิดหลัก
ภรณ์ กิริติบุตร, (๒๕๕๙, หน้า ๒-๓).	ตัวการที่เป็นเครื่องตัดสินใจขั้นสุดท้ายของการบริหารงานหรือการจัดการว่าประสบผลสำเร็จเพียงใด
รุ่ง แก้วแดง และ ชัยณรงค์ สุวรรณสาร, (๒๕๓๖, หน้า ๑๕๙).	ประสิทธิผลมีความสัมพันธ์กับผลงานที่องค์กรพึงประสงค์ หมายถึงความสำเร็จของการปฏิบัติที่เป็นไปหรือบรรลุตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ขององค์กร ดังนั้นประสิทธิผลจึงหมายถึง ผลที่เกิดขึ้นของงานนั้นจะต้องสนองตอบ หรือบรรลุตามวัตถุประสงค์ขององค์กร
สุพจน์ ทรายแก้ว, (๒๕๔๕, หน้า ๑๓๗-๑๓๘).	การทำกิจกรรมการดำเนินงานขององค์กรสามารถสร้างผลงานได้สอดคล้องกับเป้าหมาย/วัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ล่วงหน้า ทั้งในส่วนของผลผลิตและผลลัพธ์ เป็นกระบวนการเปรียบเทียบผลงานจริงกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ ก่อให้เกิดผลผลิต ผลลัพธ์ที่ตรงตามความคาดหวัง
อรุณ รักรธรรม, (๒๕๒๕, หน้า ๒๕๗).	ความสามารถขององค์กรที่จะดำเนินการให้บรรลุเป้าหมาย ๔ ประการ คือความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในองค์กร (Integration) การปรับตัวขององค์กรให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม (Adaptability) การปรับตัวขององค์กรให้สอดคล้องกับสังคม (Social relevance) และผลผลิตขององค์กร (Productivity)
จินดา สักขณวัฒนสินธุ์, (๒๕๓๐, หน้า ๒๔๓).	การได้มาซึ่งทรัพยากรที่ต้องใช้ในการปฏิบัติงาน การใช้ปัจจัยนำเข้าอย่างมีประสิทธิภาพเมื่อเทียบกับผลผลิตความสามารถในการผลิตสินค้าหรือบริการของ องค์กรการปฏิบัติงานด้านเทคนิควิชาการและด้านการบริหารอย่างมีเหตุผล การลงทุน ในองค์กรการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์กับพฤติกรรมในองค์กรและการตอบสนองความต้องการและความสนใจที่แตกต่างกันของบุคคลและของกลุ่ม

นักวิชาการหรือแหล่งข้อมูล	แนวคิดหลัก
สมจิตร พึ่งทรัพย์, (๒๕๕๒, หน้า ๑๕๗-๑๕๙).	ความสามารถของสถานศึกษาในระยะยาวในการดำเนินงานเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากร การส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรภายในองค์กรเกิดการเรียนรู้และพัฒนาศักยภาพของตนเองเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ที่รับผิดชอบได้อย่างดีและสร้างความเจริญก้าวหน้าให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอนาคต
กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, (๒๕๔๙, หน้า ๔๘).	การร่วมมือช่วยกันทำงานโดยมุ่งสู่จุดหมายและความรู้สึกเป็นอิสระในการเสนอข้อคิดเห็นจากความรู้สึกของตนในการแก้ไขปัญหา การแก้ไขปัญหาเหล่านั้นจะเป็นการปฏิบัติที่มุ่งต่อผลอย่างแท้จริงและบรรยากาศการทำงานเป็นแบบให้ความร่วมมือช่วยเหลือเกื้อกูลกันเป็นไปอย่างอิสระ เต็มใจ และไม่ถูกบังคับ

๒.๓ แนวคิดเกี่ยวกับหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา

๒.๓.๑ หลักธรรมทางพระพุทธศาสนาที่เหมาะสมกับการบริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หลักธรรมทางพระพุทธศาสนาที่นำมาประยุกต์ใช้ในการบริหารที่มีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยได้นำหลักธรรมในการพัฒนาตน การพัฒนาคน และการพัฒนางาน ที่จะทำให้เกิดการบริหารที่มีคุณภาพอันได้แก่ หลักธรรมพละ ๔ ซึ่งมีนักคิดและนักวิชาการได้รวบรวมไว้ ดังนี้

“พระพุทธเจ้าเป็นผู้บริหาร” การบริหารของพระพุทธเจ้าเป็นการบริหารที่มีประสิทธิภาพสูงสุดระบบหนึ่งในโลก จึงทรงทำให้บรรลุปเป้าหมายและพระศาสนายั่งยืน มาถึง ๕๐๐๐ ปี ตัวธรรมะนั้นคือมรดกหลักที่ทรงมอบให้แก่ศาสนิกชนทั้งหมด ทั้งเป็นเทพดาและมนุษย์ ธรรมะตามหลักของนักปกครองที่ควรมี ก็เป็นหลักธรรมสำคัญที่จะทำให้หมู่มวลมนุษยชาติเกิดความสงบสุขได้ ก็ต้องเริ่มจากมีนักปกครองที่ดี มีหลักการปกครองที่ดี หลักการดังต่อไปนี้จะเป็นหลักการที่จำเป็นสำหรับนักปกครองทั้งหลาย ไม่ว่าจะเป็นผู้ปกครองแผ่นดินหรือผู้ปกครองส่วนท้องถิ่น หรือระดับผู้บริหารในองค์กรต่างๆ โดยยึดหลักปกครองตามแบบฉบับที่พระพุทธเจ้าได้ทรงแสดงว่าหรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า หลักพุทธธรรมาภิบาล^{๑๔} ซึ่งเป็นหลักธรรมที่สำคัญ ประกอบด้วย หลักธรรมาธิปไตย หลักทศพิธราชธรรม หลักราชสังคหวัตถุ ๔ หลักจักรวรรดิวัตร หลักอปริหานิยธรรม ๗ หลักสิทธิเสรีภาพและความเสมอภาค กฎพันตสูตร และทศ ๖ โดยที่หลักธรรมาภิบาลเป็นหลักการปกครองที่ดี ที่นักปกครองพึงควรมีเพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติตนและปฏิบัติงาน ซึ่งในอดีตองค์สัมมาสัมพุทธเจ้าก็ทรงใช้หลักธรรมาภิ

^{๑๔}ไชย ณ พล อัครศุภเศรษฐ์, ระบบบริหารมาตรฐานพุทธ, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์เคล็ดไทย, ๒๕๕๔), หน้า ๒๑๒ – ๒๑๓.

บาลในการปกครองคณะสงฆ์และใช้ในการเผยแผ่หลักคำสอน และในปัจจุบันได้เรียกหลักธรรมนี้ว่า หลักธรรมาภิบาลเชิงพุทธ ซึ่งหลักธรรมาภิบาลเชิงพุทธนั้นคือหลักธรรมต่างๆ ที่ได้ถูกบัญญัติไว้ใน พระไตรปิฎก มีประโยชน์หรือคุณค่ามากน้อยเพียงใดนั้น ก็ขึ้นอยู่กับการณ์ที่นักปกครองนักบริหารจะพึงนำไปใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติ ซึ่งต้องพึงสังวรไว้นักปกครองที่ดีนักบริหารที่ดีจะเป็นผู้นำความสงบสุข สันติสุขมาสู่สังคมโลกต่อไปในอนาคต

การที่นักบริหารนำหลักพุทธธรรมที่นำหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาเป็นเครื่องกำกับในการบริหารงานทุกด้านย่อมเป็นการประสานความเชื่อ แนวคิดในเชิงจริยธรรมของสังคมเข้ากับการปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งเหมาะสมอย่างยิ่งในการประยุกต์ใช้ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นการนำหลักการบริหารด้านการครองตน การครองคน และการครองงาน ซึ่งจะทำให้เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผลในการบริหารงานมากยิ่งขึ้น

๒.๓.๒ หลักสัปปุริสธรรม ๗

ในพระไตรปิฎก พระสุตตันตปิฎก ทีฆนิกาย ปาฏิวรรค ภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้กล่าวถึง สัปปุริสธรรม ๗ ดังนี้^{๑๕}

“ท่านผู้มีอายุทั้งหลาย ธรรมหมวดละ ๗ ประการ ที่พระผู้มีพระภาค ผู้ทรงรู้ ทรงเห็น เป็นพระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์นั้น ตรัสไว้โดยชอบแล้วมีอยู่ พวกเราทั้งหมดนี้แหละพึงสังคายนา ไม่พึงวิวาทกันในธรรมนั้น ฯลฯ เพื่อประโยชน์ เพื่อเกื้อกูล เพื่อสุขแก่เทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย

สัปปุริสธรรม ๗

ภิกษุในพระธรรมวินัยนี้

๑. เป็นอัมมัญญ (ผู้รู้จักเหตุ)
๒. เป็นอัตถัญญ (ผู้รู้จักผล)
๓. เป็นอัตตัญญ (ผู้รู้จักตน)
๔. เป็นมัตตัญญ (ผู้รู้จักประมาณ)
๕. เป็นกาลัญญ (ผู้รู้จักกาลเวลา)
๖. เป็นปริสสัญญ (ผู้รู้จักชุมชน)
๗. เป็นบุคคลัญญ (ผู้รู้จักบุคคล)” “และในอัมมัญญสูตร ว่าด้วยบุคคลผู้รู้ธรรม ธรรม

๗ ประการ^{๑๖}

๘. ภิกษุเป็นอัมมัญญ อย่างไร

คือ ภิกษุในธรรมวินัยนี้รู้ธรรม คือ สุตตะ เคยยะ เวຍยากรณะ คาคา อุทาน อิติวุตตกะ ชาตกะ อัฏฐตธรรม เวทลละ หากภิกษุไม่รู้ธรรม คือ สุตตะ ฯลฯ เวทลละ เลย เราไม่พึงเรียกเธอว่าเป็นอัมมัญญในที่นี้ แต่เพราะภิกษุรู้ธรรม คือ สุตตะ ฯลฯ เวทลละ ฉะนั้น เราจึงเรียกเธอว่าเป็นอัมมัญญ ภิกษุชื่อว่าภิกษุเป็นอัมมัญญด้วยประการฉะนี้

^{๑๕}ที.ปา. (ไทย) ๑๑/๓๓๐/๓๓๐ – ๓๓๓.

^{๑๖}อง. สุตตค. (ไทย) ๒๓/๖๘/๑๔๓ – ๑๔๖.

ภิกษุเป็นอรรถสัญญา อย่างไร

คือ ภิกษุในธรรมวินัยนี้รู้ความหมายแห่งภาษิตนั้นๆ นั้นแล้ว นี่เป็นความหมายแห่งภาษิตนี้ นี่เป็นความหมายแห่งภาษิตนี้ หากภิกษุไม่รู้เนื้อความแห่งภาษิตนั้นๆ เลยว่า นี่เป็นความหมายแห่งภาษิตนี้ นี่เป็นความหมายแห่งภาษิตนี้ เราไม่พึงเรียกเธอว่า เป็นอรรถสัญญา ในที่นี้ แต่เพราะภิกษุรู้ความหมายแห่งภาษิตนั้นๆ ว่า นี่เป็นความหมายแห่งภาษิตนี้ นี่เป็นความหมายแห่งภาษิตนี้ ฉะนั้น เราจึงเรียกเธอว่า เป็นอรรถสัญญา ภิกษุชื่อว่า เป็นธัมมัญญ อรรถสัญญา อรรถสัญญา ด้วยประการฉะนี้

ภิกษุเป็นมัตตัญญุ อย่างไร

คือ ภิกษุในธรรมวินัยนี้รู้จักประมาณในการรับจีวร ปิณฑบาต เสนาสนะและคิลานปัจจัยเภสัชชบิหาร หากภิกษุไม่รู้จักประมาณในการรับจีวร ปิณฑบาตเสนาสนะ และคิลานปัจจัยเภสัชชบิหาร เราไม่พึงเรียกเธอว่าเป็นมัตตัญญุในที่นี้ แต่เพราะภิกษุรู้จักประมาณในการรับจีวร ปิณฑบาต เสนาสนะ และคิลานปัจจัยเภสัชชบิหาร ฉะนั้น เราจึงเรียกเธอว่าเป็นมัตตัญญุ ภิกษุชื่อว่า เป็นธัมมัญญอรรถสัญญา อรรถสัญญา มัตตัญญุ ด้วยประการฉะนี้

ภิกษุเป็นกาลัญญุ อย่างไร

คือ ภิกษุในธรรมวินัยนี้รู้จักกาลว่า นี่เป็นกาลแห่งอุทเทส นี่เป็นกาลแห่ง ปริจฺจณานี้เป็นกาลบำเพ็ญเพียร นี่เป็นกาลหลักเรือน หากภิกษุไม่รู้จักกาลว่า นี่เป็นกาลแห่งอุทเทสนี้เป็นกาลแห่งปริจฺจณานี้เป็นกาลบำเพ็ญเพียร นี่เป็นกาลหลักเรือน เราไม่เรียกเธอว่าเป็นกาลัญญุในที่นี้ แต่เพราะภิกษุรู้จักกาลว่า นี่เป็นกาลแห่งอุทเทสนี้เป็นกาลแห่งปริจฺจณานี้เป็นกาลบำเพ็ญเพียร นี่เป็นกาลหลักเรือน ฉะนั้น เราจึงเรียกเธอว่าเป็นกาลัญญุ ภิกษุชื่อว่า เป็นธัมมัญญุ อรรถสัญญา อรรถสัญญา มัตตัญญุ กาลัญญุ ด้วยประการฉะนี้

ภิกษุเป็นปริสัณญุ อย่างไร

คือ ภิกษุในธรรมวินัยนี้รู้จักบริษัทว่า นี้ชัตตยบริษัท นี้พราหมณบริษัท นี้คหบดี นี้สมณบริษัท ในบริษัทนั้นเราควรเข้าไปหาอย่างนี้ ควรยืนอย่างนี้ ควรทำอย่างนี้ ควรนั่งอย่างนี้ ควรกล่าวอย่างนี้ ควรสงบนิ่งอย่างนี้ เราไม่เรียกเธอว่าเป็นปริสัณญุ ในที่นี้ แต่เพราะภิกษุรู้จักบริษัทว่า นี้ชัตตยบริษัท ฯลฯ ควรสงบนิ่งอย่างนี้ ฉะนั้น เราจึงเรียกเธอว่าเป็นปริสัณญุ ภิกษุชื่อว่า เป็นธัมมัญญุ อรรถสัญญา อรรถสัญญา มัตตัญญุ กาลัญญุ ปริสัณญุ ด้วยประการฉะนี้

ภิกษุเป็นบุคคลปโรปัญญุ อย่างไร

คือ ภิกษุในธรรมวินัยนี้รู้จักบุคคล ๒ จำพวก บุคคล ๒ จำพวก คือ พวกหนึ่งต้องการเห็นพระอริยะ อีกพวกหนึ่งไม่ต้องการเห็นพระอริยะ บุคคลพวกที่ไม่ต้องการเห็นพระอริยะ ก็ถูก ตีเตียนด้วยเหตุนี้ อย่างนี้ บุคคลพวกที่ต้องการเห็นพระอริยะก็ได้รับการสรรเสริญด้วยเหตุนี้ อย่างนี้

บุคคลผู้ต้องการเห็นพระอริยะก็มี ๒ จำพวก คือ พวกหนึ่งต้องการฟังสัทธรรม อีกพวกหนึ่งไม่ต้องการฟังสัทธรรม บุคคลพวกที่ไม่ต้องการฟังสัทธรรม ก็ถูกตีเตียนด้วยเหตุนี้ อย่างนี้ บุคคลพวกที่ต้องการฟังสัทธรรม ก็ได้รับการสรรเสริญด้วยเหตุนี้ อย่างนี้

บุคคลผู้ต้องการฟังสัทธรรมก็มี ๒ จำพวก คือ พวกหนึ่งเจียโสตฟังธรรม อีกพวกหนึ่งไม่เจียโสตฟังธรรม บุคคลพวกที่ไม่เจียโสตฟังธรรม ก็ถูกตีเตียนด้วยเหตุนี้ อย่างนี้ บุคคลพวกที่เจียโสตฟังธรรม ก็ได้รับการสรรเสริญด้วยเหตุนี้ อย่างนี้

บุคคลเจียโลตพึงสัทธรรมก็มี ๑ จำพวก คือ พวกหนึ่งพึงแล้วทรงจำธรรมไว้ได้ อีกพวกหนึ่งพึงแล้วทรงจำธรรมไม่ได้ บุคคลพวกที่พึงแล้วทรงจำธรรมไม่ได้ ก็ถูกติเตียนด้วยเหตุนี้ อย่างนี้ บุคคลพวกที่พึงแล้วทรงจำธรรมไว้ได้ ก็ได้รับการสรรเสริญด้วยเหตุนี้ อย่างนี้

บุคคลพึงแล้วทรงจำธรรมไว้ได้ก็มี ๒ จำพวก คือ พวกหนึ่งพิจารณาเนื้อความแห่งธรรมที่ทรงจำไว้ อีกพวกหนึ่งไม่พิจารณาเนื้อความแห่งธรรมที่ทรงจำไว้ บุคคลพวกที่ไม่พิจารณาเนื้อความแห่งธรรมที่ทรงจำไว้ ก็ถูกติเตียนด้วยเหตุนี้ อย่างนี้ บุคคลพวกที่พิจารณาเนื้อความแห่งธรรมที่ทรงจำไว้ก็ได้รับการสรรเสริญด้วยเหตุนี้ อย่างนี้

บุคคลพิจารณาเนื้อความแห่งธรรมที่ทรงจำไว้ก็มี ๒ จำพวก คือ พวกหนึ่งรู้ธรรมดา รู้ธรรมแล้วปฏิบัติธรรมสมควรแก่ธรรม อีกพวกหนึ่งรู้ธรรมดา รู้ธรรมแล้วไม่ปฏิบัติธรรมสมควรแก่ธรรม บุคคลพวกที่รู้ธรรมดา รู้ธรรมแล้วไม่ปฏิบัติธรรมสมควรแก่ธรรมก็ถูกติเตียนด้วยเหตุนี้ อย่างนี้ พวกที่ปฏิบัติเพื่อเกื้อกูลตนเองและปฏิบัติเพื่อเกื้อกูลผู้อื่น ก็ได้รับการสรรเสริญด้วยเหตุนี้ อย่างนี้

ภิกษุทั้งหลาย ภิกษุเป็นผู้รู้จักบุคคล ๒ ฝ่ายด้วยประการฉะนี้แล ภิกษุชื่อว่าเป็นบุคคลปโรปรีย์ อย่างนี้

ภิกษุทั้งหลาย ภิกษุประกอบด้วยธรรม ๗ ประการนี้แล จึงเป็นผู้ควรแก่ของที่เขานำมาถวาย ฯลฯ เป็นนาบุญอันยอดเยี่ยมของโลก”

หลักสัปปริสธรรม ๗ ในการให้ความหมายของนักวิชาการนั้น กล่าวว่าหลักธรรมนี้เป็นธรรมของสัตบุรุษ ธรรมที่ทำให้เป็นสัตบุรุษ คุณสมบัติของคนดี ธรรมของผู้ดี มีองค์ประกอบสำคัญ คือ^{๑๗}

๑. ัมมัญญุตตา : ความรู้จักธรรม รู้หลัก หรือ รู้จักเหตุ คือ รู้หลักความจริง รู้หลักการ รู้หลักเกณฑ์ รู้กฎแห่งธรรมตา รู้กฎเกณฑ์แห่งเหตุผล และรู้หลักการที่จะทำให้เกิดผล เช่น ภิกษุรู้ว่าหลักธรรมข้อนั้นๆ คืออะไร มีอะไรบ้าง พระมหากษัตริย์ทรงทราบว่าหลักการปกครองตามราชประเพณีเป็นอย่างไร มีอะไรบ้าง รู้ว่าต้องกระทำเหตุอันนี้ๆ หรือกระทำตามหลักการข้อนี้ๆ จึงจะให้เกิดผลที่ต้องการหรือบรรลุจุดหมายอันนั้นๆ เป็นต้น

๒. อัตถัญญุตตา : จักจรรด รู้ความมุ่งหมาย หรือ รู้จักผล คือ รู้ความหมาย รู้ความมุ่งหมาย รู้ประโยชน์ที่ประสงค์ รู้จักผลที่จะเกิดขึ้นสืบเนื่องจากการกระทำ หรือความเป็นไปตามหลัก เช่น รู้ว่าหลักธรรมหรือภาษิตข้อนั้นๆ มีความหมายว่าอย่างไร หลักนั้นๆ มีความมุ่งหมายอย่างไร กำหนดไว้หรือพึงปฏิบัติเพื่อประสงค์ประโยชน์อะไร การที่ตนกระทำอยู่ความมุ่งหมายอย่างไร เมื่อทำไปแล้วจะบังเกิดผลอะไรบ้าง ดังนี้ เป็นต้น

๓. อัตตัญญุตตา : ความรู้จักตน คือ รู้ว่า เรานั้น ว่าโดยฐานะ ภาวะ เพศ กำลัง ความรู้ความสามารถความถนัด และคุณธรรม เป็นต้น บัดนี้ เท่าไร อย่างไร และประพฤติให้เหมาะสม และรู้ที่จะแก้ไขปรับปรุงต่อไป

๔. มัตตัญญุตตา : ความรู้จักประมาณ คือ ความพอดี เช่น ภิกษุรู้จักประมาณในการรับและบริโภคปัจจัยสี่ ศฤกษ์รู้จักประมาณในการใช้จ่ายโภคทรัพย์ พระมหากษัตริย์รู้จักประมาณในการลงทัณฑ์อาชญาและในการเก็บภาษี เป็นต้น

^{๑๗} พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต), พจนานุกรมพุทธศาสตร์ ฉบับประมวลธรรม, พิมพ์ครั้งที่ ๑๘, (กรุงเทพมหานคร : พิมพ์การพิมพ์, ๒๕๕๓), หน้า ๒๑๐ - ๒๑๑.

๕. กาลัญญตา : ความรู้จักกาล คือ รู้กาลเวลาอันเหมาะสม และระยะเวลาที่ควรหรือจะต้องใช้ในการประกอบกิจ ทำหน้าที่การทำงาน หรือปฏิบัติการต่างๆ เช่น ให้ตรงเวลา ให้เป็นเวลา ให้ทันเวลา ให้พอเวลา ให้เหมาะสมเวลา เป็นต้น

๖. ปริสัญญุตตา : ความรู้จักบริษัท คือ รู้จักชุมชน และรู้จักที่ประชุม รู้กิจที่ประพจน์ ต่อชุมชนนั้นๆ ว่า ชุมชนนี้เมื่อเข้าไปหา จะต้องทำกิจอย่างนี้ จะต้องพูดอย่างนี้ ชุมชนนี้ควรสงเคราะห์อย่างนี้ เป็นต้น

๗. บุคคลัญญตา หรือ บุคคลปโรปริญญตา : ความรู้จักบุคคล คือ ความแตกต่างแห่งบุคคลว่า โดยอธยาศัย ความสามารถ และคุณธรรม เป็นต้น ใครๆ ยิ่งหรือหย่อนอย่างไร และรู้ที่จะปฏิบัติต่อบุคคลนั้นๆ ด้วยดี ว่าควรจะคบหรือไม่ จะใช้ จะตำหนิ ยกย่อง และแนะนำสั่งสอนอย่างไร เป็นต้น

การประยุกต์หลักสัปปุริสธรรม ๗ เป็นในการพัฒนาตนเอง หรือคุณสมบัติในตัวผู้นำ โดยจะต้องมีธรรม ๗ ประการ กล่าวคือ^{๑๘}

๑. รู้หลักการ เมื่อดำรงตำแหน่ง มีฐานะ หรือจะทำอะไรก็ตาม ต้องรู้หลักการ รู้งาน รู้หน้าที่ รู้กฎเกณฑ์กติกาที่เกี่ยวข้องกับ เช่นอย่างผู้ปกครองประเทศชาติก็ต้องรู้หลักรัฐศาสตร์ และรู้กฎกติกาของรัฐ คือ กฎหมาย ตั้งแต่รัฐธรรมนูญลงมา แล้วก็ยืนอยู่ในหลักการ ตั้งตนอยู่ในหลักการให้ได้ชุมชน สังคม องค์กร หรือกิจการอะไรก็ตาม ก็ต้องมีหลักการ มีกฎ มีกติกา ที่ผู้นำจะต้องรู้ต้องชัด แล้วก็ตั้งมั่นอยู่ในหลักการนั้น

๒. รู้จุดหมาย ผู้นำถ้าไม่รู้จุดหมายก็ไม่รู้ว่าจะนำคนและกิจการไปไหน นอกจากรู้จุดหมาย มีความชัดเจนในจุดหมายแล้ว จะต้องมีความแน่วแน่มุ่งมั่นที่จะไปให้ถึงจุดหมายด้วย ข้อนี้เป็นคุณสมบัติที่สำคัญมาก เมื่อใจมุ่งจุดหมาย แม้มีอะไรมากระทบกระทั่ง ก็จะไม่หวั่นไหว อะไรไม่เกี่ยวข้อง ไม่เข้าเป้า ไม่เข้าแนวทางก็ไม่มั่ววุ่นวาย ใครจะพูดจาวาดำเหน็บแนม เมื่อไม่ตรงเรื่องก็ไม่มัวถ้อสา ไม่เก็บเป็นอารมณ์ ไม่ยุ่งกับเรื่องจุกจิกไม่เป็นเรื่อง เอาแต่เรื่องที่เข้าแนวทางสู่จุดหมาย ใจมุ่งสู่เป้าหมาย อย่างชัดเจนและมุ่งมั่นแน่วแน่

๓. รู้ตน คือ ต้องรู้ว่าตนเองคือใครมีภาวะเป็นอะไร อยู่ในสถานะใด มีคุณสมบัติ มีความพร้อม มีความถนัด สติปัญญาความสามารถอย่างไร มีกำลังแค่ไหน มีข้อยิ่งข้อหย่อน จุดอ่อน จุดแข็งอย่างไร ซึ่งจะต้องสำรวจตนเอง และเตือนตนเองอยู่เสมอ ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการพัฒนา ปรับปรุงตัวเองให้มีคุณสมบัติมีความสามารถยิ่งขึ้นไป ไม่ใช่ว่าเป็นผู้นำแล้วจะเป็นคนสมบูรณ์ ไม่ต้องพัฒนาตนเอง ยิ่งเป็นผู้นำก็ยิ่งต้องพัฒนาตนเองตลอดเวลาให้ไปได้ดียิ่งขึ้นไป

๔. รู้ประมาณ คือ รู้จักความพอดี หมายความว่าต้องรู้จักขอบเขตขีดขั้นความพอเหมาะที่จะจัดทำในเรื่องต่างๆ ทำนยกตัวอย่างเช่น ผู้ปกครองบ้านเมืองรู้จักประมาณในการลงทัณฑ์อาชญา และการเก็บภาษี เป็นต้น ไม่ใช่เอาแต่จะให้ได้อย่างใจ และต้องรู้จักว่าในการกระทำนั้น หรือในเรื่องราวนั้นๆ มีองค์ประกอบ หรือมีปัจจัยอะไรเกี่ยวข้องบ้าง ทำแค่ไหนองค์ประกอบของมันจะพอดี ได้สัดส่วนพอเหมาะ การทำการต่างๆ ทุกอย่างต้องพอดี ถ้าไม่พอดีก็พลาดความพอดีจึงจะทำให้เกิดความสำเร็จที่แท้จริง ฉะนั้น จะต้องรู้องค์ประกอบและปัจจัยที่เกี่ยวข้องและจัดให้ลงตัวพอเหมาะพอดี

^{๑๘} พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตฺโต), ภาวะผู้นำ : ความสำคัญต่อการพัฒนาคน พัฒนาประเทศ, (กรุงเทพมหานคร : สถาบันสันติธรรม, ๒๕๔๖), หน้า ๒๕ – ๒๘.

เป็นอริยะ ธรรมเหล่าใดสามารถทำความเป็นพระอริยะ นับว่าสามารถทำความเป็นพระอริยะ ธรรมเหล่านั้นเป็นธรรมที่บุคคลเห็นได้ด้วยดี พิจารณาแล้วด้วยปัญญา นี้เรียกว่า ปัญญาพละ^{๑๙}

พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต) ได้แสดงทัศนะไว้ว่า ปัญญาพละ กำลังปัญญา คือ ได้ศึกษามีความรู้ความเข้าใจถูกต้องชัดเจน ในเรื่องราวและกิจการที่ตนเกี่ยวข้อง ตลอดไปถึงสถานะอันเป็นธรรมดาของโลกและชีวิต เป็นผู้กระทำการต่างๆ ด้วยความเข้าใจเหตุผลและสภาพความเป็นจริง^{๒๐}

พระธรรมโกศาจารย์ (ประยูร ธมฺมจิตฺโต) ได้ให้ความหมาย ปัญญาพละว่า คือ กำลังแห่งความรู้ ความรู้มีหลายระดับ บางคนเห็นคำว่า “ปัญญาพละ” ก็สะกดและอ่านได้ แต่ไม่รู้ความหมายของคำ ในกรณีนี้ความรู้แค่อ่านออกจัดเป็นความรู้ระดับ “สัญญา” คือความจำได้หมายรู้ เมื่อตาเห็นภาพ การรับรู้จัดเป็นรูปสัญญา เมื่อหูได้ยินเสียง การรับรู้เสียงจัดเป็น สัททสัญญา ฯลฯ สัญญา (perception) จึงเป็นการรับรู้เฉพาะส่วน คือเห็นแค่นั้น รับรู้แค่นั้น ได้ยินแค่นั้น เข้าใจแค่นั้น แต่ปัญญารู้มากกว่านั้น เพราะเป็นความรู้รอบรู้ เช่น บางคนพอเห็นคำว่า ปัญญาพละ ก็อธิบายได้ว่า หมายความว่าอย่างไร และจะพัฒนาขึ้นได้ด้วยวิธีไหน ความรู้ของเขาจัดเป็นปัญญา คือรู้มากกว่าที่เห็น เข้าใจมากกว่าที่ได้ยิน เช่น เด็กของเรา ไม่สบายเราจับตัวเด็ก ก็รู้ว่าตัวเด็กร้อนจึงพาไปหาหมอ พอหมอจับตัวเด็กตรวจดูอาการเท่านั้น หมอรู้ว่าเด็กป่วยเป็นโรคอะไร และสั่งยารักษาโรคได้ ความรู้ของเราว่าเด็กตัวร้อนเป็นความรู้ระดับสัญญาส่วนความรู้ระดับหมอเป็นความรู้ระดับปัญญา^{๒๑}

จากคำนิยามข้างต้นสรุปความหมายได้ว่า ปัญญาพละ คือ กำลัง (Power) หรือเรียกว่าความสามารถ หรือศักยภาพของผู้นำทางด้านความฉลาดสามารถทางสติปัญญา (EQ.) เป็นความรู้ทั่วไป รู้เหตุรู้ผลรู้ตน รู้ผู้อื่น มองการณ์ไกล มีวิสัยทัศน์ ฉลาดในการทำ พูด คิด เพื่อการเสริมสร้างประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒) วิริยพละ ขยันหมั่นเพียร อดทน ตั้งมั่นตั้งใจทำงาน ไม่ยอมแพ้ต่ออุปสรรค การไม่บกพร่องต่อหน้าที่ ไม่ขาดประชุมกัน พระพุทธเจ้าตรัสถึง วิริยพละ ไว้ว่า

วิริยพละ เป็นอย่างไร คือ ธรรมเหล่าใด เป็นอกุศล นับว่าเป็นอกุศล ธรรมเหล่าใดมีโทษ นับว่ามีโทษ ธรรมเหล่าใดดำนับว่าดำ ธรรมเหล่าใดไม่ควรเสพ นับว่าไม่ควรเสพ ธรรมเหล่าใดไม่สามารถทำความเป็นพระอริยะ นับว่าไม่สามารถทำความเป็นพระอริยะ บุคคลยังฉันทะให้เกิดพยายามปรารภความเพียร ประคองจิต ตั้งจิตไว้ เพื่อละธรรมเหล่านั้น ธรรมเหล่าใดเป็นกุศล นับว่าเป็นกุศล ธรรมเหล่าใดไม่มีโทษ นับว่าไม่มีโทษ ธรรมเหล่าใดขาว นับว่าขาว ธรรมเหล่าใดควรเสพ นับว่าควรเสพ ธรรมเหล่าใดสามารถทำความเป็นพระอริยะ นับว่าสามารถทำความเป็นพระอริยะ บุคคลสร้างฉันทะ พยายาม ปรารภความเพียร ประคองจิต ตั้งจิตไว้ เพื่อได้ธรรมเหล่านั้น นี้เรียกว่า คือ วิริยพละ^{๒๒}

^{๑๙} อย.นวก. (ไทย) ๒๓/๕/๔๓๙.

^{๒๐} พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต), **ธรรมบุญชีวิต พุทธจริยธรรมเพื่อชีวิตที่ดีงาม**, หน้า ๒๓.

^{๒๑} พระธรรมโกศาจารย์ (ประยูร ธมฺมจิตฺโต), **พุทธวิธีบริหาร**, หน้า ๕๑.

^{๒๒} อย.นวก. (ไทย) ๒๓/๕/๔๓๙.

พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตฺโต) ได้อธิบายความหมาย วิริยะ ว่าเป็นความเพียร ความ
แก่งกล้า ไม่เกรงกลัวอุปสรรค พยายามบากบั่นอุตสาหะ ก้าวหน้าเรื่อยไป ไม่ทอดทิ้งธุระ^{๒๓}

พระธรรมกิตติวงศ์ (ทองดี สุรเตโช) ให้ความหมาย วิริยะ ว่าเป็นการลงมือปฏิบัติลงมือ
ทำงานที่ตนชอบที่ตนรัก ทำด้วยความพากเพียรพยายาม ทำด้วยความสนุก กล้าหาญ กล้าเผชิญกับ
ความทุกข์ยาก ปัญหา และอุปสรรคที่จะเกิดขึ้น หากมีอุปสรรคข้อขัดข้องใดๆ ก็เพียรกำจัดปัดเป่าให้
หมดสิ้นไป โดยไม่ย่อท้อ ไม่สิ้นหวัง เดินหน้าเรื่อยไปจนกว่าจะบรรลุเป้าหมายคือความสำเร็จ^{๒๔}

พระธรรมโกศาจารย์ (ประยูร ธมฺมจิตฺโต) ให้ความหมายว่า “วิริยะมาจากคำว่า วิระ
แปลว่ากล้าหาญ คือกล้าทำตามความคิดพร้อมที่จะเผชิญความยากลำบาก ไม่ประมาท ไม่ทอดทิ้ง
ไม่ทุกขง่าย กล้าสู้ เพราะฉะนั้น คนที่กล้าอย่างนี้จะเป็นคนเด็ดเดี่ยวจริงจังกล้าคิด กล้าทำ”^{๒๕}

พระราชญาณวิสิฐ (เสริมชัย ชยมงฺคโล) สรุปความหมายของคำว่า วิริยะว่า ผู้มีวิริยะ คือ
ผู้ขยันหมั่นเพียรในการประกอบกิจการงานในอาชีพ หรือในหน้าที่รับผิดชอบ เป็นคนทำงาน
เข้มแข็ง จริงจัง กระฉับกระเฉง (Active) ไม่เป็นคนเฉื่อยชา (Passive) ไม่เป็นคนหยิ่งโง่ง สำนวน
กริดกราย ชอบผัดวันประกันพรุ่ง ไม่ทอดทิ้งธุระกลางคัน^{๒๖}

กำลังความเพียรหรือความขยัน คนมีความขยันต้องมีความตั้งใจเข้มแข็ง อาจกล่าวได้ว่า วิริ
ยพลก็คือกำลังใจนั่นเอง กำลังต้องมาคู่กับปัญญาเสมอ คนมีความตั้งใจแต่ไม่มีกำลังปัญญาจะเป็นคน
บ้าบิ่น คนมีความตั้งใจแต่ขาดกำลังใจจะเป็นคนขลาด คนที่มีความตั้งใจและกำลังปัญญาจึงจะเป็นคน
กล้าหาญ นักบริหารที่มีความตั้งใจปัญญาแต่ขาดกำลังใจ มักถือนโยบายหลบภัยหนีปัญหา เหมือนกัน
นักมวยชั้นเชิงที่เอาแต่ถอยตลอด ๑๒ ยก แม้ว่าคู่ต่อสู้เพลี่ยงพล้ำ เขาก็ ไม่กล้าใช้หมัดเด็ดเก็บคู่ต่อสู้
คนดูก็เบือนหน้าหนีประเภทหนีลูกเดียวฉันทใด ประชาชนก็เบือนหน้าหนีผู้บริหารที่เอาแต่หลบภัยหนีปัญหานั้น

ผู้ทำการใหญ่ย่อมต้องเจออุปสรรคเหมือนต้นไม้สูงใหญ่มักจะเจอลมแรง นักบริหารต้อง
กล้าจัดทำโครงการใหญ่หรืองานใหญ่ถือคติว่า “คนสร้างงาน งานก็สร้างคน” ถ้าขยันทำงานยากๆ
ความชำนาญก็ตามมา คนที่ผ่านร้อนผ่านหนาวมามากจะฉลาดและแกร่งขึ้น ดังนั้น

นักบริหารต้องไม่หลบเลี่ยงหน้าที่ที่ลำบากยากเย็น ถ้อยคำที่ว่า “ว่าวขึ้นสูงเพราะมีลม
ต้าน คนจะขึ้นสูงเพราะเผชิญอุปสรรค” พระพุทธเจ้ายังต้องรบกับมารก่อนตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้าดัง
คำกล่าวที่ว่า มารไม่มีบารมีไม่แก่ ไม่มีความสำเร็จอันใดที่ได้มาโดยไม่ต้องลงทุนลงแรง พระพุทธองค์
ตรัสว่า วิริเยน ทุกขมจฺเจติ คนจะล่วงทุกข์ได้เพราะความขยัน^{๒๗}

^{๒๓} พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต), **พจนานุกรมพุทธศาสตร์ ฉบับประมวลธรรม**, หน้า ๒๓๙.

^{๒๔} พระธรรมกิตติวงศ์ (ทองดี สุรเตโช), **ภาษาธรรม**, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์เสียงเชียง ๒๕๕๑),
หน้า ๑๓๙.

^{๒๕} พระราชวรมุนี (ประยูร ธมฺมจิตฺโต), **ปลูกปลูกใจยามวิกฤต** , พิมพ์ครั้งที่ ๒, (กรุงเทพมหานคร :
โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๑), หน้า ๒๘.

^{๒๖} พระราชญาณวิสิฐ (เสริมชัย ชยมงฺคโล), **หลักธรรมาภิบาลและประมุขศิลป์ : คุณลักษณะความ
เป็นผู้นำที่ดี**, หน้า ๙๕.

^{๒๗} พระธรรมโกศาจารย์ (ประยูร ธมฺมจิตฺโต), **พุทธวิธีบริหาร**, หน้า ๖๗-๖๙.

๓) อนวัชชพละ การหลีกเลี่ยงการทุจริต โปรงใส่ ตรวจสอบได้ ไม่มีระบบอุปถัมภ์ มีความยุติธรรมเป็นกลางเสมอภาค

พระพุทธเจ้าตรัสถึง อนวัชชพละไว้ว่า

“อนวัชชพละ เป็นอย่างไร คือ อริยสาวกในธรรมวินัยนี้ เป็นผู้ประกอบด้วย กายกรรม ไม่มีโทษ วาจากรรมไม่มีโทษ มโนกรรมไม่มีโทษนี้เรียกว่า คือ อนวัชชพละ”^{๒๘}

พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต) ให้ความหมายว่า อนวัชชพละ คือ กำลังสุจริต หรือ กำลังความบริสุทธิ์ คือมีความประพฤติและหน้าที่การงาน สุจริตไร้โทษ สะอาดบริสุทธิ์ ไม่มีข้อที่ใครจะติเตียนได้^{๒๙}

พระธรรมโกศาจารย์ (ประยูร ธมฺมจิตฺโต) กล่าวถึง อนวัชชพละ แปลว่า กำลังแห่งการทำงานที่ไม่มีโทษ หรือข้อเสียหาย หมายถึงนักบริหารต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ดังพุทธพจน์ที่ว่า “ธมฺมญฺเฐ สุจฺริตํ บุคฺคสฺสวปฏิบัติ (หน้าที่) ให้สุจฺริตํ”^{๓๐}

วรรณภา ไกวัลลาภรณ์ ให้ความหมาย อนวัชชพละ ว่าคือ การกระทำที่ไม่มีโทษ คือ ไม่ผิดกฎหมาย ศีลธรรม และระเบียบประเพณีอันดีงามของสังคม^{๓๑}

สิ่งที่ไม่ไม่มีโทษเบื้องต้นก็คือ การรักษาศีล ศีลรักษาความสุจริต คือ ประพฤติดีงาม สำรวมกาย และวจีหาวาร ประกอบแต่การสุจริต รักษาจิตดีคุณ ประพฤติให้ควรเป็นตัวอย่าง และเป็นทีเคารพนับถือของประชาราษฎร์ มิให้มีข้อที่ผู้ใดจะดูแคลน^{๓๒}

๔) สังคหพละ การมีมนุษย์สัมพันธ์ พระพุทธเจ้าตรัสถึง สังคหพละ ไว้ว่า

“สังคหพละ เป็นอย่างไร คือ สังคหวัตถุ (ธรรมเครื่องยึดเหนี่ยว) ๔ ประการนี้ ได้แก่ (๑) ทาน การให้ (๒) เปยยวัชชะ วาจาเป็นที่รัก (๓) อัถถจริยา การประพฤติประโยชน์ (๔) สมานัตตตา การวางตนสม่ำเสมอ นี้เรียกว่า สังคหพละ”^{๓๓}

พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต) ได้ให้ความหมายของสังคหวัตถุ ๔ คือ ธรรมเครื่องยึดเหนี่ยวใจคน และประสานหมู่ชนไว้ในสามัคคี ได้แก่^{๓๔}

(๑) ทาน ให้ปัน คือเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เสียสละ แบ่งปัน ช่วยเหลือสงเคราะห์ด้วยปัจจัยสี่ ทานหรือทรัพย์สิ่งของตลอดจนให้ความรู้ความเข้าใจ และศิลปวิทยา

(๒) ปิยวาจา พูดอย่างรักกัน คือกล่าวคำสุภาพ ไพเราะ น่าฟัง ชี้แจงแนะนำสิ่งที่เป็นประโยชน์ มีเหตุผลเป็นหลักฐาน ชักจูงในทางที่ดีงาม หรือคำแสดงความเห็นอกเห็นใจ ให้กำลังใจ รู้จักพูดให้เกิดความเข้าใจดี สมานสามัคคี เกิดไมตรี ทำให้รักใคร่นับถือและช่วยเหลือเกื้อกูลกัน

^{๒๘} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๖๘-๖๙.

^{๒๙} พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตฺโต), **ธรรมบุญชีวิต พุทธจริยธรรมเพื่อชีวิตที่ดีงาม**, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ธรรมสภา) หน้า ๒๓.

^{๓๐} พระธรรมโกศาจารย์ (ประยูร ธมฺมจิตฺโต), **พุทธวิธีบริหาร**, หน้า ๗๓.

^{๓๑} วรรณภา ไกวัลลาภรณ์, **พุทธธรรมเพื่อชีวิต และสังคม**, [ออนไลน์], แหล่งที่มา <<http://wannapa.com/action3.html> [๒๘ ก.พ. ๒๕๕๓].

^{๓๒} พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตฺโต), **ธรรมบุญชีวิต พุทธจริยธรรมเพื่อชีวิตที่ดีงาม**, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ธรรมสภา) หน้า ๑๗.

^{๓๓} อัง.นวก. (ไทย) ๒๓/๕/๔๓๙-๔๔๑.

^{๓๔} พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต), **ธรรมบุญชีวิต**, หน้า ๒๕.

(๓) **อัตถจริยา** ทำประโยชน์แก่เขา คือ ช่วยเหลือด้วยร่างกาย และชวนช่วยเหลือกิจการต่างๆ บำเพ็ญสาธารณประโยชน์ รวมทั้งช่วยแก้ไขปัญหาละช่วยปรับปรุงส่งเสริมในด้านจริยธรรม

(๔) **สมานัตตตา** เอาตัวสมาน คือ ทำตัวให้เข้ากับทุกคนได้ วางตนเสมอต้นเสมอปลาย ให้ความเสมอภาค ปฏิบัติสม่ำเสมอทั้งต่อคนทั้งหลาย ไม่เอาตัวเอาเปรียบและเสมอในสุขทุกข์คือ ร่วมสุข ร่วมทุกข์ ร่วมรับรู้ ร่วมแก้ไขปัญหาเพื่อให้เกิดประโยชน์สุขร่วมกัน

พระธรรมกิตติวงศ์ (ทองดี สุรเตโช) กล่าวว่า สังคหัตถุ แปลว่า ธรรมเป็นที่ตั้งแห่งการสงเคราะห์กัน หมายถึง ธรรมที่เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวกันได้ เหมือนหมุดหรือนอตที่ยึดอุปกรณ์ของรถให้อยู่รวมกันจนใช้งานได้ สังคหัตถุเป็นหลักสังคหะสงเคราะห์ เป็นหลัก มนุษยสัมพันธ์ เป็นเครื่องประสานสามัคคี เป็นเครื่องสนับสนุนให้เกิดสันติภาพและภราดรภาพ^{๓๕}

สิริวัฒน์ ศรีเครื่อง ได้ให้ความหมายของ สังคหัตถุ ว่าวัตถุเครื่องสงเคราะห์ซึ่งกันและกัน ดังคำกล่าวที่ว่า ยิ้มแย้มแจ่มใส ตั้งใจสนทนา เจรจาไพเราะ สงเคราะห์เกื้อกูล และได้อธิบายในหัวข้อ การสร้างมนุษยสัมพันธ์ตามแนวพระพุทธศาสนา : หลักธรรมสำหรับสั่งสอนสังคม” เพื่อให้มีมนุษยสัมพันธ์มีความสุข ดังนี้^{๓๖}

๑. **ทาน** การให้ปันสิ่งของของตนแก่ผู้อื่น ถือเป็นหลักสำคัญเบื้องต้นเพราะการผูกใจกันนั้นต้องอาศัยหรือใช้การให้เป็นเบื้องต้น การให้เป็นการแสดงออกของไมตรีจิตของผู้ให้ ผู้รับย่อมพอใจการเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่แก่กันนั้นเป็นความอบอุ่นของชีวิต

๒. **ปิยวาจา** การเจรจาด้วยถ้อยคำไพเราะอ่อนหวาน เป็นหลักปฏิบัติที่มีความสำคัญรองลงมา เพราะการให้อย่างเดียวยังไม่พอต่อการยึดเหนี่ยวน้ำใจ จึงต้องใช้คำพูดที่ไพเราะช่วยยึดเหนี่ยวอีกด้วย อย่าพูดหยาบ ผรุสวาท ให้ใช้คำพูดที่ไพเราะต่อกัน

๓. **อัตถจริยา** ประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นประโยชน์ ต่อผู้อื่นและสังคมส่วนรวมจะทำให้เป็นคนน่ารัก น่านับถือ หมายความว่า เมื่อมีงานกิจใดที่เป็นประโยชน์ของส่วนรวมต้องช่วยกันทำเอื้อเฟื้อช่วยทำธุรการงานของผู้อื่น เมื่อได้รับการร้องขอ หรือต้องการความช่วยเหลือ

๔. **สมานัตตตา** ความมีตนเสมอ คือทำตัวให้เข้ากันได้ เสมอต้นเสมอปลาย ไม่ถือตัว ร่วมสุขร่วมทุกข์กัน

ผู้วิจัยพอสรุปความหมายเกี่ยวกับ สังคหะ (สังคหัตถุ ๔) กำลังแห่งการมีมนุษยสัมพันธ์ หรือการสงเคราะห์ ว่า คือหลักการสงเคราะห์กันและกันระหว่างผู้อยู่ร่วมกันในสังคม ทำให้เกิดความรักใคร่ สามัคคีกลมเกลียวต่อกัน ทำให้เกิดมนุษยสัมพันธ์ที่ดีงาม ส่งผลดีต่อการดำเนินงานให้ราบรื่น ได้รับความร่วมแรงร่วมใจในอันจะขับเคลื่อนองค์กรไปสู่จุดหมายที่คาดหวังไว้โดยมี

ทาน การให้เปรียบเสมือนการผูกมิตร ผู้ให้ย่อมเป็นที่ชื่นชอบของผู้รับ จะให้ด้วยคำพูดด้วยร่างกาย แรงใจ ด้วยสิ่งของ ด้วยการช่วยเหลือ ด้วยการแนะนำชี้แนะ การทำอย่างนี้จะเกิดความไว้วางใจต่อกันและกัน

^{๓๕} พระธรรมกิตติวงศ์ (ทองดี สุรเตโช), **ภาษาธรรม**, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์เสียงเขียน ๒๕๕๑), หน้า ๑๖๑.

^{๓๖} สิริวัฒน์ ศรีเครื่อง, ผศ.ดร., "การสร้างมนุษยสัมพันธ์ตามแนวพระพุทธศาสนา : หลักธรรมสำหรับสั่งสอนสังคม", ๒๐ ปีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, (มิถุนายน, ๒๕๕๑) : ๗๐.

ปิยวาจา การพูดด้วยวาจาสุภาพ อันเป็นเครื่องผูกมัดใจยิ่งกว่าของขลังใดๆในโลก เพราะตามปกติคนเราชอบคำพูดที่แสนะโลดอยู่แล้ว การได้ฟังสิ่งที่ไม่ระคายหูย่อมส่งผลต่ออารมณ์ ไม่เกิดปฏิกิริยา ไม่เกิดความไม่ชอบใจ ฉะนั้น การพูดคำอ่อนหวาน เป็นเสน่ห์และบวกกับเทคนิคการพูดก็สามารถผูกใจ ผู้ร่วมงานทั้งหลายได้

อรรถจริยา การบำเพ็ญตนเป็นประโยชน์ เสียสละแก่ส่วนรวมด้วยความสามารถที่มีอยู่ไม่ว่าจะเป็นสติปัญญา ความคิด กำลังเรี่ยวแรง คำพูด สิ่งของ หรือการช่วยเหลือโดยวิธีการใดก็ตาม ย่อมทำให้ผู้ร่วมงาน ผู้ใต้บังคับบัญชาเกิดความศรัทธา รักใคร่ เห็นอกเห็นใจในผู้นำ

สมานัตตตา การวางตนเหมาะสม เสมอต้นเสมอปลายกล่าวคือ ไม่เอาไรต์ ไม่เอาเปรียบ บริวารลูกน้อง ร่วมสุขทุกข์ วางตนให้เหมาะสมแก่กาลเทศะ ไม่นอกลุ่มนอกทาง ย่อมเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดความเคารพศรัทธา รักใคร่พึงพอใจต่อตัวลูกน้องบริวารได้ จากแนวความคิดเกี่ยวกับหลักธรรมสามารถสรุปได้ตามตารางที่ ๒.๓ ดังต่อไปนี้

ตารางที่ ๒.๓ แนวคิดเกี่ยวกับหลักธรรม

นักวิชาการหรือแหล่งข้อมูล	แนวคิดหลัก
ไชย ณ พล อัครศุภเศรษฐ์, (๒๕๕๔, หน้า ๒๑๒ – ๒๑๓).	ธรรมะตามหลักของนักปกครองที่ควรมี ก็เป็นหลักธรรมสำคัญที่จะทำให้หมู่มวลมนุษยชาติเกิดความสงบสุขได้ ก็ต้องเริ่มจากมีนักปกครองที่ดี มีหลักการปกครองที่ดี หลักการดังต่อไปนี้จะเป็นหลักการที่จำเป็นสำหรับนักปกครองทั้งหลาย ไม่ว่าจะเป็นผู้ปกครองแผ่นดินหรือผู้ปกครองส่วนท้องถิ่น หรือระดับผู้บริหารในองค์กรต่างๆ โดยยึดหลักปกครองตามแบบฉบับที่พระพุทธเจ้าได้ทรงแสดงว่าหรือเรียกว่า หลักพุทธธรรมาภิบาล
พระครูภาวนาโสภิต วิ.,ดร. (หน้า ๓๙-๔๐).	หลักธรรมาภิบาลเชิงพุทธก็คือหลักธรรมต่างๆ ที่ได้ถูกบัญญัติไว้ในพระไตรปิฎก มีประโยชน์หรือคุณค่าน้อยเพียงใด ก็ขึ้นอยู่กับการณ์ที่นักปกครองจะพึงนำไปใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติตน ซึ่งต้องพึงสังวรไว้นักปกครองที่ดีจะเป็นผู้นำความสงบสุขมาสู่สังคมโลกต่อไปในอนาคต
อรทัย สติมัน, (๒๕๕๔, หน้า ๑๒๙).	การศึกษาหลักธรรมาภิบาลตามแนวคิดที่เรียกว่า “ธรรมาภิบาลเชิงพุทธ” (Buddhist Governance) มีแนวคิดสำคัญดังนี้ ๑) ธรรมราชา : ที่มาแห่งแนวคิดธรรมาภิบาลเชิงพุทธ ๒) สังฆสังคม : ต้นแบบแห่งธรรมาภิบาลเชิงพุทธ ๓) วิเคราะห์พุทธธรรมาภิบาล พุทธศาสนาเป็นองค์ประกอบแห่งความสัมพันธ์ สังคมสงฆ์ถือได้ว่า เป็นสังคมแห่งธรรมาภิบาลอย่างแท้จริง

นักวิชาการหรือแหล่งข้อมูล	แนวคิดหลัก
พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตฺโต), (๒๕๕๓, หน้า ๒๑๐-๒๑๑).	หลักสัปปุริสธรรม ๗ เป็นธรรมของสัตบุรุษ ธรรมที่ทำให้เป็นสัตบุรุษ คุณสมบัติของคนดี ธรรมของผู้ดี
พระธรรมปิฎก (ป.อ.ปยุตฺโต), (๒๕๔๖, หน้า ๒๕-๒๘).	การประยุกต์หลักสัปปุริสธรรม ๗ เป็นในการพัฒนาตนเองหรือคุณสมบัติในตัวผู้นำ โดยจะต้องมีธรรม ๗ ประการ
พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต), (หน้า ๒๓๙).	วิริยะ คือ ความเพียร ความกล้ากล้า ไม่เกรงกลัวอุปสรรค พยายามบากบั่นอดสาหัส ก้าวหน้าเรื่อยไป ไม่ทอดทิ้งธุระ
พระธรรมกิตติวงศ์ (ทองดี สุรเตโช), (หน้า ๑๓๙).	วิริยะ คือ การลงมือปฏิบัติลงมือทำงานที่ตนชอบที่ตนรัก ทำด้วยความพากเพียรพยายาม ทำด้วยความสนุก กล้าหาญ กล้าเผชิญกับความทุกข์ยาก ปัญหา และอุปสรรคที่จะเกิดขึ้น หากมีอุปสรรคขัดข้องใดๆ ก็เพียรกำจัดปิดเป่าให้หมดสิ้นไป โดยไม่ย่อท้อ ไม่สิ้นหวัง
พระราชวรมุนี (ประยูร ธรรมจิตฺโต), (๒๕๔๑, หน้า ๒๘).	วิริยะ มาจากคำว่า วีระ แปลว่า กล้าหาญ คือกล้าทำตามความคิดพร้อมที่จะเผชิญความยากลำบาก ไม่ประมาท ไม่ท้อถอย ไม่ทุกข์ง่าย กล้าสู้ เพราะฉะนั้น คนที่กล้าอย่างนี้จะเป็นคนเด็ดเดี่ยวจริงจังกล้าคิด กล้าทำ
พระราชญาณวิสิฐ (เสริมชัย ชยมงคโล), (หน้า ๙๕).	วิริยะว่า ผู้มีวิริยะ คือผู้ขยันหมั่นเพียรในการประกอบกิจการงานในอาชีพ หรือในหน้าที่รับผิดชอบ เป็นคนทำงานเข้มแข็ง จริงจัง กระฉับกระเฉง (Active) ไม่เป็นคนเฉื่อยชา (Passive) ไม่เป็นคนหยิบบโย่ง สำรวย กรืดกราย ชอบผัดวันประกันพรุ่ง ไม่ทอดทิ้งธุระกลางคัน
พระธรรมโกศาจารย์ (ประยูร ธรรมจิตฺโต), (หน้า ๖๗-๖๙).	นักบริหารต้องไม่หลบเลี่ยงหน้าที่ที่ลำบากยากเย็น ถือภายิตที่ว่า “ว้าวขึ้นสูงเพราะมีลมต้าน คนจะขึ้นสูงเพราะเผชิญอุปสรรค” พระพุทธเจ้ายังต้องรบกับมารก่อนตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้าดังคำกล่าวที่ว่า มารไม่มีบารมีไม่แก่ ไม่มีความสำเร็จอันใดที่ได้มาโดยไม่ต้องลงทุนลงแรง พระพุทธองค์ตรัสว่า วิริเยน ทุกขมจเจติ คนจะล่วงทุกข์ได้เพราะความขยัน
พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตฺโต), (หน้า ๒๓).	อนวัชชพละ คือ กำลังสุจริต หรือกำลังความบริสุทธิ์ คือมีความประพฤติและหน้าที่การงาน สุจริตไร้โทษ สะอาดบริสุทธิ์ ไม่มีข้อที่ใครจะติเตียนได้
วรรณภา ไกวัลอาภรณ์, (ออนไลน์).	ความหมาย อนวัชชพละ ว่าคือ การกระทำที่ไม่มีโทษ คือ ไม่ผิดกฎหมาย ศีลธรรม และระเบียบประเพณีอันดีงามของสังคม

นักวิชาการหรือแหล่งข้อมูล	แนวคิดหลัก
พระธรรมกิตติวงศ์ (ทองดี สุรเตโช), (หน้า ๑๖๑).	สังคหวัตถุ แปลว่า ธรรมเป็นที่ตั้งแห่งการสงเคราะห์กัน หมายถึง ธรรมที่เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวกันไว้ได้ เหมือนหมุด หรือนอตที่ยึดอุปกรณ์ของรถให้อยู่รวมกันจนใช้งานได้ สังคหวัตถุ เป็นหลักสังคมสงเคราะห์ เป็นหลัก มนุษยสัมพันธ์ เป็นเครื่องประสานสามัคคี เป็นเครื่องสนับสนุนให้เกิดสันติภาพ และภราดรภาพ
สิริวัฒน์ ศรีเครือตง, ผศ.ดร., (๒๕๕๑, หน้า ๗๐).	สังคหวัตถุ คือ วัตถุเครื่องสงเคราะห์ซึ่งกันและกัน ดังคำกล่าวที่ว่า ยิ้มแย้มแจ่มใส ตั้งใจสนทนา เจรจาไพเราะ สงเคราะห์ เกื้อกูล และได้อธิบายในหัวข้อ การสร้างมนุษยสัมพันธ์ตามแนวพระพุทธศาสนา : หลักธรรมสำหรับสั่งสอนสังคม” เพื่อให้มีมนุษยสัมพันธ์มีความสุข

๒.๔ แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๔.๑ ความหมายของการปกครองส่วนท้องถิ่น

องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นหน่วยงานที่สำคัญของรัฐบาลในการปกครอง และการให้บริการประชาชน ซึ่งนักวิชาการได้ให้ความหมายไว้คล้ายคลึงกัน นักวิชาการตะวันตก^{๓๗} ให้ความหมายของการปกครองท้องถิ่นว่า “เป็นองค์การที่มีอาณาเขตแน่นอน มีประชากรตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ มีอำนาจการปกครองตนเอง มีการบริหารการคลังของตนเอง และมีสภาท้องถิ่นที่สมาชิกมาจากการเลือกตั้งจากประชาชน” สอดคล้องกับนักคิดอีกหลายท่าน อาทิ โจน เจ คลาร์ก และแฮร์ริส จี. มอนตาญ ได้ให้คำจำกัดความเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นไว้ว่า เป็นหน่วยการปกครองที่มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวข้องกับการให้บริการประชาชนในเขตพื้นที่หนึ่งพื้นที่ใดโดยเฉพาะ โดยได้มีการเลือกตั้งโดยอิสระเพื่อเลือกผู้ที่มีหน้าที่บริหารการปกครองท้องถิ่น มีอำนาจอิสระพร้อมความรับผิดชอบ โดยปราศจากการควบคุมของหน่วยการบริหารราชการส่วนกลางหรือภูมิภาค แต่ทั้งนี้หน่วยการปกครองท้องถิ่นยังต้องอยู่ภายใต้บังคับว่าด้วยอำนาจสูงสุดของประเทศ ไม่ได้กลายเป็นรัฐอิสระใหม่แต่อย่างใดนอกจากนี้การให้คำจำกัดความเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่น ซึ่งมีนักวิชาการในประเทศไทยได้ให้ความหมายการปกครองท้องถิ่นไว้ในลักษณะที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน อาทิเช่น การปกครองที่มีอาณาเขตที่แน่นอน มีอำนาจการปกครองตนเอง มีการบริหารการคลัง มีสมาชิกที่มาจากการเลือกตั้ง การปกครองท้องถิ่น หมายถึง หน่วยการปกครองที่มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการให้บริการประชาชนในเขตพื้นที่หนึ่งพื้นที่ใด โดยเฉพาะและหน่วยการปกครองดังกล่าวนี้ จัดตั้งและอยู่ในความดูแลของรัฐบาลกลาง^{๓๘} การปกครองที่รัฐบาลกลางให้อำนาจหรือกระจายอำนาจ

^{๓๗} ปธาน สุวรรณมงคล, การปกครองท้องถิ่นไทยในบริบทของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐, (นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, ๒๕๔๓), หน้า ๑-๒.

^{๓๘} John J. Clarke, *Outline of Local Government of The United Kingdom*, (London : Sir Issac Pitman and Son Ltd, 1957), p. 87.

ไปให้หน่วยงานการปกครองท้องถิ่นที่เปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีอำนาจในการปกครองร่วมกันทั้งหมดหรือบางส่วน ในการบริหารท้องถิ่นตามหลักการที่ว่าถ้าอำนาจการปกครองมาอยู่ที่ประชาชนในท้องถิ่นแล้ว รัฐบาลท้องถิ่นก็ย่อมเป็นรัฐบาลของประชาชน โดยประชาชนเพื่อประชาชน ดังนั้นการบริหารการปกครองท้องถิ่นจำเป็นต้องมีองค์กรของตนเองอันเกิดจากการกระจายอำนาจของรัฐบาลกลาง โดยให้องค์กรอันมิได้เป็นส่วนหนึ่งของรัฐบาลกลางมีอำนาจในการตัดสินใจและการบริหารงานภายในท้องถิ่นในเขตอำนาจของตน การปกครองท้องถิ่น^{๓๙} การปกครองซึ่งหน่วยการปกครองท้องถิ่นได้มีการเลือกตั้งโดยอิสระ เพื่อเลือกผู้ที่มีหน้าที่บริหารการปกครองท้องถิ่นมีอำนาจอิสระพร้อมความรับผิดชอบซึ่งตนสามารถที่จะใช้ได้โดยปราศจากการควบคุมของหน่วยการบริหารราชการส่วนกลางหรือภูมิภาค แต่ทั้งนี้หน่วยการปกครองท้องถิ่นยังต้องอยู่ภายใต้บทบังคับว่าด้วยอำนาจสูงสุดของประเทศ ไม่ได้กลายเป็นรัฐอิสระใหม่แต่อย่างใด^{๔๐} สารานุกรมศัพท์สังคมวิทยา มานุษยวิทยา การปกครองท้องถิ่น หมายถึง การปกครองที่รัฐบาลมอบอำนาจให้ประชาชนในท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่งจัดการปกครอง และดำเนินกิจการบางอย่าง เพื่อบำบัด ความต้องการของตนเอง การบริหารงานของท้องถิ่นมีการจัดการเป็นองค์การมีเจ้าหน้าที่ซึ่งประชาชนเลือกตั้งขึ้นมาเองทั้งหมดหรือบางส่วน ทั้งนี้ มีความเป็นอิสระในการบริหารงาน แต่รัฐบาลต้องควบคุมด้วยวิธีการต่างๆ ตามความเหมาะสม^{๔๑}

สำนักบริหารราชการส่วนท้องถิ่นให้ความหมายการปกครองหมายถึง การปกครองในรูปลักษณะการกระจายอำนาจบางอย่าง ซึ่งรัฐได้มอบหมายให้ท้องถิ่นทำกันเองเพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่น มีโอกาสปกครองและบริหารท้องถิ่นด้วยตนเองเพื่อสนองความต้องการส่วนรวมของประชาชนในท้องถิ่นนั้น ให้งานดำเนินไปอย่างประหยัด มีประสิทธิภาพ และมีประสิทธิผลตรงกับความต้องการของประชาชนโดยให้เหตุที่ว่าประชาชนในแต่ละท้องถิ่นย่อมจะทราบความต้องการของท้องถิ่นนั้นๆ ได้ดีกว่าบุคคลอื่นและย่อมมีความผูกพันต่อท้องถิ่นนั้น โดยมีงบประมาณของตนเองและมีอิสระในการบริหารงานพอสมควร^{๔๒} ความหมายของการปกครองท้องถิ่น การปกครองท้องถิ่น เป็นผลที่เกิดจากความจำเป็นของรัฐบาลในการกระจายอำนาจการปกครองบางส่วน โดยให้ท้องถิ่นดำเนินการบางอย่างได้ด้วยตนเอง เพื่อประโยชน์ของท้องถิ่นเอง การปกครองท้องถิ่นจึงมิใช่การปกครองโดยอิสระอย่างสิ้นเชิงหรือมิใช่การปกครองที่เกิดจากลัทธิของชุมชนท้องถิ่น แต่เป็นผลที่เกิดจากรัฐเป็นผู้ให้การปกครองท้องถิ่น จากคำจำกัดความหรือความหมายของคำว่า การปกครองท้องถิ่นข้างต้น

^{๓๙} Haris G. Montagu, *Comparative Local Government*, (Grat Britain : William Brendon and Son, Ltd. 1984), p. 744.

^{๔๐} Daniel Wit, *A Comparative Survey of Local Government and Administration*, (Bangkok : Kurusapha Press, 1967), p. 15.

^{๔๑} อุทัย หิรัญโต, สารานุกรมศัพท์สังคมวิทยา มานุษยวิทยา, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, ๒๕๒๓), หน้า ๓๒.

^{๔๒} สำนักงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่น กรมการปกครอง, *คู่มือปฏิบัติงานการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาลและ เมืองพัทยา*, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์อาสาสมัครกษัตริย์แผ่นดินกรมการปกครอง, ๒๕๓๔), หน้า ๕๒.

องค์การปกครองท้องถิ่นถือว่าเป็นรูปแบบหนึ่งของการจัดการบริหารสาธารณะแก่ประชาชนที่มาจากหลักการกระจายอำนาจภายใต้การกำกับดูแลของรัฐ ซึ่งการที่ท้องถิ่นสามารถปกครองตนเองได้นั้นต้องมีองค์ประกอบอย่างน้อย ๕ ประการ^{๔๓} คือ

๑. มีการกำหนดพื้นที่หรือชุมชนที่อยู่ในเขตความรับผิดชอบให้ชัดเจน
๒. มีหน่วยการปกครองท้องถิ่นที่มาจากประชาชน โดยมีอำนาจในการตัดสินใจและบริหารในเขตความรับผิดชอบ
๓. การมีส่วนร่วมของประชาชนซึ่ง ถือว่าเป็นหัวใจของการปกครองตนเองของการปกครองท้องถิ่น

๔. มีการโอนอำนาจหน้าที่หลากหลายและยืดหยุ่น เพื่อให้หน่วยการปกครองท้องถิ่นสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น

๕. มีความอิสระในการบริหารโดยมีฐานะทางกฎหมายมีอำนาจในการหารายได้ การจัดทำงบประมาณรายจ่าย มีแหล่งรายได้ และบุคลากร

การปกครองท้องถิ่น หมายถึง หน่วยการปกครองซึ่งประชาชนมีส่วนร่วมดำเนินกิจการอันเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับท้องถิ่นนั้น โดยเฉพาะมักมีวัตถุประสงค์ไปในทางที่จะเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนปกครองตนเองสามารถมีองค์การในทางปกครองที่จะช่วยสร้างความเจริญให้กับท้องถิ่น ตลอดจนการบำบัดทุกข์บำรุงสุขให้แก่ประชาชนในเขตการปกครองนั้นๆ ส่วนมากการปกครองท้องถิ่นมักจะเป็นนิติบุคคล อาจประกอบด้วย เจ้าหน้าที่ที่ราษฎรเลือกตั้งเข้ามา เพื่อปฏิบัติตามกำหนดระยะเวลาโดยมีงบประมาณของตนเอง^{๔๔} การปกครองที่รัฐบาลกลางหรือส่วนกลางได้กระจายอำนาจไปให้หน่วยการปกครองท้องถิ่น ซึ่งเป็นองค์กรที่มีสิทธิตามกฎหมาย มีพื้นที่ และประชากรเป็นของตนเอง ประการสำคัญองค์กรดังกล่าวจะต้องมีอำนาจอิสระ (Autonomy) ในการปฏิบัติอย่างเหมาะสม การมอบอำนาจจากส่วนกลางมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นได้เข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ไม่ว่าจะเป็นการมีส่วนร่วมในการเสนอปัญหา ตัดสินใจ การตรวจสอบการทำงานและร่วมรับบริการสาธารณะต่างๆ อย่างไรก็ตาม แม้ว่าการปกครองท้องถิ่นจะมีอิสระในการดำเนินงาน แต่ยังคงอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐบาลกลาง^{๔๕} องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในขอบเขตอำนาจหน้าที่และพื้นที่ของตนที่กำหนดไว้ตามกฎหมาย โดยมีความเป็นอิสระตามสมควร ไม่ต้องอยู่ในบังคับบัญชาของราชการส่วนกลาง ราชการส่วนกลางเป็นเพียงหน่วยคอยกำกับดูแลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินกิจการไปด้วยความเรียบร้อยหรืออีกนัยหนึ่ง การปกครองส่วนท้องถิ่น คือ การกระจายอำนาจของราชการส่วนกลางเพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นนั้นๆ ได้ปกครองตนเองตามระบอบประชาธิปไตย ซึ่งเป็นอิสระต่างหากจากการ

^{๔๓} อรรถัย กักผล, **ลักษณะการปกครองท้องถิ่นไทย**, (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๔๔), หน้า ๑๘๗.

^{๔๔} จรูญ สุภาพ, **สารานุกรมรัฐศาสตร์**, พิมพ์ครั้งที่ ๓. (กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๓๑), หน้า ๙.

^{๔๕} วุฒิสาร ตันไชย, **การกระจายอำนาจและการปกครองท้องถิ่น : ความก้าวหน้าหลังรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๔๐**, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์คลังวิชา, ๒๕๔๗), หน้า ๑.

ปกครองของราชการส่วนกลาง ที่ให้อำนาจแก่ประชาชนในท้องถิ่นได้ปกครองตนเอง^{๔๖} องค์กรที่ทำหน้าที่บริหารงานในแต่ละท้องถิ่น มีผู้แทนที่ได้รับเลือกตั้งจากประชาชนในท้องถิ่นเป็นผู้รับผิดชอบต่อการบริหารอย่างอิสระในเขตพื้นที่ที่กำหนด มีอำนาจในการบริหารการเงินและการคลังและกำหนดนโยบายของตนเองรวมทั้งหน้าที่ดำเนินกิจกรรมภายในกรอบที่กฎหมายบัญญัติไว้เพื่อประโยชน์ของรัฐและของประชาชนในท้องถิ่น โดยองค์กรดังกล่าวในกรณีประเทศไทยได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด, เทศบาล, องค์การบริหารส่วนตำบล, พัทธา และกรุงเทพมหานคร เป็นต้น^{๔๗}

ดังนั้นการปกครองท้องถิ่น หมายถึง การที่องค์กรหนึ่งมีพื้นที่อาณาเขตของตนเองมีประชากรและมีรายได้ตามที่หลักเกณฑ์กำหนด โดยมีอำนาจและมีอิสระในการปกครองตนเอง มีการบริหารการคลังของตน รวมทั้งมีอำนาจหน้าที่ให้บริการในด้านต่างๆ แก่ประชาชน ซึ่งประชาชนในพื้นที่ดังกล่าวจะมีส่วนร่วมในการบริหารและปกครองตนเอง อาทิ การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจแก้ไขปัญหาในชุมชน หรือการมีส่วนร่วมในการบริหารและปกครองตนเอง โดยผ่านตัวแทนที่มาจากการเลือกตั้ง เช่น การมีสภาท้องถิ่น เป็นต้น อย่างไรก็ตามจากความหมายหลายประการข้างต้นสามารถประมวลบทสรุปความหมายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

๑) เป็นการปกครองรูปแบบหนึ่งในระดับท้องถิ่น โดยรัฐกระจายอำนาจและหน้าที่ให้ท้องถิ่นบางประการให้ท้องถิ่นรับผิดชอบ และอีกมิติหนึ่งการปกครองท้องถิ่นเป็นผลผลิตมาจากการปกครองมาแต่โบราณที่ชุมชนมีการปกครองตนเองอยู่แล้ว

๒) ได้รับการยอมรับเป็นองค์กรที่มีสิทธิตามกฎหมายและมีอิสระในการปกครองตนเอง แต่ไม่ได้หมายความว่าองค์กรดังกล่าวมีสถานะเป็นรัฐใหม่แต่อย่างใด เนื่องจากยังมีหน่วยการปกครองส่วนกลางเป็นผู้คอยกำกับดูแลเพื่อให้องค์กรปกครองท้องถิ่นดำเนินการด้วยความเรียบร้อย

๓) เป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองตนเองในระดับท้องถิ่น โดยประชาชนเป็นผู้เลือกตัวแทนเข้าไปทำหน้าที่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๔) เป็นองค์กรที่มีอำนาจในการกำหนดนโยบาย งบประมาณ เพื่อบริหารกิจการตามอำนาจหน้าที่ของหน่วยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเอง

สรุปได้ว่า การปกครองท้องถิ่นหมายถึง การปกครองที่รัฐบาลกลางมอบอำนาจให้ประชาชนดำเนินการปกครองตนเองโดยมีหน่วยการปกครองท้องถิ่นทำหน้าที่เกี่ยวกับพัฒนา และให้บริการประชาชนในเขตพื้นที่องค์กรหน่วยการปกครองท้องถิ่นดังกล่าวนี้มีอำนาจในการกำหนดในท้องถิ่นของตนเท่านั้นและหน่วยการปกครองท้องถิ่นนี้ต้องอยู่ในความดูแลของรัฐบาลกลาง

๒.๔.๒ แนวคิดการปกครองท้องถิ่น

การปกครองส่วนท้องถิ่นในรูปแบบของการปกครองตนเอง เป็นเรื่องที่มีความสัมพันธ์กันอย่างมากกับแนวความคิดและทฤษฎีในการกระจายอำนาจ ได้มีนักวิชาการหลายท่านให้ความหมายไว้ดังนี้ การปกครองท้องถิ่นคือระบบการปกครองที่เป็นผลสืบเนื่องมาจากการกระจายอำนาจทางการ

^{๔๖}นครินทร์ เมฆไตรรัตน์, สารานุกรมการปกครองท้องถิ่นไทย.หมวดแนวคิดพื้นฐาน : รัฐกับการปกครองท้องถิ่น, สถาบันพระปกเกล้า, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ธรรมดาเพลส, ๒๕๔๗), หน้า, ๒๒.

^{๔๗}โกวิท พวงงาม และ อลงกรณ์ อรรถแสง, คู่มือ มิติใหม่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์สมาธรรม, ๒๕๔๗), หน้า ๗.

ปกครองของรัฐ และโดยนัยนี้จะเกิดมีองค์กรทำหน้าที่ปกครองท้องถิ่นโดยคนในท้องถิ่นนั้นๆ องค์กรนี้ถูกจัดตั้งและควบคุมโดยรัฐบาล แต่มีอำนาจในการกำหนดนโยบายและควบคุมให้มีการปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบายของตนเองได้^{๔๘} การปกครองที่รัฐบาลมอบอำนาจให้หน่วยการปกครองระดับรองของรัฐหรือกระจายอำนาจให้ประชาชนในท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่งจัดการปกครองและดำเนินการบางอย่าง เพื่อประโยชน์ของรัฐและผลประโยชน์ท้องถิ่นโดยตรง การบริหารงานท้องถิ่นจะมีองค์กรปกครองที่ประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ ซึ่งประชาชนเลือกตั้งมาทั้งหมดหรือบางส่วน ทั้งนี้มีความอิสระในการบริหารงานแต่รัฐบาลต้องควบคุมโดยวิธีการต่างๆ ตามความเหมาะสม^{๔๙} การปกครองท้องถิ่นหมายถึง องค์กรที่มีอาณาเขตแน่นอน มีจำนวนประชากรตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดมีอำนาจปกครองตนเอง มีการบริหารการคลังของตนเองและมีสภาท้องถิ่นที่สมาชิกสภามาจากการเลือกตั้งของประชาชน^{๕๐} อาจกล่าวได้ว่าการปกครองท้องถิ่น หมายถึง “การปกครองที่รัฐบาลกลางให้อำนาจหรือกระจายอำนาจไปให้หน่วยการปกครองท้องถิ่นเพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นนั้นได้มีอำนาจในการปกครองร่วมรับผิดชอบทั้งหมดหรือเพียงบางส่วนในการบริหารงานท้องถิ่นตามแนวความคิดที่ว่า ถ้าอำนาจการปกครองมาจากประชาชนในท้องถิ่นแล้วรัฐบาลของท้องถิ่นก็ย่อมจะเป็น “รัฐบาลของประชาชน” โดยประชาชนและเพื่อประชาชน”^{๕๑}

การปกครองในรูปลักษณะกระจายอำนาจบางอย่าง ซึ่งรัฐได้มอบหมายให้ท้องถิ่นทำกันเองเพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นมีโอกาสปกครองและบริหารงานท้องถิ่นด้วยตนเอง เพื่อสนองความต้องการส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่นนั้นให้งานดำเนินไปอย่างประหยัด มีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลตรงกับความต้องการของประชาชนโดยเหตุที่ว่าประชาชนในท้องถิ่นย่อมทราบความต้องการของท้องถิ่นนั้นๆ ได้ดีกว่าบุคคลอื่นและย่อมมีความผูกพันต่อท้องถิ่นนั้น โดยมีงบประมาณของตนเอง และมีอิสระในการบริหารงานพอสมควร^{๕๒} การปกครองที่รัฐบาลกลางมอบอำนาจให้หรือกระจายอำนาจไปให้หน่วยการปกครองที่เกิดขึ้นจากหลักการกระจายอำนาจได้มีอำนาจในการปกครองร่วมรับผิดชอบทั้งหมด หรือแต่เพียงบางส่วนในการบริหารภายในขอบเขตอำนาจหน้าที่และอาณาเขตของตนที่กำหนดไว้ตามกฎหมาย^{๕๓} การปกครองรวมถึงแนวคิดยุทธศาสตร์ การบริหาร การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในยุคโลกาภิวัตน์ ว่าเป็นองค์กรประชาธิปไตยที่สำคัญมากที่สุดในระดับรากหญ้า มีบทบาทที่สำคัญในการปกครองระบอบประชาธิปไตยขั้นพื้นฐาน เป็นองค์กรที่ใกล้ชิด

^{๔๘} ประทาน คงฤทธิศึกษากร, **การปกครองท้องถิ่น**, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์พีระพัฒนา, ๒๕๒๖), หน้า ๘.

^{๔๙} อุทัย หิรัญโต, **การปกครองท้องถิ่นไทย**, (กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, ๒๕๒๓), หน้า ๔.

^{๕๐} สถาบันวิจัยและพัฒนามหาวิทยาลัยรามคำแหง, “ผลการประเมินความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อรองรับการถ่ายโอนภารกิจและกำกับดูแลตรวจสอบองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น”, **รายงานการวิจัย**, (สถาบันวิจัยและพัฒนา : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ๒๕๔๗), หน้า ๓ - ๙.

^{๕๑} ชูวงศ์ ฉายะบุตร, **การปกครองท้องถิ่นไทย**, (กรุงเทพมหานคร : สมาคมนิสิตเก่ารัฐศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๙), หน้า ๒๑.

^{๕๒} วิญญู อังคนารักษ์, **แนวความคิดในการกระจายอำนาจปกครองท้องถิ่น**, เอกสารประกอบการบรรยาย, ๒๕๔๙, หน้า ๔.

^{๕๓} ชูศักดิ์ เทียงตรง, **การบริหารการปกครองส่วนท้องถิ่นไทย**, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๔๘), หน้า ๑๓.

กับประชาชนในชุมชนอย่างแท้จริง สามารถแก้ไขปัญหาได้โดยตรง รวดเร็ว มีประสิทธิภาพ การกระจายอำนาจการปกครองไปสู่ท้องถิ่นจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในสถานการณ์ปัจจุบันนี้^{๕๔}

ในขณะที่เศรษฐกิจของประเทศพัฒนามากไป เช่นเดียวกับกระแสโลกาภิวัตน์ที่ผลักดันเศรษฐกิจให้ก้าวไปข้างหน้า ระบบการเมืองการปกครองกลับประสบปัญหาอย่างหนัก ระบบราชการซึ่งเป็นกลไกของรัฐ มีหน้าที่ปฏิบัติงานเพื่อภารกิจของรัฐ แต่กลับหาผลประโยชน์กับประชาชน ส่วนการปกครองท้องถิ่นซึ่งดูแลส่งเสริมท้องถิ่น แต่ในทางปฏิบัติกลับไม่มีอำนาจเท่าที่ควรและถูกระบบการเมืองกับระบบราชการครอบงำ^{๕๕} การเมืองการปกครองท้องถิ่นถือว่าเป็นระบบเปิด ไม่ใช่ระบบปิด เป็นระบบที่พัวพันกับการเมืองระดับชาติ มีอาจแยกมันออกจากส่วนกลางและส่วนภูมิภาคได้คนไทยส่วนใหญ่ต้องการการปกครองท้องถิ่นมากขึ้น แต่เมื่อไม่มีการปกครองท้องถิ่นที่มีอำนาจหรือบทบาทเพียงพอ พวกเขาจึงเอาการปกครองส่วนกลางและส่วนภูมิภาคไปประดมทรัพยากรท้องถิ่นมากขึ้น ในประเทศไทยแม้การปกครองท้องถิ่นแท้หรือการปกครองโดยท้องถิ่นจะไม่สำคัญ แต่การปกครองที่ท้องถิ่นหรือการปกครองให้ท้องถิ่นนั้นวันจะเป็นที่สนใจของประชาชนขึ้นทุกปี^{๕๖}

การปกครองส่วนหนึ่งของประเทศ ซึ่งมีอำนาจอิสระ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามสมควร อำนาจอิสระในการปฏิบัติหน้าที่จะต้องไม่มากจนมีผลกระทบกระเทือนต่ออำนาจอธิปไตยของรัฐ เพราะองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมิใช่ชุมชนที่มีอำนาจอธิปไตย องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีสิทธิตามกฎหมาย และมีองค์การที่จำเป็น เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนั่นเอง การปกครองตนเองของท้องถิ่น หมายถึง องค์การที่มีอาณาเขตแน่นอน มีประชากรตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ มีอำนาจปกครองตนเอง มีการบริหารงานคลังของตนเอง และมีสภาของท้องถิ่นที่สมาชิกได้รับการเลือกตั้งจากประชาชนการปกครองที่รัฐบาลกลางให้อำนาจ หรือกระจายอำนาจไปให้หน่วยการปกครองท้องถิ่นเพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีอำนาจในการปกครองร่วมกันรับผิดชอบทั้งหมดหรือเพียงบางส่วนในการบริหารท้องถิ่น

๔.๒.๓ ลักษณะของการปกครองท้องถิ่น

เนื่องจากการปกครองท้องถิ่นในรูปของการปกครองตนเอง เป็นการปกครองที่ให้ความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่น และการมีอำนาจอิสระในการปกครองตนเอง ภายใต้กฎหมายของรัฐหรือประเทศนั้นๆ ดังนั้น ลักษณะของการปกครองท้องถิ่นที่สำคัญ มีดังนี้^{๕๗}

- ๑) มีสถานะตามกฎหมายหน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องมีการจัดตั้งขึ้นโดยกฎหมาย
- ๒) มีพื้นที่และระดับ หน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องมีพื้นที่การปกครองที่แน่นอนและชัดเจน และควรจะต้องมีการแบ่งระดับการปกครองท้องถิ่นว่ามีกี่ระดับ เช่น ขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ เป็นต้น เกณฑ์ที่ใช้ในการกำหนดพื้นที่และระดับของการปกครองท้องถิ่นมีมากมาย เช่น

^{๕๔} พิเชษฐ์ วงศ์เกียรติขจร, แนวคิด ยุทธศาสตร์ การบริหาร การพัฒนา องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ในยุคโลกาภิวัตน์, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ปัญญาชน, ๒๕๕๒), หน้า ก.

^{๕๕} ธเนศวร์ เจริญเมือง, ๑๐๐ปีการปกครองท้องถิ่นไทย ๒๔๔๐- ๒๕๔๐, (กรุงเทพมหานคร : โครงการจัดพิมพ์คบไฟ, ๒๕๔๒), หน้า ๓๔๗.

^{๕๖} อเนก เหล่าธรรมทัศน์, เหตุอยู่ที่ท้องถิ่น, (กรุงเทพมหานคร : บพิธการพิมพ์, ๒๕๔๓), หน้า ๓-๔.

^{๕๗} วุฒรา ไชยสาร, รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์นิติธรรม, ๒๕๔๔), หน้า ๑๔๒-๑๔๘.

สภาพภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ ความสำนึกในการปกครองตนเองของประชาชนประสิทธิภาพในการบริหาร รายได้ และความหนาแน่นของประชากร เป็นต้น สำหรับประเทศไทยมีเกณฑ์จัดตั้งและยกฐานะหน่วยการปกครองท้องถิ่น ๓ ประการ คือ รายได้ย้อนหลัง ๓ ปี ไม่รวมเงินอุดหนุนจำนวนประชากรและขนาดพื้นที่

๓) มีการกระจายอำนาจและหน้าที่ การปกครองท้องถิ่นจะต้องมีการกระจายอำนาจการปกครองไปให้ท้องถิ่น โดยการกำหนดอำนาจและหน้าที่ของหน่วยการปกครองท้องถิ่นไว้ในกฎหมายอย่างชัดเจน ดังนั้น การที่หน่วยการปกครองท้องถิ่นจะมีอำนาจและหน้าที่ที่มากนักย่อมขึ้นอยู่กับนโยบายทางการเมืองการปกครองเป็นสำคัญ

๔) ความเป็นนิติบุคคล หน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องเป็นองค์การนิติบุคคลโดยเอกเทศจากองค์การของรัฐบาลกลาง ทั้งนี้ เพื่อการดำเนินงานที่ถูกต้องตามกฎหมายและเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ของตน เพราะหน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องมีงบประมาณทรัพย์สินหนี้สิน และเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานเป็นของตนเอง

๕) มีการเลือกตั้ง การปกครองท้องถิ่นจะต้องมีหน่วยการปกครองท้องถิ่นที่มาจากการเลือกตั้งโดยประชาชนในท้องถิ่นเป็นสำคัญ กล่าวคือ จะต้องให้สิทธิแก่ประชาชนในท้องถิ่นในการเลือกตั้งคณะเจ้าหน้าที่ผู้บริหารการปกครองท้องถิ่นทั้งหมดหรือบางส่วน เพื่อแสดงถึงการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครอง

๖) มีอำนาจอิสระ หน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องไม่อยู่ในสายบังคับบัญชาของหน่วยงานรัฐบาลกลาง และมีอำนาจอิสระในการกำหนดนโยบายและการบริหารงานภายใต้ขอบเขตของกฎหมาย สามารถกำหนดนโยบาย ออกกฎข้อบังคับ เพื่อกำกับควบคุมให้มีการปฏิบัติตามนโยบายหรือความต้องการของท้องถิ่น และสามารถใช้ดุลยพินิจของตนในการปฏิบัติกิจการในขอบเขตของกฎหมายโดยไม่ต้องขออนุมัติจากรัฐบาลกลาง

๗) มีงบประมาณของตนเอง หน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องมีอำนาจในการจัดเก็บรายได้ จัดเก็บภาษีตามขอบเขตที่กฎหมายให้อำนาจในการจัดเก็บ เพื่อให้ท้องถิ่นมีรายได้เพียงพอที่จะทำนุบำรุงท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้า

๘) มีการกำกับดูแลของรัฐ หน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องมีฐานะเป็นหน่วยการปกครองระดับรองของรัฐ และอยู่ในการกำกับดูแลของรัฐ ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ของประชาชนส่วนรวมและความมั่นคงแห่งรัฐ

๑) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นแบบทั่วไปมี ๓ รูปแบบ ได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล

๒. องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นแบบพิเศษ มี ๒ รูปแบบ ได้แก่ กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา

สรุปได้ว่า การบริหารองค์การปกครองท้องถิ่นจึงมี ๓ บทบาทสำคัญในการจัดการ คือ การบริหารงานในโครงสร้างหน้าที่ขององค์กร การบริการสังคมและประชาชน และการสนับสนุนโครงการ กิจกรรม ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับทั้งภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาชน จากแนวความคิดเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่น สามารถสรุปได้ตามตารางที่ ๒.๔ ดังต่อไปนี้

ตารางที่ ๒.๔ แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่น

นักวิชาการหรือแหล่งข้อมูล	แนวคิดหลัก
ปธาน สุวรรณมงคล, (๒๕๔๗, หน้า ๑-๒).	องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นหน่วยงานที่สำคัญของรัฐบาลในการปกครอง และการให้บริการประชาชน ซึ่งนักวิชาการได้ให้ความหมายไว้คล้ายคลึงกัน นักวิชาการตะวันตก
John J. Clarke, (1957, p. 87).	หน่วยการปกครองที่มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการให้บริการประชาชนในเขตพื้นที่หนึ่งพื้นที่ใด โดยเฉพาะและหน่วยการปกครองดังกล่าวนี้จัดตั้งและอยู่ในความดูแลของรัฐบาลกลาง
Daniel Wit, (1967, p. 15).	การปกครองที่รัฐบาลกลางให้อำนาจหรือกระจายอำนาจไปให้หน่วยงานการปกครองท้องถิ่นที่เปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีอำนาจในการปกครองร่วมกันทั้งหมดหรือบางส่วน ในการบริหารท้องถิ่นตามหลักการที่ว่าถ้าอำนาจการปกครองมาอยู่ที่ประชาชนในท้องถิ่นแล้ว รัฐบาลท้องถิ่นก็ย่อมเป็นรัฐบาลของประชาชน โดยประชาชนเพื่อประชาชน
Haris G. Montagu, (1984, p. 744).	การบริหารการปกครองท้องถิ่นจำเป็นต้องมีองค์กรของตนเองอันเกิดจากการกระจายอำนาจของรัฐบาลกลาง โดยให้องค์กรอันมิได้เป็นส่วนหนึ่งของรัฐบาลกลางมีอำนาจในการตัดสินใจและการบริหารงานภายในท้องถิ่นในเขตอำนาจของตน
สำนักงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่น กรมการปกครอง, (๒๕๓๔, หน้า ๕๒).	การปกครองในรูปลักษณะการกระจายอำนาจบางอย่าง ซึ่งรัฐได้มอบหมายให้ท้องถิ่นทำกันเองเพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่น มีโอกาสปกครองและบริหารท้องถิ่นด้วยตนเองเพื่อสนองความต้องการส่วนรวมของประชาชนในท้องถิ่นนั้น ให้งานดำเนินไปอย่างประหยัด มีประสิทธิภาพ และมีประสิทธิผลตรงกับความต้องการของประชาชนโดยให้เหตุผลที่ว่าประชาชนในแต่ละท้องถิ่นย่อมจะทราบความต้องการของท้องถิ่นนั้นๆ ได้ดีกว่าบุคคลอื่นและย่อมมีความผูกพันต่อท้องถิ่นนั้น โดยมีงบประมาณของตนเองและมีอิสระในการบริหารงานพอสมควร
อรทัย ก๊กผล, (๒๕๔๔, หน้า ๑๘๗).	องค์การปกครองท้องถิ่นถือว่าเป็นรูปแบบหนึ่งของการจัดการบริหารสาธารณะแก่ประชาชนที่มาจากหลักการกระจายอำนาจภายใต้การกำกับดูแลของรัฐ

นักวิชาการหรือแหล่งข้อมูล	แนวคิดหลัก
จรรยา สุภาพ, (๒๕๓๑, หน้า ๙).	หน่วยการปกครองซึ่งประชาชนมีส่วนร่วมดำเนินกิจการอันเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่นนั้น โดยเฉพาะมักมีวัตถุประสงค์ไปในทางที่จะเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนปกครองตนเองสามารถมีองค์การในทางปกครองที่จะช่วยสร้างความเจริญให้กับท้องถิ่น ตลอดจนการบำบัดทุกข์บำรุงสุขให้แก่ประชาชนในเขตการปกครองนั้น ๆ ส่วนมากการปกครองท้องถิ่นมักจะเป็นนิติบุคคล อาจประกอบด้วย เจ้าหน้าที่ที่ราษฎรเลือกตั้งเข้ามา เพื่อปฏิบัติตามกำหนดระยะเวลา โดยมีงบประมาณของตนเอง
วุฒิสาร ตันไชย, (๒๕๔๗, หน้า ๑).	การปกครองท้องถิ่น คือ การปกครองที่รัฐบาลกลางหรือส่วนกลางได้กระจายอำนาจไปให้หน่วยการปกครองท้องถิ่น ซึ่งเป็นองค์กรที่มีสิทธิตามกฎหมาย มีพื้นที่ และประชากรเป็นของตนเอง ประการสำคัญองค์กรดังกล่าวจะต้องมีอำนาจอิสระ (Autonomy) ในการปฏิบัติอย่างเหมาะสม การมอบอำนาจจากส่วนกลางมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นได้เข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย
นครินทร์ เมฆไตรรัตน์, (๒๕๔๗, หน้า ๒๒).	การปกครองซึ่งราชการส่วนกลางได้มอบอำนาจในการปกครองและบริหารกิจการงานให้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในขอบเขตอำนาจหน้าที่และพื้นที่ของตนที่กำหนดไว้ตามกฎหมาย โดยมีความเป็นอิสระตามสมควร ไม่ต้องอยู่ในบังคับบัญชาของราชการส่วนกลาง ราชการส่วนกลางเป็นเพียงหน่วยคอยกำกับดูแลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการไปด้วยความเรียบร้อย
โกวิท พวงงาม และอลงกรณ์ อรรคแสง, (๒๕๔๗, หน้า ๗).	องค์กรที่ทำหน้าที่บริหารงานในแต่ละท้องถิ่น มีผู้แทนที่ได้รับเลือกตั้งจากประชาชนในท้องถิ่นเป็นผู้รับผิดชอบต่อการบริหารอย่างอิสระในเขตพื้นที่ที่กำหนด มีอำนาจในการบริหารการเงินและการคลังและกำหนดนโยบายของตนเองรวมทั้งหน้าที่ดำเนินกิจกรรมภายในกรอบที่กฎหมายบัญญัติไว้

นักวิชาการหรือแหล่งข้อมูล	แนวคิดหลัก
ประทาน คงฤทธิศึกษากร, (๒๕๒๖, หน้า ๘).	การปกครองท้องถิ่นคือระบบการปกครองที่เป็นผลสืบเนื่องมาจากการกระจายอำนาจทางการปกครองของรัฐ และโดยนัยนี้จะเกิดมีองค์กรทำหน้าที่ปกครองท้องถิ่น โดยคนในท้องถิ่นนั้นๆ องค์กรนี้ถูกจัดตั้งและควบคุมโดยรัฐบาล แต่มีอำนาจในการกำหนดนโยบายและควบคุมให้มีการปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบายของตนเองได้
อุทัย หิรัญโต, (๒๕๒๓, หน้า ๔).	การปกครองที่รัฐบาลมอบอำนาจให้หน่วยการปกครองระดับรองของรัฐหรือกระจายอำนาจให้ประชาชนในท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่งจัดการปกครองและดำเนินการบางอย่าง เพื่อประโยชน์ของรัฐและผลประโยชน์ท้องถิ่นโดยตรง การบริหารงานท้องถิ่นจะมีองค์การปกครองที่ประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ ซึ่งประชาชนเลือกตั้งมาทั้งหมดหรือบางส่วน ทั้งนี้มีความอิสระในการบริหารงานแต่รัฐบาลต้องควบคุมโดยวิธีการต่างๆ ตามความเหมาะสม
สถาบันวิจัยและพัฒนามหาวิทยาลัยรามคำแหง, (๒๕๔๗, หน้า ๓ - ๙).	องค์การที่มีอาณาเขตแน่นอน มีจำนวนประชากรตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดมีอำนาจปกครองตนเอง มีการบริหารการคลังของตนเองและมีสภาท้องถิ่นที่สมาชิกสภามาจากการเลือกตั้งของประชาชน
ชูวงศ์ ฉายะบุตร, (๒๕๓๙, หน้า ๒๑).	การปกครองที่รัฐบาลกลางให้อำนาจหรือกระจายอำนาจไปให้หน่วยการปกครองท้องถิ่นเพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นนั้นได้อำนาจในการปกครองร่วมรับผิดชอบทั้งหมดหรือเพียงบางส่วนในการบริหารงานท้องถิ่นตามแนวความคิดที่ว่าถ้าอำนาจการปกครองมาจากประชาชนในท้องถิ่นแล้วรัฐบาลของท้องถิ่นก็ย่อมจะเป็น “รัฐบาลของประชาชน” โดยประชาชนและเพื่อประชาชน
วิญญู อังคนารักษ์, (๒๕๔๙, หน้า ๔).	การปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นการปกครองส่วนหนึ่งของประเทศ ซึ่งมีอำนาจอิสระ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามสมควร อำนาจอิสระในการปฏิบัติหน้าที่จะต้องไม่มากจนมีผลกระทบกระเทือนต่ออำนาจอธิปไตยของรัฐ เพราะองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมิใช่ชุมชนที่มีอำนาจอธิปไตย

นักวิชาการหรือแหล่งข้อมูล	แนวคิดหลัก
ชูศักดิ์ เทียงตรง, (๒๕๔๘, หน้า ๑๓).	การปกครองที่รัฐบาลกลางมอบอำนาจให้หรือกระจายอำนาจไปให้หน่วยการปกครองที่เกิดขึ้นจากหลักการกระจายอำนาจได้มีอำนาจในการปกครองร่วมรับผิดชอบทั้งหมด หรือแต่เพียงบางส่วนในการบริหารภายในขอบเขตอำนาจหน้าที่และอาณาเขตของตนที่กำหนดไว้ตามกฎหมาย
พิเชษฐ วังศ์เกียรติจักร, (๒๕๕๒, หน้า ก).	การปกครองรวมถึงแนวคิดยุทธศาสตร์ การบริหาร การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในยุคโลกาภิวัตน์ ว่าเป็นองค์กรประชาธิปไตยที่สำคัญมากที่สุดในระดับรากหญ้า มีบทบาทที่สำคัญในการปกครองระบอบประชาธิปไตยขั้นพื้นฐาน เป็นองค์กรที่ใกล้ชิดกับประชาชนในชุมชนอย่างแท้จริง
ธเนศวร์ เจริญเมือง, (๒๕๔๒, หน้า ๓๔๗).	ระบบการเมืองการปกครองกลับประสบปัญหาอย่างหนัก ระบบราชการซึ่งเป็นกลไกของรัฐ มีหน้าที่ปฏิบัติงานเพื่อภารกิจของรัฐ แต่กลับหาผลประโยชน์กับประชาชน ส่วนการปกครองท้องถิ่นซึ่งดูแลส่งเสริมท้องถิ่น แต่ในทางปฏิบัติกลับไม่มีอำนาจเท่าที่ควรและถูกระบบการเมืองกับระบบราชการครอบงำ
อนек เหล่าธรรมทัศน์, (๒๕๔๓, หน้า ๓-๔).	การเมืองการปกครองท้องถิ่นถือว่าเป็นระบบเปิด ไม่ใช่ระบบปิด เป็นระบบที่พัวพันกับการเมืองระดับชาติ มีอาจแยกมันออกจากส่วนกลางและส่วนภูมิภาคได้คนไทยส่วนใหญ่ต้องการการปกครองท้องถิ่นมากขึ้น
ประหยัด หงษ์ทองคำ, (๒๕๒๖, หน้า ๑๐).	การปกครองส่วนท้องถิ่น อำนาจอิสระ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามสมควร อำนาจอิสระในการปฏิบัติหน้าที่จะต้องไม่มากจนมีผลกระทบกระเทือนต่ออำนาจอธิปไตยของรัฐเพราะองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมิใช่ชุมชนที่มีอำนาจอธิปไตย
วัชร ไขยสาร, (๒๕๔๔, หน้า ๑๔๒-๑๔๘).	การปกครองท้องถิ่นในรูปของการปกครองตนเอง เป็นการปกครองที่ให้ความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่น และการมีอำนาจอิสระในการปกครองตนเองภายใต้กฎหมายของรัฐหรือประเทศนั้นๆ

๒.๕ บริบทที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

ประวัติความเป็นมา

ในรัชสมัย พระบาทสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช ท้าวคำผง ท้าวทศพรหม และท้าวกำ ผู้เป็นบุตรของพระวอ พระตา ได้หนีภัยสงครามของพระเจ้าสิริบุญสาร เจ้าแห่งนครเวียงจันทน์ เข้ามาพึ่งพระบรมโพธิสมภาร โดยการอพยพ เข้ามาตั้งถิ่นฐานอยู่ที่เวียงดอนกองแขวงจำปาสัก แต่ยังไม่ได้สถาปนาเป็นเมืองอุบลราชธานี จนถึงสิ้นรัชสมัยสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราชเข้าสู่สมัยกรุงรัตนโกสินทร์ตอนต้น พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราชทรงมีพระราชประสงค์ที่จะรวบรวมไพร่พลตามหัวเมืองต่างๆ เพื่อเป็นกำลังของกรุงรัตนโกสินทร์ จึงได้ทรงมีพระราชกำหนดว่า หากมีเจ้าเมืองใดหรือใครก็ตามที่สามารถรวบรวมไพร่พลได้มาก และสามารถตั้งเมืองให้เป็นปึกแผ่นมั่นคงได้ ก็จะได้โปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้เป็นเจ้าเมือง ดังนั้น พระปทุมสุรราช (ท้าวคำผง) จึงอพยพครอบครัวและไพร่พลจากเวียงดอนกอง มาตั้งหลักปักฐานบริเวณห้วยแจระแม ซึ่งต่อมาพระปทุมสุรราชได้ยกทัพไปปราบกบฏ จนได้รับชัยชนะ พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช จึงพระราชทานบำเหน็จรางวัล แก่พระปทุมสุรราช ด้วยการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งพระปทุมสุรราช เป็นพระปทุมวรราชสุริยวงศ์ ครองเมืองอุบลราชธานี และเป็นเจ้าเมืองคนแรกของอุบลราชธานี พร้อมทั้งยกฐานะบ้านแจระแมขึ้นเป็น "เมืองอุบลราชธานี" ในปี พ.ศ. ๒๓๓๕ และภายหลังได้ย้ายไปตั้งเมืองใหม่ที่ "ดงอู่ผึ้ง" อันเป็นที่ตั้งเมืองอุบลราชธานีในปัจจุบัน เหตุที่มีคำว่า "ราชธานี" ต่อท้ายนั้นเป็นเพราะจังหวัดอุบลราชธานีมีเจ้าเมืองสืบต่อมาถึง ๔ คน และในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ตอนต้นจังหวัดอุบลราชธานี มีฐานะเป็นเมืองสำคัญเมืองหนึ่ง เป็นที่ตั้งกองบัญชาการมณฑลอีสานมาโดยตลอด จนถึงปี พ.ศ. ๒๔๖๘ ในรัชกาล พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวฯ ได้มีการยุบเลิกมณฑลอุบลราชธานี และในปี พ.ศ. ๒๕๑๕ จังหวัดอุบลราชธานี ได้กลายเป็นจังหวัดที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย และต่อมาในปีเดียวกันนั้น จังหวัดอุบลราชธานีได้ถูกแบ่งพื้นที่อำเภอไชยศรี และอำเภอใกล้เคียงเพื่อตั้งเป็นจังหวัดไชยศรี และต่อมาปี พ.ศ. ๒๕๓๖ จังหวัดอุบลราชธานีได้ถูกแบ่งอีกครั้ง โดยอำเภออำนาจเจริญ และอำเภอใกล้เคียงตั้งเป็นจังหวัดอำนาจเจริญ ปัจจุบันจังหวัดอุบลราชธานีมีพื้นที่เป็นอันดับ ๕ และมีประชากรลำดับที่ ๓ ของประเทศ จึงนับได้ว่า จังหวัดอุบลราชธานีได้มีการเปลี่ยนแปลงเรื่อยมาจนกลายเป็นจังหวัดที่มีความเจริญรุ่งเรืองสูงสุดจังหวัดหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จนได้รับสมญานามว่า “อุบลราชธานี เมืองนักปราชญ์ ราชธานีอีสาน” และเป็นดินแดน “รับตะวันใหม่ก่อนใครในสยาม” องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดอุบลราชธานี มีจำนวน ๒๒๒ แห่ง ได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑ แห่ง เทศบาลนคร ๑ แห่ง เทศบาลเมือง ๔ แห่ง และเทศบาลตำบล ๔๔ แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล ๑๗๒ แห่ง

คำขวัญ

เมืองดอกบัวงาม แม่น้ำสองสี มีปลาแซบหลาย หาดทรายแก่งหิน ถิ่นไทยนักปราชญ์ ทวยราษฎร์ใฝ่ธรรม งามล้ำเทียนพรรษา ผาแต้มก่อนประวัติศาสตร์ ฉลาดภูมิปัญญาท้องถิ่น ดินแดนอนุสาวรีย์คนดีศรีอุบล

วิสัยทัศน์

มุ่งพัฒนาเพื่อส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีการบริหารจัดการที่ดีเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน

พันธกิจของสำนักงานท้องถิ่นจังหวัดอุบลราชธานี

๑. พัฒนาระบบการบริหารจัดการของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักธรรมาภิบาล
๒. พัฒนาบุคลากรและบริหารงานบุคคลของกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบนพื้นฐานหลักคุณธรรม
๓. พัฒนาขีดความสามารถในการบริหารจัดการด้านการเงิน การคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๔. พัฒนาและใช้ประโยชน์จากระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการด้านการเงินการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๕. นำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางในการส่งเสริมและสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการเมืองการปกครอง ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนบริหารราชการแผ่นดิน และความต้องการของชุมชน
๖. พัฒนาระบบการจัดการศึกษาท้องถิ่น โดยยึดหลักคุณธรรมนำความรู้
๗. ส่งเสริมบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการสร้างสังคมให้อยู่เย็นเป็นสุข มีความสมานฉันท์ โดยส่งเสริมให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
๘. สนับสนุนรักษาความมั่นคงของรัฐและความสงบสุขของประชาชน
๙. การสนับสนุนการจัดกิจกรรมเฉลิมพระเกียรติฯ

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดอุบลราชธานี

จากการวิเคราะห์วิสัยทัศน์ พันธกิจ ข้อมูลศักยภาพพื้นฐานของพื้นที่ ข้อมูลศักยภาพและทิศทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือจะเห็นว่า โดยสภาพข้อเท็จจริง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีศักยภาพในการพัฒนาทางด้านการเกษตรเป็นหลัก เนื่องจากความได้เปรียบในเรื่องของพื้นที่และสภาพภูมิอากาศ ปริมาณน้ำฝนและแหล่งน้ำธรรมชาติ ปัจจัยด้านการพัฒนาเศรษฐกิจในภูมิภาคลุ่มน้ำโขงที่กำลังขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ทั้งในแง่การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาเขตการค้าเสรี ความอุดมสมบูรณ์และสวยงามของทรัพยากรธรรมชาติที่มีศักยภาพในการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเข้ามาเยี่ยมเยือนภูมิภาคแห่งนี้ จังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งมีพื้นที่ติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน อาทิ ลาว เวียดนาม กัมพูชา สามารถเชื่อมโยงไปสู่ประเทศจีนตอนใต้ ได้เล็งเห็นข้อได้เปรียบและศักยภาพของพื้นที่ จึงได้กำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาจังหวัด โดยเรียงลำดับความสำคัญดังนี้

๑. การพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีและการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

แนวทางการพัฒนา

๑.๑ การพัฒนาสังคมยกระดับคุณภาพชีวิตและแก้ไขปัญหาความยากจน โดยกำหนดแผนงาน ดังนี้

๑.๑.๑ แผนงานพัฒนาสังคมและเสริมสร้างความเข้มแข็งชุมชน

๑.๑.๑ แผนงานสร้างเสริมสุขภาพและควบคุมโรค

๑.๑.๓ แผนงานส่งเสริมอาชีพ สร้างรายได้ ฝึกอาชีพ

๑.๒ การส่งเสริมการศึกษาและแหล่งการเรียนรู้ โดยกำหนดแผนงาน ดังนี้

๑.๒.๑ แผนงานส่งเสริมการศึกษาและแหล่งการเรียนรู้

๑.๒.๒ แผนงานส่งเสริมและพัฒนาอาชีวศึกษา

๑.๒.๓ แผนงานส่งเสริมและพัฒนาการอุดมศึกษา

๑.๓ ส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรม โดยกำหนดแผนงาน ดังนี้

๑.๓.๑ แผนงานส่งเสริมสนับสนุนงานด้านศาสนาและวัฒนธรรม

๑.๔ รักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน โดยกำหนดแผนงาน ดังนี้

๑.๔.๑ แผนงานเสริมสร้างความปลอดภัย

๑.๔.๒ แผนงานป้องกัน ปราบปรามและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม

๑.๕ การพัฒนาศักยภาพประชาชนเพื่อรองรับ AEC

๑.๕.๑ แผนงานพัฒนาศักยภาพประชาชนเพื่อรองรับ AEC

๒. การส่งเสริมการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนา

๒.๑ เชื่อมโยงและขยายช่องทางการตลาด สินค้าและบริการของจังหวัด โดยกำหนดแผนงาน ดังนี้

๒.๑.๑ แผนงานพัฒนาความร่วมมือ ทางการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยวระหว่างประเทศ

๒.๒ พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการทุกระดับเพื่อรองรับการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยกำหนดแผนงาน ดังนี้

๒.๒.๑ แผนงานส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการ OTOP เครือข่ายวิสาหกิจชุมชนและSMEs

๒.๒.๒ แผนงานเสริมสร้างผู้ประกอบการและการลงทุนอุตสาหกรรมภูมิภาค

๒.๓ ยกระดับการผลิตและการบริการให้ได้มาตรฐานสากล โดยกำหนดแผนงาน ดังนี้

๒.๓.๑ แผนงานเสริมสร้างผู้ประกอบการและการลงทุนอุตสาหกรรมภูมิภาค

๒.๔ สร้างพันธมิตรการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยว ในประเทศและต่างประเทศ

๒.๔.๑ แผนงานพัฒนาความร่วมมือ ทางการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยวระหว่างประเทศ

๒.๕ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบการให้บริการ โลจิสติกส์ (Logistics) เพื่อสนับสนุนการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยว โดยกำหนดแผนงาน ดังนี้

๒.๕.๑ แผนงานพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกให้ได้มาตรฐาน เอื้อต่อการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยว

๒.๖ พัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยว โดยกำหนดแผนงาน ดังนี้

๒.๖.๑ แผนงานส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยว

๒.๗ พัฒนาศักยภาพแรงงานเพื่อรองรับการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

๓. การพัฒนาการเกษตรและการแปรรูปสินค้าเกษตร

แนวทางการพัฒนา

๓.๑ การพัฒนาและส่งเสริมการผลิตข้าวหอมมะลิปลอดภัยจากสารพิษและข้าวหอมมะลิอินทรีย์ โดยกำหนดแผนงาน ดังนี้

๓.๑.๑ แผนงานพัฒนาการผลิตข้าวหอมมะลิปลอดภัยจากสารพิษ

๓.๑.๒ แผนงานพัฒนาการตลาดข้าวหอมมะลิปลอดภัยจากสารพิษ

๓.๒ การพัฒนาและส่งเสริมการผลิตพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ โดยกำหนดแผนงาน ดังนี้

๓.๒.๑ แผนงานพัฒนาการผลิตและการตลาดพืชเศรษฐกิจ

๓.๒.๒ แผนงานพัฒนาองค์ความรู้ด้านการเกษตร

๓.๓ การพัฒนาและบริหารจัดการทรัพยากรดินและน้ำ โดยกำหนดแผนงาน ดังนี้

๓.๓.๑ แผนงานพัฒนาทรัพยากรดินและน้ำ

๓.๓.๒ แผนงานการพัฒนาและส่งเสริมการปศุสัตว์และการประมง

๓.๓.๓ แผนงานพัฒนาและส่งเสริมปศุสัตว์

๓.๓.๔ แผนงานพัฒนาและส่งเสริมการประมง

๓.๔ ส่งเสริมและพัฒนาการเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๓.๔.๑ แผนงานส่งเสริมและพัฒนาการเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๓.๕ การพัฒนาการเกษตรเพื่อรองรับการเปิดประชาคมอาเซียน

๓.๕.๑ แผนงานพัฒนาการเกษตรเพื่อรองรับการเปิดประชาคมอาเซียน

๔. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา

๔.๑ การบริหารทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยกำหนดแผนงาน ดังนี้

๔.๑.๑ แผนงานพัฒนาและจัดการผังเมืองโดยศึกษาและอบรมการพัฒนาผังเมือง และการบริหารจัดการผังเมือง

๔.๑.๒ แผนงานจัดระเบียบที่ดินทำกิน ที่อาศัย และพัฒนาศักยภาพสินทรัพย์โดยการออกเอกสารสิทธิ์เกี่ยวกับที่ดิน

๔.๑.๓ แผนงานพัฒนาและฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้และสิ่งแวดล้อมโดยการสร้าง

จิตสำนึก พัฒนาและฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้แบบมีส่วนร่วม ตลอดจนแก้ไขปัญหามลพิษและสิ่งแวดล้อม พัฒนาเครือข่ายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการจัดการขยะมูลฝอย

๔.๒ การแก้ไขปัญหาภัยแล้งและน้ำท่วม โดยกำหนดแผนงาน ดังนี้

๔.๒.๑ แผนงานการแก้ไขปัญหาภัยแล้งและน้ำท่วม โดยศึกษาการแก้ไขปัญหาภัยแล้งและน้ำท่วม การพัฒนาแหล่งกักเก็บน้ำ การบริหารจัดการน้ำเพื่ออุปโภค-บริโภค และพัฒนาศักยภาพระบบเตือนภัย ป้องกันภัยแล้งและน้ำท่วม

๔.๓ การบริหารจัดการเรื่องพลังงาน โดยกำหนดแผนงาน ดังนี้

๔.๓.๑ แผนงานการบริหารจัดการด้านพลังงานในระดับชุมชน พัฒนาความรู้ ความเข้าใจด้านพลังงาน การพัฒนาศักยภาพด้านพลังงาน และการส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทน

๔.๓.๒ แผนงานพัฒนาพลังงานทดแทนจากขยะมูลฝอย

๔.๔ การเตรียมความพร้อมด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรองรับประชาคมอาเซียน

๔.๔.๑ แผนงานเตรียมความพร้อมด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรองรับประชาคมอาเซียน

๕. การเสริมสร้างและรักษาความมั่นคง

แนวทางการพัฒนา

๕.๑ การเสริมสร้างและรักษาความมั่นคง โดยกำหนดแผนงาน ดังนี้

๕.๑.๑ แผนงานการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านความมั่นคง

๕.๑.๒ แผนงานการประสานความร่วมมือและจัดตั้งเครือข่ายด้านความมั่นคงในระหว่างภาครัฐกับภาครัฐ และภาครัฐกับประชาชน

๖. การบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์

แนวทางการพัฒนา

๖.๑ การพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารงานจังหวัดโดยกำหนดแผนงาน ดังนี้

๖.๑.๑ แผนงานการพัฒนากระบวนการบริหารจัดการและสถานที่ราชการ

๖.๑.๒ แผนงานพัฒนาศักยภาพของบุคลากร

๖.๑.๓ แผนงานพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

๖.๑.๔ แผนงานภายใต้ภาวะวิกฤติ

ทั้งนี้ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดอุบลราชธานี มีจำนวน ๒๒๒ แห่ง ได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑ แห่ง เทศบาลนคร ๑ แห่ง เทศบาลเมือง ๔ แห่ง และเทศบาลตำบล ๔๔ แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล ๑๗๒ แห่ง มีรายละเอียดดังนี้

๒.๖ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประยุกต์ใช้หลักพุทธธรรมเพื่อการส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี ได้มีผู้สนใจทำวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้เป็นจำนวนมากซึ่งแต่ละท่านก็ได้ศึกษาในประเด็นที่ใกล้เคียงกัน ซึ่งผู้ศึกษาวิจัยขอแนะนำในรายละเอียดดังต่อไปนี้

๒.๖.๑ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักพุทธธรรม

จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักพุทธธรรม ซึ่งได้มีผู้ทำการศึกษาวิจัยและดำเนินการจัดทำไว้หลายท่าน อันจะเป็นแนวทางสำคัญในการศึกษา ซึ่งผู้วิจัยได้นำผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาเสนอ ดังนี้

พิรัชย์ ศรีธรรม^{๕๘} ได้วิจัยเรื่อง ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบธรรมาภิบาลขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยหลักพุทธธรรมในเขตจังหวัดภาคกลางตอนบน พบว่า ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบธรรมาภิบาลขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยหลักพุทธธรรมในเขตจังหวัดภาคกลางตอนบน ได้แก่ PIRAT MODEL ดังนี้ (๑) Participation การมีส่วนร่วมของบุคลากรเทศบาลกับประชาชน (๒) Importance ความสำคัญกับวัฒนธรรมองค์กร (๓) Responsibility ความรับผิดชอบร่วมกับระบบการบริหาร (๔) Authority ปฏิบัติหน้าที่ตามยุทธศาสตร์การพัฒนา (๕) Transparency หลักความโปร่งใสและการมีส่วนร่วมภาคสังคม

สุนทร สุวรรณพร ได้วิจัยเรื่อง การจัดการทรัพยากรมนุษย์ตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นไทย พบว่า^{๕๙} ระบบการจัดการทรัพยากรมนุษย์ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นไทยจะมีองค์กร ๒ ระดับคือ ๑) ระดับชาติ เรียกว่าคณะกรรมการมาตรฐานการจัดการทรัพยากรมนุษย์ส่วนท้องถิ่นทำหน้าที่จัดการทรัพยากรมนุษย์ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นทั้ง ๓ รูปแบบ คือองค์การบริหารส่วนจังหวัด, เทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งประกอบด้วยคณะกรรมการ ๔ ฝ่ายคือผู้แทนของหน่วยราชการที่เกี่ยวข้อง, ผู้แทนของผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น, ผู้แทนของข้าราชการองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นและผู้ทรงคุณวุฒิ อีก ๖ คน รวมทั้งสิ้น ๒๔ คน และให้ประธานคณะกรรมการมาตรฐานการจัดการทรัพยากรมนุษย์ส่วนท้องถิ่นมาจากการคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิจากที่ประชุมที่ประชุม ซึ่งมีอำนาจในการกำหนดมาตรฐานกลางในการจัดการ

^{๕๘}พิรัชย์ ศรีธรรม, “ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบธรรมาภิบาลขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยหลักพุทธธรรมในเขตจังหวัดภาคกลางตอนบน”, *วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต*, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๖).

^{๕๙}สุนทร สุวรรณพร, “การจัดการทรัพยากรมนุษย์ตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นไทย”, *วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต*, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๗).

ทรัพยากรมนุษย์ เพื่อให้มีมาตรฐานเดียวกันขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้ง ๓ รูปแบบ ๒) ระดับจังหวัด เรียกว่าคณะกรรมการมาตรฐานการจัดการทรัพยากรมนุษย์ ส่วนท้องถิ่น จะมีหน้าที่จัดการทรัพยากรมนุษย์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้ง ๓ รูปแบบภายในจังหวัดนั้น โดยทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยคณะกรรมการมาตรฐานการจัดการทรัพยากรมนุษย์ส่วนท้องถิ่นประกอบด้วย คณะอนุกรรมการ ๔ ฝ่ายเช่นเดียวกันคือผู้แทนของหน่วยราชการที่เกี่ยวข้อง, ผู้แทนของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น, ผู้แทนของข้าราชการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และผู้ทรงคุณวุฒิอีก ๖ คน รวมทั้งสิ้น ๒๔ คนและให้ประธานคณะกรรมการมาตรฐานการจัดการทรัพยากรมนุษย์ส่วนท้องถิ่นมาจากการคัดเลือก

จิตติมา พักเพียง^{๖๐} ได้วิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหารงานตามหลักพุทธธรรมาภิบาลขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดในเขตภาคกลางตอนล่าง ผลการวิจัยพบว่า การบริหารตนด้วยหลักสัปปุริสธรรม ๗ เป็นด้านที่มีการนำไปประยุกต์ใช้น้อยที่สุด และมีสภาพปัญหาและอุปสรรคอื่นๆ ในแต่ละด้าน คือ ๑) การบริหารตน ผู้บริหารองค์กรบริหารส่วนจังหวัดต้องเป็นผู้นำในการสร้างประสิทธิภาพในการบริหารงานและการให้บริการแก่ประชาชน ฉะนั้นผู้บริหารจึงต้องเป็นคนดี มีความรู้ความสามารถในการบริหารจัดการองค์การอย่างรอบรู้ รอบคอบและมีภูมิคุ้มกันตามสภาวะแวดล้อม มีคุณธรรมจริยธรรม และเป็นแบบอย่างที่ดีในการดำรงชีวิตและการปฏิบัติงานให้กับผู้ใต้บังคับบัญชาและผู้อื่น ส่งผลให้เกิดความเชื่อถือและศรัทธาแก่คนในองค์กรและประชาชน ก่อให้เกิดการบริหารและการบริการที่ดี มีคุณภาพต่อชุมชนและสังคม ๒) การบริหารคน เป็นการสร้างความสัมพันธ์ของคนในองค์กรและการให้บริการที่ดีด้วยการมีความรัก ความสามัคคี เสียสละ พุดจาดี มีจิตอาสาและมีส่วนร่วมในการบริหารองค์การร่วมกัน เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน มีความเป็นธรรมเพื่อสร้างขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานให้บริการประชาชนอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพเพื่อสร้างความพึงพอใจและไว้วางใจ แก้ไขปัญหาและติดต่อประสานงานได้ทุกระดับ รับรู้ปัญหาจากประชาชนโดยตรงเพื่อนำมาเป็นประโยชน์ในการพัฒนาและปรับปรุงระบบการบริการ และสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และ ๓) การบริหารงาน เป็นการบริหารที่ต้องเกิดจากความรัก ความพอใจ ความตั้งใจในการปฏิบัติงาน ความรับผิดชอบในหน้าที่ การวางแผนและกำหนดเป้าหมายอย่างชัดเจน การมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน ในการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมรับผลประโยชน์ การติดตามประเมินผล รายงานผลการปฏิบัติงานให้ประชาชนรับทราบ ตลอดจนการมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงานเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และเกิดความคุ้มค่า โปร่งใสสามารถตรวจสอบได้ ด้วยการพัฒนาตน พัฒนางานไปพร้อมกันอย่างมีระบบ

ไพศาล เครือแสง^{๖๑} ได้วิจัยเรื่อง รูปแบบการส่งเสริมจริยธรรมทางการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคเหนือตอนล่าง ผลการวิจัยพบว่า การ

^{๖๐}จิตติมา พักเพียง, “รูปแบบการบริหารงานตามหลักพุทธธรรมาภิบาลขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดในเขตภาคกลางตอนล่าง”, *วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต*, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๘).

^{๖๑}ไพศาล เครือแสง, “รูปแบบการส่งเสริมจริยธรรมทางการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคเหนือตอนล่าง”, *วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต*, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๘).

ส่งเสริมจริยธรรมตามหลักธรรมาภิบาลของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคเหนือตอนล่าง มี ๖ รูปแบบด้วยกันคือ ๑) รูปแบบการส่งเสริมจริยธรรมตามหลักนิติธรรมกับหลักศีล พบว่า กระตุ้นจริยธรรมด้วยการกำหนดนโยบาย แผนงาน และโครงการต่างๆ และการสนับสนุนงบประมาณมาสู่กิจกรรมการส่งเสริมจริยธรรมของผู้นำในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๒) รูปแบบการส่งเสริมจริยธรรมด้านความโปร่งใสกับศีลธรรม พบว่า จะต้องส่งเสริมการเรียนรู้ในระบบการตรวจสอบให้กับประชาชนได้มีความรู้ในการตรวจสอบ และกลไกการทำงานต่างๆ อาจจะประชาสัมพันธ์ในระบบของหนังสือ ใช้เสียงตามสาย การประชุมในหมู่บ้าน ๓) รูปแบบการส่งเสริมจริยธรรมตามหลักความรับผิดชอบต่อหลักศรัทธา พบว่า การนำหลักของจิตสำนึกความรับผิดชอบต่อภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมซึ่งเป็นการป้องกันความชั่วและการลดทุจริตคอร์รัปชัน ๔) รูปแบบการส่งเสริมจริยธรรมตามหลักความคุ้มค่ากับหลักวิริยารัมภะ อยู่ที่หลักทางการบริหารเพื่อส่วนร่วมเพื่อให้เกิดผลประโยชน์ต่อประชาชน มุ่งไปสู่การลดการใช้ทรัพยากรตามลักษณะของโครงการขององค์การบริหารส่วนตำบล ๕) รูปแบบการส่งเสริมจริยธรรมตามหลักการมีส่วนร่วมกับหลักพาหุสัจจะ พบว่า การสร้างกระบวนการให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย การวางแผน การจัดโครงการ กระบวนการดังกล่าวจะต้องเกิดจากความต้องการของภาคประชาชนเป็นหัวใจสำคัญ และ ๖. รูปแบบการส่งเสริมจริยธรรมของผู้นำองค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องใช้คุณธรรมควบคู่กับปัญญาเสมอและพยายามส่งเสริมการศึกษาเรียนรู้ของประชาชน

ศิริรัตน์ คลังเย็น^{๒๒} ได้ทำวิจัยเรื่อง การบริหารงานสู่ความเป็นเลิศตามหลักพุทธธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผลการวิจัยพบว่า การประยุกต์ใช้หลักธรรมาภิบาล ๖ องค์ประกอบ ประกอบด้วย ๑) หลักนิติธรรม ๒) หลักคุณธรรม ๓) หลักความโปร่งใส ๔) หลักการมีส่วนร่วม ๕) หลักความรับผิดชอบต่อ ๖) หลักความคุ้มค่า และการใช้หลักทศพิธราชธรรม ๑๐ องค์ประกอบ ประกอบด้วย ๑) ทาน ๒) ศีล ๓) ปริจจาคะ ๔) อาชวะ ๕) มัททวะ ๖) ตปะ ๗) อักโกธะ ๘) อวิหิงสา ๙) ขันติ ๑๐) อวิโรธนะ และทฤษฎีการบริหารมาประยุกต์ใช้ได้ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่วนรูปแบบการบริหารงานสู่ความเป็นเลิศตามหลักพุทธธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่ารูปแบบการบริหารงานสู่ความเป็นเลิศตามหลักพุทธธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะเกิดขึ้นได้นั้นจำเป็นต้องมีปัจจัยในการบริหารสู่ความเป็นเลิศด้วยตัวแบบ SIRIRAT Model ได้แก่ Service mind, Integration, Responsibility, Importance, Result, Achievement, Transparency. จากแนวความคิดเกี่ยวกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพุทธธรรมสามารถสรุปได้ตามตารางที่ ๒.๕ ดังต่อไปนี้

^{๒๒}ศิริรัตน์ คลังเย็น, “การบริหารงานสู่ความเป็นเลิศตามหลักพุทธธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น”, วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๘).

ตารางที่ ๒.๕ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพุทธธรรม

นักวิจัย	ผลการวิจัย
พิรัชย์ ศรีราม, (วิทยานิพนธ์พุทธศาสตร ดุุษฎีบัณฑิต, ๒๕๕๖).	ยุทธศาสตร์การพัฒนาธรรมาภิบาลขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยหลักพุทธธรรมในเขตจังหวัด ภาคกลางตอนบน ได้แก่ PIRAT MODEL ดังนี้ (๑) Participation การมีส่วนร่วมของบุคลากรเทศบาล กับประชาชน (๒) Importance ความสำคัญกับ วัฒนธรรมองค์กร (๓) Responsibility ความ รับผิดชอบ ร่วมกับ ระบบ การ บริหาร (๔) Authority ปฏิบัติหน้าที่ตามยุทธศาสตร์การ พัฒนา (๕) Transparency หลักความโปร่งใสและ การมีส่วนร่วมภาคสังคม
สุนทร สุวรรณพร, (วิทยานิพนธ์พุทธ ศาสตรดุุษฎีบัณฑิต, ๒๕๕๗).	ระบบการจัดการทรัพยากรมนุษย์ขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นไทยจะมีองค์กร ๒ ระดับคือ ๑) ระดับชาติ เรียกว่าคณะกรรมการมาตรฐานการ จัดการทรัพยากรมนุษย์ส่วนท้องถิ่นทำหน้าที่จัดการ ทรัพยากรมนุษย์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
จิตติมา พักเพียง, (วิทยานิพนธ์พุทธ ศาสตรดุุษฎีบัณฑิต, ๒๕๕๘).	การบริหารตนด้วยหลักสัปปุริสธรรม ๗ เป็นด้านที่มี การนำไปประยุกต์ใช้น้อยที่สุด และมีสภาพปัญหา และอุปสรรคอื่นๆ การบริหารตน ผู้บริหารองค์การ บริหารส่วนจังหวัดต้องเป็นผู้นำในการสร้าง ประสิทธิภาพในการบริหารงานและการให้บริการแก่ ประชาชน ผู้บริหารจึงต้องเป็นคนดี มีความรู้ ความสามารถในการบริหารจัดการองค์การอย่างรอบรู้ รอบคอบและมีภูมิคุ้มกันตามสภาวะแวดล้อม มีคุณธรรม จริยธรรม และเป็นแบบอย่างที่ดีในการดำรงชีวิตและ การปฏิบัติงานให้กับผู้ใต้บังคับบัญชาและผู้อื่น
ไพศาล เครือแสง, (วิทยานิพนธ์พุทธ ศาสตรดุุษฎีบัณฑิต, ๒๕๕๘).	การส่งเสริมจริยธรรมตามหลักธรรมาภิบาลของผู้นำ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคเหนือตอนล่าง มีรูปแบบการส่งเสริมจริยธรรมตามหลักนิติธรรมกับ หลักศีล พบว่า กระตุ้นจริยธรรมด้วยการกำหนด นโยบาย แผนงาน และโครงการต่างๆ และการ สนับสนุนงบประมาณมาสู่กิจกรรมการส่งเสริม จริยธรรมของผู้นำในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

นักวิจัย	ผลการวิจัย
ศิริรัตน์ คลังเย็น, (วิทยานิพนธ์พุทธศาสตร ดุุษฎีบัณฑิต, ๒๕๕๘).	รูปแบบการบริหารงานสู่ความเป็นเลิศตามหลักพุทธ ธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่า รูปแบบการบริหารงานสู่ความเป็นเลิศตามหลักพุทธ ธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะเกิดขึ้นได้นั้นจำเป็นต้องมีปัจจัยในการบริหารสู่ ความเป็นเลิศ

๒.๖.๒ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งได้มีผู้
ทำการศึกษาวิจัยและดำเนินการจัดทำไว้หลายท่าน อันจะเป็นแนวทางสำคัญในการศึกษา ซึ่งผู้วิจัยได้
นำผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาเสนอ ดังนี้

ธิดา ภูมิคุ้ม^{๖๓} ได้วิจัยเรื่อง การสร้างความผูกพันต่อองค์กรของพนักงานองค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นแนวคิดเกี่ยวกับการสร้างความผูกพันต่อองค์กร
พบว่า เป็นแนวคิดที่เป็นการสร้างความรู้สึกรักของข้าราชการ พนักงานและเจ้าหน้าที่ที่ประจำอยู่ใน
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เกิดความรักที่จะอยู่ในองค์กรและมีความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การ
งานโดยอาศัยองค์ประกอบในการสร้างความผูกพัน ๓ ด้านคือ ด้านกระบวนการปฏิบัติงาน ด้าน
ค่านิยมและการสร้างวัฒนธรรมองค์กร ในการสร้างความผูกพันต่อองค์กรของพนักงานองค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือจะต้องอาศัยกระบวนการสร้างความ
ผูกพันภายในองค์กร กระบวนการดังกล่าวประกอบด้วย ๓ กระบวนการคือ กระบวนการด้านการสอน
งานและสนับสนุนการปฏิบัติ กระบวนการการมีส่วนร่วม และกระบวนการการสื่อสาร

อภิชาติ พานสุวรรณ^{๖๔} ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาคุณลักษณะผู้นำชุมชนในเขตเทศบาล
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการวิจัยพบว่า หลักพุทธธรรม ทฤษฎีผู้นำ ทฤษฎีการพัฒนาที่มีผลต่อ
การพัฒนาคุณลักษณะผู้นำชุมชนในเขตเทศบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผู้นำชุมชนควรเป็นผู้ที่
ปฏิบัติตามหลักสัปปริสธรรม ๗ โดยเฉพาะ ๓ ด้าน คือ ๑) มัตตัญญูตาหรือรู้ตน คือมีคุณธรรม
จริยธรรม มีอุดมการณ์เชื่อมั่นในตนเอง มีความกระตือรือร้น ขยันอดทน อุทิศเวลาให้แก่งาน พัฒนา
ตนเอง มีความรับผิดชอบ ยอมรับความผิดพลาด มีวินัยในตนเองและเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่ชุมชน ๒)
บุคคลปรปักษ์หรือรู้จักบุคคล คือรู้จักเลือกใช้คนให้เหมาะกับงาน สนับสนุนส่งเสริมการมีส่วนร่วม
ร่วม สร้างความสามัคคีในหมู่คณะ เป็นกัลยาณมิตรต่อเพื่อนร่วมงาน มีความสามารถในการจูงใจคน
สร้างขวัญกำลังใจให้เพื่อนร่วมงาน ๓) ปริสัญญูตาหรือรู้ชุมชน คือ มีความรักในชุมชนที่อาศัย รู้ความ

^{๖๓}ธิดา ภูมิคุ้ม, “การสร้าง ความผูกพันต่อองค์กรของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือ”, วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรดุุษฎีบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราช
วิทยาลัย, ๒๕๕๖).

^{๖๔}อภิชาติ พานสุวรรณ, “การพัฒนาคุณลักษณะผู้นำชุมชนในเขตเทศบาลจังหวัดพระนครศรีอยุธยา”,
วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรดุุษฎีบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๘).

ต้องการของคนในชุมชน รู้วัฒนธรรมประเพณีของชุมชน เป็นผู้นำในการปฏิบัติตามวัฒนธรรม ประเพณีของชุมชน เป็นผู้นำในการอนุรักษ์ฟื้นฟูวิถีชีวิตชุมชน เป็นผู้นำในการสร้างอาชีพ ทฤษฎี คุณลักษณะผู้นำ ผู้นำชุมชนควรมีลักษณะที่สำคัญ ๔ ด้าน คือ ๑) ความเป็นกันเอง ๒) ความเฉลียวฉลาด ๓) ความมุ่งมั่น และ ๔) ความมั่นใจในตนเอง

สุรินทร์ธร ศิธรกุล^{๖๕} ได้วิจัยเรื่อง ผู้นำการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ผลการวิจัยพบว่า แนวทางในการพัฒนาผู้นำการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง คือการพัฒนาภาวะผู้นำโดยใช้ “SHADED Model” ที่มีความสอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาล ได้แก่ Socialbilty มีสังคมที่ดี Human relation ผู้นำจะต้องตระหนักในคุณค่าและศักดิ์ศรีของตัวเอง ของลูกน้อง Ability มีความรู้ ความสามารถ การใช้สติปัญญานั้นๆ เพื่อแก้ไขปัญหาต่างๆ ให้สำเร็จลุล่วงไปได้ Director มีศิลปะในการปกครอง คือมีจิตสำนึกเกิดขึ้นในตัวของผู้ว่า Executive เป็นนักบริหารมืออาชีพ Developer เป็นนักพัฒนามืออาชีพ

รักษา สุตเส้นผม^{๖๖} ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการกระจายอำนาจสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของไทยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการกระจายอำนาจสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของไทยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง นอกจากกฎหมายและนโยบายรัฐ แลงบประมาณแล้วยังพบว่า ปัจจัยด้านกฎระเบียบ กฎเกณฑ์ ในการกระจายอำนาจจะส่งผลดี ถ้าผู้บริหารและผู้ปฏิบัติมีจิตสำนึกที่ดี แต่โดยทั่วไปส่วนมากการออกกฎต่างๆ มาจากด้านบนที่กำหนดระเบียบ กฎเกณฑ์ตลอดจนการให้การศึกษา ปัจจัยในด้านนี้ การให้การศึกษาเพื่อเข้าใจในสิทธิและหน้าที่ กฎหมาย กฎระเบียบและผลประโยชน์ เพื่อลดการขายสิทธิ ขายเสียงและลดการใช้อำนาจเกินขอบเขตและการใช้วาทะครอบงำกฎชี้

ภาส ภาสสัทธา^{๖๗} ได้วิจัยเรื่อง การบูรณาการหลักพุทธธรรมในการบริหารจัดการด้านความโปร่งใสขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่า **หลักธรรมที่มีความเหมาะสมในการบริหารตน (หลักสัปปุริสธรรม ๗) ของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีประเด็นสำคัญ ๒ ประเด็น คือ ๑) หลักธรรมทางพระพุทธศาสนาที่มีความเหมาะสมในการบริหารตน ๒) การประยุกต์ใช้หลักสัปปุริสธรรม ๗ ในการบริหารตนและการบริหารจัดการองค์กร** กล่าวคือ หลักสัปปุริสธรรม ๗ ซึ่งเป็นหลักธรรมของสัตว์บุรุษ ของคนดีที่มีความเหมาะสมในการครองตนเป็นอย่างยิ่ง ด้วยองค์ประกอบของ

^{๖๕} สุรินทร์ธร ศิธรกุล, “ผู้นำการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง”, *วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต*, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๗).

^{๖๖} รักษา สุตเส้นผม, “ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการกระจายอำนาจสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของไทยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง”, *วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต*, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๗).

^{๖๗} ภาส ภาสสัทธา, “การบูรณาการหลักพุทธธรรมในการบริหารจัดการด้านความโปร่งใสขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น”, *วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต*, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๘).

หลักธรรมทั้ง ๗ หลัก ประกอบด้วย ๑) อัมมัญญา คือ รู้หลักหรือรู้จักเหตุ รู้หลักเกณฑ์ รู้กฎแห่งธรรมดา รู้กฎเกณฑ์แห่งเหตุผล และรู้หลักการที่จะทำให้เกิดผล ในการบริหารจัดการองค์กรนั้น ผู้บริหารจำเป็นต้องพิจารณาข้อเท็จจริงอย่างถูกต้องเพื่อบรรลุเป้าหมายขององค์กรให้มี ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ใช้ข้อมูลเหล่านั้นในการตัดสินใจ วางแผนการในการทำงานบนพื้นฐานของความเป็นเหตุ ผล ความจำเป็นตามลำดับความสำคัญ ๒) อัตถัญญา คือ รู้ความหมาย รู้ความมุ่งหมาย รู้ประโยชน์ที่ ประสงค์ รู้จักผลที่จะเกิดขึ้นสืบเนื่องจากการกระทำ (รู้จักผล) มีความเข้าใจวัตถุประสงค์ขององค์กร ๓) อัตตัญญา คือ ความรู้จักตน รู้ว่า เรานั้น ว่าโดยฐานะ ภาวะ เพศ กำลัง ความรู้ ความสามารถ ความถนัด ประพจน์ให้เหมาะสม และรู้ที่จะแก้ไขปรับปรุงต่อไป (รู้จักตน) รู้จักองค์กร ที่บริหารเป็น อย่างดีว่ามีจุดด้อย จุดแข็งอย่างไร มีขีดความสามารถอย่างไร กระทำการต่างๆ ให้สอดคล้องถูกจุดที่ จะสัมฤทธิ์ผล ปรับปรุงองค์กรให้ทันต่อเหตุการณ์ รวมทั้งการสำรวจพิจารณาหาจุดบกพร่องของ ตนเองว่ามีจุดอ่อนที่เป็นข้อเสียอะไรบ้าง แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขอยู่เสมอ ๔) มัตตัญญา คือ ความรู้ จักประมาณ ความพอดี (รู้จักประมาณ) การรู้จักความพอเหมาะความพอดีในการพูด การปฏิบัติ การกิจงานต่างๆ รู้ศักยภาพทางการบริหารการเงินการคลังขององค์กร พิจารณางบประมาณภายใต้ งบประมาณที่มีอยู่ตามกำลัง ๕) กาลัญญา คือ ความรู้จักกาล รู้กาลเวลาอันเหมาะสม และระยะเวลาที่ควร หรือจะต้องใช้ในการประกอบกิจ ทำหน้าที่การงาน หรือปฏิบัติการต่างๆ (รู้จักกาล) มีความเข้าใจถึง ระยะเวลาในการปฏิบัติหน้าที่การงานที่เหมาะสม ๖) ปริสสัญญา คือ รู้จักชุมชน และรู้จักที่ประชุม การประพจน์ต่อชุมชน (รู้จักชุมชน) ให้เกียรติต่อผู้ร่วมประชุมหรือสนทนา การบริหารจัดการ จำเป็นต้องปฏิสัมพันธ์กับองค์กรต่างๆ และชุมชน ๗) ปุคคลัญญา คือ ความรู้จักบุคคล ความ แตกต่างแห่งบุคคลว่าโดยอัธยาศัย ความสามารถ และคุณธรรม (รู้บุคคล) รู้ในความสามารถของ บุคคล ใช้คนให้เหมาะสมกับงาน การบูรณาการหลักธรรมกับการบริหารตนที่เหมาะสมในการ บริหารงานให้ได้ใจคน ทำให้บุคลากรทำงานด้วยใจและก่อให้เกิดองค์กรที่เป็นสุข จากแนวความคิด เกี่ยวกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สามารถสรุปได้ตามตารางที่ ๒.๖ ดังต่อไปนี้

ตารางที่ ๒.๖ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

นักวิจัย	ผลการวิจัย
ธิดาวิมล หมั่นมี, (วิทยานิพนธ์ พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต, ๒๕๕๖).	การสร้างความรู้สึกรักของข้าราชการ พนักงานและเจ้าหน้าที่ที่ประจำ อยู่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เกิดความรักที่จะอยู่ในองค์กร และมีความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงานโดยอาศัยองค์ประกอบใน การสร้างความผูกพัน ๓ ด้านคือ ด้านกระบวนการปฏิบัติงาน ด้าน ค่านิยมและการสร้างวัฒนธรรมองค์กร
อภิชชาติ พานสุวรรณ, (วิทยานิพนธ์พุทธศาสตร ดุษฎีบัณฑิต, ๒๕๕๘).	หลักพุทธธรรม ทฤษฎีผู้นำ ทฤษฎีการพัฒนาที่มีผลต่อการพัฒนา คุณลักษณะผู้นำชุมชนในเขตเทศบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผู้นำชุมชนควรเป็นผู้ที่ปฏิบัติตามหลักสัปปริสธรรม ๗ และผู้นำ ชุมชนควรมีลักษณะที่สำคัญ ๔ ด้าน คือ ๑) ความเป็นกันเอง ๒) ความเฉลียวฉลาด ๓) ความมุ่งมั่น และ ๔) ความมั่นใจในตนเอง

นักวิจัย	ผลการวิจัย
สุรินทร์ธร ศิริกุล, (วิทยานิพนธ์พุทธศาสตร์ดุสิต, ๒๕๕๗).	แนวทางในการพัฒนาผู้นำการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง คือการพัฒนาภาวะผู้นำโดยใช้ “SHADED Model” ที่มีความสอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาล ได้แก่ Socialbilty มีสังคมที่ดี Human relation ผู้นำจะต้องตระหนักในคุณค่าและศักดิ์ศรีของตัวเอง ของลูกน้อง Ability มีความรู้ความสามารถ การใช้สติปัญญานั้นๆ เพื่อแก้ไขปัญหาต่างๆ ให้สำเร็จลุล่วงไปได้ Director มีศิลปะในการปกครอง คือมีจิตสำนึกเกิดขึ้นในตัวของผู้นำ Executive เป็นนักบริหารมืออาชีพ Developer เป็นนักพัฒนามืออาชีพ
รักษา สุตเส้นผม, (วิทยานิพนธ์พุทธศาสตร์ดุสิต, ๒๕๕๗).	ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการกระจายอำนาจสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของไทยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง นอกจากกฎหมายและนโยบายรัฐ และงบประมาณแล้วยังพบว่า ปัจจัยด้านกฎระเบียบกฎเกณฑ์ ในการกระจายอำนาจจะส่งผลดีถ้าผู้บริหารและผู้ปฏิบัติมีจิตสำนึกที่ดี
ภาส ภาสสัทธา, (วิทยานิพนธ์พุทธศาสตร์ดุสิต, ๒๕๕๘).	หลักธรรมที่มีความเหมาะสมในการบริหารตน (หลักสัปปุริสธรรม ๗) ของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีประเด็นสำคัญ ๒ ประเด็น คือ ๑) หลักธรรมทางพระพุทธศาสนาที่มีความเหมาะสมในการบริหารตน ๒) การประยุกต์ใช้หลักสัปปุริสธรรม ๗ ในการบริหารตนและการบริหารจัดการองค์กร กล่าวคือ หลักสัปปุริสธรรม ๗ ซึ่งเป็นหลักธรรมของสัตบุรุษ ของคนดีที่มีความเหมาะสมในการครองตนเป็นอย่างยิ่ง

๒.๖.๓ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผล

ในการวิจัยเรื่องนี้ ผู้วิจัยได้เรียบเรียงงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลมาไว้ ณ ที่นี้ ซึ่งแต่ละเรื่องจะมีบริบทของผลการวิจัยที่เป็นไปในทิศทางเดียวกันหรือมีลักษณะที่คล้ายกันซึ่งสามารถนำมาเป็นกรณีศึกษาได้ โดยผู้วิจัยได้เรียบเรียงไว้ ดังนี้

สมคิด ดวงจักร ในงานวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพของนโยบายการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลในมหาวิทยาลัยราชภัฏ พบว่า ๑) การกำหนดนโยบายการบริหารจัดการตามหลักธรร

มาภิบาลในมหาวิทยาลัยราชภัฏมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก คือการสนับสนุนของสภามหาวิทยาลัย และบุคลากรในมหาวิทยาลัย ๒)ความสำเร็จของการนำนโยบายการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติในมหาวิทยาลัยราชภัฏประกอบด้วยปัจจัยหลักคือการบังคับใช้กฎหมายที่เป็นธรรม การสื่อสารและสมรรถนะของบุคลากร ๓)การประเมินนโยบายการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลในมหาวิทยาลัยราชภัฏมีผลกระทบต่อความเชื่อถือของสังคมและฝ่ายบริหารมหาวิทยาลัย ๔) ประสิทธิภาพของนโยบายการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลมีความสำเร็จคือ จริยธรรมาภิบาล ภาวะสมดุลของสิ่งแวดล้อม และเสรีภาพทางวิชาการ^{๖๘}

ปิติชาย ตันปิติ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์ปัจจัยเชิงระบบที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพขององค์การของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า ปัจจุบันเป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวางว่าแนวคิดเรื่องประสิทธิภาพ เป็นตัวชี้วัดและเป็นเครื่องตัดสินใจขั้นสุดท้ายว่า การบริหารองค์การประสบความสำเร็จหรือไม่เพียงใดอย่างไรก็ตาม คำว่าประสิทธิภาพยังมีความแตกต่างกันอยู่ในความเข้าใจของนักวิชาการต่างสาขากัน นักเศรษฐศาสตร์หรือนักวิเคราะห์ทางการเงินมองประสิทธิภาพขององค์การ ในรูปของผลกำไร หรือผลตอบแทนจากการลงทุน สำหรับอุตสาหกรรมการผลิตประสิทธิภาพขององค์การ จะหมายถึงคุณภาพหรือ ปริมาณของผลผลิตที่อยู่ในรูปของสินค้า และหรือบริการ ในมุมมองของนักการศึกษาประสิทธิภาพ ก็คือ ประสิทธิภาพก็คือ คุณภาพการศึกษา หรือคุณภาพของนิสิตนักศึกษาที่จบ รวมถึงความพึงพอใจของครูและผู้บริหาร^{๖๙}

นงลักษณ์ เรือนทอง ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหารโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพ พบว่า องค์ประกอบของรูปแบบการบริหารโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพประกอบด้วย ๘ องค์ประกอบ คือ ๑) การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ๒) ผู้บริหารและครูเป็นมืออาชีพ ๓) การประกันคุณภาพการตรวจสอบได้และความน่าเชื่อถือ ๔) สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ๕) การมีวิสัยทัศน์และวัตถุประสงค์ร่วมกัน ๖) เน้นการเรียนการสอน ๗) การสอนที่มีวัตถุประสงค์ ๘) มีความคาดหวังต่อนักเรียนสูง^{๗๐}

ปัทม ปฎิพินพาคม ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง รูปแบบภาวะผู้นำของผู้บริหารและประสิทธิภาพของสถานศึกษาเอกชน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า องค์ประกอบประสิทธิภาพของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานมี ๘ องค์ประกอบ คือ ความสามารถในการผลิต ความสามารถในการพัฒนาเจตคติ ความสามารถในการปรับตัว บรรยากาศและสิ่งแวดล้อมของโรงเรียน ความพึงพอใจในงานบุคลากร ความสามัคคีของบุคลากรด้านการพัฒนาบุคลากรและการแก้ปัญหาภายใน

^{๖๘} สมคิด ดวงจักร์, ประสิทธิภาพของนโยบายการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลในมหาวิทยาลัยราชภัฏ, วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ฯ, ๒๕๕๖), หน้า ๒๕๕.

^{๖๙} ปิติชาย ตันปิติ, การวิเคราะห์ปัจจัยเชิงระบบที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพขององค์การของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน, วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศิลปากร, ๒๕๕๐), หน้า ๒๓๔.

^{๗๐} นงลักษณ์ เรือนทอง, รูปแบบการบริหารโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพ, วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, (บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร, ๒๕๕๐), หน้า ๑๕๐-๑๕๕.

และภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน^{๗๑}

ดวงเนตร สำราญวงศ์ ในงานวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพการบริหารสถานศึกษาที่ถ่ายโอนสู่องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นจากการถ่ายโอนสถานศึกษาให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดโดยศึกษาจากกรณีการถ่ายโอนสถานศึกษาให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา ซึ่งจะช่วยให้สามารถเข้าใจปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในด้านการบริหารจัดการศึกษาและนำไปสู่การแสวงหาแนวนโยบายที่เหมาะสมที่จะช่วยแก้ไขปัญหาลงและส่งเสริมการถ่ายโอนภารกิจด้านการจัดการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้นในอนาคต ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมาได้แก่ขวัญและกำลังใจของบุคลากรทางการจัดการศึกษา ประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนจังหวัด กฎระเบียบที่เอื้ออำนวยต่อการบริหารจัดการศึกษา โครงสร้างองค์กรและนักวิชาการศึกษาเพื่อรองรับภารกิจด้านการจัดการศึกษา^{๗๒}

ทรงราชย์ ไชยญาติ ในงานวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพการบริหารจัดการของศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า การบรรลุเป้าหมายของศูนย์สุขภาพชุมชนไม่พบความแตกต่างของการให้บริการอย่างเป็นองค์รวม แต่เป็นการเน้นเฉพาะทางกาย สังคม และสภาพแวดล้อมยังขาดมิติทางด้านจิตวิญญาณ ทั้งนี้การให้บริการดำเนินการแบบผสมผสานและต่อเนื่องเป็นไปตามนโยบายการดำเนินงานของระดับประเทศและพัฒนาการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง^{๗๓}

หลักธรรมที่มีความเหมาะสมในการบริหารงานทั่วไป (สัปปุริสธรรม) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี มีประเด็นสำคัญ ๒ ประเด็น คือ ๑) หลักธรรมทางพระพุทธศาสนาที่เหมาะสมกับการบริหารงานทั่วไป ๒) การประยุกต์ใช้หลักสัปปุริสธรรม ในการบริหารงานทั่วไป กล่าวคือ การจะทำให้องค์กรประสบความสำเร็จได้นั้นต้องอาศัยหลักธรรมของพระพุทธศาสนาสำหรับบริหารงานทั่วไปอีกหลักคือ อปรีหานิยธรรม เป็นธรรมที่ทำให้เกิดความแข็งแกร่ง เกิดความสามัคคีในการทำงาน งานที่ทำไปแล้วนั้นเกิดความคุ้มค่าในทางปฏิบัติ พัฒนาขีดความสามารถในการปฏิบัติ เพื่อสร้างผลสัมฤทธิ์ตามภารกิจ และตอบสนองประโยชน์สูงสุดของประชาชน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ซึ่งก็ต้องเพียรพยายามด้วยความอดทนและมีความรับผิดชอบให้องค์กรได้พัฒนาให้ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่วางไว้ก็จะทำให้การบริหารงานทั่วไปขององค์กรปกครอง

^{๗๑} ปิลัญ ภูมิพิมพาคม,รูปแบบภาวะผู้นำของผู้บริหารและประสิทธิผลของสถานศึกษาเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน, **วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศิลปากร, ๒๕๕๐), หน้า ๒๓๓.

^{๗๒} ดวงเนตร สำราญวงศ์,ประสิทธิภาพการบริหารสถานศึกษาที่ถ่ายโอนสู่องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา, **วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, ๒๕๕๓), ๒๖๕.

^{๗๓} ทรงราชย์ ไชยญาติ,ประสิทธิภาพการบริหารจัดการของศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดเชียงใหม่, **วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยแม่โจ้, ๒๕๕๓), หน้า ๒๔๓.

ส่วนท้องถิ่นพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลในที่สุด จากแนวความคิดเกี่ยวกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผล สามารถสรุปได้ตามตารางที่ ๒.๗ ดังต่อไปนี้

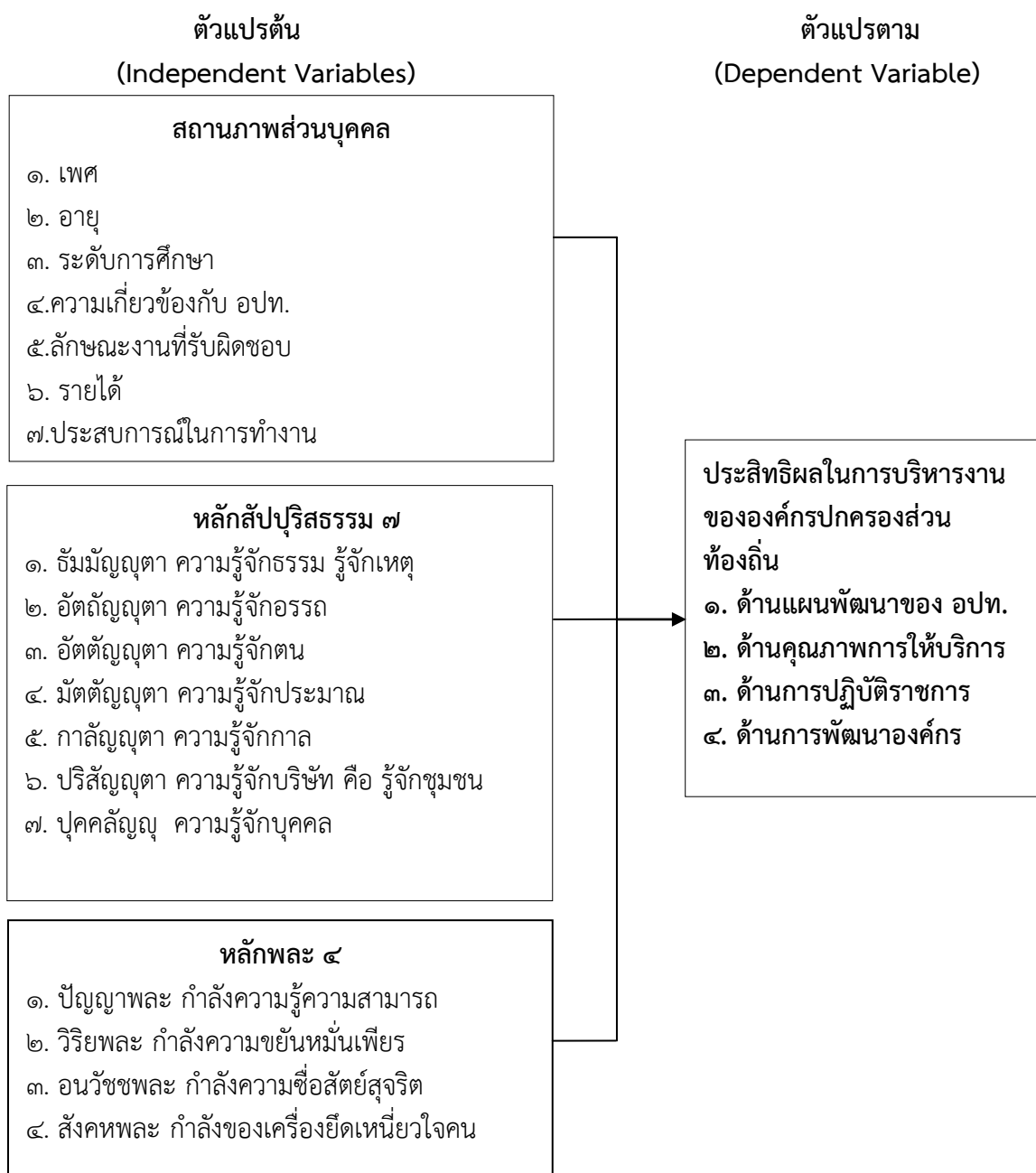
ตารางที่ ๒.๗ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผล

นักวิจัย	ผลการวิจัย
สมคิด ดวงจักร์, (วิทยานิพนธ์รัฐ ประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต, ๒๕๕๖).	๑) การกำหนดนโยบายการบริหารจัดการตามหลัก ธรรมาภิบาลในมหาวิทยาลัยราชภัฏมีการปฏิบัติอยู่ใน ระดับมาก คือการสนับสนุนของสภามหาวิทยาลัยและ บุคลากรในมหาวิทยาลัย ๒) ความสำเร็จของการนำ นโยบายการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลไป ปฏิบัติในมหาวิทยาลัยราชภัฏประกอบด้วยปัจจัยหลัก คือการบังคับใช้กฎหมายที่เป็นธรรม การสื่อสารและ สมรรถนะของบุคลากร ๓) การประเมินนโยบายการ บริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลในมหาวิทยาลัย ราชภัฏมีผลกระทบต่อความเชื่อถือของสังคมและฝ่าย บริหารมหาวิทยาลัย ๔) ประสิทธิภาพของนโยบายการ บริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลมีความสำเร็จคือ จริยธรรมาภิบาล ภาวะสมดุลของสิ่งแวดล้อม และ เสรีภาพทางวิชาการ
ปิติชาย ต้นปิติ, (วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎี บัณฑิต, ๒๕๕๐).	ประสิทธิผลยังมีความแตกต่างกันอยู่ในความเข้าใจ ของนักวิชาการต่างสาขากัน นักเศรษฐศาสตร์หรือนัก วิเคราะห์ทางการเงินมองประสิทธิผลขององค์การ ในรูปของผลกำไร หรือผลตอบแทนจากการลงทุน สำหรับอุตสาหกรรมการผลิตประสิทธิผลขององค์การ จะหมายถึงคุณภาพหรือ ปริมาณของผลผลิตที่อยู่ใน รูปของสินค้า และหรือบริการ ในมุมมองของนัก การศึกษาประสิทธิผล ก็คือ ประสิทธิภาพก็คือ คุณภาพ การศึกษา หรือคุณภาพของนิสิตนักศึกษาที่จบ รวมถึงความพึงพอใจของครูและผู้ปกครอง
นางลักษณ์ เรือนทอง, (วิทยานิพนธ์ ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, ๒๕๕๐),	องค์ประกอบของรูปแบบการบริหารโรงเรียนที่มี ประสิทธิผลประกอบด้วย ๘ องค์ประกอบ คือ ๑) การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ๒) ผู้บริหารและครู เป็นมืออาชีพ ๓) การประกันคุณภาพการตรวจสอบ ได้และความน่าเชื่อถือ ๔) สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อ การเรียนรู้ ๕) การมีวิสัยทัศน์และวัตถุประสงค์ ร่วมกัน ๖) เน้นการเรียนการสอน ๗) การสอนที่มี วัตถุประสงค์ ๘) มีความคาดหวังต่อนักเรียนสูง

นักวิจัย	ผลการวิจัย
ปิลัญ ภูมิพินาคม, (วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต ๒๕๕๐),	องค์ประกอบประสิทธิผลขอโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานมี ๘ องค์ประกอบ คือ ความสามารถในการผลิต ความสามารถในการพัฒนา เจตคติ ความสามารถในการปรับตัว บรรยากาศและสิ่งแวดล้อมของโรงเรียน ความพึงพอใจในงาน บุคลากร ความสามัคคีของบุคลากรด้านการพัฒนา บุคลากรและการแก้ปัญหาภายใน และภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน
ดวงเนตร สำราญวงศ์, (วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต, ๒๕๕๗),	ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมาได้แก่ขวัญและกำลังใจของบุคลากรทางการจัดการศึกษา ประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนจังหวัด กฎระเบียบที่เอื้ออำนวยต่อการบริหารจัดการศึกษา โครงสร้างองค์กรและนักวิชาการศึกษาเพื่อรองรับภารกิจด้านการจัดการศึกษา
ทรงราชย์ ไชยญาติ, (วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, ๒๕๕๓),	การบรรลุเป้าหมายของศูนย์สุขภาพชุมชนไม่พบความแตกต่างของการให้บริการอย่างเป็นองค์รวม แต่เป็นการเน้นเฉพาะทางกาย สังคม และสภาพแวดล้อมยังขาดมิติทางด้านจิตวิญญาณ ทั้งนี้การให้บริการดำเนินการแบบผสมผสานและต่อเนื่องเป็นไปตามนโยบายการดำเนินงานของระดับประเทศและพัฒนาการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง

๒.๗ กรอบแนวคิดในการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง “การประยุกต์ใช้หลักพุทธธรรมเพื่อการส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี” ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยจากการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาข้างต้น ผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

แผนภาพที่ ๒.๑ แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ ๓

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การประยุกต์ใช้หลักพุทธธรรมเพื่อการส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี” ผู้วิจัยได้ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Methods Research) กล่าวคือ ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการสัมภาษณ์บุคคลแบบเจาะลึก (In-depth interview) และสนทนากลุ่ม (Group Discussion) กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) ผู้วิจัยได้กำหนดแนวทางระเบียบวิธีวิจัยซึ่งประกอบด้วย รูปแบบการวิจัย ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิจัย จะได้นำเสนอข้อมูลที่มีรายละเอียดเกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

๓.๑ รูปแบบการวิจัย

๓.๒ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

๓.๓ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

๓.๔ การเก็บรวบรวมข้อมูล

๓.๕ การวิเคราะห์ข้อมูล

๓.๑ รูปแบบการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การประยุกต์ใช้หลักพุทธธรรมเพื่อการส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี” เป็นการศึกษาวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Methods Research) ระหว่าง การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยดำเนินการให้สอดคล้องกับปัญหาและครอบคลุมความคิดการวิจัยตามขั้นตอนต่อไปนี้

๓.๒ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตด้านประชากรที่ใช้ในการวิจัย โดยแบ่งเป็นผู้ให้ข้อมูล ดังนี้

๓.๒.๑ การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research)

ผู้ให้ข้อมูลเชิงปริมาณ คือ ผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น ข้าราชการและพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี คำนวณจากสูตร Taro Yamane ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน ๓๖๓ คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย

๑) ประชากร ได้แก่ บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดอุบลราชธานี จำนวน ๒๒๒ แห่ง มีประชากรทั้งหมด ๓,๘๗๑ คน ได้แก่

- องค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑ แห่ง ประชากร ๒๕๓ คน
- เทศบาลเมืองและเทศบาลตำบล ๔๙ แห่ง ประชากร ๑,๖๓๑ คน

- องค์การบริหารส่วนตำบล ๑๓๒ แห่ง ประชากร ๑,๙๘๗ คน

๒) กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ บุคลากรขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งมีการหาขนาดกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยใช้สูตร Taro Yamane^๑ กำหนดขอบเขตความคลาดเคลื่อน ๐.๐๕ สูตรการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้คือ

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

เมื่อ n = จำนวนของกลุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนประชากรทั้งหมดที่ใช้ในการศึกษา

e = ความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ (เท่ากับ ๐.๐๕)

$$\text{แทนค่า } n = \frac{3,871}{1 + 3,871(0.05)^2}$$

$$= 362.54$$

ได้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ จำนวน ๓๖๓ คน

๓.๒.๒ การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research)

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญด้านการสัมภาษณ์แบบเชิงลึก (In-depth Interview) โดยผู้วิจัยคัดเลือกจากผู้มีส่วนได้เสียและผู้ที่เกี่ยวข้องกับองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี ในการวิจัยครั้งนี้ จะทำการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน ๑๘ รูป/คน มีรายนามผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญที่ให้การสัมภาษณ์ ดังนี้

๑	พระราชธรรมโกศล	เจ้าคณะจังหวัดอุบลราชธานี (ฝ่ายธรรมยุต)
๒	พระศรีวิสุทธิมณี	รองเจ้าคณะจังหวัดอุบลราชธานี (วัดปากน้ำ)
๓	พระครูอรุณธรรมโกศล	เจ้าคณะอำเภอนาเยีย (วัดป่านาเยีย)
๔	พระครูกิตติปัญญาร	เจ้าคณะตำบลท่าช้าง (วัดท่าช้างน้อย)
๕	ดร.ฐิติพล ภักดีวานิช	คณบดีคณะรัฐศาสตร์มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
๖	ผศ.ดร.วินัย จำปาอ่อน	อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
๗	ผศ.ประกายดาว เสวตนนท์	อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
๘	ผศ.สุพิมล ศรศักดิ์	อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยวิทยาเขตอุบลราชธานี
๙	นายสวัสดิ์ ฤทธิ์สิงห์	รองปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี
๑๐	นายแทนไท แก้วปัญญา	นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลโพธิ์ศรี
๑๑	นายปรีชา เหมนัค	นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลท่าช้าง
๑๒	นางสุกร คุณผล	นายกองค์การบริหารส่วนตำบลระเว

^๑Taro Yamane , Statistics: An Introductory Analysis, Third edition, (New York : Harper and. Row Publication, 1973), p. 125.

๑๓	นายไพรัตน์ ขจรเพชร	นายกองค์การบริหารส่วนตำบลโพนเมือง
๑๔	จ.ส.ต.พรสวัสดิ์ ครองบุญ	ปลัดเทศบาลตำบลบึงไผ่
๑๕	นายถาวร ดีงาม	ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลนาดี
๑๖	นายทองบรร มะเดื่อ	กำนันตำบลบ้านตูม อำเภอนาจะหลวย
๑๗	นายสำรวย ประสานศรี	ผู้ใหญ่บ้านบ้านตูม อำเภอนาจะหลวย
๑๘	นายบุญกอง คุณมา	ประธานกลุ่มมวลชนคนตำบลบ้านตูม

๓.๓ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือในการวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการสร้างเครื่องมือและอธิบายลักษณะของเครื่องมือ ประกอบด้วย แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ และสนทนากลุ่มเฉพาะ ดังนี้

๑) การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือในการวิจัย โดยศึกษาเอกสารวิชาการและจากงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประยุกต์หลักพุทธธรรมเพื่อการส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี โดยมีเครื่องมือในการวิจัย ๓ ชนิด ประกอบด้วย ๑) แบบสอบถาม ๒) แบบสัมภาษณ์ และ ๓) แบบสนทนากลุ่มเฉพาะ โดยมีขั้นตอนดังนี้

๑) แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ประเด็นสำคัญของเนื้อหาการวิจัยและวิเคราะห์สาระสำคัญจากนิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการแล้วได้ร่างแบบสัมภาษณ์เชิงลึก เพื่อนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาได้ตรวจสอบคุณภาพในด้านต่างๆ ดังนี้

๑) การใช้ถ้อยคำสำนวนภาษาของข้อคำถาม

๒) โครงสร้างของประเด็นเนื้อหาคำถามที่ครอบคลุมสาระสำคัญของหลักพุทธธรรมเพื่อการส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี

๓) กรอบประเด็นและข้อคำถามครอบคลุมเนื้อหาสำคัญที่ต้องการตามวัตถุประสงค์การวิจัยที่กำหนดไว้

๔) นำเครื่องมือที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน ๕ ท่านเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) ทั้งความตรงของเนื้อหา (Content validity) และความตรงตามโครงสร้าง (Construct validity) โดยการหาค่า IOC (Rainelle & Hamilton)

การหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) โดยการนำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วเสนอประธานและกรรมการที่ปรึกษาคณะที่ปรึกษา เพื่อขอความเห็นชอบและนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน ๕ ท่าน แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม เพื่อพิจารณาทั้งในด้านเนื้อหาสาระ และโครงสร้างของคำถาม รูปแบบของแบบสอบถาม ตลอดจนภาษาที่ใช้ และตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์รายข้อ (Index of Item-Objective Congruent : IOC) และนำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน ๕ ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Contents Validity) โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของประเด็นคำถามการวิจัยกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ในรูปแบบของเทคนิคการวิเคราะห์ IOC (Index of Congruence) โดยมีรายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ IOC ซึ่งสามารถสรุปได้ ดังนี้

ลำดับ	ผู้เชี่ยวชาญ	ตำแหน่ง
๑.	พระครูสังฆรักษ์เกียรติศักดิ์ กิตติปัญโญ, ผศ.ดร.	ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎี บัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ (วังน้อย) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๒.	ดร.ยุทธนา ปราณีต	อาจารย์ประจำภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๓.	ผศ.ดร.รัฐพล เย็นใจมา	อาจารย์ประจำภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๔.	ผศ.ดร.อนุวัต กระสังข์	อาจารย์ประจำภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๕.	ดร.ประเสริฐ ธิลา	อาจารย์ประจำภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๒) แบบสอบถาม (Questionnaires) ใช้เป็นเครื่องมือในการศึกษาวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับพุทธธรรมาภิบาลเพื่อการส่งเสริมประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี ดังนี้ ๑) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพุทธธรรมาภิบาลเพื่อการส่งเสริมประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี จากอินเทอร์เน็ต บทความ ตำรา รายงานการวิจัย ๒) นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาสร้างกรอบของข้อคำถาม โดยสร้างเครื่องมือจากกรอบเนื้อหาในคำจำกัดความของศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย ๓) เสนอร่างเครื่องมือการวิจัยต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและปรับปรุงแก้ไขตามที่อาจารย์ที่ปรึกษาแนะนำ ๔) นำเครื่องมือที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน ๕ ท่านเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) ทั้งความตรงของเนื้อหา (Content validity) และความตรงตามโครงสร้าง (Construct validity) โดยการหาค่า IOC (Rainelle & Hamilton)^๒ ๕) นำเครื่องมือที่ตรวจสอบแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มตัวอย่างที่คล้ายกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดอุบลราชธานีจำนวน ๓๐ ชุด เพื่อหาความเที่ยง (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficients) ตามวิธีของ Cranach^๓ ๖) นำเครื่องมือที่แก้ไขปรับปรุงสมบูรณ์แล้วไปเก็บข้อมูลกับคณะผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น ข้าราชการและพนักงานองค์กรปกครอง

^๒ สมจิตร์ แก้วนาค, การพัฒนาและศึกษาความเป็นไปได้ของระบบการประกันคุณภาพหลักสูตรฝึกอบรมของกองทัพอากาศ, **ปริญญานิพนธ์ดุษฎีบัณฑิต** (การวิจัยและพัฒนา), (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, ๒๕๔๑).

^๓ ประยูร อาษานาม, **คู่มือวิจัยทางการศึกษา**, พิมพ์ครั้งที่ ๒, (คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ๒๕๔๑), หน้า ๘๗.

ส่วนท้องถิ่นในจังหวัดอุบลราชธานี โดยกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น ๓๖๓ คน^๕ มีลักษณะเป็นแบบสอบถาม
ประมาณค่า ๕ ระดับ โดยแต่ละระดับคะแนนมีความหมายดังนี้

- คะแนน ๕ หมายถึง ผู้ตอบมีความคิดเห็นว่า มากที่สุด
- คะแนน ๔ หมายถึง ผู้ตอบมีความคิดเห็นว่า มาก
- คะแนน ๓ หมายถึง ผู้ตอบมีความคิดเห็นว่า ปานกลาง
- คะแนน ๒ หมายถึง ผู้ตอบมีความคิดเห็นว่า น้อย
- คะแนน ๑ หมายถึง ผู้ตอบมีความคิดเห็นว่า น้อยที่สุด

๓) สันทนากรณเฉพาะ (Focus Group Discussion)

การสร้างแนวคำถามในการสนทนากลุ่ม เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาตรวจสอบความถูกต้อง
ของข้อมูลเพื่อเสนอการประยุกต์ใช้หลักพุทธธรรมเพื่อการส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารงานของ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี แล้วนำประเด็นการสนทนากลุ่มจากผู้เชี่ยวชาญ
จำนวน ๑๒ รูป/คน

๔) ลักษณะของเครื่องมือ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ โดยมีเครื่องมือในการวิจัย
๓ ชนิด ประกอบด้วย ๑) แบบสอบถาม ๒) แบบสัมภาษณ์ และ ๓) แบบสนทนากลุ่มเฉพาะ โดยมี
ขั้นตอน ดังนี้

(๑) แบบสอบถาม แบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นมา โดยศึกษางานวิจัยที่
เกี่ยวข้อง ปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข ซึ่งแบ่งแบบสอบถาม
ออกเป็น ๔ ตอนดังนี้

ตอนที่ ๑ แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามมี
ลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ หรือตรวจสอบรายการ โดยถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ความ
เกี่ยวข้องกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ลักษณะงานที่รับผิดชอบ รายได้ต่อเดือน และประสบการณ์
ในการทำงาน

ตอนที่ ๒ แบบสอบถามเกี่ยวกับหลักสัปปุริสธรรม ๗ ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพใน
การบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี โดยแบบสอบถามมีลักษณะ
เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี ๕ ระดับ ตามหลักการของ ลิเคิร์ท จำนวน ๒๑ ข้อ
โดยกำหนดค่าของลำดับคะแนน ดังนี้

- ๕ หมายถึง ระดับมากที่สุด
- ๔ หมายถึง ระดับมาก
- ๓ หมายถึง ระดับปานกลาง
- ๒ หมายถึง ระดับน้อย
- ๑ หมายถึง ระดับน้อยที่สุด^๕

^๕ กาลัก เตชะชนหมาก, หลักการวิจัยทางสังคมศาสตร์ : Principle of Social Science Research,
(กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น, ๒๕๕๓), หน้า ๙๘.

^๕ ธีรยุทธ พิงเทียร, สถิติเบื้องต้นและการวิจัย, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์สุตรไพศาล ๒๕๔๕), หน้า
๑๓๐.

ตอนที่ ๓ แบบสอบถามเกี่ยวกับหลักผล ๔ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี โดยแบบสอบถามมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี ๕ ระดับ ตามหลักการของ ลิเคิร์ท จำนวน ๒๒ ข้อ โดยกำหนดค่าของลำดับคะแนนดังนี้

- ๕ หมายถึง ระดับมากที่สุด
- ๔ หมายถึง ระดับมาก
- ๓ หมายถึง ระดับปานกลาง
- ๒ หมายถึง ระดับน้อย
- ๑ หมายถึง ระดับน้อยที่สุด^๖

ตอนที่ ๔ แบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดอุบลราชธานี ประกอบด้วยประสิทธิผลในการบริหารงาน ๔ ด้าน คือ ด้านแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านคุณภาพการให้บริการ ด้านการปฏิบัติราชการ และด้านพัฒนาองค์กร โดยแบบสอบถามมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี ๕ ระดับ ตามหลักการของ ลิเคิร์ท จำนวน ๒๐ ข้อ โดยกำหนดค่าของลำดับคะแนนดังนี้

- ๕ หมายถึง ระดับมากที่สุด
- ๔ หมายถึง ระดับมาก
- ๓ หมายถึง ระดับปานกลาง
- ๒ หมายถึง ระดับน้อย
- ๑ หมายถึง ระดับน้อยที่สุด^๗

(๒) แบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยสร้างประเด็นคำถามในการสัมภาษณ์ เรื่องการประยุกต์ใช้หลักพุทธธรรมเพื่อการส่งเสริมประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี ประกอบด้วย ๔ ตอน ดังนี้

ตอนที่ ๑ ประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดอุบลราชธานี ควรอย่างไร

ตอนที่ ๒ หลักสัปปุริสธรรม ๗ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี เป็นอย่างไร

ตอนที่ ๓ หลักผล ๔ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี เป็นอย่างไร

ตอนที่ ๔ การพัฒนาการส่งเสริมประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี อย่างไร

^๖ อ่างแล้ว, หน้า ๑๓๐.

^๗ บุญส่ง นิลแก้ว, “การประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดและประเมินผล การศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่”, วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาคุณวุฒิปริญญาตรี, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, ๒๕๕๐).

(๓) สทนากลุ่มเฉพาะ ผู้วิจัยสร้างประเด็นคำถามในการสนทนากลุ่มเฉพาะ เพื่อกำหนดการประยุกต์ใช้หลักพุทธธรรมเพื่อการส่งเสริมประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี ประกอบด้วย ๔ ประเด็นคำถาม ดังนี้

ประเด็นคำถามที่ ๑ ประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดอุบลราชธานี ควรอย่างไร

ประเด็นคำถามที่ ๒ หลักสัปปุริสธรรม ๗ ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี เป็นอย่างไร

ประเด็นคำถามที่ ๓ หลักพละ ๔ ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี เป็นอย่างไร

ประเด็นคำถามที่ ๔ การพัฒนาการส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี อย่างไร

ความมุ่งหมายของการทำสนทนากลุ่มเฉพาะ ได้แก่ ๑) กำหนดการพัฒนาการส่งเสริมหลักพุทธธรรมเพื่อการส่งเสริมประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี ๒) กำหนดเนื้อหาสาระสำคัญของหลักพุทธธรรมเพื่อการส่งเสริมประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี ๓) ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ของผู้ร่วมสนทนากลุ่มเฉพาะ สรุปผลการวิจัยเป็นประเด็นในเรื่อง “การประยุกต์ใช้หลักพุทธธรรมเพื่อการส่งเสริมประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี” จากการสนทนากลุ่มเฉพาะ (Focus Group Discussion) โดยใช้การเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) จำนวน ๑๒ รูป/คน ประกอบด้วย

๑. พระครูสังฆรักษ์เกียรติศักดิ์ กิตติปัญโญ, ผศ.ดร. ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๒. พระมหาภุชญา กิตติโสภโณ,ดร. อาจารย์ประจำหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๓. พระครูวินัยธรเอนก เตชวโร,ดร. อาจารย์ประจำภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๔. รศ.ดร.สุรินทร์ นิยมามกูร อาจารย์ประจำหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๕. ผศ.ดร.ธิดา วัฒนภูมิ หนัมนี่ อาจารย์ประจำหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๖. ผศ.ดร.บุษกร วัฒนบุตร อาจารย์ประจำหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๗. ผศ.ดร.รัฐพล ใจเย็นมา อาจารย์ประจำหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๘. ดร.สุริยา รักษาเมือง อาจารย์ประจำหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๙. ดร.ณัฐพงศ์ จันทราทิพย์ อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
 ๑๐. ดร.ปรเมต วรรณบวร อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยรามคำแหง
 ๑๑. ดร.สุภาภรณ์ โสภิตา อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์
 หน่วยวิทยบริการจังหวัดสุราษฎร์ธานี มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
 ๑๒. ดร.อำพล ปุญญา อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์
 หน่วยวิทยบริการจังหวัดสุราษฎร์ธานี มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๕) การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ผู้วิจัยได้นำไปดำเนินการวิเคราะห์ และประเมินระดับคุณภาพความตรงของเครื่องมือการวิจัย ดังนี้

(ก) การวิเคราะห์ Face validity (ความตรงเชิงพื้นิจ) ซึ่งเป็นการตรวจสอบประเมินคุณภาพของเครื่องมือการวิจัย โดยอาจารย์ที่ปรึกษา ทั้ง ๒ ท่าน ด้วยการตรวจสอบประเมินกรอบเนื้อหา ขอบเขตของแบบสอบถามประเด็นสำคัญของการสอบถาม ตลอดจนการใช้ถ้อยคำสำนวนภาษาเชิงวิชาการที่เหมาะสมและความเป็นเอกฉันท์ในการเก็บข้อมูล

(ข) การวิเคราะห์ความตรงเชิงเนื้อหา (Contents validity) โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของประเด็นคำถามการวิจัยกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยในรูปแบบของเทคนิคการวิเคราะห์ IOC (Index of Congruence)^๔ โดยผู้เชี่ยวชาญการตรวจสอบเครื่องมือการวิจัยและเนื้อหาวิจัยไม่น้อยกว่า ๕ ท่าน

(ค) การหาค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถามโดยการนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงจากขั้นตอนการหาค่า IOC แล้วไปแจกให้กลุ่มบุคคลที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างของงานวิจัย จำนวน ๓๐ ชุด เพื่อวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (α) ซึ่งผลการทดสอบการใช้แบบสอบถาม (Try Out)

๓.๔ การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล แบ่งออกเป็น ๓ ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ ๑ ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วย ด้วยการสัมภาษณ์เพื่อกำหนดการประยุกต์ใช้หลักพุทธธรรมเพื่อการส่งเสริมประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี ดังนี้

ก) ติดต่อประสานงานผู้บริหาร ๑๘ คน เพื่อขอความร่วมมือในการสัมภาษณ์ พร้อมชี้แจงรายละเอียด วัตถุประสงค์ ขั้นตอน กระบวนการ สถานที่ วันและเวลาในการสัมภาษณ์

ข) ขออนุญาตขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ค) จัดเตรียมประเด็นคำถาม โครงร่างและเอกสารให้เพียงพอให้กับกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ

^๔สุวรรีย์ ศิริโกการภิรมย์, การวิจัยทางการศึกษา, (ลพบุรี : ฝ่ายเอกสารการพิมพ์ สถาบันราชภัฏเทพสตรี, ๒๕๔๖), หน้า ๑๒๙-๑๓๐.

- ง) ประสานงานเพื่อยืนยัน วัน เวลา สถานที่กับผู้เชี่ยวชาญทุกท่าน
- จ) จัดเตรียมสถานที่ ทีมงานและดำเนินการสัมภาษณ์ด้วยตนเอง
- ฉ) ทำการวิเคราะห์สังเคราะห์ข้อมูลในแต่ละประเด็นคำถาม ตามประสบการณ์ของผู้เชี่ยวชาญ และรายงานผลการวิจัย

ขั้นตอนที่ ๒ ผู้วิจัยเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม เพื่อการศึกษาหลักพุทธธรรมเพื่อการส่งเสริมประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี และแจกแบบสอบถาม เพื่อเก็บข้อมูลจากคณะผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น ข้าราชการและพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดอุบลราชธานี ดังนี้

ก) ขออนุญาตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เพื่อขอความร่วมมือสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อขอความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถามกับคณะผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น ข้าราชการและพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ข) ติดต่อประสานสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดอุบลราชธานี เพื่อบันทึกหมาย วัน เวลา ในการแจกแบบสอบถาม

ค) จัดเตรียมแบบสอบถามให้เพียงพอให้กับกลุ่มตัวอย่าง

ง) ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง และส่งทางไปรษณีย์

จ) ตรวจสอบ และคัดแยกแบบสอบถามที่ได้รับการตอบไม่สมบูรณ์หรือมีร่องรอยระบุถึงการไม่ตั้งใจทำแบบสอบถามโดยพิจารณาตามขอบเขตของกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้

ฉ) ทำการลงรหัสและจัดระบบข้อมูลเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลและรายงานผลการวิจัย

ขั้นตอนที่ ๓ ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วย ด้วยการทำสนทนากลุ่มเฉพาะ (Focus Group Discussion) เพื่อกำหนดการประยุกต์ใช้หลักพุทธธรรมเพื่อการส่งเสริมประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี ดังนี้ ๑) ติดต่อประสานงานผู้เชี่ยวชาญ ๑๒ รูป/คน เพื่อขอความร่วมมือในการสนทนากลุ่มเฉพาะ พร้อมชี้แจงรายละเอียด วัตถุประสงค์ ขั้นตอน กระบวนการ สถานที่ วันและเวลาในการสนทนากลุ่มเฉพาะ ๒) ขออนุญาตขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ๓) จัดเตรียมประเด็นคำถาม โครงร่าง และเอกสารให้เพียงพอให้กับกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ๔) ประสานงานเพื่อยืนยัน วัน เวลา สถานที่กับผู้เชี่ยวชาญทุกท่าน ๕) จัดเตรียมสถานที่ ทีมงาน และดำเนินการสนทนาด้วยตนเอง ๖) ทำการวิเคราะห์สังเคราะห์ข้อมูลในแต่ละประเด็นคำถาม ตามประสบการณ์ของผู้เชี่ยวชาญ และรายงานผลการวิจัย

๓.๕ การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยแบ่งออกเป็น การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเชิงปริมาณ และการวิจัยเชิงคุณภาพ

การวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น ๒ ส่วน คือ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ดังนี้

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาทำการวิเคราะห์ และแปลผลข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป โดยการบันทึกคะแนนแต่ละข้อของแต่ละคนลงในแบบลงรหัส (Coding Form) เพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ การวิจัยครั้งนี้ได้ใช้สถิติเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้^๙

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลนั้น ผู้วิจัยหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้น และตัวแปรตาม โดยการใช้การประมวลผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ เพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์เสนอข้อมูล ดังนี้

- ๑) สถานภาพส่วนบุคคลวิเคราะห์โดยการหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)
- ๒) ข้อมูลเกี่ยวกับระดับหลักพุทธธรรมเพื่อการเสริมสร้างประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี ใช้การวิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. (Standard Deviation)
- ๓) การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อหลักพุทธธรรมเพื่อการเสริมสร้างประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี วิเคราะห์โดยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)
- ๔) ข้อมูลที่ได้จากคำถามปลายเปิด นำมาจัดกลุ่มคำตอบวิเคราะห์รายข้อ วิเคราะห์โดยเทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหาประกอบบริบท (Content Analysis Techniques) นำเสนอข้อมูลโดยเขียนเป็นความเรียงประกอบตาราง

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ มีขั้นตอนดังนี้

- ๑) ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสาร ใช้วิธีการวิเคราะห์เอกสารเนื้อหา (Content Analysis) นำเสนอข้อมูลด้วยวิธีการพรรณนา
- ๒) ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ (Interview) ใช้วิธีการวิเคราะห์แบบอุปนัย (Analytic induction) โดยนำข้อมูลมาเรียบเรียง และจำแนกอย่างเป็นระบบ จากนั้นนำมาตีความหมาย เชื่อมโยงความสัมพันธ์และสร้างข้อสรุปจากข้อมูลต่างๆ ที่รวบรวมได้ โดยทำไปพร้อมๆ กับการเก็บรวบรวมข้อมูล ทั้งนี้ เพื่อจะได้ศึกษาประเด็นต่าง ๆ ได้ลึกซึ้ง เมื่อประเด็นใดวิเคราะห์แล้ว ไม่มีความชัดเจน ก็จะตามไปเก็บข้อมูลเพิ่มเติมในประเด็นต่างๆ เหล่านั้น เพื่อตอบคำถามหลักตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ข้อมูลเชิงคุณภาพได้นำมาวิเคราะห์ เพื่อหาความเชื่อมโยง ความสัมพันธ์เชิงทฤษฎี
- ๓) การสร้างบทสรุปและการพิสูจน์บทสรุป เป็นการนำแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยต่างๆ ทางวิชาการ มาสร้างเป็นบทสรุปร่วมกับข้อมูลที่เชื่อถือได้อีกครั้งหนึ่ง โดยเน้นความเชื่อมโยง เพื่อนำไปสู่การพิสูจน์ที่เป็นรูปธรรมและตรงต่อข้อเท็จจริง

^๙ อภินันท์ จันตะนี, วิธีวิจัยทางธุรกิจ, (กรุงเทพมหานคร : วี.เจ. พรินติ้ง, ๒๕๓๘), หน้า ๑๘๕-๒๐๐.

บทที่ ๔

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง "การประยุกต์ใช้หลักพุทธธรรมเพื่อการส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี" ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Methodology Research) ระหว่างการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) และการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) จากการแจกแบบสอบถาม (Questionnaire) และการสนทนากลุ่มเฉพาะ (Focus Group Discussion) โดยผู้ทรงคุณวุฒิจากนั้นนำมาสังเคราะห์เป็นรูปแบบเบื้องต้น ก่อนที่จะนำเสนอกรรมการที่ปรึกษาเพื่อให้คำชี้แนะแล้วนำเสนอต่อเวทีการสนทนากลุ่มเฉพาะ (Focus Group Discussion) เพื่อเสริมสร้างแนวทางให้มีความสมบูรณ์ขึ้น ทั้งนี้ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยออกเป็น ๓ ด้าน คือ

๔.๑ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

โดยสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์ จากผู้ตอบแบบสอบถาม ดังนี้

๔.๑.๑ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

๔.๑.๒ ประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี

๔.๑.๓ หลักพุทธธรรมที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี

๔.๑.๔ สมมติฐานการวิจัย

๔.๒ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

โดยสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์ จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) จำนวน ๑๘ รูป/คน ดังนี้

๔.๒.๑ ประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี

๔.๒.๒ หลักพุทธธรรมที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี

๔.๓ การวิเคราะห์ผลการสนทนากลุ่มเฉพาะ (Focus Group Discussion) เพื่อยืนยันข้อมูลการวิจัย

๔.๔ องค์ความรู้ที่ได้รับจากการวิจัย

๔.๑ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

จากการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ โดยการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) จากการแจกแบบสอบถาม (Questionnaire) กับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดอุบลราชธานี จำนวน ๒๒๒ แห่ง ทั้งนี้ผู้วิจัยได้สรุปวิเคราะห์ผลการวิจัยเชิงปริมาณ โดยตอบให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ ทั้งข้อที่ ๑ และข้อที่ ๒ ดังนี้

๔.๑.๑ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการวิจัยเรื่อง "การประยุกต์ใช้หลักพุทธธรรมเพื่อการส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี" นั้นผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม คือ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ความเกี่ยวข้องกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สังกัดอยู่ รายได้ต่อเดือน และประสบการณ์ในการทำงาน สามารถจำแนกได้ตามตารางที่ ๔.๑ ดังนี้

ตารางที่ ๔.๑ จำนวนและร้อยละของบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใน จังหวัดอุบลราชธานี จำแนกตามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

(n=363)		
ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
๑. เพศ		
ชาย	๑๖๓	๔๔.๙๐
หญิง	๒๐๐	๕๕.๑๐
รวม	๓๖๓	๑๐๐
๒. อายุ		
๒๐ - ๒๕ ปี	๔๗	๑๒.๙๐
๒๖ - ๓๐ ปี	๑๔๑	๓๘.๘๐
๓๑ - ๓๕ ปี	๙๗	๒๖.๗๐
๓๖ ปีขึ้นไป	๗๘	๒๑.๕๐
รวม	๓๖๓	๑๐๐
๓. วุฒิการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	๗๖	๒๐.๙๐
ปริญญาตรี	๒๓๔	๖๔.๕๐
ปริญญาโท	๕๓	๑๔.๖๐
รวม	๓๖๓	๑๐๐

ตารางที่ ๔.๑ จำนวนและร้อยละของบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใน จังหวัดอุบลราชธานี
จำแนกตามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (ต่อ)

(n=363)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
๔. ความเกี่ยวข้องกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น		
ผู้บริหาร/สมาชิกสภา อปท.	๒๐	๕.๕๐
พนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๒๘	๖๒.๘๐
ลูกจ้างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๑๕	๓๑.๗๐
รวม	๓๖๓	๑๐๐
๕. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สังกัดอยู่		
องค์การบริหารส่วนจังหวัด	๒๐	๕.๕๐
เทศบาลนคร	๒๒	๖.๑๐
เทศบาลเมือง	๔๐	๑๑.๐๐
เทศบาลตำบล	๙๐	๒๔.๘๐
องค์การบริหารส่วนตำบล	๑๙๑	๕๒.๖๐
รวม	๓๖๓	๑๐๐
๖. รายได้ต่อเดือน		
ต่ำกว่า ๑๕,๐๐๐ บาท	๑๒๒	๓๓.๖๐
๑๕,๐๐๐ - ๒๐,๐๐๐ บาท	๑๖๗	๔๖.๐๐
๒๐,๐๐๑ บาทขึ้นไป	๗๔	๒๐.๔๐
รวม	๓๖๓	๑๐๐
๗. ประสบการณ์ในการทำงาน		
๑-๕ ปี	๘๗	๒๔.๐๐
๖-๑๐ ปี	๑๕๓	๔๒.๑๐
๑๑ ปีขึ้นไป	๑๒๓	๓๓.๙๐
รวม	๓๖๓	๑๐๐

จากตารางที่ ๔.๑ พบว่า สถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ดังนี้

เพศ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน ๒๐๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๑๐ และเพศชาย จำนวน ๑๖๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๔.๙๐

อายุ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง ๒๖ - ๓๐ ปี จำนวน ๑๔๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๘๐ และรองลงมาอายุระหว่าง ๓๑ - ๓๕ ปี จำนวน ๙๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๗๐ และรองลงมาอายุระหว่าง ๒๐ - ๒๕ ปี จำนวน ๔๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๙๐

วุฒิการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษา จำนวน ๒๓๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๔.๕๐ รองลงมามีวุฒิการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน ๗๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๙๐ และน้อยที่สุดมีวุฒิการศึกษาปริญญาโท จำนวน ๕๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๖๐

ความเกี่ยวข้องกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๒๒๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๒.๘๐ รองลงมาเป็น ลูกจ้างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๑๑๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๗๐ น้อยที่สุด คือ ผู้บริหาร/สมาชิกสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๒๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๕.๕๐

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สังกัดอยู่ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่สังกัด องค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน ๙๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๘๐ รองลงมาสังกัดเทศบาลตำบล จำนวน ๙๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๘๐ และน้อยที่สุด สังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัด จำนวน ๒๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๕.๕๐

รายได้ต่อเดือน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน ระหว่าง ๑๕,๐๐๐ - ๒๐,๐๐๐ บาท จำนวน ๑๖๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๖.๐๐ และรองลงมามีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า ๑๕,๐๐๐ บาท จำนวน ๑๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๐๗ และน้อยที่สุดมีรายได้ต่อเดือน ๒๐,๐๐๑ บาทขึ้นไป จำนวน ๗๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๔๐

ประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่าง ๖-๑๐ ปี จำนวน ๑๕๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๑๐ รองลงมามีประสบการณ์ในการทำงาน ๑๑ ปีขึ้นไป จำนวน ๑๒๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๙๐ และน้อยที่สุดมีประสบการณ์ในการทำงานระหว่าง ๑-๕ ปี จำนวน ๘๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๐๐

๔.๑.๒ ประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี

จากการวิจัยเรื่อง "การประยุกต์ใช้หลักพุทธธรรมเพื่อการส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี" นั้นผู้วิจัยได้ศึกษาประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แบ่งออกเป็น ๔ ด้าน คือ ๑) ด้านแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๒) ด้านคุณภาพการให้บริการ ๓) ด้านการปฏิบัติราชการ และ ๔) ด้านการพัฒนาองค์กร สามารถจำแนกได้ตามตารางที่ ๔.๒ – ๔.๖ ดังนี้

ตารางที่ ๔.๒ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดอุบลราชธานี โดยภาพรวม

(n=363)

ประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดอุบลราชธานี โดยภาพรวม	ประสิทธิภาพในการบริหารงาน		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
๑. ด้านแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๓.๖๐	๐.๕๒	มาก
๒. ด้านคุณภาพการให้บริการ	๓.๖๗	๐.๕๐	มาก
๓. ด้านการปฏิบัติราชการ	๓.๗๔	๐.๕๗	มาก
๔. ด้านการพัฒนาองค์กร	๓.๗๔	๐.๕๒	มาก
ภาพรวม	๓.๖๙	๐.๔๑	มาก

จากตารางที่ ๔.๒ พบว่า ประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดอุบลราชธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๖๙$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ลำดับที่หนึ่ง คือ ด้านการปฏิบัติราชการ ($\bar{X} = ๓.๗๔$) ลำดับที่สอง คือ ด้านการพัฒนาองค์กร ($\bar{X} = ๓.๗๔$) ลำดับที่สาม คือ ด้านคุณภาพการให้บริการ ($\bar{X} = ๓.๖๗$) และลำดับสุดท้าย คือ ด้านแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ($\bar{X} = ๓.๖๐$)

ตารางที่ ๔.๓ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดอุบลราชธานี ด้านแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(n=363)

ด้านแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	ประสิทธิภาพในการบริหารงาน		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
๑. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเปิดโอกาสให้ประชาชน กลุ่ม องค์กร หรือหน่วยงานต่างๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการ จัดทำแผนพัฒนา	๓.๘๑	๐.๖๓	มาก
๒. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการปฏิบัติตามแผนพัฒนา ที่กำหนดไว้	๓.๕๕	๐.๘๘	มาก
๓. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินงานบรรลุตาม แผนพัฒนา	๓.๔๐	๐.๙๓	ปานกลาง
๔. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการรายงานผลการ ดำเนินงานตามแผนพัฒนา	๓.๖๘	๐.๘๑	มาก
๕. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการนำผลการประเมินไปใช้ ในการพัฒนางาน	๓.๕๕	๐.๙๙	มาก
รวม	๓.๖๐	๐.๕๒	มาก

จากตารางที่ ๔.๓ พบว่า ประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดอุบลราชธานี ด้านแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.60$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ลำดับที่หนึ่ง คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเปิดโอกาสให้ประชาชน กลุ่ม องค์กร หรือหน่วยงานต่างๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนา ($\bar{X} = 3.81$) ลำดับที่สอง คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการรายงานผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนา ($\bar{X} = 3.68$) ลำดับที่สาม คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนางาน ($\bar{X} = 3.55$)

ตารางที่ ๔.๔ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดอุบลราชธานี ด้านคุณภาพการให้บริการ

(n=363)

ด้านคุณภาพการให้บริการ	ประสิทธิภาพในการบริหารงาน		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
๑. ประชาชนมีความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่	๓.๗๑	๐.๖๘	มาก
๒. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีโครงการบริการประชาชนในวันหยุด	๓.๔๘	๐.๙๕	ปานกลาง
๓. เจ้าหน้าที่มีความเต็มใจและตั้งใจในการให้บริการประชาชน	๔.๑๔	๐.๖๗	มาก
๔. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการจัดบริการสาธารณะที่มีคุณภาพ	๓.๖๔	๐.๗๑	มาก
๕. เจ้าหน้าที่บริการประชาชนโดยยึดหลักความเสมอภาค	๓.๓๖	๑.๐๘	ปานกลาง
ภาพรวม	๓.๖๗	๐.๕๐	มาก

จากตารางที่ ๔.๔ พบว่า ประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดอุบลราชธานี ด้านคุณภาพการให้บริการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = ๓.๖๗) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ลำดับที่หนึ่ง คือ เจ้าหน้าที่มีความเต็มใจและตั้งใจในการให้บริการประชาชน ($\bar{X}$ = ๔.๑๔) ลำดับที่สอง ประชาชนมีความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ($\bar{X}$ = ๓.๗๑) ลำดับที่สาม คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการจัดบริการสาธารณะที่มีคุณภาพ ($\bar{X}$ = ๓.๖๔)

ตารางที่ ๔.๕ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดอุบลราชธานี ด้านการปฏิบัติราชการ

(n=363)

ด้านการปฏิบัติราชการ	ประสิทธิภาพในการบริหารงาน		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
๑. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีแผนในการดำเนินกิจกรรมและโครงการ	๓.๕๐	๑.๑๐	ปานกลาง
๒. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการบริหารงบประมาณเป็นไปตามแผนที่วางไว้	๓.๘๖	๐.๗๓	มาก
๓. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการใช้งบประมาณอย่างคุ้มค่าและสามารถตรวจสอบได้	๓.๗๑	๐.๗๗	มาก
๔. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีมาตรการประหยัดพลังงาน	๓.๗๔	๐.๗๖	มาก
๕. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีผลจากการดำเนินโครงการเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้	๓.๙๘	๐.๗๓	มาก
ภาพรวม	๓.๗๔	๐.๕๗	มาก

จากตารางที่ ๔.๕ พบว่า ประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดอุบลราชธานี ด้านการปฏิบัติราชการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๗๔$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ลำดับที่หนึ่ง คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีผลจากการดำเนินโครงการเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ($\bar{X} = ๓.๙๘$) ลำดับที่สอง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการบริหารงบประมาณเป็นไปตามแผนที่วางไว้ ($\bar{X} = ๓.๘๖$) ลำดับที่สาม คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีมาตรการประหยัดพลังงาน ($\bar{X} = ๓.๗๔$)

ตารางที่ ๔.๖ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดอุบลราชธานี ด้านการพัฒนางองค์กร

(n=363)

ด้านการพัฒนางองค์กร	ประสิทธิภาพในการบริหารงาน		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
๑. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการกำหนดวัตถุประสงค์ในการทำงานไว้อย่างชัดเจน	๔.๐๓	๐.๖๙	มาก
๒. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด	๓.๒๘	๐.๙๑	ปานกลาง
๓. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการวางแผนอัตรากำลังภายในหน่วยงานไว้อย่างชัดเจน	๓.๙๒	๐.๖๖	มาก
๔. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีมาตรการในการลดขั้นตอนการทำงาน	๓.๕๙	๐.๙๕	มาก
๕. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการสนับสนุนให้บุคลากรได้ฝึกอบรมเพิ่มพูนความรู้	๓.๘๘	๐.๗๐	มาก
ภาพรวม	๓.๗๔	๐.๕๒	มาก

จากตารางที่ ๔.๖ พบว่า ประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดอุบลราชธานี ด้านการพัฒนางองค์กร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = ๓.๗๔) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ลำดับที่หนึ่ง คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการกำหนดวัตถุประสงค์ในการทำงานไว้อย่างชัดเจน ($\bar{X}$ = ๔.๐๓) ลำดับที่สอง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการวางแผนอัตรากำลังภายในหน่วยงานไว้อย่างชัดเจน ($\bar{X}$ = ๓.๙๒) ลำดับที่สาม คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการสนับสนุนให้บุคลากรได้ฝึกอบรมเพิ่มพูนความรู้ ($\bar{X}$ = ๓.๘๘)

๔.๑.๓ หลักพุทธธรรมที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี

จากการวิจัยเรื่อง "การประยุกต์ใช้หลักพุทธธรรมเพื่อการส่งเสริมประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี" นั้นผู้วิจัยได้ศึกษาหลักพุทธธรรมโดยนำหลักสัปปุริสธรรม ๗ และหลักพละ ๔ มาใช้ในการศึกษาวิจัย ซึ่งหลักธรรมทั้ง ๒ หลักนี้ เป็นหลักธรรมที่ส่งผลต่อการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพ เกิดประสิทธิผลในการบริหารงาน ซึ่งแบ่งการศึกษาออกเป็น ๒ หลัก คือ ๑) หลักสัปปุริสธรรม ๗ และ ๒) หลักพละ ๔ สามารถจำแนกได้ตามตารางที่ ๔.๗ ดังนี้

๑) หลักสัปปุริสธรรม ๗ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี ดังนี้

ตารางที่ ๔.๗ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และหลักสัปปุริสธรรม ๗ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี โดยภาพรวม

หลักสัปปุริสธรรม ๗ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี โดยภาพรวม	ระดับส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงาน		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
๑. หลักอัมมัญญตา (รู้จักการ รู้จักเหตุ รู้งาน รู้หน้าที่อย่างถูกต้อง)	๓.๕๕	๐.๕๙	มาก
๒. หลักอัตถัญญตา (รู้จักจุดหมาย รู้ความมุ่งหมาย รู้จักผล)	๓.๖๘	๐.๖๑	มาก
๓. หลักอัตตัญญตา (รู้ตน รู้ว่าตนเองมีคุณสมบัติ มีความรู้อย่างไร)	๓.๗๐	๐.๖๔	มาก
๔. หลักมัตตัญญตา (รู้จักประมาณ รู้จักความพอดี)	๓.๗๐	๐.๖๐	มาก
๕. หลักกาลัญญตา (รู้จักเวลา รู้คุณค่าของเวลา)	๓.๖๗	๐.๕๙	มาก
๖. หลักปริสสัญญตา (รู้ชุมชน รู้สังคม สามารถแก้ปัญหาต่างๆ ได้)	๓.๓๕	๐.๖๘	ปานกลาง
๗. หลักบุคคลัญญตา (รู้จักบุคคล รู้ประเภทของบุคคลที่ร่วมงานด้วย)	๓.๖๖	๐.๕๓	มาก
ภาพรวม	๓.๖๑	๐.๕๑	มาก

จากตารางที่ ๔.๗ พบว่า หลักสัปปุริสธรรม ๗ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๖๑$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละด้านโดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดได้แก่ หลักอัตตัญญตา (รู้ตน รู้ว่าตนเองมีคุณสมบัติ มีความรู้อย่างไร) ($\bar{X} = ๓.๗๐$) และหลักมัตตัญญตา (รู้จักประมาณ รู้จักความพอดี) ($\bar{X} = ๓.๗๐$) รองลงมา หลักอัตถัญญตา (รู้จักจุดหมาย รู้ความมุ่งหมาย รู้จักผล) ($\bar{X} = ๓.๖๘$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ หลักปริสสัญญตา (รู้ชุมชน รู้สังคม สามารถแก้ปัญหาต่างๆ ได้) ($\bar{X} = ๓.๓๕$)

ตารางที่ ๔.๘ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) หลักสัปปุริสธรรม ๗ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี
หลักธัมมัญญาตา (รู้หลักการ รู้จักเหตุ รู้งาน รู้หน้าที่ในการดำเนินการอย่างถูกต้อง)
(n=363)

หลักธัมมัญญาตา (รู้หลักการ รู้จักเหตุ รู้งาน รู้หน้าที่ในการดำเนินการอย่างถูกต้อง)	ระดับส่งผลต่อประสิทธิผล ในการบริหารงาน		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
๑. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเปิดโอกาสที่จะรับข้อมูล ข้อเท็จจริงจากเจ้าหน้าที่	๓.๔๗	๐.๙๐	มาก
๒. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการทำโครงการที่มุ่งต่อประโยชน์ของชุมชน	๓.๗๑	๐.๘๒	มาก
๓. การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ที่มีความเป็นธรรมเสมอภาค	๓.๔๘	๐.๘๗	มาก
ภาพรวม	๓.๕๕	๐.๕๙	มาก

จากตารางที่ ๔.๘ พบว่า หลักสัปปุริสธรรม ๗ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี หลักธัมมัญญาตา (รู้หลักการ รู้จักเหตุ รู้งาน รู้หน้าที่ในการดำเนินการอย่างถูกต้อง) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๕๕$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ลำดับที่หนึ่ง คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการทำโครงการที่มุ่งต่อประโยชน์ของชุมชน ($\bar{X} = ๓.๗๑$) ลำดับที่สอง คือ การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ที่มีความเป็นธรรมเสมอภาค ($\bar{X} = ๓.๔๘$) ลำดับที่สาม คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเปิดโอกาสที่จะรับข้อมูล ข้อเท็จจริงจากเจ้าหน้าที่ ($\bar{X} = ๓.๔๗$)

ตารางที่ ๔.๙ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) หลักสัปปุริสธรรม ๗ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี
หลักอรรถัตถ์ญาณดา (รู้จุดหมาย รู้ความมุ่งหมาย รู้จักผล)

(n=363)

หลักอรรถัตถ์ญาณดา (รู้จุดหมาย รู้ความมุ่งหมาย รู้จักผล)	ระดับส่งผลต่อประสิทธิผล ในการบริหารงาน		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
๑. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดธรรมาภิบาลเป็นหลักในการดำเนินงานต่างๆ	๓.๕๙	๐.๙๔	มาก
๒. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการวางแผนงานทุกอย่างได้อย่างเหมาะสมและทันต่อเหตุการณ์	๓.๘๒	๐.๗๗	มาก
๓. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้เทคโนโลยีในการดำเนินงานต่างๆ	๓.๖๓	๐.๘๙	มาก
ภาพรวม	๓.๖๘	๐.๖๑	มาก

จากตารางที่ ๔.๙ พบว่า หลักสัปปุริสธรรม ๗ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี ตามหลักหลักอรรถัตถ์ญาณดา (รู้จุดหมาย รู้ความมุ่งหมาย รู้จักผล) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.68$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ลำดับที่หนึ่ง คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการวางแผนงานทุกอย่างได้อย่างเหมาะสมและทันต่อเหตุการณ์ ($\bar{X} = 3.82$) ลำดับที่สอง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้เทคโนโลยีในการดำเนินงานต่างๆ ($\bar{X} = 3.63$) และลำดับที่สาม คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดธรรมาภิบาลเป็นหลักในการดำเนินงานต่างๆ ($\bar{X} = 3.59$)

ตารางที่ ๔.๑๐ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) หลักสัปปุริสธรรม ๗ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี
หลักอรรถัตถุญดา (รู้ตน รู้ว่าตนเองมีคุณสมบัติ มีความรู้อย่างไร)

(n=363)

หลักอรรถัตถุญดา (รู้ตน รู้ว่าตนเองมีคุณสมบัติ มีความรู้อย่างไร)	ระดับส่งผลต่อประสิทธิผล ในการบริหารงาน		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
๑. บุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการสื่อสารองค์กรที่ดี	๓.๖๕	๐.๙๒	มาก
๒. บุคลากรที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี	๓.๗๖	๐.๘๔	มาก
๓. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีฝึกอบรมและการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรในหน่วยงาน	๓.๖๗	๐.๙๐	มาก
ภาพรวม	๓.๗๐	๐.๖๔	มาก

จากตารางที่ ๔.๑๐ พบว่า หลักสัปปุริสธรรม ๗ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี ตามหลักอรรถัตถุญดา (รู้ตน รู้ว่าตนเองมีคุณสมบัติมีความรู้อย่างไร) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๗๐$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ลำดับที่หนึ่ง คือ บุคลากรที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ($\bar{X} = ๓.๗๖$) ลำดับที่สอง คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีฝึกอบรมและการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรในหน่วยงาน ($\bar{X} = ๓.๖๗$) และลำดับที่สาม คือ บุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการสื่อสารองค์กรที่ดี ($\bar{X} = ๓.๖๕$)

ตารางที่ ๔.๑๑ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) หลักสัปปุริสธรรม ๗ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี ด้านหลักมัตตัญญูตา (รู้จักประมาณ รู้จักความพอดี)

(n=363)

หลักมัตตัญญูตา (รู้จักประมาณ รู้จักความพอดี)	ระดับส่งผลต่อประสิทธิผล ในการบริหารงาน		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
๑. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการปฏิบัติงานตามเป้าหมายที่กำหนดไว้	๓.๖๕	๐.๘๗	มาก
๒. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการกำหนดหลักจริยธรรมของหน่วยงานหรือไม่	๓.๗๙	๐.๗๓	มาก
๓. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการจัดกิจกรรมด้านการส่งเสริมจริยธรรมเป็นประจำ	๓.๖๖	๐.๘๙	มาก
ภาพรวม	๓.๗๐	๐.๖๐	มาก

จากตารางที่ ๔.๑๑ พบว่า หลักสัปปุริสธรรม ๗ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี ด้านหลักมัตตัญญูตา (รู้จักประมาณ รู้จักความพอดี) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๗๐$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ลำดับที่หนึ่ง คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการกำหนดหลักจริยธรรมของหน่วยงานหรือไม่ ($\bar{X} = ๓.๗๙$) ลำดับที่สอง คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการจัดกิจกรรมด้านการส่งเสริมจริยธรรมเป็นประจำ ($\bar{X} = ๓.๖๖$) และลำดับที่สาม คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการปฏิบัติงานตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ($\bar{X} = ๓.๖๕$)

ตารางที่ ๔.๑๒ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) หลักสัปปุริสธรรม ๗ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี ด้านหลักกัลยาณูตา (รู้จักเวลา รู้คุณค่าเวลา รู้จักการบริหารเวลาอย่างเหมาะสม)

(n=363)			
หลักกัลยาณูตา (รู้จักเวลา รู้คุณค่าเวลา รู้จักการบริหารเวลาอย่างเหมาะสม)	ระดับส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงาน		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
๑. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการกระจายอำนาจแก่บุคลากรทุกระดับ	๓.๔๖	๐.๘๗	มาก
๒. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีขั้นตอนในการทำงานในการให้บริการประชาชน	๓.๘๔	๐.๖๙	มาก
๓. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการกำหนดการให้บริการตามลำดับก่อนหลัง	๓.๗๐	๐.๗๕	มาก
ภาพรวม	๓.๖๗	๐.๕๙	มาก

จากตารางที่ ๔.๑๒ พบว่า หลักสัปปุริสธรรม ๗ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี ด้านหลักกัลยาณูตา (รู้จักเวลา รู้คุณค่าเวลา รู้จักการบริหารเวลาอย่างเหมาะสม) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๖๗$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ลำดับที่หนึ่ง คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีขั้นตอนในการทำงานในการให้บริการประชาชน ($\bar{X} = ๓.๘๔$) ลำดับที่สอง คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการกำหนดการให้บริการ ตามลำดับก่อนหลัง ($\bar{X} = ๓.๗๐$) ลำดับที่สาม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการกระจายอำนาจแก่บุคลากรทุกระดับ ($\bar{X} = ๓.๔๖$)

ตารางที่ ๔.๑๓ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) หลักสัปปุริสธรรม ๗ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี ด้านหลักปรัชญา (รู้ชุมชน รู้สังคม สามารถแก้ปัญหาต่างๆ ได้)

(n=363)

หลักปรัชญา (รู้ชุมชน รู้สังคม สามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้)	ระดับส่งผลต่อประสิทธิผล ในการบริหารงาน		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
๑. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาประยุกต์ใช้ในการบริหารองค์การ	๓.๕๓	๐.๘๙	มาก
๒. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชน	๓.๓๖	๐.๙๘	ปานกลาง
๓. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการจัดหน่วยงานให้คำปรึกษา/รับเรื่องราวร้องทุกข์ของประชาชน	๓.๑๗	๐.๙๕	ปานกลาง
ภาพรวม	๓.๓๕	๐.๖๘	ปานกลาง

จากตารางที่ ๔.๑๓ พบว่า หลักสัปปุริสธรรม ๗ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี ด้านหลักปรัชญา (รู้ชุมชน รู้สังคม สามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้) โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๓.๓๕$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ลำดับที่หนึ่ง คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาประยุกต์ใช้ในการบริหารองค์การ ($\bar{X} = ๓.๕๓$) ลำดับที่สอง คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชน ($\bar{X} = ๓.๓๖$) และลำดับที่สาม คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการจัดหน่วยงานให้คำปรึกษา/รับเรื่องราวร้องทุกข์ของ ($\bar{X} = ๓.๑๗$)

ตารางที่ ๔.๑๔ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) หลักสัปปุริสธรรม ๗ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี ด้านหลักปุคคลัญญута (รู้จักบุคคล รู้ประเภทของบุคคลที่ร่วมงานด้วยกัน)

(n=363)			
หลักปุคคลัญญута (รู้จักบุคคล รู้ประเภทของบุคคลที่ร่วมงานด้วยกัน)	ระดับส่งผลต่อประสิทธิผล ในการบริหารงาน		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
๑. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละตำแหน่งอย่างชัดเจน	๓.๗๐	๐.๗๓	มาก
๒. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้คนได้เหมาะสมกับงาน	๓.๖๙	๐.๘๐	มาก
๓. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีระบบการประเมินผลการปฏิบัติงานที่เหมาะสม	๓.๕๘	๐.๘๐	มาก
ภาพรวม	๓.๖๖	๐.๕๓	มาก

จากตารางที่ ๔.๑๔ พบว่า หลักสัปปุริสธรรม ๗ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี ด้านหลักปุคคลัญญута (รู้จักบุคคล รู้ประเภทของบุคคลที่ร่วมงานด้วยกัน) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๖๖$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ลำดับที่หนึ่ง คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละตำแหน่งอย่างชัดเจน ($\bar{X} = ๓.๗๐$) ลำดับที่สอง คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้คนได้เหมาะสมกับงาน ($\bar{X} = ๓.๖๙$) และลำดับที่สาม คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีระบบการประเมินผลการปฏิบัติงานที่เหมาะสม ($\bar{X} = ๓.๕๓$)

๒) หลักผล ๔ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี ดังนี้

ตารางที่ ๔.๑๕ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) หลักผล ๔ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี โดยภาพรวม

(n=363)			
หลักผล ๔ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยภาพรวม	ระดับส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงาน		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
๑. ด้านปัญญาผล (กำลังความรู้ความสามารถ)	๓.๓๐	๐.๔๙	ปานกลาง
๒. ด้านวิริยะผล (กำลังความขยันหมั่นเพียร)	๓.๕๒	๐.๕๒	มาก
๓. ด้านอนวัชผล (กำลังความซื่อสัตย์สุจริต)	๓.๓๖	๐.๖๐	ปานกลาง
๔. ด้านสังคผล (กำลังเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจคน)	๓.๕๕	๐.๔๘	มาก
ภาพรวม	๓.๔๓	๐.๓๘	มาก

จากตารางที่ ๔.๑๕ พบว่า หลักผล ๔ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๔๓$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ลำดับที่หนึ่ง คือ ด้านสังคผล (กำลังเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจคน) ($\bar{X} = ๓.๕๕$) ลำดับที่สอง คือ ด้านวิริยะผล (กำลังความขยันหมั่นเพียร) ($\bar{X} = ๓.๕๒$) ลำดับที่สาม คือ ด้านอนวัชผล (กำลังความซื่อสัตย์สุจริต) ($\bar{X} = ๓.๓๖$) และลำดับสุดท้าย คือ มีค่าเฉลี่ยระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๓๐$)

ตารางที่ ๔.๑๖ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) หลักผล ๔ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี ด้านปัญญาพละ (กำลังความรู้ความสามารถ)

(n=363)			
ด้านปัญญาพละ (กำลังความรู้ความสามารถ)	ระดับส่งผลต่อประสิทธิผล ในการบริหารงาน		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
๑. ผู้บริหารมีความรู้ความสามารถ ในการบริหารงาน	๓.๓๗	๐.๘๘	ปานกลาง
๒. ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ มองการณ์ไกล	๓.๒๘	๐.๘๖	ปานกลาง
๓. ผู้บริหารมีความเข้าใจปัญหาของประชาชนและสามารถแก้ไขได้	๓.๓๔	๑.๐๒	ปานกลาง
๔. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้หลักเหตุและผลในการตัดสินใจ ดำเนินโครงการต่างๆ	๓.๒๕	๑.๐๑	ปานกลาง
๕. ผู้บริหารมีการติดตามผลการปฏิบัติงานของบุคลากรอย่างใกล้ชิด	๓.๑๙	๐.๙๐	ปานกลาง
๖. ผู้บริหารมีการให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่อความก้าวหน้าทาง วิชาชีพของบุคลากร	๓.๓๖	๐.๙๖	ปานกลาง
รวม	๓.๓๐	๐.๔๙	ปานกลาง

จากตารางที่ ๔.๑๖ พบว่า หลักผล ๔ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี ด้านปัญญาพละ (กำลังความรู้ความสามารถ) โดยภาพรวมมีอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๓.๓๐$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ลำดับที่หนึ่ง คือ ผู้บริหารมีความรู้ความสามารถ ในการบริหารงาน ($\bar{X} = ๓.๓๗$) ลำดับที่สอง คือ ผู้บริหารมีการให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่อความก้าวหน้าทางวิชาชีพของบุคลากร ($\bar{X} = ๓.๓๖$) และลำดับที่สาม คือ ผู้บริหารมีความเข้าใจปัญหาของประชาชนและสามารถแก้ไขได้ ($\bar{X} = ๓.๓๔$)

ตารางที่ ๔.๑๗ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ผลลัพธ์ ๔ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี ด้านวิริยะพละ (กำลังความขยันหมั่นเพียร)

(n=363)

ด้านวิริยะพละ (กำลังความขยันหมั่นเพียร)	ระดับส่งผลต่อประสิทธิผล ในการบริหารงาน		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
๑. เจ้าหน้าที่ที่มีความรับผิดชอบต่อภาระหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย	๓.๕๒	๐.๘๖	มาก
๒. ผู้บริหารประพฤติตนเป็นแบบอย่างในเรื่องความขยันหมั่นเพียรแก่ผู้ใต้บังคับบัญชา	๓.๕๓	๐.๙๐	มาก
๓. เจ้าหน้าที่ที่มีความกระตือรือร้น ในการปฏิบัติงานตามเวลาที่กำหนดไว้	๓.๘๒	๐.๘๐	มาก
๔. ผู้บริหารมีการยอมรับฟัง ข้อเสนอแนะจาก ผู้ใต้บังคับบัญชา	๓.๕๒	๐.๙๖	มาก
๕. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการประชุมปรึกษาหารือกันเป็นประจำ	๓.๓๕	๑.๐๓	ปานกลาง
๖. ผู้บริหารใช้ดุลพินิจในการตัดสินใจดำเนินโครงการต่างๆ	๓.๕๗	๐.๙๕	มาก
ภาพรวม	๓.๕๒	๐.๕๒	มาก

จากตารางที่ ๔.๑๗ พบว่า ผลลัพธ์ ๔ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี ด้านวิริยะพละ (กำลังความขยันหมั่นเพียร) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = ๓.๕๒) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ลำดับที่หนึ่ง คือ เจ้าหน้าที่ที่มีความกระตือรือร้น ในการปฏิบัติงานตามเวลาที่กำหนดไว้ ($\bar{X}$ = ๓.๘๒) ลำดับที่สอง คือ ผู้บริหารใช้ดุลพินิจในการตัดสินใจดำเนินโครงการต่างๆ ($\bar{X}$ = ๓.๕๗) และลำดับที่สาม คือ ผู้บริหารประพฤติตนเป็นแบบอย่างในเรื่องความขยันหมั่นเพียรแก่ผู้ใต้บังคับบัญชา ($\bar{X}$ = ๓.๕๓)

ตารางที่ ๔.๑๘ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ผลลัพธ์ ๔ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี ด้านอนวัชพละ (กำลังความซื่อสัตย์สุจริต)

(n=363)

ด้านอนวัชพละ (กำลังความซื่อสัตย์สุจริต)	ระดับส่งผลกระทบต่อประสิทธิผล ในการบริหารงาน		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
๑. เจ้าหน้าที่มีการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใส ตรวจสอบได้	๓.๔๓	๐.๙๔	มาก
๒. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีระบบเล่นพรรคเล่นพวกมาเกี่ยวข้อง	๓.๐๘	๐.๙๓	ปานกลาง
๓. ผู้บริหารมีความยุติธรรมเป็นกลางให้ความเสมอภาคเท่าเทียมกันทุกฝ่าย	๓.๒๒	๐.๙๖	ปานกลาง
๔. บุคลากรปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับขององค์กร	๓.๖๗	๐.๗๕	มาก
๕. เจ้าหน้าที่มีความประพฤติเรียบร้อย ไม่เกี่ยวข้องกับอบายมุข	๓.๕๖	๐.๘๖	มาก
๖. เจ้าหน้าที่ประพฤติตามหลักศีล ๕	๓.๒๑	๐.๙๐	ปานกลาง
ภาพรวม	๓.๓๖	๐.๖๐	ปานกลาง

จากตารางที่ ๔.๑๘ พบว่า ผลลัพธ์ ๔ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี ด้านอนวัชพละ (กำลังความซื่อสัตย์สุจริต) โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.36$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ลำดับที่หนึ่งคือ บุคลากรปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับขององค์กร ($\bar{X}=3.67$) ลำดับที่สองคือ เจ้าหน้าที่มีความประพฤติเรียบร้อย ไม่เกี่ยวข้องกับอบายมุข ($\bar{X}=3.56$) และลำดับที่สามคือ เจ้าหน้าที่มีการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใส ตรวจสอบได้ ($\bar{X}=3.43$)

ตารางที่ ๔.๑๙ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) หลักผล ๔ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี ด้านสังคหผล (มีกำลังของเครื่องยึดเหนี่ยวใจคน)

(n=363)

ด้านสังคหผล (มีกำลังของเครื่องยึดเหนี่ยวใจคน)	ระดับส่งผลต่อประสิทธิผล ในการบริหารงาน		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
๑. ผู้บริหารมีการพิจารณาความดีความชอบของเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานโดยยึดหลักความสามารถ อย่างเป็นธรรม	๓.๕๕	๐.๗๗	มาก
๒. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการแบ่งปันสิ่งของช่วยเหลือประชาชนในยามประสบภัยอย่างเหมาะสม	๓.๖๐	๐.๗๑	มาก
๓. บุคลากรมีความสามารถเข้ากับผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา เจ้าหน้าที่และประชาชนได้เป็นอย่างดี	๓.๕๒	๐.๘๕	มาก
๔. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการทำงานมุ่งผลประโยชน์ส่วนรวม ไม่มุ่งผลประโยชน์ตน	๓.๗๕	๐.๗๗	มาก
๕. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการช่วยเหลือแก้ไขปัญหาชาวบ้าน แม้มิได้รับการร้องขอก็ตาม	๓.๓๗	๐.๘๑	ปานกลาง
๖. ผู้บริหารประพฤติตนเป็นกันเองเรียบง่าย เข้ากับทุกคนได้เสมอต้นเสมอปลาย	๓.๔๘	๑.๐๑	มาก
ภาพรวม	๓.๕๕	๐.๔๘	มาก

จากตารางที่ ๔.๑๙ พบว่า หลักผล ๔ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี ด้านสังคหผล (มีกำลังของเครื่องยึดเหนี่ยวใจคน) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = ๓.๕๕) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ลำดับที่หนึ่ง คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการทำงานมุ่งผลประโยชน์ส่วนรวม ไม่มุ่งผลประโยชน์ตน ($\bar{X}$ = ๓.๗๕) ลำดับที่สอง คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการแบ่งปันสิ่งของช่วยเหลือประชาชนในยามประสบภัยอย่างเหมาะสม ($\bar{X}$ = ๓.๖๐) และลำดับที่สาม คือ ผู้บริหารมีการพิจารณาความดีความชอบของเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานโดยยึดหลักความสามารถ อย่างเป็นธรรม ($\bar{X}$ = ๓.๕๕)

๔.๑.๔ การสมมติฐานการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง "การประยุกต์ใช้หลักพุทธธรรมเพื่อการส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี" ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานในการวิจัยเพื่อศึกษาความแตกต่างของสภาพส่วนบุคคลที่จะส่งผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและศึกษาการปฏิบัติตามพุทธธรรม คือ หลักสัปปุริสธรรม ๗ และหลักพละ ๔ ว่ามีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือไม่อย่างไร ผู้วิจัยจำแนกได้ ดังนี้

๑) สมมติฐานที่ ๑ พนักงานที่มีสถานภาพส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานีแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ ๑.๑ พนักงานที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานีแตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๒๐ การเปรียบเทียบความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี จำแนกตามเพศ

(n=363)

ประสิทธิผล ในการบริหารงาน	เพศ				t	Sig.	ผลการ ทดสอบ สมมติฐาน
	ชาย (๑๖๓ คน)		หญิง (๒๐๐ คน)				
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.			
๑. ด้านแผนพัฒนาของ อบท.	๓.๖๒	๐.๕๓๔	๓.๕๘	๐.๕๑๔	๐.๘๑๖	๐.๔๑๕	ไม่แตกต่างกัน
๒. ด้านคุณภาพการให้บริการ	๓.๖๔	๐.๔๘๐	๓.๖๘	๐.๕๒๒	-๐.๗๓๐	๐.๔๖๖	ไม่แตกต่างกัน
๓. ด้านการปฏิบัติราชการ	๓.๗๕	๐.๕๔๙	๓.๗๓	๐.๕๘๓	๐.๔๙๔	๐.๖๒๒	ไม่แตกต่างกัน
๔. ด้านการพัฒนาองค์กร	๓.๗๒	๐.๔๙๘	๓.๗๕	๐.๕๓๓	-๐.๔๔๗	๐.๖๕๕	ไม่แตกต่างกัน
ภาพรวม	๓.๖๙	๐.๓๙๑	๓.๖๘	๐.๔๓๕	๐.๐๖๕	๐.๙๔๘	ไม่แตกต่างกัน

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ ๔.๒๐ พบว่า พนักงานที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี โดยภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่าง จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าพนักงานที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานีทุกด้าน (ด้านแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านด้านการปฏิบัติราชการ ด้านด้านการปฏิบัติราชการ และด้านด้านการพัฒนาองค์กร) ไม่แตกต่าง จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ ๑.๒ พนักงานที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานีแตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๒๑ การเปรียบเทียบความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี จำแนกตามอายุ

(n=363)							
ประสิทธิผล ในการ บริหารงาน	แหล่งแห่ง ความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.	การทดสอบ สมมติฐาน
ด้านแผนพัฒนา ของ อปท.	ระหว่างกลุ่ม	๑.๔๖๙	๓	๐.๔๙๐	๑.๘๐๒	๐.๑๔๗	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	๙๗.๖๐๘	๓๕๙	๐.๒๗๒			
	รวม	๙๙.๐๗๗	๓๖๒				
ด้านคุณภาพ การให้บริการ	ระหว่างกลุ่ม	๒.๘๐๓	๓	๐.๙๓๔	๓.๗๗๑*	๐.๐๑๑	แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	๘๘.๙๕๗	๓๕๙	๐.๒๔๘			
	รวม	๙๑.๗๖๐	๓๖๒				
ด้านการปฏิบัติ ราชการ	ระหว่างกลุ่ม	๓.๔๐๗	๓	๑.๑๓๖	๓.๖๐๑*	๐.๐๑๔	แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	๑๑๓.๒๑๑	๓๕๙	๐.๓๑๕			
	รวม	๑๑๖.๖๑๘	๓๖๒				
ด้านการพัฒนา องค์กร	ระหว่างกลุ่ม	๕.๒๖๗	๓	๑.๗๕๖	๖.๘๙๔**	๐.๐๐๐	แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	๙๑.๔๓๑	๓๕๙	๐.๒๕๕			
	รวม	๙๖.๖๙๘	๓๖๒				
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	๒.๙๖๑	๓	๐.๙๘๗	๕.๙๗๘**	๐.๐๐๑	แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	๕๙.๒๘๕	๓๕๙	๐.๑๖๕			
	รวม	๖๒.๒๔๗	๓๖๒				

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

**หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑

จากตารางที่ ๔.๒๑ พบว่า พนักงานที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานีโดยรวมแตกต่างกัน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า พนักงานที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี ด้านคุณภาพการให้บริการ และด้านการปฏิบัติราชการ แตกต่างกัน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ส่วนพนักงานที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี ด้านแผนพัฒนาของ อปท. แตกต่างกัน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑

สมมติฐานที่ ๑.๓ พนักงานที่มีวุฒิการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานีแตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๒๒ การเปรียบเทียบความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี จำแนกตามวุฒิการศึกษา

(n=363)

ประสิทธิผลในการบริหารงาน	แหล่งแห่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.	การทดสอบสมมติฐาน
ด้านแผนพัฒนาของ อปท.	ระหว่างกลุ่ม	๑.๕๙๘	๒	๐.๗๙๙	๒.๙๕๑	๐.๐๕๔	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	๙๗.๔๗๙	๓๖๐	๐.๒๗๑			
	รวม	๙๙.๐๗๗	๓๖๒				
ด้านคุณภาพการให้บริการ	ระหว่างกลุ่ม	๒.๒๙๗	๒	๑.๑๔๙	๔.๖๒๓*	๐.๐๑๐	แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	๘๙.๔๖๒	๓๖๐	๐.๒๔๙			
	รวม	๙๑.๗๖๐	๓๖๒				
ด้านการปฏิบัติราชการ	ระหว่างกลุ่ม	๒.๑๖๖	๒	๑.๐๘๓	๓.๔๐๗*	๐.๐๓๔	แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	๑๑๔.๔๕๑	๓๖๐	๐.๓๑๘			
	รวม	๑๑๖.๖๑๘	๓๖๒				
ด้านการพัฒนาองค์กร	ระหว่างกลุ่ม	.๗๙๘	๒	๐.๓๙๙	๑.๔๙๘	๐.๒๒๕	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	๙๕.๙๐๐	๓๖๐	๐.๒๖๖			
	รวม	๙๖.๖๙๘	๓๖๒				
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	๑.๔๖๒	๒	๐.๗๓๑	๔.๓๒๙*	๐.๐๑๔	แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	๖๐.๗๘๕	๓๖๐	๐.๑๖๙			
	รวม	๖๒.๒๔๗	๓๖๒				

*แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๒๒ พบว่า พนักงานที่มีวุฒิการศึกษา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี โดยรวมแตกต่างกัน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า พนักงานที่มีวุฒิการศึกษา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี ด้านคุณภาพการให้บริการ และด้านการปฏิบัติราชการ แตกต่างกัน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

สมมติฐานที่ ๑.๔ พนักงานที่มีความเกี่ยวข้องกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๒๓ การเปรียบเทียบความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี **จำแนกตามความเกี่ยวข้องกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น**

(n=363)

ประสิทธิผล ในการ บริหารงาน	แหล่งแห่ง ความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.	การทดสอบ สมมติฐาน
ด้าน แผนพัฒนา ของ อบท.	ระหว่างกลุ่ม	๑.๙๒๒	๒	๐.๙๖๑	๓.๕๖๑*	๐.๐๒๙	แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	๙๗.๑๕๕	๓๖๐	๐.๒๗๐			
	รวม	๙๙.๐๗๗	๓๖๒				
ด้านคุณภาพ การให้บริการ	ระหว่างกลุ่ม	๒.๓๘๓	๒	๑.๑๙๗	๔.๘๒๑*	๐.๐๐๙	แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	๘๙.๓๖๖	๓๖๐	๐.๒๔๘			
	รวม	๙๑.๗๖๐	๓๖๒				
ด้านการ ปฏิบัติ ราชการ	ระหว่างกลุ่ม	๒.๖๙๘	๒	๑.๓๔๙	๔.๒๖๔*	๐.๐๑๕	แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	๑๑๓.๙๑๙	๓๖๐	๐.๓๑๖			
	รวม	๑๑๖.๖๑๘	๓๖๒				
ด้านการ พัฒนาองค์กร	ระหว่างกลุ่ม	๕.๒๖๓	๒	๒.๖๓๒	๑๐.๓๖๒**	๐.๐๐๐	แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	๙๑.๔๓๕	๓๖๐	๐.๒๕๔			
	รวม	๙๖.๖๙๘	๓๖๒				
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	๒.๗๕๘	๒	๑.๓๗๙	๘.๓๔๕**	๐.๐๐๐	แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	๕๙.๔๘๙	๓๖๐	๐.๑๖๕			
	รวม	๖๒.๒๔๗	๓๖๒				

*หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

**หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑

จากตารางที่ ๔.๒๓ พบว่า พนักงานที่มีความเกี่ยวข้องกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี โดยภาพรวมแตกต่างกัน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า พนักงานที่มีความเกี่ยวข้องกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี ด้านแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านคุณภาพการให้บริการ และด้านการปฏิบัติราชการ แตกต่างกัน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ส่วนพนักงานที่มีความเกี่ยวข้องกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี ด้านการพัฒนาองค์กร แตกต่างกัน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑

สมมติฐานที่ ๑.๕ พนักงานที่มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สังกัดอยู่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานีแตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๒๔ การเปรียบเทียบความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี จำแนกตามองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สังกัดอยู่

							(n=363)
ประสิทธิผลในการบริหารงาน	แหล่งแห่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.	การทดสอบสมมติฐาน
ด้านแผนพัฒนาของ อปท.	ระหว่างกลุ่ม	๒.๐๕๔	๔	๐.๕๑๓	๑.๘๙๔	๐.๑๑๑	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	๙๗.๐๒๔	๓๕๘	๐.๒๗๑			
	รวม	๙๙.๐๗๗	๓๖๒				
ด้านคุณภาพการให้บริการ	ระหว่างกลุ่ม	๙.๙๘๒	๔	๒.๔๙๖	๑๐.๙๒๕**	๐.๐๐๐	แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	๘๑.๗๗๗	๓๕๘	๐.๒๒๘			
	รวม	๙๑.๗๖๐	๓๖๒				
ด้านการปฏิบัติราชการ	ระหว่างกลุ่ม	๖.๖๕๐	๔	๑.๖๖๓	๕.๔๑๓**	๐.๐๐๐	แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	๑๐๙.๙๖๗	๓๕๘	๐.๓๐๗			
	รวม	๑๑๖.๖๑๘	๓๖๒				
ด้านการพัฒนาองค์กร	ระหว่างกลุ่ม	๖.๓๘๐	๔	๑.๕๙๕	๖.๓๒๒**	๐.๐๐๐	แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	๙๐.๓๑๘	๓๕๘	๐.๒๕๒			
	รวม	๙๖.๖๙๘	๓๖๒				
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	๔.๙๓๙	๔	๑.๒๓๕	๗.๗๑๔**	๐.๐๐๐	แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	๕๗.๓๐๗	๓๕๘	๐.๑๖๐			
	รวม	๖๒.๒๔๗	๓๖๒				

** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑

จากตารางที่ ๔.๒๔ พบว่า พนักงานที่มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สังกัดอยู่ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานีโดยรวมแตกต่างกัน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า พนักงานที่มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สังกัดอยู่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี ด้านคุณภาพการให้บริการ ด้านการปฏิบัติราชการ และด้านการพัฒนาองค์กร แตกต่างกัน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑

สมมติฐานที่ ๑.๖ พนักงานที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานีแตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๒๕ การเปรียบเทียบความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

(n=363)

ประสิทธิผล ในการ บริหารงาน	แหล่งแห่ง ความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.	การทดสอบ สมมติฐาน
ด้านแผนพัฒนา ของ อปท.	ระหว่างกลุ่ม	๔.๘๖๕	๒	๒.๔๓๓	๙.๒๙๖**	๐.๐๐๐	แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	๙๔.๒๑๒	๓๖๐	๐.๒๖๒			
	รวม	๙๙.๐๗๗	๓๖๒				
ด้านคุณภาพ การให้บริการ	ระหว่างกลุ่ม	๘.๐๘๓	๒	๔.๐๔๒	๑๗.๓๘๙**	๐.๐๐๐	แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	๘๓.๖๗๖	๓๖๐	๐.๒๓๒			
	รวม	๙๑.๗๖๐	๓๖๒				
ด้านการ ปฏิบัติราชการ	ระหว่างกลุ่ม	๑๐.๓๕๔	๒	๕.๑๗๗	๑๗.๕๓๘**	๐.๐๐๐	แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	๑๐๖.๒๖๔	๓๖๐	๐.๒๙๕			
	รวม	๑๑๖.๖๑๘	๓๖๒				
ด้านการ พัฒนาองค์กร	ระหว่างกลุ่ม	๗.๘๑๔	๒	๓.๙๐๗	๑๕.๘๒๕**	๐.๐๐๐	แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	๘๘.๘๘๔	๓๖๐	๐.๒๔๗			
	รวม	๙๖.๖๙๘	๓๖๒				
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	๗.๒๘๑	๒	๓.๖๔๑	๒๓.๘๔๕**	๐.๐๐๐	แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	๕๔.๙๖๕	๓๖๐	๐.๑๕๓			
	รวม	๖๒.๒๔๗	๓๖๒				

** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑

จากตารางที่ ๔.๒๕ พบว่า พนักงานที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานีโดยรวมแตกต่างกันมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า พนักงานที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี ด้านแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านคุณภาพการให้บริการ ด้านการปฏิบัติราชการ และด้านการพัฒนาองค์กร แตกต่างกัน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑

สมมติฐานที่ ๑.๗ พนักงานที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานีแตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๒๖ การเปรียบเทียบความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

							(n=363)
ประสิทธิผลในการบริหารงาน	แหล่งแห่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.	สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน
ด้านแผนพัฒนาของ อปท.	ระหว่างกลุ่ม	๑.๑๓๓	๒	๐.๕๖๗	๒.๐๘๓	๐.๑๒๖	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	๙๗.๙๔๔	๓๖๐	๐.๒๗๒			
	รวม	๙๙.๐๗๗	๓๖๒				
ด้านคุณภาพการให้บริการ	ระหว่างกลุ่ม	๐.๘๕๐	๒	๐.๔๒๕	๑.๖๘๔	๐.๑๘๗	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	๙๐.๙๐๙	๓๖๐	๐.๒๕๓			
	รวม	๙๑.๗๖๐	๓๖๒				
ด้านการปฏิบัติราชการ	ระหว่างกลุ่ม	๒.๐๗๙	๒	๑.๐๔๐	๓.๒๖๗*	๐.๐๓๙	แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	๑๑๔.๕๓๙	๓๖๐	๐.๓๑๘			
	รวม	๑๑๖.๖๑๘	๓๖๒				
ด้านการพัฒนาองค์กร	ระหว่างกลุ่ม	๑.๖๐๐	๒	๐.๘๐๐	๓.๐๒๙*	๐.๐๕๐	แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	๙๕.๐๙๘	๓๖๐	๐.๒๖๔			
	รวม	๙๖.๖๙๘	๓๖๒				
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	๑.๒๖๒	๒	๐.๖๓๑	๓.๗๒๔*	๐.๐๒๕	แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	๖๐.๙๘๕	๓๖๐	๐.๑๖๙			
	รวม	๖๒.๒๔๗	๓๖๒				

** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

*หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑

จากตารางที่ ๔.๒๖ พบว่า พนักงานที่มีประสบการณ์ในการทำงาน แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานีโดยรวมแตกต่างกัน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า พนักงานที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี ด้านการปฏิบัติราชการและด้านการพัฒนาองค์กรแตกต่างกัน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

๒) สมมติฐานที่ ๒ การปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี

ตารางที่ ๔.๒๗ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (r) และ p-value ระหว่าง การปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี

(n=363)

การปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม ๗	ความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงาน	r	Sig.	สรุปผล
โดยรวม	ด้านที่ ๑. แผนพัฒนาของ อบท.	๐.๔๐๙**	๐.๐๐๐	มีความสัมพันธ์
	ด้านที่ ๒. คุณภาพการให้บริการ	๐.๔๖๕**	๐.๐๐๐	มีความสัมพันธ์
	ด้านที่ ๓. การปฏิบัติราชการ	๐.๕๒๐**	๐.๐๐๐	มีความสัมพันธ์
	ด้านที่ ๔. การพัฒนาองค์กร	๐.๕๑๑**	๐.๐๐๐	มีความสัมพันธ์
	ภาพรวม	๐.๖๐๗**	๐.๐๐๐	มีความสัมพันธ์

**หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑

จากตารางที่ ๔.๒๗ พบว่า การปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กัน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าการปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี มีความสัมพันธ์กัน ทุกด้าน (ด้านการปฏิบัติราชการ ด้านการพัฒนาองค์กร ด้านคุณภาพการให้บริการ และด้านแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑

สมมติฐานที่ ๒.๑ การปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ ด้านหลักธัมมัญญดา (รู้จักธรรม รู้จักเหตุ) มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี

ตารางที่ ๔.๒๘ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (r) และ p-value ระหว่าง การปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ ด้านหลักธัมมัญญดา (ความรู้จักธรรม รู้จักเหตุ) มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี

(n=363)

การปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม ๗	ความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงาน	r	Sig.	สรุปผล
ตามหลักธัมมัญญดา	ด้านที่ ๑. แผนพัฒนาของ อปท.	๐.๑๙๐**	๐.๐๐๐	มีความสัมพันธ์
	ด้านที่ ๒. คุณภาพการให้บริการ	๐.๒๑๓**	๐.๐๐๐	มีความสัมพันธ์
	ด้านที่ ๓. การปฏิบัติราชการ	๐.๒๕๕**	๐.๐๐๐	มีความสัมพันธ์
	ด้านที่ ๔. การพัฒนาองค์กร	๐.๒๕๘**	๐.๐๐๐	มีความสัมพันธ์
	ภาพรวม	๐.๒๙๒**	๐.๐๐๐	มีความสัมพันธ์

**หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑

จากตารางที่ ๔.๒๘ พบว่า การปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี ด้านหลักธัมมัญญดา (ความรู้จักธรรม รู้จักเหตุ) โดยภาพรวม มีความสัมพันธ์กัน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี ด้านหลักธัมมัญญดา (ความรู้จักธรรม รู้จักเหตุ) มีความสัมพันธ์กัน ทุกด้าน (ด้านแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านคุณภาพการให้บริการ ด้านการปฏิบัติราชการ และด้านการพัฒนาองค์กร) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑

สมมติฐานที่ ๒.๒ การปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม ด้านหลักอรรถัญญตา (ความรู้จักอรรถ) มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี

ตารางที่ ๔.๒๙ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (r) และ p-value ระหว่าง การปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ ด้านหลักอรรถัญญตา (ความรู้จักอรรถ) มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี

(n=363)

การปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม ๗	ความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงาน	r	Sig.	สรุปผล
หลักอรรถัญญตา	ด้านที่ ๑. แผนพัฒนาของ อบท.	๐.๒๘๙**	๐.๐๐๐	มีความสัมพันธ์
	ด้านที่ ๒. คุณภาพการให้บริการ	๐.๓๕๘**	๐.๐๐๐	มีความสัมพันธ์
	ด้านที่ ๓. การปฏิบัติราชการ	๐.๓๘๘**	๐.๐๐๐	มีความสัมพันธ์
	ด้านที่ ๔. การพัฒนาองค์กร	๐.๓๖๖**	๐.๐๐๐	มีความสัมพันธ์
	ภาพรวม	๐.๔๔๖**	๐.๐๐๐	มีความสัมพันธ์

**หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑

จากตารางที่ ๔.๒๙ พบว่า การปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี ด้านหลักอรรถัญญตา (ความรู้จักอรรถ) โดยรวม มีความสัมพันธ์กัน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี ด้านหลักอรรถัญญตา (ความรู้จักอรรถ) มีความสัมพันธ์กัน ทุกด้าน (ด้านแผนพัฒนาของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านคุณภาพการให้บริการ ด้านการปฏิบัติราชการ และด้านการพัฒนาองค์กร) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑

สมมติฐานที่ ๒.๓ การปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ ด้านหลักอรรถัตถุญตา (ความรู้จักตน) มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี

ตารางที่ ๔.๓๐ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (r) และ p-value ระหว่าง การปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ ด้านหลักอรรถัตถุญตา (ความรู้จักตน) มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี

(n=363)

การปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม ๗	ความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงาน	r	Sig.	สรุปผล
หลักอรรถัตถุญตา	ด้านที่ ๑. แผนพัฒนาของ อบท.	๐.๒๘๐**	๐.๐๐๐	มีความสัมพันธ์
	ด้านที่ ๒. คุณภาพการให้บริการ	๐.๓๑๗**	๐.๐๐๐	มีความสัมพันธ์
	ด้านที่ ๓. การปฏิบัติราชการ	๐.๓๖๐**	๐.๐๐๐	มีความสัมพันธ์
	ด้านที่ ๔. การพัฒนาองค์กร	๐.๓๑๑**	๐.๐๐๐	มีความสัมพันธ์
	ภาพรวม	๐.๔๐๕**	๐.๐๐๐	มีความสัมพันธ์

**หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑

จากตารางที่ ๔.๓๐ พบว่า การปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี ด้านหลักอรรถัตถุญตา (ความรู้จักตน) โดยรวม มีความสัมพันธ์กัน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี ด้านหลักอรรถัตถุญตา (ความรู้จักตน) มีความสัมพันธ์กัน ทุกด้าน (ด้านแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านคุณภาพการให้บริการ ด้านการปฏิบัติราชการ และด้านการพัฒนาองค์กร) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑

สมมติฐานที่ ๒.๔ การปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ ด้านหลักมัตตัญญูตา (ความรู้ประมาณ) มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี

ตารางที่ ๔.๓๑ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (r) และ p-value ระหว่าง การปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ ด้านหลักมัตตัญญูตา (ความรู้ประมาณ) มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี

(n=363)

การปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม ๗	ความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงาน	r	Sig.	สรุปผล
หลักมัตตัญญูตา	ด้านที่ ๑. แผนพัฒนาของ อบท.	๐.๓๖๘**	๐.๐๐๐	มีความสัมพันธ์
	ด้านที่ ๒. คุณภาพการให้บริการ	๐.๔๐๐**	๐.๐๐๐	มีความสัมพันธ์
	ด้านที่ ๓. การปฏิบัติราชการ	๐.๔๓๖**	๐.๐๐๐	มีความสัมพันธ์
	ด้านที่ ๔. การพัฒนาองค์กร	๐.๔๗๑**	๐.๐๐๐	มีความสัมพันธ์
	ภาพรวม	๐.๕๓๔**	๐.๐๐๐	มีความสัมพันธ์

**หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑

จากตารางที่ ๔.๓๑ พบว่า การปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี ด้านหลักมัตตัญญูตา (ความรู้ประมาณ) โดยรวม มีความสัมพันธ์กัน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี ด้านหลักมัตตัญญูตา (ความรู้ประมาณ) มีความสัมพันธ์กัน ทุกด้าน (ด้านแผนพัฒนาของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านคุณภาพการให้บริการ ด้านการปฏิบัติราชการ และด้านการพัฒนาองค์กร) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑

สมมติฐานที่ ๒.๕ การปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ ด้านหลักกาลัญญา (ความรู้กาล) มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี

ตารางที่ ๔.๓๒ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (r) และ p-value ระหว่าง การปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ ด้านหลักกาลัญญา (ความรู้กาล) มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี

(n=363)

การปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม ๗	ความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงาน	r	Sig.	สรุปผล
หลักกาลัญญา	ด้านที่ ๑. แผนพัฒนาของ อปท.	๐.๒๔๘**	๐.๐๐๐	มีความสัมพันธ์
	ด้านที่ ๒. คุณภาพการให้บริการ	๐.๓๑๔**	๐.๐๐๐	มีความสัมพันธ์
	ด้านที่ ๓. การปฏิบัติราชการ	๐.๓๘๘**	๐.๐๐๐	มีความสัมพันธ์
	ด้านที่ ๔. การพัฒนาองค์กร	๐.๓๔๐**	๐.๐๐๐	มีความสัมพันธ์
	โดยรวม	๐.๔๑๒**	๐.๐๐๐	มีความสัมพันธ์

**หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑

จากตารางที่ ๔.๓๒ พบว่า การปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี ด้านหลักกาลัญญา (ความรู้กาล) โดยภาพรวม มีความสัมพันธ์กัน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี ด้านหลักกาลัญญา (ความรู้กาล) มีความสัมพันธ์กัน ทุกด้าน (ด้านแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านคุณภาพการให้บริการ ด้านการปฏิบัติราชการ และด้านการพัฒนาองค์กร) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑

สมมติฐานที่ ๒.๖ การปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ ด้านหลักปรัญญา (ความรู้จักชุมชน) มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี

ตารางที่ ๔.๓๓ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (r) และ p-value ระหว่าง การปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ ด้านหลักปรัญญา (ความรู้จักชุมชน) มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี

(n=363)

การปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม ๗	ความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงาน	r	Sig.	สรุปผล
หลักปรัญญา	ด้านที่ ๑. แผนพัฒนาของ อบท.	๐.๒๑๑**	๐.๐๐๐	มีความสัมพันธ์
	ด้านที่ ๒. คุณภาพการให้บริการ	๐.๒๔๕**	๐.๐๐๐	มีความสัมพันธ์
	ด้านที่ ๓. การปฏิบัติราชการ	๐.๒๒๑**	๐.๐๐๐	มีความสัมพันธ์
	ด้านที่ ๔. การพัฒนาองค์กร	๐.๒๒๓**	๐.๐๐๐	มีความสัมพันธ์
	โดยรวม	๐.๒๘๖**	๐.๐๐๐	มีความสัมพันธ์

**หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑

จากตารางที่ ๔.๓๓ พบว่า การปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี ด้านหลักปรัญญา (ความรู้จักชุมชน) โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กัน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี ด้านหลักปรัญญา (ความรู้จักชุมชน) มีความสัมพันธ์กัน ทุกด้าน (ด้านแผนพัฒนาของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านคุณภาพการให้บริการ ด้านการปฏิบัติราชการ และด้านการพัฒนาองค์กร) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑

สมมติฐานที่ ๒.๗ การปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ ด้านหลักบุคคลัญญาตา (ความรู้จักบุคคล) มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี

ตารางที่ ๔.๓๔ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (r) และ p-value ระหว่าง การปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ ด้านหลักบุคคลัญญาตา (ความรู้จักบุคคล) มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี

(n=363)

การปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม ๗	ความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงาน	r	Sig.	สรุปผล
หลักบุคคลัญญาตา	ด้านที่ ๑. แผนพัฒนาของ อบท.	๐.๓๕๕**	๐.๐๐๐	มีความสัมพันธ์
	ด้านที่ ๒. คุณภาพการให้บริการ	๐.๓๕๕**	๐.๐๐๐	มีความสัมพันธ์
	ด้านที่ ๓. การปฏิบัติราชการ	๐.๔๒๕**	๐.๐๐๐	มีความสัมพันธ์
	ด้านที่ ๔. การพัฒนาองค์กร	๐.๔๖๕**	๐.๐๐๐	มีความสัมพันธ์
	รวม	๐.๕๐๙**	๐.๐๐๐	มีความสัมพันธ์

**หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑

จากตารางที่ ๔.๓๔ พบว่า การปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี ด้านหลักบุคคลัญญาตา (ความรู้จักบุคคล) โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กันมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี ด้านหลักบุคคลัญญาตา (ความรู้จักบุคคล) มีความสัมพันธ์กัน ทุกด้าน (ด้านแผนพัฒนาของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านคุณภาพการให้บริการ ด้านการปฏิบัติราชการ และด้านการพัฒนาองค์กร) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑

๓) สมมติฐานที่ ๓ การปฏิบัติตามหลักผล ๔ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี

ตารางที่ ๔.๓๕ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (r) และ p-value ระหว่าง การปฏิบัติตามหลักผล ๔ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี

(n=363)

การปฏิบัติตามหลักผล ๔	ความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงาน	r	Sig.	สรุปผล
โดยรวม	ด้านที่ ๑. แผนพัฒนาของ อปท.	๐.๒๙๕**	๐.๐๐๐	มีความสัมพันธ์
	ด้านที่ ๒. คุณภาพการให้บริการ	๐.๔๖๑**	๐.๐๐๐	มีความสัมพันธ์
	ด้านที่ ๓. การปฏิบัติราชการ	๐.๓๗๕**	๐.๐๐๐	มีความสัมพันธ์
	ด้านที่ ๔. การพัฒนาองค์กร	๐.๓๖๒**	๐.๐๐๐	มีความสัมพันธ์
	ภาพรวม	๐.๔๗๔**	๐.๐๐๐	มีความสัมพันธ์

**หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑

จากตารางที่ ๔.๓๕ พบว่า การปฏิบัติตามหลักผล ๔ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานีโดยรวม มีความสัมพันธ์กัน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การปฏิบัติตามหลักผล ๔ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี มีความสัมพันธ์กัน ทุกด้าน (ด้านการปฏิบัติราชการ ด้านการพัฒนาองค์กร ด้านคุณภาพการให้บริการ และด้านแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑

สมมติฐานที่ ๓.๑ การปฏิบัติตามหลักผล ๔ ด้านปัญหาผล (กำลังความรู้ความสามารถ) มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี

ตารางที่ ๔.๓๖ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (r) และ p-value ระหว่าง การปฏิบัติตามหลักผล ๔ ด้านปัญหาผล (กำลังความรู้ความสามารถ) มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี

(n=363)

การปฏิบัติตามหลักผล ๔	ความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงาน	r	Sig.	สรุปผล
ด้านปัญหาผล	ด้านที่ ๑. แผนพัฒนาของ อบท.	๐.๑๖๐**	๐.๐๐๒	มีความสัมพันธ์
	ด้านที่ ๒. คุณภาพการให้บริการ	๐.๒๐๐**	๐.๐๐๐	มีความสัมพันธ์
	ด้านที่ ๓. การปฏิบัติราชการ	๐.๑๒๘*	๐.๐๑๕	มีความสัมพันธ์
	ด้านที่ ๔. การพัฒนาองค์กร	๐.๑๒๒*	๐.๐๒๐	มีความสัมพันธ์
	ภาพรวม	๐.๑๙๓**	๐.๐๐๐	มีความสัมพันธ์

*หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

**หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑

จากตารางที่ ๔.๓๖ พบว่า การปฏิบัติตามหลักผล ๔ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี ด้านปัญหาผล (กำลังความรู้ความสามารถ) โดยภาพรวม มีความสัมพันธ์กัน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การปฏิบัติตามหลักผล ๔ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี ด้านปัญหาผล (กำลังความรู้ความสามารถ) มีความสัมพันธ์กัน ทุกด้าน (ด้านแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านการปฏิบัติราชการ และด้านการพัฒนาองค์กร) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ (ด้านคุณภาพการให้บริการ) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑

สมมติฐานที่ ๓.๒ การปฏิบัติตามหลักผล ๔ ด้านวิริยะผล (กำลังความขยันหมั่นเพียร) มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี

ตารางที่ ๔.๓๗ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (r) และ p-value ระหว่าง การปฏิบัติตามหลักผล ๔ ด้านวิริยะผล (กำลังความขยันหมั่นเพียร) มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี

(n=363)

การปฏิบัติตามหลักผล ๔	ความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงาน	r	Sig.	สรุปผล
ด้านวิริยะผล	ด้านที่ ๑. แผนพัฒนาของ อบท.	๐.๒๖๔**	๐.๐๐๐	มีความสัมพันธ์
	ด้านที่ ๒. คุณภาพการให้บริการ	๐.๔๗๕**	๐.๐๐๐	มีความสัมพันธ์
	ด้านที่ ๓. การปฏิบัติราชการ	๐.๔๖๘**	๐.๐๐๐	มีความสัมพันธ์
	ด้านที่ ๔. การพัฒนาองค์กร	๐.๔๐๕**	๐.๐๐๐	มีความสัมพันธ์
	ภาพรวม	๐.๕๑๔**	๐.๐๐๐	มีความสัมพันธ์

**หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑

จากตารางที่ ๔.๓๗ พบว่า การปฏิบัติตามหลักผล ๔ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี ด้านวิริยะผล (กำลังความขยันหมั่นเพียร) โดยรวม มีความสัมพันธ์กัน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การปฏิบัติตามหลักผล ๔ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดอุบลราชธานี ด้านวิริยะผล (กำลังความขยันหมั่นเพียร) มีความสัมพันธ์กัน ทุกด้าน (ด้านแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านคุณภาพการให้บริการ ด้านการปฏิบัติราชการ และด้านการพัฒนาองค์กร) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑

สมมติฐานที่ ๓.๓ การปฏิบัติตามหลักผล ๔ ด้านอนวัชพะพะ (กำลังความซื่อสัตย์สุจริต) มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี

ตารางที่ ๔.๓๘ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (r) และ p-value ระหว่าง การปฏิบัติตามหลักผล ๔ ด้านอนวัชพะพะ (กำลังความซื่อสัตย์สุจริต) มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี

(n=363)

การปฏิบัติตามหลักผล ๔	ความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงาน	r	Sig.	สรุปผล
ด้านอนวัชพะพะ	ด้านที่ ๑. แผนพัฒนาของ อบท.	๐.๒๒๓**	๐.๐๐๐	มีความสัมพันธ์
	ด้านที่ ๒. คุณภาพการให้บริการ	๐.๒๔๖**	๐.๐๐๐	มีความสัมพันธ์
	ด้านที่ ๓. การปฏิบัติราชการ	๐.๒๒๖**	๐.๐๐๐	มีความสัมพันธ์
	ด้านที่ ๔. การพัฒนาองค์กร	๐.๒๔๑**	๐.๐๐๐	มีความสัมพันธ์
	ภาพรวม	๐.๒๙๗**	๐.๐๐๐	มีความสัมพันธ์

**หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑

จากตารางที่ ๔.๓๘ พบว่า การปฏิบัติตามหลักผล ๔ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี ด้านอนวัชพะพะ (กำลังความซื่อสัตย์สุจริต) โดยภาพรวม มีความสัมพันธ์กัน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การปฏิบัติตามหลักผล ๔ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี ด้านอนวัชพะพะ (กำลังความซื่อสัตย์สุจริต) มีความสัมพันธ์กัน ทุกด้าน (ด้านแผนพัฒนาของ อบท. ด้านคุณภาพการให้บริการ ด้านการปฏิบัติราชการ และด้านการพัฒนาองค์กร) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑

สมมติฐานที่ ๓.๔ การปฏิบัติตามหลักพละ ๔ ด้านสังคหพละ (กำลังของเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจ) มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี

ตารางที่ ๔.๓๙ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (r) และ p-value ระหว่าง การปฏิบัติตามหลักพละ ๔ ด้านสังคหพละ (กำลังของเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจ) มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี

(n=363)

การปฏิบัติตามหลักพละ ๔	ความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงาน	r	Sig.	สรุปผล
ด้านสังคหพละ	ด้านที่ ๑. แผนพัฒนาของ อบท.	๐.๒๐๒**	๐.๐๐๐	มีความสัมพันธ์
	ด้านที่ ๒. คุณภาพการให้บริการ	๐.๔๓๐**	๐.๐๐๐	มีความสัมพันธ์
	ด้านที่ ๓. การปฏิบัติราชการ	๐.๒๖๓**	๐.๐๐๐	มีความสัมพันธ์
	ด้านที่ ๔. การพัฒนาองค์กร	๐.๒๘๐**	๐.๐๐๐	มีความสัมพันธ์
	โดยรวม	๐.๓๗๑**	๐.๐๐๐	มีความสัมพันธ์

**หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑

จากตารางที่ ๔.๓๙ พบว่า การปฏิบัติตามหลักพละ ๔ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี ด้านสังคหพละ (กำลังของเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจ) โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กัน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การปฏิบัติตามหลักพละ ๔ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี ด้านสังคหพละ (กำลังของเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจ) มีความสัมพันธ์กัน ทุกด้าน (ด้านแผนพัฒนาของ อบท. ด้านคุณภาพการให้บริการ ด้านการปฏิบัติราชการ และด้านการพัฒนาองค์กร) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑

สรุปผลการวิจัยเชิงปริมาณ

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดอุบลราชธานี

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน ๒๐๐ คน ส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาอยู่ระดับปริญญาตรี เป็นพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่วนใหญ่สังกัดอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบล มีรายได้ต่อเดือน ๑๕,๐๐๐ - ๒๐,๐๐๐ บาท มีประสบการณ์ในการทำงาน ๖- ๑๐ ปี

ข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติตามหลักสัปปริสธรรม ๗ ในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า การปฏิบัติตามหลักสัปปริสธรรม ๗ ในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดได้แก่ หลักอหัตถัญญตา (รู้ตน รู้ว่าตนเองมีคุณสมบัติ มีความรู้ อย่างไรก็ตาม)

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า การปฏิบัติตามหลักสัปปริสธรรม ๗ ในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี **หลักธัมมัญญตา** (รู้หลักการ รู้จักเหตุ รู้งาน รู้หน้าที่ในการดำเนินการอย่างถูกต้อง) โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยระดับมาก คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการทำโครงการที่มุ่งต่อประโยชน์ของชุมชน **หลักอิตถัญญตา** (รู้จุดหมาย รู้ความมุ่งหมาย รู้จักผล) คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการวางแผนงานทุกอย่างได้อย่างเหมาะสมและทันต่อเหตุการณ์ **หลักอิตถัญญตา** (รู้ตน รู้ว่าตนเองมีคุณสมบัติมีความรู้อย่างไร) คือ บุคลากรที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี **ด้านหลักมัตถัญญตา** (รู้จักประมาณ รู้จักความพอดี) โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยระดับมาก คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการกำหนดหลักจริยธรรมของหน่วยงานหรือไม่ **ด้านหลักกาลัญญตา** (รู้จักเวลา รู้คุณค่าเวลา รู้จักการบริหารเวลาอย่างเหมาะสม) โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยระดับมาก คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีขั้นตอนในการทำงานในการให้บริการประชาชน **ด้านหลักปริสสัญญตา** (รู้ชุมชน รู้สังคม สามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้) โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยระดับปานกลาง คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาประยุกต์ใช้ในการบริหารองค์การ **ด้านหลักบุคคลัญญตา** (รู้จักบุคคล รู้ประเภทของบุคคลที่ร่วมงานด้วยกัน) โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยระดับมาก คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละตำแหน่งอย่างชัดเจน

ข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติตามหลักพละ ๔ ในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า การปฏิบัติตามหลักพละ ๔ ในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ลำดับที่หนึ่ง คือ ด้านสังคหพละ (กำลังเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจคน)

การปฏิบัติตามหลักพละ ๔ ในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี **ด้านปัญญาพละ** (กำลังความรู้ความสามารถ) โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยระดับปานกลางทุกด้าน โดยลำดับที่หนึ่ง คือ ผู้บริหารมีความรู้ความสามารถ ในการบริหารงาน **ด้านวิริยะพละ** (กำลังความขยันหมั่นเพียร) โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ลำดับที่หนึ่ง คือ เจ้าหน้าที่ที่มีความกระตือรือร้น ในการปฏิบัติงานตามเวลา ที่กำหนดไว้ **ด้านอนวัชพละ** (กำลังความซื่อสัตย์สุจริต) โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ลำดับที่หนึ่ง คือ บุคลากรปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับขององค์กร **ด้านสังคหพละ** (มีกำลังของเครื่องยึดเหนี่ยวใจคน) โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ลำดับที่หนึ่ง คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการทำงานมุ่งผลประโยชน์ส่วนรวม ไม่มุ่งผลประโยชน์ตน

ประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดอุบลราชธานี

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดอุบลราชธานี โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยระดับมากทุกด้าน โดยลำดับที่หนึ่ง คือ ด้านการปฏิบัติราชการ

ประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดอุบลราชธานี **ด้านแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น** โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ลำดับที่หนึ่ง คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเปิดโอกาสให้ประชาชน กลุ่ม องค์กร หรือหน่วยงานต่างๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนา **ด้านคุณภาพการให้บริการ** โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ลำดับที่หนึ่ง คือ เจ้าหน้าที่ที่มีความเต็มใจและตั้งใจ ในการให้บริการประชาชน **ด้านการปฏิบัติราชการ** โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ลำดับที่หนึ่ง คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีผลจากการดำเนินโครงการเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ **ด้านการพัฒนาองค์กร** โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ลำดับที่หนึ่ง คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการกำหนดวัตถุประสงค์ในการทำงานไว้อย่างชัดเจน

๔.๒ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interviews) โดยได้ทำการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ซึ่งเป็นบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญและมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และผู้เชี่ยวชาญด้านพระพุทธศาสนาในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี ได้แก่ บุคคลสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๑๘ คน ประกอบด้วย กลุ่มผู้บริหารท้องถิ่น จำนวน ๗ คน กลุ่มนักวิชาการ จำนวน ๔ คน กลุ่มผู้นำทางพุทธศาสนา จำนวน ๔ รูป กลุ่มตัวแทนภาคประชาชน จำนวน ๓ คน แล้วนำข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้มาตรวจสอบและวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content Analysis) ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ข้อที่ ๓ เพื่อเสนอการพัฒนาการส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารงานตามหลักพุทธธรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดอุบลราชธานี โดยวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ ข้อที่ ๑ – ข้อที่ ๓ จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) จำนวน ๑๘ รูป/คน ดังนี้

๔.๒.๑ สภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี

๑) ด้านแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

นับตั้งแต่มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ จนมาถึงรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนับได้ว่าการพัฒนาไปจากเดิมเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของ บทบาท อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่ว่าจะเป็นจังหวัดอุบลราชธานีเอง หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศ นับได้ว่าการเปลี่ยนแปลงจากเดิมไปมาก อย่างเช่นในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ให้ความสำคัญกับการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยกำหนดกรอบความเป็นอิสระในการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชน และเป็นอิสระในการกำหนดนโยบายการปกครอง การบริหาร การบริหารงานบุคคล การเงิน และการคลัง และมีอำนาจหน้าที่ของตนเองโดยเฉพาะ^๑ การบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะก่อให้เกิดประสิทธิผลนั้น จะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่มีอยู่แล้ว ซึ่งในแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอยู่ข้อหนึ่งว่า รัฐจะต้องจัดสรรงบประมาณให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในสัดส่วนที่ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ ในปี ๒๕๔๔ และในปี ๒๕๔๙ รัฐจะต้องจัดสรรงบประมาณให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในสัดส่วนที่ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓๕ ซึ่งก็มากขึ้นเรื่อยๆ ดังนั้นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงจำเป็นต้องบริหารจัดการรายได้จากที่รัฐบาลจัดสรรมาให้และรายได้ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดเก็บเองมาวางแผนบริหารจัดการให้เกิดประโยชน์มากที่สุดและมีความโปร่งใสมากที่สุด^๒

^๑สัมภาษณ์ ผศ.ดร.วินัย จำปาอ่อน, อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^๒สัมภาษณ์ ผศ.ประกายดาว เสวตนนท์, อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ในมาตราที่ ๑๖ มาตราที่ ๑๗ บัญญัติไว้ว่า ให้เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล และการปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ ให้มีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง ส่วนองค์การบริหารส่วนจังหวัดนอกจากจะมีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเองแล้ว ยังมีอำนาจหน้าที่ในการประสานงานการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนดอีกด้วย^๓ จากพระราชบัญญัติข้างต้นจะเห็นได้ว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมมีความเป็นอิสระในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่นและการดำเนินการตามแผนที่ท้องถิ่นกำหนด ไม่ว่าจะเป็นการวางแผนทั้งระยะสั้นและแผนระยะยาว จะต้องอยู่ในการกำกับดูแลของของรัฐบาลและถูกตรวจสอบโดยภาคประชาชน^๔ การวางแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องมีการวางแผนให้มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาในระดับต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นแผนการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้อง สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล สอดคล้องกับแผนกระทรวง กรม ซึ่งเป็นแผนระดับชาติ อย่างเช่นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดอุบลราชธานีนี้ ในการวางแผนพัฒนาเอาแค่แผนสามปี ถ้าจะทำแผนสามปี ก็ต้องทำแผนพัฒนาให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนาจังหวัด ตลอดจนยุทธศาสตร์การพัฒนาอำเภอและแผนพัฒนาอำเภอและในการจัดทำแผนพัฒนาในแต่ละครั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องเปิดโอกาสให้ประชาชน กลุ่มองค์กร หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาของท้องถิ่น ซึ่งตามที่ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำและประสานแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ได้กำหนดแผนพัฒนาท้องถิ่นไว้ ๒ ประเภทดังมีรายละเอียด ดังนี้

ประเภทที่ ๑ แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา หมายความว่า ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งแสดงถึงวิสัยทัศน์ พันธกิจและจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในอนาคต โดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนาอำเภอ

ประเภทที่ ๒ แผนพัฒนาสามปี หมายถึง แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาการ อันมีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดแผนงาน โครงการพัฒนาที่จัดทำขึ้นสำหรับปีงบประมาณแต่ละปี ซึ่งมีความต่อเนื่องและเป็นแผนก้าวหน้าครอบคลุมระยะเวลาสามปีโดยมีการทบทวนเพื่อปรับปรุงเป็นประจำทุกปี^๕

นอกจากการกำหนดแผนพัฒนาท้องถิ่นทั้ง ๒ ประเภทแล้ว องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังมีอีกแผนที่ไม่ใช่การจัดทำแผนพัฒนา แต่เป็นเอกสารที่ทางองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รวบรวมแผนงาน โครงการหรือกิจกรรมต่างที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการ ซึ่งเรียกว่า แผนปฏิบัติ

^๓ สัมภาษณ์ ดร.วิฑูรย์ พล กักต้วนิช, คณบดี คณะรัฐศาสตร์มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี, ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^๔ สัมภาษณ์ ทองบรร มะเดื่อ, กำนันตำบลบ้านตูม อำเภอนาจะหลวย จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๐ ธันวาคม ๒๕๕๙

^๕ สัมภาษณ์ สวัสดิ์ ฤทธิสิงห์, รองปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

การ เป็นแผนพัฒนาที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องมีการดำเนินการได้จริงทั้งหมดในเขตพื้นที่ของท้องถิ่นนั้นๆ ในแต่ละปีงบประมาณเพื่อที่จะได้ทราบถึงกิจกรรมการพัฒนาในเขตพื้นที่ ที่ดำเนินการ ซึ่งแผนปฏิบัติการนี้ จะมีกำหนดไว้ในระเบียบของกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำและประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖^๖

ประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในด้านแผนพัฒนานั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมกับองค์กรหรือหน่วยงานต่างๆ ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งจะต้องประกอบไปด้วย ตัวแทนจากภาคประชาชน ตัวแทนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และตัวแทนจากส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกันให้ได้มากที่สุด เพื่อที่จะได้เป็นการทำงานร่วมกันแบบบูรณาการในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น^๗ ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นที่ดีนั้นจะต้องจัดทำแผนพัฒนาให้ตั้งอยู่บนพื้นฐานของการรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบด้านและเป็นระบบ จะต้องมีความสามารถในการจัดสรรทรัพยากรของท้องถิ่นที่มีอย่างจำกัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อที่จะทำให้แผนพัฒนาท้องถิ่นสามารถนำไปสู่การแก้ปัญหาและตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างแท้จริง^๘

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นจะต้องมองในหลายมิติ ไม่ว่าจะเป็นมิติด้านการพัฒนา มิติด้านเชิงพื้นที่ เพื่อที่จะให้การวางแผนพัฒนาท้องถิ่นมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการรับมือกับสถานการณ์หรือผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นได้ ถ้าเรามองครอบคลุมทุกมิติ ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านการบริหารจัดการ ให้ครอบคลุมในทุกพื้นที่ไม่ว่าจะเป็นระดับจังหวัด ระดับอำเภอ และระดับตำบล ถ้าเรามองครบทุกมิติอย่างรู้เท่าทันและสามารถใช้ประโยชน์จากสถานการณ์ที่เกิดขึ้นได้อย่างเต็มที่หรือหาแนวทางในการป้องกันอุปสรรคที่อาจเกิดขึ้นได้ในอนาคตได้^๙ ในขั้นตอนการวางแผนพัฒนาท้องถิ่นต้องมีการกำหนดวัตถุประสงค์ให้ชัดเจน ให้ครอบคลุมทุกมิติ โดยหลักในการในการกำหนดวัตถุประสงค์ในการทำแผนพัฒนาท้องถิ่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องกำหนดวัตถุประสงค์ออกเป็น ๓ ขั้นตอน^{๑๐} ประกอบด้วย

ขั้นตอนที่หนึ่ง ในการทำแผนพัฒนาท้องถิ่นจะต้องมีการวิเคราะห์ (NPCP) N คือการวิเคราะห์ความต้องการ (Need) ของประชาชนในพื้นที่ว่าเขามีความต้องการในการพัฒนาท้องถิ่นของเขาเป็นอย่างไร เพราะในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานีในแต่ละอำเภอมีสถานะพื้นที่ที่แตกต่างกัน P คือการวิเคราะห์ปัญหา (Problem) ในท้องถิ่น ว่าในแต่ละพื้นที่เขามีปัญหาอะไรบ้างแล้วนำมาเป็น

^๖ สัมภาษณ์ ปรีชา เหมนัค, นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลท่าช้าง อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี, ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^๗ สัมภาษณ์ ผศ.สุพิมล ศรศักดิ์, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตอุบลราชธานี, ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^๘ สัมภาษณ์ แทนไท แก้วปัญญา, นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลโพธิ์ศรี อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^๙ สัมภาษณ์ ศุภร คุณผล, นายกองค์การบริหารส่วนตำบลระเว อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

^{๑๐} สัมภาษณ์ ถาวร ติงาม, ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลนาดี อำเภอนาเยีย จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

ประเด็นการพัฒนาในแผนต่อไป C คือการวิเคราะห์ข้อจำกัด (Constraint) ในการประเมินได้ว่า วัตถุประสงค์ควรมีขอบเขตในระดับไหน และ P คือการวิเคราะห์ศักยภาพ (Potential) เพื่อให้ทราบว่าในท้องถิ่นเรามีทรัพยากรหรือมีปัจจัยอะไรบ้างที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดการประเด็นเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นของเราได้บ้าง

ขั้นตอนที่สอง การนำเอาปัญหาวิเคราะห์ (Problem Analysis) จากขั้นตอนที่หนึ่ง เมื่อเราทำการสำรวจ การวิเคราะห์ (NPCP) เราจะได้ปัญหาต่างๆมาจำนวนหนึ่งแล้ว เราก็นำเอามาหาเหล่านี้มาวิเคราะห์เพื่อค้นหาสาเหตุและความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาที่เกี่ยวข้องกับประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นในแต่ละพื้นที่และยังเป็นการทำให้เราได้คาดเดาถึงผลกระทบที่เป็นปัญหาอย่างหนึ่งต่อไปหาอีกปัญหาหนึ่งได้

ขั้นตอนที่ ๓ การกำหนดวัตถุประสงค์ในการทำแผนพัฒนาท้องถิ่นจะต้องดูที่นโยบายของผู้บริหารท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับจุดมุ่งหมายการพัฒนาท้องถิ่นควบคู่กันตลอด เพราะนโยบายถูกกำหนดโดยผู้บริหารท้องถิ่นเพื่อใช้เป็นเข็มทิศในการนำทางการดำเนินงาน การวางแผนพัฒนา นโยบายจะทำให้วัตถุประสงค์สอดคล้องกับแนวคิดของผู้บริหารท้องถิ่น

เมื่อได้ดำเนินการเรียบร้อยแล้วขั้นตอนการต่อไปเราจะต้องกำหนดแนวทางการพัฒนาท้องถิ่นว่า ท้องถิ่นของเราจะก้าวไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้ได้อย่างไร ท้องถิ่นจะไปถึงจุดหมายที่ต้องการได้อย่างไร หลังจากเราได้แนวทางการพัฒนาท้องถิ่นเราก็ให้นำแนวทางทั้งหมดที่ได้จากการระดมความคิดจากทุกภาคส่วนแล้ว มาทำการบูรณาการเพื่อไม่ให้เกิดการซ้ำซ้อนกัน การบูรณาการแนวทางการพัฒนาท้องถิ่นก็จะทำให้ได้ยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นในด้านต่างๆ อย่างสมบูรณ์ ในการกำหนดยุทธศาสตร์ของท้องถิ่นจังหวัดอุบลราชธานี โดยการใช้อยุทธศาสตร์การพัฒนารองคูปการปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดเป็นแนวทางในการดำเนินงาน^{๑๑} ซึ่งกระทรวงมหาดไทย ได้กำหนดแนวทางและหลักเกณฑ์การจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด โดยอาศัยอำนาจตามความในข้อ ๕ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วย การจัดทำแผนพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ ไว้ดังนี้

๑. เมื่อกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดแล้วให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดนำไปจัดทำเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดและแจ้งให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดทราบและนำไปเป็นแนวทางในการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรต่อไป

๒. องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนำยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ได้จากกระบวนการดังกล่าวไป ใช้กำหนดเป็นกรอบในการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นของตนให้สอดคล้องกัน เพื่อให้การพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดเป็นไปในทิศทางเดียวกัน โดยคำนึงถึงปัญหาความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น และอำนาจหน้าที่ ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

^{๑๑} สัมภาษณ์ ไพรัตน์ ขจรเพชร, นายกองค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์เมือง อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

๓. เมื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทำยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นแล้วให้นำยุทธศาสตร์ดังกล่าวไปเป็นกรอบในการจัดทำแผนพัฒนา ๓ ปีให้สอดคล้องตามพันธกิจและเป็นไปตามเป้าหมายการพัฒนาอย่างเหมาะสมเพื่อให้สามารถบรรลุวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้

ดังนั้นประเด็นสำคัญของประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้านแผนพัฒนาท้องถิ่น เมื่อมีแผนพัฒนาท้องถิ่นแล้วและมีแผนยุทธศาสตร์ การดำเนินงานตามแผนที่กำหนดไว้ แต่ละท้องถิ่นจะต้องมีการรายงานผลการปฏิบัติงานการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นตามยุทธศาสตร์ที่ตั้งไว้ในแต่ละด้าน^{๑๒}

เทศบาลตำบลบึงใหม่ มียุทธศาสตร์ อยู่ ๖ ด้าน ประกอบด้วย ด้านการพัฒนา ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านเศรษฐกิจ ด้านการศึกษา ศาสนาวัฒนธรรม ด้านทรัพยากรสิ่งแวดล้อม ด้านคุณภาพชีวิตและสังคม และด้านการเมืองและการบริหาร ซึ่งในแต่ละด้านจะมีจำนวนโครงการที่ปรากฏอยู่ในแผนเป็นจำนวนมาก ซึ่งทางท้องถิ่นเองก็ไม่สามารถที่จะดำเนินการได้ครบทุกโครงการ เพราะเนื่องจากทางเทศบาลเองก็มีรายรับต่ำกว่าประมาณการรายรับที่ตั้งไว้ จึงส่งผลกระทบต่อโครงการบางโครงการ ทำให้ไม่สามารถดำเนินโครงการได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ^{๑๓}

ด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๘๗ วรรค ๓ บัญญัติให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องรายงานผลการดำเนินงานต่อประชาชนในเรื่องการจัดทำงบประมาณ การใช้จ่ายและผลการดำเนินงานในรอบปี เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบและกำกับการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๓๐ (๕) กำหนดให้ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เสนอผลการติดตามและประเมินผลต่อสภาท้องถิ่น คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น และประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาให้ประชาชนทราบโดยทั่วไปอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งภายในเดือนธันวาคมของทุกปี ดังนั้นเพื่อการปฏิบัติให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๘๗ วรรค ๓ และตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๓๐ (๕) ทุกท้องถิ่นต้องดำเนินการประกาศผลการดำเนินงานการจัดทำงบประมาณ การใช้จ่ายและผลการดำเนินงาน รวมทั้งการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ในรอบปีงบประมาณ เพื่อให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการตรวจสอบและกำกับการบริหารจัดการของท้องถิ่นต่อไปเทศบาลตำบลบึงใหม่ มียุทธศาสตร์ อยู่ ๖ ด้าน ประกอบด้วย ด้านการพัฒนา ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านเศรษฐกิจ ด้านการศึกษา ศาสนาวัฒนธรรม ด้านทรัพยากรสิ่งแวดล้อม ด้านคุณภาพชีวิตและสังคม และด้านการเมืองและการบริหาร ซึ่งในแต่ละด้านจะมีจำนวนโครงการที่ปรากฏอยู่ในแผนเป็นจำนวนมาก ซึ่งทางท้องถิ่นเองก็ไม่สามารถที่จะดำเนินการได้ครบทุกโครงการ เพราะเนื่องจากทางเทศบาลเองก็มีรายรับต่ำกว่าประมาณการรายรับที่ตั้งไว้ จึงส่งผลกระทบต่อโครงการบางโครงการ ทำให้ไม่สามารถ

^{๑๒} สัมภาษณ์ บุญกอง คุณมา, ประธานมวชนคนตำบลบ้านตุม อำเภอนาจะหลวย จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๐ ธันวาคม ๒๕๕๙.

^{๑๓} สัมภาษณ์ จ.ส.ต.พรสวรรค์ ครองบุญ, ปลัดเทศบาลบึงใหม่ อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

ดำเนินโครงการได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ^{๑๔} การประเมินผลการดำเนินการโครงการต่างๆของท้องถิ่น ก็เป็นผลดีอย่างหนึ่งที่จะทำให้ท้องถิ่นของเราได้ว่าท้องถิ่นเองได้นำแผนยุทธศาสตร์ แผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติได้มากน้อยเพียงใด และได้ผลเป็นอย่างไรเพื่อที่จะสามารถวัดความสัมฤทธิ์ผลของแผนยุทธศาสตร์ แผนพัฒนาท้องถิ่นได้ และยังสามารถนำผลการประเมินมาเก็บรวบรวมเป็นข้อมูลเพื่อใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นฉบับต่อไปได้อีก^{๑๕}

กล่าวโดยสรุป ประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการดำเนินการในด้านการกำหนดยุทธศาสตร์ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ต้องปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อกำหนด ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ ในการดำเนินงานจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นต้องเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน เมื่อสิ้นปีงบประมาณท้องถิ่นต้องมีการรายงานผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่น มีการประเมินผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่น และนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาท้องถิ่นต่อไป

๒) ด้านคุณภาพการให้บริการ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ เป็นฉบับแรกที่น่าับได้ว่าเป็นรัฐธรรมนูญฉบับประชาชนเพราะเป็นรัฐธรรมนูญที่มีเจตนารมณ์ในการปฏิรูปการเมืองให้มีเสถียรภาพ มีความเข้มแข็ง มีความโปร่งใส ตรวจสอบได้ และยังเพิ่มบทบาทภาคประชาชนให้มีส่วนร่วมในการกำกับตรวจสอบการใช้อำนาจของนักการเมืองการบริหารราชการแผ่นดินอีกด้วย ดูจากเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญฉบับนี้แล้ว ยังทำให้เกิดการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น เพื่อให้ท้องถิ่นได้ปกครองตนเองอย่างมีอิสระ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นจะต้องอยู่ในการกำกับของรัฐส่วนกลางด้วย จึงเกิดการถ่ายโอนภารกิจมาให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจากหน่วยงานในส่วนกลาง ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีการระเพิ่มมากขึ้นจากภารกิจที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายของท้องถิ่นที่บัญญัติไว้ และที่สำคัญงบประมาณรายได้ที่รัฐจัดสรรให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจากเดิมกว่าร้อยละ ๒๐ และในปัจจุบันนี้ก็เพิ่มไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓๕ แล้ว แต่ก็ยังไม่เพียงพอต่อการบริหารจัดการได้เพราะจำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีเจ็ดพันแปดร้อยกว่าแห่งทั่วประเทศ^{๑๖} ซึ่งสอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ ปลัดเทศบาลตำบลบึงใหม่^{๑๗}ว่า การจัดสรรงบประมาณให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นการจัดสรรแบบกระจายกระจาย จึงทำการบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ได้มาตรฐาน

^{๑๔}สัมภาษณ์ จ.ส.ต.พรสวัสดิ์ ครอบงบุญ, ปลัดเทศบาลบึงใหม่ อำเภอบึงสามพัน จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๑๕}สัมภาษณ์ สำรวัย ประสานศรี, ผู้ใหญ่บ้านบ้านตม อำเภอนาจะหลวย จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๙.

^{๑๖}สัมภาษณ์ ดร.จิตติพล รักดีวานิช, คณบดีคณะรัฐศาสตร์มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี, ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๑๗}สัมภาษณ์ จ.ส.ต.พรสวัสดิ์ ครอบงบุญ, ปลัดเทศบาลบึงใหม่ อำเภอบึงสามพัน จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

เท่าที่ควรและประสิทธิผลในการให้บริการประชาชนก็ยังไม่ดีพอ เพราะมีท้องถิ่นบางแห่งเอาง่ายๆ ในจังหวัดอุบลราชธานีมีท้องถิ่นรวมๆ แล้ว สองร้อยกว่าแห่ง ประชาชนยังได้รับการบริการที่แตกต่าง กันเลย นั่นก็เป็นเพราะว่าขีดความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในแต่ละพื้นที่มันแตกต่างกัน แล้วท้องถิ่นจะมียุทธศาสตร์อะไรที่จะทำให้ประชาชนได้รับการบริการสาธารณะที่ได้มาตรฐานอย่างทั่วถึงและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนในท้องถิ่น

การให้บริการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี มีจุดเริ่มต้นมาจากแนวคิดของผู้บริหารว่า จะทำอย่างไรให้ประชาชนได้รับการบริการที่ดีและไวใจ จากแนวคิดนี้เราก็มาวិเคราะห์กันว่า คำตอบมันไม่ได้อยู่ที่ฝ่ายบริหารท้องถิ่นจะมาคิดเองว่าจะทำอย่างไรอย่างนี้ จึงได้จัดประชุม ประชาคมจังหวัด ที่เราคู่กันเรียกว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดสัญจร เรียกสั้นๆว่า จังหวัดสัญจร ทำให้เราทราบว่า การใช้จ่ายงบประมาณอย่างคุ้มค่า มีความโปร่งใส และเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมและรับรู้ในการเป็นเจ้าของงบประมาณ จึงจะทำให้ประชาชนไว้วางใจ^{๑๘} เมื่อประชาชนไว้วางใจทำอะไรที่จะทำให้ประชาชนได้รับรู้ถึงข่าวสารการให้บริการของท้องถิ่น ในปัจจุบันนี้ช่องทางการสื่อสารก็มีอยู่มากมาย ไม่ว่าจะเป็นสื่อออนไลน์ มี INTERNET, FACE BOOK, LINE เป็นต้น แต่ว่าสื่อเหล่านี้จะรู้เฉพาะกลุ่มไม่ครอบคลุม แต่ทางท้องถิ่นก็จะเน้นทางเสียงตามสายโดยผ่านผู้นำชุมชนให้ประกาศเสียงตามสายในแต่ละหมู่บ้าน ก็จะทำให้ประชาชนได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารการให้บริการของท้องถิ่น^{๑๙}

องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ใหญ่ที่สุดในจังหวัด และยังเป็นพี่เลี้ยงให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงต้องเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับท้องถิ่นต่างๆในจังหวัด เช่น เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี มีศูนย์รับเรื่องราวร้องทุกข์ มีหน่วยกู้ชีพเฉลิมราชย์ ๖๐ ปี กู้ภัยคุณธรรม มีศูนย์เฝ้าอาทรคนพิการและการบริการผู้สูงอายุ สิ่งเหล่านี้ล้วนแต่เป็นการบริการประชาชนทั้งสิ้น และองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานียังมี สายด่วน ๑๖๖๙ อบจ.อุบลราชธานี ช่วยเหลือทุกชีวิต ซึ่งเป็นระบบการแพทย์ฉุกเฉินจังหวัดอุบลราชธานี รวมศูนย์แจ้งเหตุทุกประเภทที่ ๑๖๖๙ แห่งแรกของประเทศ เป็นคลินิกเซ็นเตอร์เพื่อแก้ปัญหาในภาพรวมทั้งจังหวัด ที่ท้องถิ่นอื่นๆในจังหวัดไม่สามารถแก้ปัญหาได้ ซึ่งเป็นการให้บริการเชิงบูรณาการและเป็นการขยายผลในลักษณะเครือข่ายด้วย^{๒๐}

การให้บริการเป็นหัวใจสำคัญของการบริหาร ดังนั้น อันดับแรกของการพัฒนาที่จะต้องเริ่มจากพนักงาน การให้บริการประชาชนเชิงรับ ตั้งแต่การต้อนรับ การให้คำแนะนำประชาชนที่มาติดต่อราชการ พนักงานทุกคนจะต้องได้รับการอบรมในโครงการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ในการให้บริการ เพื่อที่จะได้ให้พนักงานทุกคนได้รู้วิธีการทำงานอย่างถูกวิธี และพนักงานจะต้องมีทัศนคติที่ดีในการทำงาน มีจิตสาธารณะ มองเห็นประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน ปลุกจิตสำนึกใน

^{๑๘} สัมภาษณ์ สวัสดิ์ ฤทธิสิงห์, รองปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๑๙} สัมภาษณ์ ทองบรร มะเตือ, กำนันตำบลบ้านตูม อำเภอนาจะหลวย จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๐ ธันวาคม ๒๕๕๙.

^{๒๐} สัมภาษณ์ พระศรีวิสุทธิมนี, รองเจ้าคณะจังหวัดอุบลราชธานี วัดปากน้ำ, ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

การเสียสละ ยึดมั่นในระเบียบวินัย มีความรับผิดชอบหน้าที่ และที่สำคัญต้องมีการเสริมสร้างความสามัคคีในองค์กรให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน การบริการที่ดีจะต้องเป็นการบริการเชิงรุก ตัวอย่างเช่น การแจกเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุในพื้นที่ จากเดิมจะให้มารับที่ศาลาประชาคมทุกคน แต่ก็มีผู้สูงอายุที่ไม่สามารถเดินทางมารับด้วยตนเองได้ ต้องเป็นภาระของลูกหลาน ถ้าโอนเข้าบัญชีธนาคารก็ลำบากในการที่จะนำเงินออกมาใช้ เราจึงมีนโยบายลงพื้นที่นำเงินเบี้ยยังชีพไปให้ผู้สูงอายุที่ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ ถึงที่บ้านเลย นี่ก็ถือได้ว่าเป็นการทำงานเชิงรุกด้วย^{๒๑}

มาตรฐานการให้บริการนั้น คือ มีการจัดทำแผนผังการปฏิบัติงานและระยะเวลาการดำเนินงาน มีขั้นตอนการทำงาน อย่างชัดเจน เมื่อประชาชนเข้ามาติดต่อประสานงานกับทางราชการก็จะสามารถมองเห็นป้ายได้อย่างชัดเจน การมาติดต่อกับทางราชการในท้องถิ่นของเราจะมีป้ายบอกขั้นตอนการดำเนินการในเรื่องนั้นๆไว้อย่างชัดเจน หรือเรื่องการให้บริการประชาชนที่ต้องมีขั้นตอนการพิจารณาเพื่ออนุมัติอนุญาตหรือให้ความเห็นชอบ ทางท้องถิ่นเองก็จะมีกำหนดระยะเวลาไว้อย่างชัดเจน และส่วนมากก็สามารถดำเนินการได้ภายในกำหนดและแจ้งผลพิจารณาให้ประชาชนทราบ^{๒๒} การให้บริการที่ดีจะต้องบริการให้ถึงใจประชาชน ทำให้ประชาชนไวใจ เมื่อประชาชนมีความไวใจกับท้องถิ่นแล้ว เขาก็เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมของท้องถิ่นและทำงานร่วมกันได้ในทุกระดับ ถ้าท้องถิ่นดำเนินกิจกรรมต่างๆด้วยความไม่โปร่งใส บริหารขาดธรรมาภิบาล ไม่มีการตรวจสอบจากภาคประชาชนในการดำเนินโครงการต่างๆแล้ว การบริหารจัดการด้านการให้บริการจะมีประสิทธิภาพได้อย่างไร^{๒๓} โดยมีการให้บริการประชาชนในวันหยุด โดยจะมีพนักงานสับเปลี่ยนกันมาดูแลอำนวยความสะดวกให้กับเยาวชนในช่วงวันหยุดที่จะมาใช้บริการอินเทอร์เน็ต สืบค้นข้อมูล และที่สำคัญคือเจ้าหน้าที่ทุกคนมีความเต็มใจและตั้งใจในการให้บริการประชาชน โดยยึดหลักความเสมอภาค นอกจากนี้ในการให้บริการในด้านอื่นๆทางองค์การบริหารส่วนตำบลนาดีก็เช่นกัน^{๒๔} การให้บริการประชาชนให้ได้รับความพึงพอใจสูงสุด นี่คือเป้าหมายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศ เพราะทุกแห่งล้วนแต่ต้องการให้หน่วยงานของตนเองมีคุณภาพการให้บริการแก่ประชาชนในพื้นที่ของตนเองได้รับบริการที่ดี ไม่ว่าจะเป็น ด้านความสะดวก ความรวดเร็ว ความยุติธรรมต่างๆ โดยมีการลดขั้นตอนในการทำงาน มี One Stop Service เป็นการบริการแบบเบ็ดเสร็จที่จุดเดียว ท้องถิ่นต้องมีการอำนวยความสะดวกเพื่อให้ประชาชนพึงพอใจต่อการบริการจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การให้บริการต้องมีความรวดเร็วและชัดเจน การบริการไม่ว่าประชาชนมาใช้บริการใช้เวลาตั้งแต่วันถึงจะเสร็จ เราต้องใช้เวลาไม่มาก การบริการที่ดีเมื่อมีประชาชนมาใช้บริการจะต้องสามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาอันรวดเร็ว ไม่ต้องกลับไปกลับมาหลายรอบ ก็จะทำให้

^{๒๑} สัมภาษณ์ ศุภร คุณผล, นายกองค์การบริหารส่วนตำบลระเว อำเภอบึงสามพัน จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๒๒} สัมภาษณ์ ปรีชา เหมนัค, นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลท่าช้าง อำเภอบึงสามพัน จังหวัดอุบลราชธานี, ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๒๓} สัมภาษณ์ บุญกอง คุณมา, ประธานมวชนคนตำบลบ้านตูม อำเภอนาจะหลวย จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๐ ธันวาคม ๒๕๕๙.

^{๒๔} สัมภาษณ์ ถาวร ติงาม, ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลนาดี อำเภอนาเยีย จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

ประชาชนได้ไปทำมาหากินโดยไม่ต้องมาเสียเวลากับการมาติดต่อราชการทั้งวัน จึงจะทำให้ประชาชนมีความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ^{๒๕}

ในการให้บริการประชาชน ถ้าว่าตามพันธกิจหรือยุทธศาสตร์ของเทศบาลแล้ว มีโครงการที่จะดำเนินการตามแผนมีอยู่มากมาย ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้วางกรอบแนวทางการบริหารราชการไว้ว่า การบริหารราชการต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ มีประสิทธิภาพ เกิดความคุ้มค่า มีการลดขั้นตอนในการทำงาน ลดภารกิจ มีการกระจายอำนาจการตัดสินใจ อำนวยความสะดวกและตอบสนองความต้องการของประชาชน จากพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ จึงเป็นที่มาของพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ หน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุดและเป็นคนในพื้นที่ รู้จักปัญหาในท้องถิ่นเป็นอย่างดี ดังนั้นการให้บริการ การอำนวยความสะดวกให้กับประชาชน ทุกคนเต็มใจในการให้บริการ ประชาชนผู้มารับบริการก็ได้รับประโยชน์อย่างเต็มที่ เมื่อมีการประเมินคุณภาพการให้บริการจึงจะเป็นการตรวจสอบว่าเทศบาลของเรานั้นมีคุณภาพอยู่ในระดับไหน ประเมินแล้วผ่านเราก็พัฒนาให้ดีขึ้นต่อไป ถ้าประเมินแล้วไม่ผ่านเราก็ต้องหว่ามดูว่ามียังมีปัจจัยอะไรหรือมีปัญหาอุปสรรคอยู่ตรงไหนถึงทำให้การบริการประชาชนของเทศบาลของเราไม่มีประสิทธิภาพ เราต้องหาทางแก้ไขทำให้มันดีขึ้นกว่าเดิม เพื่อประโยชน์สุขของประชาชน^{๒๖}

ประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านคุณภาพการให้บริการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องสร้างความร่วมมือระหว่างท้องถิ่นด้วยกัน นับได้ว่าเป็นรูปแบบและวิธีการบริหารจัดการท้องถิ่นสมัยใหม่ที่มีท้องถิ่นตั้งแต่สองแห่งได้มาตกลงกันและร่วมมือกันพัฒนาท้องถิ่นร่วมกันเพื่อความอยู่ดีกินดีของประชาชนในท้องถิ่น และที่สำคัญการร่วมมือกันไม่จำเป็นจะต้องเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็ได้ หรือจะเป็นเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับหน่วยงานภาครัฐก็ได้ แล้วทำไมต้องมีการร่วมมือกันระหว่างท้องถิ่นละ ก็เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานในการให้บริการสาธารณะเพราะถ้ามีท้องถิ่นหลายๆแห่งมาร่วมกันจะทำให้มีประสิทธิภาพในการให้บริการมากขึ้นเพราะโครงการบางโครงการไม่สามารถที่จะดำเนินโครงการได้เพียงลำพัง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนมากแล้วจะมีงบประมาณที่จำกัดถ้าเราเอาทรัพยากรที่มีอยู่ในท้องถิ่นแต่ละท้องถิ่นมารวมกันก็เกิดความคุ้มค่า ประหยัดกว่าที่จะดำเนินการเอง และยังสามารถทำให้ประชาชนได้รับบริการสาธารณะที่หลากหลายและครอบคลุมทุกพื้นที่และมีประสิทธิภาพ^{๒๗}

ท้องถิ่นจะต้องพัฒนาระบบการให้บริการสู่ความเป็นเลิศเพื่อความพึงพอใจต่อคุณภาพการให้บริการ ในการพัฒนาการให้บริการท้องถิ่นจะต้องยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง มีการนำ

^{๒๕} สัมภาษณ์ ผศ.ประกายดาว เสวตนนท์, อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๒๖} สัมภาษณ์ แทนไท แก้วปัญญา, นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลโพธิ์ศรี อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๒๗} สัมภาษณ์ ผศ.ดร.วินัย จำปาอ่อน, อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

เทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยเข้ามาช่วยได้อย่างเหมาะสมเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับท้องถิ่นเอง และประชาชนผู้มาใช้บริการได้รับความสะดวกสบายและรวดเร็วมากขึ้น เน้นบริการเชิงรุกระหว่าง ท้องถิ่นกับประชาชนในท้องถิ่น มีการให้บริการแบบเบ็ดเสร็จอย่างมีประสิทธิภาพ ฉะนั้นแล้วการพัฒนากระบวนการให้บริการ จึงเป็นส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนกลไกสร้างให้การบริการมีคุณภาพ^{๒๘} องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอนาคตจะต้องพัฒนาระบบการให้บริการเชื่อมโยงงานบริการระหว่าง ภาครัฐกับท้องถิ่น และวางรูปแบบการให้บริการประชาชนที่สามารถติดต่อประสานงานขอรับบริการ จากหน่วยงานภาครัฐหรือหน่วยงานท้องถิ่นได้ทุกเรื่อง โดยที่ไม่ต้องคำนึงว่าผู้รับบริการจะมาขอรับ บริการ ณ ที่ใด นำระบบ e-Service เข้ามาใช้ในการให้บริการประชาชน เพื่อให้ประชาชนได้เข้าถึง การบริการของท้องถิ่นได้ง่ายขึ้นและเปิดโอกาสให้ประชาชนเป็นผู้เลือกรูปแบบการให้บริการที่ เหมาะสมกับความต้องการของประชาชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องพัฒนาเว็บไซต์ให้มี ประสิทธิภาพ เพื่อเป็นช่องทางของการบริการของท้องถิ่นเอง โดยให้มีการเชื่อมโยงกับบริการใน รูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ทุกหน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดอุบลราชธานี รวมไปถึง ข้อมูล ข่าวสาร องค์ความรู้ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ประชาชนจะต้องสามารถเข้าถึงได้อย่างมีประสิทธิภาพ^{๒๙}

กล่าวโดยสรุป ประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้าน คุณภาพการให้บริการ ประชาชนมีความพึงพอใจในการให้บริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มี การลดขั้นตอนในการทำงาน มี One Stop Service เป็นการบริการแบบเบ็ดเสร็จที่จุดเดียว การ ให้บริการต้องมีความรวดเร็วและชัดเจน มีการบริการประชาชนในวันหยุด เจ้าหน้าที่มีความเต็มใจให้ การบริการแก่ประชาชน การบริการต้องยึดหลักความเสมอภาคและเป็นธรรม คุณภาพการให้บริการ ในการพัฒนาการให้บริการ ท้องถิ่นจะต้องยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศ ที่ ทันสมัยเข้ามาช่วยได้อย่างเหมาะสมเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับท้องถิ่นเอง การบริการที่ดีต้อง เป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของท้องถิ่น ให้มีประสิทธิภาพ เกิด ความคุ้มค่า มีการลดขั้นตอนในการทำงาน ลดภารกิจ มีการกระจายอำนาจการตัดสินใจ อำนาจความ สะดวกและตอบสนองความต้องการของประชาชน ที่สำคัญไม่ว่าจะดำเนินการอะไรต้องดำเนินการ ด้วยความโปร่งใส ตรวจสอบได้ และประชาชนต้องมีส่วนร่วมในการจัดการบริการสาธารณะให้มี ประสิทธิภาพ

๓) ด้านการปฏิบัติราชการ

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๓/๑ บัญญัติว่า “การบริหารราชการต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจ ของรัฐ ความมีประสิทธิภาพ ความคุ้มค่าในเชิงภารกิจแห่งรัฐ การลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน การลด ภารกิจและการยุบเลิกหน่วยงานที่ไม่จำเป็น การกระจายภารกิจและทรัพยากรให้แก่ท้องถิ่น การ กระจายอำนาจตัดสินใจการอำนวยความสะดวกและการตอบสนองความต้องการของประชาชน มี

^{๒๘} สัมภาษณ์ ไพรัตน์ ขจรเพชร, นายกองค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์เมือง อำเภอเมือง จังหวัด อุบลราชธานี, ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๒๙} สัมภาษณ์ ผศ.สุพิมล ศรศักดิ์, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตอุบลราชธานี, ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

ผู้รับผิดชอบต่อผลของงาน การปรับปรุงคุณภาพการให้บริการจึงเป็นแนวทางหนึ่งที่สำคัญยิ่ง เพื่อให้การบริหารราชการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชน ในการปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการต้องใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้คำนึงถึงความรับผิดชอบต่อผู้ปฏิบัติราชการ การมีส่วนร่วมของประชาชน การเปิดเผยข้อมูล การติดตามตรวจสอบและประเมินผลการปฏิบัติราชการ ทั้งนี้ตามความเหมาะสมของแต่ละภารกิจ^{๓๐}”

การกระจายอำนาจการปกครองส่วนท้องถิ่น ถือได้ว่า เป็นหัวใจ ของการพัฒนาประชาธิปไตย เพราะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเปรียบเสมือนเป็นโรงเรียนต้นแบบในการสอนประชาธิปไตยพื้นฐาน ให้กับประชาชน หรือจะเรียกว่าประชาธิปไตยท้องถิ่นก็ได้ เพราะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด ดังนั้นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมรู้ถึงสภาพปัญหาความต้องการของประชาชนในพื้นที่ จึงทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานที่เหมาะสมที่สุดในการจัดบริการสาธารณะ^{๓๑}

การปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งไม่จำเป็นแต่ที่จังหวัดอุบลราชธานี มี หลักการใหญ่ๆ อยู่ ๕ ด้านด้วยกัน คือ ด้านภารกิจตามอำนาจหน้าที่ ด้านภารกิจที่ได้รับการถ่ายโอน ด้านการ บริหารการเงินและการคลัง และสุดท้ายก็ด้านบริหารงานบุคคล องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ใน การจัดให้มีการบำรุงรักษาทางบก ทางน้ำ เป็นการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ เช่นในจังหวัดอุบลราชธานีตาม อำเภอรอบนอกความจำเป็นด้านการสัญจร ถนนหนทางก็ยังมีปัญหาอยู่ ดังนั้นท้องถิ่นต้องมีแผนในการดำเนิน กิจกรรมและโครงการเหล่านี้ เพื่อให้ประชาชนในพื้นที่สามารถใช้ประโยชน์และแก้ปัญหาความเดือดร้อนใน การสัญจรของประชาชนได้อย่างสะดวก^{๓๒} แนวทางการปฏิบัติงานที่มี ประสิทธิภาพ ว่า นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี เป็นประธานประชุม มอบนโยบายการปฏิบัติราชการ ประจำเดือน เมษายน ๒๕๖๐ แก่ข้าราชการ พนักงานจ้าง ณ บริเวณหน้าสำนักงาน องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี โดยกิจกรรมนี้ องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี ได้จัดขึ้นเป็นประจำทุก เดือน โดยจัดขึ้นทุกวันจันทร์ แรกของทุกเดือน ภายในกิจกรรมนี้ ประกอบด้วย การเข้าแถวเคารพธงชาติ การ ไหว้พระสวดมนต์ การกล่าวรวม หัวใจรับใช้ประชาชน และรับมอบนโยบายจากผู้บริหาร เพื่อเป็นแนวทางใน การปฏิบัติงาน ที่ ถูกต้อง รวดเร็วและบริการประชาชน ได้อย่างมีประสิทธิภาพตามนโยบาย"แก้แค้น แก้เจ็บ แก้จน" และนโยบาย ๕ ดี ได้แก่ น้ำดี ถนนดี การศึกษาดี สุขภาพดี รายได้ดี โดยยึดหลัก การตามแนวทาง" องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานีหัวใจรับใช้ประชาชน"^{๓๓} ท้องถิ่นมีมาตรฐานในการปฏิบัติราชการ อยู่ ๔ ด้านด้วยกัน ประกอบไปด้วย

^{๓๐} พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕, มาตรา ๓/๑

^{๓๑} สัมภาษณ์ แทนไท แก้วปัญญา, นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลโพธิ์ศรี อำเภอฟิบลุมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๓๒} สัมภาษณ์ ผศ.ประกายดาว เสวตนนท์, อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๓๓} สัมภาษณ์ สวัสดิ์ ฤทธิสิงห์, รองปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

๑) ด้านการบริหารจัดการ มีการบริหารภารกิจเพื่อให้เกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชน การบริหารต้องบริหารเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน มีมาตรการประหยัดพลังงาน มีการปรับปรุงภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกปี มีการอำนวยความสะดวกและทำงานเชิงรุกเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนและสำคัญต้องมีการประเมินผลการปฏิบัติงานทุกปี

๒) ด้านการบริหารงานบุคคลและกิจการสภา การบริหารงานบุคคลในท้องถิ่น มีตั้งแต่การแต่งตั้ง การโยกย้าย การเลื่อนตำแหน่ง การเลื่อนขั้นเงินเดือน การลงโทษ และการให้พ้นจากตำแหน่ง เพื่อให้เป็นไปตามกฎระเบียบของท้องถิ่นที่มีอยู่แล้ว โดยเป็นระบบที่ยึดถือหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีและสามารถบริหารทรัพยากรบุคคลให้เกิดประโยชน์สูงสุด สัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายที่ตั้ง ส่วนสภาท้องถิ่นก็ทำหน้าที่นิติบัญญัติของสภาท้องถิ่น ทำหน้าที่ตรวจสอบถ่วงดุลฝ่ายบริหาร และสนับสนุนฝ่ายบริหาร

๓) ด้านการบริหารการเงินและการคลัง มีการจัดเก็บภาษีรายได้ มีการจัดหางบประมาณและพัสดุ มีการบริหารเงินและบัญชีให้เป็นไปตามแผนที่วางไว้และมีการใช้งบประมาณอย่างคุ้มค่า และสามารถตรวจสอบได้ มีการส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญ และมีการตรวจสอบภายใน ทั้งนี้ก็เพื่อให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพนั่นเอง

๔) ด้านการบริการสาธารณะ ด้านนี้เป็นด้านที่สำคัญมากเพราะเป็นเรื่องเกี่ยวกับประชาชนโดยตรงที่จะได้รับบริการจากเจ้าหน้าที่ ไม่ว่าจะเป็นถนนทางเดินทางเท้า ไฟฟ้าสาธารณะ น้ำเพื่ออุปโภคบริโภค การให้การศึกษา การส่งเสริมผู้สูงอายุผู้ด้อยโอกาส การส่งเสริมด้านอาชีพ เป็นต้น^{๓๔}

อีกทั้งท้องถิ่นจะต้องมีการสำรวจข้อมูลที่มีอยู่ในความรับผิดชอบทั้งจังหวัด เมื่อทราบแล้วก็ตั้งงบประมาณตามความเหมาะสม การบริหารงบประมาณต้องเป็นไปตามแผนที่วางไว้ท้องถิ่นจะต้องลดยๆไม่ได้ ต้องมีการพัฒนาบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน ด้านการบริหารจัดการควรให้มีการบริหารงานเพื่อให้เกิดสัมฤทธิ์ผลต่อภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น พัฒนาองค์กรให้เพิ่มมากขึ้น เนื่องจากการบริหารจัดการบางเรื่องยังจะต้องมีการแก้ไขปรับปรุงอยู่ เพื่อให้เกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชน^{๓๕}

การบริหารงานบุคคล ต้องมีการตรวจสอบแผนอัตรากำลังเบิกจ่ายเงินเดือนของพนักงานว่าอัตรากำลังให้เป็นไปตามแผนที่วางไว้ เมื่อมีตำแหน่งว่างลง ไม่ว่าจะเป็นสายงานผู้บริหารและสายงานผู้ปฏิบัติว่าง จะต้องมีการสรรหาตำแหน่งที่ว่างและรายงานผลให้จังหวัดทราบ กรณีตำแหน่งผู้บริหารว่างหากสรรหาแล้วไม่ได้ ต้องสรรหาใหม่ภายใน ๖๐ วัน อย่างต่อเนื่อง ในเทศบาลตำบลโพธิ์ศรียังมีการประชุมร่วมกันระหว่างผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานอย่างน้อยเดือนละ ๑ ครั้ง มีการ

^{๓๔} สัมภาษณ์ ไพรัตน์ ขจรเพชร, นายกองค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์เมือง อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๓๕} สัมภาษณ์ สำรวย ประสานศรี, ผู้ใหญ่บ้านบ้านตุม อำเภอโนนจะหลวย จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๙.

ประชุมส่วนราชการและกำหนดกรอบตัวชี้วัดผลการปฏิบัติราชการแต่ละบุคคลในด้านปริมาณงาน และกำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จ นอกจากนี้ยังมีการประเมินผลการปฏิบัติราชการตามตัวชี้วัดของแต่ละบุคคลอย่างเป็นรูปธรรมและมีการติดตามรายงานผลในแต่ละเดือน^{๓๖} องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการประเมินผลการปฏิบัติราชการอยู่แล้วเป็นประจำทุกปี ซึ่งเป็นกระบวนการวัดผลการบริหารและการปฏิบัติราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นว่ามีผลสัมฤทธิ์ตรงตามเป้าหมายตามภารกิจหรือไม่ รวมไปถึงการตรวจสอบการปฏิบัติราชการในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการได้โดยการแต่งตั้งคณะกรรมการการประเมิน ซึ่งการประเมินดังกล่าวจะเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการดำเนินการในการที่จะนำผลที่ได้จากการประเมินมาใช้ในการปรับปรุง แก้ไข ส่งเสริมและพัฒนา หรือเป็นข้อบ่งชี้ว่า กระบวนการ วิธีการ แผนต่างๆ หรือโครงการที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นมีผลเป็นอย่างไร จะนำไปสู่ความสำเร็จ บรรลุตามเป้าหมาย ตามวัตถุประสงค์ มากน้อยเพียงไร การประเมินผลการปฏิบัติราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี เมื่อนำเนินการเสร็จแล้วก็ต้องนำผลการประเมินให้ผู้บริหารรับทราบเพื่อดำเนินการปรับปรุง แก้ไข ส่งเสริมและพัฒนา หรือยุติการดำเนินการ^{๓๗}

ในการดำเนินการโครงการตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ และยังได้แต่งตั้งคณะกรรมการการประเมินผลการปฏิบัติราชการ มีการดำเนินการโดยแจ้งให้ทุกส่วนงานได้รับทราบในการประกาศใช้แผนการดำเนินการประจำปี ๒๕๕๙ (ระยะสั้น) แผนพัฒนาสามปี (๒๕๕๙-๒๕๖๑) และแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา มีการปรับปรุงระบบการบริหารให้เอื้อต่อการทำงาน เช่น การมอบอำนาจการบริหารแนวใหม่ การส่งเสริมพัฒนาความรู้ มีการประชุมเป็นประจำทุกเดือนระหว่างผู้บริหารกับเจ้าหน้าที่ เพื่อกำหนดทิศทางในการดำเนินการขององค์กร มีการดำเนินการระดมความคิดเห็น จากเวทีประชาคมหมู่บ้าน สู่ประชาคมตำบล เพื่อนำมาสังเคราะห์เป็นแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา^{๓๘} ซึ่งมีความสอดคล้องกับการให้สัมภาษณ์ของประธานกลุ่มคนรักตำบลบ้านตูม ว่า ท้องถิ่นจะต้องมีการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน ต้องมีการดำเนินการ เช่น มีกล่องรับฟังความคิดเห็นของประชาชน เปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นผ่านเวทีประชาคมหมู่บ้าน จะให้ทันสมัยหน่อยก็ต้องมีสายตรงถึงผู้บริหารเลยก็ดี หรือในยุคปัจจุบันต้องเปิดช่องทางให้ชาวบ้านได้แสดงความคิดเห็นผ่านทางสื่อออนไลน์ได้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีกลไกในการเข้าถึงความต้องการของท้องถิ่น เช่น โครงการที่จะลงพัฒนาในแต่ละหมู่บ้านที่ผ่านการทำเวทีประชาคมมาแล้ว ต้องมีการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ให้ประชาชนทราบ^{๓๙} การพัฒนาบุคลากรขององค์กร โดยในเบื้องต้นก็ให้มีการดำเนินการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ให้กับบุคลากรในที่ประชุมประจำเดือนเพื่อเพื่อทักษะและแลกเปลี่ยน

^{๓๖} สัมภาษณ์ จ.ส.ต.พรสวัสดิ์ ครอบบุญ, ปลัดเทศบาลบึงไผ่ อำเภอบึงสามพัน จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๓๗} สัมภาษณ์ ดร.ฐิติพล ภักดีวานิช, คณบดี คณะรัฐศาสตร์มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี, ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๓๘} สัมภาษณ์ ศุภร คุณผล, นายกองค์การบริหารส่วนตำบลระเว อำเภอบึงสามพัน จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๓๙} สัมภาษณ์ บุญทอง คุณมา, ประธานมวชนคนตำบลบ้านตูม อำเภอนาจะหลวย จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๐ ธันวาคม ๒๕๕๙

เรียนรู้ถ่ายทอดความรู้ซึ่งกันและกันก่อน จากนั้นก็ค่อยส่งบุคลากรไปอบรมในหน่วยงานต่างๆ เช่น ในสถาบันการศึกษา การทำงานจะต้องมีระบบหมุนเวียนงาน ระบบประเมินผล ระบบการสร้างขวัญกำลังใจให้กับผู้ปฏิบัติงาน เมื่อเจ้าหน้าที่อีกคนหนึ่งไม่ว่าง มีภารกิจไปอบรมนอกพื้นที่เจ้าหน้าที่ที่อยู่ต้องสามารถทำงานแทนกันได้ ทุกสิ้นปีมาก็มีการให้รางวัลสำหรับเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานได้อย่างยอดเยี่ยม เพื่อสร้างขวัญและกำลังใจให้กับผู้ปฏิบัติงาน^{๔๐}

การปฏิบัติราชการจะต้องมีภูมิทัศน์ที่เอื้อต่อการทำงานและรับรองการให้บริการประชาชน เช่น จัดมุมหนังสือ จุดบริการน้ำดื่ม แก้วน้ำจืดบริการ บรรยากาศถ่ายเทได้สะดวก ที่สำคัญห้องน้ำต้องสะอาด และต้องมีการจัดทำแผนและมาตรการลดค่าใช้จ่ายในองค์กร เช่น มีมาตรการในการประหยัดพลังงาน และอีกอย่างประสิทธิผลในการปฏิบัติราชการจะต้องจะต้องใช้งบประมาณอย่างคุ้มค่าและสามารถตรวจสอบได้ เพราะรายได้ของท้องถิ่นก็มาจาก รายได้ที่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดเก็บเอง การจัดเก็บเองในปัจจุบันก็ยังไม่อำนาจในการจัดเก็บภาษีประเภทต่างๆ ได้อย่างสมบูรณ์ รายได้ที่รัฐจัดเก็บมาให้ รายได้ที่รัฐแบ่งให้ เงินอุดหนุนจากรัฐบาล เราต้องเพิ่มทักษะของบุคลากรที่รับผิดชอบดูแลเรื่องงบประมาณให้มากขึ้น^{๔๑} การดำเนินการตามมาตรการประหยัดพลังงาน โดยการพิจารณาจากความครบถ้วนของข้อมูล เช่น จำนวนหน่วยน้ำมันและไฟฟ้าที่ใช้ เป็นต้น ที่จัดเก็บในฐานข้อมูลที่เป็นสำหรับการประหยัดพลังงาน การทบทวนมาตรการและแนวทางการประหยัดพลังงาน และการดำเนินงานตามแผนงาน มีมาตรการได้อย่างครบถ้วน รวมถึงปริมาณพลังงานที่ส่วนราชการสามารถลดการใช้ลงได้เมื่อเปรียบเทียบกับปริมาณการใช้ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ กับปริมาณการใช้ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙^{๔๒}

ประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในด้านการปฏิบัติราชการ ตัวผู้ปฏิบัติ ต้องมีความตั้งใจความขยันหมั่นเพียรปฏิบัติงานเพื่อให้ได้ผลตามเป้าหมายและมาตรฐานที่องค์กรกำหนดไว้อย่างดีที่สุด และยังต้องมีความมุ่งมั่นในการปรับปรุงพัฒนาผลงานและกระบวนการปฏิบัติให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพอยู่เสมอ ต้องมีความยึดมั่นในความถูกต้องและจริยธรรม คือต้องครองตนและประพฤติตนปฏิบัติให้ถูกต้องเหมาะสมทั้งตามหลักกฎหมายและคุณธรรมจริยธรรมตลอดจนหลักแนวทางในวิชาชีพของตนโดยมุ่งประโยชน์ของประชาชน สังคม ประเทศชาติมากกว่าประโยชน์ส่วนตน เพื่อเป็นกำลังสำคัญในการสนับสนุนผลักดันให้ภารกิจหลักขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้^{๔๓}

ในการทำงานเราต้องพบปะกับผู้คนมากมาย ไม่ว่าจะเป็นผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงาน ประชาชนผู้มาติดต่อบริการจากเจ้าหน้าที่ของท้องถิ่น เพราะฉะนั้นการวางตัวและการ

^{๔๐} สัมภาษณ์ ผศ.ดร.วินัย จำปาอ่อน, อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๔๑} สัมภาษณ์ ทองบรร มะเตือ, กำนันตำบลบ้านตูม อำเภอนาจะหลวย จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๐ ธันวาคม ๒๕๕๙

^{๔๒} สัมภาษณ์ ถาวร ดีงาม, ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลนาดี อำเภอนาเยีย จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๔๓} สัมภาษณ์ ผศ.สุพิมล ศรศักดิ์, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตอุบลราชธานี, ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

ปฏิบัติตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมได้ดีจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้เราปฏิบัติงานได้อย่างราบรื่นและเป็นที่พอใจของบุคคลต่างๆที่อยู่รอบตัวเรา การทำงานต้องมีความเสียสละมีความอดทน เพราะเราทำงานที่อยู่ภายใต้กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับของหน่วยงานของเราอยู่แล้ว การดำเนินการใดๆก็ต้องมีแผนงานที่ชัดเจน ในท้องถิ่นจะดำเนินกิจกรรมอะไรโครงการอะไร แม้กระทั่งการเบิกจ่ายใช้งบประมาณก็ต้องทำตามแผนที่วางไว้ เพื่อที่เราจะมีระเบียบในการใช้งบประมาณให้เกิดประโยชน์และคุ้มค่าที่สุด ผลที่ได้ก็จะทำให้เราบรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้และประชาชนก็จะได้รับประโยชน์อย่างเต็มที่^{๔๔}

กล่าวโดยสรุป ประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในด้านการปฏิบัติราชการต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของท้องถิ่น การปฏิบัติงานที่ถูกต้อง รวดเร็วและบริการประชาชน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการประเมินผลการปฏิบัติราชการเป็นประจำทุกปี จะต้องมีการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน ในการปฏิบัติราชการจะต้องมีภูมิทัศน์ที่เอื้อต่อการทำงานและรับรองการให้บริการประชาชน มีมาตรการในการประหยัดพลังงาน และอีกอย่างประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการจะต้องจะต้องใช้งบประมาณอย่างคุ้มค่าและสามารถตรวจสอบได้ ต้องมีความตั้งใจมีความขยันหมั่นเพียรปฏิบัติงานเพื่อให้ได้ผลตามเป้าหมายและมาตรฐานที่องค์กรกำหนดไว้อย่างดีที่สุด

๔) ด้านการพัฒนาองค์กร

การพัฒนาองค์กรให้มีประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องมียุทธศาสตร์ในดำเนินงาน และต้องยึดพื้นที่ในแต่ละท้องถิ่นนั้นๆเป็นตัวตั้ง เพื่อที่จะได้ดำเนินงานภายใต้ยุทธศาสตร์ในแต่ละท้องถิ่น เช่น การดำเนินโครงการหรือกิจกรรมใดก็ตาม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องใช้พื้นที่เป็นที่ตั้ง โดยการสนับสนุนให้คนในท้องถิ่นสามารถจัดการตนเองได้ โดยการใช้กระบวนการประชาคม การมีส่วนร่วมของคนในท้องถิ่น ทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องประสานความร่วมมือกับกลุ่มเครือข่ายต่างๆในท้องถิ่น ไม่ว่าจะเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีอาณาเขตติดต่อกัน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับหน่วยงานราชการอื่นๆเป็นต้น สุดท้ายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องมีการพัฒนาระบบการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อเป็นการยกระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ โดยการปรับระบบการบริหารจัดการให้มีการกระจายการจัดการให้ทุกหน่วยงานและทุกพื้นที่อย่างเป็นระบบ ปรับระบบการทำงานให้สอดคล้องกับยุคสมัย เพื่อการสร้างประสิทธิภาพในการทำงานเสริมประสิทธิภาพในการพัฒนาองค์กร^{๔๕}

นโยบายในการบริหารจัดการองค์กร ในการดำเนินการนโยบายของผู้บริหารเพื่อสนับสนุนนโยบายในการพัฒนาท้องถิ่นให้ประสบความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ จำเป็นที่จะต้องพัฒนา

^{๔๔} สัมภาษณ์ ปรีชา เหมนัค, นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลท่าช้าง อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี, ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๔๕} สัมภาษณ์ ดร.ฐิติพล ภักดีวานิช, คณบดีคณะรัฐศาสตร์มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี, ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

องค์กรให้มีศักยภาพที่จะรองรับนโยบายไปปฏิบัติให้เกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายอย่างมีคุณภาพ จึงกำหนดนโยบายการบริหารจัดการไว้ดังนี้

๑) ด้านบุคลากร พัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถเหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ โดยการฝึกอบรม หรือส่งเข้าศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นส่งเสริมให้บุคลากรมีความเจริญก้าวหน้าตามตำแหน่งหน้าที่และความรู้ความสามารถ สร้างระเบียบวินัยและวัฒนธรรมในองค์กรให้ทุกคนยึดถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัด บริหารงานบุคลากรโดยใช้ระบบคุณธรรม (Merit System) ผู้ทำความดีมีผลงานเป็นที่ประจักษ์จะได้รับรางวัล ผู้กระทำความผิดหรือบกพร่องในหน้าที่จะได้รับการลงโทษ

๒) ด้านการเงินการคลัง ปรับปรุงระบบการจัดเก็บรายได้ให้เพิ่มมากขึ้นภายใต้ระเบียบกฎหมายกำหนดไว้ด้วยความเป็นธรรมจะรักษาและเสริมสร้างวินัยทางการคลัง โดยใช้จ่ายงบประมาณอย่างประหยัด คุ่มค่า และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน

๓) ด้านการบริหารจัดการ จะนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) เข้าช่วยในการบริหารจัดการเพื่อให้เกิดความ สะดวกรวดเร็ว แม่นยำทันเหตุการณ์จะเพิ่มขีดความสามารถของคณะผู้บริหารและ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยการสนับสนุนให้ทุกคนได้เข้าฝึกอบรมหรือศึกษาต่อตามโครงการที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นหรือหน่วยงานอื่นจัดขึ้น หรือจัดทัศนศึกษาดูงาน เพื่อนำประสบการณ์มาใช้ ประโยชน์ในการบริหาร ท้องถิ่น จะส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นให้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนา ท้องถิ่น ร่วมเสนอโครงการมีบทบาทในการร่วมตัดสินใจ การกำกับดูแลและการตรวจสอบตามหลักการบริหารบ้านเมืองที่ดี จะพัฒนาคุณภาพการจัดบริการ สาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดให้ได้มาตรฐานตามที่องค์กรกลางกำหนด (กระทรวงมหาดไทย/คณะกรรมการการกระจายอำนาจ จะแสวงหาความร่วมมือใน การพัฒนา ท้องถิ่นจากทุกภาคส่วน^{๔๖})

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีมาตรการในการลดขั้นตอนในการทำงาน เพื่อกำหนดแนวทางในการปรับปรุงระบบและขั้นตอนการปฏิบัติงานและการบริการของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทำงานให้เป็นระบบและเป็นไปอย่างรวดเร็ว สร้างความพึงพอใจให้กับประชาชนในท้องถิ่น โดยมีดำเนินงานแบบ One Stop Service ซึ่งในตอนนี้ทุกท้องถิ่นจะต้องและดำเนินการตั้งศูนย์นี้ขึ้นมา ซึ่งเป็นนโยบายของหน่วยงานภาครัฐยุคใหม่ ให้มีการนำไปปรับปรุงกระบวนการดำเนินงานและการบริการประชาชนให้มีประสิทธิภาพ หรือหากท้องถิ่นขาดเครื่องมือ หรือมีเครื่องมืออำนวยความสะดวกไม่เพียงพอในการปฏิบัติงาน ท้องถิ่นก็สามารถกำหนดให้มีบุคลากรรับบริการหรือให้คำแนะนำทางติดต่อกันในหน่วยงานได้อย่างถูกต้องและเกิดความคล่องตัวให้มากที่สุด^{๔๗}

การพัฒนาองค์กรในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในส่วนของเทศบาล โพรธีศรีได้ดำเนินการจัดทำโครงการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องในด้านการให้บริการประชาชนของเทศบาลตำบลให้มีประสิทธิภาพและยังได้นำคณะผู้บริหารเจ้าหน้าที่ไปศึกษาดูงานใน

^{๔๖} สัมภาษณ์ สวัสดิ์ ฤทธิสิงห์, รองปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๔๗} สัมภาษณ์ ผศ.ประกายดาว เสวตนนท์, อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

หน่วยงานต้นแบบทั้งภาครัฐและเอกชน รวมถึงหน่วยงานท้องถิ่นด้วยตนเอง ซึ่งเป็นองค์กรที่มีคุณภาพและผ่านการตรวจรับรองมาตรฐานด้านการปฏิบัติงานและการบริการประชาชน ในการที่ไปศึกษาดูงานเราก็ได้เห็นรูปแบบการตกแต่งสถานที่ปฏิบัติงานในแต่ละหน่วยงานเป็นอย่างไร การจัดวางสิ่งของเครื่องใช้ ประเภทและขั้นตอนการให้บริการว่ามีส่วนใดที่ควรนำไปปรับปรุงหรือประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในหน่วยงานของเราได้^{๔๘}

ในส่วนการบริหารงานเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาองค์กรให้มีประสิทธิภาพ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการกำหนดวัตถุประสงค์ในการทำงานไว้อย่างชัดเจนอยู่แล้วในการดำเนินงานต่างๆ รวมถึงการแก้ไขปัญหา การตัดสินใจยังคงขึ้นอยู่กับผู้บริหารท้องถิ่น เพราะในการที่เราจะดำเนินโครงการต่างๆ บางครั้งในบางเรื่องพี่น้องประชาชนเขาก็ไม่ได้ให้ความร่วมมืออย่างสม่าเสมอ ดังนั้นในบางเรื่องอำนาจในการตัดสินใจก็ต้องขึ้นอยู่กับผู้บริหาร แต่ในการดำเนินโครงการในแต่ละครั้งทางท้องถิ่นก็มีการประเมินผลในแต่ละโครงการอยู่แล้ว พร้อมทั้งได้นำผลการประเมินมาพัฒนาและดำเนินการในการปรับปรุงงาน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังสามารถใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการพัฒนาท้องถิ่น^{๔๙}

ในการพัฒนาองค์กรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ต้องให้การสนับสนุนให้พนักงานเข้ารับการอบรมและสัมมนาเพื่อพัฒนาองค์ความรู้ ในการส่งเจ้าหน้าที่เข้าไปศึกษาอบรม หรือสัมมนาทางเทศบาลตำบลท่าช้างก็จะคัดเลือกพนักงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องในเรื่องนั้นๆ ไป เพื่อให้การเข้ารับการอบรมมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์ต่อเจ้าหน้าที่ของเราเองและเป็นประโยชน์ต่อองค์กรของเราด้วย ส่วนการไปศึกษาดูงานของเทศบาลตำบลท่าช้าง เราก็ได้จัดการไปศึกษาดูงานให้กับพนักงานของเราเป็นประจำ เพื่อที่จะได้สร้างให้พนักงานเกิดการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้นและในสิ่งที่เห็นสิ่งที่ได้จากการไปศึกษาดูงานที่เราคิดเห็นว่ามันเป็นประโยชน์ในการนำกลับมาพัฒนาท้องถิ่นของเราและยังช่วยในการพัฒนาองค์กรอีกด้วย^{๕๐} นอกจากการอบรม สัมมนานอกสถานที่แล้วยังมีการส่งเสริมการเรียนรู้ภายในองค์การบริหารส่วนตำบลนาดี มีการพัฒนาคุณภาพการปฏิบัติงานในด้านต่างๆภายในองค์กร เพื่อให้บุคลากรได้มีการบูรณาการความรู้จากเพื่อนร่วมงานในแต่ละหน่วยงานและร่วมกันวางแผนการพัฒนาคุณภาพและปรับปรุงการปฏิบัติงาน ทำให้บุคลากรในองค์การบริหารส่วนตำบลนาดี มีการวางแผน มีการแก้ปัญหา มีการตัดสินใจร่วมกัน ทำให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกัน พร้อมกันนี้เรายังได้ส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่ของเราได้ไปศึกษาต่อในสาขาที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ของแต่ละหน่วยงาน จุดประสงค์ของทางองค์การบริหารส่วนตำบลนาดีก็เพื่อพัฒนาบุคลากรได้เพิ่มพูนความรู้ให้มากขึ้น

^{๔๘} สัมภาษณ์ แทนไท แก้วปัญญา, นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลโพธิ์ศรี อำเภอฟิบลม้งสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๔๙} สัมภาษณ์ จ.ส.ต.พรสวัสดิ์ ครอบบุญ, ปลัดเทศบาลบ่งใหม่ อำเภอฟิบลม้งสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๕๐} สัมภาษณ์ ปรีชา เหมนัค, นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลท่าช้าง อำเภอฟิบลม้งสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี, ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

และยังเป็นส่วนหนึ่งในการเลื่อนชั้น เลื่อนตำแหน่ง ซึ่งก็เป็นการสร้างขวัญกำลังใจให้กับบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลนาดี^{๕๑}

ประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านการพัฒนาองค์กรนั้น ต้องมีการจัดการองค์ความรู้ในองค์กร จัดการอย่างไร อันดับแรกต้องมองมาที่ตัวเราเองก่อนว่ามีความสนใจในการแสวงหาความรู้ใหม่หรือไม่ มีการเข้ารับการอบรมในโครงการต่างๆ เพื่อเพิ่มพูนความรู้หรือไม่ เหตุผลเพราะว่าในท้องถิ่นมีกฎหมาย กฎระเบียบต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่นมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เป็นประจำ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องศึกษา แสวงหาความรู้เพิ่มเติมในเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่ของตนเอง หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องสนับสนุนทุนการศึกษาให้กับบุคลากรให้มีการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น เมื่อมีการศึกษาที่สูงขึ้น เชื่อได้ว่าความรู้ย่อมเพิ่มมากขึ้นด้วย ก็จะทำให้การปฏิบัติหน้าที่รับผิดชอบประสบความสำเร็จ อันดับที่สองในการดำเนินกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องมีแผน มีการวางแผนการดำเนินงาน ว่าอันไหนควรดำเนินการก่อนดำเนินการหลัง เพราะถ้าเรามีการวางแผนแล้วองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมรู้ดีว่า โครงการไหนควรจะเป็นโครงการที่จะต้องดำเนินการได้ทันที โครงการไหนควรจะรอดำเนินการ อันดับที่สำคัญหลักในการทำงานต้องมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องเปิดโอกาสให้ทุกคนได้มีส่วนร่วมในการแสดงวิสัยทัศน์ เป็นโอกาสให้ผู้ได้บังคับบัญชาได้แสดงความคิดเห็น ผู้บริหารจะต้องมีการประชุมรับฟังความคิดเห็นของบุคลากร อันดับสุดท้ายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องทำงานกันเป็นทีม ส่งบุคลากรไปอบรม สัมมนา ศึกษาดูงานบ้างในบางโอกาส มีการเรียนรู้ร่วมกัน จะได้เพิ่มทักษะใหม่ๆ ในการปฏิบัติงานและในการทำงานเป็นทีมยังทำให้บุคลากรได้รู้จักกัน รู้จักนิสัยในการทำงานซึ่งกันและกัน ก็ปฏิบัติงานก็จะเป็นไปด้วยความเรียบร้อย ไม่มีการขัดแย้งกันในองค์กร ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถทำงานในทุกๆ ด้านประสบความสำเร็จได้^{๕๒}

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีโครงสร้างขององค์กรอย่างชัดเจน มีโครงสร้างการบังคับบัญชา โครงสร้างการปฏิบัติงานในแต่ละหน่วยงาน มีการวางแผนอัตรากำลังภายในหน่วยงานไว้อย่างชัดเจน เพื่อความรวดเร็วในการปฏิบัติงานของแต่ละหน่วยงาน การมีโครงสร้างในการทำงานโดยมีสายการบังคับบัญชาตามลำดับชั้นลงมา เพื่อแสดงถึงอำนาจหน้าที่ ความรับผิดชอบว่าแต่ละหน่วยงานมีหน้าที่ทำอะไรบ้างและบุคลากรแต่ละคนมีอำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่มีขอบเขตการรับผิดชอบแค่ไหน ต้องแบ่งภาระงานกันอย่างชัดเจน การทำงานก็ชัดเจนที่สำคัญได้แสดงถึงการทำหน้าที่ในแต่ละคนได้อย่างชัดเจน ถ้าการบริหารงานแบบไม่มีโครงสร้าง เชื่อได้เลยว่าการทำงานล้มเหลวแน่นอน เนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบุคลากรจำนวนมากในแต่ละท้องถิ่น ภาระงานก็มีหลากหลาย การแบ่งหน้าที่ แบ่งงาน แบ่งคน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ นับได้ว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นๆ มีการใช้ทรัพยากรได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด^{๕๓} ดังนั้นการพัฒนาองค์กรสิ่งที่ขาดเสีย

^{๕๑} สัมภาษณ์ ถาวร ดีงาม, ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลนาดี อำเภอนาเยี่ย จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๕๒} สัมภาษณ์ ผศ.ดร.วินัย จำปาอ่อน, อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๕๓} สัมภาษณ์ ศุภร คุณผล, นายกองค์การบริหารส่วนตำบลระเว อำเภอนาเยีย จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

ไม่ได้เลยในยุคสมัยนี้ ในการบริหารงานให้เกิดประสิทธิผลของท้องถิ่นต้องนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาประยุกต์ใช้กับการทำงาน เมื่อท้องถิ่นมีการใช้เทคโนโลยีถือว่าเป็นการลดขั้นตอนในการทำงานลงได้เป็นอย่างดี เนื่องจากในปัจจุบันการใช้เทคโนโลยีเพื่อการสื่อสารเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชน ที่สำคัญในการติดต่อราชการภายในหน่วยงานท้องถิ่นเองหรือกับหน่วยภาครัฐอื่นๆ เช่น การกรอกข้อมูลต่างให้กับกรมส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แคมีคอมพิวเตอร์กับสัญญาณอินเทอร์เน็ต แคนี้เราก็ไม่ต้องเดินทางไปส่งที่กรุงเทพมหานคร แคส่งที่สำนักงานโดยใช้อินเทอร์เน็ตก็เรียบร้อยแล้ว ถ้าท้องถิ่นทุกแห่งมีความพร้อมในเรื่องของเทคโนโลยีการทำงานก็จะมีปัญหาอย่างแน่นอนและที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ พนักงานจะได้ศึกษา ค้นคว้าหาข้อมูล เป็นการเพิ่มศักยภาพและเป็นการพัฒนาการเรียนรู้ของบุคลากรอีกทางด้วย การพัฒนาความรู้ความสามารถของบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยการเชิญผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญในแต่ละด้านมาให้ความรู้ให้กับบุคลากร ส่งผลให้บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกิดความรู้ ความเข้าใจการดำเนินงานก็จะบรรลุวัตถุประสงค์ มีการบริหารจัดการในการใช้ทรัพยากรได้อย่างมีประสิทธิภาพ^{๕๔}

การสร้างบรรยากาศในองค์กรให้น่าอยู่ พนักงานมีความสามัคคี มีความรักใคร่กลมเกลียวกัน สร้างบรรยากาศภายในองค์กรให้เป็นกันเอง ระหว่างผู้บริหารกับพนักงาน พนักงานกับพนักงานด้วยกัน ทุกคนต้องมีสามัญสำนึกในหน้าที่การงานที่ตนเองรับผิดชอบ ไม่นำปัญหาส่วนตัวมาเป็นปัญหาในการทำงาน เมื่อเกิดความขัดแย้งกันในที่ทำงาน ต้องไม่นำปัญหามาลงที่ประชาชน ต้องแก้ปัญหาภายในองค์กร ผู้บริหารต้องกล้าตัดสินใจลงมาแก้ไขปัญหาไม่ใช่มาเป็นคู่ขัดแย้งกันเอง เช่น ฝ่ายบริหารขัดแย้งกับฝ่ายข้าราชการประจำ การทำงานภายในองค์กรก็ไม่น่าปรารถนา พนักงานก็ทำงานได้ไม่เต็มที่เกิดการแบ่งพรรคแบ่งพวกขึ้นมา ผู้ได้รับผลก็คือประชาชน ดังนั้นต้องสร้างบรรยากาศในการทำงานให้ราบรื่น ทำให้พนักงานมีแรงจูงใจในการปฏิบัติหน้าที่ มีปัญหาอะไรก็ต้องร่วมมือกันแก้ปัญหาอย่าทิ้งให้เป็นหน้าที่ของคนใดคนหนึ่ง^{๕๕} ผู้นำเป็นส่วนสำคัญในการดูแลเอาใจใส่พนักงานในองค์กรของตนเอง ต้องคอยตรวจสอบดูแลการทำงานของพนักงานของตนให้มีประสิทธิภาพ ต้องให้ความสำคัญกับการประเมินผลการดำเนินงานว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่แผนการดำเนินงานในแต่ละกิจกรรมแต่ละโครงการดำเนินไปแล้วถึงขั้นไหนแล้ว การประเมินประสิทธิผลการดำเนินงานก็เพื่อเราจะได้มีตัวชี้วัดที่จะให้การดำเนินงานในแต่ละโครงการ กิจกรรมไปในทิศทางเดียวกัน การทำตัวชี้วัดก็จะทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินงานประสบความสำเร็จอย่างมีทิศทางโดยสอดคล้องกับนโยบายของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และการทำตัวชี้วัดก็ไม่ได้แค่ทำแต่การดำเนินงานเท่านั้น ยังจะต้องประเมินตัวชี้วัดกับบุคลากรในท้องถิ่นด้วยเพราะจะได้เชื่อมโยงกับการพิจารณาขึ้นเงินเดือนอีกด้วย ความสัมพันธ์ภายในหน่วยงานที่มีส่วนกับการพัฒนาองค์กรถ้าคนในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ถ้าพนักงานทำงานไม่เข้ากันการดำเนินงานต่างๆก็จะล่า

^{๕๔} สัมภาษณ์ ผศ.สุพิมล ศรศักดิ์, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตอุบลราชธานี, ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๕๕} สัมภาษณ์ พระศรีวิสุทธิมณี, รองเจ้าคณะจังหวัดอุบลราชธานี วัดปากน้ำ, ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

ข้า ส่งผู้เสียให้กับประชาชน ความสัมพันธ์กันในส่วนงานจึงเป็นปัจจัยที่จะต้องก่อเกิดความร่วมมือในการผลักดันการทำงานให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้^{๕๖}

บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องเป็นผู้มีความรู้ด้านกฎระเบียบ โดยในแต่ละท้องถิ่นต้องมีการส่งเจ้าหน้าที่เข้าอบรมหรือสัมมนา เกี่ยวกับระเบียบกฎหมายทุกปี จะอบรมหรือจัดสัมมนาในท้องถิ่นเอง หรือนอกพื้นที่ก็ได้ เพื่อเพิ่มศักยภาพในการพัฒนาองค์กรให้มีประสิทธิภาพ และในการดำเนินงานต่างๆต้องให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมดำเนินงานพัฒนาในด้านต่างๆ มีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร ผลงานในการดำเนินงานของท้องถิ่นให้ประชาชนรับทราบ พนักงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีจิตสำนึกและมีความจริงใจในการทำงาน^{๕๗} นอกจากนี้เรื่องนี้แล้ว ท้องถิ่นยังต้องมีการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ในด้านคุณธรรมจริยธรรมด้วย หรือผู้บริหารต้องเป็นคนนำเป็นหัวหน้าพาบุคลากรเข้าวัดฟังธรรมในวันพระ หรือจัดกิจกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมเดือน ละครั้ง โดยการนิมนต์พระคุณเจ้ามาอบรมที่ทำการท้องถิ่นเลยจากการที่ไม่มีเวลาไปวัด เราก็ก่อทำ การของท้องถิ่นเป็นวัดเลย ถ้าเราทำได้อย่างนี้จะดีมากเลย และในจังหวัดอุบลราชธานีมีวัดอยู่ มากมาย^{๕๘}

กล่าวโดยสรุป การพัฒนาองค์กรให้มีประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องมียุทธศาสตร์ในดำเนินงาน การดำเนินงานต้องเป็นไปตามวัตถุประสงค์ตามแผนในการดำเนินกิจกรรมหรือโครงการ พัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถเหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ มีส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นให้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีมาตรการในการลดขั้นตอนในการทำงาน มีการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาประยุกต์ใช้กับการทำงาน การจัดการองค์ความรู้ในองค์กร ด้านกฎระเบียบ โดย ในแต่ละท้องถิ่นต้องมีการส่งเจ้าหน้าที่เข้าอบรมหรือสัมมนา เกี่ยวกับระเบียบกฎหมายทุกปี มีการ ฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ในด้านคุณธรรมจริยธรรม มีการวางแผนการดำเนินงาน มีวิสัยทัศน์ร่วมกัน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องเปิดโอกาสให้ทุกคนได้มีส่วนร่วมในการแสดงวิสัยทัศน์ มีการใช้ทรัพยากรให้ เกิดประโยชน์สูงสุดมีการวางแผนอัตรากำลังภายในหน่วยงานอย่างชัดเจน และที่สำคัญมีการสนับสนุนให้บุคลากรได้ฝึกอบรมเพิ่มพูนความรู้เพื่อพัฒนาองค์กรต่อไป

^{๕๖} สัมภาษณ์ ไพรัตน์ ขจรเพชร, นายกองค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์เมือง อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๕๗} สัมภาษณ์ บุญทอง คุณมา, ประธานมวชนคนตำบลบ้านตูม อำเภอนาจะหลวย จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๐ ธันวาคม ๒๕๕๙

^{๕๘} สัมภาษณ์ พระราชธรรมโกศล, เจ้าคณะจังหวัดอุบลราชธานี (ฝ่ายธรรมยุต), ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

ผู้วิจัยได้สรุปเป็นแผนภาพการบริหารงานของ อบท. ได้ดังแผนภาพ ๔.๑ ดังนี้

แผนภาพที่ ๔.๑ ประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กร

จากแผนภาพที่ ๔.๑ กล่าวได้ว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีฐานะเป็นนิติบุคคล มีอิสระในการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชน มีความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบาย การปกครอง การบริหารการดำเนินงานบุคคล การเงิน การคลังและงบประมาณ บริหารงานให้เป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน โดยมุ่งสร้างองค์กรให้เป็นไปตามหลักประสิทธิภาพและประสิทธิผล มีประชาชนเป็นเป้าหมายสูงสุดในการให้บริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และตามพระราชบัญญัติ ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๓/๑ วรรคแรก ได้กำหนดให้ส่วนราชการ ต้องใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ซึ่งต้องมีการปรับเปลี่ยนวิธีการคิดให้มุ่งเน้นประชาชนเป็น ศูนย์กลางและวิธีการทำงาน เพื่อมุ่งไปสู่การเป็นองค์กรสมัยใหม่ทำงานเชิงรุกแบบบูรณาการ คล่องตัว รวดเร็ว มีขีดสมรรถนะสูง และสามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงได้ในการปฏิบัติงานด้านต่างๆ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน การบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย ๑) ด้านแผนพัฒนาของ อบท. ๒) ด้านคุณภาพการให้บริการ ๓) ด้านการปฏิบัติราชการ และ ๔) ด้านการพัฒนาองค์กร ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังนี้

๑) ด้านแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เปิดโอกาสให้ประชาชน กลุ่ม องค์กร หรือหน่วยงานต่างๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนา ประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านแผนพัฒนาขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น ในการดำเนินการในด้านการกำหนดยุทธศาสตร์ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น มีการ ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อกำหนด ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ และ

ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ ในการดำเนินงานจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นต้องเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน เมื่อสิ้นปีงบประมาณท้องถิ่นต้องมีการรายงานผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่น มีการประเมินผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่น และนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาท้องถิ่น

๒) ด้านคุณภาพการให้บริการ คือ ประชาชนมีความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ มีการจัดบริการสาธารณะที่มีคุณภาพ ประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านคุณภาพการให้บริการ ประชาชนมีความพึงพอใจในการให้บริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการลดขั้นตอนในการทำงาน มี One Stop Service เป็นการบริการแบบเบ็ดเสร็จที่จุดเดียว การให้บริการต้องมีความรวดเร็วและชัดเจน มีการบริการประชาชนในวันหยุด เจ้าหน้าที่มีความเต็มใจให้บริการแก่ประชาชน การบริการต้องยึดหลักความเสมอภาคและเป็นธรรม คุณภาพการให้บริการ ในการพัฒนาการให้บริการ ท้องถิ่นยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยเข้ามาช่วยได้อย่างเหมาะสมเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับท้องถิ่นเอง การบริการที่ดีต้อง เป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของท้องถิ่น ให้มีประสิทธิภาพ เกิด ความคุ้มค่า มีการลดขั้นตอนในการทำงาน ลดภารกิจ มีการกระจายอำนาจการตัดสินใจ อำนวยความสะดวก และตอบสนองความต้องการของประชาชน ดำเนินการด้วยความโปร่งใส ตรวจสอบได้ และประชาชนต้องมีส่วนร่วมในการจัดการบริการสาธารณะให้มีประสิทธิภาพ

๓) ด้านการปฏิบัติราชการ คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีผลจากการดำเนินโครงการเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ มีการบริหารงบประมาณเป็นไปตามแผนที่วางไว้ ประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในด้านการปฏิบัติราชการเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของท้องถิ่น การปฏิบัติงานที่ถูกต้อง รวดเร็วและบริการประชาชน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการประเมินผลการปฏิบัติราชการเป็นประจำทุกปี มีการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน ในการปฏิบัติราชการจะต้องมีภูมิทัศน์ที่เอื้อต่อการทำงานและรับรองการให้บริการประชาชน มีมาตรการในการประหยัดพลังงาน และอีกอย่างประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการจะต้องจะต้องใช้งบประมาณอย่างคุ้มค่าและสามารถตรวจสอบได้ ต้องมีความตั้งใจมีความขยันหมั่นเพียรปฏิบัติงานเพื่อให้ได้ผลตามเป้าหมายและมาตรฐานที่องค์กรกำหนดไว้

๔) ด้านการพัฒนาองค์กร คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการวางแผนอัตรากำลังภายในหน่วยงานไว้อย่างชัดเจน มีการสนับสนุนให้บุคลากรได้ฝึกอบรมเพิ่มพูนความรู้ การพัฒนาองค์กรให้มีประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมียุทธศาสตร์ในดำเนินงาน การดำเนินงานต้องเป็นไปตามวัตถุประสงค์ตามแผนในการดำเนินกิจกรรมหรือโครงการ พัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถเหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ มีส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นให้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีมาตรการในการลดขั้นตอนในการทำงาน มีการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาประยุกต์ใช้กับการทำงาน การจัดการองค์ความรู้ในองค์กร ด้านกฎระเบียบ โดยในแต่ละท้องถิ่นต้องมีการส่งเจ้าหน้าที่เข้าอบรมหรือสัมมนา เกี่ยวกับระเบียบกฎหมาย ฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ในด้านคุณธรรมจริยธรรม มีการวางแผนการดำเนินงาน มีวิสัยทัศน์ร่วมกัน เปิดโอกาสให้ทุกคนได้มีส่วนร่วมในการแสดงวิสัยทัศน์ มีการ

ใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด มีการวางแผนอัตรากำลังภายในหน่วยงานอย่างชัดเจน และที่สำคัญมีการสนับสนุนให้บุคลากรได้ฝึกอบรมเพิ่มพูนความรู้เพื่อพัฒนาองค์กรอย่างต่อเนื่อง

๔.๒.๒ หลักพุทธธรรมที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี

จากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interviews) กับผู้มีความเชี่ยวชาญและมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และผู้เชี่ยวชาญด้านพระพุทธศาสนาในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน ๑๘ รูป/คน ตามหลักพุทธธรรมมาภิบาลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งประกอบไปด้วยหลักธรรม ๒ หลัก คือ หลักสัปปริสธรรม ๗ และหลักพละ ๔ จากการสัมภาษณ์ สรุปได้ดังนี้

๑) หลักสัปปริสธรรม ๗

๑.๑) หลักธัมมัญญตา

หลักธัมมัญญตา คือ รู้หลักความจริง รู้หลักเกณฑ์ รู้หลักการ รู้หลักแห่งเหตุผล พูดสั้นๆ คือ รู้จักเหตุนั่นเอง ตัวอย่างเช่น เหตุการณ์อะไรก็ตามแต่ก็ไม่ได้ว่าเกิดเหตุการณ์มาจากอะไร มีสาเหตุมาจากไหน เช่น เราตั้งข้อสงสัยเกิดว่า หมู่บ้านนี้ทำไมยากจน สาเหตุมาจากอะไร และผลของความยากจนจะก่อให้เกิดปัญหาอะไรบ้าง แล้วเราจะมีวิธีการอย่างไรในการแก้ปัญหา จึงจะเกิดการแก้ปัญหาความยากจนได้ การรู้หลักความเป็นจริง หลักการ กฎเกณฑ์ หน้าที่ที่ปฏิบัติมีความรับผิดชอบเพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้^{๕๙} การรู้จักในการรู้ถึงความสามารถของบุคคลในท้องถิ่นว่ามีความรู้ความสามารถในหน้าที่ของบุคคลรวมไปถึงในแต่ละหน่วยงาน แล้วมีการวางแผนให้เหมาะสมกับงาน โดยพิจารณาถึงหลักสำคัญที่มุ่งต่อประโยชน์ของชุมชน หลักความจำเป็น ต่อการพัฒนาท้องถิ่นนั้น ๆ การรู้จักเหตุในเชิงที่ว่า ผู้บริหารท้องถิ่นรู้คิด วิเคราะห์ในบทบาทหน้าที่ที่ตนมี พึงจะกระทำอย่างไร จะรับผิดชอบอย่างไร เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุถึงผลสำเร็จ ตามแผนการที่ได้วางไว้^{๖๐} และเป็นหลักการ กฎเกณฑ์ของสิ่งที่คนเราเข้าไปเกี่ยวข้อง ซึ่งมีความเข้าใจว่าตัวเองมีหน้าที่ความรับผิดชอบในการบริหารจัดการบางสิ่งบางอย่างให้บรรลุผลสำเร็จ จึงจำเป็นจะต้องรู้หลักการที่จะเป็นเหตุให้สิ่ง ๆ นั้นประสบความสำเร็จได้ตามเป้าหมาย การแข่งขันในโลกปัจจุบันนี้จะเห็นได้ว่าความรู้ ความเข้าใจในหลักการต่างๆ นั้นเป็นปัจจัยสำคัญที่จะพัฒนาบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและพัฒนาองค์กรไปสู่ความสำเร็จได้ หลักธรรมข้อนี้สอนให้เราหมั่นพัฒนาองค์ความรู้อยู่ตลอดเวลา เพื่อเป็นพื้นฐานนำไปสู่ความสำเร็จ โดยผ่านกระบวนการจัดการความรู้ ทั้งความรู้ในตัว และความรู้ที่ชัดแจ้ง ในการที่จะรับข้อมูลข้อเท็จจริงจากแหล่งต่างๆ เริ่มตั้งแต่การแสวงหาความรู้ การสร้างความรู้การจัดเก็บความรู้ และการถ่ายทอดเผยแพร่ความรู้ การรู้หลัก

^{๕๙} สัมภาษณ์ พระราชธรรมโกศล, เจ้าคณะจังหวัดอุบลราชธานี (ฝ่ายธรรมยุต), ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๖๐} สัมภาษณ์ ผศ.สุพิมล ศรศักดิ์, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตอุบลราชธานี, ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

รู้จักเหตุว่าความรู้เป็นหลักการสำคัญ พัฒนาบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและพัฒนาองค์กรไปสู่ความสำเร็จได้ จึงเป็นหลักธรรมขั้นแรกที่เป็นพื้นฐานในการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในขั้นต่อไป^{๖๑}

ด้านแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการนำวิสัยทัศน์ พันธกิจ และวัตถุประสงค์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในแต่ละแห่งมาเป็นกรอบในการทำงาน เพราะทุกท้องถิ่นมีการทำแผนอยู่แล้วมีทั้งแผน ๓ ปี แผน ๕ ปี เป็นเข็มทิศในการทำงาน และในการวางแผนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีความเข้มแข็ง มีจุดเด่น ในการวางแผนหรือรู้จักเหตุ เป็นสิ่งสำคัญมากในการบริหารจัดการ และเป็นพื้นฐานในการบริหารงาน ที่จะทำให้การดำเนินโครงการสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้และส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนได้อย่างมีคุณภาพ^{๖๒} การรู้จักเหตุ รู้จักหลักธัมมัญญutan นั้น เป็นสิ่งสำคัญที่ท้องถิ่นต้องมีการคิดไตร่ตรอง รู้ถึงที่มาของปัญหาของชุมชนท้องถิ่นก่อนเป็นอันดับแรก เนื่องจากการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น แต่ละท้องถิ่นมีปัญหาที่แตกต่างกัน มีสภาพแวดล้อม มีลักษณะพื้นที่ที่แตกต่างกัน ดังนั้นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีการสำรวจ สอบถาม โดยการทำประชาคมในระดับหมู่บ้าน ตำบล เพื่อที่จะได้ทราบข้อมูลในเบื้องต้นให้เป็นอย่างดีเสียก่อน^{๖๓} การไม่รู้จักที่มาของปัญหาภายในท้องถิ่นของตนเองแล้วอาจจะเกิดแก้ปัญหาที่ไม่ตรงกับความต้องการของประชาชนก็ได้ ซึ่งอาจจะไม่ใช่ปัญหาภายในท้องถิ่นอย่างแท้จริง เมื่อเรารู้เหตุ รู้ปัญหาของพี่น้องประชาชนในพื้นที่ของเราแล้ว องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็สามารถที่จะเริ่มวางแผนการทำยุทธศาสตร์การพัฒนา รวมไปถึงการกำหนดหน้าที่ของผู้ที่เกี่ยวข้องในการดำเนินโครงการต่างๆ เพื่อให้สอดคล้องกับความสามารถของแต่ละคนในแต่ละหน่วยงาน ทั้งยังเป็นการนำความสามารถของแต่ละบุคคลนำมาพัฒนาคุณภาพการให้บริการแก่ประชาชนได้เป็นอย่างดี^{๖๔}

ในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่จะต้องมีความเสมอภาค มีความเป็นธรรม การให้บริการประชาชนต้องไม่เลือกปฏิบัติ ไม่ใช่ว่าคนนี้เรารู้จัก เป็นญาติกันก็ช่วยเหลือกัน แต่คนไม่รู้ก็ไม่ให้ความสนใจ ถ้าเป็นแบบนี้ต้องรู้เหตุแห่งความเสื่อม รู้หลักการ รู้งาน รู้หน้าที่ รู้ระเบียบในการดำเนินงานด้านการให้บริการประชาชน เราจะต้องรู้กฎกติกาเหล่านี้ให้ชัดเจน ดำเนินการตามระเบียบที่ตั้งไว้ โดยมีการกำหนดเวลา มีขั้นตอนในการทำงาน มีป้ายบอกอย่างชัดเจน เพื่อที่จะเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ หลักการในการให้บริการประชาชนว่าขณะนี้เราทำ

^{๖๑} สัมภาษณ์ ผศ.ดร.วินัย จำปาอ่อน, อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๖๒} สัมภาษณ์ สวัสดิ์ ฤทธิสิงห์, รองปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๖๓} สัมภาษณ์ พระครูอรุณธรรมโกศล, เจ้าคณะอำเภอนาเยีย จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๖๔} สัมภาษณ์ แทนไท แก้วปัญญา, นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลโพธิ์ศรี อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

หน้าที่อะไรทำความเข้าใจเสียก่อนให้ชัดเจน รู้งาน รู้หน้าที่ว่าเรามีหน้าที่อะไรจะทำอะไรและให้ดำเนินการตามหน้าที่นั้นให้ดี ทำด้วยความเต็มใจ และเป็นประโยชน์สุขของพี่น้องประชาชน^{๖๕}

ถ้าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหลักการและกฎเกณฑ์ในบทบาทหน้าที่ของตนที่เข้าไปเกี่ยวข้องในการปฏิบัติราชการของตนเองและในการปฏิบัติหน้าที่ต่อการดำเนินกิจการต่าง ๆ โดยรู้เข้าใจสิ่งที่ตนจะปฏิบัติตามหลักเหตุผล เช่น ท้องถิ่นรู้ว่าหลักธรรมเพื่อการสร้างประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้เกิดความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม หรือหลักการแสวงหารายได้ทีนอกเหนือจากงบประมาณที่ทางรัฐจกสรรมาให้ ท้องถิ่นจะมีแนวทางในทางที่งบประมาณอย่างไร มีอะไรบ้าง ที่ผู้บริหารท้องถิ่นทราบถึงหลักการปกครองท้องถิ่นที่ดีควรเป็นอย่างไร มีอะไรบ้าง รู้ว่าจะดำเนินโครงการนี้ หรือกระทำตามหลักการนี้ จึงจะให้เกิดผลที่มุ่งหมายหรือการนั้น ๆ เพื่อจะได้เป็นโครงการที่ดีและเป็นประโยชน์ต่อประชาชนในท้องถิ่น เป็นต้น^{๖๖}

ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักธัมมัญญา (รู้หลักการ รู้จักเหตุ รู้งาน รู้หน้าที่ในการดำเนินการอย่างถูกต้อง) เช่นระบบของการบริหารงานบุคคล การคลังท้องถิ่นและภาระหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการดำเนินการต่างๆต้องอยู่ในกฎระเบียบ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการทำหน้าที่ให้บริการประชาชนในท้องถิ่น เพื่อการบรรเทาความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนอย่างเป็นธรรมอย่างมีความโปร่งใสและการมีส่วนร่วม^{๖๗} การที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบุคลากรที่มีความรู้ มีความเข้าใจ ในการปฏิบัติงานเป็นอย่างดี ในการปฏิบัติงานก็ไม่ปัญหา ก็จะทำให้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยยึดหลักการทำงานที่มุ่งผลประโยชน์ของพี่น้องประชาชนต้องมาก่อน และในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ต้องมีความเป็นธรรม เสมอภาค เท่าเทียมกัน^{๖๘}

การที่จะบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีประสิทธิผลได้นั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถที่จะประยุกต์ใช้หลักธัมมัญญาได้ ดังนี้ จะรู้ว่าการทำงานด้านบริหารจัดการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีประสิทธิผลได้นั้น จะต้องมีการอย่างไร โครงการที่จะทำอะไร อะไร และทำอย่างไร หน้าที่ที่จะทำคืออะไร มีวัตถุประสงค์อย่างไร จะก่อให้เกิดประสิทธิผลได้อย่างไร^{๖๙} ต้องมีการศึกษาวิธีการที่จะดำเนินการสั่งการด้วยหลักการและเหตุผล ด้วยวิธีที่ถูกต้อง เช่น รู้จักการวางแผนในการพัฒนาท้องถิ่นกับส่วนราชการในการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

^{๖๕} สัมภาษณ์ ผศ.ประกายดาว เสวตนนท์, อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๖๖} สัมภาษณ์ ดร.ฐิติพล ภักดีวานิช, คณบดีคณะรัฐศาสตร์มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี, ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๖๗} สัมภาษณ์ จ.ส.ต.พรสวัสดิ์ ครอบบุญ, ปลัดเทศบาลบึงไผ่ อำเภอนาเยีย จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๖๘} สัมภาษณ์ บุญกอง คุณมา, ประธานมวชนคนตำบลบ้านตูม อำเภอนาเยีย จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๐ ธันวาคม ๒๕๕๙.

^{๖๙} สัมภาษณ์ พระครูกิตติปัญญากร, เจ้าคณะตำบลท่าช้าง อำเภอสว่างวีระวงศ์ จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ต้องรู้จักปัจจัยและหลักการในการดำเนินโครงการหรือกิจกรรมต่าง ๆ ในการบริหารจัดการที่ดีและรู้จักการวางแผนในการพัฒนาท้องถิ่นด้วย^{๗๐}

กล่าวโดยสรุป หลักธัมมัญญตา (รู้หลักการ รู้จักเหตุ รู้งาน รู้หน้าที่ในการดำเนินการอย่างถูกต้อง) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องรู้หลักความเป็นจริง หลักการ กฎเกณฑ์ หน้าที่ที่ปฏิบัติมีความรับผิดชอบเพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ มีความเข้าใจว่าตัวเองมีหน้าที่ความรับผิดชอบในการบริหารจัดการบางสิ่งบางอย่างให้บรรลุผลสำเร็จได้อย่างไร องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการนำวิสัยทัศน์ พันธกิจ และวัตถุประสงค์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในแต่ละแห่งมาเป็นกรอบในการทำงาน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องมีวางแผนการท่ายุทธศาสตร์และแผนการพัฒนา รวมไปถึงการกำหนดหน้าที่ของผู้ที่เกี่ยวข้องในการดำเนินโครงการต่างๆ เพื่อให้สอดคล้องกับความสามารถของแต่ละคนในแต่ละหน่วยงาน ในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่จะต้องมีความเสมอภาค มีความเป็นธรรม ในการทำหน้าที่ให้บริการประชาชนอย่างเป็นธรรม มีความโปร่งใส และการมีส่วนร่วม

๑.๒) หลักอรรถัญญตา

หลักอรรถัญญตาหรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า อรรถัญญ หมายถึง รู้ความหมาย รู้ความมุ่งหมาย รู้ประโยชน์ที่ประสงค์ คือรู้จักผลที่เกิดขึ้นสืบเนื่องจากการกระทำที่สามารถก่อให้เกิดผลสำเร็จได้จริง^{๗๑} การรู้จักเหตุ รู้จักความมุ่งหมายและการรู้จักผล กล่าวได้ว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ดีจะต้องรู้จักจุดหมาย หรือเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ในการดำเนินการต่างๆ ว่าเราจะดำเนินการไปในทิศทางไหน เพื่อประโยชน์อะไร เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ดำเนินกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ ได้อย่างถูกต้องเป็นไปตามแผนที่วางไว้^{๗๒} การรู้จักผล รู้จุดหมายในมิติที่ว่า คือ การเป็นผู้รู้จักผลหรือประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการที่ทางท้องถิ่นได้ดำเนินการแล้ว สามารถรู้ถึงความมุ่งหมายของของโครงการนั้นๆ ในแต่ละอย่างได้ชัดเจน เช่น รู้ว่าการปรับถนนให้ได้สัญจรไปมาได้อย่างสะดวกสบายจะได้รับผลอย่างนี้ และในสิ่งที่เราดำเนินการไปนั้นก็มุ่งหวังที่จะแสวงหาประโยชน์ให้แก่ท้องถิ่นของเรา และท้องถิ่นอื่นๆ ที่มีอาณาเขตติดต่อกันอื่น^{๗๓} องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องยึดเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์เป็นหลัก สามารถวิเคราะห์ผลที่จะได้รับการดำเนินการโครงการต่างๆ อย่างถูกต้อง มีการวางแผนงานทุกอย่างได้อย่างเหมาะสมและทันต่อสถานการณ์ รู้จักและเข้าใจในวัตถุประสงค์ของเป้าหมายของแผนการพัฒนาท้องถิ่น ตัวอย่างการรู้จักผลของการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการบริหารจัดการ เมื่อนำมาใช้แล้วหน่วยงานก็จะต้องรู้ว่าเกิดผลดีอย่างไรหรือผลเสียอย่างไร เมื่อทำ

^{๗๐} สัมภาษณ์ ปรีชา เหมนัค, นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลท่าช้าง อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี, ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

^{๗๑} สัมภาษณ์ พระราชธรรมโกศล, เจ้าคณะจังหวัดอุบลราชธานี (ฝ่ายธรรมยุต), ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๗๒} สัมภาษณ์ พระศรีวิสุทธิมนู, รองเจ้าคณะจังหวัดอุบลราชธานี วัดปากน้ำ, ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๗๓} สัมภาษณ์ พระครูกิตติปัญญากร, เจ้าคณะตำบลท่าช้าง อำเภอสว่างวีระวงศ์ จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

อย่างนี้แล้วจะเกิดผลดีแก่ใคร ผลเสียแก่ใคร ถ้ามันเกิดผลดีหรือผลเสียก็ต้องรู้ว่า มันดีมันไม่ได้มากนักน้อยเพียงใด^{๗๔}

การให้ความรู้ที่ก่อให้เกิดผลประโยชน์ ทั้งต่อตนเอง สังคม และประเทศ ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความมั่นคง มีการวางแผนการทำงาน มีเป้าหมายชัดเจน เพื่อพัฒนาท้องถิ่นไปสู่จุดหมายปลายทางองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้วางยุทธศาสตร์ไว้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรู้ถึงประโยชน์ที่จะได้รับ เพราะทำให้องค์กรมีความเข้มแข็ง มีบุคลากรที่มีความสามารถให้เกียรติซึ่งกันและกัน ปฏิบัติหน้าที่ตามหลักธรรมาภิบาล มีความโปร่งใส ตรวจสอบได้ ทำให้คนเป็นคนดี มีระเบียบวินัย และมีความรับผิดชอบ ตามหลักการครองตน ครองคน ครองงาน การดำเนินโครงการต่างๆจะเป็นไปตามจุดหมายที่วางไว้^{๗๕} บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมไปถึงอัตลักษณ์ เอกลักษณ์ พันธกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องคำนึงถึงประสิทธิภาพการบริหารจัดการในระยะยาวว่าสามารถที่จะจัดการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งองค์กรนี้ขึ้นมาหรือไม่ การกำหนดตำแหน่งงานหรือภาระงานให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ซึ่งการจัดองค์กรเป็นสิ่งสำคัญเนื่องจากเป็นหน้าที่ที่ครอบคลุมไปถึงการทำงานในทุกด้านจึงเป็นการมององค์การแบบองค์รวมไปถึงผลที่จะเกิดขึ้นในอนาคตด้วย และรู้จักผลที่เป็นมาแต่เหตุ หรือปัจจัยที่ก่อให้เกิดผลต่าง ๆ ตามที่เป็นจริง และรู้ความมุ่งหมาย จะรู้จักจุดหมาย หรือเป้าหมายของหลักการที่จะต้องปฏิบัติ ให้เข้าใจในวัตถุประสงค์เสียก่อนว่าเราจะบริหารจัดการให้ได้ประสิทธิภาพจะไปทิศทางทางไหนเพื่อประโยชน์อะไร เพื่อให้สามารถดำเนินการไปได้อย่างถูกต้องตามวัตถุประสงค์นั้นที่ตั้งไว้แล้ว^{๗๖}

การรู้ความหมายและความมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ของสิ่งที่เรากำลังปฏิบัติ ดำเนินการอยู่ กล่าวคือ เข้าใจวัตถุประสงค์ จุดมุ่งหมายและวิสัยทัศน์ของท้องถิ่นของเรา การจัดการความรู้ การพัฒนาบุคลากร และการพัฒนาท้องถิ่น เป็นกลยุทธ์ที่มีวัตถุประสงค์ให้ท้องถิ่นพัฒนาตามแผนการดำเนินงานไปสู่เป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ จุดมุ่งหมายที่แท้จริงในการนำกลยุทธ์ต่างๆ มาพัฒนาท้องถิ่นก็เพื่อให้ประสิทธิผล เช่น ความพึงพอใจประชาชน ความอยู่ดีกินดี เป็นต้น^{๗๗} หลักเกณฑ์ที่จะต้องพิจารณาเพื่อกำหนดจุดหมายในงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องมีเป้าหมาย ว่าท้องถิ่นต้องการอะไร อยากรู้อะไร ต้องมีเป้าหมายของการทำงาน เช่น ในปีนี้ท้องถิ่นจะเก็บภาษีให้ได้ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ปีนี้ท้องถิ่นจะต้องดำเนินโครงการตามแผนพัฒนาท้องถิ่น ให้แล้วเสร็จทุกโครงการ เป็นต้น การที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะดำเนินการให้ไปถึงเป้าหมายได้ที่สำคัญจะต้องมีความรู้ มีทักษะ และมีความชอบ ในเรื่องนั้นๆอย่างจริงจัง แล้วดำเนินการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาล

^{๗๔} สัมภาษณ์ ผศ.ดร.วินัย จำปาอ่อน, อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๗๕} สัมภาษณ์ ผศ.ประกายดาว เสวตนนท์, อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๗๖} สัมภาษณ์ สวัสดิ์ ฤทธิสิงห์, รองปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๗๗} สัมภาษณ์ ผศ.สุพิมล ศรศักดิ์, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตอุบลราชธานี, ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

ดำเนินงานตามลำดับความสำคัญ มีการวางแผนงานทุกอย่างได้อย่างเหมาะสม การทำงานก็จะประสบความสำเร็จในจุดมุ่งหมายที่หวังไว้^{๗๘}

การก้าวเข้าสู่ยุคโลกาภิวัตน์ได้อย่างมั่นใจและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทุกด้านที่จะเกิดขึ้น เทศบาลตำบลโพธิ์ศรีในอนาคตจะบริหารงานตามยุทธศาสตร์การบริหารและการพัฒนาเมืองที่เน้นการพัฒนาแบบยั่งยืนตามที่กำหนดไว้อย่างจริงจังและต่อเนื่องและตามเจตนารมณ์ของหลักการปกครองตนเองท้องถิ่น (Local Self Government) อย่างมีประสิทธิภาพ มีวิสัยทัศน์ในการพัฒนาท้องถิ่น ว่า “เป็นตำบลที่มีระบบสาธารณูปโภคครบครัน เศรษฐกิจชุมชนมีความเข้มแข็ง ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี สภาพแวดล้อมน่าอยู่ สนับสนุนส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น” มีจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา ดังนี้ ป้องกันและระงับโรคติดต่อตลอดจนส่งเสริมสุขภาพในด้านต่างๆ ของประชาชนและส่งเสริมการออกกำลังกายอย่างต่อเนื่อง อนุรักษ์วัฒนธรรมและประเพณีอันดีงามของท้องถิ่น ส่งเสริมให้กลุ่มสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการมีคุณภาพชีวิตที่ดี ส่งเสริมการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบส่งเสริมให้ประชาชนมีงานทำและมีรายได้ มีความเป็นอยู่อย่างพอเพียง จัดให้มีสิ่งสาธารณูปโภค และการก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ แก่ประชาชนอย่างครบครัน และคุ้มครองดูแลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปกป้องให้ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ปราศจากสิ่งเสพติด บริหารราชการโดยยึดหลักธรรมาภิบาล (เช่น ชี้อตรงไปตรงมา ตรวจสอบได้)^{๗๙}

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลระเว ต้องการให้ประชาชนมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น มีรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีพ และส่งเสริมการผลิตการเกษตรที่ปลอดภัย ต้องการให้ประชาชนทุกเพศ ทุกวัย ได้รับการบริการทางสังคมอย่างทั่วถึงและสามารถใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างสงบสุข พัฒนาระบบสาธารณูปโภคให้เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน พัฒนาแหล่งน้ำทุกแห่งให้เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน ต้องการให้ประชาชนในตำบลทุกเพศทุกวัย มีสุขภาพพลานามัยที่สมบูรณ์ ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ พัฒนาระบบการบริหารจัดการให้สนองตอบต่อความต้องการของประชาชน และประชาชนมีความพึงพอใจต่อการบริการของภาครัฐ ส่งเสริมการศึกษา ควบคู่กับการมีส่วนร่วมในการสืบสานประเพณี วัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น ส่งเสริมการท่องเที่ยวและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ยั่งยืน ควบคู่กับการ ดำรงอยู่อย่างสมดุลระหว่างมนุษย์และสิ่งแวดล้อม^{๘๐}

กล่าวโดยสรุป หลักอรรถกถา (รู้จุดหมาย รู้ความมุ่งหมาย รู้จักผล) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่ดีจะต้องรู้จักจุดหมาย หรือเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ในการดำเนินการต่างๆ ว่าเราจะดำเนินการไปในทิศทางไหน เพื่อประโยชน์อะไร เพื่อให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นได้ดำเนินกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ ได้อย่างถูกต้องเป็นไปตามแผนที่วางไว้ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นต้องยึด

^{๗๘} สัมภาษณ์ ถาวร ดิงาม, ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลนาดี อำเภอนาเยี่ย จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๗๙} สัมภาษณ์ แทนไท แก้วปัญญา, นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลโพธิ์ศรี อำเภอบึงมูล จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๘๐} สัมภาษณ์ ศุภร คุณผล, นายกองค์การบริหารส่วนตำบลระเว อำเภอบึงมูล จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

เป้าหมายหรือวัตถุประสงค์เป็นหลัก สามารถวิเคราะห์ผลที่จะได้รับจากการดำเนินโครงการต่างๆ อย่างถูกต้อง มีการวางแผนงานทุกอย่างได้อย่างเหมาะสมและทันต่อสถานการณ์ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องบริหารงานตามยุทธศาสตร์การบริหารและพัฒนาเมืองที่เน้นการพัฒนาแบบยั่งยืนตามที่กำหนดไว้อย่างจริงจังและต่อเนื่องและตามเจตนารมณ์ของหลักการปกครองตนเองท้องถิ่น (Local Self Government) อย่างมีประสิทธิภาพ

๑.๓) หลักอัตตัญญูตา

หลักอัตตัญญูตา หรือ อัตตัญญู เป็นผู้รู้จักตน คือรู้จักตัวตนของเราเอง ว่า อยู่ในสถานะอะไร มีความรู้ความสามารถอย่างไร ในการวัดความรู้ตนได้ ด้วยหลักธรรม ๒ หลักคือ ศรัทธากับปัญญา ศรัทธาคือความรัก ความชอบในสิ่งที่เราทำ มีวินัยในการทำงาน มีความรู้ และมีความเสียสละ ส่วนปัญญาก็จะเป็นกระบวนการในการพัฒนาองค์ความรู้ที่มีอยู่ แล้วประพฤติตนให้เหมาะสม รู้ที่จะแก้ไขปรับปรุงต่อไป^{๘๑} ในทางพระพุทธศาสนานั้น อัตตัญญูตา เราจะเห็นปรากฏอยู่ใน อัมมัญญสูตร หมายถึง การรู้จักตนเกี่ยวกับ ศรัทธา ศีล จาคะ สุตะ และปัญญา เช่นว่า ภิกษุในพระธรรมวินัยนี้ รู้จักตน คือ รู้ว่าตนเองมีศรัทธาความเชื่อ มีศีล คือ มีระเบียบวินัย มีสุตะ คือ มีการศึกษาได้ยินได้ฟังมา เยอะ มีจาคะ คือ มีการแบ่งปัน ปลอ่ยวาง มีปัญญาความรู้ ความสามารถ มีการวางแผนให้เหมาะสมกับฐานะ ภาวะความรู้ของตน สิ่งเหล่านี้เรียกว่า เป็นผู้รู้จักตนในแนวทางของพระพุทธศาสนา นั่นก็คือ การที่เราได้รู้หลักความเจริญอย่างประเสริฐ นั่นเอง^{๘๒} การรู้จักตัวตนของตนเอง ว่ามีคุณสมบัติอย่างไร มีความสามารถเพียงพอหรือไม่ ในการที่จะกระทำการใดๆ และในหลักธรรมข้อนี้ จะต้องรู้จักในการพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ สิ่งไหนที่ขาดตกบกพร่อง ต้องไปแสวงหามาเติมเต็ม ต้องหมั่นสำรวจตัวเองอยู่เสมอว่ามีจุดอ่อนอะไร รู้แล้วก็ดำเนินการปรับปรุงจุดอ่อนของตนเสีย จุดแข็งอะไรบ้าง ถ้ารู้แล้วเราก็พัฒนาจุดแข็งของเราให้ดีขึ้นเรื่อยๆ อาจกล่าวได้ว่า การบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีประสิทธิผลนั้น ควรมีการพัฒนาตนเอง คนในองค์กรอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถมองเห็นการเปลี่ยนแปลงของประเทศได้อย่างชัดเจน และที่สำคัญทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถนำพาองค์กรและประชาชนบรรลุเป้าหมายที่วางไว้^{๘๓} รู้จักจุดเด่นและจุดด้อยของตนเอง มีความรู้ความเข้าใจในตนเอง ที่จะเข้ามาพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในการบริหารจัดการท้องถิ่นต้องมีความสมดุลในสองด้าน คือ ด้านความรู้ความสามารถ และด้านคุณธรรมจริยธรรม มีแนวทางในการบริหารแบบผสมผสาน มีการสื่อสารองค์กรที่ดี อันจะเป็นส่วนส่งเสริมการใช้ความรู้ ความสามารถของบุคลากรให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี และมีการฝึกอบรมและการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรในหน่วยงาน ในขณะเดียวกัน ด้านการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม ก็เป็นเครื่องควบคุมยึดเหนี่ยวจิตใจ ไม่ให้บุคคลใช้ความรู้ความสามารถไป

^{๘๑} สัมภาษณ์ พระราชธรรมโกศล, เจ้าคณะจังหวัดอุบลราชธานี (ฝ่ายธรรมยุต), ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๘๒} สัมภาษณ์ พระศรีวิสุทธิณี, รองเจ้าคณะจังหวัดอุบลราชธานี วัดปากน้ำ, ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๘๓} สัมภาษณ์ ผศ.ดร.วินัย จำป่ออัน, อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

ในทางที่ผิด หรือใช้แบบสุดโต่งเกินความพอดี ซึ่งจะส่งผลเสียต่อตนเองและองค์กรตลอดจนพี่น้องประชาชนโดยรวมได้ในอนาคต^{๘๔}

การรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมไปถึงความรู้ ความสามารถของบุคลากรในท้องถิ่นแต่ละคนจึงมีความรู้ความสามารถที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งส่งผลให้การดำเนินงานต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมประสิทธิผลขององค์กรในการพัฒนาท้องถิ่น ต้องมีการสื่อสารองค์กรที่ดี อาศัยการพูดคุยกัน เสนอความคิดเห็นอย่างอิสระภายใต้บทบาทและหน้าที่ และให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการร่วมคิด ร่วมทำมากเท่าไร ก็จะสะท้อนถึงปัญหาในหลากหลายรูปแบบ ท้องถิ่นเองจะได้วางแผนและแก้ปัญหาในระดับนี้อย่างรวดเร็ว และเราสามารถที่จะนำหลักการรู้จักตน หรือองค์กรของเรา รู้ถึงความสามารถที่แท้จริงขององค์กรของเราว่ามีประสิทธิภาพมากแค่ไหน มีศักยภาพพอที่จะดำเนินการแก้ปัญหาในเรื่องนั้นๆหรือไม่ เมื่อเราทราบข้อมูลแล้วนำมาปรับใช้ให้เข้ากับบริบทของพื้นที่ของเรา เพื่อดำเนินงานตามเป้าหมายที่ผ่านการแก้ปัญหาโดยการมีส่วนร่วมกับทุกภาคส่วนมาแล้ว ส่งผลให้เป้าหมายที่วางไว้บรรลุผลได้เป็นอย่างดี^{๘๕}

ความเป็นผู้รู้จักตน รู้ถึงความต้องการแห่งตน รู้จักวิธีสร้างเป้าหมายแห่งตน รู้ถึงขีดความสามารถแห่งตน มีวินัยในการใช้ชีวิต มีการปรับตัวให้เข้ากับยุคสมัย โดยมีธรรมเป็นตัวควบคุม มีศรัทธา และ ปัญญา แล้วประพัตตนให้เหมาะสมแก่ภาวะของตน และเมื่อรู้ว่า บกพร่องในเรื่องใด ก็ปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น^{๘๖} การรู้จักตัวตนโดยรู้ภาวะของตนเองว่าเราอยู่ในฐานะอะไรและสถานการณ์มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตน มีความรู้ความสามารถ มีความพร้อมที่จะทำงาน เมื่อทุกสิ่งพร้อมการทำงานก็จะดำเนินไปด้วยดี เราต้องรู้สีกตนอยู่ตลอดเวลาว่าเราไม่รู้อะไรอีกมากมาย และเป็นผู้ใฝ่เรียนรู้อยู่ตลอดเวลา เพราะว่าสิ่งที่เรารู้เมื่อวาน พຼ່ງนี้อาจไม่ใช่คำตอบของเมื่อวานก็เป็นได้^{๘๗} หลักการรู้จักตน รู้ว่าตนมีคุณสมบัติอะไร มีความรู้อะไรบ้างนั้น ตนเองเป็นผู้ปฏิบัติจะเข้าใจตนเองได้ดีกว่าคนอื่น รู้ตัวเองว่า มีองค์ความรู้อะไรบ้างในการทำงานในการปฏิบัติงาน งานที่เราทำเรายังขาดทักษะอะไรไว้ป่าว ถ้าเรารู้ตัวเองยังไม่มีความรู้ในเรื่องที่เรา กำลังดำเนินการอยู่นั้น เรามีความขวนขวายหาความรู้เพิ่มเติมหรือไม่ แสวงหาประสบการณ์เพิ่มเติมได้ดีพอแล้วหรือยัง เช่นในการให้บริการแก่ประชาชน ผู้มารับบริการในท้องถิ่นของเรา เราจะมีเทคนิคอะไรในการให้บริการ และเราจะทราบได้อย่างไรว่าผู้มาใช้บริการเราเขารู้สึกพึงพอใจในการให้บริการของเรา ดังนั้น ผู้ให้บริการก็ต้องปรับตัวตนของตนเอง เช่น ต้องมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ยิ้มแย้มแจ่มใส เป็นกันเอง มีการจัดสถานที่รับบริการ

^{๘๔} สัมภาษณ์ สวัสดิ์ ฤทธิสิงห์, รองปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๘๕} สัมภาษณ์ ไพรัตน์ ขจรเพชร, นายกองค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์เมือง อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๘๖} สัมภาษณ์ พระครูอรุณธรรมโกศล, เจ้าคณะอำเภอนาเยีย จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๘๗} สัมภาษณ์ พระครูกิตติปัญญากร, เจ้าคณะตำบลท่าช้าง อำเภอสว่างวีระวงศ์ จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

ให้รู้มันรู้ ประชาชนเดินเข้ามาแล้วรู้สึกสบายใจ มีเก้าอี้ให้นั่งรอ มีมุมบริการน้ำดื่ม มีมุมนั่งอ่านหนังสือ เหล่านี้เป็นต้น^{๘๘}

กล่าวโดยสรุป ด้านหลักอัตตัญญูตา (รู้ตน รู้ว่าตนเองมีคุณสมบัติ มีความรู้อย่างไร) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องเป็นผู้รู้จักตน คือรู้จักตัวตนของเราเอง ว่าอยู่ในสถานะอะไร มีความรู้ความสามารถอย่างไร ในการวัดความรู้ตนได้ ว่าศักยภาพของตนเองมีมากน้อยเพียงใด การบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีประสิทธิผลนั้น ควรมีการพัฒนาตนเอง คนในองค์กรอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถมองเห็นการเปลี่ยนแปลงของประเทศได้อย่างชัดเจน และที่สำคัญทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถนำพาองค์กรและประชาชนบรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ทุกองค์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความประสงค์ที่จะพัฒนาองค์กรของตนเองไปสู่ความสำเร็จมีประสิทธิผลอยู่แล้ว โดยเฉพาะคุณภาพของบุคลากรในหน่วยงานนับได้ว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่จะนำพาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไปสู่เป้าหมายได้ ทั้งนี้งานด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลเป็นงานที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมุ่งเลือกสรรคนดี มีความรู้ ความสามารถ เข้ามาปฏิบัติงานในองค์กร และเมื่อได้คัดสรรให้บุคลากรเหล่านี้เข้ามาอยู่ในองค์กรแล้ว งานด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลจะดูแลฝึกอบรมและพัฒนาให้บุคลากรได้รับความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ที่ทันสมัยอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีที่จะเป็นพลังเสริมให้บุคลากรปฏิบัติงานได้มีประสิทธิภาพ และพร้อมจะปฏิบัติงานที่ท้าทายความรู้ ความสามารถ สร้างความสำเร็จให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น

๑.๔) หลักมัตตัญญูตา

ในทางพระพุทธศาสนาได้กล่าวไว้ว่า มัตตัญญูตา หมายถึง รู้ประมาณในการรับปัจจัย ๔ ดังปรากฏในธัมมัญญสูตร ว่าภิกษุในธรรมวินัยนี้ รู้จักประมาณในการรับประเคนหรือการใช้สอยเครื่องนุ่งห่มจีวร การรับอาหารบิณฑบาตแต่พอประมาณ และบริโภคอาหารให้พอประมาณแก่อัตตะภาพของตนไม่มากเกินไปไม่น้อยเกินไป การใช้เสนาสนะที่อยู่อาศัย ให้พอเหมาะพอควรกับสมณะสาธูปของตนเอง มียารักษาโรคและบริวารอื่นๆ^{๘๙} มัตตัญญูตา คือ รู้จักประมาณ รู้จักความพอดี กล่าวได้ว่า ต้องรู้จักขอบเขตความเหมาะสมในการทำงานในเรื่องต่างๆ ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ดีนั้นจะต้องรู้จักคำว่า ความเหมาะสมพอควรในการที่จะนำเดินโครงการ กิจกรรมทุกอย่างให้ลุล่วงไปด้วยดีตามแผนพัฒนาที่วางไว้^{๙๐} การเป็นผู้รู้จักประมาณ คือ ความพอดี เช่น ภิกษุรู้จักประมาณในการรับและบริโภคปัจจัยสี่ คฤหัสถ์รู้จักประมาณในการใช้จ่ายโภคทรัพย์ พระมหากษัตริย์รู้จักประมาณ ในการลงทัณฑ์อาชญาและในการเก็บภาษี เป็นต้น ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องรู้จักในการใช้งบประมาณให้พอประมาณกับรายได้ การปฏิบัติหน้าที่ก็ต้องทำตามเป้าหมายที่กำหนด

^{๘๘} สัมภาษณ์ ผศ.สุพิมล ศรศักดิ์, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตอุบลราชธานี, ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๘๙} สัมภาษณ์ พระราชธรรมโกศล, เจ้าคณะจังหวัดอุบลราชธานี (ฝ่ายธรรมยุต), ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๙๐} สัมภาษณ์ พระครูอรุณธรรมโกศล, เจ้าคณะอำเภอนาเยีย จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

ไว้^{๙๑} การรู้ประมาณ ตามหลักมัตตัญญูตา ย่อมทำให้ผู้ประพฤติปฏิบัติมีความสุขความเจริญ ในระดับองค์กรก็จะทำให้องค์กรมีการพัฒนา เจริญงอกงาม โดยรู้จักความพอดีในการดำเนินชีวิตทุกอย่างได้ถูกต้องเหมาะสม ด้วยเหตุนี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ปฏิบัติตามหลักมัตตัญญูตา ย่อมทำให้การดำเนินกิจการงานต่างๆขององค์กรสามารถนำพาองค์กร ประชาชน ไปสู่ความสุขสงบ ปลอดภัย และความเจริญได้อย่างแท้จริง^{๙๒}

การเป็นคนรู้จักความพอดี มีความพอประมาณในทุก ๆ ด้าน ทั้งความพอดีในตน พอดีในการทำงาน รู้จักความพอดีในการพูด ความพอเพียงในชีวิต พอดีในการหาแสงทรัพย์ และพอในการจ่ายทรัพย์ ด้วยการรู้จักประมาณกำลังตนเองในการปฏิบัติงาน ย่อมทำให้การปฏิบัติงาน เป็นไปตามระเบียบแบบแผนที่วางเอาไว้ ทั้งนี้เพื่อกำหนดหลักจริยธรรมของหน่วยงานและจัดกิจกรรมด้านการส่งเสริมจริยธรรมเสริมเข้าไปด้วย^{๙๓} การใช้จ่ายงบประมาณควรคำนึงถึงการใช้จ่ายที่จะเกิดขึ้นจริงตามแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยอาศัยการศึกษาเปรียบเทียบกับลักษณะโครงการหรือกิจกรรมที่คล้ายคลึงกัน ใช้จ่ายงบประมาณอย่างคุ้มค่าโดยอาศัยการศึกษาจากโครงการหรือกิจกรรมที่เคยจัด หรือปรึกษากับผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญมาช่วยในการจัดงบประมาณในการจัดโครงการหรือกิจกรรมต่างๆของท้องถิ่น และมีการวางแผนการใช้จ่ายงบประมาณในแต่ละกิจกรรมอย่างเป็นระบบตามเป้าหมายที่กำหนดไว้^{๙๔} การรู้จักประมาณ เป็นหลักคำสอนที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรที่นำมาปฏิบัติเป็นประจำ เพื่อฝึกความเป็นผู้รู้จักความพอดีความพอเพียง ซึ่งหลักธรรมนี้ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรู้จักยั้งยั้งในสิ่งที่ท้องถิ่นมี ไม่ทำอะไรจนเกินตัวทำให้ตนเองและองค์กรเกิดความเดือดร้อน เช่น ท้องถิ่นมีความจำเป็นที่จะต้องทำถนนสายหนึ่งเพื่อให้ประชาชนได้สัญจรไปมาสะดวกสบายและปลอดภัย แต่ในการสร้างถนนในครั้งนี้มีความจำเป็นที่จะต้องใช้งบประมาณในการสร้างเป็นจำนวนมาก ซึ่งเกินศักยภาพที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะดำเนินการได้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะหาแนวทางอื่นโดยการทำความร่วมมือกันกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีพื้นที่ติดต่อกัน หรือทำโครงการของงบประมาณจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพราะเป็นหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอยู่แล้วจะต้องมาดำเนินโครงการที่ท้องถิ่นที่มีงบประมาณจำกัดให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเหล่านี้^{๙๕}

บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ควรที่จะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่มีมูลค่าเกินปกติวิสัยที่คนธรรมดาจะให้ได้โดยความเสน่หาจากผู้มาติดต่อราชการ ผู้รับเหมา หรือผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียที่จะได้รับประโยชน์จากการปฏิบัติหน้าที่ราชการของเจ้าหน้าที่ ถ้าว่าได้รับไว้แล้ว

^{๙๑} สัมภาษณ์ พระศรีวิสุทธิมนี, รองเจ้าคณะจังหวัดอุบลราชธานี วัดปากน้ำ, ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๙๒} สัมภาษณ์ สวัสดิ์ ฤทธิสิงห์, รองปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๙๓} สัมภาษณ์ แทนไท แก้วปัญญา, นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลโพธิ์ศรี อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๙๔} สัมภาษณ์ ดร.จิตติพล รักดีวานิช, คณบดีคณะรัฐศาสตรมหาวิทาลัยอุบลราชธานี, ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๙๕} สัมภาษณ์ จ.ส.ต.พรสวัสดิ์ ครองบุญ, ปลัดเทศบาลบึงไผ่ อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

และทราบภายหลังว่าทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่ได้รับไว้ มันไม่ถูกต้อง มาโดยมิชอบ ได้มาโดยมีผลต่างตอบแทน หรือมีความจำเป็นที่จะรับทรัพย์สินนั้นๆหรือสิ่งของที่มีมูลค่าเกินปกติวิสัยก็ให้รายงานผู้บังคับบัญชาทราบโดยเร็ว เพื่อดำเนินการตามสมควรแก่กรณี^{๙๖} การเข้าร่วมโครงการความร่วมมือในการดำเนินงานด้านจริยธรรมของ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ก็ได้เข้าร่วม โดยใช้ชื่อโครงการว่าโครงการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยุคใหม่ใส่ใจจริยธรรม เป็นโครงการที่ส่งเสริมจิตสำนึกด้านจริยธรรม ซึ่งมีกลุ่มเป้าหมายเป็นข้าราชการท้องถิ่นและผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองในระดับท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีจิตสำนึก ทศณคติ และพฤติกรรมที่ดีในการปฏิบัติงานมีความโปร่งใสและซื่อตรง และทำให้การปฏิบัติระหว่างฝ่ายสภา ฝ่ายบริหาร และข้าราชการประจำสามารถทำงานร่วมกันได้อย่างเต็มกำลังความสามารถ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อไป^{๙๗}

การเป็นผู้รู้จักความพอเพียง ความพอดีในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเสมอภาค สุจริตและไม่มีอคติในการปฏิบัติหน้าที่ ต้องทำงานอย่างเต็มความสามารถ รอบคอบ รวดเร็ว ขยันหมั่นเพียร โดยคำนึงถึงประโยชน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชน การทำงานต้องเป็นคนตรงต่อเวลา ใช้เวลาในระหว่างการทำงานให้เต็มที่เพื่อประโยชน์ต่อทางราชการ ดูแลรักษาผลประโยชน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่ให้เกิดความเสียหาย ให้ช่วยการทำงาน แก้ปัญหาร่วมกันเพื่อให้การปฏิบัติของท้องถิ่นได้ตามเป้าหมายที่กำหนด^{๙๘} ความพอดี ความพอเหมาะพอควรการรู้จักประมาณ คือการรู้จักปฏิบัติหน้าที่ของตนเองหรือดำเนินชีวิตของตนให้อยู่ในสภาพที่เหมาะสม เป็นต้น การรู้จักประมาณ การรู้จักความพอดีนี้เป็นทางสายกลางที่พระพุทธเจ้าทรงสอนให้บุคคลต่าง ๆ ได้ประพฤติปฏิบัติกันมานั้น ถ้าใครนำไปประพฤติปฏิบัติเชื่อได้ว่าองค์กรนั้นบุคคลนั้นย่อมประสบความสำเร็จได้อย่างแน่นอน^{๙๙}

กล่าวโดยสรุป หลักมัตตัญญูตา (รู้จักประมาณ รู้จักความพอดี) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ตึ้นนั้นจะต้องรู้จักคำว่า ความพอเหมาะพอควรในการที่จะนำเดินโครงการ กิจกรรมทุกอย่างให้ลุล่วงไปด้วยดีตามแผนพัฒนาที่วางไว้ การรู้ประมาณ ตามหลักมัตตัญญูตา ย่อมทำให้ผู้ประพฤติปฏิบัติมีความสุขความเจริญ ในระดับองค์กรก็จะทำให้องค์กรมีการพัฒนา เจริญงอกงาม ย่อมทำให้การดำเนินกิจการงานต่างๆขององค์กรสามารถนำพาองค์กร ประชาชน ไปสู่ความสุขสงบ ปลอดภัย และความเจริญได้อย่างแท้จริง ทั้งนี้พึงกำหนดหลักจริยธรรมของหน่วยงานและจัดกิจกรรมด้านการส่งเสริมจริยธรรมเสริมเข้าไปด้วย เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้มีจิตสำนึก ทศณคติ และพฤติกรรมที่ดีในการปฏิบัติงานมีความโปร่งใสและซื่อตรง ความพอดีในการ

^{๙๖} สัมภาษณ์ ไพรัตน์ ขจรเพชร, นายกองค์การบริหารส่วนตำบลโพนเมือง อำเภอมือง จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๙๗} สัมภาษณ์ ถาวร ดีงาม, ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลนาดี อำเภอนาเยีย จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๙๘} สัมภาษณ์ ศุภร คุณผล, นายกองค์การบริหารส่วนตำบลระเว อำเภอบึงสามพัน จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

^{๙๙} สัมภาษณ์ พระครูกิตติปัญญากร, เจ้าคณะตำบลท่าช้าง อำเภอสว่างวีระวงศ์ จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเสมอภาค สุจริตและไม่มีอคติในการปฏิบัติหน้าที่ ต้องทำงานอย่างเต็มความสามารถ รอบคอบ รวดเร็ว ขยันหมั่นเพียร แก้ปัญหาร่วมกันเพื่อให้การปฏิบัติของท้องถิ่นได้ตามเป้าหมายที่กำหนด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นย่อมประสบความสำเร็จได้อย่างแน่นอน

๑.๕) หลักกาลัญญตา

การรู้จักเวลาอันเหมาะสม และระยะเวลาที่ใช้ในการวางแผน การเตรียมการ หรือการกิจการนั้นๆ ตัวอย่างการรู้จักกาลเวลา รู้จักเวลาเช้างาน เวลาเลิกงาน รู้จักงานใดทำก่อน งานใดทำหลัง รู้จักเวลาพูด เวลาใดไม่พูด ดังนั้น ผู้ที่เป็นคนรู้คุณค่าของเวลา รู้จักลำดับเวลาความสำคัญของงานที่สัมพันธ์กับเวลา ว่าทำหรือจะพักผ่อน ว่าทำอันใดก่อนหลัง เมื่อถึงเวลาทำงาน ทำงานอย่างเต็มกำลังความสามารถของตน^{๑๐๐}ในการบริหารงาน การรู้ลำดับขั้นตอน ระยะเวลา และความเหมาะสม เพื่อให้การวางแผนสามารถรับกับสถานการณ์ในการให้บริการแก่ประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ การประสานงานมีความสำคัญต่อประสิทธิผลของงานเป็นอย่างมาก คือ การเสนองานติดต่อเรื่องราว การจัดหา จัดส่งงานต่างๆ สอดคล้องกับจังหวะ โอกาสที่เหมาะสม และเวลาที่เหมาะสม ทั้งนี้เพื่อให้งานนั้นประสบผลสำเร็จ^{๑๐๑} เวลาเป็นสิ่งสำคัญเมื่อผ่านไปแล้วก็ไม่สามารถย้อนคืนกลับมาแก้ไขได้ ซึ่งสิ่งที่สำคัญเพื่อรับมือกับเวลาที่ผ่านไปทุกวินาทีนั่นก็คือ การวางแผน โดยการวางแผนการดำเนินในแต่ละกิจกรรม ที่ต้องคำนึงถึงช่วงเวลาที่เหมาะสมที่จัดกิจกรรม รวมทั้งวางแผนการจัดกิจกรรมภายในระยะเวลาที่เหมาะสม มิฉะนั้น กิจกรรมนั้น อาจไม่ได้ประโยชน์เท่าที่ควร ทั้งนี้อาศัยโอกาส จังหวะ เพื่อรับมือกับสถานการณ์ที่อาจเกิดขึ้นภายนอกแผนงานที่ได้วางไว้ด้วย รวมไปถึงการลำดับเวลาให้สอดคล้องกับกิจกรรมที่ดำเนินไป และผลที่ได้ดำเนินกิจกรรมกับเวลาที่สูญเสียไปมีผลประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับมีความคุ้มค่า ประสิทธิภาพ ประสิทธิผลของการจัดกิจกรรม เพื่อให้ประชาชนเกิดความพึงพอใจกับผู้จัดกิจกรรม^{๑๐๒}

การบริหารงานทุกระดับชั้น ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการดำเนินการตามโครงการ กิจกรรม แผนงานๆ หรือทำงานให้ทันกับเวลา เหมาะกับเวลาหรือโอกาส ลำดับความสำคัญของงาน และรู้คุณค่าของเวลา ผู้นำที่ประสบความสำเร็จนั้นจะเป็นผู้รู้จักการบริหารงาน จัดการเวลาให้เหมาะสม เพื่อประสิทธิผลสูงสุด^{๑๐๓} การบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีช่วงเวลาของการเรียนรู้ในกระบวนการทำงาน การใช้ทักษะความรู้ ความสามารถต่างๆ เป็นระยะของการฝึกฝนตัวเองและทีมงานไปพร้อมกัน ระยะกลาง เป็นช่วงเวลาที่เริ่มมีประสบการณ์ในการทำงาน อาศัยความอดทน และการต่อเนื่องมาประกอบกัน ระยะต่อเนื่อง เป็นช่วงเวลาที่ผู้บริหาร เจ้าหน้าที่ มี

^{๑๐๐} สัมภาษณ์ พระราชธรรมโกศล, เจ้าคณะจังหวัดอุบลราชธานี (ฝ่ายธรรมยุต), ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๑๐๑} สัมภาษณ์ พระศรีวิสุทธิมณี, รองเจ้าคณะจังหวัดอุบลราชธานี วัดปากน้ำ, ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๑๐๒} สัมภาษณ์ พระครูอรุณธรรมโกศล, เจ้าคณะอำเภอนาเยีย จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๑๐๓} สัมภาษณ์ สวัสดิ์ ฤทธิสิงห์, รองปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

ทักษะ มีความรู้ มีความพร้อมข้อสำคัญอาศัยความต่อเนื่อง และสร้างสรรค์องค์ความรู้ใหม่มาเพิ่ม ประสิทธิภาพ^{๑๐๔}

ผู้บริหารที่ดีตามหลักกาลัญญุตานั้น จะต้องเป็นผู้นำที่บริหารงานเรื่องเป็นเวลาได้อย่างเหมาะสม ตรงเวลา ตรงจังหวะและโอกาสที่มี รวมถึงเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้อื่น จนส่งผลให้การทำงานกิจการต่างๆ ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมในแต่ละสถานการณ์ เพราะเหตุนี้ ผู้บริหาร ย่อมจะสามารถนำพาองค์กรไปสู่ความเจริญรุ่งเรืองและความสุขได้ในที่สุด^{๑๐๕} เทคนิคที่ช่วยให้การบริหารเวลา มีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ คือ การจัดทำตารางเวลา โดยจัดสรรเวลาเป็นลำดับก่อนหลังตามความเร่งด่วนและความสำคัญของงาน เช่น งานที่เร่งด่วนและสำคัญ งานที่เร่งด่วนแต่ไม่สำคัญ งานที่ไม่เร่งด่วนแต่สำคัญ และงานที่ไม่เร่งด่วนและไม่สำคัญ ดังนั้นจึงเลือกปฏิบัติงานที่เร่งด่วนและมีความสำคัญก่อน จึงจะเป็นการสะท้อนคุณค่าของผู้บริหารที่มีการบริหารงานให้คุ้มค่ากับเวลาอย่างแท้จริง^{๑๐๖} การประสานงานที่ดีมีการวางแผนในการปฏิบัติหน้าที่ให้สอดคล้องต่อเวลา บริหารงานให้เหมาะสมและมีประสิทธิผลทันต่อเหตุการณ์ การรู้จักการวางแผนที่ดี ดำเนินการให้เหมาะสมกับช่วงเวลาที่ได้ตั้งเป้าหมายไว้^{๑๐๗} การรู้จักเวลาที่เหมาะสมในการทำกิจกรรมต่างๆ และรู้จักปฏิบัติตนให้ถูกกับกาลเทศะ กล่าวคือ รู้ว่าในเวลาเช่นไรจะทำอะไร การรู้จักกาลเวลาที่เหมาะสม จะทำให้ไม่ดำรงตนอยู่ในความประมาท ไม่ทำให้เสียเวลาโดยเปล่าประโยชน์^{๑๐๘}

กล่าวโดยสรุป หลักกาลัญญุตาคือ การรู้จักกาล การเป็นผู้รู้จักกาล คือ รู้กาลเวลาอันเหมาะสม ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพราะระยะเวลาที่จะต้องใช้ในการบริหารงานหรือการปฏิบัติงาน เช่น การแบ่งเวลา ทำให้ถูกจังหวะ ให้ตรงเวลา ให้เป็นเวลาให้ทันเวลา ให้พอเวลา ให้เหมาะสมเวลา โดยตระหนักถึงภาระหน้าที่ ความรับผิดชอบ เป้าหมาย และมาตรฐาน การปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะการฝึกอบรมเกี่ยวกับการประสานงานเบื้องต้นอย่างถูกวิธี เพื่อให้มีวิธีระเบียบปฏิบัติแบบเดียวกันและเกิดการบูรณาการความรู้กับหน่วยงานภายนอก เกี่ยวกับการจัดสรรเวลา ความคุ้มค่า เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพอย่างแท้จริง

^{๑๐๔} สัมภาษณ์ แทนไท แก้วปัญญา, นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลโพธิ์ศรี อำเภอบึงสามพัน จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๑๐๕} สัมภาษณ์ ปรีชา เหมนัค, นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลท่าช้าง อำเภอบึงสามพัน จังหวัดอุบลราชธานี, ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๑๐๖} สัมภาษณ์ ผศ.ดร.วินัย จำปาอ่อน, อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๑๐๗} สัมภาษณ์ ไพรัตน์ ขจรเพชร, นายกองค์การบริหารส่วนตำบลโพนเมือง อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๑๐๘} สัมภาษณ์ จ.ส.ต.พรสวรรค์ ครอบบุญ, ปลัดเทศบาลปทุม อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

๑.๖) ปรัชญา

การรู้จักชุมชน ความรู้จักบริษัท คือ รู้จักกลุ่มบุคคล รู้จักหมู่คณะ รู้จักชุมชน และรู้จักที่ประชุม รู้กิจที่ว่าจะประพุดต่อชุมชนนั้นๆ ว่า ชุมชนนี้เมื่อเข้าไปหาแล้ว ควรทำกิจหรือปฏิบัติแบบนี้ จะพูดอย่างไร ชุมชนนี้ควรมีการสงเคราะห์อย่างไร^{๑๐๙} การเป็นผู้รู้จักชุมชน ถิ่นอาศัย หรือสังคมที่ตนอาศัยอยู่ รวมถึงรู้จักว่าชุมชนเหล่านั้นมีความต้องการอะไร มีความเดือดร้อนอย่างไร มีความเห็นหรือข้อตกลงอย่างไร เมื่อทราบเช่นนั้นแล้ว ย่อมทำให้สามารถอยู่ร่วมกับชุมชนได้อย่างมีความสุข และเกิดความร่วมมือจากชุมชนอย่างแท้จริง เพราะในการบริหารงานนั้น จะต้องมองการณ์ไกล หรือมีวิสัยทัศน์ ใช้ปัญญาวิเคราะห์เหตุในการบริหารงานให้แก่ประชาชน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดและให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้^{๑๑๐} กระบวนการบริหารงาน ที่มีความสอดคล้องกับปัญหาของประชาชน ซึ่งในระยะยาวอาศัยการวิจัยเข้ามาช่วย เพื่อให้การเสริมสร้างประสิทธิภาพในการบริหารงานในทุกๆ ด้าน มีการศึกษาผลการดำเนินงานต่างๆ ของประชาชน โดยที่เป้าหมายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะต้องรวมไปถึงการวิจัยที่จะสามารถช่วยศึกษาความเป็นไปได้โครงการ กิจกรรม แผนงานต่างๆ อันจะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ชุมชน เรียกว่า การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนทั้งหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน^{๑๑๑}

ผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะต้องให้ความสำคัญกับปัญหาที่เกิดขึ้นในท้องถิ่น หากรู้ว่า ชุมชนในสังคมอยู่ในสถานการณ์อย่างไร มีปัญหาอย่างไร จะได้สามารถเข้าใจความ การของสังคมนั้นได้อย่างถูกต้อง หรือแก้ไขปัญหาก็ได้ตรงจุด นอกจากนี้ ยังรู้เข้าใจในระเบียบกฎหมาย รู้วัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีของสังคมนั้นๆ เพื่อให้รู้จักวางตัวได้อย่างเหมาะสม สามารถเข้าใจถึงสถานการณ์ต่างๆ ของสังคมนั้นๆ ได้อย่างถูกต้อง จะได้สามารถนำความสงบสุข ความเจริญก้าวหน้ามาสู่สังคมได้^{๑๑๒} การรู้จักปัญหาความการของสังคมว่า เขาต้องการอะไรในสิ่งนั้นและหาวิธีวางแผนทั้งระยะสั้น และระยะยาวให้เหมาะสม เพื่อสนองตอบต่อความต้องการของสังคมนั้น^{๑๑๓} เป้าหมายหลักในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ การพัฒนาประเทศไทยตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

^{๑๐๙} สัมภาษณ์ ถาวร ดีงาม, ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลนาดี อำเภอนาเยี่ย จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๑๑๐} สัมภาษณ์ ผศ.สุพิมล ศรีศักดิ์, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตอุบลราชธานี, ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๑๑๑} สัมภาษณ์ ผศ.ประกายดาว เสวตนนท์, อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๑๑๒} สัมภาษณ์ ศุภร คุณผล, นายกองค์การบริหารส่วนตำบลระเว อำเภอบึงมั่งสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๑๑๓} สัมภาษณ์ บุญกอง คุณมา, ประธานมวชนคนตำบลบ้านตูม อำเภอนาจะหลวย จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๐ ธันวาคม ๒๕๕๙.

แห่งชาติ มีการสร้างแนวทางความสุขและประโยชน์สุขร่วมกันของประชาชนคนไทย เพื่อให้สามารถประยุกต์ใช้อย่างเป็นรูปธรรม^{๑๑๔}

ผู้บริหารที่เข้าใจความต้องการของประชาชน และประชาชนให้การยอมรับ ย่อมทำให้ผู้บริหารนั้น มีการวางตนได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม อีกทั้งยังเป็นที่ยอมรับนับถือจากบุคคลในสังคมนั้นๆ ด้วย ซึ่งการอยู่ร่วมกันในสังคมทุกสิ่งย่อมเกี่ยวพันทั้งทางตรงและทางอ้อม หากอยู่อย่างไร ชุมชน ไรสังคม ย่อมทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่สามารถพัฒนาและอยู่รอดต่อการเปลี่ยนแปลงได้ ดังนั้น ผู้บริหารที่รู้จักชุมชนเป็นอย่างดี ย่อมสามารถวางตนได้อย่างเหมาะสมในสังคมนั้น และยังสามารถบริหารงาน ตลอดจนการจัดการกิจการต่างๆ ให้ถูกต้องตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผน ประเพณี และวัฒนธรรมของสังคม ตลอดจนสามารถนำมาซึ่งความสงบสุข ความเจริญก้าวหน้าสู่สังคมนั้นๆ อีกด้วย^{๑๑๕} การรู้จักชุมชน ทำให้เรารู้ถึงสถานการณ์ที่องค์กรที่เราอยู่ ชุมชนที่เรา กำลังเข้าไปให้บริการ เรามีการเรียนรู้เพื่อการหาข้อมูล เช่น ความเชื่อการเรียนรู้ชุมชน ก่อให้เกิดประโยชน์ คือสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชน เพราะประชาชนมีอาชีพที่ต่างกัน ความรู้ต่างกัน ความต้องการแตกต่างกัน จึงทำให้การตอบสนองความต้องการที่ยาก^{๑๑๖} การตระหนักถึงบริบทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมถึงผู้มีส่วนได้เสีย โดยสามารถนำไปใช้ในการวางแผนยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ ทำให้การดำเนินงานขององค์กรเป็นไปตามเป้าหมายและยุทธศาสตร์ในการทำงาน สังการขององค์กรในการพัฒนาชุมชน และมีการรายงานผลต่างๆ ได้อย่างทั่วถึง^{๑๑๗}

กล่าวโดยสรุป การรู้จักชุมชน ความรู้จักบริษัท คือ รู้จักกลุ่มบุคคล รู้จักหมู่คณะ รู้จักชุมชน และรู้จักที่ประชุม รู้กิจที่ประชุม รู้กิจที่ประพุดต่อชุมชนนั้นๆ การเป็นผู้รู้จักชุมชน ถิ่นอาศัย หรือสังคม ที่ถิ่นอาศัยอยู่ รวมถึงรู้จักว่าชุมชนเหล่านั้นมีความต้องการอะไร มีความเดือดร้อนอย่างไร มีความเห็นหรือข้อตกลงอย่างไร เมื่อทราบเช่นนั้นแล้ว ย่อมทำให้สามารถอยู่ร่วมกับชุมชนได้อย่างมีความสุข และเกิดความร่วมมือจากชุมชนอย่างแท้จริง กระบวนการบริหารงาน ที่มีความสอดคล้องกับปัญหาของประชาชน ต้องนำการวิจัย และการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนเข้ามาช่วย เพื่อเป็นการแก้ไข ปัญหาที่ตรงจุดและเกิดการบูรณาการ บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้ และเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนโดยรวม

^{๑๑๔} สัมภาษณ์ ดร.ฐิติพล ภักดีวานิช, คณบดีคณะรัฐศาสตร์มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี, ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๑๑๕} สัมภาษณ์ สวัสดิ์ ฤทธิสิงห์, รองปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๑๑๖} สัมภาษณ์ ผศ.สุพิมล ศรศักดิ์, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตอุบลราชธานี, ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๑๑๗} สัมภาษณ์ แทนไท แก้วปัญญา, นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลโพธิ์ศรี อำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

๑.๗) หลักบุคคลัญญา

ผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรมีการเรียนรู้สภาพปัญหาและต้องการของประชาชนในพื้นที่ เพราะการรู้จักบุคคล ชุมชน เป็นสิ่งสำคัญของการเรียนรู้ที่อาศัยศาสตร์หลากหลายแขนงในการส่งเสริมการสร้างงานเพื่อพัฒนาหรือเสียสละเพื่อสังคม^{๑๙} แนวทางในการปฏิบัติตนหรือวางตัวให้เหมาะสมตามฐานะทั้งของเราและของผู้อื่นด้วย ดังนั้น ผู้บริหารที่ดีย่อมรู้จักบุคคล รู้ภูมิปัญญา รู้ภูมิธรรม และรู้ประเภทของบุคคลที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สามารถเลือกใช้คนให้เหมาะสมกับงาน เลือกคนในการทำงานร่วมกัน จึงจะทำให้การบริหารงานทุกๆ ด้าน เกิดประสิทธิผลในการทำงาน เกิดประโยชน์แก่ผู้ปฏิบัติงานทุกคน ตลอดจนสามารถสร้างความสามัคคีและความเจริญก้าวหน้าให้แก่หมู่คณะและองค์กร^{๒๐} การรู้จักเลือกคบคน ใครควรคบหรือไม่ควรคบ และรู้จักว่าคนแต่ละคนมีอุปนิสัยใจคอที่แตกต่างกัน มีคุณธรรมต่างกัน มีความประพฤติต่างกัน มีหน้าที่การงานต่างกัน ดังนั้น จึงรู้จักเลือกคบหาคนที่ควรคบ ทำให้ได้คนดี คนทำงานเก่ง และเหมาะสมกับงาน การจะเข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคล เนื่องจากการทำงานร่วมกับบุคคลหลายฝ่าย โดยส่วนใหญ่จะเป็นการทำงานในรูปคณะกรรมการ จะรู้จักและเข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคลว่าแต่ละบุคคลว่า มีอัธยาศัย ความสามารถ และคุณธรรมอย่างไร จึงจะสามารถปฏิบัติต่อบุคคลอื่น สัมพันธกิจเกี่ยวข้องจะให้เกียรติยกย่องตามสมควรแห่งสถานภาพ ดังนั้น การรู้จักบุคคล และเข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยรู้จักเลือกบุคคลให้เหมาะสมกับงาน เพื่อให้เกิดประโยชน์ในการปฏิบัติงาน^{๒๑}

การมีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็นต่างๆ ของบุคคลในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร รวมไปถึงความรู้ ความสามารถ ของบุคลากรแต่ละคนที่มีความรู้ความสามารถที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งส่งผลให้การดำเนินงานต่างๆ ภายใต้กรอบการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งยังมีความคิดหลากหลายและมีส่วนร่วมในการร่วมคิด ร่วมทำ สะท้อนถึงปัญหาในหลากหลายรูปแบบ ที่เราวางแผนและแก้ปัญหาในในระดับหนึ่งก่อนจนสามารถที่จะนำหลักการที่รู้จักบุคคล และรู้ถึงความสามารถที่แท้จริงของตนเอง นำมาปรับใช้ให้เข้ากับบริบทที่เป็นอยู่ เพื่อดำเนินงานตามเป้าหมายที่ผ่านการแก้ปัญหาภายในมาแล้ว จะส่งผลให้เป้าหมายที่วางไว้บรรลุผลได้เป็นอย่างดี^{๒๒} ผู้บริหารในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการกระจายอำนาจหน้าที่ หรือภาระงานอย่างชัดเจน การทำงานย่อมมีทีมงาน การทำงานคนเดียวย่อมทำไม่ได้ ถ้าจะทำงานใหญ่เราจะต้องเกี่ยวข้องกับบุคคลอื่น การทำงานทุกอย่างอาศัยการปรึกษาหารือ หรือให้ทุกคนได้แสดงความ

^{๑๙} สัมภาษณ์ ปรีชา เหมนัค, นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลท่าช้าง อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี, ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๒๐} สัมภาษณ์ ผศ.ดร.วินัย จำปาอ่อน, อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๒๑} สัมภาษณ์ จ.ส.ต.พรสวัสดิ์ ครอบบุญ, ปลัดเทศบาลปทุม อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๒๒} สัมภาษณ์ บุญกอง คุณมา, ประธานมวชนคนตำบลบ้านตูม อำเภอนาจะหลวย จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๐ ธันวาคม ๒๕๕๙.

คิดเห็นและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน และจับเอาประเด็นสำคัญมาสรุปแล้วแจ้งให้ทุกคนได้ทราบและมอบหมายงาน อำนาจหน้าที่ให้ทุกคนรับผิดชอบในหน้าที่ของตน^{๑๒๒}

การรู้จักบุคคลที่จะทำงานด้วย โดยการสังเกต การลงมือทำงานร่วมกันจากอุปนิสัย จากความถนัดของแต่ละบุคคล แล้วการใช้งานให้เหมาะสมกับบุคคล ที่สำคัญที่สุด คือ การติดตามงานที่ได้รับมอบหมายไปอย่างต่อเนื่อง หากมีปัญหาอะไร จะได้เข้าช่วยเหลือ หรือหาวิธีแก้ปัญหา ร่วมกันพยายามฝึกบุคคลให้ทำงานแบบสร้างสรรค์ทำให้ได้ความรู้ใหม่ๆ เพิ่มเติม^{๑๒๓} การรู้จักบุคคลที่เกี่ยวข้องหรือที่มาร่วมงาน มีความสามัคคีช่วยเหลือกัน และใช้คนให้เหมาะสมกับงานในการเสริมสร้างประสิทธิผลของการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการที่จะให้บริการแก่ประชาชนในท้องถิ่นของตนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น^{๑๒๔} การเลือกคบคนที่เป็นกัลยาณมิตร ย่อมนำพาความดีความเจริญมาสู่ตน และองค์กร โดยที่กัลยาณมิตรนั้นจะนำชี้แนะแนวทางสู่ความเจริญ และปฏิบัติตนที่เป็นแบบอย่างที่ดี แต่หากคบคนพาลย่อมพาไปสู่ความหายนะทั้งแก่ตนเองและองค์กรด้วย ดังนั้น ผู้บริหารที่ดีควรเลือกคบบุคคลและปฏิบัติตามแบบอย่างที่ดี เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาตนเอง และนำความเจริญมาสู่ตนเองและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น^{๑๒๕} การรู้จักลักษณะนิสัย คุณสมบัติ ทักษะคติ ตลอดจนคุณธรรมของแต่ละบุคคล ที่จะเกี่ยวข้องกับการบริหารงานให้มีประสิทธิผล เพื่อให้ประสบความสำเร็จจะมีหลักในการสั่งการที่ชัดเจนตลอดจนสามารถเลือกใช้คนให้เหมาะสมกับงานทำให้การบริหารงานเกิดประสิทธิภาพสูงสุดและมีความก้าวหน้าทั้งแก่ผู้ปฏิบัติงาน หมู่คณะ และองค์กรตามเป้าหมายที่ได้วางไว้^{๑๒๖}

กล่าวโดยสรุป ผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรมีการเรียนรู้สภาพปัญหา และต้องการของประชาชนในพื้นที่ วางตัวให้เหมาะสมตามฐานะ ฐานะบุคคล ฐานะปัญหา ฐานะจริยธรรม และรู้ประเภทของบุคคลที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สามารถเลือกใช้คนให้เหมาะสมกับงาน เกิดประสิทธิผลในการทำงาน เกิดประโยชน์แก่ผู้ปฏิบัติงานทุกคน ตลอดจนสามารถสร้างความสามัคคีและความเจริญก้าวหน้าในองค์กร โดยมีการกระจายอำนาจหน้าที่ หรือภาระงานอย่างชัดเจน การทำงานย่อมมีทีมงาน มีการปรึกษาหารือ หรือให้ทุกคนได้แสดงความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ตลอดถึง มีการติดตามงานที่ได้รับมอบหมายไปอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดการสร้างสรรค์ได้รับความรู้ใหม่ในการทำงานตามเป้าหมายที่ได้ตั้งไว้ สามารถสรุปได้ดังแผนภาพที่ ๔.๒ ดังนี้

^{๑๒๒} สัมภาษณ์ สรรวย ประสานศรี, ผู้ใหญ่บ้านบ้านตูม อำเภอนาจะหลวย จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๙.

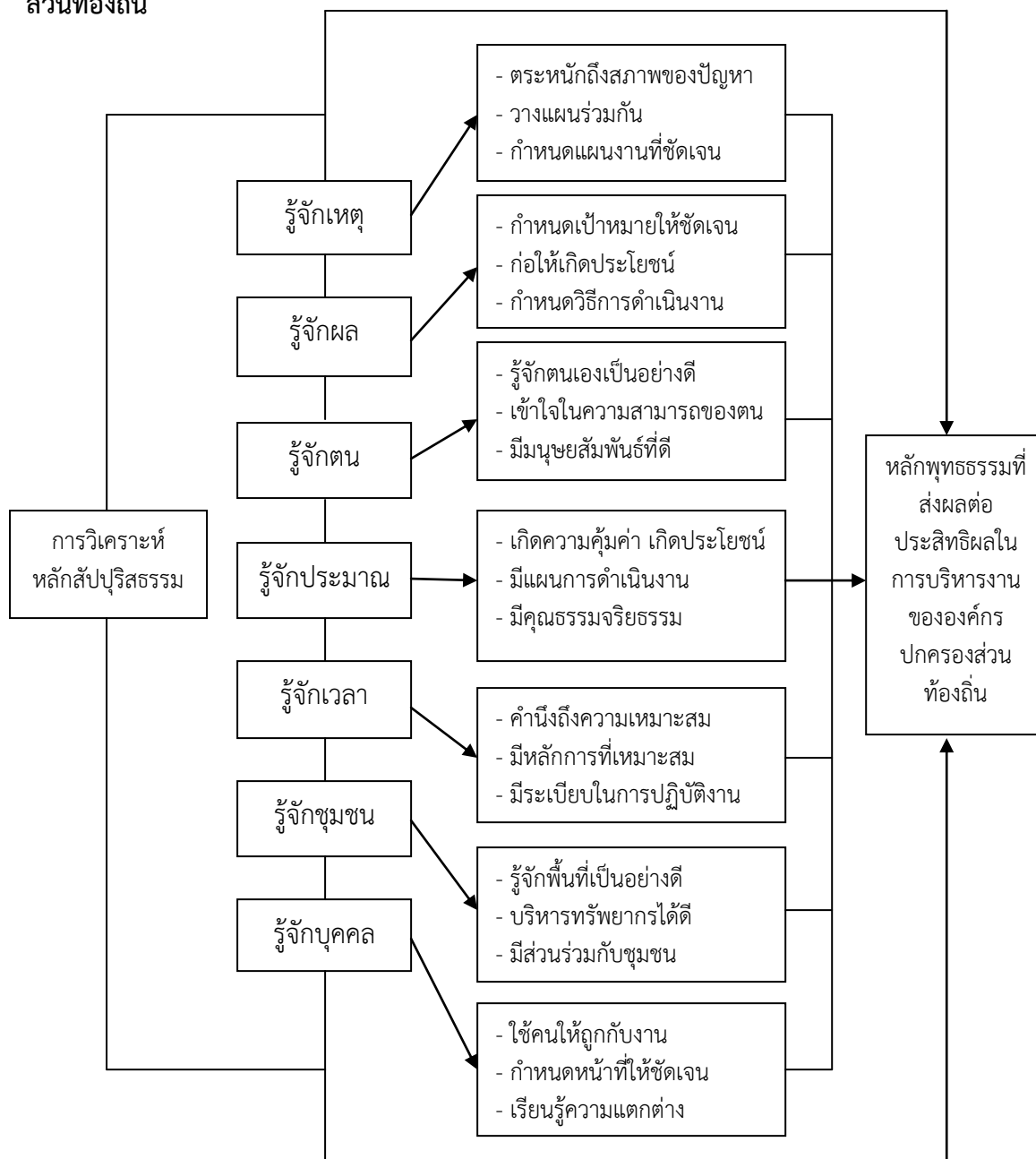
^{๑๒๓} สัมภาษณ์ ทองบรร มะเตือ, กำนันตำบลบ้านตูม อำเภอนาจะหลวย จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๐ ธันวาคม ๒๕๕๙.

^{๑๒๔} สัมภาษณ์ พระศรีวิสุทธิมนี, รองเจ้าคณะจังหวัดอุบลราชธานี วัดปากน้ำ, ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๑๒๕} สัมภาษณ์ พระราชธรรมโกศล, เจ้าคณะจังหวัดอุบลราชธานี (ฝ่ายธรรมยุต), ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๑๒๖} สัมภาษณ์ พระครูอรุณธรรมโกศล, เจ้าคณะอำเภอนาเยีย จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

แผนภาพที่ ๔.๒ หลักสัปปริสธรรม ๗ ที่ส่งผลต่อการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

จากแผนภาพที่ ๔.๒ จะเห็นได้ว่า ในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย ๑) ด้านแผนพัฒนาของ อปท. ๒) ด้านคุณภาพการให้บริการ ๓) ด้านการปฏิบัติราชการ และ ๔) ด้านการพัฒนาองค์กรในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง ในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้หลักสัปปริสธรรม ๗ มาประยุกต์ใช้ในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหลักจะส่งผลต่อประสิทธิภาพ ดังนี้

๑. หลักธัมมัญญตา คือ รู้จักการ รู้จักเหตุ รู้งาน รู้หน้าที่อย่างถูกต้อง องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีการทำโครงการที่มุ่งต่อประโยชน์ของชุมชน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นรู้หลักความเป็นจริง หลักการ กฎเกณฑ์ หน้าที่ที่ปฏิบัติมีความรับผิดชอบเพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ มีความเข้าใจว่าตัวเองมีหน้าที่ความรับผิดชอบในการบริหารจัดการบางสิ่งบางอย่างให้บรรลุผลสำเร็จ มีการนำวิสัยทัศน์ พันธกิจ และวัตถุประสงค์ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในแต่ละแห่งมาเป็นกรอบในการทำงาน มีวางแผนการทำยุทธศาสตร์และแผนการพัฒนา รวมไปถึงการกำหนดหน้าที่ของผู้ที่เกี่ยวข้องในการดำเนินโครงการต่างๆ เพื่อให้สอดคล้องกับความสามารถของแต่ละคนในแต่ละหน่วยงาน ในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ที่มีความเสมอภาค มีความเป็นธรรม ในการทำหน้าที่ให้บริการประชาชนอย่างเป็นธรรม มีความโปร่งใสและการมีส่วนร่วม

๒. หลักอรรถัญญตา คือ รู้จุดหมาย รู้ความมุ่งหมาย รู้จักผล องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีการวางแผนงานทุกอย่างได้อย่างเหมาะสมและทันต่อเหตุการณ์ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นรู้จักจุดหมาย หรือเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ในการดำเนินการ เพื่อให้การดำเนินกิจกรรมหรือโครงการดำเนินไปอย่างถูกต้อง เป็นไปตามแผนที่วางไว้ ยึดเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์เป็นหลัก สามารถวิเคราะห์ผลที่จะได้จากการดำเนินโครงการต่างๆ อย่างถูกต้อง มีการวางแผนงานทุกอย่างได้อย่างเหมาะสมและทันต่อสถานการณ์ บริหารงานตามยุทธศาสตร์การบริหารและการพัฒนาเมืองที่เน้นการพัฒนาแบบยั่งยืนตามที่กำหนดไว้อย่างจริงจังและต่อเนื่องและตามเจตนารมณ์ของหลักการปกครองตนเองท้องถิ่น (Local Self Government) อย่างมีประสิทธิภาพ

๓. หลักอัตตัญญตา คือ รู้ตน รู้ว่าตนเองมีคุณสมบัติ บุคลากรที่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีมนุษย์สัมพันธ์ที่ดี องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น มีความรู้จักตนเอง คือ รู้จักตัวตนของตัวเอง ว่า องค์การอยู่ในสถานะอะไร มีความรู้ความสามารถอย่างไร สามารถวัดความรู้ตนได้ ว่าศักยภาพของตนเองมีมากน้อยเพียงใด การบริหารงานองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีประสิทธิผลนั้น มีการพัฒนาตนเอง คนในองค์การอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถมองเห็นการเปลี่ยนแปลงได้อย่างชัดเจน และที่สำคัญทำให้้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถนำพาองค์กรและประชาชนบรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ ดังนั้น องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีการพัฒนาองค์กรของตนเองไปสู่ความสำเร็จมีประสิทธิภาพอยู่แล้ว โดยเฉพาะคุณภาพของบุคลากรในหน่วยงาน เรียกได้ว่า เป็นปัจจัยสำคัญที่จะนำพาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไปสู่เป้าหมายได้ ทั้งนี้ งานด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลเป็นงานที่้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมุ่งเลือกสรรคนดี มีความรู้ ความสามารถ เข้ามาปฏิบัติงานในองค์กร และเมื่อได้คัดสรรให้บุคลากรเหล่านี้เข้ามาอยู่ในองค์กรแล้ว งานด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลจะดูแลฝึกอบรมและพัฒนาให้บุคลากรได้รับความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ที่ทันสมัยอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีที่จะเป็นพลังเสริมให้บุคลากรปฏิบัติงานได้มีประสิทธิภาพ และพร้อมจะปฏิบัติงานที่ท้าทายความรู้ ความสามารถ สร้างความสำเร็จให้แก่้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น

๔. หลักมัตตัญญตา คือ รู้จักประมาณ รู้จักความพอดี องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีการกำหนดหลักจริยธรรมของหน่วยงานหรือไม่ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น เข้าใจชัดเจนเกี่ยวกับ คำว่า ความพอเหมาะพอควรในการที่จะดำเนินโครงการ กิจกรรมทุกอย่างให้ลุล่วงไปด้วยดีตามแผนพัฒนาที่วางไว้ การรู้ประมาณ ตามหลักมัตตัญญตา ย่อมทำให้ผู้ประพฤติปฏิบัติมีความสุขความเจริญ

ในระดับองค์กรทำให้องค์กรมีการพัฒนา เจริญงอกงาม ย่อมทำให้การดำเนินกิจการงานต่างๆ ขององค์กรสามารถนำพาองค์กร ประชาชน ไปสู่ความสุขสงบ ปลอดภัย และความเจริญได้อย่างแท้จริง ทั้งนี้มีการกำหนดหลักจริยธรรมของหน่วยงานและจัดกิจกรรมด้านการส่งเสริมจริยธรรมเสริมเข้าไป ด้วย เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้มีจิตสำนึก ทศนคติ และพฤติกรรมที่ดีในการปฏิบัติงานมีความโปร่งใสและซื่อตรง ความพอดีในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเสมอภาค สุจริตและไม่มีอคติในการปฏิบัติหน้าที่ ต้องทำงานอย่างเต็มความสามารถ รอบคอบ รวดเร็ว ขยันหมั่นเพียร แก้ปัญหาร่วมกันเพื่อให้การปฏิบัติของท้องถิ่นได้ตามเป้าหมายที่กำหนด

๕. หลักกาลัญญูตา คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รู้จักเวลา รู้คุณค่าของเวลา มีขั้นตอนในการทำงานในการให้บริการประชาชนตามหลักกาลัญญูตา คือ การรู้จักกาล การเป็นผู้รู้จักกาล คือ รู้กาลเวลาอันเหมาะสม ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพราะระยะเวลาที่ต้องใช้ในการบริหารงานหรือการปฏิบัติงาน เช่น การแบ่งเวลา ทำให้ถูกจังหวะ ให้ตรงเวลา ให้เป็นเวลา ให้ทันเวลา ให้พอเวลา ให้เหมาะสมเวลา โดยตระหนักถึงภาระหน้าที่ ความรับผิดชอบ เป้าหมาย และมาตรฐาน การบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะการฝึกอบรมเกี่ยวกับการประสานงานเบื้องต้นอย่างถูกวิธี เพื่อให้มีวิธีระเบียบปฏิบัติแบบเดียวกันและเกิดการบูรณาการความรู้กับหน่วยงานภายนอก เกี่ยวกับการจัดสรรเวลา ความคุ้มค่า เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๖. หลักปริสัญญูตา คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รู้ชุมชน รู้สังคม สามารถแก้ปัญหาต่างๆ ได้ มีการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละตำแหน่งอย่างชัดเจน การรู้จักชุมชน ความรู้จักบริษัท คือ รู้จักกลุ่มบุคคล รู้จักหมู่คณะ รู้จักชุมชน และรู้จักที่ประชุม รู้กิจวิญญูที่จะประพฤติดต่อชุมชนนั้นๆ การเป็นผู้รู้จักชุมชน ถิ่นอาศัย หรือสังคมที่ตนอาศัยอยู่ รวมถึงรู้จักว่าชุมชนเหล่านั้นมีความต้องการอะไร มีความเดือดร้อนอย่างไร มีความเห็นหรือข้อตกลงอย่างไร เมื่อทราบเช่นนั้นแล้ว ย่อมทำให้สามารถอยู่ร่วมกับชุมชนได้อย่างมีความสุข และเกิดความร่วมมือจากชุมชนอย่างแท้จริง กระบวนการบริหารงาน ที่มีความสอดคล้องกับปัญหาของประชาชน ต้องนำการวิจัย และการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนเข้ามาช่วย เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหที่ตรงจุดและเกิดการบูรณาการ บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้ และเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน

๗. หลักบุคลัญญูตา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการเรียนรู้สภาพปัญหาและต้องการของประชาชนในพื้นที่ วางตัวให้เหมาะสมตามฐานะ รู้บุคคล รู้ภูมิปัญญา รู้ภูมิธรรม และรู้ประเภทของบุคคลที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สามารถเลือกใช้คนให้เหมาะสมกับงาน เกิดประสิทธิภาพในการทำงาน เกิดประโยชน์แก่ผู้ปฏิบัติงานทุกคน ตลอดจนสามารถสร้างความสามัคคีและความเจริญก้าวหน้าในองค์กร โดยมีการกระจายอำนาจหน้าที่ หรือภาระงานอย่างชัดเจน การทำงานย่อมมีทีมงาน มีการปรึกษาหารือ หรือให้ทุกคนได้แสดงความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ตลอดถึง มีการติดตามงานที่ได้รับมอบหมายไปอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดการสร้างสรรค้ได้รับความรู้ใหม่ในการทำงานตามเป้าหมายที่ได้ตั้งไว้

๒) หลักพละ ๔

๒.๑) หลักปัญญาพละ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีหลักการวางแผนที่เกิดมาจากความต้องการของประชาชนที่ตระหนักในความจำเป็น คุณค่าที่เปิดโอกาสให้ทุกคนในชุมชนได้รับรู้ปัญหา และร่วมกันในการวางแผน เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพของการบริหารงานให้ครอบคลุม และมีตัวชี้วัดที่ชัดเจน และการวางแผนนั้น ยังศึกษาวิสัยทัศน์ให้เข้าใจ ตลอดจนให้ความช่วยเหลือ ส่งเสริม จัดอบรม ให้ความรู้แก่ภาคประชาชนอย่างทั่วถึง^{๑๒๗} กำลังความรู้ความสามารถนั้น ผู้บริหารควรให้ความสำคัญกับกระบวนการในการดำเนินการอย่างเป็นลำดับขั้นตอน และแต่ละตอนนั้นจะมีความเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กัน ถ้าขั้นตอนใดดำเนินการผิดพลาดก็จะส่งผลให้การดำเนินการในขั้นต่อไปประสบปัญหาล้มเหลวตามไปด้วยได้ การบริหารงานเป็นไปตามหลักการและตามสถานการณ์พิจารณาอบหมายงานให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทบทวนกระบวนการปฏิบัติงานที่ใช้อยู่เป็นระยะๆ เพื่อให้วิธีการปฏิบัติงานที่กำหนดขึ้นนั้นเป็นแนวทางที่ถูกต้อง และมีประสิทธิภาพ^{๑๒๘} การวางแผนเป็นการกำหนดทิศทางขององค์กรให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ ร่วมคิด ร่วมปรึกษา ร่วมทำ ร่วมการระดมสมอง เพื่อทิศทางการทำงาน ทั้งนี้ในการวางแผนนั้น มีความจำเป็น ที่จะต้องมีการกำหนดยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ กิจกรรม และข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างเป็นรูปธรรม และประเมินผลในระยะยาวด้วย รวมถึงการเปรียบเทียบการจัดกิจกรรมในแต่ละครั้ง เพื่อสร้างฐานข้อมูลในการจัดกิจกรรมในอนาคต^{๑๒๙} การวางแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น มีขั้นตอน ดังนี้

๑. ลักษณะการวางแผนของหน่วยงานภาครัฐ ให้ชุมชนได้มีส่วนร่วม กล่าวคือ ชุมชนร่วมคิด ร่วมกำหนดแผนงาน เพื่อวางเป้าหมายในการพัฒนาชุมชนของตนเองให้มีความเจริญรุ่งเรือง
๒. เมื่อได้ลักษณะการวางแผนที่เกิดจากการร่วมคิด ร่วมทำแล้ว ก็ดำเนินงานตามแผน โดยคำนึงถึงคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นตามกลุ่มเป้าหมายเป็นหลัก
๓. เมื่อเสร็จสิ้นการดำเนินงานก็มีการตรวจสอบถึงการจัดกิจกรรมและผลสะท้อนกลับมาถึงความคุ้มค่าและตรวจสอบถึงปัญหาที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรมแต่ละครั้ง เพื่อหาข้อสรุป และแก้ไขปัญหาก่อนที่จะเกิดขึ้นในอนาคต^{๑๓๐}

ในขณะเดียวกันในการบริการมีสิ่งสำคัญของการบริหารงานที่ยึดหลักการวางแผนงานที่ดี มีหลักการ คือ

^{๑๒๗} สัมภาษณ์ ดร.ฐิติพล ภักดีวานิช, คณบดีคณะรัฐศาสตร์มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี, ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๑๒๘} สัมภาษณ์ ผศ.ดร.วินัย จำปาอ่อน, อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๑๒๙} สัมภาษณ์ ผศ.ประกายดาว เสวตนนท์, อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๑๓๐} สัมภาษณ์ ผศ.สุพิมล ศรศักดิ์, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตอุบลราชธานี, ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

๑. ผู้บริหารมีการสร้างจิตสำนึกให้แก่บุคลากรได้ตระหนักรู้ว่า ทุกคนมีส่วนรับผิดชอบร่วมกัน ในการที่จะอุทิศตนเพื่อความสุขของประชาชน

๒. ฝึกอบรมให้บุคลากรมีจิตสาธารณะ มุ่งประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าความสุขสบายส่วนตัวมีอุดมการณ์เพื่อองค์กรอย่างแท้จริง

๓. ส่งเสริมให้บุคลากรได้มีการเรียนรู้ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างหน่วยงาน เพื่อพัฒนาศักยภาพของการทำงานให้มีประสิทธิภาพตามที่ต้องการ

๔. ฝึกทักษะการทำงานกันเป็นทีมงาน มากกว่าความเป็นเอกเทศ เพราะทีมจะทำให้งานมีประสิทธิภาพได้มากกว่าทำงานคนเดียว^{๑๓๑}

หลักการวางแผนนั้น การวางแผนงานล่วงหน้า มีประเด็นที่สำคัญ คือ การกำหนดวัตถุประสงค์ของการบริหารงานให้ชัดเจน การเตรียมการและการชักจูงปฏิบัติ การคิดล่วงหน้า มองให้ก้าวไกล การกำหนดประเด็นปัญหา มีปฏิทินงานเป็นรายสัปดาห์ รายเดือน และมองไกลเป็นปีไว้ล่วงหน้า ในแต่ละช่วงเวลาของปฏิทินจะมองไปข้างหน้าว่า สัปดาห์ไหนจะทำอะไร เตรียมอะไร จะเตรียมอย่างไร ใครเป็นผู้เตรียม การเตรียมรายละเอียดในแต่ละขั้นตอน โดยจัดเป็นตารางแบ่งงาน ตารางควบคุมงาน และตารางติดตามงานในแต่ละจุด^{๑๓๒} ผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรมีความรู้ในการพัฒนาแผน โดยปกติปัญหาที่ถูกนำมาแก้ไขเพื่อปรับปรุงนั้น จะประกอบด้วยสาเหตุหลายประการ ในการแก้ปัญหานี้อย่างเป็นระบบ ผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องทำการจัดทำและพัฒนาแผนการปรับปรุง และการพัฒนาแผน ประกอบด้วย การกำหนดโครงการ กิจกรรม และแผนงานที่ต้องการปรับปรุงอย่างชัดเจน แยกโครงการ กิจกรรม และแผนงานออกตามโครงสร้างองค์กร กระจายส่วนย่อยของกิจกรรมพื้นฐานไปตามฝ่ายต่างๆ ในองค์กร กำหนดวิธีการประเมินความสำเร็จ ในการบรรลุวัตถุประสงค์ของแต่ละฝ่ายให้ชัดเจน บุคคลที่มีตำแหน่งสูงสุดในองค์กร ควรเป็นผู้ตัดสินใจในการมอบหมายงานและวิธีการประเมินผลโดยผ่านการพบปะสนทนากับแต่ละฝ่ายในองค์กร^{๑๓๓}

ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรเน้นการให้บริการที่เป็นเลิศ และมีความเต็มใจ ตลอดถึง การพูดจาไพเราะสนทนา และมีการชี้แจงข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนผู้มารับบริการอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะโครงการที่เป็นการให้บริการสาธารณะ ควรบริหารงานให้มีคุณภาพ และบริการอย่างเท่าเทียมกัน เกิดความเสมอภาคทุกฝ่าย โดยเฉพาะผู้ที่เดือดร้อนกว่า ควรได้รับการช่วยเหลือเป็นอันดับแรก โดยการใช้งบประมาณอย่างคุ้มค่า เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน และที่สำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรมีการเปิดเผยข้อมูลของโครงการ กิจกรรม

^{๑๓๑} สัมภาษณ์ สวัสดิ์ ฤทธิสิงห์, รองปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๑๓๒} สัมภาษณ์ แทนไท แก้วปัญญา, นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลโพธิ์ศรี อำเภอบึงมูลมั่งสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๑๓๓} สัมภาษณ์ ศุภร คุณผล, นายกองค์การบริหารส่วนตำบลระเว อำเภอบึงมูลมั่งสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

และแผนงานที่ได้มีการดำเนินงานไปแล้ว เพื่อให้เกิดความโปร่งใส^{๑๓๔} ระบบการทำงานที่ดีส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการวางแผน (Participative Planning) การให้คนทุกระดับมีส่วนร่วมในการวางแผนการทำงานมีความสำคัญมาก เพราะทุกคนล้วนมีจุดเด่น จุดด้อยแตกต่างกันไป ดังนั้น หน่วยงานภาครัฐ จึงควรเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการให้ข้อมูล การแสดงความคิดเห็นที่สร้างสรรค์ในการให้บริการแก่ประชาชน^{๑๓๕}

การกำหนดระยะเวลาการปฏิบัติงาน ภาระความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่แผนกต่างๆ ที่จะทำรายงานความก้าวหน้าเป็นระยะๆ สรุปรายรับ รายจ่าย มีการตรวจสอบประเมินผลเป็นระยะ และมีระบบการพัฒนาแบบต่อยอด^{๑๓๖} การพัฒนาคุณภาพการให้บริการ ควรมีการปรับระบบการทำงานให้มีความยืดหยุ่น ลดลำดับชั้นการบังคับบัญชาให้มากที่สุด เป็นองค์กรแบบแนวราบ ซึ่งจะช่วยให้องค์กร มีความคล่องตัว เหมาะสมกับสถานะทางการทำงานในแต่ละโครงการ กิจกรรมและแผนงาน มิฉะนั้น ยังมีลำดับชั้นการบังคับบัญชา ปัญหาที่ยังทำให้องค์กรบริหารงานมีความล่าช้า เนื่องจากยึดติดกับการบังคับบัญชาจนทำให้ตัดสินใจได้ช้าไม่เหมาะกับรูปแบบการบริหารงานในยุคโลกาภิวัตน์ที่อาศัยการตัดสินใจเฉพาะหน้า ซึ่งคำนึงถึงการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในแต่ละท้องถิ่นเป็นหลัก^{๑๓๗}

ระบบการทำงานอาศัยความยืดหยุ่นและมีการสร้างร่วมมือกับเครือข่ายอื่น ๆ รวมไปถึงสร้างความรู้ความเข้าใจกับสาธารณะเพื่อให้เข้าใจถึงการทำงานของเครือข่ายทั้งนี้เพื่อให้การประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐ เอกชน ประชาชน หรือองค์กรไม่แสวงหากำไร เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของระบบการทำงานได้จะยิ่งดีมาก เนื่องจากในยุคสมัยนี้อาศัยระบบการทำงานที่แก้ไขเฉพาะหน้าได้ดีในระดับหนึ่งด้วย ดังนั้นระบบการทำงานไม่จะมีการบังคับบัญชามากเกินไป ซึ่งจะส่งผลให้การดำเนินงานของเครือข่ายมีความล่าช้า แต่ทั้งนี้ไม่ลืมในเรื่องของแผนงานที่ได้วางไว้ให้สอดคล้องกับเป้าหมาย ซึ่งคำนึงถึงหลักความมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ ของกลุ่มเครือข่ายด้วย^{๑๓๘} การจัดองค์กร เป็นการกำหนดโครงสร้างความสัมพันธ์ของสมาชิกและสายบังคับบัญชาภายในองค์กร มีการแบ่งงานกันทำและการกระจายอำนาจ^{๑๓๙} องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรมีการดำเนินโครงการ กิจกรรม แผนงานต่างๆ ตามที่ได้กำหนดเป็นนโยบายไว้ แต่อย่างไรก็ตาม ควรมีการศึกษาความเป็นไป

^{๑๓๔} สัมภาษณ์ ไพรัตน์ ขจรเพชร, นายกองค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์เมือง อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๑๓๕} สัมภาษณ์ ปรีชา เหมนัค, นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลท่าช้าง อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี, ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๑๓๖} สัมภาษณ์ พระราชธรรมโกศล, เจ้าคณะจังหวัดอุบลราชธานี (ฝ่ายธรรมยุต), ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๑๓๗} สัมภาษณ์ พระครูอรุณธรรมโกศล, เจ้าคณะอำเภอนาเยีย จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๑๓๘} สัมภาษณ์ สำรวัย ประสานศรี, ผู้ใหญ่บ้านบ้านตูม อำเภอนาจะหลวย จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๙.

^{๑๓๙} สัมภาษณ์ ถาวร ดีงาม, ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลนาดี อำเภอนาเยีย จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

ได้ หรือมีการวิเคราะห์ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เป็นประโยชน์สูงสุดต่อชุมชนโดยรวม ซึ่งบางโครงการอาจจะต้องใช้งบประมาณเป็นจำนวนมาก ควรให้บริษัทเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมลงทุน ภายใต้มาตรฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่จะตรวจสอบความโปร่งใส ความคุ้มค่า และการประหยัดพลังงาน อันเป็นการช่วยลดภาวะโลกร้อนได้อีกด้วย^{๑๔๐}

ผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรนำระบบ internet มาช่วยในการบริหาร และการปฏิบัติราชการ เพื่อมาช่วยในการติดตามข้อมูล เกี่ยวกับข่าวสาร ระเบียบ การวินิจฉัยสั่งการ การจัดวางระบบควบคุมภายใน เพื่อให้การบริหารงานมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น^{๑๔๑} ควรให้ขวัญกำลังใจ แก่ผู้ใต้บังคับบัญชาในการปฏิบัติราชการ ให้บริการแก่ประชาชน เป็นการให้พลังกาย และพลังใจที่จะ ปฏิบัติภารกิจราชการให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลบรรลุผลในการบริหารงาน^{๑๔๒} ควรมีการ ส่งเสริมด้านการจัดโครงการฝึกอบรม พนักงาน พนักงานจ้างให้มีทักษะ ความสามารถ ในการปฏิบัติ ราชการ เพื่อสร้างความพอใจ เชื่อถือ จากประชาชน^{๑๔๓}

การประเมินผลการปฏิบัติราชการ เป็นกระบวนการวัดผลการบริหารและปฏิบัติราชการ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นว่า มีผลสัมฤทธิ์ตรงตามเป้าหมายภารกิจหรือไม่ ตลอดจนเป็นการ ตรวจสอบการปฏิบัติราชการในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถ ดำเนินการได้ โดยการแต่งตั้งคณะกรรมการประเมิน ซึ่งการประเมินดังกล่าวจะเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับ การดำเนินการในการที่จะนำผลที่ได้จากการประเมินมาใช้ในการปรับปรุง แก้ไข ส่งเสริม พัฒนา ขยาย หรือยุติการดำเนินการซึ่งจะบ่งชี้ว่า กระบวนการ วิธีการ แผน หรือโครงการนั้นผลเป็นอย่างไร นำไปสู่ความสำเร็จ บรรลุตามเป้าหมาย วัตถุประสงค์หรือไม่เพียงใด^{๑๔๔} การประชุมถ่ายทอด แนวทางปฏิบัติงานผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน ผลการประเมิน จะเห็นได้ว่า ผู้บริหารและ เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานอย่างน้อยเดือนละ ๑ ครั้ง มีการประชุมส่วนราชการและกำหนดกรอบตัวชี้วัด ผลการปฏิบัติราชการของข้าราชการแต่ละบุคคล ด้านปริมาณงาน และกำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จ ซึ่ง ต้องมีการประเมินผลการปฏิบัติราชการตามตัวชี้วัดของแต่ละบุคคลอย่างเป็นรูปธรรม และมีการ ติดตามและรายงานผลในแต่ละเดือน^{๑๔๕}

^{๑๔๐} สัมภาษณ์ บุญกอง คุณมา, ประธานมวชนคนตำบลบ้านตูม อำเภอนาจะหลวย จังหวัด อุบลราชธานี, ๑๐ ธันวาคม ๒๕๕๙.

^{๑๔๑} สัมภาษณ์ ศุภร คุณผล, นายกองค์การบริหารส่วนตำบลระเว อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัด อุบลราชธานี, ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๑๔๒} สัมภาษณ์ ผศ.สุพิมล ศรีศักดิ์ดา, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตอุบลราชธานี, ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๑๔๓} สัมภาษณ์ แทนไท แก้วปัญญา, นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลโพธิ์ศรี อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๑๔๔} สัมภาษณ์ ดร.จิตติพล รักดีวานิช, คณบดีคณะรัฐศาสตร์มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี, ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๑๔๕} สัมภาษณ์ ผศ.ประกายดาว เสวตนนท์, อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

การบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น มีการกำหนดบทบาทหน้าที่ อำนาจในการบริหาร และทิศทางการพัฒนาองค์กรไว้อย่างเป็นระบบ โดยมีวัตถุประสงค์ของการทำงานอย่างชัดเจน ที่ได้กำหนดเป็นนโยบายและเขียนเอาไว้ในโครงการ กิจกรรม และแผนงานเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ทั้งนี้ทั้งนั้น โครงการต่างๆ นั้น จะต้องใช้ทรัพยากรธรรมชาติให้เกิดประโยชน์สูงสุด ลดขั้นตอนในการทำงาน มีการวางแผนอัตรากำลังภายในหน่วยงาน และสนับสนุนให้บุคลากรในองค์กรได้ฝึกอบรมเพื่อเพิ่มความรู้ใหม่ๆ มาใช้การปฏิบัติงาน^{๑๔๖} การวางแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องตระหนักว่าแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาระดับต่างๆ ได้แก่ แผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายของรัฐบาล แผนกระทรวง แผนกรม และรัฐวิสาหกิจต่างๆ ซึ่งเป็นแผนระดับชาติ ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนาจังหวัดในระดับจังหวัด ตลอดจนยุทธศาสตร์การพัฒนาอำเภอและแผนพัฒนาอำเภอในระดับอำเภอ ซึ่งในการกำหนดยุทธศาสตร์และแผนพัฒนาระดับจังหวัดและอำเภอนั้น ทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชนจะมีส่วนเกี่ยวข้องอยู่ด้วย^{๑๔๗} คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น เป็นองค์กรที่ทำหน้าที่กำหนดกรอบทิศทาง แนวทาง รวมทั้งประสานการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ และแนวทางการ พัฒนาจังหวัด อำเภอ ตรวจสอบวิเคราะห์และประสานแผนพัฒนาขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัด และให้ความเห็นชอบร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา หรือแผนพัฒนา สามปี ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัด รวบรวมข้อมูลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อประโยชน์ในการประสานแผน^{๑๔๘}

๒.๒) ด้านวิริยะพละ (กำลังความขยันหมั่นเพียร)

การวางแผนมีการกำหนดโครงการอย่างกว้างๆ ว่ามีอะไรบ้างที่จะลงมือปฏิบัติ วางแนววิธีปฏิบัติพร้อมด้วยวัตถุประสงค์ของการปฏิบัติงาน ก่อนลงมือปฏิบัติการ และกำหนดวิสัยทัศน์ นโยบาย แผนดำเนินงาน เพื่อกำหนดทิศทางการทำงาน^{๑๔๙} การบริหารการวางแผนเป็นหน้าที่ของนักพัฒนา เพราะการวางแผน คือ กระบวนการ ในการกำหนดวัตถุประสงค์และกำหนดวิธีการว่า จะทำอย่างไร ให้บรรลุวัตถุประสงค์ของงาน หรือวัตถุประสงค์ขององค์กร การวางแผนเป็นกระบวนการในการเผชิญกับความไม่แน่นอนโดยการกำหนดการกระทำขึ้นล่วงหน้าเพื่อให้ได้ผลตามที่กำหนดไว้ การวางแผนจะเกี่ยวข้องกัน ๒ อย่างคือ จุดหมายปลายทางกับวิธีการ จุดหมายปลายทางกับความสำเร็จ^{๑๕๐}

^{๑๔๖} สัมภาษณ์ ไพรัตน์ ขจรเพชร, นายกองค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์เมือง อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๑๔๗} สัมภาษณ์ จ.ส.ต.พรสวัสดิ์ครองบุญ, ปลัดเทศบาลบึงใหม่ อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๑๔๘} สัมภาษณ์ สวัสดิ์ ฤทธิสิงห์, รองปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๑๔๙} สัมภาษณ์ ทองบรร มะเตือ, กำนันตำบลบ้านตูม อำเภอนาจะหลวย จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๐ ธันวาคม ๒๕๕๙.

^{๑๕๐} สัมภาษณ์ ผศ.สุพิมล ศรีศักดิ์, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตอุบลราชธานี, ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

การวางแผนเป็นลำดับขั้นตอน เพราะเป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน วิธีการปฏิบัติงานล่วงหน้า เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร^{๑๕๑} มีลักษณะเฉพาะมากกว่าลักษณะกว้าง มีการจำแนกความแตกต่างระหว่าง สิ่งที่อยู่และไม่รู้ให้ชัดเจน รวมถึงการเชื่อมโยงอย่างเป็นเหตุเป็นผล^{๑๕๒} หลักการวางแผน คือ การสร้างทางเลือกหรือแนวทางดำเนินการปฏิบัติงานไว้ล่วงหน้า เพื่อใช้ในการตัดสินใจในอนาคต^{๑๕๓} การจัดวางโครงการแผนการปฏิบัติงานและวิธีการปฏิบัติงานไว้ล่วงหน้าว่าจะทำอะไรบ้าง และทำอย่างไรเพื่อให้งานบรรลุเป้าหมายที่วางไว้^{๑๕๔}

หัวหน้าฝ่ายงานแต่ละฝ่ายต้องออกแบบและพัฒนาแผน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ได้รับมอบหมาย โดยแผนการจะได้รับการกระจายออกเป็นลำดับลงมาทั่วทั้งองค์กรด้วยวิธีนี้ และจะถูกพัฒนาอย่างเหมาะสมในแต่ละระดับในโครงสร้างองค์กร จนกระทั่งถึงระดับที่ไม่จำเป็นต้องกระจายลงอีกต่อไป ขั้นตอนสุดท้าย คือ การตัดสินใจของบุคลากรที่ต้องทำงาน ทรัพยากรที่ต้องการ และตารางเวลาที่ต้องปฏิบัติตาม และทำแผนการพัฒนาให้อยู่ในรูปของเอกสารทั้งหมดอย่างละเอียด ทั้งนี้เพื่อให้มั่นใจว่าจะมีการสื่อสารแผนการได้อย่างแม่นยำที่สุด^{๑๕๕} การวางแผนเป็นการลดความไม่แน่นอน และปัญหาความยุ่งยากซับซ้อนที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ทั้งนี้ เพราะการวางแผนเป็นการจัดโอกาสทางด้านการจัดการให้ผู้วางแผนมีสายตากว้างไกล มองเหตุการณ์ต่างๆ ในอนาคตที่อาจเกิดขึ้น เช่น การเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยี ปัญหา ความต้องการของประชาชนในสังคมนั้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้ อาจส่งผลกระทบต่อการทำงานขององค์กร ดังนั้น องค์กรจึงจำเป็นต้องเตรียมตัวและเผชิญกับสิ่งที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากความผันผวนของสิ่งแวดล้อมอันได้แก่สภาพเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง เป็นต้น^{๑๕๖}

อีกทั้งระบบการทำงานบางส่วนยังไม่ยั่งยืน แต่ก็มีบางส่วนก็ยังยั่งยืนอยู่ อันเกิดจากการสนับสนุนของรัฐบาล ในสมัยก่อนนั้นรัฐบาลให้การสนับสนุนองค์การ ให้มีคุณภาพในการบริหาร และพัฒนาระบบการทำงาน เพื่อให้การดำเนินงานได้ตรงตามที่กำหนดไว้ และสามารถคาดการณ์และวางแผนในการทำงาน รวมทั้งการแก้ไข การพัฒนาตนเองและสังคมได้โดยการใช้หลักการนี้ ผู้บริหารก็จะเชื่อว่าเป็นผู้ที่มิวิสัยทัศน์กว้างไกล มองทุกอย่างทะลุปรุโปร่ง สามารถนำพาหมู่คณะหรือมวลชน

^{๑๕๑} สัมภาษณ์ ปรีชา เหมนัค, นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลท่าช้าง อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี, ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๑๕๒} สัมภาษณ์ จ.ส.ต.พรสวัสดิ์ ครอบบุญ, ปลัดเทศบาลบึงใหม่ อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๑๕๓} สัมภาษณ์ แทนไท แก้วปัญญา, นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลโพธิ์ศรี อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๑๕๔} สัมภาษณ์ ถาวร ดิงาม, ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลนาดี อำเภอนาเยีย จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๑๕๕} สัมภาษณ์ ศุภร คุณผล, นายกองค์การบริหารส่วนตำบลระเว อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๑๕๖} สัมภาษณ์ ผศ.ประกายดาว เสวตนนท์, อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

และองค์กรไปสู่ความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ได้^{๑๕๗} ระบบการให้บริการที่มีคุณภาพนั้น มีองค์ประกอบหลายประการ กล่าวคือ มีเป้าหมายหลักชัดเจนก่อน มีวิธีการปฏิบัติงานร่วมกันจะใช้ระบบบริหารงาน แบบองค์กรมีระบบสั่งการ มีระบบทีมช่วยเหลือ และการประเมินงานที่ปฏิบัติ รู้ทั้งจุดอ่อน จุดเด่น รู้ถึงปัญหาของงาน^{๑๕๘}

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีหน้าที่ประเมินผลการปฏิบัติราชการตามหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี และส่งเสริมสนับสนุน การปฏิบัติงานตามหน้าที่ของคณะกรรมการ เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ประสบผลสำเร็จมีประสิทธิภาพประสิทธิผลบรรลุตามเป้าหมายวัตถุประสงค์^{๑๕๙} การวางโครงสร้างขององค์กร เป็นระบบการทำงาน การติดต่อสื่อสาร และอำนาจบังคับบัญชาที่เชื่อมต่อระหว่างเจ้าหน้าที่และประชาชน และกลุ่มคนเข้าด้วยกัน เพื่อทำงานร่วมกันจนบรรลุเป้าหมายขององค์กรโครงสร้างขององค์กร และในการจัดโครงสร้างขององค์กรมีหลายแบบ ซึ่งแต่ละแบบก็มีข้อดีข้อเสียที่แตกต่างกันออกไป ทั้งนี้การวางแผนในการจัดโครงสร้างนั้น อาจจะพิจารณาจากหลายๆ ปัจจัยด้วยกัน^{๑๖๐}

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะต้องมีการวิเคราะห์ผลการดำเนินงาน เป็นการมองภาพรวมของงานเมื่อได้รับเป้าหมายว่า เป้าหมายของงานคืออะไร และทำอย่างไรจะได้ผลลัพธ์ที่การ โดยการวางแผนในการทำงาน เป็นการกำหนดเป้าหมายของงานระยะเวลาในการดำเนินงานกำลังคนที่ใช้ในการทำงาน ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ การลงมือทำงาน เป็นการลงมือทำงานตามแผนที่วางไว้ด้วยความมุ่งมั่นอดทนและรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จ และการประเมินผลการทำงาน เป็นการตรวจสอบ ทดสอบหรือทดลองใช้ตั้งแต่การวางแผนการทำงานว่า มีความครอบคลุม และสามารถปฏิบัติตามได้หรือไม่^{๑๖๑} ควรมีการแนะนำทักษะกระบวนการแก้ปัญหา จะช่วยให้เกิดความคิดในการหาทางออก เมื่อพบปัญหาในเวลาหรือสถานการณ์การทำงาน โดยการสังเกต การฝึกอบรม ซึ่งสามารถศึกษาหรือรับรู้ข้อมูล มองเห็นและเข้าใจปัญหาสำคัญที่เกิดขึ้นได้ตลอดถึงการวิเคราะห์ความต้องการของประชาชน^{๑๖๒}

ในการพัฒนาองค์กรนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรเพิ่มทักษะการทำงานร่วมกัน ขั้นตอนการทำงานมีหลักการ คือ รู้จักบทบาทหน้าที่ภายในองค์กร และระหว่างองค์กรในการทำงาน

^{๑๕๗} สัมภาษณ์ ดร.ฐิติพล ภักดีวานิช, คณบดีคณะรัฐศาสตร์มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี, ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๑๕๘} สัมภาษณ์ ผศ.ดร.วินัย จำปาอ่อน, อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๑๕๙} สัมภาษณ์ ดร.ฐิติพล ภักดีวานิช, คณบดีคณะรัฐศาสตร์มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี, ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๑๖๐} สัมภาษณ์ ผศ.ดร.วินัย จำปาอ่อน, อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๑๖๑} สัมภาษณ์ ผศ.ประกายดาว เสวตนนท์, อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๑๖๒} สัมภาษณ์ ผศ.สุพิมล ศรีศักดิ์, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตอุบลราชธานี, ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

ร่วมกับคนอื่นนั้น รู้จักหน้าที่และความรับผิดชอบของตนเอง มีทักษะในการพูดแสดงความคิดเห็นและอภิปราย เมื่อทำงานร่วมกับคนอื่นฝึกฝนที่จะเป็นผู้ฟังที่ดี ยอมรับความคิดเห็นของคนอื่น มีคุณธรรมในการทำงานร่วมกัน เพื่อความสุขในการทำงานร่วมกับผู้อื่น และหลีกเลี่ยงไม่ให้เกิดความขัดแย้ง^{๑๖๓}

การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้อง

มีทักษะการแสวงหาความรู้ ทักษะการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง สามารถฝึกฝนได้จากการปฏิบัติ คือ

การกำหนดปัญหาในการสืบค้นข้อมูลความรู้ คือ การตั้งหัวข้อ ตั้งประเด็นในการศึกษาค้นคว้า การวางแผนในการสืบค้นข้อมูลความรู้ การดำเนินการสืบค้นข้อมูลความรู้ตามแผนที่กำหนดไว้ การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสืบค้นความรู้ การสรุปผลจากการสืบค้นความรู้และการบันทึกจัดเก็บ^{๑๖๔}

๓) ด้านอนวัชพละ

๓.๑) ด้านแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

กระบวนการในการจัดทำแผน เป็นขั้นตอนในการระดมความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่ ในการวิเคราะห์สภาพปัญหา การแก้ไขปัญหาที่ผ่านมา ปัญหาอุปสรรคจากการพัฒนา ความต้องการในการพัฒนา ความพร้อมหรือศักยภาพของชุมชน ตลอดจนแผนงาน โครงการ หรือกิจกรรมการพัฒนาที่ต้องการกระทำร่วมกันในอนาคต การจัดทำแผน อาจต้องอาศัยวิทยากรกระบวนการในการอำนวยความสะดวกในกระบวนการเวที เพื่อจัดเตรียมข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการระดมความคิดเห็น ชี้ให้เห็นประโยชน์ความจำเป็นของการจัดทำแผน และสนับสนุนการบูรณาการแผนงาน โครงการหรือกิจกรรมไปสู่การปฏิบัติ^{๑๖๕}

การวางแผนการควรมีความระมัดระวัง ในแนวทางที่มีส่วนช่วยในการสร้างแผนการอย่างถูกต้อง ประกอบด้วย ขณะที่สร้างแผนการจะต้องมีการชี้แจงให้ชัดเจนถึงข้อจำกัดด้านทรัพยากรและเวลาที่มี รวมทั้งต้องหาวิธีการทั้งหมดที่เป็นไปได้ภายใต้ข้อจำกัดเหล่านี้ อาจมีการผ่อนปรนข้อจำกัดเหล่านี้บ้าง หลังจากมีการพิจารณาข้อเสนอแนะทั้งหมดแล้ว ต้องทำการเลือกวิธีการที่ดีที่สุดเป็นแผนการปฏิบัติ ต้องมีการพัฒนาระเบียบวิธีการในการตรวจสอบและประเมินผลลัพธ์ เพื่อดูว่าแผนการมีประสิทธิภาพ และมีการกระทำตามแผน และประสานกันกับแผนการเริ่มแรกหรือไม่ ต้องมีการรวบรวมสารสนเทศอย่างสม่ำเสมอ และจัดอย่างเป็นระบบตลอดจนมีการนำมาใช้งานอย่างเต็มที่^{๑๖๖}

ในการวางแผนงาน ต้องมีการพิจารณาถึงสิ่งที่ต้องกระทำกับสิ่งที่น่ากระทำ ทรัพยากรมีอยู่อย่างจำกัด และเป็นไปไม่ได้ที่จะทำทุกสิ่งทุกอย่างในเวลาเดียวกัน ต้องพยามความสมดุลระหว่างเป้าหมายกับทรัพยากร การตั้งเป้าหมายที่สูงเกินไปเป็นการสวนทางกับการเพิ่มผลผลิต

^{๑๖๓} สัมภาษณ์ สวัสดิ์ ฤทธิสิงห์, รองปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๑๖๔} สัมภาษณ์ แทนไท แก้วปัญญา, นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลโพธิ์ศรี อำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๑๖๕} สัมภาษณ์ ปรีชา เหมนัค, นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลท่าช้าง อำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดอุบลราชธานี, ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๑๖๖} สัมภาษณ์ ปรีชา เหมนัค, นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลท่าช้าง อำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดอุบลราชธานี, ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

จะต้องมีการสร้างระบบสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพ เพื่อสื่อสารเป้าหมายของแผนการไปสู่ทุกส่วนขององค์กร ทรัพยากรทางด้านวัสดุ อาจมีจำกัดแต่ความสามารถของมนุษย์มีไม่จำกัด ดังนั้น จึงมีทางเป็นไปได้เสมอในการปรับปรุง ซึ่งจำเป็นต้องมีการพัฒนาความสามารถของมนุษย์อย่างสม่ำเสมอ^{๑๖๗}

การวางแผนเป็นการกำหนดเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ในการดำเนินงาน วิธีการและขั้นตอนที่จำเป็น เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุเป้าหมาย โดยจะต้องทำความเข้าใจกับเป้าหมาย วัตถุประสงค์ที่ชัดเจน เป้าหมายที่กำหนดต้องเป็นตามนโยบาย วิสัยทัศน์ และพันธกิจขององค์กร เพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาที่เป็นไปในแนวทางเดียวกันทั่วทั้งองค์กร การวางแผนในบางครั้ง อาจมีความจำเป็นที่จะต้องกำหนดมาตรฐานของวิธีการทำงาน หรือเกณฑ์มาตรฐานต่างๆ ไปพร้อมกันด้วย ข้อกำหนดที่เป็นมาตรฐานนี้จะช่วยให้การวางแผนมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น^{๑๖๘}

๓.๒) ด้านคุณภาพการให้บริการ

คุณภาพของการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะต้องมีการระบบการทำงานที่ประกอบด้วย การตัดสินใจให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง และการสั่งการในโครงการกิจกรรมต่างๆ ให้ดำเนินไปอย่างมีระเบียบแบบแผน ทั้งในลักษณะทั่วๆ ไป และในลักษณะเฉพาะ ตลอดจนการให้คำแนะนำและการควบคุมการปฏิบัติงาน^{๑๖๙}

การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนโดยมีระบบการทำงานเป็นทีม มีการบูรณาการกับส่วนราชการและชุมชน ทั้งนี้ระบบการให้บริการ คือ การจัดการเกี่ยวกับตัวบุคคลในองค์กร นับตั้งแต่การจัดอัตรากำลัง การสรรหา การคัดเลือก การบรรจุแต่งตั้งบุคคล การเลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่ง เงินเดือน การโยกย้าย การพัฒนาบุคคลในองค์กรเรื่อยไปจนกระทั่งการให้บุคคลพ้นจากตำแหน่ง^{๑๗๐}

การให้บริการที่มีคุณภาพ หรือมีความเป็นเลิศนั้น เป็นสิ่งที่ทุกองค์กรจะสร้างขึ้นมา แต่ถึงแม้บุคลากรจะไม่รู้หรือไม่เข้าใจระบบการให้บริการก็ยังสามารถทำงานกันต่อไปได้ มีปัญหาที่แก้ไขเฉพาะหน้าเฉพาะกรณีกันไป แท้จริงแล้วระบบการให้บริการนั้นมีอยู่ แต่คนทำงานที่เป็นส่วนหนึ่งของระบบกลับไม่รู้ตัว หรือไม่สามารถมองภาพรวมของระบบการให้บริการได้ชัดเจน ซึ่งจะดีกว่ามากถ้ามีการทำงานเป็นระบบและสามารถพัฒนาระบบการให้บริการให้มีประสิทธิภาพได้ต่อเนื่อง ซึ่งระบบการให้บริการที่ดีนั้นมียุทธศาสตร์ประกอบ ดังนี้ มีขั้นตอนชัดเจน สามารถทำซ้ำได้ ทบทวนตรวจสอบได้ ชี้วัดและประเมินผลได้ สื่อสารได้เข้าใจง่าย ให้บริการด้วยความเต็มใจ มีอธยาศัยที่ดี และมีความทันสมัย^{๑๗๑}

^{๑๖๗} สัมภาษณ์ ศุภร คุณผล, นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสระเว อำเภอบึงสามพัน จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๑๖๘} สัมภาษณ์ ไพรัตน์ ขจรเพชร, นายกองค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์เมือง อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๑๖๙} สัมภาษณ์ จ.ส.ต.พรสวรรค์ ครอบบุญ, ปลัดเทศบาลปทุมใหม่ อำเภอบึงสามพัน จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๑๗๐} สัมภาษณ์ ถาวร ดีงาม, ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลนาดี อำเภอนาเยีย จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๑๗๑} สัมภาษณ์ บุญกอง คุณมา, ประธานมวชนคนตำบลบ้านตูม อำเภอนาจะหลวย จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๐ ธันวาคม ๒๕๕๙.

๓.๓) ด้านการปฏิบัติราชการ

หลักผล ๔ ที่ว่าด้วยอนวัชผล คือ กำลังความซื่อสัตย์สุจริต ในการปฏิบัติราชการนั้น องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องยึดมั่นในจรรยาบรรณวิชาชีพ หรือประมวลจริยธรรมของข้าราชการ มีการจัดทำเนียบตารางการรับผิดชอบแต่ละหน้าที่ไว้ให้ชัดเจนมีประธาน รองประธาน มีโครงสร้างการบริหารงาน ที่มีองค์ประกอบ ๒ ลักษณะ คือ ๑) โครงสร้างจะมีความชัดเจนด้านต่างๆ เช่น โครงสร้างด้านบุคลากร โครงสร้างด้านแผนงาน โครงสร้างด้านงบประมาณ และโครงสร้างด้านวิสัยการทำงาน โครงสร้างจะมีเป้าหมายสูงสุด เช่น เป้าหมายระยะเริ่มต้น เป้าหมายระยะการทำงาน และเป้าหมายระยะต่อเนื่อง^{๑๗๒}

การจัดโครงสร้างองค์การที่เกี่ยวกับเรื่องการกำหนดภารกิจหน้าที่ การแบ่งงานกันทำ การกำหนดอำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบ การจัดสายการบังคับบัญชา การกำหนดขนาดของการควบคุม การจัดตั้งหน่วยงานหลัก และการจัดตั้งหน่วยงานที่ปรึกษา^{๑๗๓} โดยพิจารณาให้เหมาะสมกับงาน เช่น การแบ่งงาน (Division of Work) เป็นกรม กอง หรือแผนก โดยอาศัยปริมาณงาน คุณภาพงาน หรือจัดตามลักษณะเฉพาะของงาน (Specialization)^{๑๗๔} และเน้นการเผยแพร่และความเข้าใจ เน้นการแลกเปลี่ยนความรู้ ทำการติดตามและประเมินผลการทำงาน ดำเนินการเผยแพร่การทำงาน^{๑๗๕} ซึ่งในการจัดโครงสร้างองค์การที่เกี่ยวกับเรื่องการกำหนดภารกิจหน้าที่ การแบ่งงาน อำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบ จัดสายบังคับบัญชา จัดตั้งหน่วยงานหลัก และการจัดตั้งหน่วยงานที่ปรึกษา^{๑๗๖}

๓.๔) ด้านการพัฒนาองค์กร

การจะพัฒนาองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นไปสู่ความเป็นเลิศ ในยุคโลกาภิวัตน์นี้ ผู้บริหารจะต้องมีทักษะการทำงาน คือ การนำความรู้ ความสามารถ เทคนิค และวิธีการต่างๆ มาใช้ในการบริหารให้สำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ^{๑๗๗} ซึ่งผู้บริหารจำเป็นต้องมีความรู้ความสามารถในงานที่ทำ มีทักษะในการวิเคราะห์งาน มีการวางแผนในการทำงานอย่างเป็นขั้นตอน สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถแก้ปัญหาได้ มีความคิดริเริ่ม มีความสามารถในการบริหารงาน ปรับตัว

^{๑๗๒} สัมภาษณ์ ดร.จิตติพล รักดีวานิช, คณบดีคณะรัฐศาสตร์มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี, ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๑๗๓} สัมภาษณ์ ผศ.ดร.วินัย จำปาอ่อน, อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๑๗๔} สัมภาษณ์ ผศ.ประกายดาว เสวตนนท์, อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๑๗๕} สัมภาษณ์ ผศ.สุพิมล ศรีศักดิ์, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตอุบลราชธานี, ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๑๗๖} สัมภาษณ์ สวัสดิ์ ฤทธิสิงห์, รองปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๑๗๗} สัมภาษณ์ แทนไท แก้วปัญญา, นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลโพธิ์ศรี อำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

เข้ากับบุคคลอื่นและสถานที่ได้เป็นอย่างดี ที่สำคัญจะสามารถเป็นทีมร่วมกับผู้อื่นได้เพื่อการทำงานให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด^{๑๗๘} มีความยืดหยุ่นทางปัญญา สามารถหาวิธีการที่เหมาะสมหลายมุมมอง คิดสร้างสรรค์ แก้ไขปัญหาได้^{๑๗๙} ทั้งนี้ ทักษะการทำงานซึ่งถือเป็นสิ่งสำคัญในการบริหารงานเกี่ยวกับตัวบุคคลของหน่วยงานการบริหารบุคคลดังกล่าว รวมถึงแต่การแสวงหาคนทำงานมาบรรจุ การแต่งตั้ง การฝึกอบรมและการพัฒนาบุคลากร การบำรุงขวัญ การเลื่อนขั้น ลดขั้น ตลอดจนการพิจารณาให้พ้นจากตำแหน่ง และการบำรุงรักษาสภาพของการทำงานให้ดี และมีประสิทธิภาพให้คงอยู่ต่อไป^{๑๘๐} ในการทำหน้าที่เพื่อการตัดสินใจ วินิจฉัยสั่งการ การออกคำสั่ง มอบหมายภารกิจการทำงานไปให้ผู้ใต้บังคับบัญชา หลังจากนั้นใช้ภาวะของการเป็นผู้นำในการกระตุ้นจูงใจคนให้ยอมรับในตัวผู้บริหาร^{๑๘๑}

๔) สังคพละ

๔.๑) ด้านแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การวางแผน (Planning) เป็นส่วนที่สำคัญที่สุด แต่ทั้งนี้มิได้หมายความว่า ส่วนอื่นไม่มีความสำคัญ เพียงแต่ว่า ส่วนการวางแผนจะเป็นส่วนที่ทำให้ส่วนอื่นสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ถ้าแผนการไม่เหมาะสมจะมีผลทำให้ส่วนอื่นไร้ประสิทธิภาพตามไปด้วย แต่ถ้ามีการเริ่มต้นวางแผนที่ดี จะทำให้มีการแก้ไขน้อยและกิจกรรมจะมีประสิทธิภาพมากขึ้น^{๑๘๒} ระเบียบวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการวางแผน ในการปรับปรุงเป็นการลดช่องว่างระหว่างสิ่งที่ต้องการให้เป็นกับสิ่งที่เป็นอย่างจริง และกิจกรรมการปรับปรุงที่มีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องมีมุมมองที่แม่นยำในทั้งสองสิ่ง เปรียบเสมือนการสร้างบ้านบนพื้นทราย ไม่ว่าจะออกความพยายามเพียงใดก็ตาม ถ้าภาพในมุมมองของสถานการณ์ที่ต้องการและสถานการณ์จริงไม่ชัดแล้ว ก็จะไม่ได้ผลลัพธ์กลับมา^{๑๘๓} ดังนั้น จึงควรสร้างวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการวางแผนประกอบด้วย การวิเคราะห์สถานการณ์และการจำแนกปัญหา การตั้งเป้าหมายเข้าใจถึงข้อจำกัดและขอบเขต รวมถึงการนำมาพิจารณา มองถึงวิธีการปรับปรุงที่เป็นไปได้ ตัดสินใจถึงแผนปฏิบัติการ กำหนดวิธีสำหรับตรวจสอบและประเมินผลลัพธ์ที่ได้^{๑๘๔}

^{๑๗๘} สัมภาษณ์ ปรีชา เหมนัค, นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลท่าช้าง อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี, ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๑๗๙} สัมภาษณ์ ศุภร คุณผล, นายกองค์การบริหารส่วนตำบลระเว อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๑๘๐} สัมภาษณ์ ไพรัตน์ ขจรเพชร, นายกองค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์เมือง อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๑๘๑} สัมภาษณ์ จ.ส.ต.พรสวรรค์ ครอบบุญ, ปลัดเทศบาลบึงใหม่ อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๑๘๒} สัมภาษณ์ ดร.ฐิติพล ภักดีวานิช, คณบดีคณะรัฐศาสตร์มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี, ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๑๘๓} สัมภาษณ์ ผศ.ดร.วินัย จำปาอ่อน, อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๑๘๔} สัมภาษณ์ ผศ.ประกายดาว เสวตนนท์, อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

๔.๒) ด้านคุณภาพการให้บริการ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องให้การบริการสาธารณะที่เป็นรูปธรรม ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจ และร่วมรับผิดชอบ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น เสนอแนะความคิดเห็นและแสดงออกได้อย่างเสรี ไม่มีการปิดกั้น ครอบงำและทำความเข้าใจถึง ค่านิยม ขนบธรรมเนียม ประเพณีของแต่ละชุมชน แต่พื้นที่เป็นอย่างดี^{๑๘๕} แต่มีการทำงานที่ยืดหยุ่น เนื่องจากแต่ละชุมชนแต่ละพื้นที่ล้วนแต่มีเอกลักษณ์ ลักษณะแตกต่างกันออกไป ทั้งนี้จำเป็นสร้างความร่วมมือและสามารถประสานงานร่วมกับหน่วยงานที่มีอยู่ในแต่ละชุมชน แต่ละพื้นที่ให้ได้ ไม่ว่าจะเป็นภาครัฐหรือเอกชนเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนดีขึ้น^{๑๘๖}

๔.๓) ด้านการปฏิบัติราชการ

การจัดโครงสร้างอำนาจหน้าที่ การแบ่งส่วนงาน การจัดสายงานการจัดตัวบุคคล การบริหารงานด้านบุคลากร การจัดอัตรากำลัง การสรรหา การรักษาสภาพการทำงาน การควบคุมการปฏิบัติงาน มีวัตถุประสงค์และเป้าหมายร่วมกันที่ชัดเจน มีการเชื่อมโยงปัญหาและผลกระทบถึงกัน โดยอาศัยกลไกเครือข่ายที่มีอยู่ เพื่อให้เกิดการขยายพื้นที่ทำงานให้มากขึ้น เกิดการประสานประโยชน์ร่วมกัน^{๑๘๗} การจัดรูปโครงสร้างหรือเค้าโครงของการบริหาร โดยกำหนดอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานย่อยหรือตำแหน่งต่างๆ ของหน่วยงานให้ชัดเจน พร้อมด้วยกำหนดลักษณะ และวิธีการติดต่อสัมพันธ์ตามลำดับชั้นแห่งอำนาจหน้าที่สูงต่ำลดหลั่นลงไป^{๑๘๘} และการแบ่งงาน การกำหนดส่วนงาน โครงสร้างขององค์การ การกำหนดตำแหน่งงานต่างๆ พร้อมกับอำนาจหน้าที่^{๑๘๙}

๔.๔) ด้านการพัฒนาองค์กร

คุณลักษณะของผู้บริหารที่จะพัฒนาองค์กรไปสู่ความเจริญ จะต้องบริหารคน บริหารงาน และบริหารเวลาให้มีความเหมาะสม และเป็นคนดีมากกว่าคนเก่ง มีความขยันอดทน ซื่อสัตย์สุจริต ประหยัด มีวินัย มีความรับผิดชอบต่อมีบุคลิกภาพดี ตรงต่อเวลา มีความคิดสร้างสรรค์ มีความกระตือรือร้น มีความปลอดภัยและเชื่อมั่นในพลังความคิด^{๑๙๐} และคุณลักษณะด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ จะมีความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติงานในหน้าที่ตามสายงาน และงานที่เกี่ยวข้องด้วย

^{๑๘๕} สัมภาษณ์ จ.ส.ต.พรสวัสดิ์ ครอบบุญ, ปลัดเทศบาลปทุมใหม่ อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๑๘๖} สัมภาษณ์ แทนไท แก้วปัญญา, นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลโพธิ์ศรี อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๑๘๗} สัมภาษณ์ ดร.ฐิติพล รักดีวานิช, คณบดีคณะรัฐศาสตร์มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี, ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๑๘๘} สัมภาษณ์ ผศ.ดร.วินัย จำปาอ่อน, อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๑๘๙} สัมภาษณ์ ผศ.สุพิมล ศรีศักดิ์, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตอุบลราชธานี, ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๑๙๐} สัมภาษณ์ ปรีชา เหมนัค, นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลท่าช้าง อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี, ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

ความชำนาญ มีทักษะ คำนึงถึงปลอดภัยมีประสบการณ์ในงาน นอกจากนี้เป็นผู้ที่แสวงหาความรู้ที่ทันสมัย และทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีด้านคอมพิวเตอร์ รวมทั้งมีการพัฒนาตนเองตลอดเวลาและใช้เหตุผลในการทำงาน^{๑๙๑} รู้ว่าจุดหมายปลายทางของการบริหาร ไม่ก่อให้เกิดการสูญเสียหรือสิ้นเปลืองทรัพยากร ให้งานผลการดำเนินงาน หากเกิดปัญหาข้อผิดพลาดก็รับฟัง และหาหนทางช่วยเหลือปรับปรุงการปฏิบัติงานให้ดีขึ้น^{๑๙๒} และมีทักษะการบริหาร ทักษะเชิงวิชาการ และทักษะการใช้เทคโนโลยี เพื่อให้สามารถบริหารงาน บริหารบุคคล บริหารเงิน ออกแบบ มีเทคนิคการนำเสนอผลงาน มีการคิดคำนวณเชิงปริมาณได้อย่างมีคุณภาพ^{๑๙๓}

การนำความรู้ ความสามารถ เทคนิค และวิธีการต่าง ๆ มาใช้ในการปฏิบัติให้สำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งผู้ปฏิบัติงานจำเป็นต้องมีความรู้ความสามารถในงานที่ทำมีทักษะ ในงานวิเคราะห์งาน มีการวางแผนในการทำงานอย่างเป็นขั้นตอนสามารถสื่อสารได้ และสามารถแก้ปัญหาได้มีความคิดริเริ่ม มีความสามารถในการบริหารงาน สามารถปรับตัวเข้ากับบุคคลอื่นและสถานที่ได้เป็นอย่างดี ที่สำคัญจะสามารถเป็นทีมร่วมกับผู้อื่นได้เพื่อการทำงานให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด^{๑๙๔} และขึ้นอยู่กับการจัดการตัวบุคคล การบริหารงานบุคคล การดำเนินงานเกี่ยวกับบุคคลในการทำงานในหน่วยงานหรือ องค์กรเพื่อให้บุคคลมาปฏิบัติงานตามที่การและให้บุคคลได้ปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ^{๑๙๕}

^{๑๙๑} สัมภาษณ์ ศุภร คุณผล, นายกองค์การบริหารส่วนตำบลระเว อำเภอฟิบุลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๑๙๒} สัมภาษณ์ ไพรัตน์ ขจรเพชร, นายกองค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์เมือง อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

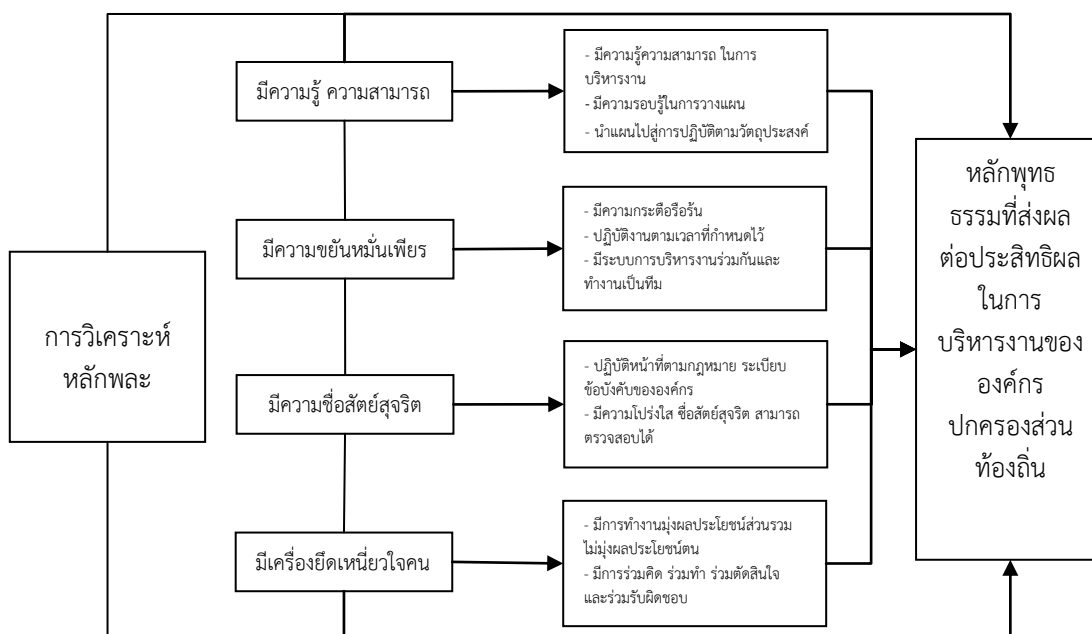
^{๑๙๓} สัมภาษณ์ จ.ส.ต.พรสวัสดิ์ ครองบุญ, ปลัดเทศบาลบึงไผ่ อำเภอฟิบุลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๑๙๔} สัมภาษณ์ ถาวร ดีงาม, ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลนาดี อำเภอนาเยีย จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

^{๑๙๕} สัมภาษณ์ ทองบรร มะเตือ, กำนันตำบลบ้านตูม อำเภอนาจะหลวย จังหวัดอุบลราชธานี, ๑๐ ธันวาคม ๒๕๕๙.

สรุปหลักผล ๔ ที่ส่งผลต่อการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะส่งผลต่อประสิทธิภาพต่อการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในส่วนของหลักผล ๔ ประการ สามารถสรุปได้ดังแผนภาพที่ ๔.๓ ดังนี้

แผนภาพที่ ๔.๓ หลักผล ๔ ที่ส่งผลต่อการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

จากแผนภาพที่ ๔.๓ จะเห็นได้ว่า ในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย ๑) ด้านแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๒) ด้านคุณภาพการให้บริการ ๓) ด้านการปฏิบัติราชการ และ ๔) ด้านการพัฒนาองค์กรในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง ในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้ หลักผล ๔ มาประยุกต์ใช้ในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหลักจะส่งผลต่อประสิทธิภาพ ดังนี้

๑. ด้านปัญญาผล คือ กำลังความรู้ความสามารถ ผู้บริหารมีความรู้ความสามารถในการบริหารงาน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีหลักการวางแผนที่เกิดมาจากความต้องการของประชาชนที่ตระหนักในความจำเป็น คุณค่าที่เปิดโอกาสให้ทุกคนในชุมชนได้รับรู้ปัญหา และร่วมกันในการวางแผน เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพของการบริหารงานให้ครอบคลุม และมีตัวชี้วัดที่ชัดเจน และการวางแผนนั้น ยังศึกษาวิสัยทัศน์ให้เข้าใจ ตลอดจนให้ความช่วยเหลือ ส่งเสริม จัดอบรม ให้ความรู้แก่ภาคประชาชนอย่างทั่วถึง

๒. ด้านวิริยะผล คือ กำลังความขยันหมั่นเพียร ผู้บริหาร เจ้าหน้าที่ที่มีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงานตามเวลาที่กำหนดไว้ การบริหารการวางแผนเป็นหน้าที่ของนักบริหารเพราะการวางแผน คือ กระบวนการ ในการกำหนดวัตถุประสงค์และกำหนดวิธีการที่ทำให้องค์กรบรรลุวัตถุประสงค์ การวางแผนเป็นกระบวนการในการเผชิญกับความไม่แน่นอนโดยการกำหนดการกระทำ

ขึ้นล่วงหน้าเพื่อให้ได้ผลตามที่กำหนดไว้ การวางแผนจะเกี่ยวข้องกัน ๒ อย่างคือ จุดหมายปลายทาง กับวิธีการ จุดหมายปลายทางกับความสำเร็จ

๓. ด้านอนวัชพละ คือ กำลังความซื่อสัตย์สุจริต ผู้บริหาร บุคลากรมีการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับขององค์กร กระบวนการในการจัดทำแผน เป็นขั้นตอนในการระดมความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่ ในการวิเคราะห์สภาพปัญหา การแก้ไขปัญหาที่ผ่านมา ปัญหาอุปสรรคจากการพัฒนา ความต้องการในการพัฒนา ความพร้อมหรือศักยภาพของชุมชน ตลอดจนแผนงาน โครงการ หรือกิจกรรม การพัฒนาที่ต้องการกระทำความร่วมมือกันในอนาคต การจัดทำแผนอาศัยวิทยาการกระบวนการในการอำนวยความสะดวกในกระบวนการเวที เพื่อจัดเตรียมข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการระดมความคิดเห็น ชี้ให้เห็นประโยชน์ความจำเป็นของการจัดทำแผน และสนับสนุนการบูรณาการแผนงาน โครงการหรือกิจกรรมไปสู่การปฏิบัติ และไม่ให้เกิดโทษ หรือผลกระทบต่อประชาชน

๔. ด้านสังคพละ คือ กำลังเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจคน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการทำงานมุ่งผลประโยชน์ส่วนรวม ไม่มุ่งผลประโยชน์ตน มีการแบ่งปันสิ่งของช่วยเหลือประชาชนในยามประสบภัยอย่างเหมาะสม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการให้บริการสาธารณะที่เป็นรูปธรรม ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจ และร่วมรับผิดชอบ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น เสนอแนะความคิดเห็นและแสดงออกได้อย่างเสรี ไม่มีการปิดกั้น ทรชนักและทำความเข้าใจถึง ค่านิยม ขนบธรรมเนียม ประเพณีของแต่ละชุมชน แต่พื้นที่เป็นอย่างดี แต่มีการทำงานที่ยืดหยุ่น เนื่องจากแต่ละชุมชนแต่ละพื้นที่ล้วนแต่มีเอกลักษณ์ ลักษณะแตกต่างกันออกไป ทั้งนี้จำเป็นสร้างความร่วมมือ และสามารถประสานงานร่วมกับหน่วยงานที่มีอยู่ในแต่ละชุมชน แต่ละพื้นที่ให้ได้ ไม่ว่าจะเป็นภาครัฐ หรือเอกชนเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนดีขึ้น นี้เรียกว่า เป็นพละ คือ กำลังแห่งการยึดเหนี่ยวหัวใจของผู้อื่นไว้ได้เป็นอย่างดี

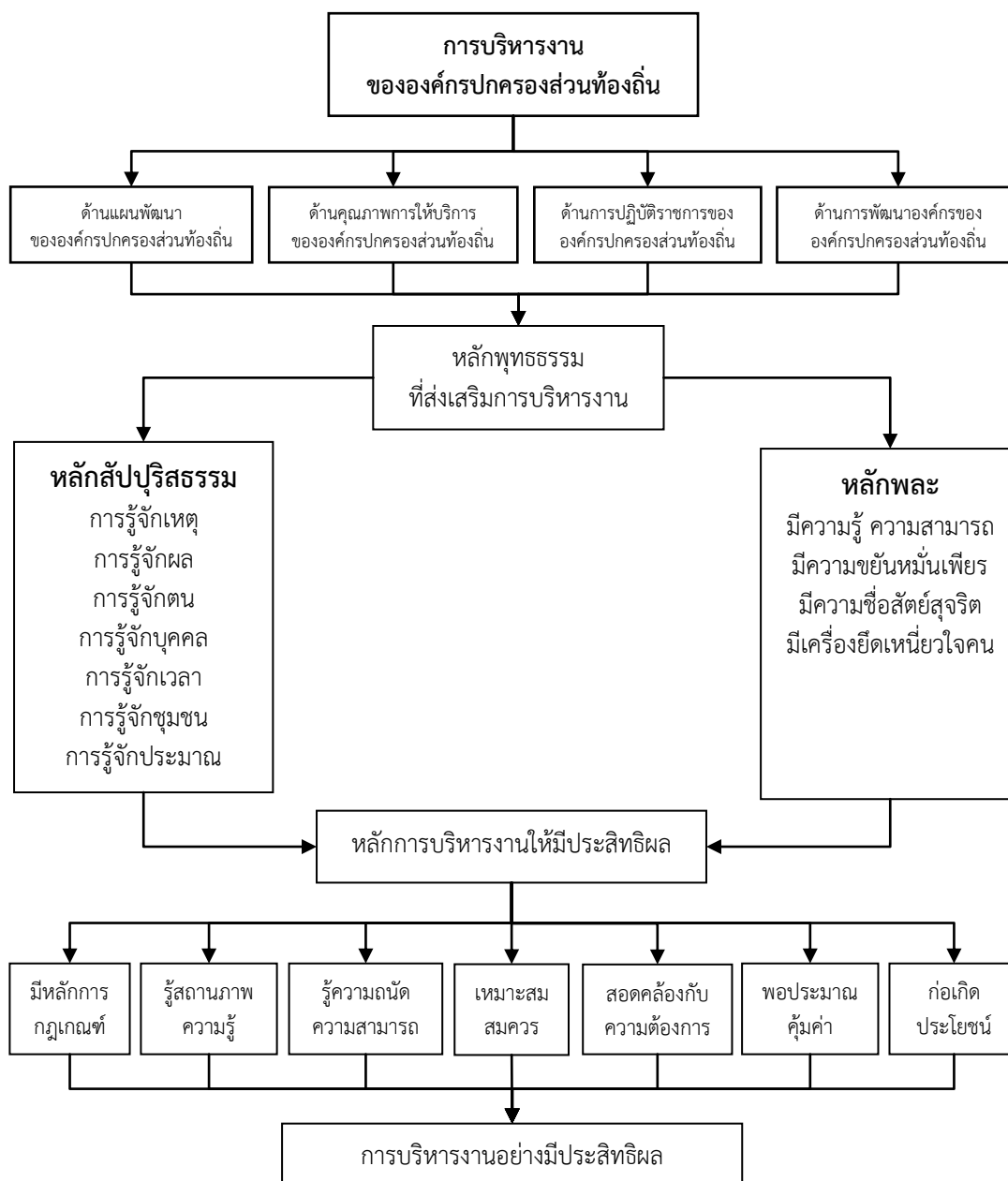
๓) สรุปลวิเคราะห์

สรุปผลโดยภาพรวม จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญเกี่ยวกับหลักสัปปุริสธรรม ๗ ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดอุบลราชธานี สามารถนำมาประมวลสรุปได้ ดังต่อไปนี้

หลักสัปปุริสธรรม ๗ เป็นหลักธรรมที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถนำไปเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานเพื่อทำให้การทำงานร่วมกับผู้อื่นประสบความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยให้เป็นคนตระหนักในเหตุผลรู้จักการวางตัวพอเหมาะพอดีทั้งทางการพัฒนาองค์กร รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมและมีความเป็นตัวของตัวเอง จึงมีความสำคัญมากต่อการบริหารงาน โดยมีการประยุกต์ใช้ทางบวกกับการปฏิบัติงานตามกระบวนการบริหารงานทุกด้าน โดยการประยุกต์ใช้หลักสัปปุริสธรรม ๗ กับด้านการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น ด้านการให้บริการ ด้านการปฏิบัติราชการ ด้านการพัฒนาองค์กร ทำให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการทำงานของบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องเป็นคนกล้า ยืนหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้อง ยึดมั่นในความถูกต้อง มีซื่อสัตย์และมีความรับผิดชอบ ปฏิบัติหน้าที่อย่าง

ตรงไปตรงมา แยกเรื่องส่วนตัวออกจากหน้าที่การงาน มีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ ต่อประชาชน ต่อการปฏิบัติงาน ต่อบริษัท มีความโปร่งใส ตรวจสอบได้ ปรับปรุงกลไกการทำงานขององค์กรให้มีความโปร่งใส ให้ประชาชนตรวจสอบความถูกต้องได้ ไม่เลือกปฏิบัติ บริหารประชาชนด้วยความเสมอภาค เน้นความสะดวกรวดเร็ว ประหยัด และถูกต้องใช้ทรัพยากรของทางราชการให้คุ้มค่าเสมือนหนึ่งการใช้ทรัพยากรของตนเอง ทำงานให้แล้วเสร็จตามกำหนด เกิดผลดีแก่หน่วยงานและส่วนรวมใช้ทรัพยากรของทางราชการให้คุ้มค่าเสมือนหนึ่งการใช้ทรัพยากรของตนเอง เน้นการทำงานโดยยึดผลลัพธ์เป็นหลัก มีการวัดผลลัพธ์และค่าใช้จ่าย ถ้าทำได้ตามนี้ก็นับได้ว่าเป็นคนที่รู้จักตน รู้จักงานแล้ว

ดังนั้นการพัฒนาการส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารงานตามหลักพุทธธรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องนำหลักพุทธธรรม ซึ่งประกอบด้วยหลักธรรม ๒ หลัก คือ หลักสัปปุริสธรรม ๗ และ หลักพละ ๔ มาประยุกต์ใช้จะส่งผลต่อการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีประสิทธิภาพเกิดประสิทธิผล สรุปได้ดังแผนภาพที่ ๔.๔

แผนภาพที่ ๔.๔ การพัฒนาการส่งเสริมประสิทธิผลในการบริหารงานตามหลักพุทธธรรม
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

จากแผนภาพที่ ๔.๔ กล่าวได้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีฐานะเป็นนิติบุคคล มีอิสระในการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชน มีความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบาย การปกครอง การบริหารการดำเนินงานบุคคล การเงิน การคลังและงบประมาณ บริหารงานให้เป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน โดยมุ่งสร้างองค์กรให้เป็นไปตามหลักประสิทธิภาพและประสิทธิผล มีประชาชนเป็นเป้าหมายสูงสุด ในการให้บริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมี ๔ ด้าน คือ ๑) ด้านแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือ แผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเปิด

โอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนมากที่สุด **๒) ด้านคุณภาพการให้บริการ** คือ ในการให้บริการประชาชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ยึดหลักความเสมอภาคและเป็นธรรม ดำเนินการด้วยความโปร่งใส ตรวจสอบได้ และประชาชนต้องมีส่วนร่วมในการจัดการบริการสาธารณะให้มีประสิทธิภาพ **๓) ด้านการปฏิบัติราชการ** คือ การปฏิบัติราชการเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของท้องถิ่น **และ ๔) ด้านการพัฒนาองค์กร** คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการวางแผนอัตรากำลังภายในหน่วยงานไว้อย่างชัดเจน มีการสนับสนุนให้บุคลากรได้ฝึกอบรมเพิ่มพูนความรู้ การพัฒนาองค์กรให้มีประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ทั้งนี้เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง ในทางพระพุทธศาสนาที่มีหลักธรรมซึ่งจะส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะต้องยึดถือหลักพุทธธรรม ซึ่งประกอบด้วยหลักธรรม ๒ หลัก คือ หลักสัปปุริสธรรม ๗ และ หลักพละ ๔ ดังนี้

การบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในส่วนของหลักสัปปุริสธรรม ๗ ประการ คือ **๑) หลักอัมมัญญา** รู้จักการ รู้จักเหตุ รู้งาน รู้หน้าที่อย่างถูกต้อง **๒) หลักอัตถัญญา** รู้จักมารู้ความมุ่งหมาย รู้จักผล **๓) หลักอัตตัญญา** รู้ตน รู้ว่าตนเองมีคุณสมบัติ **๔) หลักมัตตัญญา** รู้จักประมาณ รู้จักความพอดี **๕) หลักกาลัญญา** คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รู้จักเวลา รู้คุณค่าของเวลา มีขั้นตอนในการทำงานในการให้บริการประชาชน **๖) หลักปริสสัญญา** องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รู้ชุมชน รู้สังคม สามารถแก้ปัญหาต่างๆ ได้ และ **๗) หลักปุคคัลลัญญา** องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการเรียนรู้สภาพปัญหาและต้องการของประชาชนในพื้นที่ วางตัวให้เหมาะสมตามฐานะ

การบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้ หลักพละ ๔ ประการ คือ **๑) ด้านปัญญาพละ** มีความรู้ความสามารถในการบริหารงาน มีหลักการวางแผนที่เกิดมาจากความต้องการของประชาชน ตลอดจนให้ความช่วยเหลือ ส่งเสริม จัดอบรม ให้ความรู้แก่ภาคประชาชนอย่างทั่วถึง **๒) ด้านวิริยะพละ** เจ้าหน้าที่มีความกระตือรือร้น ในการปฏิบัติงานตามเวลาที่กำหนดไว้ การบริหารการวางแผนเป็นหน้าที่ของนักบริหารเพราะการวางแผน เกี่ยวข้องกัน ๒ อย่างคือ จุดหมายปลายทางกับวิธีการ จุดหมายปลายทางกับความสำเร็จ **๓) ด้านอนวัชชพละ** บุคลากรมีการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับขององค์กร กระบวนการในการจัดทำแผน เป็นขั้นตอนในการระดมความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่ และ **๔) ด้านสังคหพละ** องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการทำงานมุ่งผลประโยชน์ส่วนรวม ไม่มุ่งผลประโยชน์ตน มีการแบ่งปันสิ่งของช่วยเหลือประชาชนในยามประสบภัยอย่างเหมาะสม

ในขณะเดียวกันเมื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำหลักสัปปุริสธรรม ๗ และพละ ๔ มาประยุกต์ใช้ในการบริหารงาน จะส่งผลและก่อให้เกิดหลักการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพคือ ในการทำงานของบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น จะมีหลักการ กฎเกณฑ์ในการทำงาน รู้ถึงสถานภาพความรู้ ความถนัด ความสามารถ ทั้งของตนเองและบุคคลอื่น ตลอดจนในการสั่งการหรือมอบหมายงานหรือการบริหารงานต่าง ๆ จะมีความเหมาะสมและสมกับงานนั้น ๆ ตลอดจนมีความคุ้มค่า พอประมาณ และสอดคล้องกับความการของประชาชนเพื่อให้การปฏิบัติงานนั้นก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด ทั้งนี้ถ้าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำหลักการเหล่านี้ไปเป็นการพัฒนาการส่งเสริมประสิทธิผลในการบริหารงานตามหลักพุทธธรรม จะทำให้การบริหารงานขององค์กรปกครองส่วน

ท้องถิ่น ประกอบด้วย ๑) ด้านแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๒) ด้านคุณภาพการให้บริการ ๓) ด้านการปฏิบัติราชการ และ ๔) ด้านการพัฒนาองค์กร มีประสิทธิภาพและเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาสิ่งต่าง ๆ ดังนั้น จึงจำเป็นที่จะสร้างคนให้มีความรู้ มีความสามารถ มีทักษะพื้นฐานที่จำเป็น มีลักษณะนิสัยจิตใจที่ดีงาม มีความพร้อมที่จะต่อสู้เพื่อตนเองและสังคม มีความพร้อมที่จะประกอบการทำงานอาชีพและสร้างความเจริญก้าวหน้าให้กับชีวิตของประชาชนอีกด้วย

๔.๓ การวิเคราะห์ผลการสนทนากลุ่มเฉพาะ (Focus Group Discussion) เพื่อยืนยันข้อมูลการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง “การประยุกต์ใช้หลักพุทธธรรมเพื่อการส่งเสริมประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี” ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดการสนทนากลุ่มเฉพาะ (Focus Group Discussion) เพื่อให้ได้ข้อมูลเพิ่มเติมจากการสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้ให้ข้อมูลหลัก สรุปผลการวิจัยเป็นประเด็นในเรื่อง “การประยุกต์ใช้หลักพุทธธรรมเพื่อการส่งเสริมประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี” จากการสนทนากลุ่มเฉพาะ (Focus Group Discussion) โดยการใช้การเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) จำนวน ๑๒ รูป/คน จากการสนทนากลุ่มเฉพาะ (Focus Group Discussion) ในงานวิจัยเรื่องนี้ ผู้ทรงคุณวุฒิแต่ละท่านได้แสดงความคิดเห็น ไว้ในหลายมุมมอง ซึ่งผู้วิจัยได้สังเคราะห์สาระสำคัญ ไว้ดังนี้

ในการศึกษาในครั้งนี้ผู้วิจัยเน้นหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาเข้ามาส่งเสริมการบริหารจัดการ เพื่อให้เกิดประสิทธิผล คือการบรรลุเป้าหมายขององค์กร แต่ว่าผลการวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยได้วัดประสิทธิผลอยู่ ๔ ด้านด้วยกันก็คือ ๑) แผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ๒) คุณภาพการให้บริการ ๓) การปฏิบัติราชการ ๔) พัฒนาการองค์กร ซึ่งประสิทธิผลทั้ง ๔ ด้านนี้ จะสอดคล้องกับหลักธรรมซึ่งผู้วิจัยจะนำมาใช้หรือไม่ อย่างไร ^{๑๙๖} หลักธรรมภิบาลคนทั่วไปมักหมายถึง หลักธรรมภิบาลที่บริหารบ้านเมืองที่คนเขารู้จักคือ หลักนิติธรรม คุณธรรม เป็นต้น เมื่อจะมองว่าองค์กรต่างๆ ได้ปฏิบัติตามหลักธรรมภิบาล ต้องมีตัวชี้วัดอย่างไร เช่น องค์กรโปร่งใส องค์กรที่ได้รับการมีส่วนร่วม องค์กรที่มีหน่วยงานต่างให้รางวัลแล้วนำหลักธรรมมาจับ หลักสัปปริยธรรม ๗ และพละ ๔ ครอบคลุมธรรมภิบาลใน ๖ ด้าน หรือไม่อย่างไร ^{๑๙๗} องค์ความรู้ที่นำมาเสนอ ประสิทธิภาพการบริหารงานของอปท. ประสิทธิภาพของการบริหารงาน อปท. มีการบริหารงานแล้ว ๔ ด้าน ๑ ด้านแผนการพัฒนาองค์กร ๒. คุณภาพการให้บริการ ๓ การปฏิบัติราชการ ๔ การพัฒนาองค์กร ผู้วิจัยยังขาดการเชื่อมโยงระหว่างตัวแปรที่ศึกษา เพราะว่าเหมือนกับการวางกรอบแนวคิดซ้ำ แล้วก็เป็นการเล่นตัวชี้วัดเฉพาะกรอบแนวคิด ยกตัวอย่างเช่น หลักพละ ๔ ไปส่งเสริมด้านการให้บริการอย่างไร หรือ

^{๑๙๖} การสนทนากลุ่มเฉพาะ พระครูสังฆรักษ์เกียรติศักดิ์ กิตติปัญญา, ผศ.ดร., ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการรัฐประศาสนศาสตร์ (วังน้อย) มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๓๐ เมษายน ๒๕๖๐.

^{๑๙๗} การสนทนากลุ่มเฉพาะ พระมหาภุชญา กิตติสมโภช, ดร., อาจารย์ประจำหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๓๐ เมษายน ๒๕๖๐.

หลักพละ ๔ ไปส่งเสริมการปฏิบัติราชการอย่างไร เป็นต้น ผู้วิจัยต้องไปสังเคราะห์ผลการวิจัยให้เชื่อมโยงระหว่างตัวแปรและก็สามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการปฏิบัติและเป็นวิชาการต่อไป^{๑๙๘} องค์ความรู้ที่ได้ยังตีความหมายยังไม่เข้ากับหลักธรรม เช่น คำว่าธรรมาธิการ ธรรมรู้จักเหตุ ตัวชีวิตมันไม่ตรงมีหลายอย่าง พุดง่าย ๆ ว่าเราตั้งหัวข้อไว้แล้วเราจะอธิบายเรื่องอะไร มีบ้างอย่างไม่ตรงเหมือนเอาคำในนิยามศัพท์มาเขียนในองค์ความรู้ แสดงว่ายังไม่ได้สิ่งใหม่ขึ้นมา แสดงว่าองค์ความรู้ต่างๆ ยังขาดความเชื่อมโยง ยังไม่ได้ส่งเสริมสนับสนุนหรือในบรรดาหลักสัปปริสธรรม ๗ ประการหลักไหนมาก่อนมาหลังแม้พระพุทธเจ้าจะได้เรียงกันแล้วผลการวิจัยหลักไหนส่งเสริมมากที่สุด ต้องนิยามให้เข้ากับหลักองค์ความรู้ เป้าหมาย บางครั้งอาจจะใส่มิตรงกับหัวข้อธรรมตัวชีวิตไม่ตรงกับหัวข้อธรรม^{๑๙๙} ให้นางานวิจัยของ พระครูธรรมญาณเทศ มาเทียบเคียงถ้ากรรมการแนะนำแนวนี้ก็ให้มาต่อยอด ๑ เอามาดูเพื่อให้เกิดความเหมือนแล้วจะได้สร้างความต่างให้ดูโดดเด่นโดยมีความเป็นเฉพาะ จะทำอย่างไรที่ทำความโดดเด่นจริงๆ แล้วหลักธรรมเองไม่สามารถไปส่งเสริมประสิทธิผลได้ตามหลัก หลักธรรมสามารถเข้าไปสู่กระบวนการบริหารได้ ถ้าผู้บริหารมีหลักธรรมแล้วก็นำหลักกฎหมายมาใช้ ประสิทธิภาพก็จะเกิดเอง เพราะประสิทธิภาพเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารงานมันจะเป็นตัว output outcome หลักการจะวัดประสิทธิผลได้ต้องดูการบริหารตามหลัก เช่น การนำหลักสัปปริสธรรม ๗ มาใช้บริหารอย่างไรให้เข้ากับบริบทของบ้านเมือง เพราะว่าอุบลต่างจากสุราษฎร์ธานี ความเป็นวิถีชีวิตพื้นบ้านพื้นเมืองได้เหมือนกัน อยากจะให้เขียนให้โดดเด่นและเชื่อมโยงคือมันไม่เชื่อมโยงของบริบทของงานวิจัย^{๒๐๐}

เราศึกษาประสิทธิผลใน ๔ ด้าน (๔ ด้านคือตัวแปรตาม) แต่ตัวแปรตามนี้มันจะเกิดขึ้นได้โดยอาศัย ๒ หลักธรรม เวลาเขียนให้เขียนชัดเจนว่า เช่น ด้านแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบล หลักสำคัญ ๗ เข้าไปส่งเสริมสนับสนุนอย่างไรให้จบประเด็นไปแล้วก็พละ ๔ ส่งเสริมสนับสนุนอย่างไรให้จบประเด็นไป เพราะการที่ท่านเขียนในหน้า ๑๖๘ ลูกศรที่ชี้ไม่รู้ด้านไหนชี้ที่จริงแล้วทุกด้านเป็นตัวตั้งใน ๔ ด้านตั้งแต่แต่ละด้านต้องอาศัยหลักธรรมทั้ง ๒ ทั้งหมดไม่ได้แยกกันแต่เวลาอธิบายต้องแผนภาพใหญ่ เช่น ด้านการวางแผนก็สำคัญ ๗ พละ ๔ ด้านคุณภาพการให้บริการก็สำคัญ ๗ พละ ๔ เช่นเดียวกัน แต่ถ้าเขียนอย่างนี้มันก็เหมือนกับว่าข้อ ๒ กับข้อ ๕ มาทางด้านบริการ ข้อ ๓ กับข้อ ๖ มาทางด้านราชการอย่างนี้มันไม่ชัดเจน ประเด็นแรก องค์ความรู้ต้องตามวัตถุประสงค์ตามกรอบแนวคิดเราก่อน ส่วนประเด็นสุดท้ายเราจะมาโมเดลเขียนออกมาเป็นอะไรตัวเชื่อมโยงก็ได้ แต่ต้องตอบโจทย์ตามกรอบแนวคิดการวิจัยก่อนว่าประสิทธิผล ๔ ด้านเมื่อไปคูณกับหลักธรรม ๒ หมวดมันจะออกมา เป็นตัวชีวิตอย่างไรให้ชัดเจนสามารถนำไปปฏิบัติได้ จะได้หลักการ หลักธรรม หลัก

^{๑๙๘} การสนทนากลุ่มเฉพาะ ดร.รัฐพล เย็นใจมา, อาจารย์ประจำหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๓๐ เมษายน ๒๕๖๐.

^{๑๙๙} การสนทนากลุ่มเฉพาะ ดร.สุริยา รักษาเมือง, อาจารย์ประจำหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ (นานาชาติ) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๓๐ เมษายน ๒๕๖๐.

^{๒๐๐} การสนทนากลุ่มเฉพาะ ดร.อำพล ปุญญา, อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต หน่วยวิทยบริการจังหวัดสุราษฎร์ธานี คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๓๐ เมษายน ๒๕๖๐.

ปฏิบัติให้ชัดเจน^{๒๐๑} ก่อนเริ่มตั้งแต่แรกคือหัวข้อของวิทยานิพนธ์ คือ พุทธธรรมาภิบาล คำนี้คืออะไร น่าจะใช้คำว่าหลักพุทธธรรม แต่ถ้าอนุมัติหัวข้อออกมาอย่างนี้แล้ว น่าจะทำให้ทุกอย่างชัดเจนมัน น่าจะเป็นหลักพุทธธรรมเฉยมากกว่า เพียงแต่ว่าการเขียนมันไม่ประติดประต่อกัน ขอแนะนำอีกนิด หนึ่งการที่ผู้วิจัยอ้างการเขียนมาว่าทำไมต้องใช้ t test- f test เพื่อเป็นการทดสอบว่า ประสิทธิภาพ ของเพศต่างกันจะมีความคิดเห็นต่างกันไหม ถ้าทราบเบื้องหลังว่าทำไมต้องมีการทดสอบด้วย t-test f-test ถ้าเข้าใจในเรื่องหลักการและเหตุผลก็จะรู้ว่ามันจำเป็นเพราะอะไร^{๒๐๒}

๔.๔ องค์ความรู้ที่ได้รับจากการวิจัย

จากการแจกแบบสอบถามและสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ผู้วิจัยค้นพบว่า หลักการในการ ทำงาน และการพัฒนาการส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารงานตามหลักพุทธธรรมขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้เห็นภาพชัดเจน ผู้วิจัยจึงสรุปองค์ความรู้ที่ได้รับจากการวิจัยในครั้งนี้ และ แสดงให้เห็นเป็นตัวแบบ (Synthesis Model) โดยสรุปองค์ความรู้ใน ๓ ประเด็น คือ ๑) ประสิทธิภาพ ในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี ๒) หลักพุทธธรรมที่ส่งผลต่อ ประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี และ ๓) การ พัฒนาการส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารงานตามหลักพุทธธรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งทั้ง ๓ ประเด็นนี้ ผู้วิจัยได้สรุปเป็นแผนภาพองค์ความรู้ได้ดังแผนภาพ ๔.๑ ดังนี้

^{๒๐๑} การสนทนากลุ่มเฉพาะ ดร.สุภาภรณ์ โสภา, อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต หน่วยงานวิทยบริการจังหวัดสุราษฎร์ธานี คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๓๐ เมษายน ๒๕๖๐.

^{๒๐๒} การสนทนากลุ่มเฉพาะ รศ.ดร.สุรินทร์ นียมางกูร, อาจารย์ประจำหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎี บัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ (นานาชาติ) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๓๐ เมษายน ๒๕๖๐.

แผนภาพที่ ๔.๕ การพัฒนาการส่งเสริมประสิทธิผลการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

จากแผนภาพที่ ๔.๕ ดังกล่าว การประยุกต์ใช้หลักพุทธธรรมในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นการนำหลักพุทธธรรมไปส่งเสริมประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง ในทางพระพุทธศาสนาที่มีหลักธรรมซึ่งจะส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะต้องยึดถือ หลักพุทธธรรม ซึ่งประกอบด้วยหลักธรรม ๒ หลัก คือ หลักสัพปุริสธรรม ๗ และหลักพละ ๔ ดังนี้

การบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในส่วนของหลักสัพปุริสธรรม ๗ ประการ คือ **๑) หลักอัมมัญญา** รู้จักการ รู้จักเหตุ รู้งาน รู้หน้าที่อย่างถูกต้อง **๒) หลักอัตถัญญา** รู้จักมารู้ความมุ่งหมาย รู้จักผล **๓) หลักอิตถัญญา** รู้ตน รู้ว่าตนเองมีคุณสมบัติ **๔) หลักมัตถัญญา** รู้จักประมาณ รู้จักความพอดี **๕) หลักกาลัญญา** คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รู้จักเวลา รู้คุณค่าของเวลามีขั้นตอนในการทำงานในการให้บริการประชาชน **๖) หลักปริสสัญญา** องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รู้ชุมชน รู้สังคม สามารถแก้ปัญหาต่างๆ ได้ และ **๗) หลักปุคคัลัญญา** องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการเรียนรู้สภาพปัญหาและต้องการของประชาชนในพื้นที่ วางตัวให้เหมาะสมตามฐานะ

การบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้ หลักพละ ๔ ประการ คือ **๑) ด้านปัญญาพละ** มีความรู้ความสามารถในการบริหารงาน มีหลักการวางแผนที่เกิดมาจากการต้องการของประชาชน ตลอดจนให้ความช่วยเหลือ ส่งเสริม จัดอบรม ให้ความรู้แก่ภาคประชาชนอย่างทั่วถึง **๒) ด้านวิริยะพละ** เจ้าหน้าที่ที่มีความกระตือรือร้น ในการปฏิบัติงานตามเวลาที่กำหนดไว้ การบริหารการวางแผนเป็นหน้าที่ของนักบริหารเพราะการวางแผน เกี่ยวข้องกัน ๒ อย่างคือ จุดหมายปลายทางกับวิธีการ จุดหมายปลายทางกับความสำเร็จ **๓) ด้านอนวัชชพละ** บุคลากรมีการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับขององค์กร กระบวนการในการจัดทำแผน เป็นขั้นตอนในการระดมความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่ และ **๔) ด้านสังคหพละ** องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการทำงานมุ่งผลประโยชน์ส่วนรวม ไม่มุ่งผลประโยชน์ตน มีการแบ่งปันสิ่งของช่วยเหลือประชาชนในยามประสบภัยอย่างเหมาะสม

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีฐานะเป็นนิติบุคคล มีอิสระในการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชน มีความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบาย การปกครอง การบริหารการบริหารงานบุคคล การเงิน การคลังและงบประมาณ บริหารงานให้เป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน โดยมุ่งสร้างองค์กรให้เป็นไปตามหลักประสิทธิภาพและประสิทธิผล มีประชาชนเป็นเป้าหมายสูงสุด ในการให้บริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมี ๔ ด้าน คือ **๑) ด้านแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น** คือ แผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนมากที่สุด **๒) ด้านคุณภาพการให้บริการ** คือ ในการให้บริการประชาชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ยึดหลักความเสมอภาคและเป็นธรรม ดำเนินการด้วยความโปร่งใส ตรวจสอบได้ และประชาชนต้องมีส่วนร่วมในการจัดการบริการสาธารณะให้มีประสิทธิภาพ **๓) ด้านการปฏิบัติราชการ** คือ การปฏิบัติราชการเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของท้องถิ่น และ **๔) ด้านการพัฒนาองค์กร** คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการวางแผนอัตรากำลังภายในหน่วยงานไว้อย่างชัดเจน มีการ

สนับสนุนให้บุคลากรได้ฝึกอบรมเพิ่มพูนความรู้ การพัฒนาองค์กรให้มีประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในขณะเดียวกันเมื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำหลักสัปปุริสธรรม ๗ และพละ ๔ มาประยุกต์ใช้ในการบริหารงาน จะส่งผลและก่อให้เกิดหลักการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพคือ ในการทำงานของบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น จะมีหลักการ กฎเกณฑ์ในการทำงาน รู้ถึงสถานภาพความรู้ ความถนัด ความสามารถ ทั้งของตนเองและบุคคลอื่น ตลอดจนในการสั่งการหรือมอบหมายงานหรือการบริหารงานต่าง ๆ จะมีความเหมาะสมและสมกับงานนั้น ๆ ตลอดจนมีความคุ้มค่า พอประมาณ และสอดคล้องกับความการของประชาชนเพื่อให้การปฏิบัติงานนั้นก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด ทั้งนี้ถ้าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำหลักการเหล่านี้ไปเป็นการพัฒนาการส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารงานตามหลักพุทธธรรม ทำให้การบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย

๑) ด้านแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องมีความโปร่งใส ถูกตรวจสอบโดยภาคประชาชน มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาในระดับต่าง ทำแผนแบบบูรณาการ คำนึงถึงปัญหาความต้องการของชุมชนการวางแผนต้องทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ นำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาประยุกต์ใช้ในแผน และเพิ่มบทบาทภาคประชาชนให้เข้ามามีส่วนร่วม

๒) ด้านคุณภาพการให้บริการ การให้บริการเชิงบูรณาการ การให้บริการประชาชนเชิงรับ สร้างความร่วมมือระหว่างท้องถิ่นด้วยกัน พัฒนาระบบการให้บริการสู่ความเป็นเลิศ มีทัศนคติที่ดีในการทำงาน มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี การทำงานมุ่งผลประโยชน์ส่วนรวม มีความกระตือรือร้นในการทำงาน ใช้เทคโนโลยีในการดำเนินงานต่างๆ

๓) ด้านการปฏิบัติราชการ มีการกำหนดหลักจริยธรรม มีประสิทธิภาพ คุ้มค่า มีความเสมอภาค ยึดมั่นในความถูกต้อง กระจายอำนาจให้บุคลากรทุกระดับ ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย ระเบียบ มีความประพฤติเรียบร้อย ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใส ตรวจสอบได้ มีการประเมินผลการปฏิบัติงานทุกปี รับมอบนโยบายจากผู้บริหารประจำเดือน

๔) ด้านการพัฒนาองค์กร มีการกำหนดธรรมาภิบาลเป็นหลักในการดำเนินงานต่างๆ ฝึกอบรมและพัฒนาศักยภาพของบุคลากรสร้างองค์กรแห่งการเรียนรู้ ใช้ระบบคุณธรรม สร้างระเบียบวินัยและวัฒนธรรมในองค์กร มีการจัดกิจกรรมด้านการส่งเสริมจริยธรรมเป็นประจำ ส่งเสริมและสนับสนุนบุคลากรศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น

มีประสิทธิภาพและเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาสิ่งต่าง ๆ ดังนั้น จึงจำเป็นที่จะสร้างคนให้มีความรู้ มีความสามารถ มีทักษะพื้นฐานที่จำเป็น มีลักษณะนิสัยจิตใจที่ดีงาม มีความพร้อมที่จะต่อสู้เพื่อตนเองและสังคม มีความพร้อมที่จะประกอบกิจการงานอาชีพและสร้างความเจริญก้าวหน้าให้กับชีวิตของประชาชนอีกด้วย

บทที่ ๕

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การประยุกต์ใช้หลักพุทธธรรมเพื่อการส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี” ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Methodology Research) ระหว่างการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) และการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) จากการแจกแบบสอบถาม (Questionnaire) และการสนทนากลุ่มเฉพาะ (Focus Group Discussion) โดยผู้ทรงคุณวุฒิจากนั้นนำมาสังเคราะห์เป็นรูปแบบเบื้องต้น ก่อนที่จะนำเสนอกรรมการที่ปรึกษาเพื่อให้คำชี้แนะแล้วนำเสนอต่อเวทีการสนทนากลุ่มเฉพาะ (Focus Group Discussion)

๕.๑ สรุปผลการวิจัย

๕.๑.๑ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

๑) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน ๒๐๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๑๐ มีอายุระหว่าง ๒๖ - ๓๐ ปี จำนวน ๑๔๑ คน คิดเป็นร้อยละ มีวุฒิการศึกษา จำนวน ๒๓๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๔.๕๐ เป็นพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๒๒๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๒.๘๐ สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน ๙๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๘๐ มีรายได้ต่อเดือน ระหว่าง ๑๕,๐๐๐ - ๒๐,๐๐๐ บาท จำนวน ๑๖๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๖.๐๐ ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่าง ๖-๑๐ ปี จำนวน ๑๕๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๑๐

๒) ประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า ประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดอุบลราชธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๖๙$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ลำดับที่หนึ่ง คือ ด้านการปฏิบัติราชการ ($\bar{X} = ๓.๗๔$) ลำดับที่สอง คือ ด้านการพัฒนางองค์กร ($\bar{X} = ๓.๗๔$) ลำดับที่สาม คือ ด้านคุณภาพการให้บริการ ($\bar{X} = ๓.๖๗$) และลำดับสุดท้าย คือ ด้านแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ($\bar{X} = ๓.๖๐$)

๓) หลักพุทธธรรมที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า หลักสัปปุริสธรรม ๗ ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๖๑$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละด้านโดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ได้แก่ หลักอหังคารม (รู้ตน รู้ว่าตนเองมีคุณสมบัติ มีความรู้อย่างไร) ($\bar{X} = ๓.๗๐$) และหลักมัตตัญญูตา (รู้จักประมาณ รู้จักความพอดี) ($\bar{X} = ๓.๗๐$) รองลงมา คือ หลักอหังคารม (รู้จักประมาณ รู้ความมุ่ง

หมาย รู้จักผล) ($\bar{X} = 3.68$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ หลักปรัชญาญา (รู้ชุมชน รู้สังคม สามารถแก้ปัญหาต่างๆได้) ($\bar{X} = 3.35$)

หลักผล ๔ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.43$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ลำดับที่หนึ่ง คือ ด้านสังคมผล (กำลังเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจคน) ($\bar{X} = 3.55$) ลำดับที่สอง คือ ด้านวิริยะผล (กำลังความขยันหมั่นเพียร) ($\bar{X} = 3.52$) ลำดับที่สาม คือ ด้านอนวัชผล (กำลังความซื่อสัตย์สุจริต) ($\bar{X} = 3.36$) และลำดับสุดท้าย คือ มีค่าเฉลี่ยระดับมาก ($\bar{X} = 3.30$)

๔) สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ ๑ พบว่า พนักงานที่มีสถานภาพส่วนบุคคลที่ เพศ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี ไม่แตกต่างกัน ส่วน พนักงานที่มีสถานภาพส่วนบุคคลที่ อายุ วุฒิการศึกษา ความเกี่ยวข้องกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สังกัดอยู่ รายได้ต่อเดือน และประสบการณ์ในการทำงาน แตกต่างกัน มีความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ ๒ พบว่า การปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กัน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี มีความสัมพันธ์กัน ทุกด้าน (ด้านการปฏิบัติราชการ ด้านการพัฒนาองค์กร ด้านคุณภาพการให้บริการ และด้านแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑

สมมติฐานที่ ๓ การปฏิบัติตามหลักผล ๔ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานีโดยรวม มีความสัมพันธ์กัน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การปฏิบัติตามหลักผล ๔ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี มีความสัมพันธ์กัน ทุกด้าน (ด้านการปฏิบัติราชการ ด้านการพัฒนาองค์กร ด้านคุณภาพการให้บริการ และด้านแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑

๕.๑.๒ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

๑) ประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี

๑.๑) ด้านแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่า ประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการดำเนินการในด้านการกำหนดยุทธศาสตร์ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ต้องปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อกำหนด ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาองค์กร

ปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ ในการดำเนินงานจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นต้องเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน เมื่อสิ้นปีงบประมาณท้องถิ่นต้องมีการรายงานผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่น มีการประเมินผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่น และนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาท้องถิ่นต่อไป

๑.๒) ด้านคุณภาพการให้บริการ พบว่า ประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประชาชนมีความพึงพอใจในการให้บริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการลดขั้นตอนในการทำงาน มี One Stop Service เป็นการบริการแบบเบ็ดเสร็จที่จุดเดียว การให้บริการต้องมีความรวดเร็วและชัดเจน มีการบริการประชาชนในวันหยุด เจ้าหน้าที่มีความเต็มใจให้การบริการแก่ประชาชน การบริการต้องยึดหลักความเสมอภาคและเป็นธรรม คุณภาพการให้บริการในการพัฒนาการให้บริการ ท้องถิ่นจะต้องยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยเข้ามาช่วยได้อย่างเหมาะสมเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับท้องถิ่นเอง การบริการที่ดีต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของท้องถิ่น ให้มีประสิทธิภาพ เกิดความคุ้มค่า มีการลดขั้นตอนในการทำงาน ลดภารกิจ มีการกระจายอำนาจการตัดสินใจ อำนวยความสะดวกและตอบสนองความต้องการของประชาชน ที่สำคัญไม่ว่าจะดำเนินการอะไรต้องดำเนินการด้วยความโปร่งใส ตรวจสอบได้ และประชาชนต้องมีส่วนร่วมในการจัดการบริการสาธารณะให้มีประสิทธิภาพ

๑.๓) ด้านการปฏิบัติราชการ พบว่า ประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในด้านการปฏิบัติราชการต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของท้องถิ่น การปฏิบัติงานที่ถูกต้อง รวดเร็วและบริการประชาชน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการประเมินผลการปฏิบัติราชการเป็นประจำทุกปี จะต้องมีการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน ในการปฏิบัติราชการจะต้องมีภูมิทัศน์ที่เอื้อต่อการทำงานและรับรองการให้บริการประชาชน มีมาตรการในการประหยัดพลังงาน และอีกอย่างประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการจะต้องจะต้องใช้งบประมาณอย่างคุ้มค่าและสามารถตรวจสอบได้ ต้องมีความตั้งใจมีความขยันหมั่นเพียรปฏิบัติงานเพื่อให้ได้ผลตามเป้าหมายและมาตรฐานที่องค์กรกำหนดไว้อย่างดีที่สุด

๑.๔) ด้านการพัฒนาองค์กร พบว่า การพัฒนาองค์กรให้มีประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องมียุทธศาสตร์ในดำเนินงาน การดำเนินงานต้องเป็นไปตามวัตถุประสงค์ตามแผนในการดำเนินกิจกรรมหรือโครงการ พัฒนาบุคลากร ให้มีความรู้ความสามารถเหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ มีส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นให้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีมาตรการในการลดขั้นตอนในการทำงาน มีการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาประยุกต์ใช้กับการทำงาน การจัดการองค์ความรู้ในองค์กร ด้านกฎระเบียบ โดย ในแต่ละท้องถิ่นต้องมีการส่งเจ้าหน้าที่เข้าอบรมหรือสัมมนา เกี่ยวกับระเบียบกฎหมายทุกปี มีการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ในด้านคุณธรรมจริยธรรม มีการวางแผนการดำเนินงาน มีวิสัยทัศน์ร่วมกัน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องเปิดโอกาสให้ทุกคนได้มีส่วนร่วมในการแสดงวิสัยทัศน์ มีการใช้ทรัพยากรให้ เกิดประโยชน์สูงสุดมีการวางแผนอัตรากำลังภายในหน่วยงานอย่างชัดเจน และที่สำคัญมีการสนับสนุนให้บุคลากรได้ฝึกอบรมเพิ่มพูนความรู้เพื่อพัฒนาองค์กรต่อไป

๒) หลักพุทธธรรมที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี

๒.๑) หลักสัปปริสธรรม ๗ ประกอบด้วย

หลักธัมมัญญตา คือ รู้จักการ รู้จักเหตุ รู้งาน รู้หน้าที่อย่างถูกต้อง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการทำโครงการที่มุ่งต่อประโยชน์ของชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรู้หลักความเป็นจริง หลักการ กฎเกณฑ์ หน้าที่ที่ปฏิบัติมีความรับผิดชอบเพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ มีความเข้าใจว่าตัวเองมีหน้าที่ความรับผิดชอบในการบริหารจัดการบางสิ่งบางอย่างให้บรรลุผลสำเร็จ มีการนำวิสัยทัศน์ พันธกิจ และวัตถุประสงค์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในแต่ละแห่งมาเป็นกรอบในการทำงาน มีวางแผนการทำยุทธศาสตร์และแผนการพัฒนารวมไปถึงการกำหนดหน้าที่ของผู้ที่เกี่ยวข้องในการดำเนินโครงการต่างๆ เพื่อให้สอดคล้องกับความสามารถของแต่ละคนในแต่ละหน่วยงาน ในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ที่มีความเสมอภาค ความเป็นธรรม ในการทำหน้าที่ให้บริการประชาชนอย่างเป็นธรรม มีความโปร่งใสและการมีส่วนร่วม

หลักอัตถัญญตา คือ รู้จักกาย รู้ความมุ่งหมาย รู้จักผล องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการวางแผนงานทุกอย่างได้อย่างเหมาะสมและทันต่อเหตุการณ์ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรู้จักจุดหมาย หรือเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ในการดำเนินการ เพื่อให้การดำเนินกิจกรรมหรือโครงการดำเนินไปอย่างถูกต้อง เป็นไปตามแผนที่วางไว้ ยึดเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์เป็นหลัก สามารถวิเคราะห์ผลที่จะได้รับการดำเนินการโครงการต่างๆ อย่างถูกต้อง มีการวางแผนงานทุกอย่างได้อย่างเหมาะสมและทันต่อสถานการณ์ บริหารงานตามยุทธศาสตร์การบริหารและการพัฒนาเมืองที่เน้นการพัฒนาแบบยั่งยืนตามที่กำหนดไว้อย่างจริงจังและต่อเนื่องและตามเจตนารมณ์ของหลักการปกครองตนเองท้องถิ่น (Local Self Government) อย่างมีประสิทธิภาพ

หลักอัตตัญญตา คือ รู้ตน รู้ว่าตนเองมีคุณสมบัติ บุคลากรที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีมนุษย์สัมพันธ์ที่ดี องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีความรู้จักตนเอง คือ รู้จักตัวตนของตัวเอง ว่า องค์กรอยู่ในสถานะอะไร มีความรู้ความสามารถอย่างไร สามารถวัดความรู้ตนได้ ว่าศักยภาพของตนเองมีมากน้อยเพียงใด การบริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีประสิทธิผลนั้น มีการพัฒนาตนเอง คนในองค์กรอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถมองเห็นการเปลี่ยนแปลงได้อย่างชัดเจน และที่สำคัญทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถนำพาองค์กรและประชาชนบรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการพัฒนาองค์กรของตนเองไปสู่ความสำเร็จมีประสิทธิภาพอยู่แล้ว โดยเฉพาะคุณภาพของบุคลากรในหน่วยงาน เรียกได้ว่า เป็นปัจจัยสำคัญที่จะนำพาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไปสู่เป้าหมายได้ ทั้งนี้ งานด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลเป็นงานที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมุ่งเลือกสรรคนดี มีความรู้ ความสามารถ เข้ามาปฏิบัติงานในองค์กร และเมื่อได้คัดสรรให้บุคลากรเหล่านี้เข้ามาอยู่ในองค์กรแล้ว งานด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลจะดูแลฝึกอบรมและพัฒนาให้บุคลากรได้รับความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ที่ทันสมัยอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีที่จะเป็นพลัเสริมให้บุคลากรปฏิบัติงานได้มีประสิทธิภาพ และพร้อมจะปฏิบัติงานที่ท้าทายความรู้ ความสามารถ สร้างความสำเร็จให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น

หลักมัตตัญญูตา คือ รู้จักประมาณ รู้จักความพอดี องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีการกำหนดหลักจริยธรรมของหน่วยงานหรือไม่ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น เข้าใจชัดเจนเกี่ยวกับ คำว่า ความพอเหมาะพอควรในการที่จะดำเนินโครงการ กิจกรรมทุกอย่างให้ลุล่วงไปด้วยดีตามแผนพัฒนาที่วางไว้ การรู้ประมาณ ตามหลักมัตตัญญูตา ย่อมทำให้ผู้ประพฤติปฏิบัติมีความสุขความเจริญ ในระดับองค์กรทำให้องค์กรมีการพัฒนา เจริญงอกงาม ย่อมทำให้การดำเนินกิจการงานต่างๆ ขององค์กรสามารถนำพาองค์กร ประชาชน ไปสู่ความสุขสงบ ปลอดภัย และความเจริญได้อย่างแท้จริง ทั้งนี้มีการกำหนดหลักจริยธรรมของหน่วยงานและจัดกิจกรรมด้านการส่งเสริมจริยธรรมเสริมเข้าไปด้วย เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้มีจิตสำนึก ทศนคติ และพฤติกรรมที่ดีในการปฏิบัติงานมีความโปร่งใสและซื่อตรง ความพอดีในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเสมอภาค สุจริตและไม่มียศถาบรรดาศักดิ์ในการปฏิบัติหน้าที่ ต้องทำงานอย่างเต็มความสามารถ รอบคอบ รวดเร็ว ขยันหมั่นเพียร แก้ปัญหาร่วมกันเพื่อให้การปฏิบัติของท้องถิ่นได้ตามเป้าหมายที่กำหนด

หลักกาลัญญูตา คือ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น รู้จักเวลา รู้คุณค่าของเวลา มีขั้นตอนในการทำงานในการให้บริการประชาชนตามหลักกาลัญญูตา คือ การรู้จักกาล การเป็นผู้รู้จักกาล คือ รู้กาลเวลาอันเหมาะสม ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น เพราะระยะเวลาที่จะต้องใช้ในการบริหารงานหรือการปฏิบัติงาน เช่น การแบ่งเวลา ทำให้ถูกจังหวะ ให้ตรงเวลา ให้เป็นเวลา ให้ทันเวลา ให้พอเวลา ให้เหมาะสมเวลา โดยตระหนักถึงภาระหน้าที่ ความรับผิดชอบ เป้าหมาย และมาตรฐาน การบริหารงานขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะการฝึกอบรมเกี่ยวกับการประสานงานเบื้องต้นอย่างถูกวิธี เพื่อให้มีวิธีระเบียบปฏิบัติแบบเดียวกันและเกิดการบูรณาการความรู้กับหน่วยงานภายนอก เกี่ยวกับการจัดสรรเวลา ความคุ้มค่า เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

หลักปริสัญญูตา คือ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น รู้ชุมชน รู้สังคม สามารถแก้ปัญหาต่างๆ ได้ มีการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละตำแหน่งอย่างชัดเจน การรู้จักชุมชน ความรู้จักบริษัท คือ รู้จักกลุ่มบุคคล รู้จักหมู่คณะ รู้จักชุมชน และรู้จักที่ประชุม รู้กิจวิญญูที่จะประพฤติต่อชุมชนนั้นๆ การเป็นผู้รู้จักชุมชน ถิ่นอาศัย หรือสังคมที่ตนอาศัยอยู่ รวมถึงรู้จักว่าชุมชนเหล่านั้นมีความต้องการอะไร มีความเดือดร้อนอย่างไร มีความเห็นหรือข้อตกลงอย่างไร เมื่อทราบเช่นนั้นแล้ว ย่อมทำให้สามารถอยู่ร่วมกับชุมชนได้อย่างมีความสุข และเกิดความร่วมมือจากชุมชนอย่างแท้จริง กระบวนการบริหารงาน ที่มีความสอดคล้องกับปัญหาของประชาชน ต้องนำการวิจัย และการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนเข้ามาช่วย เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหามาตรับจุดและเกิดการบูรณาการ บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้ และเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน

หลักบุคคลัญญูตา องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น มีการเรียนรู้สภาพปัญหาและต้องการของประชาชนในพื้นที่ วางตัวให้เหมาะสมตามฐานะ รู้บุคคล รู้ภูมิปัญญา รู้ภูมิธรรม และรู้ประเภทของบุคคลที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สามารถเลือกใช้คนให้เหมาะสมกับงาน เกิดประสิทธิภาพในการทำงาน เกิดประโยชน์แก่ผู้ปฏิบัติงานทุกคน ตลอดจนสามารถสร้างความสามัคคีและความเจริญก้าวหน้าในองค์กร โดยมีการกระจายอำนาจหน้าที่ หรือภาระงานอย่างชัดเจน การทำงานย่อมมีทีมงาน มีการปรึกษาหารือ หรือให้ทุกคนได้แสดงความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ตลอดถึง มีการ

ติดตามงานที่ได้รับมอบหมายไปอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดการสร้างสรรค์ได้รับความรู้ใหม่ในการทำงานตามเป้าหมายที่ได้ตั้งไว้

๒.๒) หลักผล ๔ ประกอบด้วย

ด้านปัญญาผล คือ กำลังความรู้ความสามารถ ผู้บริหารมีความรู้ความสามารถในการบริหารงาน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีหลักการวางแผนที่เกิดมาจากการต้องการของประชาชนที่ตระหนักในความจำเป็น คุณค่าที่เปิดโอกาสให้ทุกคนในชุมชนได้รับรู้ปัญหา และร่วมกันในการวางแผน เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพของการบริหารงานให้ครอบคลุม และมีตัวชี้วัดที่ชัดเจน และการวางแผนนั้น ยังศึกษาวิสัยทัศน์ให้เข้าใจ ตลอดจนให้ความช่วยเหลือ ส่งเสริม จัดอบรม ให้ความรู้แก่ภาคประชาชนอย่างทั่วถึง

ด้านวิริยะผล คือ กำลังความขยันหมั่นเพียร ผู้บริหาร เจ้าหน้าที่มีความกระตือรือร้น ในการปฏิบัติงานตามเวลาที่กำหนดไว้ การบริหารการวางแผนเป็นหน้าที่ของนักบริหาร เพราะการวางแผน คือ กระบวนการ ในการกำหนดวัตถุประสงค์และกำหนดวิธีการที่ทำให้องค์กรบรรลุวัตถุประสงค์ การวางแผนเป็นกระบวนการในการเผชิญกับความไม่แน่นอนโดยการกำหนดการกระทำล่วงหน้าเพื่อให้ได้ผลตามที่กำหนดไว้ การวางแผนจะเกี่ยวข้องกัน ๒ อย่างคือ จุดหมายปลายทางกับวิธีการ จุดหมายปลายทางกับความสำเร็จ

ด้านอนวัชผล คือ กำลังความซื่อสัตย์สุจริต ผู้บริหาร บุคลากรมีการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับขององค์กร กระบวนการในการจัดทำแผน เป็นขั้นตอนในการระดมความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่ ในการวิเคราะห์สภาพปัญหา การแก้ไขปัญหาที่ผ่านมา ปัญหาอุปสรรคจากการพัฒนา ความต้องการในการพัฒนา ความพร้อมหรือศักยภาพของชุมชน ตลอดจนแผนงาน โครงการ หรือกิจกรรม การพัฒนาที่ต้องการกระทำร่วมกันในอนาคต การจัดทำแผนอาศัยวิทยาการกระบวนการในการอำนวยความสะดวกในกระบวนการเวที เพื่อจัดเตรียมข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการระดมความคิดเห็น ชี้ให้เห็นประโยชน์ความจำเป็นของการจัดทำแผน และสนับสนุนการบูรณาการแผนงาน โครงการหรือกิจกรรมไปสู่การปฏิบัติ และไม่ให้เกิดโทษ หรือผลกระทบต่อประชาชน

ด้านสังคผล คือ กำลังเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจคน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการทำงานมุ่งผลประโยชน์ส่วนรวม ไม่มุ่งผลประโยชน์ตน มีการแบ่งปันสิ่งของช่วยเหลือประชาชน ในยามประสบภัยอย่างเหมาะสม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการให้บริการสาธารณะที่เป็นรูปธรรม ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจ และร่วมรับผิดชอบ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น เสนอแนะความคิดเห็นและแสดงออกได้อย่างเสรี ไม่มีการปิดกั้น ตระหนักและทำความเข้าใจถึง ค่านิยม ขนบธรรมเนียม ประเพณีของแต่ละชุมชน แต่พื้นที่เป็นอย่างดี แต่มีการทำงานที่ยืดหยุ่น เนื่องจากแต่ละชุมชนแต่ละพื้นที่ล้วนแต่มีเอกลักษณ์ ลักษณะแตกต่างกันออกไป ทั้งนี้จำเป็นสร้างความร่วมมือ และสามารถประสานงานร่วมกับหน่วยงานที่มีอยู่ในแต่ละชุมชน แต่ละพื้นที่ให้ได้ ไม่ว่าจะเป็นภาครัฐ หรือเอกชนเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนดีขึ้น นี้เรียกว่า เป็นผล คือ กำลังแห่งการยึดเหนี่ยวจิตใจของผู้อื่นไว้ได้เป็นอย่างดี

๕.๒ อภิปรายผลการวิจัย

๕.๒.๑ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

๑) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน ๒๐๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๑๐ มีอายุระหว่าง ๒๖ - ๓๐ ปี จำนวน ๑๔๑ คน คิดเป็นร้อยละ มีวุฒิการศึกษา จำนวน ๒๓๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๔.๕๐ เป็นพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๒๒๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๒.๘๐ สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน ๙๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๘๐ มีรายได้ต่อเดือน ระหว่าง ๑๕,๐๐๐ - ๒๐,๐๐๐ บาท จำนวน ๑๖๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๖.๐๐ ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่าง ๖-๑๐ ปี จำนวน ๑๕๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๑๐

๒) ประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า

ประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดอุบลราชธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๖๙$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ลำดับที่หนึ่ง คือ ด้านการปฏิบัติราชการ ($\bar{X} = ๓.๗๔$) ลำดับที่สอง คือ ด้านการพัฒนาองค์กร ($\bar{X} = ๓.๗๔$) ลำดับที่สาม คือ ด้านคุณภาพการให้บริการ ($\bar{X} = ๓.๖๗$) และลำดับสุดท้าย คือ ด้านแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ($\bar{X} = ๓.๖๐$) สอดคล้องกับ **ปิติชาย ตันปิติ** ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์ปัจจัยเชิงระบบที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพขององค์การของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า ปัจจุบันเป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวางว่าแนวคิดเรื่องประสิทธิภาพ เป็นตัวชี้วัดและเป็นเครื่องตัดสินใจขั้นสุดท้ายว่า การบริหารองค์การประสบความสำเร็จหรือไม่เพียงใดอย่างไรก็ตาม คำว่าประสิทธิภาพยังมีความแตกต่างกันอยู่ในความเข้าใจของนักวิชาการต่างสาขากัน นักเศรษฐศาสตร์หรือนักวิเคราะห์ทางการเงินมองประสิทธิภาพขององค์การในรูปของผลกำไร หรือผลตอบแทนจากการลงทุน สำหรับอุตสาหกรรมการผลิตประสิทธิภาพขององค์การ จะหมายถึงคุณภาพหรือ ปริมาณของผลผลิตที่อยู่ในรูปของสินค้า และหรือบริการ ในมุมมองของนักการศึกษาประสิทธิภาพ ก็คือ ประสิทธิภาพก็คือ คุณภาพการศึกษา หรือคุณภาพของนิสิตนักศึกษาที่จบ รวมถึงความพึงพอใจของครูและผู้บริหาร^๑ สอดคล้องกับ **นงลักษณ์ เรือนทอง** ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหารโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพ พบว่า องค์ประกอบของรูปแบบการบริหารโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพประกอบด้วย ๘ องค์ประกอบ คือ ๑) การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ๒) ผู้บริหารและครูเป็นมืออาชีพ ๓) การประกันคุณภาพการตรวจสอบได้และความน่าเชื่อถือ ๔) สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ๕) การมีวิสัยทัศน์และวัตถุประสงค์ร่วมกัน ๖) เน้นการเรียนการสอน ๗) การสอนที่มีวัตถุประสงค์ ๘) มีความคาดหวังต่อนักเรียนสูง^๒ สอดคล้องกับ **ปิลัญ**

^๑ปิติชาย ตันปิติ, การวิเคราะห์ปัจจัยเชิงระบบที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพขององค์การของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน, วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศิลปากร, ๒๕๕๐). หน้า ๒๓๔.

^๒นงลักษณ์ เรือนทอง, รูปแบบการบริหารโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพ, วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, (บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร, ๒๕๕๐), หน้า ๑๕๐-๑๕๕.

ปฏิพิมพาคม ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง รูปแบบภาวะผู้นำของผู้บริหารและประสิทธิผลของสถานศึกษาเอกชน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า องค์ประกอบประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานมี ๘ องค์ประกอบ คือ ความสามารถในการผลิต ความสามารถในการพัฒนา เจตคติ ความสามารถในการปรับตัว บรรยากาศและสิ่งแวดล้อมของโรงเรียน ความพึงพอใจในงาน บุคลากร ความสามัคคีของบุคลากรด้านการพัฒนาบุคลากรและการแก้ปัญหาภายใน และภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน^๓

๓) หลักพุทธธรรมที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า

หลักสัปปุริสธรรม ๗ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๖๑$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละด้านโดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดได้แก่ หลักอัตถัญญตา (รู้ตน รู้ว่าตนเองมีคุณสมบัติ มีความรู้อย่างไร) ($\bar{X} = ๓.๗๐$) และหลักมัตตัญญตา (รู้จักประมาณ รู้จักความพอดี) ($\bar{X} = ๓.๗๐$) รองลงมา หลักอัตถัญญตา (รู้จักประมาณ รู้ความมุ่งหมาย รู้จักผล) ($\bar{X} = ๓.๖๘$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ หลักปรีสัญญตา (รู้ชุมชน รู้สังคม สามารถแก้ปัญหาต่างๆได้) ($\bar{X} = ๓.๓๕$) และหลักพละ ๔ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๔๓$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ลำดับที่หนึ่ง คือ ด้านสังคหพละ (กำลังเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจคน) ($\bar{X} = ๓.๕๕$) ลำดับที่สอง คือ ด้านวิริยะพละ (กำลังความขยันหมั่นเพียร) ($\bar{X} = ๓.๕๒$) ลำดับที่สาม คือ ด้านอนวัชชพละ (กำลังความซื่อสัตย์สุจริต) ($\bar{X} = ๓.๓๖$) และลำดับสุดท้าย คือ มีค่าเฉลี่ยระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๓๐$) สอดคล้องกับงานวิจัยของ **ภาส ภาสสัทธา**^๔ ได้วิจัยเรื่อง การบูรณาการหลักพุทธธรรมในการบริหารจัดการด้านความโปร่งใสขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่า หลักธรรมที่มีความเหมาะสมในการบริหารตน (หลักสัปปุริสธรรม ๗) ของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีประเด็นสำคัญ ๒ ประเด็น คือ ๑) หลักธรรมทางพระพุทธศาสนาที่มีความเหมาะสมในการบริหารตน ๒) การประยุกต์ใช้หลักสัปปุริสธรรม ๗ ในการบริหารตนและการบริหารจัดการองค์กร กล่าวคือ หลักสัปปุริสธรรม ๗ ซึ่งเป็นหลักธรรมของสัตบุรุษ ของคนดีที่มีความเหมาะสมในการครองตนเป็นอย่างดี ด้วยองค์ประกอบของหลักธรรมทั้ง ๗ หลัก ประกอบด้วย ๑) ัมมัญญตา คือ รู้หลักหรือรู้จักเหตุ รู้หลักเกณฑ์ รู้กฎแห่งธรรมดา รู้กฎเกณฑ์แห่งเหตุผล และรู้หลักการที่จะทำให้เกิดผล ในการบริหารจัดการองค์กรนั้น ผู้บริหารจำเป็นต้องพิจารณาข้อเท็จจริงอย่างถูกต้องเพื่อบรรลุเป้าหมายขององค์กรให้มี ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ใช้ข้อมูลเหล่านั้นในการตัดสินใจ วางแผนการในการทำงานบน

^๓ปิลัญญ ปฏิพิมพาคม,รูปแบบภาวะผู้นำของผู้บริหารและประสิทธิผลของสถานศึกษาเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน, **วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศิลปากร, ๒๕๕๐), หน้า ๒๓๓.

^๔ภาส ภาสสัทธา, “การบูรณาการหลักพุทธธรรมในการบริหารจัดการด้านความโปร่งใสขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น”, **วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๘).

พื้นฐานของความสำเร็จ ความจำเป็นตามลำดับความสำคัญ ๒) อัตถัญญตา คือ รู้ความหมาย รู้ความมุ่งหมาย รู้ประโยชน์ที่ประสงค์ รู้จักผลที่จะเกิดขึ้นสืบเนื่องจากการกระทำ (รู้จักผล) มีความเข้าใจวัตถุประสงค์ขององค์กร ๓) อัตตัญญตา คือ ความรู้จักตน รู้ว่า เรานั้น ว่าโดยฐานะ ภาวะ เพศ กำลัง ความรู้ ความสามารถ ความถนัด ประพฤติให้เหมาะสม และรู้ที่จะแก้ไขปรับปรุงต่อไป (รู้จักตน) รู้จักองค์กร ที่บริหารเป็นอย่างดีว่ามีจุดด้อย จุดแข็งอย่างไร มีขีดความสามารถอย่างไร กระทำการต่างๆ ให้สอดคล้องถูกจุดที่จะสัมฤทธิ์ผล ปรับปรุงองค์กรให้ทันต่อเหตุการณ์ รวมทั้งการสำรวจพิจารณาหาจุดบกพร่องของตนเองว่ามีจุดอ่อนที่เป็นข้อเสียอะไรบ้าง แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขอยู่เสมอ ๔) มัตตัญญตา คือ ความรู้จักประมาณ ความพอดี (รู้จักประมาณ) การรู้จักความพอเหมาะความพอดี ในการพูด การปฏิบัติภารกิจงานต่างๆ รู้ศักยภาพทางการบริหารการเงินการคลังขององค์กร พิจารณางบประมาณภายใต้วงเงินที่มีอยู่ตามกำลัง ๕) กาลัญญตา คือ ความรู้จักกาล รู้กาลเวลาอันเหมาะสม และระยะเวลาที่ควรหรือจะต้องใช้ในการประกอบกิจการ ทำหน้าที่การงาน หรือปฏิบัติการต่างๆ (รู้จักกาล) มีความเข้าใจถึงระยะเวลาในการปฏิบัติหน้าที่การงานที่เหมาะสม ๖) ปริสัญญตา คือ รู้จักชุมชน และรู้จักที่ประชุม การประพฤติดูชุมชน (รู้จักชุมชน) ให้เกียรติต่อผู้ร่วมประชุมหรือสนทนา การบริหารจัดการจำเป็นต้องปฏิสัมพันธ์กับองค์การต่างๆ และชุมชน ๗) บุคคลัญญตา คือ ความรู้จักบุคคล ความแตกต่างแห่งบุคคลว่าโดยอัธยาศัย ความสามารถ และคุณธรรม (รู้บุคคล) รู้ในความสามารถของบุคคล ใช้คนให้เหมาะสมกับงาน การบูรณาการหลักธรรมกับการบริหารตนที่เหมาะสมในการบริหารงานให้ได้ใจคน ทำให้บุคลากรทำงานด้วยใจและก่อให้เกิดองค์กรที่เป็นสุข

๔) สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ ๑ พบว่า พนักงานที่มีสถานภาพส่วนบุคคลที่ เพศ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี ไม่แตกต่างกัน ส่วน พนักงานที่มีสถานภาพส่วนบุคคลที่ อายุ วุฒิการศึกษา ความเกี่ยวข้องกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สังกัดอยู่ รายได้ต่อเดือน และประสบการณ์ในการทำงาน แตกต่างกัน มีความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ ๒ พบว่า การปฏิบัติตามหลักสัปปริสธรรม ๗ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กัน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การปฏิบัติตามหลักสัปปริสธรรม ๗ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี มีความสัมพันธ์กัน ทุกด้าน (ด้านการปฏิบัติราชการ ด้านการพัฒนาองค์กร ด้านคุณภาพการให้บริการ และด้านแผนพัฒนาของ อปท.) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑

สมมติฐานที่ ๓ การปฏิบัติตามหลักพละ ๔ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานีโดยรวม มีความสัมพันธ์กันภาพรวม มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การปฏิบัติตามหลักพละ ๔ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กร

ปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี มีความสัมพันธ์กัน ทุกด้าน (ด้านการปฏิบัติราชการ ด้านการพัฒนาองค์กร ด้านคุณภาพการให้บริการ และด้านแผนพัฒนาของ อบท.) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑

๕.๒.๒ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

๑) ประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี

๑.๑) ด้านแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่า ประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการดำเนินการในด้านการกำหนดยุทธศาสตร์ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ต้องปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อกำหนด ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ ในการดำเนินงานจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นต้องเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน เมื่อสิ้นปีงบประมาณท้องถิ่นต้องมีการรายงานผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่น มีการประเมินผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่น และนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาท้องถิ่นต่อไป

๑.๒) ด้านคุณภาพการให้บริการ พบว่า ประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประชาชนมีความพึงพอใจในการให้บริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการลดขั้นตอนในการทำงาน มี One Stop Service เป็นการบริการแบบเบ็ดเสร็จที่จุดเดียว การให้บริการต้องมีความรวดเร็วและชัดเจน มีการบริการประชาชนในวันหยุด เจ้าหน้าที่มีความเต็มใจให้การบริการแก่ประชาชน การบริการต้องยึดหลักความเสมอภาคและเป็นธรรม คุณภาพการให้บริการในการพัฒนาการให้บริการ ท้องถิ่นจะต้องยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยเข้ามาช่วยได้อย่างเหมาะสมเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับท้องถิ่นเอง การบริการที่ดีต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของท้องถิ่น ให้มีประสิทธิภาพ เกิดความคุ้มค่า มีการลดขั้นตอนในการทำงาน ลดภารกิจ มีการกระจายอำนาจการตัดสินใจ อำนาจความสะดวกและตอบสนองความต้องการของประชาชน ที่สำคัญไม่ว่าจะดำเนินการอะไรต้องดำเนินการด้วยความโปร่งใส ตรวจสอบได้ และประชาชนต้องมีส่วนร่วมในการจัดการบริการสาธารณะให้มีประสิทธิภาพ

๑.๓) ด้านการปฏิบัติราชการ พบว่า ประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในด้านการปฏิบัติราชการต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของท้องถิ่น การปฏิบัติงานที่ถูกต้อง รวดเร็วและบริการประชาชน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการประเมินผลการปฏิบัติราชการเป็นประจำทุกปี จะต้องมีการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน ในการปฏิบัติราชการจะต้องมีภูมิทัศน์ที่เอื้อต่อการทำงานและรับรองการให้บริการประชาชน มีมาตรการในการประหยัดพลังงาน และอีกอย่างประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการจะต้องจะต้องใช้งบประมาณอย่างคุ้มค่าและสามารถตรวจสอบได้ ต้องมีความตั้งใจมีความขยันหมั่นเพียรปฏิบัติงานเพื่อให้ได้ผลตามเป้าหมายและมาตรฐานที่องค์กรกำหนดไว้อย่างดีที่สุด

๑.๔) ด้านการพัฒนาองค์กร พบว่า การพัฒนาองค์กรให้มีประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องมียุทธศาสตร์ในดำเนินงาน การ

ดำเนินงานต้องเป็นไปตามวัตถุประสงค์ตามแผนในการดำเนินกิจกรรมหรือโครงการ พัฒนาบุคลากร ให้มีความรู้ความสามารถเหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ มีส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นให้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีมาตรการในการลดขั้นตอนในการทำงาน มีการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาประยุกต์ใช้กับการทำงาน การจัดการองค์ความรู้ในองค์กร ด้านกฎระเบียบ โดย ในแต่ละท้องถิ่นต้องมีการส่งเจ้าหน้าที่เข้าอบรมหรือสัมมนา เกี่ยวกับระเบียบกฎหมายทุกปี มีการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ในด้านคุณธรรมจริยธรรม มีการวางแผนการดำเนินงาน มีวิสัยทัศน์ร่วมกัน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นต้องเปิดโอกาสให้ทุกคนได้มีส่วนร่วมในการแสดงวิสัยทัศน์ มีการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุดมีการวางแผนอัตรากำลังภายในหน่วยงานอย่างชัดเจน และที่สำคัญมีการสนับสนุนให้บุคลากรได้ฝึกอบรมเพิ่มพูนความรู้เพื่อพัฒนาองค์กรต่อไป

๒) หลักพุทธธรรมที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี

๒.๑) หลักสัปตปริสสธรรม ๗ ประกอบด้วย

หลักธัมมัญญตา คือ รู้จักการ รู้จักเหตุ รู้งาน รู้หน้าที่อย่างถูกต้อง องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีการทำโครงการที่มุ่งต่อประโยชน์ของชุมชน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นรู้หลักความเป็นจริง หลักการ กฎเกณฑ์ หน้าที่ที่ปฏิบัติมีความรับผิดชอบเพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ มีความเข้าใจว่าตัวเองมีหน้าที่ความรับผิดชอบในการบริหารจัดการบางสิ่งบางอย่างให้บรรลุผลสำเร็จ มีการนำวิสัยทัศน์ พันธกิจ และวัตถุประสงค์ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในแต่ละแห่งมาเป็นกรอบในการทำงาน มีวางแผนการทำยุทธศาสตร์และแผนการพัฒนา รวมไปถึงการกำหนดหน้าที่ของผู้ที่เกี่ยวข้องในการดำเนินโครงการต่างๆ เพื่อให้สอดคล้องกับความสามารถของแต่ละคนในแต่ละหน่วยงาน ในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ที่มีความเสมอภาค มีความเป็นธรรม ในการทำหน้าที่ให้บริการประชาชนอย่างเป็นธรรม มีความโปร่งใสและการมีส่วนร่วมสอดคล้องกับงานวิจัยของ **รักษา สุตเส้นมม**^๕ ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการกระจายอำนาจสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของไทยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการกระจายอำนาจสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของไทยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง นอกจากกฎหมายและนโยบายรัฐ และงบประมาณแล้วยังพบว่า ปัจจัยด้านกฎระเบียบกฎหมาย ในการกระจายอำนาจจะส่งผลดี ถ้าผู้บริหารและผู้ปฏิบัติมีจิตสำนึกที่ดี แต่โดยทั่วไปส่วนมากการออกกฎต่างๆ มาจากด้านบนที่กำหนดระเบียบ กฎเกณฑ์ตลอดจนการให้การศึกษ ปัจจัยในด้านนี้ การให้การศึกษเพื่อเข้าใจในสิทธิและหน้าที่ กฎหมาย กฎระเบียบและผลประโยชน์เพื่อลดการขายสิทธิ ขาดเสียและลดการใช้อำนาจเกินขอบเขตและการใช้วาทะครอบงำกฎ

หลักอัตถัญญตา คือ รู้จักกาย รู้ความมุ่งหมาย รู้จักผล องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีการวางแผนงานทุกอย่างได้อย่างเหมาะสมและทันต่อเหตุการณ์ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นรู้จัก

^๕รักษา สุตเส้นมม, “ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการกระจายอำนาจสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของไทยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง”, **วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๗).

จุดหมาย หรือเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ในการดำเนินการ เพื่อให้การดำเนินกิจกรรมหรือโครงการดำเนินไปอย่างถูกต้อง เป็นไปตามแผนที่วางไว้ ยึดเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์เป็นหลัก สามารถวิเคราะห์ผลที่จะได้รับการดำเนินโครงการต่างๆ อย่างถูกต้อง มีการวางแผนงานทุกอย่างได้อย่างเหมาะสมและทันต่อสถานการณ์ บริหารงานตามยุทธศาสตร์การบริหารและพัฒนาเมืองที่เน้นการพัฒนาแบบยั่งยืนตามที่กำหนดไว้อย่างจริงจังและต่อเนื่องและตามเจตนารมณ์ของหลักการปกครองตนเองท้องถิ่น (Local Self Government) อย่างมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับงานวิจัยของ **อภิชาติ พานสุวรรณ**^๖ ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาคุณลักษณะผู้นำชุมชนในเขตเทศบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการวิจัยพบว่า หลักพุทธธรรม ทฤษฎีผู้นำ ทฤษฎีการพัฒนาที่มีผลต่อการพัฒนาคุณลักษณะผู้นำชุมชนในเขตเทศบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผู้นำชุมชนควรเป็นผู้ที่ปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ โดยเฉพาะ ๓ ด้าน คือ ๑) มัตตัญญูตาหรือรู้ตน คือมีคุณธรรม จริยธรรม มีอุดมการณ์เชื่อมั่นในตนเอง มีความกระตือรือร้น ขยันอดทน อุทิศเวลาให้แก่งาน พัฒนาดตนเอง มีความรับผิดชอบ ยอมรับความผิดพลาด มีวินัยในตนเองและเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่ชุมชน ๒) บุคคลปโรปรัญญูตาหรือรู้จักบุคคล คือรู้จักเลือกใช้คนให้เหมาะกับงาน สนับสนุนส่งเสริมการมีส่วนร่วม สร้างความสามัคคีในหมู่คณะ เป็นกัลยาณมิตรต่อเพื่อนร่วมงาน มีความสามารถในการจูงใจคน สร้างขวัญกำลังใจให้เพื่อนร่วมงาน ๓) ปริสัญญูตาหรือรู้ชุมชน คือ มีความรักในชุมชนที่อาศัย รู้ความต้องการของคนในชุมชน รู้วัฒนธรรมประเพณีของชุมชน เป็นผู้นำในการปฏิบัติตามวัฒนธรรมประเพณีของชุมชน เป็นผู้นำในการอนุรักษ์ฟื้นฟูวิถีชีวิตชุมชน เป็นผู้นำในการสร้างอาชีพ ทฤษฎีคุณลักษณะผู้นำ ผู้นำชุมชนควรมีลักษณะที่สำคัญ ๔ ด้าน คือ ๑) ความเป็นกันเอง ๒) ความเฉลียวฉลาด ๓) ความมุ่งมั่น และ ๔) ความมั่นใจในตนเอง

หลักอัตตัญญูตา คือ รู้ตน รู้ว่าตนเองมีคุณสมบัติ บุคลากรที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีมนุษย์สัมพันธ์ที่ดี องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีความรู้จักตนเอง คือ รู้จักตัวตนของตัวเอง ว่าองค์กรอยู่ในสถานะอะไร มีความรู้ความสามารถอย่างไร สามารถวัดความรู้ตนได้ ว่าศักยภาพของตนเองมีมากน้อยเพียงใด การบริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีประสิทธิผลนั้น มีการพัฒนาตนเอง คนในองค์กรอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถมองเห็นการเปลี่ยนแปลงได้อย่างชัดเจน และที่สำคัญทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถนำพาองค์กรและประชาชนบรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการพัฒนาองค์กรของตนเองไปสู่ความสำเร็จมีประสิทธิภาพอยู่แล้ว โดยเฉพาะคุณภาพของบุคลากรในหน่วยงาน เรียกได้ว่า เป็นปัจจัยสำคัญที่จะนำพาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไปสู่เป้าหมายได้ ทั้งนี้ งานด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลเป็นงานที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมุ่งเลือกสรรคนดี มีความรู้ ความสามารถ เข้ามาปฏิบัติงานในองค์กร และเมื่อได้คัดสรรให้บุคลากรเหล่านี้เข้ามาอยู่ในองค์กรแล้ว งานด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลจะดูแลฝึกอบรมและพัฒนาให้บุคลากรได้รับความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ที่ทันสมัยอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีที่จะเป็นพลังเสริมให้บุคลากรปฏิบัติงานได้มีประสิทธิภาพ และพร้อมจะปฏิบัติงานที่ท้าทายความรู้ ความสามารถ สร้างความสำเร็จให้แก่องค์กรปกครองส่วน

^๖อภิชาติ พานสุวรรณ, “การพัฒนาคุณลักษณะผู้นำชุมชนในเขตเทศบาลจังหวัดพระนครศรีอยุธยา”, *วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต*, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๘).

ท้องถิ่นมากยิ่งขึ้นสอดคล้องกับงานวิจัยของ **อภิชาติ พานสุวรรณ**^๗ ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาคุณลักษณะผู้นำชุมชนในเขตเทศบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการวิจัยพบว่า หลักพุทธธรรม ทฤษฎีผู้นำ ทฤษฎีการพัฒนาที่มีผลต่อการพัฒนาคุณลักษณะผู้นำชุมชนในเขตเทศบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผู้นำชุมชนควรเป็นผู้ที่ปฏิบัติตามหลักสัปปริสธรรม ๗ โดยเฉพาะ ๓ ด้าน คือ ๑) มัตตัญญูตาหรือรู้ตน คือมีคุณธรรม จริยธรรม มีอุดมการณ์เชื่อมั่นในตนเอง มีความกระตือรือร้น ขยันอดทน อุทิศเวลาให้แก่งาน พัฒนาตนเอง มีความรับผิดชอบ ยอมรับความผิดพลาด มีวินัยในตนเอง และเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่ชุมชน ๒) ปุคคลปโรปัญญูตาหรือรู้จักบุคคล คือรู้จักเลือกใช้คนให้เหมาะสมกับงาน สนับสนุนส่งเสริมการมีส่วนร่วม สร้างความสามัคคีในหมู่คณะ เป็นกัลยาณมิตรต่อเพื่อนร่วมงาน มีความสามารถในการจูงใจคน สร้างขวัญกำลังใจให้เพื่อนร่วมงาน ๓) ปริสัญญูตาหรือรู้ชุมชน คือ มีความรักในชุมชนที่อาศัย รู้ความต้องการของคนในชุมชน รู้วัฒนธรรมประเพณีของชุมชน เป็นผู้นำในการปฏิบัติตามวัฒนธรรมประเพณีของชุมชน เป็นผู้นำในการอนุรักษ์ฟื้นฟูวิถีชีวิตชุมชน เป็นผู้นำในการสร้างอาชีพ ทฤษฎีคุณลักษณะผู้นำ ผู้นำชุมชนควรมีลักษณะที่สำคัญ ๔ ด้าน คือ ๑) ความเป็นกันเอง ๒) ความเฉลียวฉลาด ๓) ความมุ่งมั่น และ ๔) ความมั่นใจในตนเอง

หลักมัตตัญญูตา คือ รู้จักประมาณ รู้จักความพอดี องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการกำหนดหลักจริยธรรมของหน่วยงานหรือไม่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เข้าใจชัดเจนเกี่ยวกับ คำว่า ความพอเหมาะพอควรในการที่จะดำเนินโครงการ กิจกรรมทุกอย่างให้ลุล่วงไปด้วยดีตามแผนพัฒนาที่วางไว้ การรู้ประมาณ ตามหลักมัตตัญญูตา ย่อมทำให้ผู้ประพฤติปฏิบัติมีความสุขความเจริญ ในระดับองค์กรทำให้องค์กรมีการพัฒนา เจริญงอกงาม ย่อมทำให้การดำเนินกิจการงานต่างๆ ขององค์กรสามารถนำพาองค์กร ประชาชน ไปสู่ความสุขสงบ ปลอดภัย และความเจริญได้อย่างแท้จริง ทั้งนี้มีการกำหนดหลักจริยธรรมของหน่วยงานและจัดกิจกรรมด้านการส่งเสริมจริยธรรมเสริมเข้าไปด้วย เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้มีจิตสำนึก ทศนคติ และพฤติกรรมที่ดีในการปฏิบัติงานมีความโปร่งใสและซื่อตรง ความพอดีในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเสมอภาค สุจริตและไม่มีอคติในการปฏิบัติหน้าที่ ต้องทำงานอย่างเต็มความสามารถ รอบคอบรวดเร็ว ขยันหมั่นเพียร แก้ปัญหาร่วมกันเพื่อให้การปฏิบัติของท้องถิ่นได้ตามเป้าหมายที่กำหนด

หลักกาลัญญูตา คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รู้จักเวลา รู้คุณค่าของเวลา มีขั้นตอนในการทำงานในการให้บริการประชาชนตามหลักกาลัญญูตา คือ การรู้จักกาล การเป็นผู้รู้จักกาล คือ รู้กาลเวลาอันเหมาะสม ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพราะระยะเวลาที่ต้องใช้ในการบริหารงานหรือการปฏิบัติงาน เช่น การแบ่งเวลา ทำให้ถูกจังหวะ ให้ตรงเวลา ให้เป็นเวลา ให้ทันเวลา ให้พอเวลา ให้เหมาะสมเวลา โดยตระหนักถึงภาระหน้าที่ ความรับผิดชอบ เป้าหมาย และมาตรฐาน การบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะการฝึกอบรมเกี่ยวกับการประสานงานเบื้องต้นอย่างถูกวิธี เพื่อให้มีวิธีระเบียบปฏิบัติแบบเดียวกันและเกิดการบูรณาการความรู้กับหน่วยงานภายนอก เกี่ยวกับการจัดสรรเวลา ความคุ้มค่า เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับงานวิจัยของ **รักษา สุต**

^๗ อภิชาติ พานสุวรรณ, “การพัฒนาคุณลักษณะผู้นำชุมชนในเขตเทศบาลจังหวัดพระนครศรีอยุธยา”, **วิทยานิพนธ์พุทธศาสนดุสิตบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๘).

เส้นผม^๙ ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการกระจายอำนาจสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของไทยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการกระจายอำนาจสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของไทยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง นอกจากกฎหมายและนโยบายรัฐ และงบประมาณแล้วยังพบว่า ปัจจัยด้านกฎระเบียบกฎหมาย ในการกระจายอำนาจจะส่งผลดี ถ้าผู้บริหารและผู้ปฏิบัติมีจิตสำนึกที่ดี แต่โดยทั่วไปส่วนมากการออกกฎต่างๆ มาจากด้านบนที่กำหนดระเบียบ กฎเกณฑ์ตลอดจนการให้การศึกษา ปัจจัยในด้านนี้ การให้การศึกษาเพื่อเข้าใจในสิทธิและหน้าที่ กฎหมาย กฎระเบียบและผลประโยชน์เพื่อลดการขายสิทธิขายเสียงและลดการใช้อำนาจเกินขอบเขตและการใช้วาทะครอบงำปฏิบัติ

หลักปรัชญา คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รัฐชุมชน รัฐสังคม สามารถแก้ปัญหาต่างๆ ได้ มีการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละตำแหน่งอย่างชัดเจน การรู้จักชุมชน ความรู้จักบริษัท คือ รู้จักกลุ่มบุคคล รู้จักหมู่คณะ รู้จักชุมชน และรู้จักที่ประชุม รู้กิจที่ประพฤติดต่อกับชุมชนนั้นๆ การเป็นผู้รู้จักชุมชน ถิ่นอาศัย หรือสังคมที่ตนอาศัยอยู่ รวมถึงรู้จักว่าชุมชนเหล่านั้นมีความต้องการอะไร มีความเดือดร้อนอย่างไร มีความเห็นหรือข้อตกลงอย่างไร เมื่อทราบเช่นนั้นแล้ว ย่อมทำให้สามารถอยู่ร่วมกับชุมชนได้อย่างมีความสุข และเกิดความร่วมมือจากชุมชนอย่างแท้จริง กระบวนการบริหารงาน ที่มีความสอดคล้องกับปัญหาของประชาชน ต้องนำการวิจัย และการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนเข้ามาช่วย เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหามาตรัดและเกิดการบูรณาการ บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้ และเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนสอดคล้องกับงานวิจัยของ **อภิชาติ พานสุวรรณ**^๙ ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาคุณลักษณะผู้นำชุมชนในเขตเทศบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการวิจัยพบว่า หลักพุทธธรรม ทฤษฎีผู้นำ ทฤษฎีการพัฒนาที่มีผลต่อการพัฒนาคุณลักษณะผู้นำชุมชนในเขตเทศบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผู้นำชุมชนควรเป็นผู้ที่ปฏิบัติตามหลักสัปปริสธรรม ๗ โดยเฉพาะ ๓ ด้าน คือ ๑) มัตตัญญูตาหรือรู้ตน คือมีคุณธรรม จริยธรรม มีอุดมการณ์เชื่อมั่นในตนเอง มีความกระตือรือร้น ขยันอดทน อุทิศเวลาให้แก่งาน พัฒนาตนเอง มีความรับผิดชอบ ยอมรับความผิดพลาด มีวินัยในตนเองและเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่ชุมชน ๒) ปุคคลปโรปรัญญูตาหรือรู้จักบุคคล คือรู้จักเลือกใช้คนให้เหมาะกับงาน สนับสนุนส่งเสริมการมีส่วนร่วม สร้างความสามัคคีในหมู่คณะ เป็นกัลยาณมิตรต่อเพื่อนร่วมงาน มีความสามารถในการจูงใจคน สร้างขวัญกำลังใจให้เพื่อนร่วมงาน ๓) ปริสัญญูตาหรือรู้ชุมชน คือ มีความรักในชุมชนที่อาศัย รู้ความต้องการของคนในชุมชน รู้วัฒนธรรมประเพณีของชุมชน เป็นผู้นำในการปฏิบัติตามวัฒนธรรมประเพณีของชุมชน เป็นผู้นำในการอนุรักษ์ฟื้นฟูวิถีชีวิตชุมชน เป็นผู้นำในการสร้างอาชีพ ทฤษฎีคุณลักษณะผู้นำ ผู้นำชุมชนควรมีลักษณะที่สำคัญ ๔ ด้าน คือ ๑) ความเป็นกันเอง ๒) ความเฉลียวฉลาด ๓) ความมุ่งมั่น และ ๔) ความมั่นใจในตนเอง

^๙รักษา สุตเส้นผม, “ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการกระจายอำนาจสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของไทยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง”, **วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๗).

^๙อภิชาติ พานสุวรรณ, “การพัฒนาคุณลักษณะผู้นำชุมชนในเขตเทศบาลจังหวัดพระนครศรีอยุธยา”, **วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๘).

หลักปุคคลัญญา องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น มีการเรียนรู้สภาพปัญหาและต้องการของประชาชนในพื้นที่ วางตัวให้เหมาะสมตามฐานะ ฐานะบุคคล ฐานะปัญญา ฐานะภูมิธรรม และรู้ประเภทของบุคคลที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สามารถเลือกใช้คนให้เหมาะสมกับงาน เกิดประสิทธิผลในการทำงาน เกิดประโยชน์แก่ผู้ปฏิบัติงานทุกคน ตลอดจนสามารถสร้างความสามัคคีและความเจริญก้าวหน้าในองค์กร โดยมีการกระจายอำนาจหน้าที่ หรือภาระงานอย่างชัดเจน การทำงานย่อมมีทีมงาน มีการปรึกษาหารือ หรือให้ทุกคนได้แสดงความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ตลอดถึง มีการติดตามงานที่ได้รับมอบหมายไปอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดการสร้างสรรค์ได้รับความรู้ใหม่ในการทำงาน ตามเป้าหมายที่ได้ตั้งไว้สอดคล้องกับงานวิจัยของ **ภาส ภาสสัทธา**^{๑๐} ได้วิจัยเรื่อง การบูรณาการหลักพุทธธรรมในการบริหารจัดการด้านความโปร่งใสขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่า หลักธรรมที่มีความเหมาะสมในการบริหารตน (หลักสัปปุริสธรรม ๗) ของผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น มีประเด็นสำคัญ ๒ ประเด็น คือ ๑) หลักธรรมทางพระพุทธศาสนาที่มีความเหมาะสมในการบริหารตน ๒) การประยุกต์ใช้หลักสัปปุริสธรรม ๗ ในการบริหารตนและการบริหารจัดการองค์กร กล่าวคือ หลักสัปปุริสธรรม ๗ ซึ่งเป็นหลักธรรมของสัตบุรุษ ของคนดีที่มีความเหมาะสมในการครองตนเป็นอย่างดี ด้วยองค์ประกอบของหลักธรรมทั้ง ๗ หลัก ประกอบด้วย ๑) ธัมมัญญา คือ รู้หลักหรือรู้จักเหตุ รู้หลักเกณฑ์ รู้กฎแห่งธรรมดา รู้กฎเกณฑ์แห่งเหตุผล และรู้หลักการที่จะทำให้เกิดผล ในการบริหารจัดการองค์กรนั้น ผู้บริหารจำเป็นต้องพิจารณาข้อเท็จจริงอย่างถูกต้องเพื่อบรรลุเป้าหมายขององค์กรให้มี ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ใช้ข้อมูลเหล่านั้นในการตัดสินใจ วางแผนการในการทำงานบนพื้นฐานของความมีเหตุผล ความจำเป็นตามลำดับความสำคัญ ๒) อัตถัญญา คือ รู้ความหมาย รู้ความมุ่งหมาย รู้ประโยชน์ที่ประสงค์ รู้จักผลที่จะเกิดขึ้นสืบเนื่องจากการกระทำ (รู้จักผล) มีความเข้าใจวัตถุประสงค์ขององค์กร ๓) อุตตัญญา คือ ความรู้จักตน รู้ว่า เรานั้น ว่าโดยฐานะ ภาวะ เพศ กำลัง ความรู้ ความสามารถ ความถนัด ประพฤติให้เหมาะสม และรู้ที่จะแก้ไขปรับปรุงต่อไป (รู้จักตน) รู้จักองค์กร ที่บริหารเป็นอย่างดีว่ามีจุดด้อย จุดแข็งอย่างไร มีขีดความสามารถอย่างไร กระทำการต่างๆ ให้สอดคล้องถูกจุดที่จะสัมฤทธิ์ผล ปรับปรุงองค์กรให้ทันต่อเหตุการณ์ รวมทั้งการสำรวจพิจารณาหาจุดบกพร่องของตนเองว่ามีจุดอ่อนที่เป็นข้อเสียอะไรบ้าง แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขอยู่เสมอ ๔) มัตตัญญา คือ ความรู้จักประมาณ ความพอดี (รู้จักประมาณ) การรู้จักความพอเหมาะความพอดีในการพูด การปฏิบัติภารกิจงานต่างๆ รู้ศักยภาพทางการบริหารการเงินการคลังขององค์กร พิจารณางบประมาณภายใต้วงเงินที่มีอยู่ตามกำลัง ๕) กาลัญญา คือ ความรู้จักกาล รู้กาลเวลาอันเหมาะสมและระยะเวลาที่ควรหรือจะต้องใช้ในการประกอบกิจ ทำหน้าที่การงาน หรือปฏิบัติการต่างๆ (รู้จักกาล) มีความเข้าใจถึงระยะเวลาในการปฏิบัติหน้าที่การงานที่เหมาะสม ๖) ปริสัญญญา คือ รู้จักชุมชน และรู้จักที่ประชุม การประพฤติต่อชุมชน (รู้จักชุมชน) ให้เกียรติต่อผู้ร่วมประชุมหรือสนทนา การบริหารจัดการจำเป็นต้องปฏิสัมพันธ์กับองค์กรต่างๆ และชุมชน ๗) ปุคคลัญญา คือ ความรู้จักบุคคล ความแตกต่างแห่งบุคคลว่าโดยอริยาธัย ความสามารถ และคุณธรรม (รู้บุคคล) รู้ใน

^{๑๐} ภาส ภาสสัทธา, “การบูรณาการหลักพุทธธรรมในการบริหารจัดการด้านความโปร่งใสขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น”, *วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต*, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๘).

ความสามารถของบุคคล ใช้คนให้เหมาะสมกับงาน การบูรณาการหลักธรรมกับการบริหารที่เหมาะสมในการบริหารงานให้ได้ใจคน ทำให้บุคลากรทำงานด้วยใจและก่อให้เกิดองค์กรที่เป็นสุข

๒.๒) หลักผล ๔ ประกอบด้วย

ด้านปัญญาผล คือ กำลังความรู้ความสามารถ ผู้บริหารมีความรู้ความสามารถ ในการบริหารงาน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีหลักการวางแผนที่เกิดมาจากการต้องการของประชาชนที่ตระหนักในความจำเป็น คุณค่าที่เปิดโอกาสให้ทุกคนในชุมชนได้รับรู้ปัญหา และร่วมกันในการวางแผน เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพของการบริหารงานให้ครอบคลุม และมีตัวชี้วัดที่ชัดเจน และการวางแผนนั้น ยังศึกษาวิสัยทัศน์ให้เข้าใจ ตลอดจนให้ความช่วยเหลือ ส่งเสริม จัดอบรม ให้ความรู้แก่ภาคประชาชนอย่างทั่วถึง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริรัตน์ คลังเย็น^{๑๑} ได้ทำวิจัยเรื่อง การบริหารงานสู่ความเป็นเลิศ ตามหลักพุทธธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผลการวิจัยพบว่า การประยุกต์ใช้หลักธรรมาภิบาล ๖ องค์ประกอบ ประกอบด้วย ๑) หลักนิติธรรม ๒) หลักคุณธรรม ๓) หลักความโปร่งใส ๔) หลักการมีส่วนร่วม ๕) หลักความรับผิดชอบ ๖) หลักความคุ้มค่า และการใช้หลักทศพิธราชธรรม ๑๐ องค์ประกอบ ประกอบด้วย ๑) ทาน ๒) ศีล ๓) ปริจจาคะ ๔) อาชวะ ๕) มัททวะ ๖) ตปะ ๗) อักโกธะ ๘) อวิหิงสา ๙) ขันติ ๑๐) อวิโรธนะ และทฤษฎีการบริหารมาประยุกต์ใช้ได้ ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่วนรูปแบบการบริหารงานสู่ความเป็นเลิศตามหลักพุทธธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่ารูปแบบการบริหารงานสู่ความเป็นเลิศตามหลักพุทธธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะเกิดขึ้นได้นั้นจำเป็นต้องมีปัจจัยในการบริหารสู่ความเป็นเลิศ ด้วยตัวแบบ SIRIRAT Model ได้แก่ Service mind, Integration, Responsibility, Importance, Result, Achievement, Transparency.

ด้านวิริยะผล คือ กำลังความขยันหมั่นเพียร ผู้บริหาร เจ้าหน้าที่ที่มีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงานตามเวลาที่กำหนดไว้ การบริหารการวางแผนเป็นหน้าที่ของนักบริหารเพราะการวางแผน คือ กระบวนการ ในการกำหนดวัตถุประสงค์และกำหนดวิธีการที่ทำให้องค์กรบรรลุวัตถุประสงค์ การวางแผนเป็นกระบวนการในการเผชิญกับความไม่แน่นอนโดยการกำหนดการกระทำขึ้นล่วงหน้าเพื่อให้ได้ผลตามที่กำหนดไว้ การวางแผนจะเกี่ยวข้องกัน ๒ อย่างคือ จุดหมายปลายทางกับวิธีการ จุดหมายปลายทางกับความสำเร็จ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ไพศาล เครือแสง^{๑๒} ได้วิจัยเรื่อง รูปแบบการส่งเสริมจริยธรรมทางการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคเหนือตอนล่าง ผลการวิจัยพบว่า การส่งเสริมจริยธรรมตามหลักธรรมาภิบาลของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคเหนือตอนล่าง มี ๖ รูปแบบด้วยกันคือ ๑) รูปแบบการส่งเสริมจริยธรรมตามหลักนิติธรรมกับหลักศีล พบว่า กระตุ้นจริยธรรมด้วยการกำหนดนโยบายแผนงาน และโครงการต่างๆ และการสนับสนุนงบประมาณมาสู่กิจกรรมการส่งเสริมจริยธรรมของ

^{๑๑}ศิริรัตน์ คลังเย็น, “การบริหารงานสู่ความเป็นเลิศตามหลักพุทธธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น”, วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๘).

^{๑๒}ไพศาล เครือแสง, “รูปแบบการส่งเสริมจริยธรรมทางการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคเหนือตอนล่าง”, วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๘).

ผู้นำในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๒) รูปแบบการส่งเสริมจริยธรรมด้านความโปร่งใสกับศีลธรรม พบว่า จะต้องส่งเสริมการเรียนรู้ในระบบการตรวจสอบให้กับประชาชนได้มีความรู้ในการตรวจสอบ และกลไกการทำงานต่างๆ อาจจะมีประชาชนสัมพันธ์ในระบบของหนังสือ ใช้เสียงตามสาย การประชุมใน หมู่บ้าน ๓) รูปแบบการส่งเสริมจริยธรรมตามหลักความรับผิดชอบต่อหลักศรัทธา พบว่า การนำหลัก ของจิตสำนึกความรับผิดชอบต่อภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมซึ่งเป็นการป้องกันความชั่วและการลดทุจริต คอร์รัปชัน ๔) รูปแบบการส่งเสริมจริยธรรมตามหลักความคุ้มค่ากับหลักวิริยารัมภะ อยู่ที่หลักทางการ บริหารเพื่อส่วนร่วมเพื่อให้เกิดผลประโยชน์ต่อประชาชน มุ่งไปสู่การลดการใช้ทรัพยากรตามลักษณะ ของโครงการขององค์การบริหารส่วนตำบล ๕) รูปแบบการส่งเสริมจริยธรรมตามหลักการมีส่วนร่วม กับหลักพาหุสัจจะ พบว่า การสร้างกระบวนการให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนด นโยบาย การวางแผน การจัดโครงการ กระบวนการดังกล่าวจะต้องเกิดจากความต้องการของภาค ประชาชนเป็นหัวใจสำคัญ และ ๖. รูปแบบการส่งเสริมจริยธรรมของผู้นำองค์การบริหารส่วนตำบล จะต้องใช้คุณธรรมควบคู่กับปัญญาเสมอและพยายามส่งเสริมการศึกษาเรียนรู้ของประชาชน

ด้านอนวัชชพละ คือ กำลังความซื่อสัตย์สุจริต ผู้บริหาร บุคลากรมีการปฏิบัติหน้าที่ ตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับขององค์กร กระบวนการในการจัดทำแผน เป็นขั้นตอนในการระดม ความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่ ในการวิเคราะห์สภาพปัญหา การแก้ไขปัญหาที่ผ่านมา ปัญหา อุปสรรคจากการพัฒนา ความต้องการในการพัฒนา ความพร้อมหรือศักยภาพของชุมชน ตลอดจน แผนงาน โครงการ หรือกิจกรรม การพัฒนาที่ต้องการกระทำร่วมกันในอนาคต การจัดทำแผนอาศัย วิเคราะห์กระบวนการในการอำนวยความสะดวกในกระบวนการเวที เพื่อจัดเตรียมข้อมูลที่เป็น ประโยชน์ต่อการระดมความคิดเห็น ชี้ให้เห็นประโยชน์ความจำเป็นของการจัดทำแผน และสนับสนุน การบูรณาการแผนงาน โครงการหรือกิจกรรมไปสู่การปฏิบัติ และไม่ให้เกิดโทษ หรือผลกระทบต่อ ประชาชน สอดคล้องกับงานวิจัยของ จิตติมา พักเพียง^{๓๓} ได้วิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหารงานตาม หลักพุทธธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในเขตภาคกลางตอนล่าง ผลการวิจัยพบว่า การ บริหารตนด้วยหลักสัปปุริสธรรม ๗ เป็นด้านที่มีการนำไปประยุกต์ใช้น้อยที่สุด และมีสภาพปัญหาและ อุปสรรคอื่นๆ ในแต่ละด้าน คือ ๑) การบริหารตน ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องเป็นผู้นำใน การสร้างประสิทธิภาพในการบริหารงานและการให้บริการแก่ประชาชน ฉะนั้นผู้บริหารจึงต้องเป็นคน ดี มีความรู้ความสามารถในการบริหารจัดการองค์การอย่างรอบรู้ รอบคอบและมีภูมิคุ้มกันตามสภาวะ แวดล้อม มีคุณธรรมจริยธรรม และเป็นแบบอย่างที่ดีในการดำรงชีวิตและการปฏิบัติงานให้กับ ผู้ใต้บังคับบัญชาและผู้อื่น ส่งผลให้เกิดความเชื่อถือและศรัทธาแก่คนในองค์กรและประชาชน ก่อให้เกิดการบริหารและการบริการที่ดี มีคุณภาพต่อชุมชนและสังคม ๒) การบริหารคน เป็นการ สร้างความสัมพันธ์ของคนในองค์กรและการให้บริการที่ดีด้วยการมีความรัก ความสามัคคี เสียสละ พุดจาติ มีจิตอาสาและมีส่วนร่วมในการบริหารองค์การร่วมกัน เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่า ประโยชน์ส่วนตน มีความเป็นธรรมเพื่อสร้างขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานให้บริการประชาชน อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพเพื่อสร้างความพึงพอใจและไว้วางใจ แก้ไขปัญหาและติดต่อประสานงาน

^{๓๓}จิตติมา พักเพียง, “รูปแบบการบริหารงานตามหลักพุทธธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วน จังหวัดในเขตภาคกลางตอนล่าง”, วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๘).

ได้ทุกระดับ รับรู้ปัญหาจากประชาชนโดยตรงเพื่อนำมาเป็นประโยชน์ในการพัฒนาและปรับปรุงระบบ การบริการ และสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และ ๓) การ บริหารงาน เป็นการบริหารที่ต้องเกิดจากความรัก ความพอใจ ความตั้งใจในการปฏิบัติงาน ความรับผิดชอบ ในหน้าที่ การวางแผนและกำหนดเป้าหมายอย่างชัดเจน การมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน ในการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมรับผลประโยชน์ การติดตามประเมินผล รายงานผลการปฏิบัติงานให้ประชาชนรับทราบ ตลอดจนการมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงานเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และเกิดความคุ้มค่า โปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ ด้วยการพัฒนาคน พัฒนาคน พัฒนางานไปพร้อมกันอย่างมีระบบ

ด้านสังคมพละ คือ กำลังเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจคน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการทำงานมุ่งผลประโยชน์ส่วนรวม ไม่มุ่งผลประโยชน์ตน มีการแบ่งปันสิ่งของช่วยเหลือประชาชน ในยามประสบภัยอย่างเหมาะสม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการให้บริการสาธารณะที่เป็น รูปธรรม ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจ และร่วมรับผิดชอบ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น เสนอแนะความ คิดเห็นและแสดงออกได้อย่างเสรี ไม่มีการปิดกั้น ทรชนักและทำความเข้าใจถึง ค่านิยม ขนบธรรมเนียม ประเพณีของแต่ละชุมชน แต่พื้นที่เป็นอย่างไรดี แต่มีการทำงานที่ยืดหยุ่น เนื่องจากแต่ละชุมชนแต่ละพื้นที่ล้วนแต่มีเอกลักษณ์ ลักษณะแตกต่างกันออกไป ทั้งนี้จำเป็นสร้างความร่วมมือ และสามารถประสานงานร่วมกับหน่วยงานที่มีอยู่ในแต่ละชุมชน แต่ละพื้นที่ให้ได้ ไม่ว่าจะเป็นภาครัฐ หรือเอกชนเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนดีขึ้น นี้เรียกว่า เป็นพละ คือ กำลังแห่งการยึดเหนี่ยวหัวใจของผู้อื่นไว้ได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับงานวิจัยของ **สุนทร สุวรรณพร** ได้วิจัยเรื่อง การจัดการทรัพยากรมนุษย์ตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไทย พบว่า^{๓๔} ระบบการ จัดการทรัพยากรมนุษย์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไทยจะมีองค์กร ๒ ระดับคือ ๑) ระดับชาติ เรียกว่าคณะกรรมการมาตรฐานการจัดการทรัพยากรมนุษย์ส่วนท้องถิ่นทำหน้าที่จัดการทรัพยากร มนุษย์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้ง ๓ รูปแบบ คือองค์การบริหารส่วนจังหวัด, เทศบาลและ องค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งประกอบด้วยคณะกรรมการ ๔ ฝ่ายคือผู้แทนของหน่วยราชการที่ เกี่ยวข้อง, ผู้แทนของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น, ผู้แทนของข้าราชการองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นและผู้ทรงคุณวุฒิ อีก ๖ คน รวมทั้งสิ้น ๒๔ คน และให้ประธานคณะกรรมการมาตรฐานการ จัดการทรัพยากรมนุษย์ส่วนท้องถิ่นมาจากการคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิจากที่ประชุม นั้น ซึ่งมีอำนาจใน การกำหนดมาตรฐานกลางในการจัดการทรัพยากรมนุษย์ เพื่อให้มีมาตรฐานเดียวกันขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นทั้ง ๓ รูปแบบ ๒) ระดับจังหวัด เรียกว่าคณะอนุกรรมการมาตรฐานการจัดการ ทรัพยากรมนุษย์ ส่วนท้องถิ่น จะมีหน้าที่จัดการทรัพยากรมนุษย์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้ง ๓ รูปแบบภายในจังหวัดนั้น โดยทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยคณะกรรมการมาตรฐานการจัดการทรัพยากรมนุษย์ ส่วนท้องถิ่นประกอบด้วยคณะอนุกรรมการ ๔ ฝ่ายเช่นเดียวกันคือผู้แทนของหน่วยราชการที่เกี่ยวข้อง , ผู้แทนของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น, ผู้แทนของข้าราชการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และผู้ทรงคุณวุฒิอีก ๖ คน รวมทั้งสิ้น ๒๔ คนและให้ประธานคณะอนุกรรมการมาตรฐานการจัดการ ทรัพยากรมนุษย์ส่วนท้องถิ่นมาจากการคัดเลือก

^{๓๔} สุนทร สุวรรณพร, “การจัดการทรัพยากรมนุษย์ตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นไทย”, *วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต*, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๗).

๕.๓ ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยสรุปข้อเสนอแนะการประยุกต์ใช้หลักพุทธธรรมเพื่อการส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี โดยผู้วิจัยได้สรุปเป็น ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติและข้อเสนอสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป ดังต่อไปนี้

๕.๓.๑ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

๑. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ วิธีการปฏิบัติงาน และยุทธศาสตร์ เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารงาน ให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้

๒. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรกำหนดแนวทางการให้บริการ การวัดผลประเมินผล เพื่อพัฒนาคุณภาพการให้บริการที่มีประสิทธิภาพ

๓. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรส่งเสริมให้บุคลากรปฏิบัติงานอย่างเต็มที่ ให้กำลังใจ และรางวัลสำหรับผู้ปฏิบัติดีเป็นประจำปี

๔. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรส่งเสริมให้บุคลากรได้เข้ารับการอบรม สัมมนา ศึกษาต่อ เพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถ ให้มีความเชี่ยวชาญตามตำแหน่งหน้าที่

๕.๓.๒ ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

๑. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ วิธีการปฏิบัติงาน และยุทธศาสตร์ เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารงาน ให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้

๒. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องกำหนดแนวทางการให้บริการ การวัดผลประเมินผล เพื่อพัฒนาคุณภาพการให้บริการที่มีประสิทธิภาพ

๓. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องส่งเสริมให้บุคลากรปฏิบัติงานอย่างเต็มที่ ให้กำลังใจ และรางวัลสำหรับผู้ปฏิบัติดีเป็นประจำปี

๔. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องส่งเสริมให้บุคลากรได้เข้ารับการอบรม สัมมนา ศึกษาต่อ เพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถ ให้มีความเชี่ยวชาญตามตำแหน่งหน้าที่

๕.๓.๓ ข้อเสนอสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

สำหรับข้อเสนอแนะในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป ควรศึกษาในประเด็นที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

๑. ควรมีการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ วิธีการปฏิบัติงาน และยุทธศาสตร์ เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารงาน ให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้

๒. ควรมีการศึกษาแนวทางองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรกำหนดแนวทางการให้บริการ การวัดผลประเมินผลเพื่อพัฒนาคุณภาพการให้บริการที่มีประสิทธิภาพ

๓. ควรมีการศึกษาแนวทางองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะส่งเสริมให้บุคลากรปฏิบัติงานอย่างเต็มที่ ให้กำลังใจ และรางวัลสำหรับผู้ปฏิบัติดีเป็นประจำปี

๔. ควรมีการศึกษาแนวทางขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะส่งเสริมให้บุคลากรได้เข้ารับการอบรม สัมมนา ศึกษาต่อเพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถ ให้มีความเชี่ยวชาญตามตำแหน่งหน้าที่

บรรณานุกรม

๑. ภาษาไทย :

ก. ข้อมูลปฐมภูมิ : (Primary sources)

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. พระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณ

ราชวิทยาลัย. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๓๙.

ข. ข้อมูลทุติยภูมิ : (Secondary Sources)

(๑) หนังสือ :

หนังสือภาษาไทย

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. เคลื่อนลูกที่ ๕ ปราชญ์สังคม. กรุงเทพมหานคร : บริษัทซัคเซส มีเดีย จำกัด, ๒๕๔๓.

เกษมวัฒนชัย. ธรรมาภิบาลกับคอร์ปชั่นในสังคมไทย. กรุงเทพมหานคร : อัมรินทร์ดิงแอนด์พับลิชชีง, ๒๕๔๖.

โกวิท พวงงาม และอลงกรณ์ อรรคแสง, คู่มือ มิติใหม่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มาจาก การเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน, กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์เสมอธรรม, ๒๕๔๗.

เจษฎา บุญมาโฮม. พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาตน. นครปฐม คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏ นครปฐม. ๒๕๔๖.

ไชยวัฒน์ คำชู. การบริหารการปกครองที่โปร่งใสด้วยจริยธรรม. กรุงเทพมหานคร : น้ำฝนการพิมพ์, ๒๕๔๘.

ชัยสิทธิ์ เฉลิมมี ประเสริฐ จตุรงค์ บุญยรัตน์ สุนทรและพระมหาจรัญโรจน์ภวิโส. เศรษฐกิจพอเพียง และประชาสังคมผลการเสวนาสหสาขาวิชาระหว่างสถาบันแห่งชาติครั้งที่๑. กรุงเทพมหานคร : ฟ้ายักษ์จำกัด, ๒๕๔๕.

ชูศักดิ์ เทียงตรง. การบริหารการปกครองส่วนท้องถิ่นไทย. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๑๘.

ชูวงศ์ ฉายะบุตร. การปกครองท้องถิ่นไทย. กรุงเทพมหานคร : สมาคมนิสิตเก่ารัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๙.

ณรงค์ สิ้นสวัสดิ์. สังคมกับการปกครอง. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แพรววิทยา, ๒๕๒๑.

ติน ปรัชญพฤทธิ. พฤติกรรมมนุษย์ในองค์การ. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, ๒๕๓๘.

ทวิช เปล่งวิทยา. “จิตวิทยา”. กรุงเทพมหานคร : รุ่งเรืองสาส์นการพิมพ์, ๒๕๓๐.

ธเนศวร เจริญเมือง. ๑๐๐ปีการปกครองท้องถิ่นไทย ๒๔๔๐ - ๒๕๔๐. กรุงเทพมหานคร : โครงการจัดพิมพ์คปไฟ, ๒๕๔๒.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ธงชัย สันติวงษ์และชัยยศ สันติวงษ์.พฤติกรรมของบุคคลในองค์กร.กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๒๒.
- ธีรยุทธ บุญมี. “ธรรมนูญกับการปฏิรูปสังคมไทยในขั้น๒”.วารสารกรมประชาสัมพันธ์. ๒๕๔๑.
- นพเก้า ศิริพลไพบูลย์ และคณะ. Personsl productivity เพิ่มผลผลิตในตนเองเพื่อความสำเร็จ. กรุงเทพมหานคร: สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ, ๒๕๔๕.
- นันทวัฒน์ บรมานันท์. การปกครองส่วนท้องถิ่น. พิมพ์ครั้งที่ ๔. กรุงเทพมหานคร : วิญญูชน, ๒๕๕๒.
- นิพนธ์ ศศิธร. การจัดระเบียบองค์การปัจจุบันและอนาคต. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์พิมเนศ, ๒๕๒๓.
- นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์. หลักการบริหารการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : บพิธการพิมพ์, ๒๕๓๔.
- บุษบง ชัยเจริญวัฒน์. ตัวชี้วัดธรรมาภิบาล. พิมพ์ครั้งที่๒. กรุงเทพมหานคร : สถาบันพระปกเกล้า,๒๕๔๖.
- บุษบง ชัยเจริญวัฒน์ และบุญมี ลี.รายงานการวิจัยตัวชี้วัดธรรมาภิบาล. กรุงเทพมหานคร: สถาบันพระปกเกล้า, ๒๕๔๔.
- บุษบง ชัยเจริญวัฒน์และบุญมี ลี. “ตัวชี้วัดธรรมาภิบาล”. รายงานการวิจัย. สถาบันพระปกเกล้า : กรุงเทพมหานคร, ๒๕๔๔.
- บุญทัน ดอกไธสง. การจัดการองค์กร. พิมพ์ครั้งที่ ๘. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๕.
- ประหยัด หงษ์ทองคำ. การปกครองท้องถิ่นไทย. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๒๖.
- ประณม แสงสว่าง.การบริหารการศึกษาเบื้องต้น. Introduction to Educational Administration. ปิยโสภณ นามแฝง. ก้าวใหม่แห่งคณะสงฆ์การศึกษาเผยแผ่ นำการปกครอง-ก่อสร้าง. กรุงเทพมหานคร : ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล เจียฮั่ว, ๒๕๔๖.
- เปรม ติณสูลานนท์ พลเอก. “จริยธรรมการบริหารภาครัฐ”. มติชน. ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๔๘.
- ปัญญา ฉายะจินดาวงศ์และรัชนีภูตระกูล.ธรรมาภิบาล. Good Governance กับสังคมไทย. กรุงเทพมหานคร : บพิธการพิมพ์, ๒๕๔๙.
- พระราชญาณวิสิฐ(เสริมชัย ชยมงคฺโล).หลักธรรมาภิบาลและประมุขศิลป์.กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มงคลชัยพรันต์ตั้ง, ๒๕๔๘.
- พระศรีปริยัติโมลี(สมชัย กุศลจิตโต).สงฆ์ผู้นำสังคม. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๗.
- พระธรรมโกศาจารย์ (ประยูร ธมฺมจิตฺโต). พุทธวิธีบริหาร. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๙.
- พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตฺโต). ภาวะผู้นำ : ความสำคัญต่อการพัฒนาคน พัฒนาประเทศ. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ธรรมสภา, ๒๕๔๖.
- พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต). ธรรมบุญชีวิต. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การศาสนา สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ, ๒๕๔๗.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- _____ . พจนานุกรมพุทธศาสตร์ ฉบับประมวลธรรม. พิมพ์ครั้งที่ ๑๓. กรุงเทพมหานคร : บริษัท เอส.อาร์. พรินติ้ง แมส โปรดักส์ จำกัด, ๒๕๔๘.
- _____ . ภาวะผู้นำ. พิมพ์ครั้งที่ ๙. (กรุงเทพมหานคร) สำนักพิมพ์สุขภาพใจ, ๒๕๕๐.
- พระราชญาณวิสิฐ (เสริมชัย ชยมงคล). **หลักธรรมมาภิบาล**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ, ๒๕๔๙.
- พระราชธรรมนิเทศ (ระแบบ จิตญาโณ). **นิเทศธรรม**. กรุงเทพมหานคร : เอมีเทรตติ้ง, ๒๕๔๖.
- พระราชวรมนี (ประยูร ธมมจิตโต). **ปลูกปลูกใจยามวิกฤต**. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๑.
- พระเมธีธรรมาภรณ์(ประยูร ธมมจิตโต). **คุณธรรมสำหรับนักบริหาร**. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพมหานคร :บริษัทสหธรรมิก จำกัด, ๒๕๔๑.
- พระมหาจุติชัยวรเมธี (ว. วชิรเมธี). **คนสำราญงานสำเร็จ**.พิมพ์ครั้งที่๓. กรุงเทพมหานคร :บริษัท อมรินทร์พรินติ้งแอนด์พับลิชชิ่งจำกัด มหาชน, ๒๕๕๐.
- พระธรรมโกศาจารย์(ประยูรธมมจิตโตป.ธ. ๙. Ph.D.). **พุทธวิถีการบริหาร**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๙.
- _____ . **พุทธวิถีการบริหาร**. พิมพ์ครั้งที่ ๔. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๙.
- พระธรรมกิตติวงศ์ (ทองดีสุรเตโช). **พจนานุกรมเพื่อการศึกษาพุทธศาสตร์ชุดคำวัด**. กรุงเทพมหานคร : เลียงเชียง, ๒๕๔๘.
- พรชัย ลิขิตธรรมโรจน์. “**พฤติกรรมองค์กร**”.กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, ๒๕๔๕.
- พฤทธิสถาน ชุมพล. **คำและความคิดในรัฐศาสตร์ร่วมสมัยConcept in ContemporaryPolitical Science**. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๖.
- พิทยา บวรวัฒนา.**การบริหารเชิงบูรณาการ**.นนทบุรี : สำนักงานข้าราชการพลเรือน, ๒๕๔๖.
- พุทธทาสภิกขุ. **การบริหารธุรกิจแบบพุทธ**. กรุงเทพมหานคร :เคล็ดไทย. มปป.
- พิเชษฐ์ วงศ์เกียรติ์จักร. **แนวคิด ยุทธศาสตร์ การบริหาร การพัฒนา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น**
อปท ในยุคโลกาภิวัตน์.กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ปัญญาชน, ๒๕๕๒.
- ภิญโญ สาธร. **การบริหารงานบุคคล**.กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๑๖.
- มัลลิกา ต้นสอน. **การจัดการยุคใหม่** กรุงเทพมหานคร :เอกซ์เปอร์เน็ท, ๒๕๔๕.
- ยุศรี อาริยะ. “**โลกาภิวัตน์กับ Good Governance**”.**ในธรรมมาภิบาลกับคอร์รัปชันในสังคม**. กรุงเทพมหานคร : สถาบันวิถิธรรม, ๒๕๔๖.
- ยุทธ วรรณธรร. ๒๕๔๔ “**คำสัมภาษณ์ เรื่องธรรมรัฐในการบริหารองค์กร**” **วารสารนักบริหาร ๒๑**. กรกฎาคม-กันยายน. ๓๙-๔๓.
- ลิขิต อีระเวทิน. **การเมืองการปกครองไทย**. พิมพ์ครั้งที่ ๖. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๔๕.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- วิรัช วิรัชนิภาวรรณ. การบริหารเมืองหลวงและการบริหารท้องถิ่น :สหรัฐอเมริกาอังกฤษฝรั่งเศส ญี่ปุ่นและไทย. กรุงเทพมหานคร : โฟร์เพช, ๒๕๔๕.
- วิญญู อังคนารักษ์. แนวความคิดในการกระจายอำนาจปกครองท้องถิ่น.เอกสารประกอบการบรรยายฉบับพิมพ์โรเนียว, ๒๕๑๙.
- วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. “ภาคอีสาน ประเทศไทย”. เข้าถึงข้อมูลเมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๕. ภาคอีสานประเทศไทย.
- วิศิษฐ์ ทวีเศรษฐ์ สุขุม นวลสกุล. การเมืองและการปกครอง. พิมพ์ครั้งที่ ๑๕. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ๒๕๔๔.
- วัชร ไซยสาร.รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์นิติธรรม, ๒๕๔๔.
- ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร. จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์สุวีริยาสาส์น, ๒๕๔๕.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. องค์การและการจัดการ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ ธรรมสาร, ๒๕๔๕.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ. ทฤษฎีองค์การ : ฉบับมาตรฐาน. กรุงเทพมหานคร : ธรรมสาร, ๒๕๔๕.
- สงวน นิตยารัมภ์พงศ์ และสิทธิลักษณ์ สมิตะสิริ. บรรณาธิการ กรุงเทพมหานคร : พิมพ์ไทย, ๒๕๔๐.
- สมยศ นาวิการ. การบริหารเชิงกลยุทธ์. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์บรรณกิจ, ๒๕๔๔.
- สมาน รังสิโยภักดิ์ และสุธี สุทธิสมบุญ.หลักการบริหาร.กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สวัสดิการสำนักงาน, ๒๕๒๗.
- สมหมาย ปฐมชัยวัฒน์. หลักการปกครองที่ดี. Good Governance กับสถานะแวดล้อมของระบบควบคุมภายใน. ม.ป.ท., ๒๕๔๔.
- สิริ เทศประสิทธิ์. บทบาทของนักบริหารการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๒๙.
- สีปพนนท์ เกตุทัต. “วิสัยทัศน์กว้างไกล ปฏิบัติได้ผลจริง.” ใน ภาวะผู้นำความสำคัญต่ออนาคตไทย. สูดจิต นิमितกุล. กระทรวงมหาดไทยกับการบริหารจัดการที่ดีในการปกครองที่ดี Good Governance. กรุงเทพมหานคร : บพิธการพิมพ์, ๒๕๔๓.
- สุลักษณ์ ศิวรักษ์. การบริหารงานแบบพุทธ. กรุงเทพมหานคร : บริษัทส่องสยาม จำกัด. ๒๕๓๘.
- สำนักงานคณะกรรมการการราชการพลเรือน. ม.ป.ป. คู่มือการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วย การสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี. กรุงเทพมหานคร, ๒๕๔๒.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๙ พ.ศ. ๒๕๔๕-๒๕๔๙. กรุงเทพมหานคร : สำนักนายกรัฐมนตรี, ๒๕๔๔.

บรรณานุกรม (ต่อ)

สำนักประชาสัมพันธ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

พุทธศักราช ๒๕๔๐. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, ๒๕๔๐.

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน. การบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี Good

Governance รายงานประจำปี ๒๕๔๑ - ๒๕๔๓. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน, ๒๕๔๓.

เสนาะ ดิยาว. หลักการบริหาร. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๔๔.

โสมนัส ญ บางช้าง. “Good Governance”. การกำกับดูแลที่ดีวารสารนักบริหาร ๒๑. กรกฎาคม - กันยายน ๒๕๔๔. ๔๘-๕๐.

ลีปนันท เกตุทัต. วิสัยทัศน์กว้างไกลปฏิบัติได้ผลจริง. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มติชน, ๒๕๕๑.

สมคิด จาตุศรีพิทักษ์. วิสัยทัศน์ขุนคลัง. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพมหานคร : ผู้จัดการ, ๒๕๔๔.

สมคิด เลิศไพฑูรย์. กฎหมายปกครองท้องถิ่น. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์คณะรัฐมนตรี และราชกิจจานุเบกษา, ๒๕๔๗.

สถาบันราชประชาสมาสัย. ธรรมาภิบาลบันดาลสุข. กรุงเทพมหานคร : กระทรวงสาธารณสุข, ๒๕๔๙.

สมพันธ์ เตชะอธิกและอื่นๆ. อบต. เทศบาล อบจ. อำนาจของใคร. ขอนแก่น : สถาบันวิจัยและพัฒนามหาวิทยาลัยขอนแก่น, ๒๕๔๖.

เอเจอร์แซม. ธรรมาภิบาลการปกครองที่โปร่งใสด้วยจริยธรรม. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์น้ำฝน, ๒๕๔๕.

อานันท์ ปันยารชุน. มุมมองนายอานันท์. กรุงเทพมหานคร : มติชน. ๑๓

อุทัย หิรัญโต. การปกครองท้องถิ่นไทย. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, ๒๕๒๓.

อเนก เหล่าธรรมทัศน์. เหตุอยู่ที่ท้องถิ่น. กรุงเทพมหานคร : บพิธการพิมพ์, ๒๕๔๓.

๒) วารสาร/บทความ

โกวิทย์ พวงงาม, การทุจริตคอร์รัปชันในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : มาตรการและกลไกการป้องกัน, วารสารสถาบันพระปกเกล้า, ปีที่ ๕ ฉบับที่ ๓ (กันยายน - ธันวาคม ๒๕๕๐) : ๑๕.

จำนงค์ ทองประเสริฐ. นิทานจนะ. พุทธจักร. ปีที่ ๖๓ ฉบับที่ ๖ (มิถุนายน ๒๕๕๒) : ๓.

จิम्मพร ชูลีลัง, ตัวแบบการวัดผลสัมฤทธิ์ในการทำงานของเทศบาล : การศึกษาเปรียบเทียบระหว่างเทศบาล 3 ขนาด, วารสารรัฐประศาสนศาสตร์, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, ปีที่ ๔๗ ฉบับที่ ๒/๒๕๕๐ : ๑๑๓ - ๑๔๖.

สิริวัฒน์ ศรีเครือดง. การสร้างมนุษย์สัมพันธ์ตามแนวพระพุทธศาสนา : หลักธรรมสำหรับสั่งสอน

สังคม. ๒๐ ปีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. (มิถุนายน ๒๕๕๑) : ๗๐.

บรรณานุกรม (ต่อ)

อจรา โยมสินธ์ ๒๕๔๔. “บรรษัทภิบาลกลยุทธ์ธุรกิจแบบยั่งยืน” วารสารนักบริหาร๒๑. (กรกฎาคม – กันยายน ๒๕๔๔) : ๔๘-๕๐.

๓) วิทยานิพนธ์/งานวิจัย

จิตติมา พักเพียง. “รูปแบบการบริหารงานตามหลักพุทธธรรมาภิบาลขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดในเขตภาคกลางตอนล่าง”. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต. สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๘.

ธิตวุฒิ หมั่นมี. “การสร้างความรู้ความผูกพันต่อองค์กรของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ”. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต. สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๘.

พิรัช ศรีราม. “ยุทธศาสตร์การพัฒนาธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยหลักพุทธธรรมในเขตจังหวัดภาคกลางตอนบน”. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต. สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๖.

ไพศาล เครือแสง. “รูปแบบการส่งเสริมจริยธรรมทางการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคเหนือตอนล่าง”. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต. สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๘.

ภาส ภาสสัทธา. “การบูรณาการหลักพุทธธรรมในการบริหารจัดการด้านความโปร่งใสขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น”. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต. สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๘.

รักษา สุตเส้นผม. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการกระจายอำนาจสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของไทยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง”. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต. สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๗.

ศิริรัตน์ คลังเย็น. “การบริหารงานสู่ความเป็นเลิศตามหลักพุทธธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น”. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต. สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๘.

สุนทร สุวรรณพร. “การจัดการทรัพยากรมนุษย์ตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไทย”. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต. สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๗.

สุรินทร์ธร ศิธรกุล. “ผู้นำการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง”. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต. สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๗.

บรรณานุกรม (ต่อ)

อภิชาติ พานสุวรรณ. “การพัฒนาคุณลักษณะผู้นำชุมชนในเขตเทศบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา”
 . วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต. สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย :
 มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๘

๔) อินเทอร์เน็ต

วรรณภา ไกว์ลอภรณ์, พุทธธรรมเพื่อชีวิต และสังคม, [ออนไลน์], แหล่งที่มา
 <<http://wannapa.com/action3.html> [๒๘ ก.พ. ๒๕๕๓].

๒. ภาษาอังกฤษ :

Budhya Bowornwathana, **Country Report Governance Reform in Thailand :**

Questionable Assumptions, Uncertain Outcomes, 2545

Daniel Wit, A Comparative Survey of Local Government and Administration,

Bangkok : Kurusapha Press, 1967

John J. Clarke, **Outline of Local Government of The United Kingdom**, London : Sir

Issac Pitman and Son Ltd, 1957

Haris G. Montagu, **Comparative Local Government**, Great Britain : William Brendon

and Son, Ltd. 1984

Price, Alan, **Human Resource Management, In a Business Context**, edition , London:

Thomson Learning, 2004

Taro Yamane , **Statistics: An Introductory Analysis**, Third edition, (New York :

Harper and. Row Publication, 1973

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

แบบสอบถามการวิจัยและแบบสัมภาษณ์เชิงลึก

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

พุทธธรรมาภิบาลเพื่อการส่งเสริมประสิทธิผลในการบริหารงาน
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี
BUDDHIST GOOD GOVERNANCE FOR MANAGEMENT EFFECTIVENESS
PROMOTION OF LOCAL ADMINISTRATIVE ORGANIZATIONS
IN UBOLOLRACHATANI PROVINCE.

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อประกอบการศึกษาวิจัย เรื่อง "พุทธธรรมาภิบาลเพื่อการส่งเสริมประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี" สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

แบบสอบถามฉบับนี้ มี ๕ ตอน คือ

ตอนที่ ๑ แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ ๒ แบบสอบถามเกี่ยวกับหลักสัปปุริสธรรม ๗ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี

ตอนที่ ๓ แบบสอบถามเกี่ยวกับหลักพละ ๔ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี

ตอนที่ ๔ แบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดอุบลราชธานี

ตอนที่ ๕ แบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทางในการส่งเสริมประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดอุบลราชธานี

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญที่ตอบแบบสอบถามทุกท่าน ซึ่งผลจากข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้ ผู้วิจัยจะใช้ในการค้นคว้าวิจัยตามหลักสูตรปริญญาพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า จะได้รับความเมตตาอนุเคราะห์จากท่าน ในการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้เป็นอย่างดี คำตอบของท่านผู้วิจัยจะรักษาไว้เป็นความลับ และจะไม่มีผลกระทบต่อการปฏิบัติงานของท่าน และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

นายถนัด ไชยพันธ์

นิสิตปริญญาเอก หลักสูตรปริญญาพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ตอนที่ ๑ ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ความเกี่ยวข้องกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ลักษณะงานที่รับผิดชอบ รายได้ต่อเดือน ประสบการณ์ในการทำงาน ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบ (Check List)

จากข้อคำถามในแต่ละข้อ โปรดพิจารณาว่าข้อคำถามสอดคล้องตามวัตถุประสงค์อยู่ในระดับใด โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐

๑. เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

๒. อายุ

☐ ๒๐ – ๒๕ ปี

☐ ๒๖ – ๓๐ ปี

☐ ๓๑ – ๓๕ ปี

☐ ๓๖ – ๔๐ ปี

☐ ๔๑ – ๔๕ ปี

☐ ๔๖ – ๕๐ ปี

☐ ๕๑ – ๕๕ ปี

☐ ๕๖ – ๖๐ ปี

๓. วุฒิการศึกษา

☐ ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี

☐ ระดับปริญญาตรี

☐ ระดับปริญญาโท

☐ ระดับปริญญาเอก

๔. ความเกี่ยวข้องกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

☐ ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

☐ สมาชิกสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเปิดโอกาสที่จะรับข้อมูลข้อเท็จจริงจากเจ้าหน้าที่					
๒	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการทำโครงการที่มุ่งต่อประโยชน์ของชุมชน					
๓	การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ที่มีความเป็นธรรมเสมอภาค					
๒. หลักอัตถิยัตนา (รู้จักหมาย รู้ความมุ่งหมาย รู้จักผล)						
๔	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดธรรมาภิบาลเป็นหลักในการดำเนินงานต่างๆ					
๕	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการวางแผนงานทุกอย่างได้อย่างเหมาะสมและทันต่อเหตุการณ์					
๖	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้เทคโนโลยีในการดำเนินงานต่างๆ					
๓. หลักอัตถิยัตนา (รู้ตน รู้ว่าตนเองมีคุณสมบัติ มีความรู้อย่างไร)						
๗	บุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการสื่อสารองค์กรที่ดี					
๘	บุคลากรที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีมนุษย์สัมพันธ์ที่ดี					
๙	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีฝึกอบรมและการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรในหน่วยงาน					
๔. หลักมัตตัตนา (รู้จักประมาณ รู้จักความพอดี)						
๑๐	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการปฏิบัติงานตามเป้าหมายที่กำหนดไว้					
๑๑	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการกำหนดหลักจริยธรรมของหน่วยงานหรือไม่					
๑๒	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการจัดกิจกรรมด้านการส่งเสริมจริยธรรมเป็นประจำ					
๕. หลักกาลัญญา (รู้จักเวลา รู้คุณค่าเวลา รู้จักการบริหารเวลาอย่างเหมาะสม)						
๑๓	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการกระจายอำนาจแก่บุคลากรทุกระดับ					

๑๔	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีขั้นตอนในการทำงานในการให้บริการประชาชน					
๑๕	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการกำหนดการให้บริการตามลำดับก่อนหลัง					
๖. หลักปรัชญาญา (รู้ชุมชน รู้สังคม สามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้)						
๑๖	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาประยุกต์ใช้ในการบริหารองค์กร					
๑๗	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชน					
๑๘	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการจัดหน่วยงานให้คำปรึกษา/รับเรื่องราวร้องทุกข์ของประชาชน					
๗. หลักบุคคลัญญา (รู้จักบุคคล รู้ประเภทของบุคคลที่ร่วมงานด้วยกัน)						
๑๙	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละตำแหน่งอย่างชัดเจน					
๒๐	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้คนได้เหมาะสมกับงาน					
๒๑	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีระบบการประเมินผลการปฏิบัติงานที่เหมาะสม					

ตอนที่ ๓ : แบบสอบถามเกี่ยวกับหลักผล ๔ ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) มีเกณฑ์การให้คะแนน ๕ ระดับตามหลักการของลิเคิร์ท

คำชี้แจง : โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุดเพียงข้อเดียว

๕ หมายถึง มีประสิทธิภาพในการบริหารอยู่ในระดับมากที่สุด

๔ หมายถึง มีประสิทธิภาพในการบริหารอยู่ในระดับมาก

๓ หมายถึง มีประสิทธิภาพในการบริหารอยู่ในระดับปานกลาง

๒ หมายถึง มีประสิทธิภาพในการบริหารอยู่ในระดับน้อย

๑ หมายถึง มีประสิทธิภาพในการบริหารอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ข้อที่	หลักผล ๔ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
๑. ด้านปัญญาผล (กำลังความรู้ความสามารถ)						
1	ผู้บริหารมีความรู้ความสามารถ ในการบริหารงาน					
2	ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ มองการณ์ไกล					
3	ผู้บริหารมีความเข้าใจปัญหาของประชาชนและ สามารถแก้ไขได้					
4	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้หลักเหตุและผลในการ ตัดสินใจดำเนินโครงการต่างๆ					
5	ผู้บริหารมีการติดตามผลการปฏิบัติงานของบุคลากร อย่างใกล้ชิด					
๖	ผู้บริหารมีการให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่อ ความก้าวหน้าทางวิชาชีพของบุคลากร					
๒. ด้านวิริยะผล (กำลังความขยันหมั่นเพียร)						
๗	เจ้าหน้าที่มีความรับผิดชอบต่อภาระหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย					
๘	ผู้บริหารประพฤติตนเป็นแบบอย่างในเรื่องความ ขยันหมั่นเพียรแก่ผู้ใต้บังคับบัญชา					
๙	เจ้าหน้าที่มีความกระตือรือร้น ในการปฏิบัติงานตามเวลา ที่ กำหนดไว้					
๑๐	ผู้บริหารมีการยอมรับฟัง ข้อเสนอแนะจาก ผู้ใต้บังคับบัญชา					
1๑	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการประชุมปรึกษาหารือกัน เป็นประจำ					
๑๒	ผู้บริหารใช้ดุลพินิจในการตัดสินใจดำเนินโครงการต่างๆ					
๓.ด้านอนวัชผล (กำลังความซื่อสัตย์สุจริต)						
1๓	เจ้าหน้าที่มีการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใสตรวจสอบได้					

1๔	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีระบบเล่นพรรคเล่นพวกมาเกี่ยวข้อง					
1๕	ผู้บริหารมีความยุติธรรมเป็นกลางให้ความเสมอภาคเท่าเทียมกันทุกฝ่าย					
๑๖	บุคลากรปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับขององค์กร					
๑๗	เจ้าหน้าที่มีความประพฤติเรียบร้อย ไม่เกี่ยวข้องกับอบายมุข					
๑๘	เจ้าหน้าที่ประพฤติตามหลักศีล ๕					
๔.ด้านสังคมพละ (มีกำลังของเครื่องยึดเหนี่ยวใจคน)						
1๙	ผู้บริหารมีการพิจารณาความดีความชอบของเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานโดยยึดหลักความสามารถ อย่างเป็นธรรม					
๒๐	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการแบ่งปันสิ่งของช่วยเหลือประชาชนในยามประสบภัยอย่างเหมาะสม					
๒๑	บุคลากรมีความสามารถเข้ากับผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา เจ้าหน้าที่และประชาชนได้เป็นอย่างดี					
๒๒	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการทำงานมุ่งผลประโยชน์ส่วนรวม ไม่มุ่งผลประโยชน์ตน					
๒๓	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการช่วยเหลือแก้ไขปัญหาชาวบ้าน แม้มิได้รับการร้องขอก็ตาม					
๒๔	ผู้บริหารประพฤติตนเป็นกันเองเรียบง่าย เข้ากับทุกคนได้เสมอต้นเสมอปลาย					

ตอนที่ ๔ แบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) มีเกณฑ์การให้คะแนน ๕ ระดับตามหลักการของลิเคิร์ท

คำชี้แจง : โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุดเพียงข้อเดียว

- ๕ หมายถึง มีประสิทธิผลในการบริหารอยู่ในระดับมากที่สุด
 ๔ หมายถึง มีประสิทธิผลในการบริหารอยู่ในระดับมาก
 ๓ หมายถึง มีประสิทธิผลในการบริหารอยู่ในระดับปานกลาง
 ๒ หมายถึง มีประสิทธิผลในการบริหารอยู่ในระดับน้อย
 ๑ หมายถึง มีประสิทธิผลในการบริหารอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ข้อที่	ประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น						
1	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเปิดโอกาสให้ประชาชน กลุ่มองค์กร หรือหน่วยงานต่างๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนา					
2	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการปฏิบัติตามแผนพัฒนา ที่กำหนดไว้					
3	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินงานบรรลุตามแผนพัฒนา					
4	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการรายงานผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนา					
5	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนางาน					
ด้านคุณภาพการให้บริการ						
6	ประชาชนมีความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่					
7	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีโครงการบริการประชาชนในวันหยุด					
8	เจ้าหน้าที่มีความเต็มใจและตั้งใจในการให้บริการประชาชน					

9	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการจัดบริการสาธารณะที่มีคุณภาพ					
10	เจ้าหน้าที่บริการประชาชนโดยยึดหลักความเสมอภาค					
ด้านการปฏิบัติราชการ						
๑๑	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีแผนในการดำเนินกิจกรรมและโครงการ					
๑๒	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการบริหารงบประมาณเป็นไปตามแผนที่วางไว้					
๑๓	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการใช้งบประมาณอย่างคุ้มค่า และสามารถตรวจสอบได้					
๑๔	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีมาตรการประหยัดพลังงาน					
๑๕	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีผลจากการดำเนินโครงการเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้					
ด้านการพัฒนาองค์กร						
๑๖	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการกำหนดวัตถุประสงค์ในการทำงานไว้อย่างชัดเจน					
๑๗	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด					
๑๘	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการวางแผนอัตรากำลังภายในหน่วยงานไว้อย่างชัดเจน					
๑๙	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีมาตรการในการลดขั้นตอนการทำงาน					
๒๐	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการสนับสนุนให้บุคลากรได้ฝึกอบรมเพิ่มพูนความรู้					

ตอนที่ ๕ แบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัด
อุบลราชธานี ซึ่งเป็นคำถามที่เปิดโอกาสให้ผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ

๑. ด้านแผนพัฒนาของ อปท.

.....

.....

.....

๒. ด้านคุณภาพการให้บริการ

.....

.....

.....

๓. ด้านการปฏิบัติราชการ

.....

.....

.....

๔. ด้านการพัฒนาองค์กร

.....

.....

.....

ขอขอบคุณในความร่วมมือตอบแบบสอบถาม

แบบสัมภาษณ์เชิงลึก

พุทธธรรมาภิบาลเพื่อการส่งเสริมประสิทธิผลในการบริหารงาน
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี
BUDDHIST GOOD GOVERNANCE FOR MANAGEMENT EFFECTIVENESS
PROMOTION OF LOCAL ADMINISTRATIVE ORGANIZATIONS
IN UBOLRACHATANI PROVINCE.

ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์.....ตำแหน่ง.....

ผู้สัมภาษณ์ : ผู้วิจัย.....บันทึกข้อมูล : ผู้วิจัย (จดบันทึก,บันทึกเสียง)

สถานที่สัมภาษณ์.....วัน/เดือน/ปี.....เวลา.....

คำชี้แจง

1. แบบสัมภาษณ์เชิงลึกนี้สร้างขึ้นเพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิจัย ตามหลักสูตร ปริญญาพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ผู้วิจัยใคร่ขอความรู้และข้อมูลจากท่าน เพื่อประกอบการศึกษาวิจัย เรื่อง “พุทธธรรมาภิบาลเพื่อการส่งเสริมประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยนำหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาบูรณาการร่วมกันในการส่งเสริมประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อันจะก่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ในการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประเทศชาติต่อไป

2. แบบสัมภาษณ์เชิงลึกนี้ แบ่งออกเป็น ๔ ส่วน

ส่วนที่ ๑ แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดอุบลราชธานี

ส่วนที่ ๒ แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับหลักสัปปุริสธรรม ๗ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี

ส่วนที่ ๓ แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับหลักพละ ๔ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี

ส่วนที่ ๔ แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี

๓. ผู้วิจัยขอขอบพระคุณท่านที่อนุเคราะห์สละเวลาให้ข้อมูลเป็นอย่างสูง

ส่วนที่ ๑. ประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรเป็นอย่างไร

๑. ด้านแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

.....

๒. ด้านคุณภาพการให้บริการ

.....

๓. ด้านการปฏิบัติราชการ

.....

๔. ด้านการพัฒนาองค์กร

.....

ส่วนที่ ๒. หลักสัปรีสัทธิธรรม ๗ ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรเป็นอย่างไร

๑. หลักธัมมัญญตา (รู้หลักการ รู้จักเหตุ รู้งาน รู้หน้าที่ในการดำเนินการอย่าถูกต้อง)

.....

๒. หลักอัตถัญญตา (รู้จักหมาย รู้ความมุ่งหมาย รู้จักผล)

.....

๓. หลักอัตถัญญตา (รู้ตน รู้ว่าตนเองมีคุณสมบัติ มีความรู้อย่างไร)

.....

๔. หลักมัตถัญญตา (รู้จักประมาณ รู้จักความพอดี)

.....

๕. หลักกาลัญญตา (รู้จักเวลา รู้คุณค่าเวลา รู้จักการบริหารเวลาอย่างเหมาะสม)

.....

๖. หลักปรัชญา (รู้ชุมชน รู้สังคม สามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้)

.....

.....

๗. หลักบุคคล (รู้จักบุคคล รู้ประเภทของบุคคลที่ร่วมงานด้วยกัน)

.....

.....

ส่วนที่ ๓. หลักผล ๔ ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรเป็นอย่างไร

๑. ด้านปัญญา (กำลังความรู้ความสามารถ)

.....

.....

๒. ด้านวิริยะ (กำลังความขยันหมั่นเพียร)

.....

.....

๓. ด้านอนวัช (กำลังความซื่อสัตย์สุจริต)

.....

.....

๔. ด้านสังคห (มีกำลังของเครื่องยึดเหนี่ยวใจคน)

.....

.....

ส่วนที่ ๔ แนวทางการส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

มีแนวทางใดบ้าง

.....

.....

ขอขอบพระคุณผู้ให้สัมภาษณ์เป็นอย่างสูง

ภาคผนวก ข.หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตรวจแก้ไขเครื่องมือในการวิจัย
และผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์เป็นรายข้อ (ioc)

หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตรวจแก้ไขเครื่องมือในการวิจัย

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะสังคมศาสตร์ หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต โทร/แฟกซ์ ๐๓๕-๒๔๘-๐๐๐ ต่อ ๘๒๐๐

ที่ ศธ ๖๑๐๕.๒/๒๔๖

วันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์

นมิสการ พระครูสังฆรักษ์เกียรติศักดิ์ กิตติปัญโญ,ดร.

ด้วย นายณนัต นามสกุล ไชยพันธ์ รหัสประจำตัวนิสิต ๕๗๐๑๕๐๔๐๗๓ นิสิตหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “พุทธธรรมาภิบาลเพื่อการส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

ในการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้ หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ พิจารณาแล้วเห็นว่าพระคุณท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขออาราธนาพระคุณท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ ดังที่ได้แนบมาพร้อมแล้วนี้ หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี ขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงนมิสการมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

(อาจารย์ ดร.ธิดา วัฒน)

เลขานุการระดับหลักสูตรบัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ และสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ผู้ประสานงาน: นายณนัต ไชยพันธ์

โทรศัพท์ติดต่อ ๐๙๔-๘๗๘-๙๑๙๑

พระครูสังฆรักษ์เกียรติศักดิ์ กิตติปัญโญ,ดร.
อาจารย์ประจำภาควิชาสหศาสตร์ คณะสหภาพ
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๑ / ๓๓.๕. / ๕๕

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะสังคมศาสตร์ หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต โทร/แฟกซ์ ๐๓๕-๒๔๘-๐๐๐ ต่อ ๘๒๐๐

ที่ ศธ ๖๑๐๕.๒/๒๔๖

วันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์

เจริญพร อาจารย์ ดร.ยุพธนา ปราณีต

ด้วย นายณัด นามสกุล ไชยพันธ์ รหัสประจำตัวนิสิต ๕๗๐๑๕๐๔๐๗๓ นิสิตหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “พุทธธรรมภิบาลเพื่อการส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาดำเนินการตามหลักสูตรดังกล่าว

ในการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้ หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอเจริญพรเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ ดังที่ได้แนบมาพร้อมแล้วนี้ หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี ขออัญมโณทนาขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ทศ. ส. จ.

(พระครูสังฆรักษ์เกียรติศักดิ์ กิตติปัญโญ,ดร.)

ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ (วังน้อย)

ผู้ประสานงาน: นายณัด ไชยพันธ์

โทรศัพท์ต่อ. ๐๙๕-๘๗๗๘-๙๑๙๑

ตรวจแล้ว

[Signature]

(อาจารย์ ดร.ยุพธนา ปราณีต)

ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ

ศ. พ. อ. อ.

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะสังคมศาสตร์ หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต โทร/แฟกซ์ ๐๓๕-๒๔๘-๐๐๐ ต่อ ๘๒๐๐

ที่ ศธ ๖๑๐๕.๒/๒๔๖

วันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์

เจริญพร อาจารย์ ดร.รัฐพล เย็นใจมา

ด้วย นายณัฏ นามสกุล ไชยพันธ์ รหัสประจำตัวนิสิต ๕๗๐๑๕๐๔๐๗๓ นิสิตหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “พุทธธรรมาภิบาลเพื่อการส่งเสริมประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาดำเนินการตามหลักสูตรดังกล่าว

ในการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้ หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเจริญพรเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ ดังที่ได้แนบมาพร้อมแล้วนี้ หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี ขออัญมโทนาขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเจริญพรมหาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

(พระครูสังฆรักษ์เกียรติศักดิ์ กิตติปัญโญ,ดร.)

ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ (วังน้อย)

ผู้ประสานงาน: นายณัฏ ไชยพันธ์

โทรศัพท์ติดต่อ: ๐๙๔-๘๗๘-๙๑๙๑

ตรวจแก้ไข/ตรวจสอบ/ปรับปรุง/แก้ไข
9/11/59

ดร.รัฐพล เย็นใจมา

ม.จ.ร.๕๐๗

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะสังคมศาสตร์ หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต โทร/แฟกซ์ ๐๓๕-๒๔๘-๐๐๐ ต่อ ๘๒๐๐

ที่ ศธ ๖๑๐๕.๒/๒๔๖

วันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์

เจริญพร อาจารย์ ดร.อนุวัต กระสังข์

ด้วย นายณนัต ไชยพันธ์ รหัสประจำตัวนิสิต ๕๗๐๑๕๐๔๐๗๓ นิสิตหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “พุทธธรรมภิบาลเพื่อการส่งเสริมประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

ในการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้ หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเจริญพรเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ ดังที่ได้แนบมาพร้อมแล้วนี้ หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี ขออัญมโทนาขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเจริญพรมามาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

(พระครูสังฆรักษ์เกียรติศักดิ์ กิตติปัญโญ,ดร.)

ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ (วังน้อย)

๓๗๐๑/๖๖

ดร.อนุวัต กระสังข์

อาจารย์ประจำ ศูนย์บัณฑิตศึกษา

๕/๗๕/๕๙

ผู้ประสานงาน: นายณนัต ไชยพันธ์

โทรศัพท์ต่อ. ๐๙๔-๘๗๘-๙๑๙๑

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะสังคมศาสตร์ หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต โทร/แฟกซ์ ๐๓๕-๒๔๘-๐๐๐ ต่อ ๘๒๐๐

ที่ ศธ ๖๑๐๕.๒/๒๔๖

วันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์

เจริญพร อาจารย์ ดร.ประเสริฐ อิลาว

ด้วย นายถนัด นามสกุล ไชยพันธ์ รหัสประจำตัวนิสิต ๕๗๐๑๕๐๔๐๗๓ นิสิตหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “พุทธธรรมาภิบาลเพื่อการส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

ในการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้ หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเจริญพรเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ ดังที่ได้แนบมาพร้อมแล้วนี้ หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี ขออโนทนาขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเจริญพรมหาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

(พระครูสังฆรักษ์เกียรติศักดิ์ กิตติปณฺโน,ดร.)

ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ (วังน้อย)

ผู้ประสานงาน: นายถนัด ไชยพันธ์

โทรศัพท์ต่อ. ๐๓๕-๘๗๘-๙๑๙๑

ตรวจแล้ว

ดร.ประเสริฐ อิลาว
04 พ.ย. 2559

ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์เป็นรายข้อ (IOC)

สรุปค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of item Objective Congruence)
แบบสอบถาม งานวิจัยเรื่อง พุทธธรรมาภิบาลเพื่อการส่งเสริมประสิทธิผลในการบริหารงาน
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดอุบลราชธานี
นายณัฐ ไชยพันธ์
นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ตอนที่ ๒ แบบสอบถามเกี่ยวกับหลักสัปปุริสธรรม ๗ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี

ที่	หลักสัปปุริสธรรม ๗ ส่งผลต่อ ประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	สรุปผล	
		๑	๒	๓	๔	๕				
๑. หลักธัมมัญญตา (รู้หลักการ รู้จักเหตุ รู้งาน รู้หน้าที่ในการดำเนินการอย่างถูกต้อง)										
๑	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเปิดโอกาสที่จะรับข้อมูล ข้อเท็จจริงจากเจ้าหน้าที่	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑.๐๐	นำไปใช้ได้	
๒	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการทำโครงการที่มุ่งต่อประโยชน์ของชุมชน	+๑	+๑	+๑	๐	+๑	๔	๐.๘๐	นำไปใช้ได้	
๓	การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่มีความเป็นธรรมเสมอภาค	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑.๐๐	นำไปใช้ได้	
๒. หลักอหัตถัญญตา (รู้จุดหมาย รู้ความมุ่งหมาย รู้จักผล)										
๔	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดธรรมาภิบาลเป็นหลักในการดำเนินงานต่างๆ	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑.๐๐	นำไปใช้ได้	
๕	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการวางแผนงานทุกอย่างได้อย่างเหมาะสมและทันต่อเหตุการณ์	+๑	+๑	+๑	๐	+๑	๔	๐.๘๐	นำไปใช้ได้	
๖	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้เทคโนโลยีในการดำเนินงานต่างๆ	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑.๐๐	นำไปใช้ได้	
๓. หลักอัตถัญญตา (รู้ตน รู้ว่าตนเองมีคุณสมบัติ มีความรู้อย่างไร)										
๗	บุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการสื่อสารองค์กรที่ดี	+๑	+๑	+๑	๐	+๑	๔	๐.๘๐	นำไปใช้ได้	
๘	บุคลากรที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑.๐๐	นำไปใช้ได้	
๙	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีฝึกอบรมและการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรในหน่วยงาน	+๑	+๑	+๑	๐	+๑	๔	๐.๘๐	นำไปใช้ได้	

ที่	หลักสัปปุริสธรรม ๗ ส่งผลต่อ ประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	สรุปผล
		๑	๒	๓	๔	๕			
๔. หลักมัตตัญญูตา (รู้จักประมาณ รู้จักความพอดี)									
๑๐	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการ ปฏิบัติงานตามเป้าหมายที่กำหนดไว้	+๑	+๑	+๑	๐	+๑	๔	๐.๘๐	นำไปใช้ได้
๑๑	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการกำหนด หลักจริยธรรมของหน่วยงานหรือไม่	+๑	+๑	+๑	๐	+๑	๔	๐.๘๐	นำไปใช้ได้
๑๒	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการจัด กิจกรรมด้านการส่งเสริมจริยธรรมเป็น ประจำ	+๑	+๑	+๑	๐	+๑	๔	๐.๘๐	นำไปใช้ได้
๕. หลักกาลัญญูตา (รู้จักเวลา รู้คุณค่าเวลา รู้จักการบริหารเวลาอย่างเหมาะสม)									
๑๓	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการกระจาย อำนาจแก่บุคลากรทุกระดับ	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑.๐๐	นำไปใช้ได้
๑๔	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีขั้นตอนใน การทำงานในการให้บริการประชาชน	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑.๐๐	นำไปใช้ได้
๑๕	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการ กำหนดการให้บริการ ตามลำดับก่อนหลัง	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑.๐๐	นำไปใช้ได้
๖. หลักปรีสัญญูตา (รู้ชุมชน รู้สังคม สามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้)									
๑๖	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำภูมิปัญญา ท้องถิ่นมาประยุกต์ใช้ในการบริหาร องค์กร	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑.๐๐	นำไปใช้ได้
๑๗	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเปิดเผยข้อมูล ข่าวสารแก่ประชาชน	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑.๐๐	นำไปใช้ได้
๑๘	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการจัด หน่วยงานให้คำปรึกษา/รับเรื่องราวร้อง ทุกข์ของประชาชน	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑.๐๐	นำไปใช้ได้
๗. หลักบุคคลัญญูตา (รู้จักบุคคล รู้ประเภทของบุคคลที่ร่วมงานด้วยกัน)									
๑๙	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการกำหนด หน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละตำแหน่ง อย่างชัดเจน	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑.๐๐	นำไปใช้ได้
๒๐	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้คนได้ เหมาะสมกับงาน	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑.๐๐	นำไปใช้ได้
๒๑	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีระบบการ ประเมินผลการปฏิบัติงานที่เหมาะสม	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑.๐๐	นำไปใช้ได้

ตอนที่ 3 : แบบสอบถามเกี่ยวกับหลักผล ๔ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
จังหวัดอุบลราชธานี

ที่	หลักผล ๔ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	สรุปผล
		๑	๒	๓	๔	๕			
๑. ด้านปัญญาผล(กำลังความรู้ความสามารถ)									
1	ผู้บริหารมีความรู้ความสามารถ ในการบริหารงาน	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑.๐๐	นำไปใช้ได้
2	ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ มองการณ์ไกล	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑.๐๐	นำไปใช้ได้
3	ผู้บริหารมีความเข้าใจปัญหาของประชาชนและสามารถแก้ไขได้	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑.๐๐	นำไปใช้ได้
4	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้หลักเหตุและผลในการตัดสินใจดำเนินโครงการต่างๆ	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑.๐๐	นำไปใช้ได้
5	ผู้บริหารมีการติดตามผลการปฏิบัติงานของบุคลากรอย่างใกล้ชิด	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑.๐๐	นำไปใช้ได้
๖	ผู้บริหารมีการให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่อความก้าวหน้าทางวิชาชีพของบุคลากร	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑.๐๐	นำไปใช้ได้
๒. ด้านวิริยะผล (กำลังความขยันหมั่นเพียร)									
๗	เจ้าหน้าที่ที่มีความรับผิดชอบต่อภาระหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑.๐๐	นำไปใช้ได้
๘	ผู้บริหารประพฤติตนเป็นแบบอย่างในเรื่องความขยันหมั่นเพียรแก่ผู้ใต้บังคับบัญชา	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑.๐๐	นำไปใช้ได้
๙	เจ้าหน้าที่มีความกระตือรือร้น ในการปฏิบัติงานตามเวลา ที่กำหนดไว้	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑.๐๐	นำไปใช้ได้
๑๐	ผู้บริหารมีการยอมรับฟัง ข้อเสนอแนะจาก ผู้ใต้บังคับบัญชา	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑.๐๐	นำไปใช้ได้
1๑	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการประชุมปรึกษาหารือกันเป็นประจำ	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑.๐๐	นำไปใช้ได้
๑๒	ผู้บริหารใช้ดุลพินิจในการตัดสินใจดำเนินโครงการต่างๆ	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑.๐๐	นำไปใช้ได้

ที่	หลักผล ๔ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	สรุปผล
		๑	๒	๓	๔	๕			
๓.ด้านอนวัชพละ (กำลังความซื่อสัตย์สุจริต)									
1๓	เจ้าหน้าที่มีการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใสตรวจสอบได้	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑.๐๐	นำไปใช้ได้
1๔	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีระบบเล่นพรรคเล่นพวกมาเกี่ยวข้อง	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑.๐๐	นำไปใช้ได้
1๕	ผู้บริหารมีความยุติธรรมเป็นกลางให้ความเสมอภาคเท่าเทียมกันทุกฝ่าย	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑.๐๐	นำไปใช้ได้
๑๖	บุคลากรปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายระเบียบ ข้อบังคับขององค์กร	+๑	+๑	+๑	๐	+๑	๔	๐.๘๐	นำไปใช้ได้
๑๗	เจ้าหน้าที่มีความประพฤติเรียบร้อย ไม่เกี่ยวข้องกับอบายมุข	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑.๐๐	นำไปใช้ได้
๑๘	เจ้าหน้าที่ประพฤติตามหลักศีล ๕	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑.๐๐	นำไปใช้ได้
๔.ด้านสังคพละ (มีกำลังของเครื่องยึดเหนี่ยวใจคน)									
1๙	ผู้บริหารมีการพิจารณาความดีความชอบของเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานโดยยึดหลักความสามารถ อย่างเป็นธรรม	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑.๐๐	นำไปใช้ได้
๒๐	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการแบ่งปันสิ่งของช่วยเหลือประชาชนในยามประสบภัยอย่างเหมาะสม	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑.๐๐	นำไปใช้ได้
๒๑	บุคลากรมีความสามารถเข้ากับผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา เจ้าหน้าที่และประชาชนได้เป็นอย่างดี	+๑	+๑	+๑	+๑	๐	๔	๐.๘๐	นำไปใช้ได้
๒๒	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการทำงานมุ่งผลประโยชน์ส่วนรวม ไม่มุ่งผลประโยชน์ตน	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑.๐๐	นำไปใช้ได้
๒๓	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการช่วยเหลือแก้ไขปัญหาชาวบ้าน แม้มิได้รับการร้องขอก็ตาม	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑.๐๐	นำไปใช้ได้
๒๔	ผู้บริหารประพฤติตนเป็นกันเองเรียบง่าย เข้ากับทุกคนได้เสมอต้นเสมอปลาย	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑.๐๐	นำไปใช้ได้

ตอนที่ ๔ : แบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดอุบลราชธานี

ที่	ประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	สรุปผล
		๑	๒	๓	๔	๕			
ด้านแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น									
1	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเปิดโอกาสให้ประชาชน กลุ่ม องค์กร หรือหน่วยงานต่างๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนา	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑.๐๐	นำไปใช้ได้
2	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการปฏิบัติตามแผนพัฒนา ที่กำหนดไว้	+๑	+๑	+๑	+๑	๐	๔	๐.๘๐	นำไปใช้ได้
3	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินงานบรรลุตามแผนพัฒนา	+๑	+๑	+๑	+๑	๐	๔	๐.๘๐	นำไปใช้ได้
4	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการรายงานผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนา	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑.๐๐	นำไปใช้ได้
5	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนางาน	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑.๐๐	นำไปใช้ได้
ด้านคุณภาพการให้บริการ									
6	ประชาชนมีความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่	+๑	+๑	๐	+๑	+๑	๔	๐.๘๐	นำไปใช้ได้
7	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีโครงการบริการประชาชนในวันหยุด	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑.๐๐	นำไปใช้ได้
8	เจ้าหน้าที่มีความเต็มใจและตั้งใจในการให้บริการประชาชน	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑.๐๐	นำไปใช้ได้
9	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการจัดบริการสาธารณะที่มีคุณภาพ	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑.๐๐	นำไปใช้ได้
10	เจ้าหน้าที่บริการประชาชนโดยยึดหลักความเสมอภาค	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑.๐๐	นำไปใช้ได้
ด้านการปฏิบัติราชการ									
๑๑	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีแผนในการดำเนินกิจกรรมและโครงการ	+๑	+๑	+๑	+๑	๐	๔	๐.๘๐	นำไปใช้ได้
๑๒	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการบริหารงบประมาณเป็นไปตามแผนที่วางไว้	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑.๐๐	นำไปใช้ได้
๑๓	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการใช้งบประมาณอย่างคุ้มค่าและสามารถตรวจสอบได้	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑.๐๐	นำไปใช้ได้

ที่	ประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	สรุปผล
		๑	๒	๓	๔	๕			
๑๔	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีมาตรการ ประหยัดพลังงาน	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑.๐๐	นำไปใช้ได้
๑๕	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีผลจากการ ดำเนินโครงการเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วาง ไว้	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑.๐๐	นำไปใช้ได้
ด้านการพัฒนาองค์กร									
๑๖	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการกำหนด วัตถุประสงค์ในการทำงานไว้อย่างชัดเจน	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑.๐๐	นำไปใช้ได้
๑๗	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการใช้ ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑.๐๐	นำไปใช้ได้
๑๘	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการวางแผน อัตรากำลังภายในหน่วยงานไว้อย่างชัดเจน	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑.๐๐	นำไปใช้ได้
๑๙	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีมาตรการใน การลดขั้นตอนการทำงาน	+๑	+๑	๐	+๑	+๑	๔	๐.๘๐	นำไปใช้ได้
๒๐	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการสนับสนุน ให้บุคลากรได้ฝึกอบรมเพิ่มพูนความรู้	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑.๐๐	นำไปใช้ได้

ภาคผนวก ค.

หนังสือขอความอนุเคราะห์การทดลองเก็บข้อมูล

และผลการหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability)

หนังสือขอความอนุเคราะห์การทดลองเก็บข้อมูล

ที่ ศร ๖๑๐๕.๒/๑๕๐๖

ศูนย์บัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ และสาขาวิชาปรัชญาปริยัติศาสนศาสตร์

ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

กรุงเทพมหานคร : อาคารเรียนศูนย์วัดศรีสุตาราม แขวงบางขุนนนท์

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ๑๐๗๐๐

อยุธยา : ๗๙ หมู่ ๑ ตำบลลำไทร อำเภอนันทบุรี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐

โทร. ๐๒-๘๘๒-๓๑๕๕ ต่อ ๒๑๓๐, ๒๑๓๗, ๒๑๓๘

๒ ธันวาคม ๒๕๕๙

เรื่อง	ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อตรวจสอบค
เจริญพร	นายกเทศมนตรีเมืองวารินชำราบ
สิ่งที่ส่งมาด้วย	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

เทศบาลเมืองวารินชำราบ
 วันที่ ๑๐๓/๕๕
 วันที่ ๓๐ ธ.ค. ๕๕
 เวลา ๑๓.๕๐ น.
 ผู้รับ:
 งานการดำเนินงาน

เนื่องจาก นายณนต นามสกุล ไชยพันธ์ รหัสประจำตัวนิสิต ๕๗๐๔๕๐๔๐๗๓ นิสิตหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ทำการศึกษาค้นคว้าเรื่อง “พุทธธรรมภิบาลเพื่อการส่งเสริมประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาดตามหลักสูตรดังกล่าว

ในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องจำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากบุคคลากรภายในหน่วยงานของท่าน
จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตให้ให้สิดดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อ
ตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถามในการวิจัย ซึ่งจะเป็ประโยชน์ทางวิชาการต่อไป หลักสูตร
พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็น
อย่างยั้งว่าจะคงได้รับขอมูลอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขออโนไมทนาขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทาง
วิชาการ ณ โอกาสนี้

เรียน หัวหน้าสำนักงานปลัดเทศบาล จ.สุราษฎร์ธานี เพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

เพื่อโปรดทราบ

เรียน หัวหน้างานการเจ้าหน้าที่

- เพื่อโปรดทราบ

- ม. ๒๓๖๕ มาตรา ๑๐๔

[illegible]

ความที่อยู่ที่สูงๆ บนดอยสูงๆ ภูเขาสูงๆ

[illegible][illegible]

๑๒
 ๑๓
 ๑๔
 ๑๕
 ๑๖
 ๑๗
 ๑๘
 ๑๙
 ๒๐
 ๒๑
 ๒๒
 ๒๓
 ๒๔
 ๒๕
 ๒๖
 ๒๗
 ๒๘
 ๒๙
 ๓๐
 ๓๑
 ๓๒
 ๓๓
 ๓๔
 ๓๕
 ๓๖
 ๓๗
 ๓๘
 ๓๙
 ๔๐
 ๔๑
 ๔๒
 ๔๓
 ๔๔
 ๔๕
 ๔๖
 ๔๗
 ๔๘
 ๔๙
 ๕๐
 ๕๑
 ๕๒
 ๕๓
 ๕๔
 ๕๕
 ๕๖
 ๕๗
 ๕๘
 ๕๙
 ๖๐
 ๖๑
 ๖๒
 ๖๓
 ๖๔
 ๖๕
 ๖๖
 ๖๗
 ๖๘
 ๖๙
 ๗๐
 ๗๑
 ๗๒
 ๗๓
 ๗๔
 ๗๕
 ๗๖
 ๗๗
 ๗๘
 ๗๙
 ๘๐
 ๘๑
 ๘๒
 ๘๓
 ๘๔
 ๘๕
 ๘๖
 ๘๗
 ๘๘
 ๘๙
 ๙๐
 ๙๑
 ๙๒
 ๙๓
 ๙๔
 ๙๕
 ๙๖
 ๙๗
 ๙๘
 ๙๙
 ๑๐๐

ผู้ประสานงาน: นายถนัด ไชยพันธ์
โทรศัพท์ต่อ. ๐๙๔-๘๗๘-๙๑๙๑ //

โทรติดต่อก. ๐๙๔-๘๗๘-๙๑๙๑

(นางขวดี วิชาชัย)

เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน

(นางพรรณิ จำเป็น)
หัวหน้างานการเจ้าหน้าที่

ขอเจริญพร

Ans 8. fr.

(พระครูสังวรรักษ์เกียรติศักดิ์ กิตฺติปญฺโญ, ดร.)

ผู้อำนวยการหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ (วังน้อย)

1991 1992 1993 1994 1995 1996 1997 1998 1999 2000 2001 2002 2003 2004 2005 2006 2007 2008 2009 2010 2011 2012 2013 2014 2015 2016 2017 2018 2019 2020 2021 2022 2023 2024 2025 2026 2027 2028 2029 2030 2031 2032 2033 2034 2035 2036 2037 2038 2039 2040 2041 2042 2043 2044 2045 2046 2047 2048 2049 2050 2051 2052 2053 2054 2055 2056 2057 2058 2059 2060 2061 2062 2063 2064 2065 2066 2067 2068 2069 2070 2071 2072 2073 2074 2075 2076 2077 2078 2079 2080 2081 2082 2083 2084 2085 2086 2087 2088 2089 2090 2091 2092 2093 2094 2095 2096 2097 2098 2099 2100 2101 2102 2103 2104 2105 2106 2107 2108 2109 2110 2111 2112 2113 2114 2115 2116 2117 2118 2119 2120 2121 2122 2123 2124 2125 2126 2127 2128 2129 2130 2131 2132 2133 2134 2135 2136 2137 2138 2139 2140 2141 2142 2143 2144 2145 2146 2147 2148 2149 2150 2151 2152 2153 2154 2155 2156 2157 2158 2159 2160 2161 2162 2163 2164 2165 2166 2167 2168 2169 2170 2171 2172 2173 2174 2175 2176 2177 2178 2179 2180 2181 2182 2183 2184 2185 2186 2187 2188 2189 2190 2191 2192 2193 2194 2195 2196 2197 2198 2199 2200 2201 2202 2203 2204 2205 2206 2207 2208 2209 2210 2211 2212 2213 2214 2215 2216 2217 2218 2219 2220 2221 2222 2223 2224 2225 2226 2227 2228 2229 2230 2231 2232 2233 2234 2235 2236 2237 2238 2239 2240 2241 2242 2243 2244 2245 2246 2247 2248 2249 2250 2251 2252 2253 2254 2255 2256 2257 2258 2259 2260 2261 2262 2263 2264 2265 2266 2267 2268 2269 2270 2271 2272 2273 2274 2275 2276 2277 2278 2279 2280 2281 2282 2283 2284 2285 2286 2287 2288 2289 2290 2291 2292 2293 2294 2295 2296 2297 2298 2299 2300 2301 2302 2303 2304 2305 2306 2307 2308 2309 2310 2311 2312 2313 2314 2315 2316 2317 2318 2319 2320 2321 2322 2323 2324 2325 2326 2327 2328 2329 2330 2331 2332 2333 2334 2335 2336 2337 2338 2339 2340 2341 2342 2343 2344 2345 2346 2347 2348 2349 2350 2351 2352 2353 2354 2355 2356 2357 2358 2359 2360 2361 2362 2363 2364 2365 2366 2367 2368 2369 2370 2371 2372 2373 2374 2375 2376 2377 2378 2379 2380 2381 2382 2383 2384 2385 2386 2387 2388 2389 2390 2391 2392 2393 2394 2395 2396 2397 2398 2399 2400 2401 2402 2403 2404 2405 2406 2407 2408 2409 2410 2411 2412 2413 2414 2415 2416 2417 2418 2419 2420 2421 2422 2423 2424 2425 2426 2427 2428 2429 2430 2431 2432 2433 2434 2435 2436 2437 2438 2439 2440 2441 2442 2443 2444 2445 2446 2447 2448 2449 2450 2451 2452 2453 2454 2455 2456 2457 2458 2459 2460 2461 2462 2463 2464 2465 2466 2467 2468 2469 2470 2471 2472 2473 2474 2475 2476 2477 2478 2479 2480 2481 2482 2483 2484 2485 2486 2487 2488 2489 2490 2491 2492 2493 2494 2495 2496 2497 2498 2499 2500 2501 2502 2503 2504 2505 2506 2507 2508 2509 2510 2511 2512 2513 2514 2515 2516 2517 2518 2519 2520 2521 2522 2523 2524 2525 2526 2527 2528 2529 2530 2531 2532 2533 2534 2535 2536 2537 2538 2539 2540 2541 2542 2543 2544 2545 2546 2547 2548 2549 2550 2551 2552 2553 2554 2555 2556 2557 2558 2559 2560 2561 2562 2563 2564 2565 2566 2567 2568 2569 2570 2571 2572 2573 2574 2575 2576 2577 2578 2579 2580 2581 2582 2583 2584 2585 2586 2587 2588 2589 2590 2591 2592 2593 2594 2595 2596 2597 2598 2599 2600 2601 2602 2603 2604 2605 2606 2607 2608 2609 2610 2611 2612 2613 2614 2615 2616 2617 2618 2619 2620 2621 2622 2623 2624 2625 2626 2627 2628 2629 2630 2631 2632 2633 2634 2635 2636 2637 2638 2639 2640 2641 2642 2643 2644 2645 2646 2647 2648 2649 2650 2651 2652 2653 2654 2655 2656 2657 2658 2659 2660 2661 2662 2663 2664 2665 2666 2667 2668 2669 2670 2671 2672 2673 2674 2675 2676 2677 2678 2679 2680 2681 2682 2683 2684 2685 2686 2687 2688 2689 2690 2691 2692 2693 2694 2695 2696 2697 2698 2699 2700 2701 2702 2703 2704 2705 2706 2707 2708 2709 2710 2711 2712 2713 2714 2715 2716 2717 2718 2719 2720 2721 2722 2723 2724 2725 2726 2727 2728 2729 2730 2731 2732 2733 2734 2735 2736 2737 2738 2739 2740 2741 2742 2743 2744 2745 2746 2747 2748 2749 2750 2751 2752 2753 2754 2755 2756 2757 2758 2759 2760 2761 2762 2763 2764 2765 2766 2767 2768 2769 2770 2771 2772 2773 2774 2775 2776 2777 2778 2779 2780 2781 2782 2783 2784 2785 2786 2787 2788 2789 2790 2791 2792 2793 2794 2795 2796 2797 2798 2799 2800 2801 2802 2803 2804 2805 2806 2807 2808 2809

[illegible]

[Handwritten signature]

Stan

ที่ ศธ ๖๑๐๕.๒/๑๕๐๖

ศูนย์บัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ และสาขาวิชาปรัชญาศาสนา

ภาควิชาวิทยาศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

กรุงเทพมหานคร : อาคารเรียนศูนย์พระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ๑๐๗๐๐

อยุธยา : ๗๙ หมู่ ๑ ตำบลลำไทร อำเภอรุ่งน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๕๐

โทร. ๐๒-๘๘๒-๓๑๕๔ ต่อ ๒๑๓๐, ๒๑๓๗, ๒๑๓๘

สำนักงานเทศบาลตำบลน้ำเย็น

เลขที่ ๖๓๕๔/๕๔

๖๓๕๔/๕๔

๖๓๕๔/๕๔

๖๓๕๔/๕๔

๖๓๕๔/๕๔

๖๓๕๔/๕๔

๒ ธันวาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม
 เจริญพร นายกเทศบาลตำบลน้ำเย็น
 สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นายณนัต นามสกุล ไชยพันธ์ รหัสประจำตัวนิสิต ๕๗๐๑๕๐๔๐๗๓ นิสิตหลักสูตรพุทธ
 ศาสตร์ดุสิตบัณฑิต สาขาวิชาปรัชญาศาสนา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
 ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “พุทธธรรมาภิบาลเพื่อการส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กร
 ปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

ในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้จำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากบุคลากรภายในหน่วยงานของท่าน
 จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตให้นิสิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อ
 ตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถามในการวิจัย ซึ่งเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป หลักสูตร
 พุทธศาสตร์ดุสิตบัณฑิต สาขาวิชาปรัชญาศาสนา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็น
 อย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขออนุโมทนาขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทาง
 วิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเจริญพามาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอเจริญพร

(พระครูสังฆรักษ์เกียรติศักดิ์ กิตติปัญโญ, ดร.)

ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตร์ดุสิตบัณฑิต

สาขาวิชาปรัชญาศาสนา (วังน้อย)

ผู้ประสานงาน: นายณนัต ไชยพันธ์

โทรศัพท์ต่อ. ๐๙๔-๘๗๘-๙๑๙๑

(นายชัยยุทธ อำนาจงษ์)
 นักวิชาการพัสดุ

ที่ ศธ ๖๑๐๕.๒/๑๕๐๖

ศูนย์บัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ และสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

กรุงเทพมหานคร : อาคารเรียนศูนย์วัดศรีสุธาราม แขวงบางขุนนนท์

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ๑๐๗๐๐

อยุธยา : หมู่ ๑ ตำบลลำไทร อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐

โทร. ๐๒-๘๘๒-๓๑๕๔ ต่อ ๒๑๓๐, ๒๑๓๗, ๒๑๓๘

๒ ธันวาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม
 เจริญพร นายกองค์การบริหารส่วนตำบลพรสวรรค์
 สิ่งที่มาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นายณัฏ นามสกุล ไชยพันธ์ รหัสประจำตัวนิสิต ๕๗๐๑๕๐๔๐๗๓ นิสิตหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “พุทธธรรมาภิบาลเพื่อการส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

ในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้จำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากบุคคลากรภายในหน่วยงานของท่าน จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตให้นิสิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถามในการวิจัย ซึ่งจะประโยชน์ทางวิชาการต่อไป หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขออนุโมทนาขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเจริญพรมมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอเจริญพร

(พระครูสังฆรักษ์เกียรติศักดิ์ กิตติปัญญา, ดร.)

ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ (วังน้อย)

ผู้ประสานงาน: นายณัฏ ไชยพันธ์

โทรศัพท์ต่อ. ๐๙๔-๘๗๗๘-๙๑๙๑

(นายณัฏ ไชยพันธ์)
 นักพัฒนาศูนย์ฯ ชำนาญกร

ที่ ศธ ๖๑๐๕.๒/๑๕๐๖

ศูนย์บัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ และสาขาวิชาปรัชญาประศาสนศาสตร์

ภาควิชาปรัชญา ศณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

กรุงเทพมหานคร : อาคารเรียนศูนย์วัดศรีสุธาราม แขวงบางขุนนนท์

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ๑๐๗๐๐

อยู่อา : ๗๙ หมู่ ๑ ตำบลลำไทร อำเภอลำไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐

โทร. ๐๒-๘๘๒-๓๑๕๔ ต่อ ๒๑๓๐, ๒๑๓๗, ๒๑๓๘

๒ ธันวาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขออนุมัติขอทราบข้อมูลเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม

เจริญพร นายกองค้การบริหารส่วนตำบลโคมประดิษฐ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นายถนัด นามสกุล ไชยพันธ์ รหัสประจำตัวนิติ ๕๗๐๑๕๐๔๐๗๓ นิสิตหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาปรัชญาประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “พุทธธรรมมาภิบาลเพื่อการส่งเสริมประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

ในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้จำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากบุคคลากรภายในหน่วยงานของท่าน จึงขออนุมัติขอทราบข้อมูลจากท่านเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตให้นิสิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถามในการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาปรัชญาประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขออโนทนาขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอเจริญพร

(พระครูสังฆรักษ์เกียรติศักดิ์ กิตติบโณ, ดร.)

ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาปรัชญาประศาสนศาสตร์ (วังน้อย)

ผู้ประสานงาน: นายถนัด ไชยพันธ์

โทรศัพท์ต่อ. ๐๙๔-๘๗๗-๙๑๙๑

(นายกฤษณ์ บุญประสพ)

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ

ที่ ศธ ๖๑๐๕.๒/๑๕๐๖

ศูนย์บัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ และสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

กรุงเทพมหานคร : อาคารเรียนศูนย์วัดศรีสุธรรม แขวงบางขุนนนท์

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ๑๐๗๐๐

อยู่หนา : ๗๙ หนา ๑ ตำบลลำไทร อำเภอลำไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐

โทร. ๐๒-๘๘๒-๓๑๕๕ ต่อ ๒๑๓๐, ๒๑๓๗, ๒๑๓๘

๒ ธันวาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขออนุมัติเคราะห้เก็บข้อมูลเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม

เจริญพร นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดุม

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นายณัฏ นามสกุล ไชยพันธ์ รหัสประจำตัวนิสิต ๕๗๐๑๕๐๔๐๗๓ นิสิตหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “พุทธธรรมภิบาลเพื่อการส่งเสริมประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

ในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้จำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากบุคคลากรภายในหน่วยงานของท่าน จึงขออนุมัติเคราะห้จากท่านเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตให้นิสิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถามในการวิจัย ซึ่งจะเป็ประโยชน์ทางวิชาการต่อไป หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขออนุโมทนาขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเจริญพรมมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอเจริญพร

(พระครูสังฆรักษ์เกียรติศักดิ์ กิตติปณฺโณ, ดร.)

ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ (วังน้อย)

ผู้ประสานงาน: นายณัฏ ไชยพันธ์

โทรศัพท์ต่อ. ๐๙๔-๘๗๗-๙๑๙๑

ผลการหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability)

ผลการหาความเชื่อมั่นของเครื่องมือ
ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (AlphaCoefficient)
คุณภีนิพนธ์เรื่อง "พุทธธรรมาภิบาลเพื่อการส่งเสริมประสิทธิผลในการบริหารงาน
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี
ค่าแอลฟา (AlphaCoefficient) ประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
plan1	75.5667	83.840	0.719	0.946
plan2	75.3667	86.999	0.586	0.948
plan3	75.2667	87.651	0.566	0.948
plan4	75.3667	82.930	0.760	0.945
plan5	75.4000	87.007	0.505	0.949
quality1	75.4333	83.909	0.740	0.946
quality2	75.2667	86.754	0.586	0.948
quality3	75.3000	80.700	0.832	0.944
quality4	75.0333	86.102	0.589	0.948
quality5	75.2000	82.579	0.783	0.945
act1	75.4000	83.283	0.760	0.945
act2	75.4000	81.076	0.826	0.944
act3	75.6000	85.214	0.645	0.947
act4	75.7000	86.424	0.618	0.948
act5	75.5667	85.840	0.667	0.947
develop1	75.3000	86.286	0.594	0.948
develop2	75.4000	85.007	0.673	0.947
develop3	75.5667	86.875	0.572	0.948
develop4	75.4667	85.430	0.709	0.946
develop5	75.3667	82.930	0.760	0.945

ผลการหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ
 ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (AlphaCoefficient)
 ดุษฎีนิพนธ์เรื่อง "พุทธธรรมาภิบาลเพื่อการส่งเสริมประสิทธิผลในการบริหารงาน
 ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี
 ค่าแอลฟา (AlphaCoefficient) หลักสี่ปฐิรธรรม ๗ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงาน
 ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
tum1	79.5333	96.326	0.747	0.953
tum2	79.7333	95.995	0.727	0.953
tum3	79.6333	99.344	0.657	0.954
austhun1	79.5000	98.879	0.637	0.954
austhun2	79.5667	96.116	0.732	0.953
austhun3	79.6667	99.540	0.548	0.955
austan1	79.6667	96.299	0.749	0.953
austan2	79.4667	98.602	0.636	0.954
austan3	79.5667	92.737	0.870	0.951
mustan1	79.3667	98.240	0.566	0.955
mustan2	79.4000	95.145	0.810	0.952
mustan3	79.6333	94.378	0.806	0.952
kalan1	79.6000	93.903	0.813	0.952
kalan2	79.7667	97.633	0.638	0.954
kalan3	79.9333	98.202	0.696	0.953
parisan1	79.7667	99.082	0.717	0.953
parisan2	79.5333	97.499	0.656	0.954
parisan3	79.6000	98.041	0.666	0.954
pucalan1	79.7667	98.599	0.616	0.954
pucalan2	79.6667	98.851	0.668	0.954
pucalan3	79.6333	98.033	0.639	0.954

ผลการหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ
 ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (AlphaCoefficient)
 คุษฎีนี้พนธ์เรือง "พุทธธรรมาภบาลเพือการสงเสริมประสิทธิผลในการบริหารงาน
 ขององคกรปกครองสวนทองถัน จังหวดอุบลราชธานี
 ค่าแอลฟา (AlphaCoefficient) หลัภพละ ๔ ที่สงผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององคกร
 ปกครองสวนทองถัน

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
panyapala1	79.5000	152.190	0.434	0.909
panyapala2	79.6000	156.110	0.165	0.912
panyapala3	79.4333	154.254	0.300	0.911
panyapala4	79.3667	153.068	0.324	0.910
panyapala5	79.5333	153.706	0.194	0.914
panyapala6	79.3333	154.437	0.286	0.911
viriyapala1	78.8667	157.085	0.129	0.912
viriyapala2	78.8667	158.326	0.038	0.914
viriyapala3	79.4333	152.461	0.305	0.911
viriyapala4	79.4333	153.771	0.333	0.910
viriyapala5	81.1333	136.602	0.738	0.902
viriyapala6	80.8000	136.234	0.746	0.901
anavatcha1	80.9000	141.886	0.635	0.904
anavatcha2	80.9333	139.375	0.692	0.903
anavatcha3	80.5333	141.361	0.720	0.903
anavatcha4	80.5667	138.185	0.766	0.901
anavatcha5	81.2000	138.372	0.696	0.903
anavatcha6	80.9667	137.620	0.784	0.901
sangkaha1	80.4000	139.766	0.771	0.901
sangkaha2	80.4667	141.361	0.670	0.904
sangkaha3	80.4000	139.421	0.732	0.902
sangkaha4	80.4667	140.740	0.696	0.903
sangkaha5	79.5667	155.426	0.179	0.913
sangkaha6	79.5667	149.909	0.434	0.909

ภาคผนวก ง.

หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการสัมภาษณ์เชิงลึก

หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการสัมภาษณ์เชิงลึก

ที่ ศธ ๖๑๐๕.๒/๑๔๕๙

ศูนย์บัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ และสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

กรุงเทพมหานคร : อาคารเรียนศูนย์วัดศรีสุทธาราม แขวงบางขุนนนท์

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ๑๐๗๐๐

อยู่ยาว : ๗๙ หมู่ ๑ ตำบลลำไทร อำเภอรังนกน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐

โทร. ๐๒-๘๘๒-๓๑๕๔ ต่อ ๒๑๓๐, ๒๑๓๗, ๒๑๓๘

๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นิสิตเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
 เจริญพร นายบุญกอง คุณมา ประธานกลุ่มมวลชนคนตำบลตูม
 สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นายณัฏ นามสกุล ไชยพันธ์ รหัสประจำตัวนิสิต ๕๗๐๑๕๐๔๐๗๓ นิสิตหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “พุทธธรรมภิบาลเพื่อการส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้มีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อการนี้จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ได้โปรดพิจารณาอนุญาตให้นิสิตดำเนินการสัมภาษณ์ และเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะประโยชน์ทางวิชาการต่อไป หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขออภัยในความเผลอเพ้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเจริญพรมมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอเจริญพร

(พระครูสังฆรักษ์เกียรติศักดิ์ กิตติปัญญา, ดร.)

ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ (วังน้อย)

ผู้ประสานงาน: นายณัฏ ไชยพันธ์

โทรศัพท์ต่อ: ๐๙๔-๘๗๘-๙๑๔๑

บุญกอง คุณมา

ที่ ศธ ๖๑๐๕.๒/๑๔๕๙

ศูนย์บัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ และสาขาวิชาปรัชญาศาสนศาสตร์

ภาควิชาปรัชญา ศณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

กรุงเทพมหานคร : อาคารเรียนศูนย์วัดศรีสุธรรม แขวงบางขุนนนท์

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ๑๐๗๐๐

อยุธยา : ๗๙ หมู่ ๑ ตำบลลำไทร อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐

โทร. ๐๒-๘๘๒-๓๑๕๔ ต่อ ๒๑๓๐, ๒๑๓๗, ๒๑๓๘

๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้บันทึกเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
 เจริญพร นายสำรวย ประสานศรี ผู้ใหญ่บ้านตำบลบ้านตูม
 สิ่งที่มาด้วย แบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นายถนัด นามสกุล ไชยพันธ์ รหัสประจำตัวนิสิต ๕๗๐๑๕๐๔๐๗๓ นิสิตหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาปรัชญาศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “พุทธธรรมภิบาลเพื่อการส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้มีคามจำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อการนี้จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ได้โปรดพิจารณาอนุญาตให้นิสิตดำเนินการสัมภาษณ์ และเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะประโยชน์ทางวิชาการต่อไป หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาปรัชญาศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอไม่ทนายขอบคุนในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเจริญพามาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอเจริญพร

(พระครูสังฆรักษ์เกียรติศักดิ์ กิตติปัญโญ, ดร.)

ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาปรัชญาศาสนศาสตร์ (วังน้อย)

ผู้ประสานงาน: นายถนัด ไชยพันธ์

โทรศัพท์ต่อ. ๐๙๔-๘๗๘-๙๑๙๑

ที่ ศธ ๖๑๐๕.๒/๑๔๕๔

ศูนย์บัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ และสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

กรุงเทพมหานคร : อาคารเรียนศูนย์วัดศรีสุทธาราม แขวงบางขุนนนท์

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ๑๐๗๐๐

อยู่อา : ๗๔ หมู่ ๑ ตำบลลำไทร อำเภอรังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐

โทร. ๐๒-๘๘๒-๓๑๕๔ ต่อ ๒๑๓๐, ๒๑๓๗, ๒๑๓๘

๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๔

เรื่อง ขออนุมัติเคราะห้ให้หนังสือเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
 เจริญพร นายทองบน มะเตือ กำนันตำบลบ้านดุม
 สิ่งที่มาด้วย แบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นายณัด นามสกุล ไชยพันธ์ รหัสประจำตัวนิสิต ๕๗๐๑๕๐๔๐๗๓ นิสิตหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “พุทธธรรมภิบาลเพื่อการส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

การศึกษานี้เกี่ยวข้องกับเรื่องที่มีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อการนี้จึงใคร่ขออนุมัติเคราะห้ได้โปรดพิจารณาอนุญาตให้หนังสือดำเนินการสัมภาษณ์ และเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะ เป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และ ขออนุโมทนาขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเจริญพรมมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอเจริญพร

(พระครูสังฆรักษ์เกียรติศักดิ์ กิตติปัญโญ, ดร.)

ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ (วังน้อย)

นายทองบน มะเตือ

ผู้ประสานงาน: นายณัด ไชยพันธ์

โทรศัพท์ต่อ. ๐๙๔-๘๗๘-๙๑๙๑

ที่ ศธ ๖๑๐๕.๒/๑๔๕๔

ศูนย์บัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ และสาขาวิชาปรัชญาประวัติศาสตร์
ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์

กรุงเทพมหานคร : อาคารเรียนศูนย์วัดศรีสุดาราม แขวงบางขุนนนท์

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ๑๐๗๐๐

อยุธยา : ๗๙ หมู่ ๑ ตำบลลำไทร อำเภอรังนก จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐

โทร. ๐๒-๘๘๒-๓๑๕๕ ต่อ ๒๑๓๐, ๒๑๓๗, ๒๑๓๘

๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๔

เรื่อง ขออนุญาตเผยแพร่หนังสือเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
 เจริญพร ปลัดเทศบาลตำบลบึงใหม่
 สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นายณัฏ นามสกุล ไชยพันธ์ รหัสประจำตัวนิสิต ๕๗๐๑๕๐๔๐๗๓ นิสิตหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “พุทธธรรมภิบาลเพื่อการส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

การศึกษานี้เกี่ยวข้องกับเรื่องที่มีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อการนี้จึงขออนุญาตเผยแพร่ได้โปรดพิจารณาอนุญาตให้นิสิตดำเนินการสัมภาษณ์ และเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขออโนทนาขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเจริญพามาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอเจริญพร

(พระครูสังฆรักษ์เกียรติศักดิ์ กิตติปณฺโณ, ดร.)

ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ (วังน้อย)

ผู้ประสานงาน: นายณัฏ ไชยพันธ์
 โทรศัพท์: ๐๙๔-๘๗๘-๙๑๑๑๑

ที่ ศธ ๖๑๐๕๒/๑๔๕๔

ศูนย์บัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ และสาขาวิชาปรัชญาประวัติศาสตร์
 ภาควิชาปรัชญา ศณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
 กรุงเทพมหานคร : อาคารเรียนศูนย์วัดศรีสุทธาราม แขวงบางขุนนนท์
 เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ๑๐๗๐๐
 อพุดยา : ๗๔ ๑ ตำบลลำไทร อำเภอรังษีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐
 โทร. ๐๒-๘๘๒-๓๑๕๕ ต่อ ๒๑๓๐, ๒๑๓๗, ๒๑๓๘

๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๔

เรื่อง ขออนุญาตให้ผลิตเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
 เจริญพร นายสวัสดิ์ ฤทธิ์สิงห์ รองปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี
 สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นายณัฏ นามสกุล ไชยพันธ์ รหัสประจำตัวนิสิต ๕๗๐๑๕๐๔๐๗๓ นิสิตหลักสูตรพุทธ
 ศาสตร์ดุขฎิบัณฑิต สาขาวิชาปรัชญาประวัติศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
 ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “พุทธธรรมภิบาลเพื่อการส่งเสริมประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กร
 ปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้มีคามจำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อการนี้จึงขอความ
 อนุญาตให้โปรดพิจารณาอนุญาตให้ผลิตดำเนินการสัมภาษณ์ และเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะ
 เป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป หลักสูตรพุทธศาสตร์ดุขฎิบัณฑิต สาขาวิชาปรัชญาประวัติศาสตร์
 มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และ
 ขออนุโมทนาขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเจริญพรมมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอเจริญพร

(พระครูสังฆรักษ์เกียรติศักดิ์ กิตติปัญโญ, ดร.)
 ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตร์ดุขฎิบัณฑิต
 สาขาวิชาปรัชญาประวัติศาสตร์ (วังน้อย)

ผู้ประสานงาน: นายณัฏ ไชยพันธ์
 โทรศัพท์. ๐๙๕-๘๗๗-๔๑๕๑

๒๕๕๔/๑๑/๑๑
 ๑๑/๑๑/๑๑

ที่ ศธ ๖๑๐๕๒/๑๔๕๙

ศูนย์บัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ และสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

กรุงเทพมหานคร : อาคารเรียนศูนย์วัดศรีสุธรรม แขวงบางขุนนนท์

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ๑๐๗๐๐

อยุธยา : ๗๙ หมู่ ๑ ตำบลลำไทร อำเภอรังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐

โทร. ๐๒-๘๘๒-๓๑๕๔ ต่อ ๒๑๓๐, ๒๑๓๗, ๒๑๓๘

๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

เรื่อง ขออนุญาตให้บัณฑิตเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เจริญพร ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลนาดี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นายณัฏ นามสกุล ไชยพันธ์ รหัสประจำตัวนิสิต ๕๗๐๑๕๐๔๐๗๓ นิสิตหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “พุทธธรรมภิบาลเพื่อการส่งเสริมประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

การศึกษานี้เกี่ยวข้องกับเรื่องที่มีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อการนี้จึงขออนุญาตให้โปรดพิจารณาอนุญาตให้นิสิตดำเนินการสัมภาษณ์ และเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขออภัยในความเผลอเพ้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเจริญพรมหาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอเจริญพร

(พระครูสังฆรักษ์เกียรติศักดิ์ กิตติปณฺโณ, ดร.)

ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ (วังน้อย)

ผู้ประสานงาน: นายณัฏ ไชยพันธ์

โทรศัพท์: ๐๙๔-๘๗๘-๙๑๙๑

ที่ ศธ ๖๑๐๕.๒/๑๔๕๙

ศูนย์บัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ และสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

กรุงเทพมหานคร : อาคารเรียนศูนย์วัดศรีสุธรรม แขวงบางขุนนนท์

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ๑๐๗๐๐

อยู่อา : ๗๙ หมู่ ๑ ตำบลลำไทร อำเภอรังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐

โทร. ๐๒-๘๘๒-๓๑๕๔ ต่อ ๒๑๓๐, ๒๑๓๗, ๒๑๓๘

๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้หนังสือเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เจริญพร นายกเทศมนตรีตำบลท่าช้าง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นายถนัด นามสกุล ไชยพันธ์ รหัสประจำตัวนิสิต ๕๗๐๑๕๐๔๐๗๓ นิสิตหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “พุทธธรรมภิบาลเพื่อการส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

การศึกษานี้เกี่ยวข้องกับเรื่องที่มีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อการนี้จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ได้โปรดพิจารณาอนุญาตให้หนังสือดำเนินการสัมภาษณ์ และเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขออุทิศมาขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเจริญพรมหาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอเจริญพร

(พระครูสังฆรักษ์เกียรติศักดิ์ กิตติปณโด, ดร.)

ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ (วังน้อย)

ผู้ประสานงาน: นายถนัด ไชยพันธ์

โทรศัพท์ติดต่อ. ๐๙๔-๘๗๘-๙๑๔๑

(นายประชา เหมะนัค)
นายกเทศมนตรีตำบลท่าช้าง

10 we.59

ที่ ศธ ๖๑๐๕.๒/๑๔๕๙

ศูนย์บัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ และสาขาวิชาปรัชญาวิทยาศาสตร์

ภาควิชาปรัชญา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

กรุงเทพมหานคร : อาคารเรียนศูนย์วัดศรีสุธรรม แขวงบางขุนนนท์

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ๑๐๗๐๐

อยู่อา : ๗๙ หมู่ ๑ ตำบลลำไทร อำเภอรังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐

โทร. ๐๒-๘๘๒-๓๑๕๔ ต่อ ๒๑๓๐, ๒๑๓๗, ๒๑๓๘

๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้หนังสือเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เจริญพร นายกองค์การบริหารส่วนตำบลระเว

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นายณนัต นามสกุล ไชยพันธ์ รหัสประจำตัวนิสิต ๕๗๐๑๕๐๔๐๗๓ นิสิตหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาปรัชญาวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “พุทธธรรมภิบาลเพื่อการส่งเสริมประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

การศึกษานี้มีความจำเป็นที่ต้องเก็บข้อมูลจากผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อการนี้จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ได้โปรดพิจารณาอนุญาตให้นิสิตดำเนินการสัมภาษณ์ และเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาปรัชญาวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขออภัยในความเผลอเพ้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเจริญพรมหาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอเจริญพร

(พระครูสังฆรักษ์เกียรติศักดิ์ กิตติปัญโญ, ดร.)

ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาปรัชญาวิทยาศาสตร์ (วังน้อย)

อัมพพ

(นางศุภร คุณผล)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลระเว

10 พ.ย 59

ผู้ประสานงาน: นายณนัต ไชยพันธ์

โทรศัพท์ต่อ. ๐๙๔-๘๗๘-๙๑๙๑

ព្រះស្រី ៦១០៥.២/១៤៥៧

ศูนย์บัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ และสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

กรุงเทพมหานคร : อาคารเรียนศูนย์วัดศรีสุตาราม แขวงบางขุนนนท์

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ๑๐๗๐๐

อยุธยา : ๗๙ หมู่ ๑ ตำบลลำไทร อำเภอน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐

โทร. ๐๒-๘๘๒-๓๐๕๕ ต่อ ๒๑๓๐, ๒๑๓๗, ๒๑๓๘

๗ พฤษภาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้หนังสือเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เจริญพร นายกเทศมนตรีตำบลโพธิ์ศรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นายณนิต นามสกุล ไชยพันธ์ รหัสประจำตัวนิสิต ๗๗๐๕๕๐๔๗๓ นิสิตหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาปรัชญาศาสนาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวจัยเรื่อง “พุทธธรรมภิบาลเพื่อการส่งเสริมประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาดมหลักสูตรดังกล่าว

การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้มี ความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อการนี้จึงใคร่ขอความ อนุเคราะห์ได้โปรดพิจารณาอนุญาตให้ติดต่อดำเนินการสัมภาษณ์ และเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะ เป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป หลังสุตรพุทธศาสนคชฎปฏิบัติ สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หัวังเป็นอย่างไรบ้างได้รับการอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และ ขออนุโมทนาขานความเอื้อเฟื้อทางวิชาคุณ อภิสก

จึงเจริญพรามาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอเจริญพร

Ans. 8. False

(พระครูสังฆรักษ์เกียรติศักดิ์ กิตติปญโญ, ดร.)

ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ (วังน้อย)

ผู้ประสานงาน: นายถนัด ไชยพันธ์

โทรติดต่อก. ๐๙๔-๘๗๘-๙๑๙๑

7210
 - 520115 200000
 N. m. 2000
 10/11/59

ที่ ศธ ๖๑๐๕.๒/๑๔๕๙

ศูนย์บัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ และสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

กรุงเทพมหานคร : อาคารเรียนศูนย์วัดศรีสุทธาราม แขวงบางขุนนนท์

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ๑๐๗๐๐

อยุธยา : ๗๙ หมู่ ๑ ตำบลลำไทร อำเภอรังนกน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐

โทร. ๐๒-๘๘๒-๓๑๕๔ ต่อ ๒๑๓๐, ๒๑๓๗, ๒๑๓๘

๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

เรื่อง ขออนุญาตให้หนังสือเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เจริญพร นายกองค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์เมือง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นายณัฏ นามสกุล ไชยพันธ์ รหัสประจำตัวนิสิต ๕๗๐๑๕๐๔๐๗๓ นิสิตหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “พุทธธรรมภิบาลเพื่อการส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้มีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อการนี้จึงใคร่ขออนุญาตให้โปรดพิจารณาอนุญาตให้หนังสือดำเนินการสัมภาษณ์ และเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอโน้มน้าวขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเจริญพรมหาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอเจริญพร

(พระครูสังฆรักษ์เกียรติศักดิ์ กิตติปณฺโณ, ดร.)

ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ (วังน้อย)

ผู้ประสานงาน: นายณัฏ ไชยพันธ์

โทรศัพท์ต่อ. ๐๙๔-๘๗๘-๙๑๙๑

ที่ ศธ ๖๑๐๕.๒/๑๔๕๔

ศูนย์บัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ และสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

กรุงเทพมหานคร : อาคารเรียนศูนย์วัดศรีสุธรรม แขวงบางขุนนนท์

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ๑๐๗๐๐

อยุธยา : ๗๙ หมู่ ๑ ตำบลลำไทร อำเภอน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐

โทร. ๐๒-๘๘๒-๓๑๕๔ ต่อ ๒๑๓๐, ๒๑๓๗, ๒๑๓๘

๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๔

เรื่อง ขออนุมัติขอความเห็นชอบข้อมูลเพื่อการวิจัย
 กราบเรียน พระเดชพระคุณพระศรีวิสุทธิมณี รองเจ้าคณะจังหวัดอุบลราชธานี
 สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นายณนัต นามสกุล ไชยพันธ์ รหัสประจำตัวนิสิต ๕๗๐๑๕๐๔๐๗๓ นิสิตหลักสูตรพุทธ
 ศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
 ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “พุทธธรรมภิบาลเพื่อการส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กร
 ปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

การศึกษานี้เกี่ยวกับเรื่องนี้มีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ เพื่อการนี้จึงใคร่
 ขออนุมัติขอความเห็นชอบที่ได้โปรดพิจารณาอนุญาตให้นิสิตดำเนินการสัมภาษณ์ และเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย
 ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์
 มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์จากพระเดชพระคุณ
 ด้วยดี และขอกราบขอบพระคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

เรียนมาด้วยความเคารพอย่างสูงยิ่ง

(พระครูสังฆรักษ์เกียรติศักดิ์ กิตติปณฺโณ, ดร.)

ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ (วังน้อย)

ผู้ประสานงาน: นายณนัต ไชยพันธ์
 โทรศัพท์: ๐๙๕-๘๗๘-๙๑๙๑

ได้ให้กรรมการพิจารณาแล้วเรียบร้อยแล้ว

ณ วัดป่ากุ่ม
 พระครูวิสุทธิมณี
 ๑๑/๑๑/๕๔

ที่ ศธ ๖๑๐๕.๒/๑๔๕๙

ศูนย์บัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ และสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

กรุงเทพมหานคร : อาคารเรียนศูนย์วัดศรีสุตาราม แขวงบางขุนนนท์

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ๑๐๗๐๐

อยุธยา : ๗๙ หมู่ ๑ ตำบลลำไทร อำเภอรังนกน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐

โทร. ๐๒-๘๘๒-๓๑๕๔ ต่อ ๒๑๓๐, ๒๑๓๗, ๒๑๓๘

๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้หนังสือเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

กราบเรียน พระเดชพระคุณพระราชธรรมโกศล เจ้าคณะจังหวัดอุบลราชธานี (ธ)

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นายถนัด นามสกุล ไชยพันธ์ รหัสประจำตัวนิสิต ๕๗๐๑๕๐๔๐๗๓ นิสิตหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “พุทธธรรมภิบาลเพื่อการส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

การศึกษานี้มีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ เพื่อการนี้จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ได้โปรดพิจารณาอนุญาตให้หนังสือดำเนินการสัมภาษณ์ และเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะประโยชน์ทางวิชาการต่อไป หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์จากพระเดชพระคุณด้วยดี และขอกราบขอบพระคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

เรียนมาด้วยความเคารพอย่างสูงยิ่ง

(พระครูสังฆรักษ์เกียรติศักดิ์ กิตติปณฺโณ, ดร.)

ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ (วังน้อย)

ผู้ประสานงาน: นายถนัด ไชยพันธ์

โทรศัพท์ต่อ. ๐๙๔-๘๗๘-๙๑๙๑

ที่ ศธ ๖๑๐๕.๒/๑๔๕๙

ศูนย์บัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ และสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

กรุงเทพมหานคร : อาคารเรียนศูนย์วัดศรีสุธรรม แขวงบางขุนนนท์

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ๑๐๗๐๐

อยุธยา : ๗๙ หมู่ ๑ ตำบลลำไทร อำเภอมั่นนอย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐

โทร. ๐๒-๘๘๖-๓๑๕๔ ต่อ ๒๑๓๐, ๒๑๓๗, ๒๑๓๘

๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

เรื่อง ขออนุมัติให้หนังสือเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน พระครูกิตติปัญญากร เจ้าคณะตำบลท่าช้าง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นายณนัต นามสกุล ไชยพันธ์ รหัสประจำตัวนิสิต ๕๗๐๑๕๐๔๐๗๓ นิสิตหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “พุทธธรรมภิบาลเพื่อการส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาด้านหลักสูตรดังกล่าว

การศึกษานี้จำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ เพื่อการนี้จึงใคร่ขออนุมัติให้โปรดพิจารณาอนุญาตให้นิสิตดำเนินการสัมภาษณ์ และเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะประโยชน์ทางวิชาการต่อไป หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอกราบขอบพระคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

เรียนมาด้วยความเคารพอย่างสูง

(พระครูสังฆรักษ์เกียรติศักดิ์ กิตติปัญญากร, ดร.)

ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ (วังน้อย)

ผู้ประสานงาน: นายณนัต ไชยพันธ์

โทรศัพท์ต่อ. ๐๙๔-๘๗๘-๙๑๙๑

๑๐ พ.ย. ๒๕๕๙

ที่ ศธ ๖๑๐๕.๒/๑๔๕๙

ศูนย์บัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ และสาขาวิชาปรัชญาประวัติศาสตร์

ภาควิชาปรัชญา ศณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

กรุงเทพมหานคร : อาคารเรียนศูนย์วัดศรีสุทธาราม แขวงบางขุนนนท์

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ๑๐๗๐๐

อยุธยา : ๗๙ หมู่ ๑ ตำบลลำไทร อำเภอรังนกน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐

โทร. ๐๒-๘๘๖-๓๑๕๕ ต่อ ๒๑๓๐, ๒๑๓๗, ๒๑๓๘

๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้หนังสือเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
เรียน พระครูธรรมาภิมงคล เจ้าคณะอำเภอนาเยี่ย
สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นายณนัต นามสกุล ไชยพันธ์ รหัสประจำตัวนิสิต ๕๗๐๑๕๐๔๐๗๓ นิสิตหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาปรัชญาประวัติศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “พุทธธรรมภิบาลเพื่อการส่งเสริมประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

การศึกษานี้เกี่ยวกับเรื่องที่มีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ เพื่อการนี้จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ได้โปรดพิจารณาอนุญาตให้นิสิตดำเนินการสัมภาษณ์ และเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาปรัชญาประวัติศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอกราบขอบพระคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

เรียนมาด้วยความเคารพอย่างสูง

(พระครูสังฆรักษ์เกียรติศักดิ์ กิตติปัญโญ, ดร.)

ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาปรัชญาประวัติศาสตร์ (วังน้อย)

ผู้ประสานงาน: นายณนัต ไชยพันธ์

โทรศัพท์ต่อ. ๐๙๔-๘๗๘-๙๑๙๑

ขอให้สัมภาษณ์แล้ว
พระครูธรรมาภิมงคล

ที่ ศธ ๖๑๐๕.๒/๑๔๕๔

ศูนย์บัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ และสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

กรุงเทพมหานคร : อาคารเรียนศูนย์วัดศรีสุทธาราม แขวงบางขุนนนท์

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ๑๐๗๐๐

อยุธยา : ๗๔ หมู่ ๑ ตำบลลำไทร อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๓๐

โทร. ๐๒-๘๘๒-๓๑๕๔ ต่อ ๒๑๓๐, ๒๑๓๗, ๒๑๓๘

๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๔

เรื่อง ขออนุญาตให้ผลิตเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
 เจริญพร อาจารย์ ดร.ธิดาพล ภักดีวนิช มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
 สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

คณะรัฐศาสตร์
เลขที่รับ 3394
วันที่ 10 พ.ย. 2559
เวลา 9.24 น.

เนื่องด้วย นายณนัต นามสกุล ไชยพันธ์ รหัสประจำตัวนิสิต ๕๗๐๑๕๐๔๐๗๓ นิสิตหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “พุทธธรรมมาภิบาลเพื่อการส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

การศึกษานี้เกี่ยวกับเรื่องนี้มีคามจำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อการนี้จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ได้โปรดพิจารณาอนุญาตให้ผลิตดำเนินการสัมภาษณ์ และเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขออภัยในความไม่สะดวกในข้อนี้ขออภัยเพื่อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเจริญพรมมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอเจริญพร

(พระครูสังฆรักษ์เกียรติศักดิ์ กิตติปัญโญ, ดร.)

ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ (วังน้อย)

ผู้ประสานงาน: นายณนัต ไชยพันธ์
 โทรศัพท์: ๐๙๔-๘๗๗-๙๑๔๑

๑๖/๑๑/๒๕๕๙
 ๗/๑๑

ที่ ศธ ๖๑๐๕.๒/๑๔๕๙

ศูนย์บัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ และสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

กรุงเทพมหานคร : อาคารเรียนศูนย์วัดศรีสุทธาราม แขวงบางขุนนนท์

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ๑๐๗๐๐

อยู่อา : ๗๙ หมู่ ๑ ตำบลลำไทร อำเภอน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐

โทร. ๐๒-๘๘๒-๓๑๕๔ ต่อ ๒๑๓๐, ๒๑๓๗, ๒๑๓๘

๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้บันทึกเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เจริญพร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประกายดาว เสวตนนท์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นายถนัด นามสกุล ไชยพันธ์ รหัสประจำตัวนิสิต ๕๗๐๑๕๐๔๐๗๓ นิสิตหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “พุทธธรรมภิบาลเพื่อการส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

การศึกษานี้เกี่ยวกับเรื่องที่มีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อการนี้จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ได้โปรดพิจารณาอนุญาตให้บันทึกดำเนินการสัมภาษณ์ และเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขออุทิศมาขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเจริญพรมหาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอเจริญพร

(พระครูสังฆรักษ์เกียรติศักดิ์ กิตติปณฺเฑ, ดร.)

ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ (วังน้อย)

ผู้ประสานงาน: นายถนัด ไชยพันธ์

โทรศัพท์ต่อ. ๐๙๔-๘๗๘-๙๑๙๑

ที่ ศธ ๖๑๐๕.๒/๑๔๕๔

ศูนย์บัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ และสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

กรุงเทพมหานคร : อาคารเรียนศูนย์วัดศรีสุทธาราม แขวงบางขุนนนท์

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ๑๐๗๐๐

อยุธยา : ๗๙ หมู่ ๑ ตำบลลำไทร อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐

โทร. ๐๒-๘๘๒-๓๑๕๔ ต่อ ๒๑๓๐, ๒๑๓๗, ๒๑๓๘

๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๔

เรื่อง ขออนุมัติให้บัณฑิตเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
 เจริญพร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วินัย จำป่ออัน มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
 สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นายถนัด นามสกุล ไชยพันธ์ รหัสประจำตัวนิสิต ๕๗๐๑๕๐๔๐๗๓ นิสิตหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “พุทธธรรมภิบาลเพื่อการส่งเสริมประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

การศึกษานี้เกี่ยวกับเรื่องที่มีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อการนี้จึงใคร่ขออนุมัติให้โปรดพิจารณาอนุญาตให้นิสิตดำเนินการสัมภาษณ์ และเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะเป็นอย่างอื่นทางวิชาการต่อไป หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเจริญพามาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอเจริญพร

(พระครูสังฆรักษ์เกียรติศักดิ์ กิตติปัญญา, ดร.)

ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ (วินัย)

ผู้ประสานงาน: นายถนัด ไชยพันธ์

โทรศัพท์ต่อ. ๐๙๔-๘๗๗-๕๑๑๑

๑๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ วันที่ ๑๒.๕๙

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะสังคมศาสตร์ หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต โทร/แฟกซ์ ๐๓๕-๒๔๘-๐๐๐ ต่อ ๘๒๐๐

ที่ ศธ ๖๑๐๕.๒/๒๕๑

วันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์อนุญาตให้บันทึกข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพิมล ศรีศักดิ์ อาจารย์ประจำ มจร วช. อุบลราชธานี

เนื่องด้วย นายณนัต นามสกุล ไชยพันธ์ รหัสประจำตัวนิสิต ๕๗๐๑๕๐๔๐๗๓ นิสิตหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัย เรื่อง “พุทธธรรมาภิบาลเพื่อการส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

การศึกษานี้เกี่ยวข้องกับเรื่องที่มีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่เป็นผู้บริหารของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เพื่อการนี้จึงขอความอนุเคราะห์ได้โปรดพิจารณาอนุญาตให้บันทึกดำเนินการสัมภาษณ์ และเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์จากพระเดชพระคุณด้วยดี และขอขอบพระคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

(พระครูสังฆรักษ์เกียรติศักดิ์ กิตติบุญโน, ดร.)

ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ (วังน้อย)

๑๗ พ.ย. ๕๙

ผู้ประสานงาน: นายณนัต ไชยพันธ์

โทรศัพท์: ๐๙๔-๘๗๘-๙๑๙๑

ภาคผนวก จ.

หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญด้านการสนทนากลุ่ม

(Focus Group Discussion)

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะสังคมศาสตร์ หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต โทร.,โทรสาร ๐ - ๓๕๒๔ - ๘๐๐๐ (ภายใน ๘๒๐๐)

ที่ ศธ ๖๑๐๕.๒/๑๔๖

วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมการสนทนากลุ่มเฉพาะ (Focus Group Discussion)

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.สุรินทร์ นิยมางกูร อาจารย์ประจำหลักสูตรบัณฑิตศึกษา

เนื่องด้วย นายณัฏ นามสกุล ไชยพันธ์ รหัสประจำตัวนิสิต ๕๗๐๑๕๐๔๐๗๓ นิสิตหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “พุทธธรรมาภิบาลเพื่อการส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

ในการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้ หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอเชิญท่านพร้อมทั้งผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าวเข้าร่วมการสนทนากลุ่มเฉพาะ เรื่อง “พุทธธรรมาภิบาลเพื่อการส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี” ในวันอาทิตย์ที่ ๓๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๐ เวลา ๑๓.๐๐ น. เป็นต้นไป ณ ห้อง B ๕๐๖ ชั้น ๕ อาคารเรียนรวม โชนปี มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญเข้าร่วมการสนทนากลุ่มเฉพาะตามวันเวลาและสถานที่ดังกล่าว

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุพล สุธะพรหม)

ผู้อำนวยการหลักสูตรบัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ และสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ผู้ประสานงาน: นายณัฏ ไชยพันธ์
โทรศัพท์: ๐๙๔-๘๗๘-๙๑๙๑

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะสังคมศาสตร์ หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต โทร.,โทรสาร ๐ - ๓๕๒๔ - ๘๐๐๐ (ภายใน ๘๒๐๐)

ที่ ศธ ๖๑๐๕.๒/๑๔๖

วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมการสนทนากลุ่มเฉพาะ (Focus Group Discussion)

เรียน อาจารย์ ดร.รัฐพล เย็นใจมา อาจารย์ประจำหลักสูตรบัณฑิตศึกษา

เนื่องด้วย นายถนัด นามสกุล ไชยพันธ์ รหัสประจำตัวนิสิต ๕๗๐๑๕๐๔๐๗๓ นิสิตหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “พุทธธรรมาภิบาลเพื่อการส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

ในการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้ หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอเชิญท่านพร้อมทั้งผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าวเข้าร่วมการสนทนากลุ่มเฉพาะ เรื่อง “พุทธธรรมาภิบาลเพื่อการส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี” ในวันอาทิตย์ที่ ๓๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๐ เวลา ๑๓.๐๐ น. เป็นต้นไป ณ ห้อง B ๕๐๖ ชั้น ๕ อาคารเรียนรวม โชนบิ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญเข้าร่วมการสนทนากลุ่มเฉพาะตามวันเวลาและสถานที่ดังกล่าว

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุรพล สุธะพรหม)

ผู้อำนวยการหลักสูตรบัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ และสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ผู้ประสานงาน: นายถนัด ไชยพันธ์

โทรศัพท์: ๐๙๔-๘๗๘-๙๑๙๑

ที่ ศธ ๖๑๐๕.๒/๖๘๘

ศูนย์บัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ และสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์
ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
กรุงเทพมหานคร : อาคารเรียนศูนย์วัดศรีสุธาราม แขวงบางขุนนนท์
เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ๑๐๗๐๐

อยุธยา : ๗๙ หมู่ ๑ ตำบลลำไทร อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐
โทร. ๐๒-๘๘๒-๓๑๕๕ ต่อ ๒๑๓๐, ๒๑๓๗, ๒๑๓๘

๒๗ เมษายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมการสนทนากลุ่มเฉพาะ (Focus Group Discussion)
เรียน อาจารย์ ดร.ณัฐพงศ์ จันทราทิพย์ อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กำหนดการ จำนวน ๑ ฉบับ
๒. เอกสารประกอบการสนทนากลุ่ม จำนวน ๑ เล่ม

เนื่องด้วย นายณัฏฐ์ นามสกุล ไชยพันธ์ รหัสประจำตัวนิสิต ๕๗๐๑๕๐๔๐๗๓ นิสิตหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “พุทธธรรมภิบาลเพื่อการส่งเสริมประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

ในการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้ หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอเชิญท่านพร้อมทั้งผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าวเข้าร่วมการสนทนากลุ่มเฉพาะ เรื่อง “พุทธธรรมภิบาลเพื่อการส่งเสริมประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี” ในวันอาทิตย์ที่ ๓๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๐ เวลา ๑๓.๐๐ น. เป็นต้นไป ณ ห้อง B ๕๐๖ ชั้น ๕ อาคารเรียนรวม โขนบิ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญเข้าร่วมการสนทนากลุ่มเฉพาะ ตามวันเวลาและสถานที่ดังกล่าว

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุรพล สุธะพรหม)

ผู้อำนวยการหลักสูตรบัณฑิตศึกษา
สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ และสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ผู้ประสานงาน: นายณัฏฐ์ ไชยพันธ์
โทรศัพท์ติดต่อ ๐๙๔-๘๗๗-๙๑๙๑

ที่ ศธ ๖๑๐๕.๒/๖๘๓

ศูนย์บัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ และสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

กรุงเทพมหานคร : อาคารเรียนศูนย์วัดศรีสุทธาราม แขวงบางขุนนนท์

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ๑๐๗๐๐

อยุธยา : ๗๙ หมู่ ๑ ตำบลลำไทร อำเภอลำไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐

โทร. ๐๒-๘๘๒-๓๑๕๔ ต่อ ๒๑๓๐, ๒๑๓๗, ๒๑๓๘

๒๗ เมษายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมการสนทนากลุ่มเฉพาะ (Focus Group Discussion)
 เรียน อาจารย์ ดร.ปรมต วรรณบวร อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยรามคำแหง
 สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กำหนดการ จำนวน ๑ ฉบับ
 ๒. เอกสารประกอบการสนทนากลุ่ม จำนวน ๑ เล่ม

เนื่องด้วย นายณัฏ นามสกุล ไชยพันธ์ รหัสประจำตัวนิสิต ๕๗๐๑๕๐๔๐๗๓ นิสิตหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “พุทธธรรมาภิบาลเพื่อการส่งเสริมประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

ในการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้ หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเชิญท่านพร้อมทั้งผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าวเข้าร่วมการสนทนากลุ่มเฉพาะ เรื่อง “พุทธธรรมาภิบาลเพื่อการส่งเสริมประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี” ในวันอาทิตย์ที่ ๓๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๐ เวลา ๑๓.๐๐ น. เป็นต้นไป ณ ห้อง B ๕๐๖ ชั้น ๕ อาคารเรียนรวม โซนบี มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอลำไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญเข้าร่วมการสนทนากลุ่มเฉพาะ ตามวันเวลาและสถานที่ดังกล่าว

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุรพล สุษะพรหม)

ผู้อำนวยการหลักสูตรบัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ และสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ผู้ประสานงาน: นายณัฏ ไชยพันธ์

โทรศัพท์ต่อ. ๐๙๔-๘๗๘-๙๑๙๑

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะสังคมศาสตร์ หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต โท.,โทรสาร ๐ - ๓๕๒๔ - ๘๐๐๐ (ภายใน ๘๒๐๐)

ที่ ศธ ๖๑๐๕.๒/๑๔๖

วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมการสนทนากลุ่มเฉพาะ (Focus Group Discussion)

เรียน อาจารย์ ดร.อำพล ปุณณู อาจารย์พิเศษหน่วยวิทยบริการพิจิตร

เนื่องด้วย นายณัฏ นามสกุล ไชยพันธ์ รหัสประจำตัวนิสิต ๕๗๐๑๕๐๔๐๗๓ นิสิตหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “พุทธธรรมาภิบาลเพื่อการส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

ในการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้ หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอเชิญท่านพร้อมทั้งผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าวเข้าร่วมการสนทนากลุ่มเฉพาะ เรื่อง “พุทธธรรมาภิบาลเพื่อการส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี” ในวันอาทิตย์ที่ ๓๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๐ เวลา ๑๓.๐๐ น. เป็นต้นไป ณ ห้อง B ๕๐๖ ชั้น ๕ อาคารเรียนรวม โชนบิ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญเข้าร่วมการสนทนากลุ่มเฉพาะตามวันเวลาและสถานที่ดังกล่าว

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุรพล สุษะพรหม)

ผู้อำนวยการหลักสูตรบัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ และสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ผู้ประสานงาน: นายณัฏ ไชยพันธ์

โทรศัพท์ติดต่อ: ๐๙๔-๘๘๗๔-๙๑๙๑

30 เม.ย. 60

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะสังคมศาสตร์ หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต โทร.โทรสาร ๐ - ๓๕๒๔ - ๘๐๐๐ (ภายใน ๘๒๐๐)

ที่ ศธ ๖๑๐๕.๒/๑๔๖

วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมการสนทนากลุ่มเฉพาะ (Focus Group Discussion)

เรียน อาจารย์ ดร.สุริยา รักษาเมือง อาจารย์ประจำหลักสูตรบัณฑิตศึกษา

เนื่องด้วย นายณัฏ นามสกุล ไชยพันธ์ รหัสประจำตัวนิสิต ๕๗๐๑๕๐๔๐๗๓ นิสิตหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “พุทธธรรมาภิบาลเพื่อการส่งเสริมประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

ในการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้ หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอเชิญท่านพร้อมทั้งผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าวเข้าร่วมการสนทนากลุ่มเฉพาะ เรื่อง “พุทธธรรมาภิบาลเพื่อการส่งเสริมประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี” ในวันอาทิตย์ที่ ๓๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๐ เวลา ๑๓.๐๐ น. เป็นต้นไป ณ ห้อง B ๕๐๖ ชั้น ๕ อาคารเรียนรวม โขนบิ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญเข้าร่วมการสนทนากลุ่มเฉพาะตามวันเวลาและสถานที่ดังกล่าว

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุรพล สุษะพรหม)

ผู้อำนวยการหลักสูตรบัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ และสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ผู้ประสานงาน: นายณัฏ ไชยพันธ์
โทรศัพท์: ๐๙๔-๘๗๘-๙๑๙๑

๖๐/๕๗๐๑๕๐๔๐๗๓/๕๖

๓๕ สุริยา รักษาเมือง

๓๐ เม.ย. ๒๕๖๐

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะสังคมศาสตร์ หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต โทร.,โทรสาร ๐ - ๓๕๒๔ - ๘๐๐๐ (ภายใน ๘๒๐๐)

ที่ ศธ ๖๑๐๕.๒/๑๕๖

วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมการสนทนากลุ่มเฉพาะ (Focus Group Discussion)

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธิดา หนัมนมี เลขานุการหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา

เนื่องด้วย นายณัฏ ไขยพันธ์ รหัสประจำตัวนิสิต ๕๗๐๑๕๐๔๐๗๓ นิสิตหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “พุทธธรรมาภิบาลเพื่อการส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

ในการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้ หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเชิญท่านพร้อมทั้งผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าวเข้าร่วมการสนทนากลุ่มเฉพาะ เรื่อง “พุทธธรรมาภิบาลเพื่อการส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี” ในวันอาทิตย์ที่ ๓๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๐ เวลา ๑๓.๐๐ น. เป็นต้นไป ณ ห้อง B ๕๐๖ ชั้น ๕ อาคารเรียนรวม โชนบิ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญเข้าร่วมการสนทนากลุ่มเฉพาะตามวันเวลาและสถานที่ดังกล่าว

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุรพล สุษะพรหม)

ผู้อำนวยการหลักสูตรบัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ และสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ผู้ประสานงาน: นายณัฏ ไขยพันธ์
โทรติดตอ. ๐๙๔-๘๗๘-๙๑๙๑

เข้าร่วม Focus Group

๐๐๕๕
๘๓๐๗ นพ
(ผศ.ดร. ธิดา หนัมนมี)
๓๐/๔๔/๒๕

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะสังคมศาสตร์ หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต โทร.,โทรสาร ๐ - ๓๕๒๔ - ๘๐๐๐ (ภายใน ๘๒๐๐)

ที่ ศธ ๖๑๐๕.๒/๑๔๖

วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมการสนทนากลุ่มเฉพาะ (Focus Group Discussion)

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุษกร วัฒนบุตร เลขาธิการหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา

เนื่องด้วย นายณัฏ นามสกุล ไชยพันธ์ รหัสประจำตัวนิสิต ๕๗๐๑๕๐๔๐๗๓ นิสิตหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “พุทธธรรมภิบาลเพื่อการส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

ในการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้ หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเชิญท่านพร้อมทั้งผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าวเข้าร่วมการสนทนากลุ่มเฉพาะ เรื่อง “พุทธธรรมภิบาลเพื่อการส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี” ในวันอาทิตย์ที่ ๓๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๐ เวลา ๑๓.๐๐ น. เป็นต้นไป ณ ห้อง B ๕๐๖ ชั้น ๕ อาคารเรียนรวม โชนบิ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญเข้าร่วมการสนทนากลุ่มเฉพาะตามวันเวลาและสถานที่ดังกล่าว

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุพจน์ สุยะพรหม)

ผู้อำนวยการหลักสูตรบัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ และสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ผู้ประสานงาน: นายณัฏ ไชยพันธ์

โทรศัพท์ติดต่อ ๐๙๔-๘๗๘-๙๑๙๑

30 เม.ย. 60

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะสังคมศาสตร์ หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต โทร.,โทรสาร์ ๐ - ๓๕๒๔ - ๘๐๐๐ (ภายใน ๘๒๐๐)

ที่ ศธ ๖๑๐๕.๒/๑๔๖

วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมการสนทนากลุ่มเฉพาะ (Focus Group Discussion)

นมัสการ พระครูวินัยธรเอก เดชวโร,ดร. อาจารย์ประจำภาควิชารัฐศาสตร์

เนื่องด้วย นายณัฏ นามสกุล ไชยพันธ์ รหัสประจำตัวนิสิต ๕๗๐๑๕๐๔๐๗๓ นิสิตหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “พุทธธรรมาภิบาลเพื่อการส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

ในการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้ หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ พิจารณาแล้วเห็นว่าพระคุณท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขออาราธนาพระคุณท่านพร้อมทั้งผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าวเข้าร่วมการสนทนากลุ่มเฉพาะ เรื่อง “พุทธธรรมาภิบาลเพื่อการส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี” ในวันอาทิตย์ที่ ๓๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๐ เวลา ๑๓.๐๐ น. เป็นต้นไป ณ ห้อง B ๕๐๖ ชั้น ๕ อาคารเรียนรวม โซนบี มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงนมัสการมาเพื่อขออาราธนาเข้าร่วมการสนทนากลุ่มเฉพาะ ตามวันเวลาและสถานที่ดังกล่าว

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุรพล สุธะพรหม)

ผู้อำนวยการหลักสูตรบัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ และสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ผู้ประสานงาน: นายณัฏ ไชยพันธ์

โทรศัพท์ต่อ. ๐๙๔-๘๗๘-๙๑๙๑

ณัฏ ไชยพันธ์

พระครูวินัยธรเอก เดชวโร,ดร.
๒๗ เม.ย. ๖๐

ที่ ศธ ๖๑๐๕.๒/๖๘๓

ศูนย์บัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ และสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์
ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
กรุงเทพมหานคร : อาคารเรียนศูนย์วัดศรีสุธรรม แขวงบางขุนนนท์
เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ๑๐๗๐๐

อยุธยา : ๗๙ หมู่ ๑ ตำบลลำไทร อำเภอลำไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐
โทร. ๐๒-๘๘๒-๓๑๕๕ ต่อ ๒๑๓๐, ๒๑๓๗, ๒๑๓๘

๒๗ เมษายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมการสนทนากลุ่มเฉพาะ (Focus Group Discussion)
เรียน ดร.สุภาภรณ์ โสภา เทศบาลตำบลขุนทะเล
สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กำหนดการ จำนวน ๑ ฉบับ
๒. เอกสารประกอบการสนทนากลุ่ม จำนวน ๑ เล่ม

เนื่องด้วย นายถนัด นามสกุล ไชยพันธ์ รหัสประจำตัวนิสิต ๕๗๐๑๕๐๔๐๗๓ นิสิตหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “พุทธธรรมภิบาลเพื่อการส่งเสริมประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

ในการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้ หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอเชิญท่านพร้อมทั้งผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าวเข้าร่วมการสนทนากลุ่มเฉพาะ เรื่อง “พุทธธรรมภิบาลเพื่อการส่งเสริมประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี” ในวันอาทิตย์ที่ ๓๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๐ เวลา ๑๓.๐๐ น. เป็นต้นไป ณ ห้อง B ๕๐๖ ชั้น ๕ อาคารเรียนรวม โขนบ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอลำไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญเข้าร่วมการสนทนากลุ่มเฉพาะ ตามวันเวลาและสถานที่ดังกล่าว

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุรพล สุษะพรหม)

ผู้อำนวยการหลักสูตรบัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ และสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ผู้ประสานงาน: นายถนัด ไชยพันธ์
โทรศัพท์ติดต่อ: ๐๙๔-๘๗๗-๙๑๙๑

1/คธอ.
[Signature]
[Signature]
20 เมษายน ๒๕๖๐

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะสังคมศาสตร์ หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต โท.,โทรสาร ๐ - ๓๕๒๔ - ๘๐๐๐ (ภายใน ๘๒๐๐)

ที่ ศธ ๖๑๐๕.๒/๑๔๖

วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมการสนทนากลุ่มเฉพาะ (Focus Group Discussion)

นมัสการ พระครูสังฆรักษ์เกียรติศักดิ์ กิตติปัญโญ,ผศ.ดร. ผอ.หลักสูตร พธ.ด. (รปศ. วังน้อย)

เนื่องด้วย นายณัฏ นามสกุล ไชยพันธ์ รหัสประจำตัวนิสิต ๕๗๐๑๕๐๔๐๗๓ นิสิตหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “พุทธธรรมภิบาลเพื่อการส่งเสริมประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

ในการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้ หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ พิจารณาแล้วเห็นว่าพระคุณท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขออาราธนาพระคุณท่านพร้อมทั้งผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าวเข้าร่วมการสนทนากลุ่มเฉพาะ เรื่อง “พุทธธรรมภิบาลเพื่อการส่งเสริมประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี” ในวันอาทิตย์ที่ ๓๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๐ เวลา ๑๓.๐๐ น. เป็นต้นไป ณ ห้อง B ๕๐๖ ชั้น ๕ อาคารเรียนรวม โชนบี มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงน้อมสการมาเพื่อขออาราธนาเข้าร่วมการสนทนากลุ่มเฉพาะ ตามวันเวลาและสถานที่ดังกล่าว

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุรพล สุธะพรหม)

ผู้อำนวยการหลักสูตรบัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ และสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ผู้ประสานงาน: นายณัฏ ไชยพันธ์
โทรศัพท์ติดต่อ: ๐๙๔-๘๗๘-๙๑๙๑

ไว้ร่วมสนทนากลุ่มเฉพาะ

๓๐ เม.ย. ๖๐

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะสังคมศาสตร์ หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต โท.,โทรสาร ๐ - ๓๕๒๔ - ๘๐๐๐ (ภายใน ๘๒๐๐)

ที่ ศธ ๖๑๐๕.๒/๑๔๖

วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมการสนทนากลุ่มเฉพาะ (Focus Group Discussion)

นมัสการ พระมหากษัตริยา กิตติโสภโณ,ดร. อาจารย์ประจำหลักสูตรบัณฑิตศึกษา

เนื่องด้วย นายณัฏ นามสกุล ไชยพันธ์ รหัสประจำตัวนิสิต ๕๗๐๑๕๐๔๐๗๓ นิสิตหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “พุทธธรรมภิบาลเพื่อการส่งเสริมประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

ในการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้ หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ พิจารณาแล้วเห็นว่าพระคุณท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขออาราธนาพระคุณท่านพร้อมทั้งผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าวเข้าร่วมการสนทนากลุ่มเฉพาะ เรื่อง “พุทธธรรมภิบาลเพื่อการส่งเสริมประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี” ในวันอาทิตย์ที่ ๓๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๐ เวลา ๑๓.๐๐ น. เป็นต้นไป ณ ห้อง B ๕๐๖ ชั้น ๕ อาคารเรียนรวม โชนบี มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงมีสการมาเพื่อขออาราธนาเข้าร่วมการสนทนากลุ่มเฉพาะ ตามวันเวลาและสถานที่ดังกล่าว

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุรพล ส่วยพรหม)

ผู้อำนวยการหลักสูตรบัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ และสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ผู้ประสานงาน: นายณัฏ ไชยพันธ์

โทรศัพท์ติดต่อ: ๐๙๔-๘๗๘-๙๑๔๑

ณัฏ ไชยพันธ์

(พระมหากษัตริยา กิตติโสภโณ,ดร.)

๓๐/๔.๕/๖๐

รายชื่อผู้เข้าร่วมเสวนากลุ่มย่อย (Focus Group)

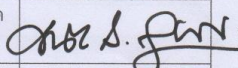
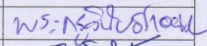
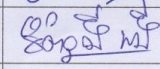
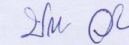
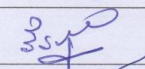
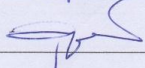
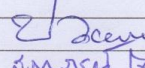
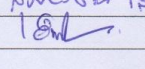
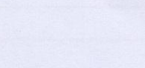
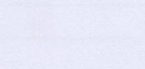
เรื่อง พุทธธรรมาภิบาลเพื่อการส่งเสริมประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่นในจังหวัดอุบลราชธานี

วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๐

นำเสนอโดย นายณัฐ ไชยพันธ์

นิสิตหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์
ณ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วังน้อย ออยุธยา

ผู้ทรงคุณวุฒิร่วมเสวนากลุ่มย่อย (Focus Group)

ที่	ชื่อ-ฉายา-นามสกุล	ตำแหน่ง/สังกัด	ลงชื่อ
๑	พระครูสังฆรักษ์เกียรติศักดิ์ กิตติปัญญา, ผศ.ดร.	ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ (วังน้อย)	
๒	พระมหาภุชญา กิตติโสภณ,ดร.	อาจารย์ประจำหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎี บัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ	
๓	พระครูวินัยธรเอก เทวโร, ดร.	อาจารย์ประจำคณะสังคมศาสตร์ มจร	
๔	รศ.ดร.สุรินทร์ นิยมการ	อาจารย์ประจำหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎี บัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์	
๕	ผศ.ดร.ธิตูฒิ หมั่นมี	อาจารย์ประจำหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎี บัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์	
๖	ผศ.ดร.บุษกร วัฒนบุตร	อาจารย์ประจำหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎี บัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์	
๗	ดร.รัฐพล ไชยธรรมา	อาจารย์ประจำหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎี บัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์	
๘	ดร.สุริยา รักษาเมือง	อาจารย์ประจำหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎี บัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์	
๙	ดร.ณัฐพงษ์ จันทราทิพย์	อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยสุรนารีบัณฑิต	
๑๐	ดร.ปรเมศ วรรณบวร	อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยรามคำแหง	
๑๑	ดร.สุภาภรณ์ โสภา	เทศบาลตำบลขุนทะเล	
๑๒	ดร.อำพล ปุณญา	อาจารย์พิเศษ มจร หน่วยวิทยบริการพิจิตร	

ภาคผนวก ฉ.

ภาพการลงพื้นที่เก็บข้อมูลการวิจัย

สัมภาษณ์ พระศรีวิสุทธิมุนี (วัดปากน้ำ)
รองเจ้าคณะจังหวัดอุบลราชธานี

สัมภาษณ์ พระราชธรรมโกศล
เจ้าคณะจังหวัดอุบลราชธานี (ฝ่ายธรรมยุต)

สัมภาษณ์ พระครูอรุณธรรมโกศล
เจ้าคณะอำเภอนาเยีย (วัดป่านาเยีย)

สัมภาษณ์ พระครูกิตติปัญญากร
เจ้าคณะตำบลท่าช้าง (วัดท่าช้างน้อย)

สัมภาษณ์ ผศ.ดร.วินัย จำปาอ่อน
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

สัมภาษณ์ ดร.ฐิติพล รักดีวานิช
มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

สัมภาษณ์ ผศ.สุวิมล ศรศักดิ์ดา
มจร. วช.อุบลราชธานี

สัมภาษณ์ ผศ.ประกายดาว เสวตนนท์
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

สัมภาษณ์ นายสวัสดิ์ ฤทธิสิงห์
รองปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี

สัมภาษณ์นายแทนไท แก้วปัญญา
นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลโพธิ์ศรี

สัมภาษณ์ นายปรีชา เหมนัค
นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลท่าช้าง

สัมภาษณ์ จ.ส.ต. พรสวัสดิ์ ครองบุญ
ปลัดเทศบาลตำบลบึงไผ่

สัมภาษณ์ นางสาวกร คุณผล
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลระเว

สัมภาษณ์ นายทองบรร มะเตือ
กำนันตำบลบ้านตูม อำเภอนาจะหลวย

สัมภาษณ์ นายสำรวย ประสานศรี
ผู้ใหญ่บ้านบ้านตูม อำเภอนาจะหลวย

สัมภาษณ์ นายกอง คุณมา
ประธานกลุ่มมวลชนคนรักตำบลบ้านตูม

ภาคผนวก ช.

ภาพการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – ชื่อสกุล	นายณัฏ ไชยพันธ์
วัน เดือน ปี เกิด	วันอาทิตย์ที่ ๙ มกราคม ๒๕๒๖
สถานที่เกิด	หมู่ ๑ ตำบลบ้านตูม อำเภอนาจะหลวย จังหวัดอุบลราชธานี
นับถือศาสนา	พุทธ

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. ๒๕๕๐	ระดับปริญญาตรี สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
พ.ศ. ๒๕๕๔	ระดับปริญญาโท สาขาการพัฒนชุมชน คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
พ.ศ. ๒๕๖๑	ระดับปริญญาเอก สาขารัฐประศาสนศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

E-mail Address. cd15_tu2007@hotmail.com

ผลงานทางวิชาการ

เรื่อง การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : ตามทัศนะเชิงพุทธบูรณาการ ตีพิมพ์ลงในเอกสารบทความสรุปการสัมมนาวิจัยพุทธศาสนานานาชาติ ครั้งที่ ๗ วิทยาลัยสงฆ์นานาชาติ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วันที่ ๑๘-๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

เรื่อง บริหารทรัพยากร บริหารธรรม : พุทธวิธีในการบริหารจัดการทรัพยากรสิน ตีพิมพ์ในวารสาร มจร การพัฒนาสังคม (JMSD) ปีที่ ๑ ฉบับที่ ๓ (กันยายน – ธันวาคม ๒๕๖๐)

เรื่อง หลักพุทธธรรมเพื่อการส่งเสริมประสิทธิภาพการทำงานของท้องถิ่น ตีพิมพ์ลงในนิตยสารพุทธจักร ฉบับประจำเดือน พฤศจิกายน ๒๕๖๐